This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

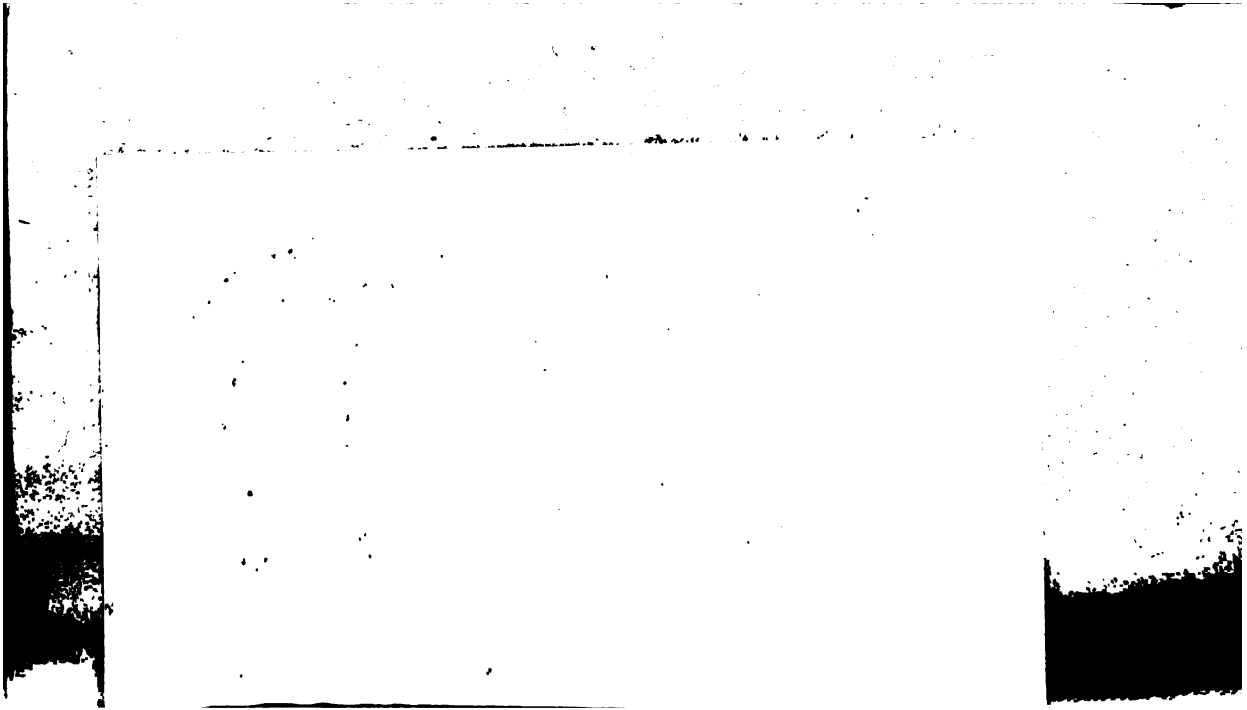

VOLLSTÄNDIGES

OPHOKLEISCHES

WÖRTERVERZEICHNISS.

---

von

ottlieb Carl Wilhelm Schneider,

Doctor der Philosophie und Professor am Gymnasium zu Weimar.

ASTOR LIBRARY
NEW-YORK.

Erste Abtheilung.

A — K.

Weimar,
bei Wilhelm Hoffmann.
1829.

Da aufser dem unvollständigen Brunckischen Verzeichnisse der Sophokleischen Wörter zwar noch ein genaueres, über 200 Seiten einnehmendes, an einer englischen Ausgabe des Sophokles unter dem Titel: *Sophoclis tragoediae curantibus Harwoodio et Morellio indicem amplissimum perficiente, Eton.* 1786 oder 1788, nach Fabricii biblioth. graec ed. Harlefs und Mohnike's Geschichte der Literatur der Griechen und Römer, vorhanden seyn soll, dieses aber wenigstens in Teutschland kaum gefunden wird, und von mir vergebens erstrebt wurde: so entschlofs ich mich, zumal da es in Hinsicht der Partikeln schwerlich vollständig seyn dürfte, und ein blofser Abdruck desselben, nach dem, was seitdem für den Dichter gethan worden ist, ohnehin unpassend gewesen seyn würde, ein neues Wörterverzeichnifs auszuarbeiten. Einer Rechtfertigung dieser mühsamen Arbeit glaube ich nicht nur enthoben seyn zu können, sondern hoffe vielmehr ein verdienstliches Werk gethan, und einem Bedürfnisse der Philologen und der Freunde des Dichters abgeholfen zu haben, da während für Homeros, Pindaros, Euripides, Theokritos, Herodotos, Xenophon und andere in dieser Hinsicht gesorgt war, und für Aischylos zu unsrer Wellauer Hoffnung gemacht hat, der Sprachschatz des Sophokles, in Ermangelung eines solchen Verzeichnisses, bis jetzt weniger benutzt werden konnte. Damit aber dieses Wörterverzeichnifs nicht blofs bei meiner, sondern möglichst bei jeder Ausgabe gebraucht

werden könne, habe ich nach der Brunckischen, in den meisten Ausgaben beigesetzten, Verszahl citirt; sollte jedoch durch meine oder fremde Schuld ja einmal ein Citat nicht treffen, was ich zwar möglichst zu verhüten gesucht habe, aber bei der Menge der Zahlen nichts Unmögliches ist, so bitte ich, eins oder das andere der gemeiniglich mitcitirten Wörter an seinem Orte nachzuschlagen, wo sich dann hoffentlich das richtige Citat finden wird. Als Text habe ich den meiner Ausgabe, zu welcher dieses Verzeichnifs zunächst gehört, zum Grunde gelegt; jedoch sind die vorzüglichsten abweichenden Lesarten, doch in der Regel keine fremden Verbesserungsvorschläge, so wie bisweilen, namentlich bei Relativis, ein zur Deutlichkeit nöthiges Wort aus einem andern Satze in Klammern beigefügt worden. Mit Recht glaube ich übrigens dieses Verzeichnifs ein vollständiges genannt zu haben, da ich jedes Wörtchen aufgeführt habe, und nur der ganz gewöhnliche und häufige Gebrauch der Artikel: ἀλλὰ, γὰρ, δὲ, ἐγὼ, εἰ, εἶναι, καὶ, μὲν, ὁ, σὺ, σὺ, τὲ und ὦ weniger oder nicht berücksichtiget worden ist. Ausgelassen habe ich auch die in unächten und dem Sophokles fälschlich beigelegten Bruchstücken vorkommenden Wörter, wie z. B. unbest. Bruchst. XXVI, LI und einiges andere. Eingetragen sind aber alle Wörter der Stellen, in welchen Aristophanes Worte des Sophokles unter die seinigen gemischt hat, da sich nicht immer genau bestimmen läfst, was dem einen oder dem andern Dichter angehört; auch habe ich das unbest. Bruchst. CIII aufgenommen, obgleich, was ich nachträglich bemerken will, es vielleicht blefs dem Aischylos angehört, bei welchem Agam. 278 χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη steht, so wie das unbest. Bruchst. XXIII, dessen Anfang sich auch unter den

unbestimmten Bruchstücken des Euripides No. CXLV findet.

Während der Druck des ersten Bandes durch Umstände, die nicht in meiner Gewalt standen, lange Zeit unterbrochen werden mufste, erschien zu Leipzig bei Hartmann ein Wiederabdruck der Elmsleyischen Ausgabe des Sophokles, welche auch die Brunckische Bruchstücksammlung enthält. Da sich in derselben einige Bruchstücke befinden, welche weder Brunck noch ich aufgeführt haben, die Unterbrechung des Druckes aber die Nachtragung der in denselben vorkommenden Wörter gestattete, so habe ich dieselben noch aufgenommen, und damit man sie bei Brunck oder mir nicht vergeblich suche, mit dem Zeichen (s. Vorr. d. i. siehe die Vorrede) versehen, diese Bruchstücke selbst als Nachtrag hier anschliefsend:

Das erste, wahrscheinlich zum Inachos gehörende, steht bei Strabon VI, p. 271 Paris., p. 416 ed. Almelov., wo es heifst: *φέρονται δ' ὑπὸ γῆν ποταμοὶ πολλοὶ, καὶ πολλαχοῦ τῆς γῆς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοιοῦτον διάστημα. Εἰ δὲ τοῦτο δυνατὸν, τά γε προειρημένα ἀδύνατα, καὶ τὰ περὶ τοῦ Ἰνάχου, μύθῳ παραπλήσια· ῥεῖ γὰρ ἄκρας Πίνδου, φησὶν ὁ Σοφοκλῆς, Λάκμου τε ἀπὸ Περῤῥαιβῶν, εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας· μίσγει δ' ὕδασι τοῦ Ἀχελῴου, καὶ ὑποβὰς ἐνθένδε ἐς Ἄργος διὰ πύμα τεμὼν, ἥκει [δημοσίου] δᾶμον τὸν Ἀυρηίων.* Die Auslassung dieses Bruchstücks ist von Tyrwhitt coni. Strabon. p. 25, und von Larcher zum Herodot. III, p. 441 bemerkt worden. Es besteht aber offenbar aus Anapästen:

ῥεῖ γὰρ (ἀπ') ἄκρας
Πίνδου, Λάκμου τ', ἀπὸ Περῤῥαιβῶν
εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας·
μίσγει δ' ὕδασιν τοῖς Ἀχελῴου,

5 καὶ βὰς ὑπὸ γᾶς ἔνθεν ἐς Ἄργος
διὰ κῦμα τεμὼν, ἥκει δῆμον
τὸν Λυρκίου. . . . . .

V. 1 f. er (der Inachos) fließt nämlich von einer Höhe des Pindos, und zwar vom Lakmos (auch Lakmon genannt, wahrscheinlich ein Berg des Pindosgebirgs), aus dem Lande der Perrhaiber in das der —. τὲ in der Bedeutung und zwar findet sich bisweilen, s. zu Ant. 215. — V. 3 Ἀμφιλόχους Bewohner eines Theiles von Akarnania. Elmsley κἀχαρνᾶνας. V. 4 Elmsley τοῖς Ἀχελῴου. V. 5 derselbe: καὶ γῆν ὑποβὰς ἔνθεν ἐς Ἄργος. Man könnte auch καὶ γᾶς ὑποβὰς schreiben, vergl. Phil. 190 οἰμωγᾶς ὑπόκειται u. a. Casaubonus nimmt die Worte καὶ ὑποβὰς als Worte des Strabon, in der Bedeutung: und etwas weiter unten. Statt ἔνθεν ἐς Ἄργος könnte man auch ἐνθένδ' Ἄργος schreiben; dann würde Ἄργος von ἥκει abhängen, und δῆμον τὸν Λυρκίου Apposition dazu seyn. Der Sinn ist: und von da (oder: und dann), wenn er das Meer durchschnitten hat, unter der Erde bis nach Argos fortlaufend, kömmt er bei dem Berge Lyrkios, auf welchem der Inachos entspringt, wieder zum Vorschein. V. 6 vergl. zu διὰ κῦμα τεμὼν Achai. Br. VIII, 6 διὰ κάρα τεμών. Das vor δῆμον τὸν stehende Wort ἠμονίου scheint eine in den Text gekommene Variante statt δῆμον τοῦ zu seyn. V. 7 Elmsley Λυρκίου, allein auch Hesychios hat: Λυρκίου δῆμον, τὸ Ἄργος, ἀπὸ Λυρκίου τοῦ Λυγκέως. ἔστι δὲ καὶ ὄρος καὶ πόλις.

Das zweite Bruchstück, wahrscheinlich aus den Kolchierinnen, findet sich bei dem Scholiast des Pindar. Pyth. IV, 398. Καὶ Σοφοκλῆς (gew. σοφο) δὲ χαλκοῦς βοῦς ἀδερμάτους φησὶν (gew. φ)·

χαλκοσκελεῖς γὰρ . . . .

. . ἐπνέουσι πνευμάτων ἄπο·
φλέγει δὲ μυκτήρ.

Vielleicht fehlt auch nichts, wenn man sich diese Worte zu einem Chorgesange entnommen denkt, und aus dem vorhergehenden πῦρ, φλόγα oder etwas Aehnliches ergänzt; dann kann man abtheilen:

χαλκοσκελεῖς γὰρ ἐπνέουσι
πνευμάτων ἄπο· φλέγει δὲ μυκτήρ,

so dafs der erste Vers ein iambischer, der zweite ein trochäischer oder kretisch-dochmischer ist. πνευμάτων ἄπο vermittelst ihrer Athemzüge.

Ueber das dritte, aus dem Oinomaos genommene, Bruchstück sagt Elmsley: *Apollonius de Pronomine* p. 330 Ἀξιοπιστότερός τε ὁ Σοφοκλῆς μάρτυς, χρησάμενος ἐν Οἰνομάῳ,

εἰ μὲν ὅσει θάσσονα εἰδὼς εἰ τέκοι παῖδα·

Eadem, nec magis expedita, habet schol. Townl. ad Il. Υ, 410. Wahrscheinlich ist

εἰ μὲν ὡς ἦ θάσσον' εἰδὼς εἰ τέκοι παῖδα –

zu schreiben, d. i. wenn er (Oinomaos) wissend, ob sie (die Hippodameia) einen Sohn gebäre, der schneller sey, wie er –, da Apollonios den Gebrauch des Pronomen ἦ beweisen will, s. über diese Stelle und über die Sache Buttmanns ausführl. Gramm. §. 72, p. 290. ὡς in der Vergleichung steht nicht sowohl für ἤ, sondern für: in Vergleich mit ihm, s. ähnliches zu Elektr. 525, obgleich auch ὡς für ἤ nicht ganz unwahrscheinlich ist, s. Aisch. Prom. 630, und über den Nominativ in ὡς ἦ, obgleich θάσσονα παῖδα im Accusativ steht, was ich zu Aisch. Sieb. 269 anzuführen gedenke. Es scheint in diesen Worten eine Vermuthung aufgestellt zu werden, warum Oinomaos die Verheirathung seiner Tochter zu verhindern suche; es ist nämlich die Rede nicht vollständig, und namentlich fehlt das Hauptverbum,

welches vielleicht aus dem Vorhergehenden zu ergänzen ist, s. zu Kol. 586. Sollte jedoch Apollonios eine schlechte Urkunde des Sophokles vor sich gehabt haben, und ὡσεὶ zufällig wieder richtig eingesetzt worden seyn, so kann man

εἰ μὲν ὡσεὶ θάσσον᾽ εἰδῶ᾽ εἰ τέκοι παῖδα

schreiben, d. i. wenn sie wissen, ob sie das Kind gleichsam als ein schnelleres geboren habe. εἰ steht dann mit dem Coniunctiv, s. zu Oid. 193. Der Vers kann ein unvollständiger trochäischer Tetrameter, oder ein iambischer Trimeter seyn, dessen erste Sylbe (vielleicht ἀλλ᾽) fehlt, so dafs παῖδα zu dem nächsten Vers gehört; doch ist jenes wahrscheinlicher.

Das vierte ist aus dem Palamedes. *Ammonius π. Ὁμ. p. 76 in MS. Reg. Musei Britannici:* τάσσουσι δὲ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου τὸ ἴσθι. *Σοφοκλῆς ἐν Παλαμήδῃ (Παλαμήδει)*

εὕφημος ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη.

Das fünfte aus dem Peleus findet sich bei Stephanos unter *Δώτιον. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ·*

βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος.

Der Vers ist ein anapästischer.

Von den übrigen Bruchstücken:

I.) *Philostrati Icon. in Sophocle:* ἦ που τις καὶ ἀναφθέγξεται μικρὸν ὕστερον ἐπί σοι, μουσῶν εὐκόλων ἀνθρήνιον. *Quae postrema verba,*

μουσῶν εὐκόλων ἀνθρήνιον

ex iambographo aliquo deprompta, posteriorem partem scenarii conficiunt. Toup. ad Suid. I, p. 22. *Ex ipso Sophocle ut videtur Porson. Append.* p. 437.

II.) *Schol. Hermogenis* p. 877. *Σοφοκλῆς· Πόνος γὰρ, ὡς ἔοικεν, εὐκλείας πατήρ. Sed h. v. Euripidi*

tribuit Stobaeus XXIX, p. 198. *Vide Rühnkenium ad Xenoph. Memor.* II, 1, 29.

III.) *Etymologus* p. 580, 9. *καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον πλῆξε· Σοφοκλῆς. Idem fragmentum, Sophoclis nomine oppresso, integrius exstat apud Plutarch.* II, p. 75 B. *Ἀλλ' ἴσῳ σταθμῷ Μολιβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν. Vide Pierson. ad Moerin* p. 257.

IV.) *Schol. Theocriti* I, 56 *καὶ Ἰφοκλῆς· μηδ' αἰόλιζε ταῦτα. Rescribit Toupius καὶ Σοφοκλῆς· μηδ' αἰόλιζε ταῦτα initium senarii.*

können das erste, zweite und vierte dem Sophokles nicht mit Sicherheit beigelegt werden, und sind von mir also im Wörterverzeichnisse nicht berücksichtiget worden; das dritte aber ist schon in dem Brunckischen lexico Sophocleo unter *μόλιβος* enthalten, und ist also kein neuentdecktes Bruchstück.

Nachzutragen habe ich noch unter den unbestimmten Bruchstücken (als CV, 113, b) aus Pollux VII, 24: *κριθᾶν. τὸ μέντοι ὑπερεμπεπλῆσθαι καὶ ὑπερκεκορέσθαι, ἀπὸ τῆς μάζης ὑπερμαζᾶν ἔλεγον οἱ παλαιοί· οἱ δὲ νέοι κριθιᾶν, ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων· Αἰσχύλος μὲν γὰρ εἴρηκε* (Agam. 1650) *σειραφόρον τε καὶ κριθῶντα* (Pollux *κριθιῶντα*) *πῶλον· Σοφοκλῆς δὲ*

ἕως ὅτου κριθώσης οἶνον.

Ist *κριθώσης* das Participium, so ist die Rede unvollständig, doch ist die Stelle wahrscheinlich verdorben und *κριθήσῃς* zu lesen. Blomfield im Glossar. zu Aisch. Agam. 1631 liest *κριθώσης* von *κριθοῦν*.

Ferner daselbst (als CV, 173 b) aus Bekkeri anecdotis p. 347, 25 *φιλόζωος*: *Σοφοκλῆς δὲ τὴν εὐθεῖαν εἶπεν ἀείζως γενεά. ἀπὸ δὲ τῆς ζωὸς δισσυλλάβου εὐθείας φιλόζωος εἶπεν.*

Als bemerkenswerthe Varianten sind noch anzuführen zu Aigeus III ἤλασσε παίων, wie Hen. Stephanus Thesaur. App. p. 1204 anführt (s. Bentlei epistol. ad T. Hemsterh. p. 108) statt ἀλοῆσαι πλήσιον, und Lemnierinnen IV καλύψει πλευρὰ, wie Plutarch. de fac. in orb. Lun. p. 1724, καλύπτει πλευρὰ, wie Suidas und Paroemiogr. MS. anführen statt σκιάζει νῶτα.

Schliefslich bemerke ich noch, dafs der zweite Theil des Sophokleischen Wörterverzeichnisses hoffentlich noch in diesem Jahre erscheinen wird.

A.

ἁ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδε Oid. 1147, ἄ, ἄ, μηδαμῶς Ph. 1300, ἄ ἄ ἄ 732, 789.

ἀᾶν. ἄσας Troil. III, 5.

Ἄβαι. ἐς τὸν Ἄβαισι (Ἀβαῖσι) ναὸν Oid. 899.

ἀβάρβαρος. στενὴν ψαλίδα κοὐκ ἀβάρβαρον Lak. I.

ἄβατος. εἰς ἄβατον ὄρος Oid. 719, (ἀπ') ἀβάτων ἀποβὰς Kol. 167, τὰν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα 675, ἕρπειν ἕς τε τἄβατα, καὶ πρὸς τὰ βατὰ Aload. XI, 6.

ἀβλαβής. ἀβλαβεῖ βίᾳ El. 650, γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβὴς Oid. 229.

ἄβολον ἵππον Mys. VI, 1.

ἀβουλία. μὴ ἐξ ἀβουλίας πεσεῖν El. 298, μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν 429, δείξας - τὴν ἀβουλίαν Ant. 1242.

ἄβουλος. οὐ ταῦτ' ἀβούλου - πατρὸς El. 546, οὐ γὰρ ἆδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ Αἴγισθος 964, τίς ὧδε τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; Tr. 140, τὴν ἄβουλον - στάσιν γλώσσης Oid. 634, τήνδε τὴν πόλιν λέγων - οὔτ' ἄβουλον Kol. 940, ἀνὴρ ἄβουλος Ant. 1026.

ἁβρός. ἁ δ' εὐῶπις ἁβρὰ Tr. 523.

ἄβροτος s. ἄμβροτος.

ἁβρύνειν. κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται Kol. 1339.

ἄβρωτος u. B. CV, 1.

ἀγάζειν. ἀγάζεις u. B. CV, 2.

ἀγαθός. οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν El. 1082, ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν Tr. 125, ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος 541, τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες, Ai. 964, τῷ πάντ' ἀγαθῷ 1415, σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κέκλησ' ἅμα Ph. 119, ὃς παλαιὸς κἀγαθὸς 421, ὅπου θ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει 456, ἀνδρῶν ἀγαθῶν 718, οἱ 'γαθοὶ στρατηλάται 873, δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν 1050, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ Oid. 687, ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόρει 934, τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα Ant. 31, τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν 275, δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην 671, ὅταν οἵ γ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν κατανικῶνται Aload. VII, 2, τοὺς εὐγενεῖς κἀγαθοὺς φιλεῖ Ἄρης ἀναιρεῖν Phryg. I, 1.

ἀγακλειτὸν Ἡρακλέους (Ἡρακλέα) πάθος Tr. 854.

ἄγαλμα. δαιμόνων ἀγάλματ' ἱερὰ Oid. 1379, τί - εὐκλείας τέκνοις ἄγαλμα μεῖζον; Ant. 704, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα 1116.

Ἀγαμεμνονίδας παῖς El. 182.

Ἀγαμέμνων. Ἀγαμέμνονος παῖ El. 2, ἀθεώτατα ἀλόντ' Ἀγαμέμνονα 124, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε 695, σωτὴρ δόμων Ἀγαμέμνονος 1355, τὸν στρατηλάτην Ἀγαμέμνονα Ai. 1234, ὦ διπλοῖ στρατηλάται, Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε Ph. 794.

ἀγάμητος u. B. CV, 3.

ἄγαμος. τὸν ἄγαμον γάμον Oid. 1214, χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους 1502, ἀραῖος, ἄγαμος Ant. 867.

ἄγαν. δυσφορεῖν ἄγαν El. 255, πόλλ' ἄγαν λέγειν 623, ὧδε πιστεύεις ἄγαν 884, δειμαίνειν ἄγαν Tr. 89, ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις 1182, ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν Ai. 354, ἄγαν γε λυπεῖς 389, Ant. 573 πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς Ai. 592, ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν 942, ἄγαν δ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν 951, ἄγαν οὕτω χρόνῳ τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο Ph. 598, ἄγαν ἤδη σαλεύει Oid. 22, ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγεις 439, μὴ πόλλ' ἄγαν εἰρημέν' ᾖ μοι 767, ὑψοῦ αἴρει θυμὸν ἄγαν 914, ὄν' ἄγαν ἐμανθάνω Kol. 1264, μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον 1695, τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα Ant. 473, τὸ μὴ τείνειν ἄγαν 711, ὡς ἄγαν νέος 735, ἢ ἄγαν σιγῇ 1251, τῆς ἄγαν - σιγῆς 1256, ἄγαν γε Tr. 896, Ai. 983.

ἀγάσματα, u. B. CV, 4.

ἀγγελία - τί ἀγγελίας ἔρχεται El. 170, οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθοπος ἀγγελίαν ἄτλατον Ai. 222.

ἀγγέλλειν. ὅπως ἂν - ἀγγείλῃς σαφῆ El. 41, ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθείς 47, Ὀρέστου - ἀγγεῖλαι πέρι 1111, ἤγγειλας - ὡς τεθνηκότα 1341, οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμὶν ἀγγεῖλαι βίον λελοιπότα 1443, ἢ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως; 1452, ποῦ δῆτα νῦν ζῶν, ἢ θανὼν, ἀγγέλλεται; Tr. 73, πρῶτος ἀγγείλας τάδε 190, ἵν' ἐκδιδαχθῶ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι - 1110, κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολὴν

Ai. 567, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω 719, ἄγγειλον ἅτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν γέροντι πατρὶ 848, σὲ δὴ - ἀγγέλουσί μοι τληναι - 1226, καὶ νῦν γε Τεύκρῳ - ἀγγέλλομαι - εἶναι φίλος 1376, εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι Oid. 604, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν (ἀγγελὼν) ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα 955, τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν; Kol. 302, οὐδ' ἀγγελοῦμεν φλαῦρα 1429, αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι 1511.

ἄγγελος Διός El. 149, πρῶτος ἀγγέλων ὄκνον σε λύσω Tr. 180, ἦ νῦν κακὸς, ἦ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν 848, οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος - πορεύεται 391, ἄκλητος, οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς Ai. 289, πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον 826, εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καὐτὸν ἄγγελον ἥκω Ph. 500, ἀκούσας δ', ἄγγελος πάρειμί σοι 564, μὴ παρ' ἀγγέλων ἄλλων ἀκούειν Oid. 6, οὔτ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ κατεῖδε 116, εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων 805, στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν Ant. 277.

ἄγγος. τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον El. 1118, μέθες τόδ' ἄγγος νῦν 1205, τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων Tr. 622.

ἄγειν 1) Activum: ἄγειν λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος El. 118, ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν; 266, οἵ μ' ἀτιμίας ἄγεις; 1035, τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; 1493, κἀκ μάχης ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις Tr. 183, οὔστινάς γ' ἄγεις ἔσω 336, ἣν ἥκεις ἄγων 400, ταύτην - Ἰόλην Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν 420, δάμαρτ' - Ἡρακλεῖ, ταύτην ἄγειν 428, ὡς - καὶ ταῦτ' (δῶρα) ἄγῃς 496, νίκης ἄγων τρόπαια κἀκροθίνια 751, λόγχα - ἃ τότε θοὰν νύμφαν ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ 858, ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε 1255, ἄγε νῦν, πρὶν - 1259, κεῖθεν ἀφ' ἡμῖν δεσμῶτιν ἄγων ἦλυθε πολίμναν Ai. 234, ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὐκερῶν τ' ἄγραν 296, πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις 382, δεῦρο προσπόλων ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς 542, τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων 568, οὐχ ὅσον τάχος δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο; 986, αὐτὸν

ἐλπίσαντες οἴκοθεν ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον 1053, ἦ σὺ φῂς ἄγειν τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών; 1097, ἄγ', εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις 1097, τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν 1249, οὐ – ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον; 1260, ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ φησὶ παρεῖναι, σούσθω, βάτω 1413, πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν Ph. 90, τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν; 102, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων 481, πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων 488, χὴ ναῦς γὰρ ἄξει 527, ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν; 563, λόγῳ πείσαντες ἄξειν 594, δέσμιον δ' ἄγων ἕξειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον 608, τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων 616, δείξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις 630, σπουδῇ – ὕπνον καὐτάπαυλαν ἦγαγεν 638, ὃς νιν ποντοπόρῳ δούρατι – ἄγει πρὸς αὐλὰν 724, ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἔτι 901, ἐς Τροίαν μ' ἄγει 941, ἐκ βίας ἄγει 943, ἔμ' – οἷδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; 985, ἔμ' – συνδήσας, νοεῖς ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδε 1017, τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν; 1029, εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ 1099, εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ συνεργὰν Τροφάδα γαιάν μ' ἤλπισας ἄξειν 1175, οἵδε τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν Oid. 298, σχιστὴ δ' ὁδὸς ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει 734, ἀπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία 753, οἱ δὲ δυσφόρως τοὔνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον 784, ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι; 1069, ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ 1114, οὗ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων – ἄποντά τις ἄξει Kol. 177, ἕπεο – ᾗ σ' ἄγω 183, ἄγε νῦν σύ με, παῖ, ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες – εἴκωμεν 188, εἰ θεὸς ἄγοι 253, ἐξίκου πατρὶ μαντεῖ' ἄγουσα πάντα Καδμείων λάθρᾳ 354, ἥκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἵν' εἰς δόμους ἄγῃς 784, τὴν δ' ἄξω τάχα 819, τοὺς ἐμοὺς ἄγω 832, οὐκ ἄξεθ' ὑμεῖς; 847, ἄξω βίᾳ – τόνδε 874, πρὶν ἂν κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων 910, ἄγεις ἃ χρῄζεις 916, βίᾳ ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια 923, οὔτ' ἂν ἦγον 927, τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινὰ 933, θεῶν ἀγόντων 998, τάσδε πάρειμ' ἄγων ξώσας

1146, ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατὸν 1325, ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων 1342, πῶς γὰρ ἂν θὶς αὖ πάλιν στράτευμ' ἄγοιμι ταὐτόν; 1419, τῇδε γάρ μ' ἄγει Ἑρμῆς 1547, ἄγε με, καὶ τότ' ἐνάρξεσθον 1733, τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' ῥᾴδὲν Ant. 84, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν 202, φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει 344, οὐ δή που σέ γ' ἀπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις, καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες; 382, ἥκω – κόρην ἄγων τήνδε 395, ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ; 401, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν, ἀλγεινὰν 438, ὅτῳ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν 624, ἄγετε τὸ μῆσος 760, ἄγων ἕρμιος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος, κρύψω – ζῶσαν 773, ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας Ἅιδας ζῶσαν ἄγει τὰν Ἀχέροντος ἀκτὰν 811, οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα; 885, καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβών 916, τοιγὰρ τούτῳ ποῖσιν ἄγουσι κλαύμαθ' ὑπάρξει 931, ἄγετέ μ' ὅ τι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδὼν 1323, φανήτω μόρων ὁ μάλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν ὕπατος 1331, ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδὼν 1339, ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἡ 'λήθει' ἄγει Kreus. II, 2, τὸν μὲν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν Skyr. VI, 5, πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς (τὸ) φῶς ἄγει u. B. V, ἐν ἐκείνῳ τὸ πᾶν σουδαῖον, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον XXIII, 6, ὁὐμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην LXV, 2, Ζεὺς νάστον ἄγοι (ἄγει) τὸν νικομάχαν LXXXVI, 1. 2) Medium u. Passivum: εἰ μὴ τόνδε – ἄγοιντο νήσου τῆσδε Ph. 613, ἠγόμην δ' ἀνὴρ μέγιστος Oid. 775, τίς ὧν πολύπαιος ἄγῃ; Kol. 205, Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἄξεται βροντὴ πρὸς Ἅιδην 1460, ἵππον (ὄν) ἄξεται ἀμφίλοφον ζυγὸν 351, ἀνυμέναιος, ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδὸν Ant. 877, ἄγομαι δὴ, κοὐκ ἔτι μέλλω 939, ἠγόμην Thyest. VII, 15.

ἀγείρειν. τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε El. 695, τὸν ἑπτάλογχον εἰς Θήβας στόλον ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας Kol. 1306.

ἀγελαῖος. ἐκ βοῦς ἀγελαίας Ai. 175.

ἀγέλη. πτηνῶν ἀγέλαι Ai. 168, φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις Oid. 26.

ἀγενής. ὅταν οἵ γ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν (ἀγεννῶν) κατανικῶνται Aload. VII, 2, ἅπαντα τἀγενῆ (τὰ γένη) τὸ πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ u. B. LXX, 3.

ἀγέννητος. κἀξ ἀγεννήτων ἄρα μῦθοι καλῶς πίπτουσιν Tr. 61, τὸ γὰρ φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἀγέννητον ποιεῖν; 743, ἀγέννητος τότ' ἦν Kol. 973.

ἄγευστος. ῥίσι κακῶν ἄγευστος αἰὼν Ant. 583.

ἀγηλατεῖν. κλαίων δοκεῖς μοι - ἀγηλατήσειν Oid. 402.

Ἀγήνωρ. παιδὶ - τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος Oid. 268.

ἀγήρως. ἀγήρῳ (ἀγήρως) χρόνῳ Ant. 608, τὸν ἀγήρω u. B. CV, 5.

ἀγίζειν. εἶ τ' ἄκραν ἐπὶ γύαλον ἐναλίῳ Ποσειδαωνίῳ θεῷ τυγχάνεις βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων Kol. 1495.

ἀγκυλή. τὰ σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν (ἀγκύλων) βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι Oid. 204.

ἄγκυρα. ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου Phaidr. IX, 1.

ἀγκών. οἱ δ' ἐσπέριους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀνθηλίους - ἰόντες Ai. 805, ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται Ant. 1237.

ἀγλαΐα. ἀγλαΐας ἀποναίατο El. 211.

ἀγλάϊσμα. μή του τόδ' ἀγλάϊσμα, πλὴν κείνου, μολεῖν El. 908.

ἀγλαός. ἀγλαὰς Θήβας Oid. 152.

ἀγλαώψ. ἀγλαῶπι πεύκᾳ Oid. 214.

ἄγλωσσος. οὔθ' Ἕλλὰς, οὔτ' ἄγλωσσος Tr. 1060.

ἀγνεία. φέροντι τὰν εὔσεπτον ἀγνείαν λόγων ἔργων τε πάντων Oid. 864.

ἁγνίζειν. λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ Ai. 655, τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι Ant. 545, ἁγνίσαι Amphiar. VI, 1.

ἁγνοεῖν. τίν' ἁγνοεῖς; El.1475, τὸν λάγον γὰρ ἁγνοῶ Tr.78.

ἁγνοία μ' ἔχει Tr. 850, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς 419, ὡς ἂν ἁγνοίᾳ (ἄγνοια) προσῇ Ph. 129.

ἁγνός. ὦ φάος ἁγνὸν El. 86, ὅθ' ἁγνὸς ἦν Tr. 258, ἁγνὰ θάματα 287, ἁγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας Ph. 1289, ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας Oid. 830, χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν Kol. 37, ἡμεῖς ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην Ant. 889, λούσαντες ἁγνὸν λοῦτρον 1201.

ἀγνύναι. ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρώρας ἄγῃ Ph. 639.
ἀγνωμοσύνη. μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων Tr. 1266.
ἄνομον. κοὐκ ἀγνώμονα Tr. 473, Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες Kol. 86.
ἁγνός. παῖδα τόνδ' ἁγνᾶτ' ἐμοὶ Ph. 1008, σοῦ μὲν τυχὼν ἁγνῶτος Oid. 677, δέκησις ἁγνὼς λόγων 681, ἁφαῖς ἁγνῶτ' ἀναμνήσω νιν 1133, ἁγνᾶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων Ant. 1001.
ἄγνωτος. γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προσήλθεθ' ἱμείροντες Oid. 58.
ἀγονος. τάκοισί τε ἀγόνοις γυναικῶν Oid. 27.
ἀγορὰ Λύκειος El. 7, πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ Tr. 372, ἐν μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ 424, ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλέονται 638, τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον ἀγοραῖσι θακεῖ Oid. 20, Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα (εὐκλεᾶ) θάσσει 161.
ἀγοράσθαι. ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναις Tr. 601.
ἀγορεύειν. οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ; Kol. 838.
ἄγος. τοιόνδ' ἄγος ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι Oid. 1427, ἄγος φεύγοντος ὡς Ant. 256, φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος, μόνον προθεὶς 775, ὅταν – χεροῖν κρύσταλλον ἁρπάσωσι παιδίαις ἄγῃ Achill. I, 4, ἄγος Phaidr. IX, 2.
ἄγρα. οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων Ai. 64, τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν 93, εὐκερών τ' ἄγραν 297, μωραῖς δ' ἄγραις προσκείμεθα 407, ἔχων ἀΰπνους ἄγρας 881, τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν Kol. 950, κἀφροδισίαν ἄγραν Dan. 3, ἔχω (ἐγὼ) δὲ χερσὶν ἄγραν βρίακχον u. B. CV, 71.
ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα Ant. 454.
ἀγραύλου θηρὸς ὀρεσσιβάτα Ant. 349.
ἀγρεύειν. φιλεῖ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους Skyr. III.
ἀγρευτής. τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω Kol. 1091.
ἄγριος. ἀγρίαν ὀδύνην Tr. 975, ἀποτίβατος ἀγρία νοῦσος 1029, ἄγριον ἔλαιον 1197, Ἄιδης δημιουργὸς ἄγριος Ai. 1035, ἀγρίαις δυσφημίαις Ph. 9, νόσον ἀγρίαν 173, ἀγρίᾳ νόσῳ 265, ἀγρίῳ χαράγματι 267, δι' ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη Oid. 344, ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν 477, ὑπ' ἀγρίας

λύπης 1073, ἄταισιν ἀγρίαις 1205, ἀπ' ἀγρίας πέδας νομάδος ἐπιποδίας 1349, κατ' ἀγρίαν ὕλην Kol. 348, θηρῶν ἀγρίων Ant. 345, ἐξ ἀγρίας δάμαρτος 973, ἀγρίου δράκοντος 1124, ἀγρίοις ὅσσοισι 1231, ἀγρίαις ὁδοῖς 1274, ἀγρίᾳ χερὶ Tyro XV, 3, ἀγρίαις φύσαισι u. B. LXXX, 2.

ἀγριοῦσθαι. σὺ δ' ἠγρίωσαι Ph. 1321.

ἀγροβώτης. ὡς ποιμὴν ἀγροβώτας (ἀγροβότας) Ph. 214.

ἀγρονόμος. πλάκες ἀγρονόμοι Oid. 1103, ἐν ἀγρονόμοις ἀὐλαῖς Ant. 786.

ἀγρός. νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει El. 313, πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος - συμπίπτει φόνῳ Oid. 112, ἀγρούς σφε πέμψαι, κἀπὶ ποιμνίων νομας 761, ἐπ' ἀγρῶν 1049, τὸν ἐξ ἀγρῶν 1051.

ἀγρώστης. στείχων ἀγρώστην ὄχλον Alexand. III.

ἄγυιά. ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν πρώταισιν ἐν (πρώταισι) ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς Kol. 715, Θηβαίας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιὰς Ant. 1136.

ἀγυιαῖος. ὦ πατρῴας γῆς ἀγυιαῖον πέδον Hermion. II.

ἀγυιεῦς βωμὸς Laok. I, 1.

ἀγύμναστος. οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔᾳν Tr. 1083.

ἀγύναιξ. ὡς ὢν ἄπαις τε κἀγύναιξ κἀνέστιος Atham. I.

ἀγύρτης. ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον, δόλιον ἀγύρτην Oid. 388.

ἀγχάζειν. ἄγχαξε u. B. CV, 6.

ἀγχήρης (ἀγχιρήνης) Atham. II, 1.

ἄγχι. ὡς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας Kol. 899. S. ἀσσον, ἄγχιστος.

ἀγχίαλος. Σαλαμῖνος ἀγχιάλου Ai. 135.

ἀγχίπολις (ἀγχίπτολις) (πόλις) Ἄρης Ant. 970.

ἀγχιστεῖον. γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων Ant. 174.

ἀγχιστήρ. τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους Tr. 256.

ἄγχιστος. εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεὼν El. 1105, ἄγχιστος γὰρ εἶ Oid. 919.

ἀγχιτέρμων. ὦ Λῆμνε, Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι Lemn. S. Aichmal. VII, 1.

ἀγχόνη. ἔργα κρείσσον' ἀγχόνης Oid. 1374.

ἀγγοῦ δ' ἄρα κοὐ βακρὰν κρύπλασον Tr. 932, καὶ μοι ἀγγοῦ προσῆψεν ἐλαφρὸς ἐν δισκήματι Akris. XII, 2.
ἀγγεὺς u. B. CV, 7.
ἀγγή. κεἰ δεῖν' ἐπεξῴσθη λέγειν τῆς σῆς ἀγαγῆς Kol. 662.
ἀγών. Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος El. 682, ὃδ' ἱππικῶν ἦν – ὠκύπους ἀγὼν 699, ὡς ὁρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα 1441, λόγων γὰρ οὐ νῦν ἔστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι 1492, εἰς ἀγῶνα τῶδε συμπεσὼν μάχης Tr. 20, πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιὼν 159, ἄεθλ' ἀγώνων 506, ἥμος ἀριστόχειρ ὅπλων ἔπειτ' ἀγὼν πέρι Ai. 986, ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἀγὼν 1163, πικροὺς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἀγῶνας – κηρῦξαι 1240, οὐ σμικρὸς, οὐκ, ἀγὼν ὅδε Kol. 587, μάντις εἶμ' (εἶμ') ἐσθλῶν ἀγώνων 1080, αὐτῶν δ' ἀγώνων θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα 1083, ὅπως μὲν ἀγὼν ἠρέθη 1148, πολὺν δ' ἀγῶνα παγξένια (πάνξενα) κηρύσσεται Akris. XI, 1, μικρεῖ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος u. B. XX, 1.
ἀγωνάρχαι τινὲς Ai. 572.
ἀγώνιος. Ζεὺς ἀγώνιος Tr. 26, τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ Ai. 195.
ἀγωνοθέτειν (ἀγωνοθήκην, viell. ἀγωνόθεσιν) u. B. CV, 8.
ἀδαγμὸς s. ὀδαγμός.
ἀδαής. ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, ὕπνε δ' ἀλγέων Ph. 827, ἀδαὴς δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος 1167.
ἀδάκρυτος. ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον Tr. 106, ἀστένακτος κἀδάκρυτος 1200, τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον οὐδεὶς φίλων στενάζει Ant. 881.
ἀδαμαντίναις κερκίσιν Phaidr. I, 3.
ἀδάμαστος. ἢ Διὸς γοργῶπις ἀδάμαστος θεὰ Ai. 450, ἀδάμαστον φύλακα παρ' Ἅιδα Kol. 1572.
ἀδάματος. βέλεα – ἀδάματα (ἀδάμαστα) Oid. 205, σκότον νέφος – ἀδάματόν (ἀδάμαστόν) τε καὶ δυσούριστον 1315.
ἄδαστος. σύμμικτά τε λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα Ai. 54.
ἄδεια. ἐκ ταῖνδε – ἔχω – γῆς ἄδειαν Kol. 447.
ἀδεῖν. ἀρέσκουσ', οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρὴ Ant. 89.
ᾄδειν. ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον u. B. CV, 69.
ἀδελφεά. γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν Ἄρτεμιν Oid. 160, κοιναί

γε πατρὸς ἀνεψιαί Kol. 535, τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφεὰς (ἀδελφὰς) 1056.

ἀδελφὴ El. 461, ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ 956, ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σοὶ προσηγδώμην δοὶ 1148, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις; Oid. 577, εἴτ' ἀδελφῆς-κυρεῖ Ant. 486, ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ u. B. X, 3.

ἀδελφός. τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν' El. 117, ἀντ' ἀδελφοῦ Μενέλεω 537, σύγκαμ' ἀδελφῷ 987, τὸν θανάντ' ἀδελφὸν 1212, ἀδελφὲ 1346, 1484, πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι Ai. 922, προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων 1294, ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατὴρ Oid. 458, πατέρας, ἀδελφοὺς, παῖδας 1406, ἔλθετε ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας 1481, ἀδελφὰ τούτοισιν φορεῖ τὰ-θρεπτήρια Kol. 1262, καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν 1290, δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν Ant. 13, τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν-ἀδελφὸν 46, ἀδελφὼ δύο-αὐτοκτονοῦντε τὼ ταλαιπώρω 55, τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ 81, ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας 192, ἀδελφὸς ὤλετο 517, οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς 912.

ἄδερκτος. τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος Kol. 1200.

ἀδέρκτως. παφαμειβόμεσθ' ἀδέρκτως Kol. 130.

ἄδηλος. προθυμίαν ἄδηλον ἔργου Tr. 670, ᾗ τὰν ἄδηλον 698, ἅπανθ'-φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται Ai. 647, τὸν ἄδηλον ἄνδρα Oid. 475, ἀδήλων θανάτων 497, γνώμῃ ἀδήλῳ 608, ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα u. B. LVI, 5.

ἀδηλοῦν. τῶν ἀδηλοῦμεν (τῶν ἃ δηλοῦμεν) φράσαι Kol. 35.

ἄδημον Tympan. III, 2.

ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν Kol. 1533.

ᾅδης. ἐν Ἄιδου κειμένῳ κοινῷ πατρὶ El. 463, Ἄδης τίν' ἥμερον τέκνων-ἔσχε δαίσασθαι πλέον; 542, Ἄιδης λαβὼν ἀπεστέρηκε 949, εἷς τῶν ἐν Ἄιδου 1342, πρὶν εἰς Ἄιδου μολεῖν Tr. 4, Ἄιδα σφε δόμων ἐρύκει 120, αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἰσ' οἰκήτορες 282, τὸν ἔννυχον

Ἄιδαν (Ἄϊδαν) 501, τὸν δ' ὑπὸ χθονὸς Ἄιδου τρίκρανον σεύλακα 1098, Ἄιδου φθίμενος οἰκήτωρ 1161, Ἄιδου θανασίμους οἰκήτορας Ai. 517, ἀνύσειν τὸν ἀπότροπον ἄδηλον Ἄιδαν 608, Ἄιδα κεύθων 634, ἀλλ' αὐτὸ νὺξ Ἄιδης τε σωζόντων κάτω 660, ἐν Ἄιδου 865, κἀκεῖνον Ἄιδης δημιουργὸς ἄγριος 1035, ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον Ἄιδαν 1193, ἀναστρέφοντες ἐξ Ἄιδου Ph. 449, κἀξ Ἄιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν 624, ἐς Ἄιδου 1211, κοὐκ ἀφῆκας εἰς Ἄιδου μολεῖν 1349, μέλας δ' Ἄιδης (Ἅϊδης) στεναγμοῖς-πλουτίζεται Oid. 30, κεῖται παρ' Ἄιδῃ Πόλυβος 972, εἰς Ἄιδου μολὼν 1372, ὁρμώμενον εἰς προὔπτον ᾄδην Kol. 1440, ἄξεται βροντὴ πρὸς Ἄιδην 1461, τὸν τελευταῖον βίον κρύψων παρ' Ἄιδην 1552, οὐχ ὑμιν ᾄδης μοῦνος ἀρκέσει Ant. 308, ὅμως ὅ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ 519, Ἄιδης χ' οἱ κάτω ξυνίστορες 542, Ἄιδης ὁ παύσων τοὐσδε τοὺς γάμους ἔφυ 575, ὅταν πέλας ἤδη τὸν Ἄιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου 581, ἐν Ἄιδου συμφεύσειν τινὶ 654, κἀκεῖ τὸν Ἄιδην - αἰτουμένη που 777, τἀν Ἄιδου σέβειν 780, ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας Ἄιδας (Ἅϊδας) ζῶσαν ἄγει τὰν Ἀχέροντος ἀκτάν 811, μητρὸς δ' ἐν Ἄιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν 911, Ἄιδου καὶ θεῶν Ἐριννύες 1075, πρὸς λιθόστρωτον κόρης νυμφεῖον Ἄιδου κοῖλον 1205, εἰν Ἄιδου δόμοις 1241, δυσκάθαρτος Ἄιδου λιμὴν 1285, ἔστιν μὲν ᾄδης u. B. XXIII, 3, στενωπὸς Ἄιδου καὶ παλιῤῥοία βυθοῦ LVIII, 2, οἰμόλῳ δ' ἐς Ἄιδου LVIII, 8, 3, εἰσαφικόμεναι Φόρκου κόρας αἰθροῦντος Ἄιδου τοὺς νομοὺς (τοὺς Ἄιδου νόμους) LXX, 4.

ἀδηφαγεῖν. ἀδηφαγοῦσα u. B. CV, 9.

ἀδηφάγος. τὴν ἀδηφάγον νόσον Ph. 313.

ἀδικεῖν. ὅλοισθε δ' ἠδικηκότες τὸν ἄνδρα τόνδε Ph. 1035, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ Kol. 174, τἀδικεῖν φιλῶν Ant. 1059.

ἄδικος. ὦ πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες Tr. 1011, δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς Ant. 791, τὸν δ' ἄδικον ἀμείβεται Aias Lokr. I, 4, τοὺς ὄντας ἀδίκους Alet. VII, 8.

ἀδικόχειρ. ἀδικόχειρος (ἀδικοχείρας) u. B. CV, 10.
ἀδίκως οἰκτρῶς τε θανόντος El. 102, τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας 113.
ἀδινός. ἀδινῶν δακρύων Tr. 847.
ἀδμής. τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφεὰς Kol. 1056, οὔρειόν τ' ἀδμῆτα ταῦρον Ant. 353.
Ἄδμητος. τὰν Ἄρτεμιν, τὰν αἰὲν ἀδμήταν El. 1239, τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς – Ἀταλάντης Kol. 1321.
Ἄδμητος. Φερητίδης (Φερητίδας) δ' Ἄδμητος Lemn. I.
ἀδόκητος. τὰν ἀδόκητον χάριν Kol. 249.
ἀδόξαστον Eurysak.
ἄδοξα Akris. XIV, 1.
Ἄδραστος. λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν Kol. 1302.
ἀδρέπανον u. B. CV, 11.
ἀδρῦναι u. B. CV, 12.
ἄδωρα δῶρα Ai. 665.
ἄεθλον. πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξηλθον ἄεθλ' ἀγώνων Tr. 506.
ἀεί. ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεὶ El. 3, τίν' ἀεὶ τάκεις – οἰμωγάν 122, ἀεὶ στενάχουσα 141, κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ θάλλοντα 259, προσμένουσ' ἀεὶ 303, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ 517, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ 525, ὃν θρηνεῖς ἀεὶ 530, εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγοις ἐξῆρχες 556, κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα 600, ἔχρμπτ' ἀεὶ σύριγγα 721, τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ – αἷμα 785, τὸν ἀεὶ – στενάχουσα 1075, ἀδελφὴ σοὶ προσηυδώμην ἀεὶ 1148, ὡς τὰ λοίπ' ἔχεις ἀεὶ 1226, περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν ἀεὶ 1242, ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω Tr. 28, ἀεὶ (αἰεὶ) τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε 35, ποθουμένᾳ φρενὶ – Δηϊάνειραν ἀεὶ – οὔ ποτ' εὐνάζειν – πόθον 104, χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὑτοῖς ἀεὶ 440, ἀφευδεῖν ἀεὶ 469, μέγα τι σθένος ἃ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεὶ 498, ἀκτινός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον 685, ἀεὶ μὲν – δέδορκά σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον Ai. 1, τοιάνδ' ἀεί μοι ξύμμαχον παρεστάναι 117, ἀεὶ δ' ὑμνούμενα 292, ἀεί ποτε 320, ἁπάντων τ' ἀεὶ κακῶν ὄργανον 379, χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ 522, πᾶσιν περίφαντος ἀεὶ 598,

οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει 676, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν 765, τὰς ἀεί τε παρθένους, ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τὸν βροτοῖς πόνῳ 835, τὰ πάντ' ἀεὶ φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεοὺς 1036, ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος 1208, κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον Ph. 10, τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων 131, ἢ σώζει μ' ἀεὶ 134, μόνος ἀεὶ 172, ἀεὶ τέθηλε 259, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεὶ 297, αἴρει – τοὺς χρηστοὺς ἀεὶ 437, τὰ χρήσθ' ἁποστέλλουσ' ἀεὶ 450, ἀεὶ καλὸς κλοῦς ἔσθ' 641, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ νοιμῶ τόδ' ἕλκος 649, ἀεὶ προσενώμα 717, ἀεὶ καλούμενος οὕτω κατ' ἦμαρ 797, διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ 1013, ἢ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς; Oid. 568, τὰ δ' ἀεὶ (αἰεὶ) ζῶντα περιποτᾶται 481, ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ γένοιτο 929, ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι 1223, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειμένην 1465, οὗ καιρὸς ἀεὶ ζῆν 1513, ἀεὶ μόχθοις λατρεύων Kol. 104, τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεὶ 341, ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη γερονταγωγεῖ 347, ἵν' ὁ βακχειώτας ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει 678, θάλλει – κατ' ἦμαρ ἀεὶ (αἰεὶ) νάρκισσος 682, ἀεὶ δ' ἀλήτην 746, ἀεί σε κηδεύουσα 750, ἐκεῖ χώρας ἄλώστωρ δύμὸς ἐναίων ἀεὶ 788, ᾗ σ' ἀεὶ λυμαίνεται 855, κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι 1244, ὁρᾷ ταῦτ' ἀεὶ χρόνος 1453, ὡς σοὶ – ἀλκὴν ὧδε – ἀεὶ πνεῖ 1525, ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῶζε 1530, μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεὶ 1555, οὗ τὰ Θησέως – κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα 1594, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεὶ 1635, ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος 1701, ἀεὶ γὰρ ὄμμα σε τόδ' ἐμὸν στένει δακρῦον 1708, τὰ Λαΐου σέβοντας εἰδὼς εὖ φρόνων ἀεὶ κράτη Ant. 166, ἴστω Ζεὺς ὃ πάνθ' ὁρῶν ἀεὶ 184, ἀεί ποτε ζῇ ταῦτα 456, τύχῃ καταῤῥέπει - τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεὶ 1159, ὀρθὸν ἢ 'λήθει' ἀεὶ 1195, ὅστις ἥδεται λέγων ἀεὶ Alet. III, 1, ἀεὶ νοσεῖν Kreus. IV, 7, ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραῤῥίπτοντες Skyr. IV, 5, τερπνῶς γὰρ ἀεὶ πάντας ἡ νοια τρέφει Tereus VII, 5, ἀεί τε βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν Phthi. II, 3, τἀληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου u. B. XXXIII, σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεὶ XLIX, 2, ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι

LXXXIV, 2, προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεὶ C, 4. S. auch αἰεὶ und αἰέν.

ἀείζως γενεὰ u. B. CV, 13, ἀείζων (ἀείζωον) ἕλκος CV, 14.

ἀεικής. ἀεικεῖ σὺν στολᾷ El. 191.

ἀείμνηστος. βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον τάφον εὑρώεντα Ai. 1166.

ἀείρειν. ἀείρομ', οὐδ' ἀπώσομαι τὸν αὐλὸν Tr. 216, ἐξαίφνης χθονὸς Τυφὼς (τυφὼς) ἀείρας σκηπτὸν Ant. 418.

ἀείρυτος. ἐξ ἀειρύτου κρήνης Kol. 469.

ἀειφόρος Teleph. 1.

ἀεκούσιος. ἀεκούσιον ἔργον Tr. 1263.

ἄελιος. πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ ταυτὸν ἴδοι; Tr. 835, ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν Kol. 1245, ἀκτὶς ἀελίου (ἀελίοιο) Ant. 100, νέατον φάγγος λεύσσουσαν ἀελίου 809.

ἀελλαία ταχύῤῥωστος πελειὰς Kol. 1081.

ἀελλάς. ἀελλάδων (ἀελλοπόδων) ἵππων Oid. 467, ἀελλάδες (ἄελλαι) φωναὶ Phaidr. IX, 3.

ἀελλόθριξ Inach. X, 1.

ἀελλόπους s. ἀελλάς.

ἄελπτος. ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ φήμης ἀνασχὸν τῆσδε Tr. 203, κούκ ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν Ai. 648, ἐξ ἀέλπτων 716, τέκν' ἐμφανέντ' ἄελπτα Kol. 1120.

ἀέλπτως. ἐπεί σε νῦν ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον El. 1263.

ἀέξειν. τὰν (ἀγγελίαν) ὁ μέγας μῦθος ἀέξει Ai. 226.

ἄξειν. τὰ δὲ (τάδε) νῦν τιν' ἥκειν λόγος οὐδὲν ἄξοντα Kol. 134, ἀμφὶ σοὶ ἀξόμενος Oid. 155.

ἄξειν u. B. CV, 15.

Ἀξειῶται Achai. IX, 1.

ἄξηλος. μάλ' ἄξηλος θέα El. 1455, ἐξ ὀλβίων ἄξηλον εὑροῦσαι βίον Tr. 284, ἄξηλον οὕτως ἔργον 745.

ἀξήμιος. χῷ φράσας ἀξήμιος El. 1102.

ἀξησία Δημήτηρ u. B. CV, 16.

ἀηδὼ und ἀηδών. τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν El. 107, ὅπως ἁ πανόδυρτος ἀηδὼν 1077, ὀξύφωνος ὡς ἀήδων Tr. 963, οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς Ai. 628, πυκνόπτεροι δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες Kol. 18, ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις 672.

ἀήθης. ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη Tr. 869, εἰς ἀήθη (ἀληθῆ) δώματα Tereus VII, 10.

ἄημα. δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε στένοντα πόντον Ai. 674.

ἀήρ. γῆς ἰσόμοιρος ἀὴρ El. 87.

Ἄθανα. ὦ φθέγμ' Ἀθάνας Ai. 14, Ἀθάνα 74, 112, ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε, Διογενὲς τέκνον 91, δίας Ἀθάνας μῆνις 757, δίας Ἀθάνας 771, θύγατερ Διὸς, ἄμβροτ' Ἀθάνα Oid. 159, ἃ γλαυκῶπις Ἀθάνα Kol. 706, οἳ τὰν ἱππίαν τιμῶσιν Ἀθάναν 1051, σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα 1090.

ἀθάνατος. ἀθάνατον ἀρετὴν Ph. 1420, τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχὰν Oid. 905, καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδείς Ant. 787.

ἄθαπτος. κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός Ai. 1177, οὓς - ἀθεῖς ἀθάπτους 1307, μὴ τλῇς ἀθάπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν 1383, ὅπως ἴδομ' ἄθαπτον Ph. 351, ἔᾳν θ' ἄθαπτον Ant. 205, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠναγκόμην νέκυν 467, τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον 697.

ἀθαυμάστως u. B. CV, 17.

ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν u. B. CV, 18.

ἄθεος. ἀθεώτατα ἀλόντα El. 123, σὰ μάτηρ ἄθεος Tr. 1086, ἄθεος, ἄφιλος, ὅ τι πύματον ὀλοίμαν Oid. 662.

ἀθέως ἐφθαρμένον El. 1181, τῆσδε γῆς, ὧδ' ἀκάφκτως κἀθέως ἐφθαρμένης Oid. 254.

Ἀθηνᾶ. ἠγήσαιτο νῷν Νίκη Ἀθηνᾶ Πολιὰς Ph. 134.

Ἀθῆναι. Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο El. 707, οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἠνιοστρόφος 731, κλειναί τ' Ἀθῆναι Ai. 861, τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας 1222, τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα Kol. 24, ἔρεισμ' Ἀθηνῶν 58, ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις 108, εἰ τάς τ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας εἶναι 260, τὰς εὐδαίμονας Ἀθήνας 233, καί σοι - θαπεῦσαι καλὸν τὰς Ἀθήνας, ὡς κατῴκηνται καλῶς 1004, κοίραν' Ἀθηνῶν 1759.

Ἀθηναῖος. ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Kamik. II, 2.

ἀθηρόβρωτον ὄργανον Nipt. V, 1.

ἄθικτος. τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον, ἀκτῖνός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον Tr. 686, τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων Oid. 891, τὸν ἄθικτον γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν 897, ἄθικτος (ὁ χῶρος), οὐδ' οἰκητὸς Kol. 39, ἄθικτος ἡγητῆρος 1521.

ἀθλεῖν. ὥς τις πλεῖστ' ἀνὴρ, ἐπὶ ξένης ἤθλησα κιγδυνεύματ' ἐν τῷ 'μῷ κάρᾳ Kol. 564.

ἄθλιος. πατὴρ' ἄθλιον El. 133, ἄθλιον δέμας 756, ἄθλιον βάρος 1140, οἱά τιν' ἄθλιον ὄρνιν Tr. 105, ἄθλιον δέμας 1079, οὕνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου Ph. 1088, τὸν Ἡράκλειον ἄθλιον (ἄθλον) 1132, ἄθλιός γ' ἀνὴρ 1214, τὸν ἄθλιον Αἴαντα 1365, 'σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων Oid. 872, ἄλλα θ' ἅθλια καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προὐφάνη λέγων 789, τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς ἐστιν ἀθλιώτερος; 815, τίς ἀθλιώτερος; 1204, τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα 1240, νῦν δ' ἄθλιος μέν εἰμι 1360, τοὐμὸν ἄθλιον δέμας 1388, ἀνδρὸς ἀθλίου 1413, 1444, ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν 1462, τόδ' ἄθλιον εἴδωλον Kol. 109, ἄθλιον Οἰδιπόδαν 222, τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κύρσαι 246, τὸν σὸν ἄθλιον δόμον 370, τοὐμὸν ἄθλιον δέμας 676, ἄθλιον τοὔνειδος 753, φωτῶν ἀθλίων 923, ἄθλιος γεγὼς 1132, ἀθλίας βοῆς Ant. 1209, μᾶτερ ἀθλία 1300.

ἀθλίως. μάλ' ἀθλίως ἔχον El. 1178, τὸν ἀθλίως θανόντα Ant. 26.

ἆθλον. Δελφικῶν ἄθλων χάριν El. 682, πολλῶν δυσοίστων πόνων ἆθλα Ph. 509. S. auch ἄεθλον.

ἄθλος. ἄθλοισι Πυθικοῖσιν El. 49, ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς Tr. 36, τοῦτον ἆρας ἆθλον 80, πατρῷον ἐκτίνειις τιν' ἆθλον Ant. 856.

ἄθρεπτος u. B. CV, 19.

ἀθρεῖν. πολλὰ δ' ἀθρῆσαι Oid. 1305, σὺ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν (βροτῶν) Kol. 252, ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι 1082, καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος λέγω Ant. 1077, ἀθρήσασθ' ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ – εἰ – συνίημι 1216, τάδ' – ἠθροῦμεν 1220.

ἀθροίζειν. ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω Oid. 144.

ἀθυμεῖν. τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς – τῷ νῦν λόγῳ; El. 769, ἀθυμῶ δ' εἰ – Tr. 666, οἵ μ', ὡς ἀθυμῶ Ai. 587, δεινῶς ἀθυμῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ Oid. 747.

ἀθυμία. ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν; Ant. 237.
ἄθυμος. ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας Oid. 319, ἐξ ἀθύμου διακόνου Ant. 1219, οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει γ. B. XII.
ἀθρόστομος ἀχὼ τηλεφανὴς Ph. 188.
Ἀθώος. Ζηνὸς Ἀθῴου Thamyr. III.
Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοὸς Lemn. IV.
αἰ αἰ El. 136, 152, 827, Ai. 430, Oid. 754, Kol. 1670, 1734, Ant. 1288, αἰ αἰ, αἰ αἰ Ant. 1267, 1290, αἰ αἰ, αἰ αἰ El. 104, Ai. 370, Ph. 1107, 1186, Ant. 1306.
αἰαῖ Tr. 1081, αἰ αἰ, αἰ (αἰ αἰ) Oid. 1307, αἰ αἰ, αἰ αἰ Tr. 968.
αἰα. κατὰ βάρβαρον αἶαν El. 95, ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα Ph. 1162.
Αἶα. εἰς Αἶαν πλέων u. B. XCV, 1, ἔστιν τις Αἶα Θεσσαλῶν παγκληρία XCV, 2.
αἰάζειν. νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ καὶ τρὶς Ai. 432, ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος, αἰάζειν πάρα 904.
Αἰάκειος. Πηλέα τὸν Αἰάκειον Peleus I, 1.
Αἰακίδης. ἆρ (ἆτην) οὔπω τις ἔθρεψεν αἰὼν Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε Ai. 645.
αἰανὸς und αἰανής. ὡς ἔμολες αἰανὴ τᾷδε γᾷ El. 506, νιτὸς αἰανὴς κύκλος Ai. 672.
Αἴας. ἐπὶ σκηναῖς ναυτικαῖς Αἴαντος Ai. 4, Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ 19, Αἴαντα φωνῶ 73, ὥστ' οὔποτ' Αἴανδ' οἵδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι 98, ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος 201, ὁ δεινὸς, ὁ μέγας ὠμοκρατὴς Αἴας 206, θούριος Αἴας 212, 1213, ὁ κλεινὸς νύκτερος Αἴας 217, ἦ οὐκ ἠκούσατε Αἴαντος; 335, δέσποτ' Αἴας 368, 485, 585, τὴν ὀμευνέτιν Αἴαντος 502, ὦ φίλ' Αἴας 529, δυσθεράπευτος Αἴας 609, ὦ Αἴας λαθίκονος πάλιν 710, εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετεγνώσθη θυμὸν 717, ἀλλ' ἡμιν Αἴας ποῦ' στιν; 733, εἰρξαι - Αἴανδ' ὑπὸ σκηναῖσι 754, Αἴαντος πρᾶξιν 790, Αἴαντος - οὐ θαρσῶ πέρι 792, τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν 799, τοῦδ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ 864, Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς κεῖται 898, ὁ δυστράπελος, (ὁ) δυσώνυμος Αἴας 914, ὦ δύσμορ' Αἴας 923, Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἔτ' ἐστὶν 972,

ω φίλτατ' Αἶας 977, 996, φίλτατ' Αἶας (Αἶαν) 1015 Αἴαντος ἡγεῖσθαι 1106, ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ; 1133, κυρεῖς ἄρχων - Αἴας ἔκλεε 1234, κοὐδενί (τῷ) πω λῴον θνητῶν Αἴαντος 1417, Αἴας δ' μέτεστιν Ph. 411 τὸν ἀθλιον Αἴαντα 1365, Αἰᾶν (Αἶας) Αἰ. 89, 289, Αἴας 482, 525, 1269.

Αἰγαῖος. πότερα πρὸς οἶκους - πέλαγος Αἰγαῖον πέρᾶ Ai. 461, Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου πρωνὸς (πρώνας) - μέδεις Lack. II, 1.

αἴγειρος. ἐν φύλλοισιν (φύφύλλοισιν) αἰγείρου μακρᾶς Aigeus VI, 1, ταννφλοίου ἰσαμέριος αἰγείρου XXXIV, 4.

Αἰγεύς. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος Kol. 69, καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμιν Αἰγέως γόνος Θησεύς - ἀπεστάλη 549, ὦ φίλτατ' Αἰγέως καὶ 607, ὦ τέκνον Αἰγέως 940, 1754, τέκνον Αἰγέως 1154, 1518, 1538.

Αἰγισθος κοινολεχὴς El. 98, θρόνοις Αἰγίσθου ἐνθακοῦντα 267, ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310, ὅταν περ οἰκάδ' Αἴγισθος μόλῃ 386, ταυτὶ δ' Αἴγισθος 421, οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος 517, ἐπεὶ δὲ Αἴγισθος μόλῃ 627, εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε 661, Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ 667, τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου - Αἴγισθον 957, οὐ γὰρ οἶδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ Αἴγισθος 965, Αἴγισθον, ἔνδ' ᾤκηκεν, ἰατρῷ κἄλαι 1101, Φωκεῖς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγίσθου τινες 1107, ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ 1290, ὃθ' οὕνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας 1308, ὅπως Αἴγισθος - μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω 1403, Αἴγισθε 1409, εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ 1416, λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου 1428.

αἴγλη. ὄμμασι δ' ἀντέχοις τἀνδ' αἴγλαν Ph. 830, τὰς πυρφόρους Ἀρτέμιδος αἴγλας Oid. 207, ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν Ant. 610, αἴγλη Tereus XIII, 1.

αἰγυπιός. μέγαν αἰγυπιῶν (αἰγυπιὸν) ὑποδείσαντες Ai. 169.

Αἰγύπτιος. νεκρὸς τἀριχὸς εἰσορᾷν Αἰγύπτιος Phineus III, γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον ü. B. XL, 3.

Αἴγυπτος. τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις Kol. 337.

αἰδεῖσθαι und αἰδεσθῆναι. ἀλλ' αἰδέσαι μὲν πατέρα - προλείπων, αἰδέσαι δὲ μητέρα Ai. 506, ἐχθρὸν ὧδ' αἰδῇ

νίκην 1356, μᾶλλον μὲν τόνδ' ὄρνιν αἰδεσθῆς θεῶν Oid. 647, τὸν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἥλιον 1426.

αἰδήμων. τὸν ἀκόσμητον αἰδήμονα Ἅιδαν Ai. 608.

Αἰδης. ὦ δᾶμ' Ἀίδου El. 110, τόν γ' ἐξ Ἀίδα πανυμένιον Ἴλιος 137, τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Ἀίδαν 884, ὦ Διὸς αὐθέμιστον, (ὦ) γλυκὺς Ἀίδας Tr. 1040, ὦ ναὶ Ἀίδη, δέξαι με 1085, ἤν τις Ἀίδᾳ παρακείμενος Ph. 861, ἀδάμαστον φύλακα παρ' Ἀίδα Kol. 1572, κατὰ μὲ φόνιος Ἀίδας ἕλοι 1689, Ἀίδα (ἀΐδᾳ) μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται Ant. 861, Ἀίδαν καταβήσῃ 822, τὸν Ἀίδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν Iobat. I. S. auch ᾅδης.

αἴδης. ἐστέλλετος Ἄιδος ὅτε μαῖ' ἀνυμέναιος, ἕλνυος, ἑρμός, ἀναπέφυγε θάνατος ἐς τελέσνας Kol. 1221,

αἰδόφρων. ὦ ξένοι, αἰδόφρονες ἀλλ' - ἀλλ' ἐμὲ - οἰκτείρατε Kol. 237.

ἀΐδρις. οὐκ ἂν ἄϊδρις ὑπείποις Ai. 213, ὁ πάντ' ἄϊδρις 911, ἄϊδρις εἰς τόδ' ἦλθον Kol. 548.

ἀϊδνεύ, Αἰδωνεῦ Kol. 1552.

Αἰδώς. λέξαι τᾶν αἰδὼς El. 249, πάρ' ἄν τιν' αἰδὼ κρὰξ ἐμοὶ βλέφαρ λέβει Ai. 345, μηδὲν φάσγανον παρόλλυμα, μηδ' αἰδοῦς ἔχων 1076, τὸν ἄθλιον αἰδεῦς νόμον Kol. 247, ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνδικος θρόνων αἰδὼς ἐγγύς πάσι 1268, αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ n. B. XIII, 1.

αἰεί μὲν γὰρ ποθεῖ El. 171, κἀκτανὼν αἰεὶ πικρᾷ χολέμους 218, μέλλων αἰεὶ ἔφξων 306, ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἐβλαψεῖ μόρῳ 650, σοῖς αὐκοῖσί τοι σὺν αὐτὰς αἰεὶ δαιμόνων κατατρεῖ 917, αἰεὶ κατθανεῖν ἐκτενοῦμαι Tr. 16, πρὸς ἄκμην αἰεὶ χεῖρα προχεροῦν πεισῷ τὸ καιρὸν ἠσκηκέναι Ph. 148, ἅμως δ' ἔκνιξέ μ' αἰεὶ (ἀεὶ) τοῦτο Oid. 286, ἃ δ' αἰεὶ τῷ 'κείνου δεικνύεις Kol. 1532, ὡς ἐλευκάνατ αἰῶνα τὸν αἰεὶ (ἀεὶ) βίοτον ἐξεπίστασαο 1584, ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κεῖσομαι Ant. 76, τὸ δ' ἐς ῥᾴστιον αἰεὶ τυφλὸν ἔρπει n. B. XXVII, 4, 8, ἀλλ' ἁμὸς αἰεὶ πάτρος ἐν πυκνῷ ποδὸς τροχῷ κυλεῖται LVI, 1. S. auch ἀεί u. αἰών.

αἰών. κρὰν ἄν τῶν ἡμετέρων ἀέθλ' μίσθων Ph. 1410, αἰὼ ἀΐεις Kol. 181, ἔργων ἀκόπτων αἰῶνας αὐδὰν 240, ὁ πάντ' ἄϊων Διὸς Ὄρκος 1767.

ω φίλτατ' Αἶας 977, 996, φίλτατ' Αἶας (Αἷαν) 1015, Αἴαντος ἡγεῖσθαι 1106, ἦ σοὶ γὰρ Αἶας πολέμιος προὔστη ποτέ; 1138, αὐτὸς ἄρχων - Αἶας ἔπλει 1234, κοὐδενί (τῷ) πω λῴονι θνητῶν Αἴαντος 1417, Αἴας ὁ μεῖζων Ph. 411, τὸν ἀθλιον Αἴαντα 1365, Αἰᾶν (Αἶας) Ai. 89, 289, Αἴας 482, 525, 1269.

Αἰγαῖος. πόντιος πρὸς οἶκον - πέλαγος Αἰγαῖον πέρᾶ Ai. 461, Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου πρωνὸς (πρῶνας) - μέδεις Lack. II, 1.

αἰγειρος. ἐν φύλλοισιν (ἐφύλλοισιν) αἰγείρου μακρᾶς Aigeus VI, 1, ταινιοφύλλου ἰσαμέριος αἰγείρου XXXIV, 4.

Αἰγεύς. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος Kol. 69, καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος Θησεύς - ἀπεστάλη 549, ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ 607, ὦ τέκνον Αἰγέως 940, 1754, τέκνον Αἰγέως 1154, 1518, 1538.

Αἴγισθος κοινολεχὴς El. 98, θρόνοις Αἰγίσθου ἐνθακοῦντα 267, ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310, ὅταν περ οἰκάδ' Αἴγισθος μόλῃ 386, ταὐτὸν δ' Αἴγισθος 421, οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος 517, ἐὺς' ὃν Αἴγισθος μόλῃ 627, εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε 661, Αἰγίσθῳ δ' ὁμοῦ 667, τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου - Αἰγίσθου 957, οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ Αἴγισθος 965, Αἰγίσθου, ἔνδ' ᾤκηκεν, ἱστορῶ πάλαι 1101, Φωκεῖς μὰ τεύσους' ἄνδρες Αἰγίσθου τινες 1107, ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ 1290, ὅθ' οὕνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας 1308, ὅπως Αἰγίσθου - μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω 1403, Αἰγίσθε 1409, εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ δ' ὁμοῦ 1416, λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου 1428.

αἴγλη. ὄμμασι δ' ἀντέχοις τἀνδ' αἴγλαν Ph. 880, τὰς πυρφόρους Ἀρτέμιδος αἴγλας Oid. 207, ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν Ant. 610, αἴγλη Tereus XIII, 1.

αἰγυπιός. μέγαν αἰγυπιῶν (αἰγυπιὸν) ὑποδείσαντες Ai. 169.

Αἰγύπτιος. νεκρὸς τάριχος εἰσορᾷν Αἰγύπτιος Phineus III, γῆρας ἀναβάνεις Αἰγύπτιον ü. B. XL, 3.

Αἴγυπτος. τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις Kol. 337.

αἰδεῖσθαι und αἰδεῖσθαι. ἀλλ' αἰδέσαι μὲν πατέρα - προλείπων, αἰδέσαι δὲ μητέρα Ai. 506, ἐχθρὸν ὧδ' αἰδῇ

αἴθεσθαι Simon. 1.
αἴθων σιδήρῳ Ai. 142, αἴθων ὑβριστής 1088. S. αἴθοψ.
αἰκείᾳ (ἀεικείᾳ) θανάτου El. 206.
αἰκία. αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις El. 487, δυστάνοις αἰκίαις 511, οὗ μὲν πρὸ ἔλιπεν – πολύπονος αἰκία 515, ἐς τοῦτον αἰκίας πεσεῖν Kol. 748.
αἰκίζειν. νῦν αἰκίζει κἀντρα Tr. 838, καὶ νῦν κατ' οἴκους ἐνδέτους αἰκίζεται Ai. 65, μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ 111, τοὺς δὲ δεσμίους χρείζετο 309, ἀλλά μ' ὁ Διὸς ἀλκίμα θεὸς ἀλέθριον αἰκίζει 402, μὴ δῆτα τὸν γεροντά μ' αἰκίσῃ Oid. 1153, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας, καὶ πρὸς κυνῶν ἔδεστὸν αἰκισθέντ' (αἰκισθέντ') ἰδεῖν Ant. 206, τυφὼς – πᾶσαν αἰκίζων φόβην ὕλης πεδιάδος 419.
αἰκῶς. οὕτως αἰκῶς (ἀεικῶς) El. 216.
αἴλινον, αἰλινον ἦσει δύσμορος Ai. 627.
αἷμα. τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα El. 786, ἀρὸς αἵματος φίσιν 1125, αἱμὰ φυσῶν Ἄρης 1385, καινόχυτον αἷμα χειροῖν ἔχων 1394, πολύῤῥυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων 1419, ἐὰν χὰρ ἀμφὶ θρέπτρα αἷμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν ἐνέγκῃ χροΐ Tr. 572, ὃς αἵματος μέλας 717, κόμης δὲ λευκὰν μνελὸν ἐκραίνει – αἱματός θ' ὁμοῦ 782, ἐν δὲ χλωρὸν αἱμάμου πέπτωκεν ἤδη 1055, ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα Ai. 376, φυσῶντ' ἄνω ῥοὸς ἶνας ἔκ τε φοινίας πληγῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς 919, τοὺς πρὸς αἵματος 1305, σπάζει χὰρ αὖ μόνον προλιπὸν τάδ' ἐν βυθρῷ κηκῖον αἷμα Ph. 784, ὃς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν Oid. 101, τὸ πατρῷον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἕλειν 996, ὁμοῦ μέλας ὄμβρος χαλάζης αἵματός τ' ἐτέγγετο 1279, αἳ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο σπάσητε πατρὸς 1400, αἷμ' ἐμφύλιον 1406, ὥς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα Kol. 245, οὐκ ἐξ τοὔμφυλον αἷμά σε 407, ἵν' ὁδμὰς εὕδων καὶ κεκραμένος νέκυς ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται 622, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι πεσῇ μιανθεὶς 1373, πατρὸς ἔμφυτον ἄλαστον αἷμα στενάζειν 1672, πρίν τοῦδ' ἀμετέρων αἱμάτων γένυσιν πλησθῆναι Ant. 121,

αἵματος κοινοῦ πάσασθαι 201, ἀνδροφθόρον βεβρῶσθαι αἵματος λίπος 1028, ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενοῦς πτείνας Achai. VIII, 3, ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ναύρου ἢ ἐκπιεῖν Helen. VI, 1.

αἱμάς. οὐδ' ὃς τὰν θερμοτάταν αἱμάδα πηγαμέναν ἀλικέων ἐνθήρου ποδὸς κατευνάσειεν Ph. 696.

αἱμάσσειν. στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων El. 90, ὥστ' ἐντυχοῦσά γε χεῖρας ἁἱμάξαι βοτοῖς Ai. 453, οἷος ἆρ' αἱμάχθης (ἡμάχθης) 909, κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' ἀνύσιμα πέτρος πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών Ph. 1002, κἀτόχευε αἱμάσσεται Ant. 1175.

αἱματηρός. ἕλυσαν αἱματηρὸν El. 755, φλοξ αἱματηρὰ Tr. 766, κἀπογείτονα παρ' ᾧ στένον (ἀν) ἀντέτυκτον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν αἱματηρὸν Ph. 695, ταῖς αἱματηραὶς ὀμμάτων διαφθοραῖς Kol. 552, ὑφ' αἱματηραῖς χείρεσσι Ant. 975.

αἱματόεν ῥέθος Ant. 528.

αἱματορρόφος. τίσις δ' (τίς ὧδ') ἄνωθεν εἶσιν (ἔσειν ἢ) αἱματορρόφος u. B. CV, 20.

αἱματῶσαι u. B. CV, 21.

αἱμοβαφής. χειρὸς δάϊκτὺ σφᾶγι αἱμοβαφῆ Ai. 219.

αἱμοβῆγις (αἱμοβῆγις) φλὲψ Ph. 825.

αἱμύλος. τὸν αἱμυλώτατον, ἐχθρὸν ἅπαντι Ai. 988.

Αἵμων. ὦ φίλταθ' Αἵμον Ant. 572, ὦδε μὲν Αἵμων, καὶ δὸν τῶν σῶν νέατον γέννημα 626, Αἵμων ὅλοιτο 1175, σὲ τὸν Αἵμονος φθόγγον συνίημι 1217.

Αἰνέας. νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ πάρεστι Lkok. III, 1.

Αἰνιᾶν (Αἰνιὰν) γένος El. 706, Αἰνιᾶνος (Αἰνιᾶνος) ἀνδρὸς 724.

αἰνεῖν. αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῇδ' ἔπη Ai. 526, ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν; Ph. 451, αἰνῶ τάδε 889, ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας 1380, ἃ δ' ἡμεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θυγὼν 1398, οὐκ ἔσθ' ὁκοῖον φάντ' ἄν ἀνθρώπου βίον αἰνέσαιμ' ἄν Ant. 1157, αἰνῶ Alkm. III, 1 εἰσὶ δ' οἵτινες αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρα Kreus. IV, 6.

αἰνεῖν. ἄναντα Inach. X, 4.

αἴνημα· καίτοι τό γ' αἴνυμ' ἡδὺ τοῦ μώρου ἦν ἀφθόνως δικεῖν Oid. 393, ὃς τὰ κλεινὰ αἰνίγματ' ἤδει 1525.

αἰνητήρ· σοφοῖς αἰνετῆρα θεσφάτων ἀεί n. B. XLIX, 2.

αἰνιτός· ὡς πάντ' ἄγαν αἰνετὰ κρύφιά λέγεις Oid. 439.

αἰνοσοθεὶς· μῶν ἠνεξάμην; Ai. 1158.

αἶνος· ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας Ph. 1380, ἄλλον αἶναν ἔχω ματροπόλει τᾷδε κρατίστων Kol. 707.

αἰὸν ἄχος Ai. 706.

αἰξ· φακελοῦχοι μητέρες, αἶγές τ' ἐπιμοσχίδιον γόνυ ὀρταλιχὼν ἀναφαίνοιεν n. B. CV, 180.

αἰολίζειν (αἰολίζειν) n. B. CV, 22.

αἰόλος δράκων ἑλικτὸς Tr. 11, αἰόλα νυὶ 94, 132, ἕρπε δ' αἰόλος δράκων 834, πικρᾶ κοπὶ μίλπε κνώδοντας Ai. 1025, ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας Ph. 1187, ὥς τὴν (ὡς πρὶν) μὲν αὐδὸν (ξωλον) γραφίοις ἐτημμένον (ἐτημένος) Helen. 11, 2.

αἰπεινός· ἀπ' αἰπεινᾶς Οἰχαλίας Tr. 858, γᾶς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον Ph. 1090.

αἰόλιον· ἐν δ' ἰλλάσσει βρυσὶ καὶ κλαυσῖς πενθῶν αἰπολίοις Ai. 875.

αἰπύς· τὸν αἰπὺν οὐρανόν Aj. 845.

αἴρω 1) Activum: ταῦτον ἄρας ἅρμα Tr. 80, ὀφθαλμὸν ἄρας 795, ἀλλ' ὄρον ἔξω 799, αἶρε· ὀπαδοὶ 1264, μηδὲ θαλίαν ἀρεῖς (ἄρῃς); Ai. 75, μηδ' ὄγκον ἄρῃς (ἄρῃ) μηδένα 129, αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο 545, πόλεμος οὐδεὶν ἄνδρ' ἐκὼν αἴρει πονηρόν Ph. 437, σὺ φορβὰν ἰερᾶς γᾶς ὑπόρνον, οὐκ ἄλλων αἴρων 708, σύ μ' αὐτὸς ἄρον 879, τὸν δ' αἶρε σαυτόν 886, ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος τανύῃ μὲν αἴρῃ 1281, τοιόσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους Oid. 143, ὑφοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄχαν λύπαισι παντοίαισιν 914, ἄρας (περόνας) ἔκασεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων 1270, μύθους αἴρειν χερῖν Ai. 264, ἔρασα μύξας καὶ περασφάρους στόρθυγγας εἶρκτον ἔκπλος Aload. XII, 3, δράκοντα δ' αἴρονθ' (δ' αἴρων) ἀμφιπλὶξ εἰληφότες Tript. IX, 3. 2) Medium u. Passivum: ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς δίκας ἀρούμην τῶν φονευσάντων πάρα El. 34, τύπωμα χαλκόπλευρον ᾠράμην χερῖν 54,

αἵματος κοινοῦ πάσασθαι 201, ἀνδροφθόρου βεβρῶθες αἵματος λίπος 1022, ὃ Τυδεὺς ἀνὴρ αἷμα συγγενοῦς πτείνας Achai. VIII, 3, ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρου ἢ ἐκπιεῖν Helen. VI, 1.

αἱμάς. οὐδ' ὃς τὰν θερμοτάταν αἱμάδα πημερέων ἐλκέων ἐνθήρου ποδὸς κατευνάσειεν Ph. 696.

αἱμάσσειν. στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων El. 90, ἆσσ' ἐν τυιῇδε χεῖρας ἁἱμάξαι βοτοῖς Ai. 453, οἷος ἆρ' αἱμάχθης (ἡμάχθης) 909, κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα πέτρα πέτρᾳς ἄνωθεν αἱμάξω πεσών Ph. 1002, πτότερον αἱμάσσεται Ant. 1175.

αἱματηρός. ἕλυσαν αἱματηρὸν El. 755, φιλῶ αἱματηρά Tr. 766, κακογείτονα παρ' ᾧ στένον (ἐν) ἀντίπυκον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν αἱματηρὸν Ph. 695, τᾶς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορᾶς Kol. 552, ὑφ' αἱματηραῖς χείρεσσι Ant. 975.

αἱματόεν ῥέθος Ant. 528.

αἱματορρόφος. τίσις δ' (τίς δ') ἄνωθεν εἶσιν (ἔσται ἡ) αἱματορρόφος u. B. CV, 20.

αἱματῶσαι u. B. CV, 21.

αἱμοβαφής. χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Ai. 219.

αἱμοβόρος (αἱμορβόρος) φλὲψ Ph. 825.

αἱμύλος. τὸν αἱμυλώτατον, ἐχθρὸν ἅπαντι Ai. 388.

Αἵμων. ὦ φίλταθ' Αἵμων Ant. 572, ὅδε μὲν Αἵμων, παίδων τῶν σῶν νέατον γέννημα 626, Αἵμων ὄλωλεν 1175, εἰ τὸν Αἵμονος φθόγγον σύνιμι 1217.

Αἰνέας. νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ πάρεστι Lkok. III, 1.

Αἰνειὰν (Αἰνιὰν) γένος Tr. 706, Αἰνιᾶνος (Αἰνᾶνος) ἀνδρὸς 724.

αἰνεῖν. αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῇσδ' ἔπη Ai. 526, ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, πρὸς δ' αἰνεῖν; Ph. 451, αἰνῶ τάδε 889, ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας 1330, ἃ δ' ἥσεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών 1398, οὐκ ἔσθ' ὁποῖον φαύσετ' ἂν ἀνθρώπου βίον αἰνέσαιμ' ἄν Ant. 1157, αἰνῶ Alkm. III, 1, εἰσὶ δ' οἵτινες αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρα Kreus. IV, 6.

αἶνειν. ἄναντα Inach. X, 4.

αἴνιγμα· καίτοι τό γ' αἴνιγμ' ἦν τοῦ πώματος ἥν ἥρθρὸς διειπεῖν Oid. 393, ὃς τὰ κλειν' αἰνίγματ' ᾔδει 1525.
αἰνικτήρ· σοφοῖς αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεὶ μ. B. XI, IX, 2.
αἰνικτός· ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ πρόσφορ' λέγεις Oid. 439.
αἰνίσσεσθαι· μῶν ἠνιξάμην; Ai. 1158.
αἶνος· ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας Ph. 1380, ἄλλον αἶνον ἔχω μητροπόλει τῇδε πρέπειστον Kol. 707.
αἰνὸν ἄχος Ai. 706.
αἶξ· φακαλοῦχοι μητέρες, αἶγός τ' ἐπιμασείδιον γόνυ ὀρταλίχῳ ἀνωφελοῖεν B. B. GV, 180.
αἰολίζειν (αἰολίζειν) m. B. GV, 22.
αἰόλος δράκων ἑλικτός Tr. 11, αἰόλαν νύξ 94, 132, ξεμὲ δ' αἰόλος δράκων 834, πικροῦ τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος Ai. 1025, ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας Ph. 1157, ὡς νιν (ὡς σιν) μὴ σθένοι (ξωλον) γαφοισι ἐκημμένον (ἐκημένους) Helen. 11, 2.
αἰπεινός· ἀπ' αἰπεινῆς Οἰχαλίας Tr. 858, γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον Ph. 1000.
αἰπόλιον· ἐν δ' ἐλίσσεσι βρυσὶ καὶ πλατοῖς πεύκαν αἰπολίοις Ai. 375.
αἰπύς· τὸν αἰπὺν οὐρανόν Aj. 845.
αἴρειν 1) Activum: τοῦτον ἄρας ὤμοιν Tr. 89, ὀφθαλμὸν ἄρας 795, ἀλλ' ὄμον ἔξω 799, αἶρετ' ὀπαδοὶ 1264, μηδὲ θεὸν ἀρεῖς (ἄρῃς); Ai. 75, μηδ' ὄγκον ἄρῃς (ἄρῃ) μηδένα 129, αἶρ' αὐτὸν, αἶρε δεῦρο 545, πόλεμος οὐδὲν ἄνδρ' ἐκὼν αἶρει πονηρὸν Ph. 427, οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς ὑπόρον, οὐκ ἄλλον αἶραν 708, σύ μ' αὐτὸς ἆρον 879, νῦν δ' αἶρε σαυτὸν 886, ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος τανύπτ μὲν αἴρῃ 1381, τοὐσθ' ἅραντες ἱκτῆρας κλάδους Oid. 143, ὑφοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίκους ἄγαν λύπαισι πανταλαισιν 914, ἅρας (περόνας) ἔκαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων 1270, μύθους αἴρειν χερσὶν Ai. 264, ἅρασα μύξας καὶ περασφάρους στόρθυγγας εἶρκεν ἔκτος Aload. XII, 3, δράκοντα δ' αἴρονθ' (δ' αἴρων) ἀμφιπλὲξ εἰληφότες Tript. IX, 3. 2) Medium u. Passivum: ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς δίκας ἀραίμην τῶν φονευσάντων πάρα El. 34, τύπωμα χαλκόπλευρον ᾑρέθη χερσὶν 54,

ἀγ' ἐγκονεῖτ', αἱρεσθε Tr. 1255, μὴ, μή μ' – κακὰν φάτιν ἄρῃ (ἄρῃς) Ai. 193, ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι 247, ὅσον δ' ἀρεῖσθε πλοῦτος Oid. 1225, τῇδε τῇ πόλει μέγαν σωτῆρ' ἀρεῖσθε Kol. 450, δι' ἐφ' ἑτέρᾳ γῇ Πολυνείκης ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων – ὑπερπάτα Ant. 111.

αἱρεῖν 1) Activum: εἷλον βίον πρόδοτον Η. 207, ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν 528, θουρὸν ἄνδρα βουλεύων ἑλεῖν 1001, διδύμαν ἑλοῦσ' ἐριννὺν 1080, ὅθ' ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ χώραν γυναικῶν Tr. 240, ὡς Εὐρυτὸν θ' ἕλοι, τὴν δ' ὑφίπυργον Οἰχαλίαν 353, ὡς ἕλοι δορὶ (ἑλοιδόρει) Ai. 1056, τῷ νιν αὐχεῖ αἱρήσειν δυκῶ Ph. 14, αἱρεῖ τὰ τύξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα 113, τὰ Πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἑλεῖν 347, εἰ ταπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' αἱρήσουιμ' ἰὼν 353, ὃν οὗτος – δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε 608, φορβάδος ἕκ τε γᾶς ἑλεῖν 700, ἀλλά μοι τὰ τόξ' ἐλὼν τάδε 783, τὰ τόξ' ἐλὼν 931, ὡς ἄνδρ' ἐλὼν μ' ἰσχυρὸν ἐκ βίας ἄγει 945, οὐ γὰρ ἂν αὐθέντά γε εἷλέν μ', ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ 948, μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἑλεῖν δεῖ 998, εἴθ', αἰθέρος ἄνω πτερώδες ὀχυτόνου διὰ πνεύματος εἴλωσί με 1094, εὖτέ γε τοῦ λῴονος δαίμονος εἷλον τὸ κάκιον ἐλέειν (ἑλεῖν) 1101, ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλὼν 1228, τὴν πολύστονον Τροίαν ἑλόντα 1347, οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις ἑλεῖν τὸ Τροίας πεδίον, οὔθ' οὗτος σέθεν 1435, τὸ πατρῷον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν Oid. 996, κἀμὲ δεύτερον θέλεις ἑλεῖν Kol. 764, ἦν δ' ἕλω ποτὲ 814, τίς δ' ἂν μ' ἑλὼν 815, καί σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ τύχη 1026, κατά με φόνιος Ἅιδας ἕλοι πατρὶ ξυνθανεῖν γεραιῷ τάλαιναν 1689, στεφάνωμα πύργων πευκάεντ' Ἡφαίστου ἑλεῖν Ant. 123, τήνδ' εἷλομεν θάπτουσαν 385, θέλεις τι μεῖζον, ἢ κατακτεῖναί μ' ἑλών; 497, τὰν (Διὸς δύνασιν) οὔθ' ὕπνος αἱρεῖ ποθ' ὁ παντογήρως, οὐδ' ἀκάματοι θεῶν μῆνες 606, ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἷλον ἐμφανῶς ἐγὼ πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην 655, οὐκ ἂν γ' ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμὲ 747, ἀξίνας χεροῖν ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον 1110, αὐτίκ' ἐκ βάθρων ἕλω φυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίον ποδὸς u. B. CV, 153.

2) Medium u. Passivum: ἕκειθ' ἕλοῦ γε θάτερα El. 945, πάγκλαυστον αἰῶνα κοινὸν εἶλον 1086, λέχους ἐλέσθαι πτῆσιν Tr. 162, ὡς ἂν ἐκ τρισῶν σ' ἓν εἱλόμην 734, τὰς ταῦτ' ἂν ἕλοιτο; 1236, ἕλεσθ' (ἕλεσθέ μ'), ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα, ἕλεσθέ με Ai. 396, ὡς μᾶλλον ἂν ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους μολεῖν (λαβεῖν) Ph. 47, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι πατρῷ' ἑλέσθαι 365, ὃς οὐκ ἂν εἶλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν 443, εὖτέ γε τοῦ λώονος δαίμονος εἶλον τὸ κἄκιον ἑλέσθαι (ἑλεῖν) 1100, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ ἄτρεστον σῴζοντα Oid. 585, κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα, δυσπότμου χάριν χλιδᾶς 887, μηδαμῶς ταύτας (πάντας) γ' ἕλῃ μου 1522, τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἱλέσθην θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν Kol. 448, ὅπως μὲν ἀγὼν ἠρέθη 1148, φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων Ant. 493, σὺ μὲν γὰρ εἶλου ζῆν 555, ὅθ' εἶλον σὺν κακῷ πράσσειν κακὰ 565, ἡμιόθτον (ὄν) κουρεῖον ἠρέθη πόλει Andromed. V, 1.

αἵρεσις. εἰ νέμοι τις αἵρεσιν Ai. 265.

αἶσα. κακὴν δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν Tr. 111, τὸν αἰδ' ἅπλατος (ἄπλαστος) ἴσχει (ἔχει) Ai. 256, περισσαὶ ἄφυκτά τε ῥήδεα παντοδαπῶν βουλῶν ἀθαμαντίναις ὑφαίνεται κερκίσιν Αἶσα Phaidr. I, 4.

αἰσθάνεσθαι. καὶ μὴν θύρᾶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι El. 79, πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων 89, ὅτ' ἤσθετ' – ὀρθίων κηρυγμάτων 683, οὐ γὰρ αἰσθάνῃ πάλαι, ζῶν τοῖς θανοῦσιν οὔνεκ' ἀντανδᾷς ἴσα; 1477, τηλόθεν ἠσθόμην βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ Ai. 1318, εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται Ph. 75, οὐδ' οὔνομ', οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος ἤσθου ποτ' οὐδέν; 252, ἠσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν 445, ὅταν περ τοὔνομ' αἰσθηται τὸ σὸν Kol. 301, ὅπως παιδὸς τόδ' ἤσθετ' ἐξηκάκωτον πάθος Ant. 1316.

αἴσιος. ὄρνιθι αἰσίῳ Oid. 52, αἴσιος σκοπὸς Kol. 84.

ἄἰσσειν, αἴσσειν, ἄσσειν. χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν El. 711, σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας πρὸς τί; 1402, ὡς ἐκ ταχείας

ἀίδιος Tr. 998, βλάβαν νέων ἀϊσάντων, γάμων 843, σύζευξ δ' ἐγὼ κατ' ἦκας αἴσσω Ai. 32, καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ἔξεν χέρα; 40, λαμπρᾶς ἄτερ στερο-πᾶς ὄμμ' ὀξὺς νότος ὡς λήγει 258, ὑπ' ἀγρίᾳ αἴθυσα λύσσῃ Oid. 1074, οὐ χθὼν ἔτερ' ἦξα θάσσων, ἢ καὶ' ἡδονὴν ποδὸς Kol. 890, ἄϊσσ', (αἴσσ') ὦ ναῦ 1499, κραιπὶ δ' ὁμμασσέτω πόρπ' ὅτ' αὖρας ἀντενώτους αἴσσεται (ἄΐσσεται) 1261,

ἄϊστοῦν. σὺ γάρ μοι (μου) πατρὶ' ἤστωσας δόμοι, καὶ μητέρα Ai. 515, κόρον ἀϊστώσας πυρὶ (πῦρ) Rizot. III,

αἰσχη μὲν οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν πώτε Phaidr. VIII, 1.

αἰσχρονήρδειν. τὸ δ' ἐκ πυράκνων αἰσχρονέρδειαν φιλεῖ Ant. 1056.

αἰσχρός. 1) Positivus: αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται El. 621, ξῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς παλῶς πεφυκόσιν 989, τῇ μεταιτίᾳ τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ Tr. 448, μὴν αἰσχρὰ πράσσῃς 597, αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις 1272, αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου Ai. 475, σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει 505, καὶ γὰρ αἰσχρὸν, εἰ πύθοιτ' τις, λόγοις κολάζειν 1159, ἤκουσεν αἰσχρὰ 1324, οὐκ αἰσχρὸν ἡγῇ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν Ph. 108, τοῖσι γενναίοισί τοι τὸ αἰσχρὸν ἐμθρὸν 476, ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι, σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πρυμνῦν 524, ὁ φάντ' ἀκούειν αἰσχρὰ καὶ λωβητ' ἔπη δῆμος Ὀδυσσεύς 607, αἰσχρὸν ἔνεισος 842, αἰσχρὸς φανοῦμαι 906, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρὰ 972, αἰσχρὸς ἀπάτας 1136, μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλοντα 1138, ἀπάταισιν αἰσχραῖς 1228, τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν 1249, αἰσχρὸν τὸ φεύγειν Kol. 1422, οὐδὲν γὰρ οὕτ' ἀλγεινὸν, οὔτ' ἄσης ἄτερ, οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμόν ἐστι Ant. 5, πρὸς αἰσχρὰ πράγματα 299, ἐκ τῶν αἰσχρῶν λημμάτων 313, οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν 511, τὸ μανθάνειν πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν 711, οὐκ ἄν γ' ἔλεγες ἧσσόν γε τῶν αἰσχρῶν ἐμὲ 747, πτῶμα τ' αἰσχρὰ 1046, λόγους αἰσχρούς 1047, νικᾷν ἐπ' αἰσχραῖς Epigon. 1, 2, τὸ γὰρ γυναῖξιν αἰσχρὸν σὺν (ἐν) γυναικὶ δρᾶ

στέγειν Phaidr. VI, 2, ἐγ', αἰσχρεῖν ἡδονῆς u. B. XI, 2, τὰ πλεῖστα φωρῶν αἰσχρὰ φανάσας βροτῶν LXVI, 2. 2) Comparativus: τίς ἂν τούτου λόγου γένοιτ', ἂν αἴσχιον ἔτι; El. 559. 3) Superlativus: αἰσχίστης ἐν αἰτίαις El. 486, αἴσχιστα πάντων ἔργα 586, αἰσχίστῳ (ἐχθίστῳ) μόρῳ Ai. 1059, κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον πέφευε ἀνδρὸς βαταίου 1161, αἰσχίστους λόγους 1320, λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν Ph. 909, νῦν τοῖς φιλτάτοις αἴσχιστ' ὀμωδύνατα Oid. 967, ᾗπερ αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται 1408.

αἰσχρῶς Β', ἐάν περ καὶ λέγῃς El. 593, ζῇν αἰσχρὸν αἰσχρῶς 989, ἐξῆφαν αἰσχρῶς οὐδ' ἔρημον Ph. 265, αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ νοῦ δίκῃ λαβὼν ἔχω 1234.

αἰσχύνειν 1) Activum: μή τοι - αἰσχύνειν φίλους El. 518, εἶπερ αἰσχῦναι θέλει 1033, ἀφ' - ἂν αἰσχύνομι τοὺς πρὸς αἵματος; Ai. 1305, σὺ δ' ἀξίαν σὺν αὐτῷ αἰσχύνας πόλιν τὴν αὑτὸς αὐτοῦ Kol. 929, νεφέλη δ' ὑφαύνει ὄπερ πίπτουσ' ἐθέλει αἰσχύνειν Ant. 529. 2) Medium: αἰσχύνομαι μὲν, εἰ δοκῶ πολλοῖσι θρήνοις ἐνσφαλεῖν ὑμῖν ἄγαν El. 254, πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος; Ph. 1383, αὐτὴ δ' ἐκεῖ - τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται Oid. 1079, ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη Ant. 540.

αἰσχύνη: χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ El. 615, τοῖσδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν 616, αἰσχύνην φέρει Tr. 66, οὗ ποτ' αἰσχύνη πεσεῖ 397, ὦ μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς Ai. 174, βίος δ' ἄνευ σοῦ πρόσεστιν αἰσχύνη δ' ὁμοῦ 1079, πᾶσαν αἰσχύνην ἄφελε Ph. 120, νῦν δὲ τῇδε θἡμέρᾳ στενακτός, ἄτης, θάνατος, αἰσχύνη Oid. 1284, οἷαισιν αἰσχύνῃσιν οἷα μαίνεται Tyro XV, 9.

αἰτεῖν 1) Activum: αἰτῶ, προκινῶ, λίσσομαι El. 1380, Ἅλιον αἰτῶ τοῦτο Tr. 96, αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς - ἀλλὴν λάβοις ἂν πάνακούφισιν κακῶν Oid. 216, τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν 1518, αἰτεῖς ἃ τυγχάνειν Kol. 1106, σοῦ βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον, οὐκ ὄγκον πλέον 1162, αἰτεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς 1165, πρὸς νῦν σε πρηνῶν, πρὸς θεῶν ἱκνούμενον,

αἰτεῖ πιθέσθαι τιν' παρεστῶτ' ἐν 1534, αἰτοῦσα τοὺς ἀπὸ χθονὸς ξύγγνωμον ἔχειν Ant. 65, αἰτήσαντες ἐνοδίαν Θεόν, Πλουτωνά τ', ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχέθειν 1199. 2) Medium: αἰτοῦ δὲ προσκυνοῦσα, γᾶθεν εὐμενῆ ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν El. 453, αἰτήσομαι γάρ σ', ὧν δίκαια τυγχάνειν Tr. 1116, αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν Ai. 825, ἐλθόντι βουλὰς κυρίας αἰτουμένῳ Ph. 63, ὥσπερ ἦκον μ' ἀρτίως 764, τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι Oid. 880, δέεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον, αἰτοῦ σύ γ' αὐτός, κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ Kol. 488, τὰ λοισθί' (τἀ λοίσθ' ἄρ') αἰτῇ τοῦ βίου 583, τὸν Ἅιδην – αἰτουμένη που, τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν Ant. 778, τἀδ' ἐντὸς παρὰ θεῶν ἠτησάμην u. B., IX, 1, 2.

αἰτητός. ἦν (ἀρχὴν) ἐμοὶ πᾶσι δωρητὸν, οὐκ αἰτητόν, ἐσχείρισε Oid. 884.

αἰτία. ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας Tr. 361, ὡς μὲν μετεῖσ' αἰτία βάλοι κακῇ 940, τήνδ' οὖν ἑτέραν πᾶς τις αἰτίαν τέμοι Ai. 28, ἥντιν' αἰτίαν προθεὶς 1951, αἰτίαν δὲ ποίαν Ἀχαιῶν φεύξομαι; Ph. 1404, πρῶτόν δ' ἐφεύρηταί τις ἡμῖν παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας; Oid. 109, νόν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ σὺν ὠφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν (ἐκβαλεῖν) 636, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας; 1236, ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν (wenn nicht von αἶνος) εἶναί λέγω Kol. 1299, ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον Ant. 445, καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας 537, ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων 1312, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν ἐμᾶς ἁρμόσει πρὸ ἐξ αἰτίας 1318.

αἰτιᾶσθαι: κἀγὼ αἰτιῶμαι κεἶνον, ὡς τοὺς ἐν τέλει Ph. 385, γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ Oid. 608.

αἴτιος. οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; El. 295, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ Tr. 773, σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον Ph. 590, Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ 1436, τὸν αἴτιον τίνοι' ἂν Kol. 995, ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν (wenn nicht von αἰτία) εἶναί λέγω 1299, οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν Ant. 1173.

Αἰγιαλὸς ἐπὶ πόλου βεβῶσαν Kol. 312.
Αἰτωλία. ἔκτορ ἐξ Αἰτωλίας El. 704.
Αἰτωλίς. εἴ τις Αἰτωλὶς γυνὴ Tr. 8.
Αἰτωλός. ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος Τυδεὺς Kol. 1315.
αἱμάζειν. αἵμαξαν τάδε Tr. 355, ἢ καὶ πρὸς Ἀρείοισι-σιν ἥμασας χέρα; Ai. 97.
αἱμαλωτίς. τὰς αἱμαλωτίδας χέρας Ai. 71, σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἱμαλωτίδος λέγω 1228.
αἱμάλωτος. τὴν αἱμάλωτον Tr. 417, θροεῖ ταῖς αἱμαλώτοις πασιν 532.
αἰμή. ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς, ἃ — ἄγαγες — αἰμῇ Tr. 859, τίς θνμὸς — τἄνδ' αἱμὰν βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; 883, κακοὺς ὄντας πρὸς αἰμὴν Ph. 1307.
αἱμώδετος Aïchmal. VIII, 1.
αἰών. δι' αἰῶνος μένειν El. 1024, πάγκλαυστον ἀϊδῶνα ποινὰν εἴδον 1085, ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοι βροτῶν, πρὶν ἂν θάνοι τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς, οὔτ' εἰ τῷ κακὸς Tr. 2, τοιοῦτος αἰὼν — τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε 34, ἂν (ἄστυ) οὔπω τις ἔθρεψεν αἰὼν Δαναιδᾶν ἄτερθε τοῦδε Ai. 645, ὦ δύστανα γένη βροτῶν, οἷς μὴ μέτριος αἰὼν Ph. 179, ὦ στυγνὸς αἰὼν 1348, ποῖ δῆτ' ἀΰδις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος αἰῶνα τλάμων ἔξω; Kol. 1736, εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰὼν Ant. 583.
αἰωρεῖσθαι. τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον El. 1390.
ἀκάθαρτος. οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον, ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν αὔτως ἔχειν Oid. 256.
ἀκάλυπτος. τοιόνδ' ἄγος ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι Oid. 1427.
ἀκαλυφής. τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν Ph. 1327.
ἀκάμας. ἀκάμαντος ἢ Νότου ἢ Βορέα Tr. 112.
ἀκάματος. ἀκάματα προσμένουσα El. 164, Γᾶν ἄφθιτον, ἀκαμάταν Ant. 339, ἀκάματοι θεῶν μῆνες 607.
ἄκανθα. κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην Phoinix s. Kolchid. V, 3, τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα u. B. LXXIX, 3, γραίας ἀκάνθης πάππος ὣς φυσώμενος CV, 139.
ἀκάρπως. τῇδέ τε γῆς, ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφαρμένης Oid. 254.

ἀκάρπωτος. ἦ πόθ' τινος νύμας ἀκάρπωτον χάριν Ai. 176.
ἀκεῖσθαι. ἀκοῦ δ' ἄχος Tr. 1085, ὅστις ἐς πακὸν πεσὼν ἀκεῖται Ant. 1027.
ἀκίνδυνος. λαχὼν τε κἀκίνδυνος Ai. 1234.
ἀκερδῆ χάριν Kol. 1484.
ἀκεσεκλὸς οὖσα Ἀκεστὰς. ὄχοις Ἀκεσκλείοισιν ἐμβεβὼς πόδα Hydroph. 3.
ἀκεστὴρ. τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν Kol. 714.
ἄκεστρον Palamed. II, 1.
ἀκήλητος. τόδ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος Tr. 999.
ἀκήρατος. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω Kol. 471, ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ 696.
ἀκήρυκτος μένει Tr. 45, ἀκήρυκτον Thyest. VII, 1.
ἀκίνητος. ἐξ ἀκινήτου πηδὸς Tr. 875, τἀκίνητ' ἐκεῖ Kol. 624, μηδ' ἀκίνητος πέλει (πέλῃ) Ant. 1027, ὅρσεις με τἀκίνητα θμὰ φρενῶν φράσαι 1060.
ἄκλαυστος u. ἄκλαυτος. ἦ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἕξεσθ' ἀκλαύστῳ τῇδ' ἀποστῆναι στέγης El. 912, οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον (ἄκλαυστον) Kol. 1708, ἐᾷν δ' ἄκλαυστον, ἔταφον Ant. 29, οἷα φίλων ἄκλαυτος — ἔρχομαι 847, ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος, ταλαίφρων ἄγομαι τήνδ' ἀνολμον ὁδὸν 876.
ἄκλειστος Phaidr. IX, 4.
ἀκληρία u. B. CV, 23.
ἄκλητος, οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς Ai. 289.
ἀκμαῖος, ὡς ἀκμαῖος, εἰ βυὴ, μόλοι Ai. 921.
ἀκμή. ἀλλ' ἔργων ἀκμὴ El. 22, ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμὴ 1383, σὴ δ' ὥρας ἀκμὴ Ai. 811, ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων Ph. 12, τίνα δ' ἀκμὴν ἦβης ἔχων Oid. 741, λύσω δ' ἔχοντα διατόρους κώδεια ἀκμὰς 1084, κόμην ὑπὸ ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς 1243, ἦνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμὰς 1492, δεινὰ δὲ Θησεῖδᾶν ἀκμὰ Kol. 1066, ἔλκος — ἀορσθὲν — ὑφ' αἱματηραῖς χερίοσι, καὶ κεφαλῶν ἀκμαῖσι 976.
ἄκμων. οἱ πως ἄκμονι τυπάδι βαρεῖα καὶ πληγαῖς ὑπακούσασαν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες u. B. LXXII, 2, 3.
ἀκοή. ἐξῆκας ἀκοὴν δεδαὼς El. 80, ἀκοῇ πλέον Ph. 1412.

ἀκίνητος, τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίτην Tr. 525.
ἄκοιτις. ἐπὶ τᾷδ' ἄρ' ἄκοιτιν κατέβαν Tr. 508, ἄκοιτις ἡ Διός 1048, Διὸς μάτην ἄκοιτιν 1149.
ἀκίλαστον σᾶμα u. B. CV, 24.
ἀκολουθία u. B. CV, 25.
ἀκόλουθος. πλάτα θρώσκει, πᾶν ἐκατομπέδων Νηρῇδων ἀκόλουθος Kol. 719.
ἀκόρεστος. ὧδ' ἀκόρεστον (ἀκόρετον) ῥίμαγὸν El. 123, τοῦ κυρεῖ – ὁ πάντων ἀκορέστατος; Kol. 120.
ἄκος. κακὸν κρυπτῷ διδοὺς ἄκος Ai. 363, τῶν γὰρ ἡμαρτημένων ἄκη μέν ἐστι Kol. 1270, πεύσονς νύβους τε, τερπνὸν ἀργίας ἄκος Palamed. 1, 4.
ἀκοσμεῖν. οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοὶ Ph. 387, ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; Ant. 730.
ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι u. B. LXII, 2.
ἄκοσμος. εἰ γὰρ δὴ τάδ' (τά γ') ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα, θρέψω κάρτα τοὺς ἔξω γένους Ant. 660.
ἀκούειν. τίνι γάρ ποτ' ἂν πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος; El. 226, εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν ἤκουσα 375, ἀλλ' ὧδ' ἄκουε 643, ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως 792, ἤκουσεν ὧν δεῖ 793, πρός νυν θεῶν ἄκουσον 889, τοῦ τάδ' ἤκουσας βροτῶν; 926, ἄκουε δὴ νῦν 947, εἴ τις τοὐσδ' ἀκούσεται λόγους 1064, ἧς ἠκούσαμεν φήμης 1108, οὐκ ἀκούεις, ὦ φίλαι; 1406, ἤκουσ' ἀνήκουστα 1407, σταθεῖσ' ἄκουσον Tr. 340, οὐδὲ τὸν πάρος μῦθον μάτην ἤκουσας 341, ὃς σου παρὼν ἤκουσεν, ὡς – δαμείη 431, ὡς ἤκουσε 777, πάντ' ἐκήκοας 876, σὺ δ' οὖν ἄκουε τοὔργον 1157, ὡς εὐμαθές σου – φώνημ' ἀκούω Ai. 16, ἢ οὐκ ἠκούσατ' Αἴαντος, οἷαν τήνδε θωΰσσει βοήν; 334, πάντ' ἀκήκοας λόγον 480, δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν 583, τοῖς ἀκούουσιν λέγε 591, μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα φρενομόρως ἀκούσῃ 626, λόγων ἀκοῦσαι – ἐμῶν 1070, ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά; 1235, ἤκουσεν αἰσχρὰ 1324, ἄκουε νῦν 1332, ἦν τι καινὸν, ὃν πρὶν οὐκ ἀκήκοας, κλύῃς Ph. 52, φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι 225, τοιαῦτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακὰ 382,

ἀκούσας δ', ἄγγελος πάρεστι 564, λόγον ἀρύσαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν', ὧν ἀκήκοας 588, καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς Ὀδυσσέως λέγοντος 595, ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας 603, ὁ πάντ' ἀκούων ἐσχρὰ καὶ λωβᾴτ' ἔπη δόλιος Ὀδυσσεὺς 607, καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσε ὁ Λαέρτου τόκος τὸν μάντιν εἰκόντα 614, ἤκουσας πάντα 620, ἀκούσομαι μὲν, ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως, πρὸς τοῦδε 1074, πανθ' ἁπήκοας λόγον 1240, λόγους δ' ἄκουσον 1267, ἤκουσ' ἄριστα 1313, ὧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι, ἄκουσον 1316, μὴ παρ' ἀγγέλων ἄλλων ἀκούειν Oid. 7, εἴτε του θεῶν φήμην ἀκούσας 43, οἳ ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα 95, ἔξοιδ' ἀκούων 105, ἤκουσα κἀγὼ 293, τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀρὰς 295, τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον, ὡς ἐρῶ 547, κοὐκ ἠκούσαμεν 567, ῥᾴον μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει ψυχῆς πλάνημα 726, ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάϊος κατασφαγείη 729, ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον; 841, πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε 850, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις 903, ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε 952, κἄγωγ' ἀκούειν (ἀκούων) 1170, τανῦν δ' ἀκούειν, τίς ἀθλιώτερος; 1204, οἳ ἔρχ' ἀκούσεσθε 1224, τί δέ ποτ' – ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ; 1339, εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν πηγῆς δι' ὤτων φραγμὸς 1386, τοῖς ἐν γένει – ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά 1431, ἃ μ' ἀκούσαμεν τελεῖν Kol. 13, ἀκούων τῆσδε – οὔνεχ' ἥμιν αἴσιος σκοπὸς προσήκεις 33, ἵνα – τὸ μὲν εἴκαμεν, τὸ δ' ἀκούσαμεν 190, ἅλις, ὡς ἀκούεις 194, παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε; 416, τῶνδ' ἀκούσαντες 418, τῆσδέ γε μαντεῖ' ἀκούων 453, τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι 485, ἠκούσαμεν 494, ἀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι 518, ὡς ἀκούω 527, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν 529, πολλῶν ἀκούων – τὰς αἱματηρὰς ἀμμάτων διαφθορὰς 551, ὀδοῖς ἐν ταῖσδ' ἀκούων 554, ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται; 881, οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας 896, οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς γάμοισιν 988, ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδε 1171, τί δ' οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ χρήζεις; 1175, λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; 1187, διδοὺς ἐμοὶ λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ 1288, ἠκούσας γ' ἐμοῦ τοιαῦτα 1352, καὶ

τοῦτ' ἀκούσας σταῖρε 1356, βέβηκεν, οὐχ ἥκουσεν 1607, ὡς ἀκούειν φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν 1610, ἔφυμεν καὶ ταὐτ' ἀκούειν, κἄπα τοῦθ' ἁλίσκει Ant. 64, ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔφθ' ὑπὸ σπέους τάδε 692, ἤκουσα δὴ λυγρωτάτην ὀλέσθαι 823, καί τοι φθιμένῳ μέν' ἀκοῦσαι (σοὶ), τοὺς ἰσοθέους ἥκιστα ἐμοιγε 886, ἀγὼν' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων 1001, κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὐδ' ἀκούσομαι 1191, βοᾷ τις; ὦ ἀκούσας Aktia. I, 4, ὡς ὁ κύων' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀκτένίσας χρόνος Hippon. I, 2, εἰ τοῦδε χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις ποθέ, τοῦ γῆς ἐκφανέντος κἄν ὑπὸ στέγῃ σωτῆρος ἀκοῦσαι πρέπει σὺ δούσῃ φῶτί; Tympan. I, 3, πόλλ' ἀνθοῦσαι Phthiot. II, 2, φιλεῖ – ἔκων ἀκούειν, οὓς ἐκὼν εἶκειν κακῶς u. B. XIV, 4, ἄκουε σῖγα (σίγα) u. B. CV, 26, ἀκουσίτην CV, 28.

ἀκουσίειν. ἀκουσίεσαν u. B. CV, 27.

ἀκουσία. ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν u. B. CV, 29.

ἀκούσιμος. σκοπιὰ – οὐ πρὸς θεραίνων εὐθαμῶς ἀκουσίμη u. B. CV, 30.

ἄκουσμα. ἐό τοι πολὺ καὶ μηθαμὰ λῆγον χρῆμ' ὀρθὰν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι Kol. 518.

ἀκουστέον. τῶν πραττόντων ἔστι πάντ' ἀκουστέα El. 340, ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον Oid. 1170.

ἀκουστός. ἐς δεινὸν, οὐδ' ἀκουστὸν, οὐδ' ἐπόφιμον Oid. 1312, τάδ' οὐκ ἀκουστά σοι Krens. VII.

ἄκρα. ἀμφὶ δ' ἑκτύπουν πέτρῳ – Κύβελις τ' ἄκραι Tr. 788, ἔστι γὰρ ἀπ' ἄκρας Ἴδηθεν Λάκμου τ' ἀπὸ Παφλαγόνων εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας Inach. XI, 1 (s. Vorr.), στείχοντα παρ' ἀλίαν ἄκραν Poimen. III, 8.

ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων Kol. 1147.

ἀκρατὲς, ἀπροσόμιλον γῆρας ἄφιλον Kol. 1236.

ἄκρατος. ψυχῆς ἄκρατον αἷμα Bl. 786, ἔμπορος ἄκρατος u. B. XXIII, 5.

ἀκράτωρ. καίπερ ὢν ἀκράτωρ ὁ τιμῶν, χωλὸς Ph. 486.

ἀκροθίνιον. νίκης ἄγων τρόπαια κἀκροθίνια Tr. 754.

ἄκρος. βαστρύχων ἄκρας φόβας El. 449, στήλην ἄκραν 744, κολώνης ἐξ ἄκρας 894, μάκιστ' ἄκρος 1499, ἀπὸ ἀ-

ἄκρας ἦμι πυργώδους πλακὸς Tr. 273, κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος 436, κατ' ἄκρας σπιλάδος 678, Εὐβοίας ἄκρον Κηναῖόν ἐστιν 752, γλῶσσαν ἄκραν Ai. 238, ἄκρας νυκτὸς 285, ἄκραν ὑπὸ πλάκα Σουνίου 1219, ἀπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις 1230, ἀμφὶ νεῶν ἄκροισιν ναυτικοῖς ἐδωλίοις 1277, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα Ph. 748, ἄκρου ποδὸς 824, ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων Oid. 1106, ἐπ' ἄκρου λάου Kol. 195, ἐς ἄκραν φόβαν 1464, ἄκραν - βούθυτον ἑστίαν 1492, βαλβίδων ἐπ' ἄκρων Ant. 132, ἄκρων ἐκ πάγων 411, Σικύλῳ πρὸς ἄκρῳ 825, πεδίον ἐπ' ἄκρου 1197, οὗ τοι ποθ' ἥξει κῶν ἄκρων ἄνευ πόνου Polyid. III, ἀκράκταν (ἀκράτταν) εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον Oid. 876.

ἀκρονυχεῖ Iphig. III, 1.

ἀκροστύσιον u. B. CV, 81.

ἀκρωτηριάζειν Polyxen. VI, 2.

ἀκτένιστος. κόμη δ' ἄβρας ἀκτένιστος αἴσσεται Kol. 1261.

ἀκτέριστος. ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν Ant. 1071, ἀκτέριστον ἀμφὶ πασσάλοις 1207.

ἀκτή. τὸν Κρίασσαν βορυάμου ἀκτὰν El. 181, ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοΐας Tr. 237, χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας 637, ἀκτή τις ἀμφίλυστος Εὐβοίας ἄκρον Κηναιόν ἐστιν 752, ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιῤῥύτου χθονὸς Λήμνου, βροτοῖς ἄστειπτος, οὐδ' οἰκουμένη Ph. 1, εὔδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ 272, ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδε 1017, ὄρμενον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ Oid. 177, ἀκτὰν παρὰ βώμων - ἐπιστοναχοῦσι 184, ἢ πρὸς Πυθίαις, ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς Kol. 1048, πάντοθεν βόρειος ὡς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται 1240, στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί Ant. 592, ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας Ἅιδας ζῶσάν ἄγει τὰν Ἀχέροντος ἀκτὰν 813, παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων διδύμας ἁλὸς ἀκταὶ Βοσπόριαι 968, καί σε - χλωρά τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος πέμπει 1133, κατὴρ ἀκηλθεῖν ὥριος εἰς ἀκρὰς ἁλὸς Aigeus I, 1, Νίσῳ δὲ τὴν ἀνόμαλον ἐξαιρεῖ (ὅμαλον ἐξαίρει) χθόνα Σκείρωνος ἀκτῆς I, 5, ἀκτὰς (ἃ τὰς) ἀκαιβάτας τε καὶ μελαμβαφεῖς λιποῦσα λίμνης Polyxen. II, 1.

ἀκτὶν od. ἀκτίς. ἀκτῖνός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον Tr. 685, ἀκτῖν' ἐς ἠλιῶτιν 697, ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον 1086, αἱ δ' ἄνὰ μέσσαν ἀκτῖνα Kol. 1247, ἀκτὶς ἀελίου (ἀελίοιο) Ant. 100.

ἀκτίτης λίθος Akris. XIV, 2.

ἄκων. οὔνεκα ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε Tr. 935, τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε Ph. 305, οἷοιτο μὲν μάλισθ' ἑκούσιον λαβών· εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα 618, ἐφίεμαι ἑκόντα, μήτ' ἄκοντα, μηδέ τῳ τέχνῃ κείνοις μεθεῖναι ταῦτα 771, σὺ γάρ μ' ἄκοντα προὔτρέψω λέγειν Oid. 858, πολλὰ κἄν ἄκων ἔδρων 591, ἐφεῦρέ σ' ἄκοντ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος 1213, τὰ δ' αὖτις εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ ἑκόντα, κοὐκ ἄκοντα 1230, ἀστοῖς ἅσα χρὴ μελετᾶν, εἰκοντας ἃ δεῖ κοὐκ ἄκοντας (ἀκούοντας) Kol. 172, οὔ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἑδράνων ἄκοντά τις ἄξει 177, ἔργων ἀκόντων εἴποντες αὐδὰν 240, ἤνεγκον κακότατ', ἤνεγκον ἄκων μὲν 522, καί τοι τοσαύτη (τίς αὕτη) τέρψις ἄκοντας φιλεῖν; 775, ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται 827, ἃς (ξυμφορὰς) ἐγὼ τάλας ἤνεγκον ἄκων 964, πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως φέγοις; 977, ἐγὼ δέ νιν ἄκων ἔγημα, φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε 987, πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν Ant. 276, ἄκων δ' ἁμαρτὼν οὔ τις ἀνθρώπων κακὸς Tyro X, φιλεῖ δὲ – ἄκων ἀκούειν, οὓς ἑκὼν εἶπεν κακῶς u. B. XIV, 4.

ἀλαλάζειν. βαλβίδων ἐπ' ἄκρων ἤδη νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι Ant. 133, ἃς ἥδε βοᾷ, ἀλαλαζομένη, γυμνὴ χαλκέοις ἥμα δρεπάνοις Rizot. I, 6.

ἀλαλή. ἀνολολύξετε δόμοις ἐφεστίοις ἀλαλαῖς (ἀλαλαγαῖς) Tr. 206.

ἀλαλίαν Herakl. III, 1.

ἀλάμπετος s. ἀλέπητος.

ἀλαμπὲς ἡλίου – δῶρον Tr. 691.

ἀλαός. ἀλαῶν ὀμμάτων Kol. 150, οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν 243, τὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου 1449, ἀλαῶν (ἀλαὸν) ἀλαστόφοισιν ὀμμάτων κύκλοις Ant. 974.

ἀλᾶσθαι. ἐπὶ ξένης χώρας ἀοίκους ἀπάτορᾶς τ' ἀλωμένας

Tr. 300, ἴσμεν οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα Ai. 23, μή σφε περιΐδῃς (παρίδῃς) πτωχὰς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένας Oid. 1506, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη Kol. 349, ἔπους μικροῦ χάριν φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγὼ 444, ἐκ εἴδεν δ' ἀλώμενοξ ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον 1363, ἤ τιν' ἀκλὰν γᾶν, ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώρεναι 1686.

ἀλάστορος. ἄλαιῶν ἀλαστόροισιν (ἀλαὸν ἀλαστόροις) ὀμμάτων κύκλοις Ant. 974.

ἄλαστος. ἔπαθον ἄλαστ' ἔχειν Kol. 538, ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν 1483, πατρὸς ἔμφυτον ἄλαστον αἷμα 1672.

ἀλάστωρ. βουκόλων ἀλάστορα, λέοντα Tr. 1092, ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ 1235, ὃς χερσὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας Ai. 873, ἀλλὰ σοὶ τάδ' ἔστ'; ἐπεὶ χώρας ἀλάστωρ ὅμως ἐναίων ἔτι Kol. 788.

ἀλγεῖν. ἀλγῶ πὶ τοῖς παροῦσιν El. 338, ὡς ἀλγοῦσα 804, πάρεσσι δ' ἀλγεῖν 961. τοῖσι σοῖς ἀλγᾶν κακοῖς 1201, εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον' ἢ πέπνης ὁρῶν – εἶδος Tr. 1068, κἄν ὅτοις ἀλγεῖς μᾶτηρ 1119, τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; Ai. 377, ἦν (πρᾶξιν) ἤλγησ' ἐγὼ 790, οὓς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων Ph. 86, ἀλγῶ πάλαι δὴ τἀπὶ σοὶ στένων κακὰ 806, ὅτι γὰρ οὐχὶ βούλομαι πονοῦσά τ' ἀλγεῖν, καὶ λέγουθ' αὖθις πάλιν Kol. 364, ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγὼ 429, ὅσῳ περ – ἀλγῶ τοῦδε σοῖς κακοῖς 744, ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἁλοὺς 764, κείνοις ἂν ἤλγουν Ant. 468, ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ 651, νοῦς δ' ἔστι τηλικοῦτος ἀλγήσας, βαρὺς 767.

ἀλγεινός. ὡς μὲν ἐν λόγοις ἀλγεινὰ El. 762, βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν Ai. 494, μηδὲν ἀλγεινὸν παθὼν Oid. 1580, οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετο Kol. 1664, οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν, οὔτ' ἄτης ἄτερ, οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμόν ἐστι Ant. 4, ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος φίλων οὔθ' ἡδὺς, οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετο 12, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν, ἀλγεινὸν 439, ἔχεις ἀλγεινὰ Thyest. III, 4, ἀλγεινὰ, Πρόκνη, δῆλον Tereus XI, 1, ἔφυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας πατρὸς Ant. 857. S. ἀλγίων.

ἀλγεινῶς φέρων Ph. 1011, ἀλλ' ἡδέως ἔφυνε κἀλγεινῶς ἅμα Ant. 436.

ἀλγηδών. τῆς θειλαίας ἀπόρου φαυλίας ἀλγηδόνος. ξ ξυνέστας Kol. 514.

ἄλγημα. οἶμαι μὲν ἄρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ' ἀλγήματα Ph. 340, πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέραγασας 1170.

ἀλγηδὶς. εἶθε που διαμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγημας ἥδε Ph. 792.

ἀλγεῖν. καὶ ταῦτ' ἀκούειν, κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα Ant. 64, ὄκνον (ὄτλον) ἄλγιστον Tr. 8, ὦ τῶν ἀπάγτων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ ἄλγιστον Ai. 993, αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν Oid. 675, τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν ἄλγιστ' ἄπεστιν 1238, οὐ λόγων ἐγὼ ἄλγιστ' ἂν' ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων Kol. 1174, ταῦτ', ἐστὶν ἄλγιστα Kreus. VI, 1.

ἄλγος. ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ στενάζουσα δαΐλλουσα Fl. 141, τί δ' ἔσχες ἄλγος; 1176, σοὶ, λοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι 1187, μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτὲ Tr. 25, καὶ νῦν φρόνιμον (φρόνιμος) νέον ἄλγος ἔχει Ai. 259, οὐδὲν ἄλγος ἔβομεν 1397, μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου; Ph. 734, ὕπν' ὀδύνας ἀδαὴς, ὕπνε δ' ἀλγέων 827, σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης 1326, οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει 1358, πρὸς τοὺς μὲν οὖν σὲ τήνδε τ' ἔμπνουν βάσιν παύσοντας ἄλγους 1379, τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν' ἔρχεται Oid. 62, καὶ μὴ τὰ μηδὲν ἄλγος ὡς μέγ' οἰσετε 638, τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; 1031, θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται Kol. 955, οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μέρου τυχεῖν πάρ' οὐδὲν ἄλγος Ant. 466, οὐδὲν γὰρ ἄλγος, οἷον ἡ πολλὴ ζόη Skyr. V, 1.

ἀλγύνειν. τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν Tr. 458, δειμαίνων τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύνωμι τοῖσδε τοῖς λόγοις 482, τούτων γὰρ οὐδέν μ' ἀλγυνεῖς Ph. 66, ὅποι ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν 483, ἐγώ τ' (ἐγὼ οὔτ') ἐμαυτὸν, οὔτε σ' ἀλγυνῶ Oid. 332; συθείς τ' ἂν, οὐκ ἂν ἀλγύνοις πλέον 446, τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι 1067, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι τοῦτ' αὖθ', ὅτι ζῶ Ph. 1021, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνῇ Ant. 230, τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι 468.

ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλὸς Ph. 859.

ἄλεκτρος. ἄλεκτρα - γέμων ἀμιλλήματα El. 492, ἄλεκτρα γηράσκουσαν 962, καὶ νῦν ἄγει με - ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον Ant. 917.

ἀλέκτωρ. ὀὐμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην u. B. LXV, 2.

ἀλεξαίθριον Amphiar. VI, 2.

ἀλέξειν. οὐδ' ἕνι φροντίδος ἔγχος, ᾧ τις ἀλέξεται Oid. 171, ἢ τοὔργον ὡς οὐ γνωρίσοιμί σον τόδε, θόλῳ προσέρπον, κοὐκ ἀλεξοίμην μαθών; 539.

ἀλεξήτωρ. Ζεῦ ἀλεξῆτορ Kol. 143.

ἀλεξίμοροι. τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι Oid. 163.

ἀλεύειν. ἀλεύσω u. B. CV, 32.

ἄλη. βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος, ἔρχεταί τ' ἄλη (ἄλλη) u. B. XXXV.

ἀλήθεια. τὸ μὴ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι Tr. 91, ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις; 398, εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας ὄθόνος Oid. 369, κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος Ant. 1193, ὀρθὸν ἢ λήθει' (ἢ ἀλήθει') ἀεὶ 1195, τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ Aload. IX, 3, ὅταν δ' ὅλεθρον δεινὸν ἢ λήθει' ἄγει Kreus. II, 2.

ἀληθής. τἀληθὲς εἰπέ El. 679, καὶ τοῦτ' ἀληθές; 1046, ἀλλ' εἰπέ πᾶν τἀληθὲς Tr. 453, πᾶν σοὶ φράσω τἀληθὲς 474, ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία Ai. 664, εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ 1328, ὡς εἰδ' ἀληθεῖς (οἵδε λόγοι) οἵδα Ph. 320, λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην, ὡς - 345, καὶ ταὐτ' ἀληθῆ δρᾷν νοεῖς; 921, οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς (τοὺς θεοὺς τίθημι) 993, εἰ κερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν 1236, ᾧ (μάντει) τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ Oid. 299, τἀληθὲς γὰρ ἰσχὺν τρέφω 356, κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθὴς 502, καί σοι τἀληθὲς ἐρῶ 800, εἰ δὲ μὴ λέγω γ' ἐγὼ τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν 944, λέγεις ἀληθῆ 1141, ἄληθες; 350, Ant. 758, λέγων τἀληθὲς οὐ σφαλῇ (σφάλλῃ) ποτε Tereus III, θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν ψ. B. XXIII, 14, τἀληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου XXXIII.

ἄλημα. κακοπινέστατον ἄλημα στρατεῦ Ai. 381, ἐχθρὸν ἄλημα 389.

ἀλήτης. τὸν παιρῶν ἀλώσιμον πόνων Ai. 888, τοιόνδ' ἀλήτην Kol. 50, ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα 165, ὁρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον, ἀεὶ δ' ἀλήτην 746, ὃς οὐκ ἐᾷ τοιοῦσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει 949, ὦ ξεῖν' ἀλῆτα 1096.

ἀλιάδης. τίς φιλοπόνων ἁλιαδῶν ἔχων ἀΰπνους ἄγρας (ἕδρας) Ai. 880.

Ἀλίβας od. Ἀλίβαντα. εἰς Ἀλίβαντα κατασκεδᾶν n. B. LXXVIII, 2.

ἁλιεὺς πλησιὴς νοῦν φύσει Amphiar. V.

ἁλίκλυστος. ἵν' ὑλᾶεν ἔπεσκε πόντου πρόβλημ' ἁλίκλυστον, Ai. 1219.

ἁλίκτυποι κέλευναι πᾶες Apt. 936.

ἁλίνουσι u. B. CV, 33.

ἅλιος. ἅλιον σελέαν Ai. 357, Νύμφους ἁλίασιν Ph. 1470, ἃ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλίᾳ χερὶ παρακτομένα πλάτα θρώσκει Kol. 716, ἁλίας στεμβήλου Kamik. I, 1, παρ' ἁλίαν ἄκραν Peimen. III, 8. — οὐ γὰρ ἅλιον ἀφροσῦν ποτ', οὐκ ἄπειρον ξυμφορᾶς Kol. 1469.

ἁλιοῦν. κοὐχ ἡλίωσε τοὔπος Tr. 258, τὸ (φύλλον ἐλαίας) μέν τις οὔτε νεαρὸς (νέος), οὔτε γήρᾳ σημαίνων ἁλιώσει χειρὶ πέρσας Kol. 708.

ἁλιπαρῆ (λιπαρῆ) τρίχα El. 451.

ἁλίπλαγκτος. σὺ (Σαλαμὶς) μέν που ναίεις ἁλίπλαγκτος (ἁλίπλακτος) εὐδαίμων Ai. 697, Πὰν ἁλίπλαγκτε 695.

ἁλίῤῥοθος. πόρος ἁλίῤῥοθος Ai. 412.

ἅλις Ai. 1402, Kol. 194, ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα Tr. 332, ἐνταῦθ' ἅλις γὰρ ἅλις πόνος τούτοισι συναίειν ἐμοὶ Ph. 892, ἅλις γάρ μοι τεθρῴνηται γόοις 1401, ἅλις ἔμοιγ', ἅλις φαίνεται, ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν Oid. 685, ἅλις νοσοῦσ' ἔχω (ἐγὼ) 1061, ἅλις ἵν' ἐξήκεις θακούων 1515, ἅλις λόγων Kol. 1016.

ἁλίσκεσθαι. ἀθεώτατα ἁλόντ' ἀκάτας El. 125, μανίᾳ γὰρ ἅλους ἦμιν ὁ κλεινὸς νύκτερος Αἴας ἀκελεβήθη Ai. 216, ἁλίσκεται γὰρ δεινὰς ὅρκος καὶ περισκελεῖς φρένες 648, τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαῤῥεῖ, καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται 1267, ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας

ἁλοὺς Ph. 1257, ὡς ἔοτ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν 1341, τὸ δευτερογαμὲ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν τόκοις ἁλῶναι 1440, συγγενίδα θηρὸν, ὃ κλήθει χρήμασιν δ' ἁλίσκεται Oid. 542, οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι 576, καὶ γὰρ ἁλοὺς (ἄλλους) ἐφόνευσε Kol. 547, ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀγγεῖλαι ἁλοὺς 764, ἁλώσεται δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης 1064, οὐ γὰρ δὴ παραδοὺς ἁλώσομαι Ant. 46, ὅταν ἐν κακοῖσι τυγχάνῃ ἁλούς, ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλει 496, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται u. B. XVI, 1, 8.

ἀλυτήριος. κἀλυτηρίου (scil. ἀλυτηροῦ) φρενός Kol. 871.

ἀλυτροσύνη oder ἀλυτρία Aichmal. VIII, 2.

ἀλύω. οὕνεκα θήραν τήνδ' ἀλύω ἔχομεν τόξων Ph. 840.

ἀλυκάθειν u. B. CV, 34.

ἀλυκή: οὐ γὰρ ἔχω χερσὶν τὰν πρόσθεν βλάβαν ἁλυκὰν Ph. 1151, ἁλυκὴν τιν' εὑρεῖν ἡμιν Oid. 42, εὐθπα πέμφον ἁλυκὰν 189, ἁλυκὴν λάβοις ἂν πάναυθύφισιν πακῶν 218, θέλητέ μὸν σὺν ταῖσδε (ταῖσι) ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς ἁλυκὴν ποιεῖσθαι Kol. 459, ὡς νῦν πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἁλυκὴν δδε δορὸς τ' ἐκαστοῦ γειτόνων ἀεὶ τυθῇ 1524, τίς ἁλυκὴ τὸν θανόντ' ἐκπτανεῖν; Ant. 1060.

ἄλιμος. τὸν Διὸς ἄλιμον γόνον Tr. 966, ἃ Διὸς ἁλίμα θεὸς Ai. 401, τῷδ' ἐπ' ἁλίμῳ νεκρῷ 1319, ἀνδρῶν ἁλίμων μήτηρ Ph. 229.

Ἁλμήνη. Ζηνὸς Ἁλμήνης τε παῖς Tr. 19, τὸν Ἁλμήνας 97, τὸν Ἁλμήνης τόκον 181, ἢ Διὸς Ἁλμήνας (τε) κούρους 644, τὴν τάλαιναν Ἁλμήνην, Διὸς μάτην ἄκοιτιν 1148, ἔκκριτον δέ νιν δώρημα κεἰνῳ θᾶκεν Ἁλμήνης γόνος (τόκος) Ai. 1303.

ἁλλὰ in der Antwort, Entgegnung, Frage und bei dem Uebergang der Rede El. 387, 394, 396, 414, 431, 536, 626, 944, 1042, 1044, 1102, 1204, 1217, 1289, 1411, 1472, 1500, Tr. 67, 72, 86, 229, 339, 397, 472, 490, 588, 592, 594, 600, 620, 627, 727, 980, 1179, 1211, 1216, 1257, Ai. 33, 263, 291, 469, 529, 535, 654, 743, 852, 853, 877, 1351, 1370, 1400, Ph. 11, 15, 48, 336, 416, 431, 486, 557, 626, 633, 647, 732, 809, 969, 843, 882, 899, 904, 925, 982,

1134, 1246, 1255, 1272, 1276, 1290, 1344, 1353, 52, 78, 82, 182, 287, 297, 356, 370, 443, 523, 566, 627, 769, 952, 968, 1007, 1020, 1021, 1040, 1158, 1151, 1308, 1375, 1416, 1440, 1492, 1519, Kol. 25, 33, 218, 407, 503, 524, 586, 590, 658, 845, 860, 1284, 1418, 1738, 1758, Ant. 45, 89, 217, 289, 385, 520, 538, 540, 558, 936, 1253, mit folgendem Imperativ El. 67, 134, 435, 437, 443, 450, 643, 802, 916, 986, 1052, 1055, 1286, 1399, 1482, 1487, 1502, Tr. 453, 467, 616, 799, 801, 819, 976, 1227, Ai. 76, 94, 194, 328, 344, 351, 506, 520, 574, 578, 680, 1024, 1107, 1164, 1403, Ph. 210, 230, 232, 573, 635, 651, 753, 756, 763, 799, 807, 849, 893, 950, 1040, 1165, 1202, 1291, 1295, 1367, 1391, 1408, Oid. 9, 51, 66, 142, 361, 348, 382, 1449, 1451, 1458, 1515, Kol. 9, 101, 156, 219, 241, 249, 254, 284, 500, 740, 755, 797, 849, 1025, 1139, 1201, 1441, 1451, 1643, 1777, Ant. 95, 98, 473, 577, 658, 718, 1029, 1190, 1214, Aleud. VIII, 1, Iola. 1, hinter dem Imperativ El. 411, 415, 1018, Tr. 320, Ph. 1041, Kol. 1276, mit folgendem Coniunctiv El. 431, Tr. 492, Ai. 456, Ph. 525, 645, 825, 1352, Oid. 861, Ant. 84, mit folgendem Optativ El. 387, Ai. 186, 949, Oid. 929, 1476, Kol. 44, 308, 421, 1552, Ant. 327, mit folgendem Infinitiv Ph. 934, nach dem Vocativ Oid. 1508, Kol. 237, 1405, nach einem oder mehreren Wörtern Tr. 201, Kol. 287, Ant. 552, 779, Tereus VII, 1, im Nachsatze und mit Kraft Tr. 801, Oid. 883, 879, 1273, Kol. 1713, Ant. 252, 1059, 1073, Aigeus VI, 1, Achai. VIII, 1, Thyest. V, 1, u. B. XXII, in der Hypophora El. 587, angeblich für ὅταν u. B. CV, 35. ἀλλ' ἔγε Ai. 1413, ἀλλὰ – ἀλλὰ El. 881, Tr. 1151, Ai. 852, 853, Ph. 410, 934, 935, 950, Kol. 237, 241, u. B. X, 1, ἀλλὰ – ἄρα Tr. 503, ἀλλὰ γὰρ Ant. 148, ἀλλὰ – γὰρ El. 228, 256, 595, 619, 552, Ai. 167, 828, Ph. 874, 1020, Oid. 1409, Kol. 624, 755, 797, 985, 988, 1257, 1515, Ant. 392, u. B. VI, 1, ἀλλὰ – γὰρ δὴ Ai. 167, Ant. 155, ἀλλὰ – γὰρ οὖν Kol. 985, ἀλλὰ – γάρ τοι Ph. 81, ἀλλά – γε El. 147, Tr. 801, 1107, Ai. 291, 469, Ph. 1203, Oid. 848, 1440, 1519, ἀλλά – γε μέντοι Ai. 1370, ἀλλά – γέ τοι Tr. 1107, Ant.

1064, ἀλλὰ – δὴ Tr. 600, Ai. 1271, Oid. 1022, 1492, Kol. 586, ἀλλὰ δῆτα Ai. 466, ἀλλὰ – δῆτα El. 537, Tr. 1245, Ph. 1352, Oid. 1375, ἀλλ' εἰ Tr. 1211, Ai. 268, Ph. 526, 645, 1046, Oid. 443, Kol. 1179, 1348, 1768, Ant. 98, ἀλλ' εἴ – γε Kol. 590, ἀλλ' εἰ μὲν οὖν Ant. 925, ἀλλ' εἴπερ Tr. 620, Oid. 908, ἀλλ' εἴ τι Tr. 397, ἀλλ' εἴ τι μὲν δή – γε Oid. 294, ἀλλ' εἴ τις Tr. 588, ἀλλ' εἴ τίς – γε El. 944, ἀλλ' ἐπεὶ Oid. 1503, Kol. 849, 1405, ἀλλ' ἐπεί – γε Kol. 1720, ἀλλ' ἤ El. 879, Ph. 414, ἀλλ' – ἤ Kol. 26, ἀλλὰ – μὲν El. 184, Tr. 229, 467, Ai. 1400, 1403, Ph. 11, 336, 889, 843, 882, 1278, Oid. 82, 769, 1458, Kol. 1432, Ant. 327, 1336, ἀλλὰ – μὲν δὴ Tr. 627, Oid. 523, ἀλλὰ – μέντοι Ph. 524, Ai. 567, ἀλλὰ μὴ Ph. 486, Kol. 207, ἀλλ' ὅμως s. ὅμως, ἀλλ' οὖ – γε Ant. 556, ἀλλ' οὐδὲ Ph. 934, 1252, Kol. 591, ἀλλ' οὐδὲ – δὴ Ai. 877, ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ El. 913, ἀλλ' οὐδὲ μὲν δή – γε Tr. 1128, ἀλλ' οὐδὲ μέντοι Kol. 47, ἀλλ' οὐ μὲν δὴ El. 103, ἀλλ' οὐ μήν – γε Kol. 153, ἀλλ' οὖν Ai. 585, Ph. 782, ἀλλ' οὖν – γε El. 283, 1036, Ph. 1305, Ant. 84, ἀλλ' οὔποτέ – γε El. 1029, ἀλλ' οὔ τι Ph. 410, 1299, ἀλλ' οὔ τι – γε Oid. 363, ἀλλ' οὔ τι μὴ Ph. 1278, ἀλλ' οὔ τι μήν El. 317, ἀλλ' οὔ τοί – γε El. 127, ἀλλά τοι Tr. 1239, ἀλλά – τοι El. 378, Ai. 743, Ph. 1252, 1255, Ant. 473, 834, ἀλλά – τοί – γε El. 298. Ueber δ' ἀλλὰ s. δὲ, über μὲν – ἀλλὰ s. μέν.

ἀλλαγή. τίς ἄταισιν ἀγρίαις ξύνοικος ἀλλαγῇ βίον; Oid. 1206.

ἀλλάσσειν. ἔτλα καὶ Δαναΐδας νυφάνιον φῶς ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς Ant. 945, πόνῳ πόνον ἐκ συνεχοῦς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν Niob. VI, 3, ἀλλάχθητε n. B. CV, 36.

ἀλλαγοῦ. ἄλλα δ' ἄλλαγοῦ καλά Kol. 43.

ἄλλεσθαι. εἶθ' ἅλλεται μὲν αὐτός, ἐξοκτῇ δέ με Oinom. III, 3.

ἀλλήκτοις ὀδύναις Tr. 985.

ἀλλήλοιν. τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι λύγθην ἕκλαιον πάντες Kol. 1620, ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν Ant. 57, λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐξέφθονν παροί 259, σκῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς ἔγγων 1003.

ἄλλοθεν. μηκέτ' ἄλλοθεν πάθῃ El. 1225, οὐκ ἄλλοθεν ἔχῃ τύχα τᾷδ' ἀπὸ μείζονος Ph. 1097, ἄλλοθεν ἄλλαι Did. 185.

ἀλλόθροος. ἀπ' ἀλλοθρόου γνώμας Tr. 844, ὁ δ', ἀλλόθροους Ph. 540.

ἀλλοπότῳ γνώμᾳ τῶν πάρος Ph. 1191.

ἄλλος. ἀπ' ἄλλης φέρεται El. 100, ἄλλος δ' οὗ τις 290, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ 525, λύσις ἄλλη 574, ἄλλον ἀντ' ἄλλου 582, ὁ δ' ἄλλος 601, τὰ δ' ἄλλα πάντα 657, ἄλλης ἡμέρας 698, Βοιωτὸς ἄλλος 708, ἄλλος ἄλλον ἔθρεψε 728, τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἕτερος 789, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας 741, ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλου 885, τά τ' ὄντα πρόσθεν, ἄλλα θ' εὑρίσκω κακὰ 927, κἀκὶ γῆς ἄλλης φυγὰς 1136, οὗ τοι ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς 1182, ἢ κάρτα κἄν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδὼν 1278, τοῦνοις τε καὶ σοφωτέροις ἄλλοισι τούτων πλείοσιν 1371, ὅπλα μῆρας πρὸς ἄλλοις πάντα Tr. 45, κακὸν πρὸς ἄλλον εἶναι 469, τἄλλ' – πάντ' ἀριστεύων 488, τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐντέποις; 630, ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρα 736, οἷοῦν ἄλλον οὐκ ἄψει ποτὲ 812, ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη 907, ἄλλων μόχθων μυρίων 1101, τόθ' ἧν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμὲ 1172, κατρὸς ἄλλου γενοῦ του 1205, τἄλλά γ' ἔργασαι 1211, τὰ δ' ἄλλα πράξω 1215, πρὸς μαιροῖς ἄλλοις δεδουὸς 1217, ἄλλος ἀνδρῶν 1225, κεῖνον γὰρ, οὐδὲν' ἄλλον Ai. 20, ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον 58, χαίρειν τἄλλα 112, τήνδε, κοὐκ ἄλλην ἀκτὴν 113, οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν εἴδωλα 125, μηδενὸς ἄλλου παρακράξαντος 261, οὐκ ἄν τις αὖτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ 444, κατ' ἄλλου φωτὸς 449, τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος 551, τὰ δ' ἄλλα τύχῃ κοίν' ἐμοὶ τεθάφεται 577, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας ἕστω 774, τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι 865, ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας 1105, οὐδείς ποτ' ἄλλος ἢ σὺ 1158, ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον 1260, τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπραττε 1396, ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ 1398, εἴτ' ἄλλῃ νυρεῖ Ph. 23, τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα 84, καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται φάκῃ 38, τί οὖν μ' ἄναγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100, μοῦνος ἀπ' ἄλλων 183, τὰ Πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν 347, τά

ἐ' ἄλλ' ὅς ἦν 362, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι πατρῷ' ἀλέσθαι 364, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ ἄλλος κρατύνει νῦν 366, οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὅμμασιν μόνην θέαν ἄλλου λαβόντα, πλὴν ἐμοῦ 537, σὺν δυοῖν ἄλλοιν 543, ἐπ' ἄλλον ἄνδρα 570, ὃς δὴ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε 610, τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν; 651, ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βαστάζω χεροῖν 655, καὶ τοῦτο, πάλιν τῶν ἐμῶν ὁποῖον 658, ἄλλον δ' οὗ τιν' ἔγωγ' οἶδα πλούτων 681, ἥκει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα· τότ' ἂν εὐημέρουν 701, οὐκ ἄλλων αἴρων 707, οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω 938, νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς 972, ἐγώ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος 980, ἔγε – ἀφιὼ ἐπ' ἄλλοις 1120, ἀλλ' ἄλλ' (Vermuthung) – ἐρέσσῃ 1134, τἄλλα παιδεύει κακά 1361, ὡς τἄλλα πάντα (τἄλλ' ἅπαντα) δεύτερ' ἠγεῖται 1442, μὴ παρ' ἀγγέλων ἄλλων ἀκούειν Oid. 7, νὸ δ' ἄλλο φῦλον 19, εἰς ὃν ἔχρεσαι μόνον καθ' αὑτόν, κοὐδεὶς ἄλλον 63, ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης 113, ἄλλος δὲ Κάδμου λεὼν ὅδ' ἀθροιζέτω 144, ἄλλον δ' ἂν ἄλλο – ὅρμενον 175, ἄλλοθεν ἄλλαι 184, πείσεσθαι γὰρ ἄλλο μὲν ἀστεργὲς οὐδὲν 228, εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ὅλης χθονὸς τὸν αὐτόχειρα 230, ἡμῖν δὲ νεῖς ἄλλοισι Καδμείοις 273, καὶ μήν τά γ' ἄλλα πιφῷ καὶ παλαί' ἔπη 290, εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδὸν 311, εἶπον τι δῆτα πάλλα; 364, μήτ' ἐμὲ, μήτ' ἄλλον 385, ἄλλων πλῆθος κακῶν 424, οὔτ' ἄλλος ὅστις σαφρονεῖν ἐπίσταται 589, ἄλλα χρήζων, ἢ τὰ σὸν πάρδει κακά 595, μετ' ἄλλου θρῴντος 602, τοῦτ' ἄλλο (ταῦτ' ἀλλὰ) 695, αὐτὸς ξυνειδὼς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα; 794, ἄλλου χεροῖν 719, ἄλλε δ' ἄθλιε καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προυφάνη λέγων 789, οὔ τις ἄλλος ἦν ἢ γώ 819, ἢ οὐ θεμιστὸν ἄλλον εἰδέναι; 993, πρὸθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστρεξεν μέγα; 1023, ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς ηὗρον; 1039, κοιμᾷν ἄλλος 1040, οὐδὲν' ἄλλον, ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν 1051, ἄλλο δ' οὖκοι' ὕστερον 1072, οὐκ ἂν ἐξείθοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος 1085, εἶπερ τις ἄλλος πιστὸς 1118, ἢ 'ξ ἄλλου τινὸς 1162, ὡς ἄλλην χθόνα δεκὼν ἀποίσειν 1178, μήτε μ' ἂν νέμειν, μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδὲν 1456, ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλὰ Kol. 43, οὐκ ἔστιν ἄλλη 819,

πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐν πόλει σῴζουσι 466, περὶ τοῦ ἄλλου ἀνδ' οὗ 488, ὥστ' ἔστι μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν εἰκαίᾳ 575, τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος 609, ἄλλον αἶνον πράτιστον 702, τοὐναυσιᾶν, οὐκ ἄλλοσιαν 908, θυμοῦ οὐδὲν γῆρᾳς ἐστιν ἄλλο πλὴν θυμοῦ 954, ἄλλοσε γὰρ οἱ σπεύδοντες 1028, κοὐκ ἄλλοσ' ἔξεις πλὴν τόδε 1028, παρ' ἄλλου μηδενὸς 1122, οὐ γάρ σε ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν 1128, ἀπὸ σοῦ; κοὐκ ἄλλου βροτῶν 1129, τἄλλα μὴ 'ξ ἄλλων πόθῃ (πάθῃ) 1266, ἄλλους θωπεύοντες 1886, ἄλλους ἐκαιτῶ τὸν παθ' ἡμέραν βίον 1364, ἀπ' ἄλλου, κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον 1369, οὐκ ἐλάσσονα ἔτ' ἄλλου 1418, οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ 1674, εἶχε δ' ἄλλα· τὰ μὲν ἄλλα (ἅλλα), τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα Ant. 138, τί δῆτ' ἂν ἄλλῳ τοῦτ' ἐπεντείλοις ἔτι; 218, ἄλλου παρ' ἀνδρὸς 280, τὸ μὴ πιθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον 296, ἄλλη – ἡδονῇ 395, ἀλλ' ἴσθ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου τόδε 597, πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ 506, τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐχῶ πόνους φῦσαι 646, ὡς φῆς σύ, κοὐδὲν ἄλλο, τρισ' ὀρθῶς ἔχειν 706, ἢν οὐκ ἄλλος (ἔχει) 708, ἄλλῳ ἢ 'μοὶ 736, κόσους μὲν ἂν μοι – ἄλλος ἦν, καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φανεὶς 969, ἐμοὶ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγὼ 1014, μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε 1107, τἄλλ' ἐγὼ κηπουῦ σιωπῶ οὐκ ἂν πραίμην 1170, ὡς ὧδ' ἐχόντων, θἄλλα βουλεύειν πάρα 1179, κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω 1295, ἐπ' ἄλλον βροτῶν 1317, ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω 1333, πλὴν ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τοὐκείνης πάρα Aigeus VI, 2, ἄλλους ἐξερινάζεις Heleu. V, 2, κάκιον ἄλλ' (ἀλλ') οὐκ ἔστιν Epigon. II, 2, πῶσι πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖσι τἄλλα δεύτερα Kreus. IV, 5, οὐδεὶς ἔξοχος ἄλλος ἔβλαστεν ἄλλου Tereus VIII, 4, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακὰ u. B. LVIII, 8, 4.

ἄλλοσε. μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει El. 1474, τόθ' ἅλισ' αὐτὸν ὅμμα, θήγετρα δὲ νοῦν ἔχοντα Tr. 272.

ἄλλοτε. τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἕτερος El. 739, ἄλλοτ' οὐρανῷ σκέλη προφαίνων 752, ἄλλοτε – ἄλλοτε Tr. 11, ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον Ai. 58, ἔρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τότ' ἂν εἰλυόμενος Ph. 701, ἄλλοτε μὲν πόσιν ἠλιτόδου εἴχομεν (ἔχομεν)

Kol. 1674, ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει Ant. 367.

ἀλλότριος. οὐ γὰρ ἂν ἄδ' ἀλλοτρίοις ὄμμασιν εἶρκον Kol. 146, οὐκ ἀλλοτρίαν ἔστην Ant. 1259.

ἀλλοτριοφάγοι Kedal. III.

ἄλλως τε καὶ φέροντες El. 1324, ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον Tr. 817, κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ κακνοῦ σκιὰν, εἴδωλον ἄλλως Ph. 947, τί ταῦτ' ἄλλως ἐλέγχεις; Oid. 333, ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ 1114, ἀλλ' ἄλλως κονεῖ 1151, ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν ἀμφὶ σοὶ Kol. 492, ἄλλως τε καὶ κόρη τε πρόμαντις ἔφυ γένος Akris. IV, 1.

ἅλμα. ὃς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κύψιεῖν Ai. 1287.

ἁλοᾶν. κίστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ φάχιν ἁλοῆσαι πλεῖον. Aigeus III.

ἀλόγιστος. ἐν πνεύματῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν Kol. 1675.

ἅλσα Thyest. VII, 2.

ἀλόγως. ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φρενὸς ἱέντες Kol. 131.

ἁλοιδόρητος. ἐκπομπάσαντ' (ἐκόμπασ') ἁλοιδόρητα u. B. LVI, 1, 1.

ἁλοίμανα Akris. XIV, 3.

ἁλοιμός. Μαριεὺς ἁλοιμὸς u. B. CV, 37.

ἅλοξ. πῶς ποθ' αἱ πατρῷαι σ' ἅλοπες φέρειν εἶχ' ἐδυσώδησαν ἐς τοσόνδε; Oid. 1211.

ἅλοχος. ἐν δ' ἅλοχοι, πολιαί τ' ἐπὶ πατέρες - ἐπισσυναγοῦσι Oid. 183.

ἅλς. ποντίας ἁλὸς οἶδμα Ant. 587, παρὰ Κυανέων πελαγέων δοδύμας ἁλὸς 967.

ἅλσος. τόδε τῆς οἰστροκλῆγος ἅλσος Ἰνάχου πόρης El. 5, θεᾶς παίζων κατ' ἅλσος 567, Σελλῶν ἐσελθὼν ἅλσος Tr. 1167, πρὸς ἅλσεσιν θεῶν Kol. 10, πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἅλσος 98, καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ κόδα κρύψον κατ' ἅλσος 114, προσέβα γὰρ οὐκ ἄν κατ' ἀστιβὲς ἅλσος ἐς τᾶνδ' ἀμαιμακέταν κορᾶν 126, τοὐκεῖθεν ἅλσους τοῦδε 505, Σήβας εὐαρμάτου ἅλσος Ant. 845.

ἀλύειν. ἔστέ μ' οὐ ἀλύειν El. 135, ἀλύει ἐπὶ πατρὶ τῷ χρείας ἰσταμένῳ Ph. 174, ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ καὶ παραύσαν (παρὰ νοῦν) θροεῖν 1194, ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πάνδικις ἀλύουσαν Oid. 695.

ἀλύπητος. ἀλυπήτῳ βίῳ Tr. 168, τὸ νεοτέρων ἔθνους διαστᾶν γῆς ἀλύπητον (ἀλώβητον) βάθρον Kol. 1662.

ἄλυπος. τίς οὖν – ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται; El. 1002, ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας Oid. 593, ἅ σοι γήρως ἄλυπα τῇδε κρίσεται πάλει Kol. 1519, καλῶς χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον 1765, πόθεν ποτ' ἄλυπον οἶδε εὗρον ἄνθος ἀνίας; Dionys. 1.

ἄλυρος. ἰσοτέλεστος Ἅιδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος, ἄλυρος, ἄχορος, ἀναπέφηνε θάνατος Kol. 1223.

ἀλύσκειν. θράσους τοῦδ' ὑπὸ ἀλύξεις El. 627, οὐκ ἀλύξετον μόρου κακίστου Ant. 488.

ἄλυτος. τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται El. 230, ἄλυτον Iso.

Ἀλφεσίβοιαν, ἣν ὁ γεννήσας πατὴρ u. B. CIV.

ἁλφηστής. ἀνέρες ἁλφησταὶ Ph. 709.

ἁλωκκίοι Mom. 1.

ἁλωκὸς Thyest. u. Inach. s. Thyest. VII, 3.

ἁλώσιμος. τὸ δ' ἁλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι Ph. 863.

ἅλωσις. οὐτ' ἂν ἀγνὰ θύματα ῥέξῃ – τῆς ἁλώσεως Tr. 288, μόνην ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν Ἰλίου Ph. 61.

ἁλωτός. τὸ δὲ ζητούμενον ἁλωτὸν Oid. 111.

ἅμα. καὶ τὸ σὸν, σπεύδουσ' ἅμα, καὶ τοὐμὸν αὐτῆς El. 251, σοὶ γὰρ ἐφάμεσθ' ἅμα 253, οἱ δ' ἅμα ἔκπλους ὁρμοκλήσαντες 711, τοῦ ναυηγήτου θ' ἅμα Tr. 85, ταύτῃ σὺν ὀργῇ κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα 720, ὅθ' οὕνεκ' ἐκ θεῶν ἔσοιθ' ἅμα πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρφανισμένος βίον 941, μέλειν μὲν ἡμῶν, σύνοιδεν δ' ὑμῖν ἅμα Ai. 689, τάχος γὰρ ἔργον καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται 814, καλῶ δ' (θ') ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον 831, σὸς πατὴρ ἐμὸς θ' ἅμα 1008, σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κέκλησ' ἅμα Ph. 119, σαυτόν θ' ἅμα, κἀμὲ 772, στείχειν ἅμ' αὐτοῖς 983, ἔκλεις ἅμ' αὐτοῖς 1026, γῇ τῇδε τιμαροῦντα, τῷ θεῷ θ' ἅμα Oid. 136, ἅμα σωτῆρ θ' ἵκοιτο, καὶ νέασιν παγκτήμοις 149, θεῖναι δ' ἅμ' ἔκπονται Κῆρες 471, οἷον εἰσέθυ μ' ἅμα

ἀέκητον τε τῶνδ' οἰκτρήμα', καὶ μνήμη κακῶν 1317, πᾶσι Καδμείοισι, τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα πιστοῖσι συμμάχοισιν Kol. 1394, γῆν τε προσκυροῦνθ' ἅμα, καὶ τὸν θεῶν ὄλυμπον ἐν ταὐτῷ λόγῳ 1654, ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα Ant. 281, ἡδέως ἔμοιγε πάλγεινῶς ἅμα 486, προφάνηθι Νάξίαις (σαῖς) ἅμα περικτίοις θυϊάσιν (θυιάσιν) 1151, νοῦς δ' ὄντας ἐσθλούς, ἔκ τε γενναίων ἅμα μεγᾶντας Alc. VII, 3, ἅμα δὲ προσέτι - πρόβατόν τι θύειν Peleus II, 5, χρόνος ἅμα κραταιᾷ τλημοσύνᾳ (κρατερᾷ τερμοσύνῃ) βίου u. B. VII, 2.

ἀμαθία. ὡς δυσκέλαστον ἡ 'μαθία (ἡ ἀμαθία) κακὸν u. B. X, 2.

ἀμαιμάκετος. κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς Oid. 177, τὰνδ' ἀμαιμακέταν κορᾶν Kol. 127.

ἀμαλάπτειν. ἀμαλάψαι (ἠμαλάψαι) Odyss. II, 2.

ἄμαλλαι. Triptol. IX, 2.

ἀμᾶν. κἄτ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν νερτέρων ἀμᾷ κύνις Ant. 602, ἃς (ἰτέας τορὰς) ἦδε βοᾶσ', ἁλαλαζομένη, γομφὴ χαλκέοις ἦμα δρεπάνοις Rizot. I, 7, ἀμήσεται Troil. III, 1.

ἀμαξιτός. καὶ τὸν μὲν ξένοι ποτὲ λῃσταὶ φονεύσαντ' ἐν τριπλαῖς (δεκλαῖς) ἀμαξιτοῖς Oid. 716, ὡς ὁ Λάϊος κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς (δικλαῖς) ἀμαξιτοῖς 730.

ἀμαρτάνειν. κοὐχ ἁμαρτήσῃ ποτὲ El. 1207, οὐκ ἂν θυοῖν ἥμαρτον 1220, ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις Tr. 488, οἷς δ' ἥμαρτον οὐχ ἑκουσία 1123, τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις 1127, ἥμαρτε χρηστὰ μνωμένη 1136, τῶν μεγάλων ψυχῶν ἰὼς οὐκ ἂν ἁμάρτοι Ai. 155, ὃς μηδὲν ὧν γοναῖσιν, εἰθ' ἁμαρτάνει, ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι, τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη 1094, οὔτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ', οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ Ph. 231, τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν 1249, τὰ συνδὲ μὲν πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα Oid. 621, τί δ' ἁμαρτάνω; 1149, τὸν θυμὸν ἐκδαμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων Kol. 439, ἀνθ' ὅσων τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμοὺς θ' ἡμάρτανον 968, τῶν ἡμαρτημένων ἄκη μέν ἐστι, προσφορὰ δ' οὔκ

ἐστ' ἔτι 1269, ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς πέρι; Ant. 744, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν 914, παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες· εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν, ἢ - 926, ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ 1025, γνώμης γὰρ οὐκ ἔπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν 1260, οὐκ ἀλλοτρίαν ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτὼν 1260, ἀλλ' ἁμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔῤῥιψεν, οὐδ' ἥμαρτε Achai. II, 2, εἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν Oinom. I, 3, ἄκων δ' ἁμαρτὼν οὔ τις ἀνθρώπων κακὸς Tyro X.

ἁμάρτημα. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα στερρὰ, θανόντα Ant. 1262.

ἁμαρτία. ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις Tr. 483, ἡ δ' ἁμαρτία τίς ἦν; Ph. 1125, τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν 1248, ἐπεὶ καθ' αὑτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν Kol. 967, ἁμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν Eriphyl. III, 3.

ἁμαυρός. ἔπεˊ ὦδ' ἁμαυρῷ κώλῳ Kol. 182, τί δῆτ' ἁμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν; 1018, φάσας ἁμαυραῖς χερσὶν 1639.

ἀμάχητος. τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη Ph. 198.

ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα Ant. 799.

ἄμβασις. πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων ἄμβασις Kol. 1070.

ἀμβλύνειν. ὀργὴ γέροντος, ὥστε μαλθακὴ νοτὶς ἐν χειρὶ, θήγει μὲν (θήγει, ἐν), τάχει δ' ἀμβλύνεται u. B. LXXXIV.

ἀμβλύσκει Andromed. VII, 1.

ἄμβροτος. ἄμβροτε Φάμα Oid. 158, ἄμβροτ' Ἀθάνα 159, ἀμβρότων (ἀβρότων) ἐπέων εὐαζόντων Ant. 1134.

ἀμείβειν. νασιῶτιν ἑστίαν ἀμείψας Tr. 659, ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας Ph. 1262, ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν El. 134, λῴους φρένας — ἀμείψασθαι ποθεν Tr. 737, ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο Ai. 766, ὁ δ' ἐνθάδ' ἦκων - δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν, ὧδ' ἠμείψατο Ph. 378, ὧν ἂν ἀμείβῃ μ' αὖθις 844, ἓν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον, ὧν σ' ἀνιστορῶ Kol. 991, τὸ χρύσεον δὲ τῆς Δίκης δέδορκεν ὄμμα, τὸν δ' ἄδικον ἀμείβεται Ai. Lokr. I, 4.

ἄμεινων. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον El. 1016, σιγᾶν ἄμεινον 1238, τοῦτον τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἦ προνούστερος, ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια; Ai. 120, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον Oid. 1443, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι 1479, ἆρ' οὐκ ἄμεινον ἦ σὺ τἀν Θήβαις φρονῶ; Kol. 791, τρέφειν – τὸν νοῦν ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει Ant. 1090.

ἀμελεῖν. πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; El. 237, ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον Oid. 111.

ἀμέμπτως. καί μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως Ph. 1065.

ἀμεμφία. τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμέμφιας χάριν Inach. VI, 2.

ἀμενηνός. ἀλλ' (ἀμενηνὸν) ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου Ai. 890.

ἀμέριμνος. κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως Ai. 1207.

ἀμήτωρ. μήτηρ ἀμήτωρ El. 1154.

ἀμηχανεῖν. ποῖ λόγων ἀμηχανῶν ἔλθω; El. 1174, ἀμηχανῶ δὲ πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω Ph. 337.

ἀμήχανος. ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος El. 140, τὸ δὲ βίᾳ πολιτῶν δρᾶν, ἔφυν ἀμήχανος Ant. 79, ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς 90, ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα 92, ἀμήχανον δὲ παντὸς ἄνδρος ἐκμαθεῖν ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 175, πόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται 363, τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν Thyest. III, 2.

ἄμικτος. διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν θηρῶν Tr. 1095.

ἄμιλλα. χαλαργοῖς ἐν ἀμίλλαις El. 861, βακχείαν ὑποστρέφων ἄμιλλαν Tr. 220, πώλοισιν, ἢ ῥιμφαρμάτοις φεύγοντες ἀμίλλαις Kol. 1063.

ἀμίλλημα. ἄλεκτρ', ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα μιαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα El. 493.

ἀμιλλητήρ. μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους (τροχοὺς) ἀμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν Ant. 1065.

ἄμιππος. τράφη θυέλλησιν ἐν πατρῴαις Βορέας ἄμιππος (ἀμίππους) ὀρθόπους ὑπὲρ πάγον θεῶν παῖς Ant. 985.

ἄμισθος ὁ ξένος πορεύεται u. B. CV, 38.

ἀμμένειν. οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει – ὄνειρον El. 1389, πούκ ἔτ' ἀμμένει 1397, ὅμμα νύμφας ἐλεεινὸν ἀμμένει Tr. 528, πάντα ἀνοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι χρόνον 648.

ἄμμυμα. δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς φάσματι μελαγχαίτα τ' ἄμμιγά νιν αἰκίζει – κέντρα Tr. 838.

ἄμμορος. πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων Ph. 182.

ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ὄλλυται χάρις u. B. CV.

ἀμνηστεῖν. οὐ γάρ ποτ' ἀμνηστεῖ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ El. 482.

ἀμοιβός. τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἕσῃ Ant. 1067.

ἄμοιρος. οὗ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον Ai. 1327, ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' οὐ θεῶν ἄμοιρον, ἀτέριστον, ἀνόσιον νέκυν Ant. 1071.

ἄμορος. κακὸν κακῶς νιν ἄμορον (ἄμοιρον) ἐκτρίψαι βίον Oid. 248.

ἀμόρφωτος Thyest. VII, 4.

ἀμός. πατέρα τὸν ἀμὸν El. 279, 588, 1496.

ἀμοχθος. ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον Tr. 147, ἄμοχθος γὰρ οὐδεὶς Mys. II, 1.

ἄμπελος. πίονος ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχείας ἀπ' ἀμπέλου Tr. 704, χῶρος δ' ὃδ' ἱερὸς – βρύων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου Kol. 17, ἦν μὲν γὰρ οἷος μαλλὸς, ἦν δὲ κἀμπέλου (ἦ δ' ἀμπέλου od. ἦν δὲ κἀμπέλων) φονδή τε, καὶ ῥᾳξ εὖ τεθησαυρισμένη Polyid. IV, 1.

ἀμπίσχειν. κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει Kol. 314.

ἀμπλακεῖν. κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου; Ant. 554, εἰ τοῦδ' ἥμπλακον 910, ἐκ δ' ὀρμωμένου κατρὸς φυγαῖσιν, ἥμπλακε 1234, τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν Thyest. III, 3.

ἀμπλάκημα. πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων δικῆς ὄφεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερὶ Ant. 51.

ἀμπλάκητος. ἀλλά τις θεῶν αἰὲν ἀμπλάκητον Ἄιδα σφε δόμων ἐρύκει Trach. 120.

ἀμπνεῖν. σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα ἀνάδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι Ph. 883.

ἀμπνοή. οὐκ ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα Ai. 417.

ἀμπυκτήριος. πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων ἅμβασις Kol. 1068.

ἄμπυξ. Ἰξίονα κατ' ἄμπυκα δὴ δρομάδα δέσμιον Ph. 678.

ἄμυγμα. χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦντάι δοῦποι, καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας Ai. 633.

ἀμυνάθειν. αἱ δὲ ξυμφοραὶ αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμυνάθειν Kol. 1015.

ἀμύνειν. ἢ θεῶν βίᾳ καὶ νέμεσις, οἷπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά Ph. 602, τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἔρξεται (ἕξεται) ψυχᾶς ἀμύνειν; Oid. 894, οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ – οὔτ' ἔσχον, οὔτ' ἤμυνον (ἤμυναν) Kol. 429, εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε 1128, εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο Tr. 278, ῥήμασίν δ' ἀμύνομαι Kol. 873, αἷδ' ἀνούστεραι δ' ἔτι ἐκεῖνον ἠμύναντο κἀτὰ τὸ κρατερὸν Tereus IV, 2, ἀμύνασθαι u. B. CV, 39.

ἀμυντέον. οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις Ant. 677.

ἀμυχνὸν (ἀμυγνὸν und ἀμυχρὸν) u. B. CV, 40.

ἀμφέπειν. δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε El. 651, κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις Ἰταλίαν Ant. 1118.

ἀμφήκης γένυς El. 485, ἄμφηκες λαβὼν ἔγχος Ai. 286.

ἀμφήμερος. κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου Poimen. VI, 1.

ἀμφί. 1) mit dem Genitiv: ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέκα βουλεύματ' ἐστὶ Ph. 554, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ (ἐμοὶ) κύκλοι 1354, ὦ (φίλ') ἀμφ' ἐμοῦ στείλαι Niob. I. 2) mit dem Dativ: τροφῆς, – τὴν ἐγὼ Θάμ' ἀμφὶ σοὶ – παρέσχον El. 1144, ἀμφ' ἐμοὶ στένεις 1180, ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας ὀργῆ πέπειρα Tr. 727, λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα, τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ Ai. 303, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ 340, τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοι (ἀμφὶ σοὶ) λείφω 562, ἀμφὶ τούτοισιν εὖ σχήσει 684, ἀμφὶ νεῶν ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις πυρὸς φλέγοντος 1276, ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος Oid. 155, ἃ ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν

(vielleicht Genitiv) κακὰ νῦν ἐστι Kol. 365, ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν ἀμφὶ σοὶ 492, κοὐκ ἔτι τὴν δυσπόνητον ἕξει' ἀμφ' ἐμοὶ τροφὴν 1614, ἀμφὶ μέσῃ περιπετῆ προκείμενον Ant. 1223, ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔδῳψεν Achai. II, 1, ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων ὤμοις; Nipt. V, 4. 3) mit dem Accusativ: ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις ἤφριζον El. 718, ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει 846, ἀμφὶ νιν γοώμενος Tr. 937, πολύν με, δαρόν τε δὴ κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον Ai. 415, ἀμφὶ χλωρὰν φάμαθον ἐκβεβλημένος ὄρνισι φορβὴ παραλλίοις γενήσεται 1064, ἐκ τίνος φόβου ποτὲ βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ; Kol. 888, τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη κάταγος Ἄρεος Ant. 124, ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν 168, φωνῆς δ' ἔκπαθεν ὀρθίων πνευμάτων κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα 1207, ἃς ἔτ' ἄστολος χιτὼν θυραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Helen. IV, 2, προστῆναι μέσην τράπεζαν ἀμφὶ σιτία καὶ ταρχήσια Tyro VIII, 4) adverbialisch: ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι Tr. 787.

ἀμφίαλος. ὦ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον Ph. 1464.

Ἀμφιάρεως. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔπεσι κρυφθέντα γυναικῶν El. 836, οἷος δορύσσους Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν δορὶ κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὀδοῖς Kol. 1313.

ἀμφιβάλλειν. κουφονέων (κουφονόων) τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει, καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη Ant. 344, ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα 1093.

ἀμφίβλητρον. οἷον τόδ' – καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐριννύων ὑφαντὸν ἀμφίβλητρον Tr. 1052.

ἀμφίγυοι κατέβαν Tr. 504.

ἀμφιδέξιος. κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς Oid. 1243, ἐρείσατ' – πλευρὸν ἀμφιδέξιον Kol. 1112.

ἀμφίδρομος. ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίκης ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται Ai. 353.

ἀμφιδύεσθαι. φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ Tr. 605.

ἀμφιθήκτῳ ξίφει Ant. 1309.
ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν ἐφαγῶν Tr. 572.
ἀμφίθυρος. οἶκον μὲν ὧδε τόνδ' ἀμφίθυρον ἐπορίσω πολίτης Ph. 159.
ἀμφικεῖσθαι. τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι δίκτυον ἕλκουσιν πάντες Kol. 1620, φρούριον ἐπ' ἐλεύθερον γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον Ant. 1292.
ἀμφικίονας ναοὺς Ant. 285.
ἀμφίκλυστος. ἀκτὴ τις ἀμφίκλυστος Tr. 752, πρὸς ἄμφικλυστον ἐκ πόντου πέτρον 780.
ἀμφίλινα κρούπαλα Aichmal. VIII, 3.
ἀμφίλογος. νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων Ant. 111.
ἀμφίλοφον ζυγὸν Ant. 351.
ἀμφινεικής. τὰν ἀμφινεικῆ ἀμφίσπορον Tr. 104.
ἀμφινείκητος. τὸ δ' ἀμφινείκητον ὅμμα νύμφας Tr. 927.
ἀμφινοεῖν. ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε, πᾶς - μαντιλογήσω Ant. 376.
ἀμφίον Mom. 2.
ἀμφιπίπτων στόμασιν Tr. 933.
ἀμφιπλεκτοὶ κλίμακες Tr. 520.
ἀμφιπλήκτων ῥοθίων Ph. 688.
ἀμφιπλήξ. ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ Tr. 930, καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἀλᾷ πατ' ἐκ γῆς πῆδε δεινόπους ἀρά Oid. 417.
ἀμφιπλίξ. δράκοντα δ' αἴρουσ' (δ' αἴρουν) ἀμφιπλὶξ εἱλιηφότες Tript. IX, 3.
ἀμφιπολεῖν. θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις Kol. 680.
ἀμφίπολος. ἃ δ' [ἀμφίπολος Κύπρις Tr. 860.
ἀμφίπρυμνον πλοῖον Andromed. VII, 2.
ἀμφίπυρος. Ἄρτεμιν ἀμφίπυρον Tr. 214, ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον Ai. 1405.
ἀμφίρυτος. τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου Ai. 134.
ἀμφιστάναι. στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ μαθόντες ἀμφέστησαν Ai. 724, ξὺν ἑπτὰ λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν Kol. 1312, ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίστανται διακρύσιος ὄτοβος 1478.

ἀμφίστομος. ἴαβὼ ἀμφιστόμους Kol. 473.
ἀμφιτέρμων Amphitryo 2.
ἀμφιτρῆτος. δι' ἀμφιτρήτου αὐλίου Ph. 19.
Ἀμφιτρίτη. ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτης Oid. 195, πολῖται δόνον Ἀμφιτρίτην Hydroph. 2.
ἀμφιχάσκειν. στεῖρα δ' ὑπὲρ μελάθρων φοίνιασιν ἀμφιχανὼν πύλη λόγχαις ἐπταπύλοις θοῦρα Ant. 118.
Ἀμφίων. Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος Ant. 1155.
ἀμφορεύς. πέντε μὲν χωροῦσιν ἀμφορεῖ δέμας Kamik. V.
ἄμφω. τοῖς λόγοισιν ἀμφοῖν El. 370, στόνος ἀμφοῖν Tr. 522, ὑμῖν ἀμφοῖν Ai. 1264, ὡς - κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν εἴη Ph. 25, ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; Oid. 684, ἄμφω θ' (γ') ὁμοίως, πάξεπίστασθον καλῶς Kol. 417, ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν 483, ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ 1425, ὦ - καθ' αὑτοῖν δικαστεῖς λόγχαις σώσατ' ἔχειν κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω Ant. 147, ἄμφω γὰρ αὐτὸ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 770, εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλα τἀμφοῖν ἐς μέσον τεταίνεται (συγκολλᾶτ' ἐς μέσον ἀμφοῖν τέτρακται) u. B. LXXIV, 2.
μφώβολα u. B. CV, 41.
ἄν 1) einmal, 1) mit dem Indicativ, Praesentis: ἆ"ν (ἆμέ) με χρὴ τάσσειν Ant. 734, Imperfecti: El. 394, 557, 606, 993, 1332, 1507, Ai. 430, 534, 1058, 1060, 1229, Ph. 290, 294, 295, 572, 1218, 1239, 1278, Oid. 82, 220, 349, 1356, 1512, Kol. 146, 272, 984, 927, 951, Ant. 390, 909, Alet. VII, 10, Skyr. VI, 3, Aoristi: El. 373, 1282, 1320, Tr. 197, 708, 784, 897, Ai. 82, 88, 119, 411, 444, 448, 950, Ph. 412, 427, 443, (690), 869, 947, Oid. 117, 125, 318, 403, 432, 434, 573, 1357, 1372, 1438, 1456, Kol. 98, 126, 748, 906, 1351, Ant. 502, 755, 907, Phrix. II, Plusquamperfecti: Oid. 984, Skyr. VI, 7, Phthi. III, 2, Futuri: (Tr. 672). 2) mit dem Coniunctiv: ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδῆτ' ἂν ὑπιζώριοι Oid. 1046, πότερ' ἄν, πότερ' ἂν ἐπιστέφω, πότερα τέλεα πραιτέρω, δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνῳ Tr. 947, τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν; Ph. 1393, nach Relativis: El. 946, Tr. 399, (672), Ai. 657, 810, Ph. 64, 86, 659, 844, 1072, 1431, Oid. 77, 672, 724, 749, 1122, (αἳ "ν) 1231,

1461, Kol. 74, 405, 956, 1382, 1391, 1634, 1779, Ant. 56, 563, 584, 773, (ὅ τι ἄν τι γένηται) Kedal. II, u. B. LXXVI, 1, ἃ ἄν El. 943, Ai. 1085, 1086, Ph. 1276, Oid. 580, Kol. 13, Ant. 1057, ὥσπερ ἄν Tr. 715, ὡς ἄν El. 1496, Ai. 655, 1117, (wie) 1369, Ph. 129, 826, (so lange als) 1330, Oid. 329, Kol. 72, Ant. 215, u. B. LXXXVIII, C, 11, ἡνίκ' ἄν Ph. 310, 880, Oid. 1492, u. B. XV, 2, 1, ὁπηνίκ' ἄν Ph. 464 πρίν (γ') ἄν Tr. 415, Ai. 107, 108, Ph. 332, 1332, 1409, Oid. 1529, Kol. 48, 909, 1041, Ant. 176, 308, Achai. IV, 2, ἕστ' ἄν El. 104, ἕως ἄν El. 627, Tr. 287, Kol. 1229, ἕως ἄν Ph. 1000, Oid. 834, Kol. 114, u. B. C, 5. 3) mit dem Optativ, a) in selbständigen Sätzen: El. 359, 377, 413, 548, 555, 583, 633, 797, 1199, 1203, 1254, 1292, 1304, 1305, 1344, 1436, 1437, 1448, 1489, Tr. 23, 71, 151, 387, 458, 593, 729, 731, 1004, 1072, 1118, 1154, 1250, Ai. 155, 156, 160, 186, 218, 378, 408, 456, 469, 477, 524, 526, 551, 716, 917, 968, 1037, 1075, 1093, 1117, 1122, 1137, 1262, 1330, 1339, 1344, Ph. 46, 103, 118, 306, 517, 631, 661, 673, 1044, 1047, 1051, 1260, 1302, Oid. 12, 77, 95, 120, 174, 205, 218, 232, 333, 334, 343, 446, 503, 561, 570, 600, 840, 845, 970, 1004, 1032, 1058, 1065, 1084, 1172, 1182, Kol. 252, 256, 403, 425, 426, 431, 491, 492, 501, 507, 560, 580, 649, 664, 725, 760, 796, 798, 826, 882, 921, 966, 996, 1218, 1579, 1856, 1666, 1769, Ant. 69, 70, 185, 187, 240, 314, 476, 505, 668, 686, 731, 739, 747, 926, 952, 1108, 1171, Ai. Lokr. 17, 2, Alet. IV, 3, V, 3, Achill. I, 2, Inach. I, 2, Kreus. III, 2, Nipt. I, 2, Polyx. III, 1, Tyro XV, 8, Phaidr. VIII, 1, Phthi. III, 2, u. B. XLIV, 2, LVI, 4, LXII, 2; b) in Fragsätzen: El. 226, 258, 353, 559, 591, 660, 773, 875, 1081, 1189, 1313, 1450, 1485, Tr. 293, 314, 545, 630, 743, 828, 885, 1210, 1231, 1235, Ai. 265, 377, 518, 879, 880, 969, 1009, 1051, 1130, 1305, Ph. 41, 1383, Oid. 599, 816, 828, 924, 964, 977, Kol. 41, 70, 602, 606, 631, 815, 971, 993, 994, 1100, 1132, 1166, 1439, 1488, Ant. 40, 218, 552, 646, 652, 1194, 1244, Aload. VII, 4, Polyx. III, 6, Tympan. I, 1; c) als Imperativ: El. 637, 1457, 1491, Tr. 624,

Ph. 674, Ant. 780, 444, 1339; d) in Relativsätzen: El. 1284, 1324, 1325, Ai. 815 (ἥ), (Ph. 694), 1308, Oid. 285, Kol. 252, 764, 1168, 1474, (ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις) 1678, Ant. 912, 1157, Aload. XI, 8, Skyr. IV, 3; e) in abhängigen Sätzen: El. 848, Tr. 2. Ai. 1371, Kol. 942; f) nach ἕως: Tr. 637, ἡνίκα 164, πρὶν 2, πῶς (in abhängiger Rede) 991, (*utinam*) Ai. 388, Ph. 531, 794, 1214, Oid. 765, οἷ (dafs) Oinom. IV, 2, u. B. XVIII, 2, ὥστε (so dafs) Ai. 218, 1242, Kol. 45, (wie) Tr. 700. 4) mit dem Imperativ: Ph. 119; Oid. 1438. 5) mit dem Infinitiv, Praesentis: El. 342, 615, 1316, Tr. 669, Ai. 263, 525, Ph. 1068, Oid. 88, Ant. 669, Perfecti: Oid. 695, Aoristi: Ai. 1078, Ph. 629, Oid. 307, 375, 584, 1227, 1455, Kol. 999, Ant. 236. 6) mit dem Infinitiv oder Participium: El. 756, 1447, Ph. 538, Ant. 670. 7) mit dem Participium: (ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιφαύων χεροῖν) Tr. 1214, Ai. 155, 1059, Ph. 292, 407, 702, 948, (ὡς θέλοντος ἂν ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν) Oid. 11, 446, 1354, 1469, Kol. 187, 590, 761, 1565, Ant. 1156. 8) ohne Verbum: El. 365, Tr. 462, Ph. 125, 493, 948, Oid. 858, 937, Kol. 590, 1529, Phineus IV, u. B. CV, 110, 4. II) zweimal, 1) mit dem Indicativ, Imperfecti: El. 439, Oid. 261, Kol. 1366, Ant. 466. Plusquamperfecti: Skyr. VI, 6, Aoristi: Ai. 1144, Ph. 1037; 2) mit dem Optativ: El. 334, (697), 1103, 1260, 1372, Tr. 21, Ai. 537, 1073, 1246, Ph. 117, 222, Oid. 139, 339, 505, 602, 772, 857, 862, 1053, Kol. 391, 780, 977, 1110, 1528, Ant. 680, 884, Phaidr. III, 1, V, 1, u. B. VI, 1. III) dreimal: πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἄν u. B. CV, 42. IV) ἕως ἂν s. ἕως, κἂν s. κἄν, ὅπως ἂν s. ὅπως, τάχ' ἂν s. τάχα, τ' ἂν und μέντ' ἂν s. τοί.

ἄν für ἐάν: ἂν φράσω (zweifelhaft) Tr. 672, ἂν λέγῃς δὲ Ph. 574, ἂν μὴ θέλωσιν Oid. 281, οὐδ' ἂν (zweifelhaft) ἐκ τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδουλος 1062, ἂν παρὸν θέσθαι καλῶς, αὐτός τις αὐτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Kreus. VI, οὐδ' ἂν τὸν διδάσκαλον λάβῃ u. B. C, 8. S. auch κἄν.

ἀνά. ἄτην ἐπάγων ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν Ai. 1189, φοιτᾷ

γὰρ γε᾽ ἀγρίαν ὕλαν, ἀνά τ᾽ ἄκρα πελαστὰς Oid. 478, πᾶς – ἀδελφεὰς – ἐμμίξειν βοᾷ τοὐσδ᾽ ἀνὰ χάρους Kol. 1058, αἱ δ᾽ ἀνὰ μέσαν ἀκτῖνα 1247.

ἄγα. ἀλλ᾽ ἄνα ἐξ ἑδράνων Ai. 194.

ἄνα (ἄναξ). Ζεῦ ἄνα Kol. 1485.

ἀνάγειν. ὁμοῦ δὲ παιᾶν᾽ ἀνάγετε Tr. 211, ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια Ai. 131, κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὅμμα, κἀνάγει πάρα Ph. 866, καί μοι γὰρ ἂν πατήρ γε (πε) δακρύων χάριν ἀνῆκε᾽ ἂν ἐς φῶς 8kyr. VI, 7.

ἀναγιγνώσκειν. ὡς σ᾽ ἠθέλησα μηδ᾽ ἀναγνῶναί ποτε (ποτ᾽ ἂν) Oid. 1348.

ἀναγκάζειν. ἦ βία γὰρ ταῦτ᾽ ἀναγκάζει με δρᾶν El. 256, καί μ᾽ ἀναγκάζεις τάδε Ph. 1366, ἀναγκάσαι θεοὺς, ἂν μὴ θέλωσιν, οὐδέ γ᾽ εἷς (οὐδὲ εἷς) δύναιτ᾽ ἀνὴρ OEd. 280, κεῖνον κρυπτὸν κρύπτειν κεῖσ᾽ ἀναγκάζουσί με Kol. 589, εὔνοον τις – πάντ᾽ ἀναγκάσει λεὼν ἄνιππον ἱππότην τε θαμάτων ἄπο, σπεύδειν ἀπὸ (ἀπαὶ) ξυτῆρος 898, μητρὸς δὲ – οὐκ ἐπαισχύνῃ γάμους – μ᾽ ἀναγκάζων λέγειν; 879, δαπαῖς ἠναγκάσθην El. 221.

ναγκαῖος. ἐξ ἀναγκαίας τύχης El. 48, τῆς ἀναγκαίας τύχης Ai. 485, πρόστητ᾽ ἀναγκαίας τύχης 803, ἀνθρώποις τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ᾽ ἀναγκαῖον φέρειν Ph. 1317, ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Thyest. III, 5.

αναγκαίως. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖ᾽ ἀναγκαίως ἔχει Tr. 723.

ἀνάγκη. ἀλλ᾽ ἐν τοῖς κακοῖς πολλή γ᾽ (τ᾽) ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακὰ El. 309, τίς γάρ σ᾽ ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν; 1193, ἦ πᾶσ᾽ ἀνάγκη – ἰδεῖν 1497, ἄνδρα γὰρ καλῶς πράσσοντ᾽ ἀνάγκη χρηστὰ περδαίνειν ἔπη Tr. 231, πολλή ᾽στ᾽ ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν 295, εἰ γάρ σφε – χρίει δολοποιὸς ἀνάγκη + ἰοῦ 832, ἐξ ἀνάγκης Ph. 73, φθογγά του στίβου κατ᾽ ἀνάγκαν ἔρποντος 206, ἀλλ᾽ ἦ που πταίων ὑπ᾽ ἀνάγκας βοᾷ τηλωπὸν ἰαὰν 215, ἐγὼ δ᾽ ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν τάδε 538, πολλὴ κρατεῖ τούτων ἀνάγκη 922, κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγείς 1025, ὡς ἔστ᾽ ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν 1340, ὕβρις – ὥρουσεν εἰς ἀνάγ-

κεν Oid. 847, νῦν δ' - πᾶσ' ἀνάγκη - ὀκνεῖν 986, ταρβεῖν μὲν κἀνθυμήματα πολλή τ' (γ' und 'στ') ἀνάγκη τἀκ σοῦ Kol. 293, ὅτι σφ' ἀνάγκη τῆδε πληγῆναι χθονὶ 605, ὀκνοῦντ' ἀνάγκη 655, καὶ μή μ' ἀνάγκη προσβάλῃς τάδ' εἰκάθειν 1178, ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον Ant. 1106, πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται Thyest. 1, καὶ ταῦτ' ἀνάγκη καὶ σιωπώντων κλύειν Poimen. V, 2, τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκης Tereus VIII, 7, νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν Phaidr. VIII, 3, σιγᾶν ἀνάγκη n. B. XV, 1, 2, ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον XXXVIII, 3.

ἄναγνος. ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; Oid. 823, τὸν ἐκ θεῶν φανέντ' ἄναγνον 1383, ἄνδρα καὶ πατροκτόνον κἄναγνον Kol. 945.

ἀναδεικνύναι πόλιν πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὁρᾷν El. 1458.

ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων Tr. 825.

ἀναζαίω. ἐκ δὲ γῆς ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροὶ Tr. 702.

ἀναθαυμάζειν. κἀνεθαύμασα τῆδε σκοπῶν, πέμφιγα χρυσέαν ἰδών Kolch. V, 4.

ἀνάθημα. ὅστις ἀμφικίονας ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα Ant. 286.

ἀναιδείας πλέων El. 607, ἀναιδείας φᾶρος Inach. X, 3.

ἀναιδής. ὦ θρέμμ' ἀναιδὲς El. 622, νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἦμαρ μέρος βραχὺ δός μοι σεαυτόν Ph. 83, ἔργ' ἀναιδῆ Kol. 516, ὦ φθέγμ' ἀναιδὲς 863, ὦ λῆμ' ἀναιδὲς 960.

ἀναιδῶς. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα Oid. 354.

ἀναιθύσσειν. ἀναιθύσσω Simon. 2.

ἀναιρεῖν. δύο ἀργίποδας κριοὺς ἀνελὼν Ai. 237, πυρὸς ἀνειλόμην - ἄθλιον βάρος El. 1140, ὃ (δῶρον) - παρὰ Νίσσου - ἀνειλόμην Tr. 558, δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην Oid. 1035.

ἀναίρειν. οὐ γάρ ποτ' - βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἀνηρόμην (ἂν ἠρόμην) πόνον Ant. 907.

ἀνακαλεῖν. Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος El. 693, αὐτὴ τὴν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη Tr. 910, τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον Ph. 800, νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ Kol. 1376.

ἀνακεῖσθαι. ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ μέσον ἐς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην u. B. XXXVII.

ἀνακηρύσσων φόνον τὸν Λαΐειον Oid. 450.

ἀνακινεῖν. πρὶν τῆνδ' ἀνακινῆσαι νόσον Tr. 1259.

ἀνακίνησις. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἄρτίως ἔχει ψυχῆς πλάνημα, κἀνακίνησις φρενῶν Oid. 727.

ἀνακιρνάναι. κἀνακίρναται ποτόν Thyest. VI, 8.

ἀνακλαίειν. ὑμῖν τάδ' ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν Ph. 939.

ἀνακούειν. κἀνακούσωμεν (oder von ἐνακούειν) γόων; El. 81.

ἀνακουφίζειν. πόλις ἄγαν ἤδη σαλεύει, κἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινίου σάλου Oid. 23, τοὐμείης (αἰγείρου) κάρα κίνησις (κινήσης) αὔραισιν ἀνακουφίζει πτερὸν Aigeus VI, 3.

ἀνακούφισις. ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν Oid. 218,

ἀνακτᾶσθαι. ἀνέκτημαι Kreus. VII, 2.

Ἀνακτόρειον (Ἀνακτόριον) τῆσδ' ἐπώνυμον χθονὸς u. B. XCVI.

ἀνάκτορον. ὑφ' ἧς (ἀνάγκης) τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον u. B. XXXVIII, 4.

ἀνακωκύειν. ἢ παῖς ὁρᾶταί, κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον Ant. 423, στυγνὸν οἰμώξας, ἔσω χωρεῖ πρὸς αὐτόν, κἀνακωκύσας κλέει 1227.

ἀνακωχεύειν. ἡνιοστρόφος ἔξω παρασπᾷ, κἀνακωχεύει El. 732.

ἀναλαμβάνειν. τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι Ph. 1249.

ἄνάλγητος. ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας Tr. 126, ἀναλγήτων θεσσῶν ἐθρόησας ἄναυδ' (ἄναυδον) ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει Ai. 946.

ἀναλγήτως. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν Ai. 1333.

ἀναλίσκειν. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας (ἀνάλωσας) λόγον; Ai. 1049, ὡς ἀναλώσαιμί νιν Oid. 1174, ἀναλῶσαι

Poimen. VI, 2, παίδαργὰρ, οὗς ἔφυσ', ἀναλώσας ἔχει u. B. LXXXV, 1.

ἄναλκις. ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος El. 301.

ἀνάλυσις. ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν El. 143.

ἀναμιγδα. ἦν δὲ φόβων πάταγος, ταυρείων τ' ἀναμιγδα κεράτων Tr. 519.

ἀναμιγνύναι. ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι φείδοντο κέντρων οὐδὲν El. 716.

ἀναμιμνήσκειν. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν Oid. 1133.

ἄνανδρος ἡ τεκνοῦσα; Tr. 308, μὴ σφε περιίδῃς (παρίδῃς) πτωχὰς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἁλωμένας Oid. 1506, ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων, οὔτ' ἄβουλον, τοὖργον πρὸ' ἐξέπραξα Kol. 939.

ἀνάνδρωτος. ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι Tr. 109.

ἄναξ. 1) Singularis: ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ El. 483, ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους εὐχὰς ἀνάσχω 635, Δόκει' ἄναξ 645, Oid. 203, ἄνακτ' Ἀμφιάρεων El. 836, ἄναξ Ἄπολλον 1376, ἄναξ – Ἡρακλῆς Tr. 155, ἄναξ, ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος 274, κτείνει δ' ἄνακτα, πατέρα τῆδε 364, συμφορὰς ἄνακτος 1045, ὦ Ναξ Ἄιδη 1085, ὦ θεῶν χοροποί' ἄναξ Ai. 698, ἄναξ Ἀπόλλων ὁ Δάλιος 703, ἄναξ Ὀδυσσεῦ 1316, 1321, Ph. 26, χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ 264, ὦ Ναξ Ἄπολλον Oid. 80, Φοῖβος ἄναξ 96, ἄναξ ἄνακτι ταῦθ' (ταῦθ') ὁρᾷτε ἐπίστασθαι μάλιστα Φοῖβῳ Τειρεσίαν 284, ἄνακτος Ἰλίου 1426, καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμιν Αἰγέως γόνος Θησεὺς – ἀπεστάλη Kol. 549, ἄναξ Ποσειδὰν 713, ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω 1476, ἐννυχίων ἄναξ, Ἀίδωνεῦ 1558, γῆς ἄνακτα Θησέα 1630, ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς 1650, καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει Ant. 1257, ἄναξ Ai. 166, 191, 901, Ph. 94, 150, 507, 510, 963, Oid. 85, 276, 617, 650, 689, 698, 746, 770, 1002, 1173, Kol. 629, 1505, 1759, Ant. 223, 278, 388, 398, 724, 766, 1091, 1103, Kreus. IV, 1, ὦ Ναξ Tr. 1087, Ai. 510, 593, Ph. 829, Oid. 103, 286, 304, 834, 852, 1468, Kol. 1014, 1130, 1173,

γάρ μ' ἀγρίων ὕλαν, ἀνάσσ' ὅπερ κελεύεις Oid. 478, τὰς – ἀθεμίστους ἐμμίξειν βοᾷ τοὐσδ' ἀνὰ χάρους Kol. 1058, αἱ δ' ἀνὰ μέσαν ἀκτῖνα 1247.

ἄγα. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων Ai. 194.

ἄνα (ἄναξ). Ζεῦ ἄνα Kol. 1485.

ἀράγειν. ὁμοῦ δὲ παιᾶν' ἀνάγετε Tr. 211, ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια Ai. 131, πνεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄρμα, κἀνάγει πάρα Ph. 866, καί μοι γὰρ ἂν σκοπῷ γε (τε) θακούων χάριν ἀνῆκε' ἂν ἐς φῶς 8kyr. VI, 7.

ἀναγιγνώσκειν. ὡς σ' ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτε (ποτ' ἄν) Oid. 1348.

ἀναγκάζειν. ἦ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν El. 256, καί μ' ἀναγκάζεις τάδε Ph. 1366, ἀναγκάσαι θεοὺς, ἂν μὴ θέλωσιν, οὐδέ γ' εἷς (οὐδὲ εἷς) δύναιτ' ἀνὴρ Oid. 280, κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με Kol. 589, εὔκοσμον τις – πάντ' ἀναγκάσει λεὼν ἄνιππον ἱππότην τε θηράτορα ἄκο, σπεύδειν ἀπὸ (ἀπαὶ) φυτῆρος 898, μητρὸς δὲ – φὼς ἐπαισχύνῃ γάμους – μ' ἀναγκάζων λέγειν; 879, δικαιοῖς ἠναγκάσθην El. 221.

ναγκαῖος. ἐξ ἀναγκαίας τύχης El. 48, τῆς ἀναγκαίας τύχης Ai. 485, προστὴς' ἀναγκαίας τύχης 803, ἀνθρώποις τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν Ph. 1317, ὡς ᾖσται τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρων Thyest. III, 5.

ἀναγκαίως. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει Tr. 723.

ἀνάγκη. ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς πολλήν γ' (τ') ἀνάγκην κἀπιτηδεύειν κακὰ El. 309, τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν; 1193, ἦ πᾶσ' ἀνάγκη – ἰδεῖν 1497, ἄνδρα γὰρ καλῶς πράσσοντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη Tr. 231, πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοὔργο συντρέχειν 295, εἰ γάρ σφε – χρὴ δολοποιὸς ἀνάγκη + ἰοῦ 832, ἐξ ἀνάγκης Ph. 73, φθογγά του στέρου κατ' ἀνάγκαν ἔρποντος 206, ἀλλ' ἦ που πταίων ὑπ' ἄνάγκας βοᾷ τηλωπὸν ἰωὰν 215, ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν τάδε 538, πολλὴ κρατεῖ τούτων ἀνάγκη 922, κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς 1025, ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν 1340, ὕβρις – ὥρουσεν εἰς ἀνάγ-

κεν Oid. 257, σὺν δ' ἀμφὶ ἀνάγκη - ὑκνεῖν 986, ταρβεῖν μὲν κἀνθρωπάρεσκα κοὐκὶ τ' (γ' und 'στ') ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ Kol. 293, ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πλησθῆναι χθονὶ 605, ὑκνοῦντ' ἀνάγκη 655, καί μή μ' ἀνάγκη προσβάλῃς τάδ' εἰκάθειν 1178, ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον Ant. 1106, πρὸς τὴν ἀνώγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται Thyest. 1, καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σεσαφότων κλύειν Poimen. V, 2, τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκης Tereus VIII, 7, νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν Phaidr. VIII, 3, σιγᾷν ἀνάγκη n. B. XV, 1, 2, ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον XXXVIII, 3.

ἄναγνος. ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; Oid. 823, τὸν ἐκ θεῶν φανέντ' ἄναγνον 1383, ἄνδρα καὶ πατροκτόνον κἄναγνον Kol. 945.

ἀνδεικνύναι πόλις πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὁρᾷν El. 1458.

ἀνδοχὰν τελεῖν πόνων Tr. 825.

ἀνδρῶν. ἐκ δὲ γῆς ἀναξέουσι θρομβώδεις ἀφροὶ Tr. 702.

ἀνθαυμάζειν. κἀνεθαύμασα τῇδε σκοπῶν, πέμφιγα χρυσῶν ἐδῶν Kolch. V, 4.

ἀνθημα. ὅστις ἀμφικίονας ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἄνθημ' ἔσται Ant. 286.

ἀναιδὴς πλέον El. 607, ἀναιδείας φᾶρος Inach. X, 3.

ἀναιδής. ὦ θρέμμ' ἀναιδὲς El. 622, νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἥδρας μέρος βραχὺ δός μοι σεαυτόν Ph. 83, ἔργ' ἀναιδῆ Kol. 516, ὦ φθέγμ' ἀναιδὲς 863, ὦ λῆμ' ἀναιδὲς 960.

ἀναιδῶς. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα Oid. 354.

ἀναιθύσσειν. ἀναιθύσσω Simon. 2.

ἀναιρεῖν. δύο ἀργίποδας κριοὺς ἀνελὼν Ai. 237, πυρὸς ἀνειλόμην - ἄθλιον βάρος El. 1140, ὃ (δῶρον) - παρὰ Νέσσου - ἀνειλόμην Tr. 558, δεινόν γ' ὄνειδος σπαρτάνων ἀνειλόμην Oid. 1035.

ἀναίρειν. οὐ γάρ ποτ' - βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἀνῃρόμην (ἂν ἠρόμην) πόνον Ant. 907.

ἀνακαλεῖν. Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος El. 693, αὐτὴ τὴν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη Tr. 910, τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ξύμπρησον Ph. 800, νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ Kol. 1376.

ἀνακεῖσθαι. ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ μέσον ἐς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην u. B. XXXVII.

ἀνακηρύσσων φόνον τὸν Λαΐειον Oid. 450.

ἀνακινεῖν. πρὶν τῆνδ' ἀνακινῆσαι νόσον Tr. 1259.

ἀνακίνησις. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει ψυχῆς πλάνημα, κἀνακίνησις φρενῶν Oid. 727.

ἀνακιρνάναι. κἀνακίρναται ποτὸν Thyest. VI, 8.

ἀνακλαίειν. ὑμῖν τάδ' ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν Ph. 939.

ἀνακούειν. κἀνακούσωμεν (oder von ἐνακούειν) γόων; El. 81.

ἀνακουφίζειν. πόλις ἄγαν ἤδη σαλεύει, κἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινίου σάλου Oid. 23, τοὐμείνης (αἰγείρου) κάρα κίνησις (κινήσης) αὔραισιν ἀνακουφίζει πτερὸν Aigeus VI, 3.

ἀνακούφισις. ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν Oid. 218.

ἀνακτᾶσθαι. ἀνέκτημαι Kreus. VII, 2.

Ἀνακτόριον (Ἀνακτόριον) τῆσδ' ἐπώνυμον χθονὸς u. B. XCVI.

ἀνάκτορον. ὑφ' ἧς (ἀνάγκης) τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον u. B. XXXVIII, 4.

ἀνακωκύειν. ἢ παῖς ὄρᾶται, κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον Ant. 423, στυγνὸν οἰμώξας, ἔσω χωρεῖ πρὸς αὐτὸν, κἀνακωκύσας κάλει 1227.

ἀνακωχεύειν. ἡνιοστρόφος ἔξω παρασπᾶ, κἀνακωχεύει El. 732.

ἀναλαμβάνειν. τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι Ph. 1249.

ἀνάλγητος. ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας Tr. 126, ἀναλγήτων δισσῶν ἐθρόησας ἄνανδ' (ἄναυδον) ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει Ai. 946.

ἀναλγήτως. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν Ai. 1333.

ἀναλίσκειν. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνῆλωσας (ἀνάλωσας) λόγον; Ai. 1049, ὡς ἀναλώσαιμί νιν Oid. 1174, ἀναλῶσαι

Poimen. VI, 2, παίδαγγὰρ, οὖς ἔφυσ', ἀναιώσας ἔχει u. B. LXXXV, 1.

ἄναλκις. ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος El. 301.

ἀνάλυσις. ἓν δὲς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν El. 143.

ἀνάμιγδα. ἦν δὲ φόβων πάταγος, ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων Tr. 519.

ἀναμιγνύναι. ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι φιλοῦντο κἀντρέπη οὐδέν El. 715.

ἀναμιμνήσκειν. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς ἀγνῶς' ἀναμνήσω σφιν Oid. 1133.

ἄνανδρος ἦ τεκνοῦσα; Tr. 308, μὴ σφε περιίδῃς (παρίδῃς) πτωχὰς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένας Oid. 1506, ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων, οὔτ' ἄβουλον; τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα Kol. 939.

ἀνάνδρωτος. ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι Tr. 109.

ἄναξ. 1) Singularis: ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ El. 483, ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους εὐχὰς ἀνάσχω 635, Λύκει' ἄναξ 645, Oid. 203, ἄνακτ' Ἀμφιάρεων El. 836, ἄναξ Ἄπολλον 1376, ἄναξ – Ἡρακλῆς Tr. 155, ἄναξ, ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος 274, κτείνει δ' ἄνακτα, πατέρα τῆσδε 864, συμφορὰς ἄνακτος 1045, ὦ ναὶ ναὶ ἄναξ Ἴδη 1085, ὦ θεῶν χοροποί' ἄναξ Ai. 698, ἄναξ Ἀπόλλων ὁ Δάλιος 703, ἄναξ Ὀδυσσεῦ 1316, 1321, Ph. 26, χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ 264, ὦ ναὶ ναὶ Ἄπολλον Oid. 80, Φοῖβος ἄναξ 95, ἄναξ ἄνακτι ταῦθ' (ταῦθ') ὁρῶντ' ἐπίστασαι μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν 284, ἄνακτος Ἠλίου 1426, καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμιν Αἰγέως γόνος Θησεὺς – ἀπεσπάλη Kol. 549, ἄναξ Ποσειδὰν 713, ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω 1476, ἐννυχίων ἄναξ, Αἰδωνεῦ 1558, γῆς ἄνακτα Θησέα 1630, ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς 1650, καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει Ant. 1257, ἄναξ Ai. 166, 191, 901, Ph. 94, 150, 507, 510, 963, Oid. 85, 276, 617, 650, 689, 698, 746, 770, 1002, 1173, Kol. 629, 1505, 1759, Ant. 223, 278, 388, 398, 724, 766, 1091, 1103, Kreus. IV, 1, ὦ ναὶ ναὶ] Tr. 1087, Ai. 510, 593, Ph. 829, Oid. 103, 286, 304, 834, 852, 1468, Kol. 1014, 1130, 1173,

1177, 1499, Ant. 563, ἄνα s. ἄνω. 2) Plurale: καύσασθ' ἄνακτες Oid. 631, χώρας ἄνακτες 911, τοὺς δὲ ἐῆσδε γῆς ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι Kol. 295, ὦ γῆς ἄνακτες 831, Θήβης ἄνακτες Ant. 988.

ἀνάξιος. ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία El. 189, ἀνάξιον φωτὸς Ph. 439, παῖδα – ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ 1009, ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν Kol. 1446, πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐπλεεστάτων φθίνει Ant. 694.

ἀναξίως. τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως Ai. 1392, (ὧδ') ἄλλυθ' ὧδ' ἀναξίως Ph. 686.

ἀναπαιδεύειν. Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὸς μόνη γερονταγωγῶ, κἀναπαιδεύω πάλιν Peleus I, 2.

ἀναπαύειν. ὦ ψυχὴ σκληρὰ – ἀνάπαυε βαὴν Tr. 1262, ἐμφῦτε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσετον (κἀναπαύσατον) τοῦ πρόσθ' ἐρήμου, τοῦ τε δυστήνου πλάνου Kol. 1113.

ἀνάπαυλα. φέρω ἡδονάς τε, κἀνάπαυλαν ὧν πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν El. 873, ἦ τοι καίριος σπουδὴ, πόνου λήξαντος, ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν Ph. 638, ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δὴ 878.

ἀνακέτεσθαι. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτάμαν (ἀνεπτόμαν) Ai. 693, ἀνέπταν φόβῳ Ant. 1307.

ἀνακλάκητος. δειναὶ δ' ἅμ' ἔπονται Κῆρες ἀνακλάκητοι (ἀναμπλάκητοι) Oid. 472.

ἀνακνεῖν. ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου Ai. 274, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν, καὶ κατεκοίμησα (κατεκοίμισα) τοὐμὸν ὄμμα Oid. 1221.

ἀνακολεῖν. ὃς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀνακολεῖν μ' ἔπη; Ph. 1238.

ἀνακτύειν. ἐπὶ σποδῷ' μυδῶσα κηλὶς μηρίων ἐτήκετο, κἄτυφε, κἀνέπτυε Ant. 1009.

ἀνακτύσσειν. οὐδὲ πᾶν ἀνακτύξαι πρέπει πρὸς φῶς El. 639, ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀνακτύσσει χρόνος Hippon. I, 2.

ἀνακτυχή. ὑπέρ τε πόντου πάντ' ἐπ ἔσχατα χθονὸς, νυκτός τε πηγὰς, οὐρανοῦ τ' ἀνακτυχὰς, Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον u. B. XCIII, 2.

ἀνάρετος. λάθα Πιερίδων σκηρὰ καὶ ἀνάρεθος Achil. I, 1.
ἄναρθρος. ὦδ' ἄναρθρος καὶ κατερρῶσθαι μένος Tr. 1103.
ἀναριθμητος. ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος Ai. 646.
ἀνάριθμος. ὦδε θρήνων El. 231, ἀνάριθμα γὰρ φέρω κήματα Oid. 167, ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται 179.
ἄναστον Aithiop. III, 1.
ἀναρπάζειν. φροῦδος ἁρπασθεὶς El. 848, μή τις, ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης, δυσμενῶν ἁρπάσῃ Ai. 987.
ἀναῤῥηγνύναι. τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερῥήγνυ Ai. 236, δέδοικ' ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναῤῥήξῃ (ἀναῤῥήξει) κακά Oid. 1075.
ἀναῤῥοιβδεῖν. ἀναροιβδεῖ Nausik. II, 1.
ἀνάρσιος. οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων καναχὰν Tr. 641, οἷον ἀναρσίων οὔπω ἀγακλειτὸν Ἡρακλέους ἀπέμολε πάθος 853.
ἀναρχίας γὰρ μεῖζον ῥύμ ἔστιν κακόν Ant. 672.
ἀνασπᾶν. σκιᾷ τινι λόγους ἀνέσπα Ai. 302.
ἀνάσπαστος. κλεῖθρ' ἀνασπάστου πύλης Ant. 1186.
ἄνασσα. ὦ χαῖρ' ἄνασσα El. 666, ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν εἰπίσιν λέγω τάδ' αἰὲν ἴσχειν Tr. 137, ἄνασσα 291, Ai. 774.
ἀνάσσειν. σοῦδ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων El. 183, καὶ νῦν ὑπὸ γαίας - πάμψυχος ἀνάσσει 841, ποῦ δὲ σοὶ λεῶν ἔξεστ' ἀνάσσειν; Ai. 1101, Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν 1102, ταχθεὶς τόδ' ἕρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο Ph. 6, ἀλλ' ὦ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις, Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθῃ σὲ Oid. 904, ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων 1104, ταῖς μεγάλαισιν ἐν Θήβαισιν ἀνάσσων 1203, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον Διὸς σκῆπτον (σκῆπτρον) ἀνάσσεται Ph. 140.
ἀνάστασις. ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς - ἐξ ὕπνου στῆναι τότε; Ph. 276.
ἀνάστατος. ἡμεῖς ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν Tr. 39, ὅθ' ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ χώραν γυναικῶν 240, ἀλλ' ἀνάστατος αὐτοῖν ἐπέμφθην, κἀξεκηρύχθην φυγὰς Kol. 429, ἦδ' (ἀναρχία) ἀναστάτους οἴκους τίθησιν Ant. 673.
ἀναστενάζειν. τοῖά μοι πάννυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναξες ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις, οὐλίῳ σὺν πάθει Ai. 931.

ἀναστένειν. ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων, ὡς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῆ Tr. 939, τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς; Ph. 787.

ἀναστρέφειν. καί πως τὰ μὲν πεσοῦσα καὶ παλιντριβῆ χαίρουσ' ἀναστρέφοντες Ph. 449, ἀναστρέφων u. B. CV, 43.

ἀναστροφή. ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀνασταφὴν Ant. 226.

ἀναστρωφᾶσθαι. ὡς οὐδὲν ἐσμὲν, πλὴν σκιαὶς ἐοικότες, βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφώμενοι (ἀναστρεφόμενοι) u. B. XXVII, 1, 3.

ἀναστύψαι Mom. 8.

ἀνασχετός. ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετὸν Tr. 721, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετὰ, εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἁπάξεται βίᾳ; Ph. 987, ὡς δεινοῦ τινος φόβου φανέντος, οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν Kol. 1652.

ἀνασώζειν. πρὶν – κἀνασώσασθαι φόνου El. 1138, ἀπὸ φόνου ἔῤῥυτο κἀνέσωσεν Oid. 1352.

ἀναταράσσειν. ἀναταράσσει εὐοῖ μ' ὁ κισσὸς Tr. 218.

ἀνατεί. εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε κείσεται κράτη Ant. 485.

ἀνατέλλειν. στυγνὸν φῶς' ἐχθοδοπὸν μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεὺς Ph. 1138, αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν, αἱ δ' ἀνατέλλοντος Kol. 1246.

ἀνατιθέναι. τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσθεῖσα, κἀναθεῖσα (κἀνεθεῖσα) τοῦ γε κατθανεῖν; Ai. 476.

ἀνατλῆναι. ἐπεὶ γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν οὐκ ἀνέτλατε Kol. 289.

ἄνατος. ὡς – πόλις σοι κακῶν ἄνατος (ἄναιτος) τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ χθονὸς Kol. 786.

ἀνατρέφειν s. ἀντρέφειν.

ἀναύδητος. κοὐδὲν ἀναύδητον φατίξαιμ' ἂν Ai. 715.

ἄνανδος. ἄνανδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα El. 1283, Κύπρις ἄνανδος φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ Tr. 861, ὅδ' ἄνανδος φέρεται 968, ἀναλήτων δισσῶν ἐθρόησας ἄνανδ' (ἄνανδον) ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει Ai. 947, ἀτιμάσας πέμψεις ἄνανδος; Kol. 1274, ὄντ' ἄνανδον τῇδε συγκύρσαι τύχῃ 1404, λήθην τε, καὶ τὴν πάντ' ἀπεστερημένην, κωφὴν, ἄνανδον Hybris I, 2, μέλη βοῶν

ἄνανδα παλάσσεται Phil. Troi. IV, 4, χόρος ἀνιέρων ἰχθύων u. B. XLII, 1.

ἀναφαίνειν. ἀοτέλεστος Ἅιδος ὅτι μοῖρ' ἀνυμέναιος, ἄλυρος, ἄχορος, ἀνακέφηνε θάνατος ἐς τελευτάν Kol. 1223, ὃς (ὃς) στρατῷ φρυκτωρίαν ἔδειξε κἀνέφηνεν οὐ δεδειγμένα Naupl. V, 7, φακαλοῦχοι μητέρες, αἵγές τ' ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνειν u. B. CV, 180.

ἀναχαιτίζει Helen. VII, 1.

ἀναψύχουσα u. B. CV, 44.

ἀνδάνειν. τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν λέγοις' ἄν Ant. 504.

ἀνδρείας. ἐν πανδήμῳ πόλει τιμῶν ἅπασιν οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών Ant. 985.

ἀνδρείῳ τύπῳ (κύτει) βούκρανος Tr. 12.

ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον κάλιν λύοντας Oid. 100.

ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς Alkmai. II, 1.

ἀνδρόπαις. τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀκώλεσα Troil. III, 2.

ἀνδροφθόρος. τῆσδ' ἀνδροφθόρου ἐχίδνης Ph. 266, ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος Ant. 1022.

ἀνδρόφρων γυνή u. B. XXV.

ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται Ph. 1153.

ἀνεκτέος. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα Kol. 883.

ἀνεκτός. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τρόπου κλύειν; Oid. 429, λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτά Ant. 282.

ἀνέλπιστος. ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος Kl. 186, οἷον — θαῦμ' ἀνέλπιστον Tr. 673.

ἀνεμόεις. εἰδ' ἀνεμόεσσά τις γένοιτ' ἔπουρος ἐστιοῦχις ἄκρα Tr. 953, ἀνεμόεν (ἠνεμόεν) φρόνημα Ant. 354.

ἄνεμος. τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος (σὲ προσήγαγε); Ph. 237, ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων ἐπέπνει ᾠκαῖς ἐχθίστων ἀνέμων Ant. 137, ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ ψυχῆς ᾠκαὶ τήνδε γ' ἔχουσι 929, λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ Oin. V.

ἀνεμώδεα Σκῦρον Skyr. I.

ἀνέορτος (ἀ νέορτος) ἅδε νύμφα Tr. 894.

ἀνεπίφθονον εἶρυσον ἔγγος Tr. 1038.

ἀνερέσθαι. κἀγήρεσ' ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτε Ai. 314, ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν θύναμαί σε, θέλων (σ' ἐθέλων) πόλλ'

ἀνέρεσθαι, πολλὰ πυθέσθαι; πολλὰ δ' ἀθρῆσαι Oid. 1304, μή μ' ἀνέρῃ τίς εἰμι Kol. 209.

ἀνέρχεσθαι. πειθήσομαί γὰρ ὥδε κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν Ph. 625, φίλους (φίλος) βροτοῖς ἀνελθὼν ἐξ δίκην λόγους (λόγων) ὄφλόι (ὄφλοι) Polyxen. III, 5.

ἀνέστιος. ὡς ὢν ἄπαις τε κἀγόναιξ κἀνέστιος Athan. I.

ἀνέτως Tympan. III, 3.

ἄνευ. ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι El. 187, δέδορκα φάσμ', ἄνευ φθόνου μὲν οὐ πεπτωκὸς 1466, ὅπως μάθῃς, ἄνευ τῶνδ', οὐστινάς γ' ἄγεις ἔσω Tr. 336, χωροῦντ' ἄνευ τοῦ Al. 1010, σὲ ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῇς, ἄνευ σωτηρίας Ph. 1396, ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα θηρᾷν Oid. 541, ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω 590, αἳν οὔ ποθ' ἡ μὴ χωρὶς ἑστάθη βορᾶς τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς 1464, οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι Kol. 329, κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι 408, σὺ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας ἔρημον ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ 502, ἄνευ γνώμης γὰρ οὔ σε χρὴ λέγειν 594, θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε, κἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης, ἐπαινῶ 664, ἄσσον ἔρχεται Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν 723, ἢ μὴν σὺ κἄνευ τῶνδε λυπηθεὶς ἔσῃ 816, δίκαι' ἀσκοῦσαν πόλιν, κἄνευ νόμου κρατύνουσαν οὐδέν 914, ἄνευ γε τοῦ κραίνοντός, ὅστις ἦν, γόνυ, οὐδ' εἶπον, οὔτ' ἂν ἦγον 926, ἄνευ σοῦ δ', οὐδὲ σωθῆναι σθένω 1345, οὐ γὰρ ἅλιον ἀφορμᾷ ποτ', οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς 1470, οὔ τοι ποθ' ἥξει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου Polyid. III, ἄνευ δορός, ἄνευ σιδήρου πάντα τοι συντέμνεται Κύπρις τὰ θνητῶν κἀι θεῶν βουλεύματα u. B. XXIII, 15, οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν XXVII, 2, αὐτὸς παρ' αὐτοῦ (αὑτῶν) μανθάνων ἄνευ πόνου C, 7.

ἀνευρίσκειν. χρόνος ἅμα κρατεῖ τε πλησμονὴν βίου, πόλλ' ἀνευρίσκει (ἂν εὑρίσκει) σοφὰ παισὶ θνητοῖς u. B. VII.

ἀνευφωνεῖν. ἀνευφώνησεν (ἀνευφημήσει) οἰμωγῇ λεώς Tr. 783.

ἀνέφελος. ἀνέφελον ἐπέβαλες El. 1246.

ἀνέχειν, ἄναικτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους εὐχὰς ἀνάσχω El. 636, ἄξιστον ὄμμ' ἐμοὶ φῆμης ἀναυδῶν τῆσδε Tr. 204,

ἐπεὶ σὲ λέχος δυσφιάλωτον στέργας ἀνέχει δούριος Αἴας Ai. 212, οὔτε τόποισιν ἴκτων κεμάων ἀνέχουσι γυναῖκες Oid. 174, τὸν οἰνᾶϊ' ἀνέχουσα (ἀηδόν) κισσὸν Kol. 674, μελέων ἀνέχουσα (λύθα) βίοτα βραχὺν ἰοδμὸν Achai. I, 3, ἀνέξομαι κλύουσα χθὼν τὸ λέγῃς; El. 1028, πρατὸν νιν ἐξέκεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο Tr. 276, οὐ σῖγ' ἀνέξῃ; Ai. 75, εἰ παρὼν Αἴας ὁ μείζων κοῦδ' ὁρᾶν ἠνείχετο Ph. 411, οὐκ ἀνασχόμην (ἠνεσχόμην) τὸ μὴ ἀποκλεῖσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας Oid. 1387, εἰ τὸν - θανόντ' ἄθαπτον ἠνεσχόμην (ἰσχόμην, ἐσχόμην u. a.) νέκυν Ant. 467, συγγνῶτε, κἀνάσχεσθε σιγῶσαι Phaidr. VI, 1.

ἀνήκειν. τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει, ἢ κατ' ἐμὰν δόξαν Tr. 1218.

ἀνήκεστος. θάλπῃ τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί El. 883, τῇ ἀνηκέστου χαρᾶς Ai. 52, ἀνήκεστά μερίμνημάτ' ἔχων Ph. 186, μίασμα χώρας - ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν Oid. 98.

ἀνηκὶς Aichmal. VIII, 4.

ἀνήκουστος. ἦκουσ' ἀνήκουστα El. 1407.

ἀνήλιος. τὰν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα μυριόκαρπον, ἀνήλιον (ἀνέλιον), ἀνήνεμόν τε κάντων χειμώνων Kol. 676.

ἀνημερωθῶν. δς παρακτίαν στείχων ἀνημέρωσα κυνοδάλων ὁδόν Thes. I.

ἀνήνεμος. τὰν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον, ἀνήνεμόν τε πάντων χειμώνων Kol. 677.

ἀνήνυτος. τὸν ἀνήνυτον οἶτον El. 167.

ἀνηνύτως. νῦν δ' - ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει Skyr. VI, 4.

ἀνήρ. 1.) Singularis: Nominativus: φίλος οὗτος ἀνὴρ El. 188, πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα 320, ἕβδομος Μάγνης ἀνὴρ 705, οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ Αἴγισθος 964, γυνὴ μὲν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς 997, ἦ τῇ γὰρ ἀνὴρ; 1221, εἷς τῶν ἐν Ἅιδου μάνδαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνὴρ 1342, ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς Tr. 460, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ 551, ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλῇ 1153, ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἔφυ τυγχάνει Ai. 9, περίφαντος ἀνὴρ θανεῖται 228, ἀνὴρ ἐκεῖνος - αὐτὸς μὲν ἦδεν 271, ἐν τοιῷδε πείματος κακῷ

ἐργεῖν ἔμεν 880, ἀνδρὸς τοῦδ' ἐπιστάτης κλύειν 446, τοῦδ' ἀκούειν τάνδρός 789, ἔφευγε τάνδρὸς (ἀνδρὸς) ἔξοδον κακὴν 806, δάκρυα ἀνδρὸς Ἕλληνος ἔχοντ' ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος 847, καὶ σοι κἀκαθαρὸς ἀνδρὸς, ἔνδρα δημότην μηδὲν ἔκκαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν 1071, κλύειν ἀνδρὸς μαθεῖν, φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου 1162, ἀνδρὸς τοῦδε κἀξ τε καὶ γυνὴ 1169, ποίαν κέκτησαι ἀνδρὸς, οὐδ' ὑπέφρονα; 1236, δρᾷ ἀνδρὸς οὐκ ἐκ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σπάδα, θαρσεῖν ἐβρίζεις 1257, οὐ γὰρ κλύοντέ ἐσμεν αἰσχίστους λόγους - ταῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως 1321, φλαυρεύσαντον τινὸς τεκνήσατ' ἀνδρὸς Ph. 86, πράσσοντα τοιοῦδ' ἀνδρὸς 235, πόθηκεν ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῦ δ' ὕπο 824, αἴσχιστος δεινός - τις τοῦδ' ἀνδρὸς 966, νὺξ' ἀνδρὸς τῆσδε ἐκπεθηράμεναι 1006, οὔτοι' ἀνδρὸς ἀθλίου 1088, ἐν μεταλλαγῇ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσῃ 1185, ἀνδρός καὶ τὸ μὲν εὖ, θέλκτιον εἰπεῖν 1140, φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῖδε 1375, εἰς ἀπ' ἀνδρὸς αἰδοῦς πον Oid. 43, πολὺν γὰρ ἀνδρὸς οἰκεῖα μηνύει τύχη 102, ἀνδρὸς ἐκ πόνος διαίνετο 225, ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος 257, φονέα σε φημὶ τάνδρός, οὐ ξυπεῖς κυρεῖν 862, κοὐκέτ' τόγ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦ' πιόντος ἦν ἀνδρὸς διαπτᾶν 894, φονεὺς ὧν τοῦδε τάνδρὸς ἐμφανοῦς 534, τίς τοῦδέ γ' ἀνδρός ἐστιν ἀθλιώτερος; 816, ἄκουε τάνδρὸς τοῦδε 952, αὖ μᾶλλον ἀκοῦσαι τοῦδε τάνδρὸς 1018, τούτου τἀνδρὸς οὕνεκ' ἦν βουλὴ 1044, ἔνθα - ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας (ἄνδρα), καὶ τἀκ' ἐκ τἀκεῖνων πέσοι 1250, ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν 1413, ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕστερ 1444, εἰν οὐ παθ' ἡ 'μὴ χαρὶς ἀνοίκτου βορᾶς τραπεῖς' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς 1464, καὶ τίς πόρος ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις; Kol. 73, ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον 109, τίς δ' ἐκ τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν; 391, ἀνδρὸς ἀγέλαιος κύριος 472, ἀνδρὸς ἀμένηνον τοιοῦδε 631, θέρεσι τὰ τοῦδέ γ' ἀνδρὸς 649, οὐχ ὅμοιος τοῦδ' ἀνδρὸς 880, πέπαυδα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς 892, θνητῶν - ἀνδρὸς 1183, ἃ σπέρμασ' ἀνδρὸς τοῦδε 1275, ἂν (ἔκκριτον) κομίζετον τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πεπίτνον 1412, κἀγὼ τὰ τοῦδ' - ἀνδρὸς 1428, τὸ φιλεῖν

φέν ἔστιν ἐξ ἄτου πλέον ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἔσται 1618, πάντες ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν γνώμην τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην Ant. 175, τῷδ' εἶναι ἄλλην παρ' ἄνδρὸς 230, ἀνδρὸς οὐδενὸς φρόνημα δείσασα 458, φρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν 679, οἱ τηλικῇδε καὶ διδρέψασθαι δὴ φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε κἀκ φύσεως 727, πρὸς σὸν ἐμοὶ, ἥτις ἀνδρὸς ἐκ θεῶν ἐμοὶ 737, πάντες ἅπαξ τοξότην (τοξότας) ἀκοπον τοξεύειν ἀνδρὸς τοῦδε 1034, δαίμων ἀνδρὸς ἐρέτης τὸ πρὶν Ai. Lokr. IV, 4, κακὸν τὸ κεὐθεῖν, κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς Aload. II, ἀνδρὸς αἷμα συγγενοῦς Achai. VIII, 3, οὐ χρὴ πατ' ἐν πράσσοντος ἁβίσσειν τινὰς ἀνδρὸς Tyndar. 2, ἐσθλοῦ μὰ ἀνδρὸς τοὺς πονηροὺς ὠφελεῖν u. B. IX, ἀμνήμονας φύσεις ὄλλυται χάρις CII. Dativus: ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν Tr. 40, χρῆσθαι πάνδρὶ 60, εἴ τι τῷ μὴ τ' ἀνδρὶ τῇδε τῇ κόρῃ λεχθέντι μεμπτός εἰμι, τ ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ 445, δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ 603, ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρὶ; 748, τῇδε τἀνδρὶ ξύμμαχον 1175, εἰ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα Ai. 18, ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρὶ 78, ἀνδρὶ τρι χρεὼν μιᾶσαν προσείναι 520, εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τέρμονος θανεῖν 822, ἀνδρὶ σιγηρὰν ἔχω κλύοντι φλιάτρα, συμβαλεῖν ἔπη κακὰ 1322, τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πατ' ἀγαθῷ 1415, ἐλθὼν σὺν τῷδ' ἀνδρὶ Ph. 1423, τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω Oid. 245, ἆρ' οὐκ ἂν μοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν τρίτων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀμοιβαῖα λόγον; 829, ἐν μικρῷ γήρᾳ ξυνάψει τῷδε τἀνδρὶ (τῷδέ τ' ἀνδρὶ) ξύμπτερος 1113, ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ 1186, ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακὰ 1281, μᾶλλον βροτῶν εἰκάθειν ὀρμαμένῳ τῷδ' ἀνδρὶ – πρὸς τίσιν 1329, ἥκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου τελευτὴ 1472, ἵνα μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονὶ 1546, τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ λόγοις τοιούτοις Ant. 690, τἄλλ' ἐγὼ κἀκνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν ἀοιμάμην ἀνδρὶ παρεῖσ' τὴν ἡδονὴν 1171, τὴν αἰβουλίαν ὅσῳ μέγιστῳ ἀνδρὶ προσπίπτει κακὸν 1243, νέει πρὸς ἀνδρὶ, σῶμα κωλύπους ὅπως πέτρα, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Iphig. II, 1, ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φιλήτῃ βαρὺς u. B.

ἐξηγεῖ' ἔχειν 880, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπόντος πλάσιν 446, τοῦδ' εἰσάκουσε τάνδρὸς 789, ξηγεῖτ' - τάνδρὸς (ἀνδρὸς) ἔξοδον πεσεῖν 806, δῶρον ἀνδρὸς Ἕλενον ξένων ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος 847, καὶ σοι γαμεῖ τοῦδ' ἀνδρὸς, ἄνδρα δημότην μηδὲν βιαιοῦσ' ὧν ἐφιέσθων πλέειν 1071, πλέειν ἀνδρὸς μισθίου, φίλοι δὲ μὴ μόνον μένοντος 1162, ἀνδρὸς κοῦδὲ πόλις τε καὶ γυνὴ 1169, ποίαν κέρσουσιν ἀνδρὸς; οὐδ' ὑπερφρονεῖ; 1226, δὸ ἀνδρὸς οὐκ ἔστ' ὄπτος, ἀλλ' ἦδη σιδὼς, Θησεῦ, ἀβρίζεις 1257, οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους - ταῦδ' ὡς ἀνδρὸς εἰσέπλως 1321, φιλοφρονοῦμεν τοὺς τεχνήσαντ' ἀνδρὸς Ph. 86, πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς 235, τόθυμον ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῖ δ' ὕπο 334, οἴκους δεινὸς - τις ταῦδ' ἀνδρὸς 966, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε ξυνθηράσασθαι 1006, οὔπω' ἀνδρὸς ἀθλίου 1088, ἐν μεταλλαγῇ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἑρέσσῃ 1185, ἀνδρός καὶ τὰ μὲν εὖ, δίκαιον εἰπεῖν 1140, φίλον μὲν ἀνδρὸς τοῦδε 1875, εἰς ἀπ' ἀνδρὸς εἰλοῦ' ἀν Oid. 43, πολὺν γὰρ ἀνδρὸς οἰκέω μηνῦσι πάρος 102, ἀνδρὸς ἐκ τέκνου διώλεσε 225, ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος 257, φονέα σε φημὶ τἀνδρὸς, οὐ ξυνεῖς κυρεῖν 362, κοὐκέτ' εἰμὶ τοῦ' πότνος ὧν ἀνδρὸς δίκαιος 894, φησὶν ὧν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῆς 534, εἰς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς ἔστιν ἀθλιώτερος; 815, ἄπαντε τἀνδρὸς τοῦδε 952, οὐ μᾶλλον τοῦδε τἀνδρὸς 1018, τούτου τἀνδρὸς οὕνεκ ἦν βουλὴ 1044, ἔνθα - ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας (ἀνδρα), καὶ τέκν' ἐκ τέκνων πέσοι 1250, ἀνδρὸς ἀθλίου θυγεῖν 1413, ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕστερ 1444, εἰν οὖ ποθ' ἡ 'μὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς κρᾶτας' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς 1464, καὶ εἰς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντας ἄφνεως; Kol. 73, ἀνδρὸς Ὠιδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον 109, εἰς δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄνω 391, ἀνδρὶν εὐγενοῦς εἰμένη 472, ἀνδρὸς εὐμένειαν τοσοῦδε 631, θάρσει τὸ ταδέ γ' ἀνδρὸς 649, οὐχ ἅψομαι τοῦδ' ἀνδρὸς 880, πέπουθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς 892, θυμὸν - ἀνδρὸς 1183, ὦ σπέρμα' ἀνδρὸς τοῦδε 1275, ἂν (ξυνεῖναν) κομίζειν τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πεπεῖσον 1412, κλύουσ τὸ τοῦδ' - ἀνδρὸς 1428, τὸ φιλεῖν

φόνῳ ἔσται· ἐξ ὅτου πλέον ἢ τρεῖς ἀνδρὸς ἔσμεν 1648, πάντες ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ χνόημα Ant. 175, ἐγὼ δ' εἶναι φίλτρον παρ' ἀνδρὸς 230, ἀνδρὸς ῥᾳθυμίᾳ φρόνημα δείσασα 458, τρόπος ἀνδρὸς ἐκπεφεῦγε 679, οἱ σπιλάδες καὶ διαδεξόμεσθα δὴ φρουρεῖν πρὸς ἀνδρὸς πλημονῆδε τὴν φύσιν 727, πόλις ἔστιν ἥδ', ἧπερ ἀνδρὸς ἐσθ' ἑνὸς 737, πάντες ὥστε τοξότου (τοξότρι) σκοπεῖ πρέπειν ἀνδρὸς τοῦδε 1034, δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὰ πρῶτ' Ai. Lokr. IV, 4, κακὸν τὸ κεύθειν, κοὐ πρὸς ἀνδρὸς μήχανῆς Aiad. II, ἀνδρὸς αἷμα συγγενοῦς Achai. VIII, 8, οὐ καὶ παρ' ἐμοῦ παρόντος αἵματος κτανεῖ ἀνδρὸς Tyndar. 2, ἐσθλοῦ μὲν ἀνδρὸς τοὺς πονηροὺς ὠφελεῖν μ. B. IX, ἀμνήμονος ἀνδρὸς ὅλλυται χάρις CII. Dativus: ἔστιν πού' ἀνδρὶ καίρι' ἡμῖν Tr. 40, κοῦκ ἄν τις ἀνδρὶ 60, εἴ τι τῷ μὲν τ' ἀνδρὶ τῇδε τῇ πόσει ἐφθέγκτο μεμπτὸς εἶμι, — τῇ τῇδε τῇ γυναικὶ 445, δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ 603, ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρί; 748, τῷδε τἀνδρὶ ξύμμαχον 1175, εἰ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα Ai. 18, ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρὶ 78, ἀνδρί τοι κοσφιν μᾶλλον πρασσεῖναι 520, εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ δι' ταχέως θανεῖν 822, ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω κλύοντι φλαῦρα, συμβαλεῖν ἴσην κακά 1322, τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ 1415, ἰδίᾳ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ Ph. 1423, τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω Oid. 245, ἃ οὐκ ἂν ἀνδρὶ τοῦδε ταῦτα δαίμονός τις ἂν πρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀρραθίᾳ λόγον; 829, ἐν μακρῷ γήρᾳ ξυνάδει τῷδε τἀνδρὶ (τῷδέ τ' ἀνδρί) ξύμμετρος 1113, ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ 1186, ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά 1281, μᾶλλον βροτῶν εἰκάθειν ἀρμοῦντι τῷδ' ἀνδρὶ — πρὸς τίσιν 1329, ἧκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου τελευτὴ 1472, ἵνα μοῦ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί 1546, τὸ γὰρ φὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ λόγοις τοιούτοις Ant. 690, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν ἀριαίμην ἀνδρί, πρὸς τὴν ἡδονὴν 1171, τὴν ἀβουλίαν ὅσῳ μέγιστην ἀνδρὶ πρόσπεσε κακὸν 1243, νάει πρὸς ἀνδρί, σῶμα κωλύπους ὅπως πέτρᾳ, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Iphig. II, 1, ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φιλήτῃ βαρὺς μ. B.

XVI, 2. Accusativus: τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύειν ἐλεῖν El. 1001, εἰσορᾷτέ που τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; 1481, ἐννέπειν πρὸς ἄνδρα τόνδε 1489, ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἔκειμαι λατρεύουτά τῳ Tr. 35, κατοικτρῷ στείχοντ' ὄρᾳ τιν' ἄνδρα 179, ἄνδρα καλῶς πράξοντα 230, τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω πατέρα 739, πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ 811, τοὶ δ' ἄνδρα – δεδρακότα 1073, φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν τόσοις Ai. 69, μηδὲ συμφορᾶν δέχου τὸν ἄνδρα 69, μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῆ ὄντες ἴδειν; 81, τὸν ἄνδρα διακεφοιβάσθαι πάσῃς 352, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον φανεῖν 410, οὐκ ἐς ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδητε 421, αἰσχρὸν γὰρ ἀνδρὸς τοῦ μακροῦ ζῃ̃ξειν βίου 473, τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης μὴ ἔξω καρήνειν 741, σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ'; ὃς σκεύδει θανεῖν 812, ἀλλ' (ἀμενηνὸν) ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου 890, ὅπως πρόφρεις τάφῳ φράζον τὸν ἄνδρα 1041, τίς δ' ἐστιν, ὅτιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ; 1044, ἄνδρα δημόνην μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων πλέον 1071, ἄνδρα χρὴ – δοκεῖν πεσεῖν ἂν 1077, οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι 1093, ἦ σὺ φῂς ἄγειν τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών; 1098, ἦδη ποτ' εἶδαν ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασὺν 1142, ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅπωπα μωρίας πλέων 1150, τοιοῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνοῦθέτει παρών 1156, ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον; 1260, ἐφ' ᾗ ταβὼν ἔκαιον ἄνδρα 1296, τὸν ἄνδρα τόνδε – μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν 1332, ὥστε μὴ λέγειν ἓν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων 1340, ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι, βλάπτειν τὸν ἐσθλὸν 1344, πλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει 1352, τὸν ἄνδρα λάβρως ἐκβαλεῖν ἀναξίως 1392, πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν Ph. 90, αὖθις ἐκπέμψῃ πάλιν τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα 123, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπτην; 136, ὑπεῖσαντες ἄνδρα δόσπηνον 227, ὁρῶντα – ἄνδρα δ' οὐδὲν ἔντοπον 230, πόλεμος οὐδὲν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρόν 436, κεῖνός γ' ἐκ ἄλλου ἄνδρ', ὁ Τυδέως τε παῖς, ἑτοιμότερον 570, τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν 616, τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος – ἕξειν 821, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῆν 905, ὡς

ἄνδρ' ἴδετε μ' ἰσχυρὸν, ἐκ βίας ἔχει 945, ἡδικηκέναι τὸν ἄνδρα τόνδε 1036, ἀκάτιστον αἰσχρὸς ἄνδρα καὶ δόλιος ἐλὼν 1228, εἰ μ' ἄνδρα πολέμιον ἐχθρόν τ' ὀφεῖλον μὴ κτανεῖν, τόδ' ἔρδεσ ἐμοῖς; 1302, τὸν ἄνδρ' ἀπανδᾶ τοῦτον — μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα Oid. 236, ἄνδρα ἀφελεῖσ 314, τὸν ἄνδρα τοῦτον — οὗνος ἐστὶν ἐνθάδε 449, τὸν ἄδηλον ἄνδρα κτάνοι 476, ἄνδρα συγγενῆ κακῶς δρᾶν 551, ἐπὶ τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα 556, χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος 614, τὸν ἄνδρα, τὸν βοτῆρα προσμεῖναι 837, εἰ δ' ἄνδρ' ἓν' αἰδέσιμον αὐδήσει 846, τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνῃ 948, τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα κἀξέμαθες; 1128, ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις; 1129, ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμὲ 1453, πάλαι γὰρ ἄνδρα τόνδε νῷν δρᾶν Kol. 29, οἵδ' ἐγώ σε μή τινα ἐνθένδ' ἀπάξειν' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ 657, ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεστάλην πείσων ἕπεσθαι 735, ἄνδρα δ' οὐδέν' οἷδ' ἐγὼ δίκαιον 806, ὃθ' οὗνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον κἀναγνον οὐ δεξαίατο 944, τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν 1100, φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν οὐκ ὄντα, συγγενῆ δὲ, προσπεσόντα πως — παθεῖσθαι 1156, τὸν ἄνδρ' ἕκαστον τόνδε τῇ δ' αὐτοῦ φρενὶ χάρον παρασχεῖν, τῷ θεῷ σε 1182, τὸν ἄνδρα — ἔπεμψαι πάλιν 1346, ἕκαστον ἄνδρ' ἰδὼν 1483, ἐξακείδομεν τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν, οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι 1649, οὔτ' ἂν φίλον σὸν' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ Ant. 187, αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε 402, ἐγερνὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐκεῖθόθοις κακοῖσιν 413, καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ καλῶς ἄρχειν 668, ἄνδρα — τὸ μανθάνειν πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν 710, φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέω 721, θράσει, φρονεῖσθ μεῖζον, ἢ κατ' ἄνδρ' ἰδὼν 768, ἁλωλότ' ἄνδρ' ἐκπεξεργάσω 1288, ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδὼν 1339, εἰσὶ δ' οἵτινες αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρα Kreus. IV, 6, ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν Phaidr. II, 1, σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν, εἰ κατέφθιτο, στένεις u. B. LXI, 1. — 2.) Dualis: ἄνδρε δύω, ὁ μὲν, νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ', ἀλλόθρους χωρεῖτον Ph. 539, ἐπὶ τοῦτον ἄνδρε

παῖ, πρεσβεῖον, Δωμιτοκλέους 591. ἐκ δ' Plurale: Nominativus: ἄνδρες Φωκέων τετραμμένοι El. 759, Φρυγῶν ἄνδρες – τινὲς 1107, ἄνδρες αὐτίκα τελοῦσι τοὔργον 1398, τεθνᾶσιν ἄνδρες Ai. 99, ἦ κἀ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ, πλὴν ὅδε; 1238, τῶν νεμόμενοι ἀνέρες ἀλσηστῆ Ph. 709, ἄνδρες εἰσὶν Oid. 1460, ἔρημοι ἄνδρες Kol. 653, αἵδ' ἄνδρες, αἱ γυναῖκες 1368, ταῦτα καὶ πόλαι πόλεως ἄνδρες μόλις φέροντες ἐξόλλυουν ἐμοί Ant. 290, τοῦτο γὰρ οὔτ' ἄνδρες ἐμποδὼν ἔχουσι γοᾶς ἀμπτώσεις φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν 641, τὰς ὁδοὺς ὅταν πορεύῃσιν ἄνδρες (ἀνδρὸς) 1166. Genitivus: περίν τιν' ἀνδρῶν ἑβδομαιρορεῖν στέγης El. 20, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων 23, νῦν ῥᾴτις ἀνδρῶν ἔνδον 1369, τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ὀρωρυχθήσομαι 1476, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Tr. 232, ἢ περὶν μὲν ἦμεν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως ἀνδρῶν 302, ἄλλος ἀνδρῶν 1225, ἀνδρῶν πάντων τῷ τῆνδ' ἄτην ὑπέκκυτι 1273, ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν δορυβῇ Ai. 164, ἀ δαίμων, μεμῖδες ἀνδρῶν ἐδίδαξεν 244, ἀνδρῶν γεγῶτας ἐν ξυγκλ[illegible]λαγῇ λόγου 732, ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ὥστ' ἀνδρῶν πέλας παρέστατε 1182, μία – ἀνδρῶν ἕλη 1407, συντυχὼν κακῶν ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν Ph. 321, ὅτι καὶ Σκύρος ἀνδρῶν ἀλίμον μήτηρ ἔφυ 326, ἀνδρῶν ἀγαθῶν παῖδες ὑγκαντόμας 718, πρὸς πικρῶν ἀνδρῶν μαθὼν ἔρικεν ἥκειν αἰσχρὰ 971, ὦ κράτιστ' ἀνδρῶν 974, ὅπου διαιρεῖν κεφαλὰς ἀνδρῶν κρίσις 1050, μετ' αὐδενὸς ὕστερον ἀνδρῶν εἰσαπίσω τάλας ναίων 1105, ἀνδρῶν πρῶτον κρίνοντες Oid. 33, ἕκτημος ἀνδρῶν μὴ ξυναικρύντων ἔφυ 57, ἀνδρῶν ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ φέρεται 500, οὐδέ νιν θνατὸς φύσις ἀνέρων ἔτικτεν 869, οὐδεὶς ἀνδρῶν 1259, τίνος χθονὸς ἐμβέβηκεν, ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν Kol. 2, ἀνδρῶν θεσμῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας 413, ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθεὶς 737, οἷον ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις 1013, βαῖνον ἀνδρῶν ἐπιστροφαὶ 1045, οὗ λόγων ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξαναισχοίμην κλύων 1174, ἀνδρῶν γε μοῦνος 1250, ἀδῆγον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν 1534, τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε; Ant. 248, τέαν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασία (ὑπερβαρία) κα-

ἀνδρων 694, ὦ ἐλευθερωθεῖσα μὲν ὑπὸ ἀνδρῶν 616, σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις παρέξας 793, ὦ φύσις ἀνδρῶν 829, φίλος πρὸς οἷον ἀνδρῶν μύσχῳ 942, τριβὴ ἀνδρῶν, γυναικῶν 1079, ἀνδρῶν ἐσθλῶν οὐδέποτε οὐ μελάσσεται Eiph. II, οὐκ ἔστιν αὕτη πωποτ' ἀνδρῶν ἄνευ πόλις n. B. XIX, 1, 2, ὦ θνητῶν ἀνδρῶν καὶ παλαίσματος γένος XXVII, 1, 1. Dativus: μιᾶς ἀνδράσι ἐπιστάτης El. 75, δοὺς ἀνδράσιν φίλοις γνώμης κρατῆσαι Ai. 438, ὅσον μοῦνοι ταῖς ἐρίστοις ἀνδράσιν πρωτεῖα βροτοῖς 1880, ἓν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῶς κακεῖν Oid. 55, πνεῦμα ταὐτὸν οὔ ποτ' ἐν ἀνδράσιν φίλοις βέβηκεν Kol. 612, ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις Eriphyl. VIII, 1, Accusativus: ὦ ἄνδρας, οὐχ ὡς εὐμενῶν ὄψεως ἔχων Ai. 64, ἄνδρας Ἕλληνας πᾶσιν ἐνδίκους 1363, τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ σκέψει ποτέ Ph. 458, πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας Oid. 751, λιταὶς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐκπέσειν, ὡς νιν κατακτείναιμι 842, ἔνθα ῥάδιστος δι-πλοῦς ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας (ἄνδρα), καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι 1250, οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐνδίκους τρέφειν Kol. 920, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα Ant. 62, ὑπ' ἐλπίδων ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν 222, πρὸ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων 297, βοτῆρας πικρὸς ἄνδρας ἀσύτους Alexand. I, 2, φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν πόνους Skyr. III, αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας Τευκρικοὺς VII, 9, ἔρως ἄνδρας οὐ μόνους (μόνον) ἐπέργετον Phaidr. IV, 1. Vocativus: ὦ πάντων Ἑλλάνων ἀμαιμάκετοι ἀνέρες Tr. 1011, ἄνδρες ἀσπιστῆρες Ai. 565, ἄνδρες φίλοι 719, ἄνδρες πολῖται Oid. 513, Kol. 1579, ἄνδρες ἀθρόνους τῆσδ' εὐχωλὰς οἰκήτορες 728, ὦ πάλαι παλαιστῆμονες ἄνδρες Ant. 843, ἄνδρες Ai. 1098, 1318, Ph. 974, Kol. 1548, Ant. 162.

ἀνήριθμος. τὸν ἄσκοπον χρόνον ἡμερῶν ἀνήριθμον Tr. 247, ἀνήριθμος - τρυχόμενος Ai. 603.

ἀνθάπτεσθαι. σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο Tr. 778.

ἄνθει. θαίνυται γὰρ αὖ πάλιν (νόσος), ἤνθησεν, ἐξώρμησεν Tr. 1089, πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀμφοῦντα

στάχυν u. B. XL, 1, ἐν νέοις ἀνθεῖ (ὕβρις) τὸ καὶ γηθῆνει πάλιν XLVII, 3.

ἀνθήλιος. ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀνθηλίους (ἀντηλίους) Ai. 805.

ἀνθηρός. τᾶς μανίας δεινὸν ἀνθηρὸν τε μένος Ant. 969.

ἀνθίζειν. οὐδ' ὑποπτεύουσιν οὐδ' ἠνθισμένον El. 43.

ἀνθιστάναι. τοῦ μηδὲν ἀντέσοντος ὕπερ Ai. 1231, πορθῶν γε τήνδε γῆν, ὁ δ', ἀντιτασὰς ὕπερ Ant. 518, ἀντιπάλκα δὲ, ἄνη πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πόρᾳ 1096, οὐ γὰρ ἀνασχήσομαι Kol. 645, πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' ἔφυς ἀνθίσασαι Thyest. I.

ἀνθοβόσκου Aithiop. III, 2.

ἄνθος. περισταφῆ κύκλῳ πάντων – ἀνθέων θήκην El. 896, ὧν ἁφαρπάζειν φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος Tr. 549, τόδ' ἀπήλητον μανίας ἄνθος 1000, πόθεν ποτ' ἄλικον ὧδε κῶρον ἄνθος ἀνίας; Dionys. 1.

ἀνθρώπειος. ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια Ai. 132.

ἄνθρωπος ἀποστῆτω Tr. 484, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν 694, ἔστις ἀνθρώπου φάσιν βλαστὼν, ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ Ai. 760, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν 777, ὦ ᾽νθρωπε 791, ἄνθρωπε (ὦ ᾽νθρωπε) 1153, τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης κρατεῖ; Oid. 977, τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖν; Kol. 588, πολλὰ τὰ δεινά, κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει Ant. 332, οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον οὔτ' αἰνέσαιμ' ἄν, οὔτε μεμψαίμην ποτὲ 1156, ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον Ai. Lokr. III, τὰν δ' ἀνθρώπου ζωὰν ποικιλομήτιδες ἄνται κηράτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις Teresa IX, χῶρος γὰρ οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν u. B. LXXXII, 3, 1, τὴν ψυχὴν ὡς ἂν κρύπτῃ ἄνθρωπος ἔχουσα CV, 110, 4. — ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων; El. 238, ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ 815, τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν τὰ πολλὰ – κτερίσματα; 930, προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον 1015, ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ 1126, ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων

ἐμπέφυκε 1502, καὶ θεῖον ἀνθρώποισι πάντεσσι τὸ δυσσεβείας οὐκ ἀφορᾶται θεοί 1382, λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς Tr. 1, οὐδ' οὔνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ ἔκτεινεν 277, ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; 421, ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπεια 469, τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθών; 744, οὐδ' ἀμείρων ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄντων ἀνθρώπων Ai. 460, τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν 486, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; 800, ἐγὼ μὲν οὖν (ἂν) καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἐᾶν φύσασθαι ἐν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεοὺς 1067, κεῖνος γὰρ ἔκερσεν ἀνθρώπους 1198, ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα Ph. 31, πολλὰ γὰρ τάδε ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ 306, μή μ' ἀφῇς ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 487, ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν 1316, ᾧ (μάντει) τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ Oid. 299, ὡς — γένος ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσαιμ' (δηλώσειμ') ὁρᾶν 792, ὦ δεινὸν εἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις 1297, ὡς ἔδειξα μήποτε ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦν γεγὼς 1393, ὁπόσα αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται 1408, οἷον (βίον) βιῶναι σφῷ πρὸς ἀνθρώπων χρεών 1488, ἐὰ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τε Kol. 569, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν κάκιστος 743, ἐκεῖ τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ 1128, πρᾶγμ' οὐδὲν ἀνθρώπων (οὐδὲν ἀνθρωπον) χρεὼν 1153, καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς τοῖς δαίσιν ἥκειν 1265, φράζε μήποτ' ἀνθρώπων τινὶ 1522, οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε Ant. 295, πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 360, οἳ τούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους 452, θεοὶ φόνους ἀνθρώποις φρένας 683, καὶ σ' οὔθ' ἁθανάτων φύξιμος οὐδείς, οὔθ' ἁμερίων ἐκ' ἀνθρώπων 789, ἀνθρώποισι γὰρ τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν 1023, θεοὺς μιαίνειν οὔ τις ἀνθρώπων σθένει 1044, ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις; 1048, δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν, ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ προσπέσῃ κακὸν 1242, τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει

φίλους Aiocd. XI, 1). ἐντεῦθεν μὲν τοι πάντες ἐλεεῖν θνητῶν νοσεῖ XIII, 1, καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώπους ἰδεῖν Kolch. I, αἰσχίστη ἐν πατρὸς ἥδιστον, οἶμαι, ζῆν ἀνθρώπων βίον Tereus VII, 4, ἐν φύλῳ ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ μητρὸς ἡμᾶς ἀμέρα τοὺς πάντας VIII, 2, ἔκνων δ' ἁμαρτὼν οὔ τις ἀνθρώπων κακὸς Tyro X, ζώει τις ἀνθρώπων, τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα παρσύνων u. B. XXVII, 4, 1, προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα XXX, 3, οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέραν ὄλβον ἀποβλέψαι XXXIV, 1, ἐξ ἀνθρώπων (τί) πέπονθεν; CV, 110, 5.

ἔνθρωσκε Mom. 4.

ἀνθυπουργεῖν. ἦ φῆς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαί χάριν; Kolch. III.

ἀνία. ἀλλ' ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας καὶ πόνους διοίχεται Ai. 973, ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις 1005, τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεταί τινι 1138, τὸν ἴσον χρόνον ἡμᾶς λαχόντ' ἀνίας Ph. 1115, πόθεν ποτ' ἄλυπον ὧδε κύρον ἄνθος ἀνίας; Dionys. 1.

ἀνιᾶν. φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν Ai. 286, ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας (Schol. βλέποντας) ἥκιστ' ἐχρῆν ἀνιᾶν 273, ὁδὸς θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ μάλιστα τοὐμὸν πλάγχνον 994, ὁ δρῶν (σ') ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ἔτ' ἐγὼ Ant. 319, τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη 550, εὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρὸν Ph. 233, τοῦθ' ἁνιῶμαι πάλαι 906, 913.

ἀνιαρῶς. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις; Ant. 316.

ἀνιέναι (ἵημι). ἄνετέ μ', ἄνετε παράγορροι El. 229, δεξιὸν ἀνιεὶς σειραῖον ἵππον 721, ἕως ἀνῇ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν Ph. 764, οὐδ' ἀνίεσαν φόνου μυδῶσαι σταγόνας Oid. 1277, ὦ γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες, πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα 1405, σὺ δ' ἀνίεσαν στέρνων ἀραγμοὺς, οὐδὲ παμμήκεις γόους Kol. 1608, ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ πατρώρυχος σπάγης ἄνες Ant. 1101, συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύαις ἀνῆκε Λητοῦς παῖς ἐκηβόλος θεὰ Meleagr. I, ἀνειμένη μὲν - οὐ στερρᾷ El. 516, νῦν δ' οὗτος ἀνεῖσαι συνεργῷ

δείλαιον ἄλγος Ant. 1214, ἐκεῖθεν οὔθ' ὁρᾶν γυναῖκας οἴκους ἐμοὺς μηδ' ἀνθρώπους Ant. 579.

ἀνίεναι (εἶμι) - ἴδρωτι ἄνδρα (ἀνίεις) χροΐ Tr. 767, μήτ' ἀρούσαν (ἄρσαν) αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινά, μήτ' ἄλλην γυναικῶν πεῖσαι Od. 270.

ἀνίκητος - σῶν ἀνικήτων ὅπλων Ph. 78, τὸ πολλὰ στρέφον φάσγανον χειρὸς τῆς ἀνικήτου βίᾳ Kol. 1515, χαῖρε νικήσου θεᾶς 1568, Ἔρως ἀνίκατε μάχαν Ant. 781.

ἄνικος, πάντα λεὼν ἄνικος Ἀκτόρη τε Kol. 899.

ἀνιστάναι - ἀλλ' οὔ τοι τὸν γ' ὀξὺν Ἅιδα παγκοίνου λιμνᾶς κατὰ ἀνστάσεις, οὔτε γόους, οὔτ' ἐν ἀγυιᾶις Kl. 138, οὐ μὴ - πρὸς πατρὸς ἀνστήσεις (πρὸς πατρὸς ἀνήσεις) φοιτάδα δεινὴν ἀλύειν Fr. 979, τί μ' αὖ τάλαιναν - ἐξ ἕδρας ἀνίστατε; Ai. 789, ὃς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνεστήσω πόρα Ph. 666, θανόντα δ' ἐμὸν χῶρος ἀνέστας Oid. 1290, ὥσπερ με πρόσθεν, ὧδε σώσατε Kol. 276, ἔνθεν μ' οὐδ' ἀνέστηκεν μολεῖν ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος 1286, τὸν θανόντα δεῦρο πρὸς ἀνιστάναι Skyr. VI, 2.

ἀνιστορεῖν. καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακρὰν Tr. 317, ὡς μηδὲν εἰδὼς ἴσθι μ', ὧν ἀνιστορεῖς Ph. 253, ὥστ' οὐκ ἔστιν οὐκ ἀνιστορεῖν Oid. 572, ἐν γάρ μ' ἔμαυσαι μοῦνον, ὧν σ' ἀνιστορῶ Kol. 991.

ἀνύητος - οὐ θνητὸν τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας παραδιδάσκειν Pl. 162.

ἄνοια. φρενῶν τῆς ἀνοίας El. 920, πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ δηρᾶσθαι κενὰ 1054, πάτ' εὖ νιν - ἁμᾷ - λόγου τ' ἄνοιά, καὶ φρενῶν ἐρινὺς Ant. 603, τερπνῶς γὰρ ἀεὶ πάντοις ἡ νοῦν (ἡ ἄνοια) τρέφει Tereus VII, 5.

ἀνοίγειν. ἀλλ' ἀνοίγετε Ai. 344, μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς τὰς σᾶς πέπον' (πέπονθ') ἔργ' ἀναιδῆ Kol. 515.

ἀνοικειρόμων τὶς οἰκτείρειεν ἄν Tyro XV, 8.

ἀνοίκτως. πηλέα δὲ γένεθλά πρὸς πάτρ θανατηφόρα πεῖσαι ἀνοίκτως Oid. 182.

ἀνοιμωκτεί. δὲ δὴ τὸ δεινὸ ἧμαρ ἀγγέλλουσι ποιλῆσαι καθ' ἡμᾶς οὐδ' ἀνοιμωκτεί (ἀνοιμωκτεὶ) γοᾶσιν; Ai. 1227.

ἀνοιστέος. οὐ ἀνοιστέον σοὶ τοὔνομον εἴη τοῦτο, κοὐχὶ κρυπτέον Ant. 272.

ἄνολβος. τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνοσφίσω πατρὸν Ai. 1166, πείνος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνὴρ ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος Ant. 1026, ἰώ μοι ἐμῶν ἀνόλβα βουλευμάτων 1265.

ἀνολολύζειν. ἀνωλόλυξε τὸν γαμήλιον El. 750, ἀνολολύξατε δόμοις ἐφεστίοις ἀλαλαῖς ὁ μελλόνυμφος Tr. 205.

ἀνόμαλος. Νίσῳ δὲ τὴν ἀνόμαλον ἐξαιρεῖ (ἄρειον ἐξαίρει.) γθόνα Σκείρωνος ἀκτῆς Aigeus I, 4.

ἀνόμματος. ἀνὴρ δ' ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀφορμὴν, ἐκτέτακται νύχιος Ph. 856.

ἔνομος. ὑβριστὴν ἄνομον ὑπέροχον βίαν Tr. 1096, μή μ' – προσίδῃς' ἄνομον Kol. 142.

ἀνόνητος. τὰ περισσὰ κἀνόνητα σώματα Ai. 758, πολλὰ κἀνόνητ' (κἀνόητ') ἔπη 1272.

ἀνόρους πόλεμος Naupl. VII, 1.

ἀνορθοῦν. ἀνόρθωσον πόλιν Oid. 46, ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν 51, ἐφ' οὐκ ἀπ' ἐμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἦν πρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοῖ λόγον; 829.

ἔνορμος. τὸν ἐμέναιον, ἂν δόμοις ἔνορμον εἰσέπλευσας Oid. 423.

ἀνόσητον n. B. CV, 45.

ἀνόσιος. ὡς ὅντι γῆς τῇδ' ἀνοσίῳ μιάσματι Oid. 353, κἀδῶν ἀνόσι', οὐδὲ ῥητά μοι 1289, ἀνόσιον παῖς 1361, ἔργοις ἀνοσίοις Kol. 283, γάμοι – ἀνόσιοι τέκνων 946, εἰς τόδ' – ἀνόσιον στόμα 981, ἀνόσιον νέκυν Ant. 1071, ἀνόσιον ὀσμὴν 1083, ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾷν n. B. CV, 18.

ἀνοσίως. ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ Ph. 257.

ἔνοσος. εἰσὶ δ' οἵτινες αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρ' · ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄνοσος, ἀλλ' ἀεὶ νοσῶν Kreus. IV, 6, λῷστον δὲ τὸ ζῆν ἄνοσον V, 2.

ἄνους – ἐφάνθη Ai. 763, ὅτι ἄνους μὲν ἔρχῃ Ant. 99, μὴ φρενωθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα 281, τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ', ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ 562, ἄνους ἐκεῖνος, αἰδ' ἀνούστερα (ἀνούστερ') δ' ἔτι ἐκεῖνον ἠμύναντο κατὰ τὸ κάρτερον Tereus IV, 1.

ἀνταῖος. ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία γενύων ὠρμάθη πλαγὰ El. 196, σί μ' οὐκ ἀμαίαις (οὐ καιρίαν), ἔρυμά τις

ἀμφιθήκην ξίφει; Ant. 1303, ἀνταίαν Akrib. XIV, 4, τὸν δ' ἀνταῖον (δὲ ἄντεον) περιδινέοντ' οὐχ ὁρᾶτε, καὶ δεῖμα προσπίτνοντ' ἀντίας θεοῦ; Klytaimn. 1, ἀνταίας Polyid. VI, 1.

ἀνταικούειν. σὺ δ' ἀνταικούσῃ τοῦτον, ὡς τεθάψεται Ai. 1141, ἀντὶ τῶν εἰρημένων ἴσ' ἀντάκουσον Oid. 544.

ἀνταμείβειν. φωνήσατ', — ἀλλ' ἀνταμείψασθε Ph. 230, μαρτύρομαι τρύσθ', οὐ σὲ, πρὸς δὲ (πρός γε) τοὺς φίλους, οἳ' ἀνταμείβῃ ῥήμαθ' ἧν σ' ἔλω ποτὲ Kol. 814, οὐδ' ἀνταμείβῃ μ' οὐδὲν 1273.

ἀνταμύνεσθαι. ὡς τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς Ant. 643.

ἀντᾶν. ὅπως ἄφοβον ἀντῇ (ἀντοίη) πατρὶ Tr. 902, μὴ σοί γε που δύστηνος ἀντήσας θάνοι Ai. 533, σφῶν δ' οὖν ἐγὼ θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν Kol. 1445, σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων ἄνασσ' Ἐρεχθειδῶν Ant. 982.

ἀντανισχάνει. Ἔρωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας Tr. 441.

ἀντανδᾶν. ζῶν τοῖς θανοῦσιν οὔτις' ἀντανδᾷς ἴσα El. 1478.

ἀντεικεῖν. οὐκ ἂν ἀντείποις' ἔτι El. 377, οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντεικεῖν ἐμοὶ Kol. 999, μηδὲν ἀντεικὼν ἔπος 1279, οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντεικεῖν κακῶς Ant. 1058, οὐδὲν ἀντεικὼν 1232.

ἀντέρειδε νῦν βάσιν σὴν Ph. 1403.

ἀντέρειν. κοὐδὲν ἀντειρήσεται Tr. 1184, Κρέοντος ἀντειρηκότος Ant. 47, ἀντεροῦσιν Thyest. VII, 5.

ἄντεσθαι. ἃ πατρὸς ὕπερ τοῦ μόνου ἄντομαι, ἄντομαι Kol. 243, πρός γ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι 250.

ἀντέχειν. πῶς δύσμορος ἀντέχει; Ph. 176, ὄμμασι δ' ἀντέχοις τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέτασαι ταυῶν 830, ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς Kol. 1651, τοῖς δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον Aload. I, ἀλλ' ἴστω τε, κρύτὸς ἀντέχου Ph. 893, μὲ τοῦ κέρδους ὧδ' ἀντέχεσθαι Kreus. IV, 2.

ἀντήρης. πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθον στέρναν πλαγὰς αἱμασσομένων El. 89, ἀντάρης γυμνητὶς ὄψει u. B. CV, 46.

ἀντί. ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω (ἔθυσεν αὐτήν); El. 537, ἀνθ' ὧν – μόλις ἔθυσεν αὐτὴν 575, εἰ πτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου 582, ἀνθ' ὅτου τανῦν αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις 585, ὃς σ' ὦδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ 1156, ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ Tr. 148, ἃ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι 494, ὥστε μή τιν' εἰσιδὼν στέρξαι γυναῖκα πεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον 577, πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ τοῦ – ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν; 707, οἵαν ἀνθ' οἵων θυμάτων – γάμον ἠνύσω 994, μηδ' ἄλλος – ἀντὶ σοῦ λάβοι πότε 1226, οὐκ ἄν τις αὖτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ Ai. 444, οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζῆλοῦ τρέφει 503, τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς; 518, δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς 1020, ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκας ἀντ' ἀνδρῶν πέλας παρέστατε 1182, ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά; 1261, ἀντ' ἐμοῦ τινι δοῦναι τὰ τεύχη τάμὰ Ph. 869, ἵνα χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐθέσθαι νεκρόν 450, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον 794, κἀγὼ τοί ποτε τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων, ἃ νῦν σὺ σώζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν 802, ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὡσπερεὶ τυράννου κακοῦ, ὑπερμαχοῦμαι Oid. 264, πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου 455, ἀντὶ τῶν εἰρημένων ἴσ' ἀνταπούσουσιν 543, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετε; 1021, δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; 1155, ἐπεὶ χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ 1418, ποίας γὰρ ἑστιῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας, ποίας δ' ἑορτὰς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμένοι πρὸς οἶκον ἥξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας; 1491, ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ὥσπερ με κἀνεστήσασθ', ὧδε σώσατε Kol. 275, σφὼ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ ὑπερπονεῖτον 344, τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος ἐλλέσθην θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν 448, αἰτοῦ σύ γ' αὐτὸς, κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ 488, ἀρνεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτείνουσαν 498, ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν 953, ἀνθ' ὅτου τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμοὺς θ' ἡμάρτανον 967, ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάνδρὸς τοῦδε θεοὺς ἐμοὶ παλαίειν ἱκνοῦμαι

1010, ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς – γῆς ἐξέωσεν 1295, οὐδ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι 1328, ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν 1489, μεῖζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει Ant. 182, τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας 186, τί δ' ἔστιν, ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀδυμίαν; 257, ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω 1068.

ἀντιάζειν. κἀκεῦθεν, οὔτε τοῦ τάφου ἀντιάσας, οὔτε γόων παρ' ἡμῶν El. 869, ἀλλ' ἀντιάζω, — κατάσχες ὀργήν 1009, καί σ' ἀντιάζω πρός σ' ἑφεστίου Διὸς εὐνῆς τε τῆς σῆς, – μὴ – Ai. 492, ἀλλ' ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον Ph. 809, Ἄρεα τὸν μαλερὸν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων Oid. 192.

ἀντιβαίνειν. βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβὰς El. 575.

ἀντίβοιον Meleag. II, 1.

Ἀντιγόνη. τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη Kol. 1, τέκνον Ἀντιγόνη 811, τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην Ant. 378, ἆρ' ἀχνύμενος τῆς μελλογάμου (νύμφης) τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης; 629, τὰν παγκοίταν ὄθ' ὁρᾷ θάλαμον τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν 805, Ἀντιγόνη 11, Kol. 507, 1415.

ἀντιδιδόναι. ἅπαξ δ' ἁπάσαις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα, πόνον, οὐ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχειν Kol. 232, ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσῃ Ant. 1067.

ἀντιδρᾶν. ὅστις παθὰν μὲν ἀντέδρων Kol. 271, ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν 963, πρὸς τὰς πράξεις – ἀντιδρᾶν πειράσομαι 969, ὥστε μήτε δρῶντά σε τὰ τῶν κακίστων δυσσεβεστάτων, πάτερ, θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς, ἀλλ' αὐτὸν (αὐτὸν) 1191.

ἀντίδυρον. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα El. 1488.

ἀντικυρεῖν. ἔπειτ' ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὔ Ph. 545, οὐ γὰρ ἄν ποτε πρώταισιν ὑμῖν (ὑμῶν) ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν νήφων ἀοίνοις Kol. 99, ὅτῳ μήτ' Ἄρης, μήτε πόντος ἀντέκυρσεν 1680.

ἀντιλέγειν: ἔξεστιν τὸ γοῦν δὴ ἀντειπεῖν Oid. 409.

ἀντιλογεῖν. πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην; Ant. 377.

Ἀντίλοχος. ἐπεὶ θανὼν Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅσπερ ἦν γόνος (Schol. μόνος) Ph. 425.

ἀντίλυρος. θείας ἀντίλυρον (καναχὰν) μούσας Tr. 643.

ἀντίος. ἁδεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω Tr. 123, τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν 785, δεῖμα προσπέσοντ' ἀντίας θεοῦ Klytaimn. 3.

ἀντιοστατεῖν. νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ (πνεῦμα) Ph. 640.

ἀντίπαις. κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν Achai. III, 2.

ἀντίπαλος. ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα βράκοντι Ant. 125.

ἀντιπάσχειν. πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γ', οἷ' ἀνὴρ πένης Ph. 584.

ἀντιπέμπειν. τοιάδ' – οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου Tr. 542.

ἀντίπετρος. τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω Kol. 192.

ἀντίπλαστος. τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον κεκμηκότων Inach. X, 5.

ἀντίπλευρος. τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας Aigeus I, 3.

ἀντιπλῆγες ἀκταὶ Ant. 592.

ἀντίποινα. ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις El. 592, οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν Ph. 316.

ἀντίπρωρος. τάδ' ἀντίπρωρα δή σοι βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ Tr. 223.

ἀντιῤῥοπος. λύπης ἀντιῤῥοπον ἄχθος El. 119.

ἀντίσπαστος. ὀστέων ὁδαγμὸς ἀντίσπαστος Tr. 770, ἀντίσπαστα Δυθῆς κηκτίδος συγχορδία Mys. IV, 1.

ἀντισταθμος. ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον τοῦ θηρὸς ἐκδύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην El. 571.

ἀντιστρέφω Tympan. III, 4.

ἀντιτείνειν. τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται Ant. 714.

ἀντιτίνειν, καὶ μὴ δοκῶμεν, – οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἃ 'ν λυπώμεθα Ai. 1086.

ἀντίτυπος. κακοργεῖτόνα παρ' ᾧ στόνον (ἂν) ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀκοπλαύσειεν αἱματηρὸν Ph. 693, πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας θρῆνον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ

στόνοι ἀντίτυπον χειροξεμένῳ 1460, ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε ταναλωθεὶς Ant. 134.

ἀντιφόνους δίκας El. 247, ἀντίφονον κορέσαι στόμα Ph. 1156.

ἀντιφωνεῖν. πόλλ' ἀντιφωνεῖς El. 1501, ἐπεὶ παρέσχεθ' ἀντιφωνῆσαι Tr. 1114, δίας Ἀθάνας – τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἀῤῥητόν τ' ἔπος Ai. 773, μή μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὡς στείχοντα δὴ Ph. 1065, οὐ γὰρ εἴχομεν αὖτ' ἀντιφωνεῖν Ant. 271.

ἀντιχαίρειν. ἀ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ Ant. 149.

ἀντλεῖν. ὡς πανῳάν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ El. 1291.

ἀντλία. ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγαν, ἐς ἀντλίαν, ἐς πρῷραν, ἐς πρύμναν Ph. 482.

ἀντρέπειν. λεπάστητον (λαξπάστητον) ἀντρέπων χαρᾷ Ant. 1275.

ἀντρέφειν. ἀντέτροφας ὅ τι καὶ μύσῃ Tr. 1008.

ἄντρον. πάραλε τ' ἄντρα Ai. 413, δοκῶ γὰρ εἶδον εἴσω ἄντρον εἰσορᾷν Ph. 27, τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς; 1268, φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν, ἀνά τ' ἄντρα καὶ πέτρας Oid. 478, κινεῖσθαι τ' ἐξ ἄντρων Kol. 1571, τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις τράφῃ θυέλλησιν ἐν πατρῴαις Ant. 983.

ἄντυξ. κἀξ ἀντύγων ὦλισθε El. 746, ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων Ai. 1030.

ἀντύειν. τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα El. 212, πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε Tr. 657, πῶς ἐμήσατο πρὸς Θάνατῳ Θάνατον ἀνύσασα μόνα 886, ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν τὸν ἀπότροπον αἰδηλον Ἄιδαν Ai. 607, ἄγαν δ' (γ') ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν 951, πίλῃ ἐξ ὠκυβόλων εἴποτε τόξων πανῶν πτανοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβὰν Ph. 712, πῶν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας, εὐδαίμων ἀνύσει, καὶ μέγας ἐκ κείνων 720, κεῖνος – τοῦδ' ἐφημοσύνᾳ κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγὰν 1145, εἴ ποτε – ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος Oid. 166, κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν φονέα γενέσθαι πατρὸς 720, πα-

ἀπαλλάξει μόρον (μόρων) 769, ἡμέρα· γὰρ τῇδ' ἀπηλλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδ', ἐκείνου τε El. 783, καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335, ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμὴ 1338, ὡς πάρευλος οἰκίσῃς, πόλις δέ σοι κακῶν ἄνατος τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ χθονὸς Kol. 786, οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἅπει; Ant. 244, ἐγὼ δ' ἐλεύθερος δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν 400, τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ 422.

ἀπαμᾶν. ἀπάμησον ὡς τάχιστα Ph. 749.

ἀπαμελεῖν. εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρεῤῥύηκεν Ph. 652.

ἀπαμπλακεῖν. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν, ἀπήμπλακε Tr. 1139.

ἀπάνθρωπος u. B. CV, 50.

ἅπαξ. οὓς κεῖνός ποτε, γήτης ὅπως ἅρουραν ἕκτοπον λαβὼν σπείρων μόνον προσεῖδε κἀξαμῶν ἅπαξ Tr. 33, ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην Ph. 1289, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον Oid. 690, τοιαῦτ' ἐφημυῶν, πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ ἤρασθ' ἑπαίρων βλέφαρα 1275, ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρήζω κλύειν Kol. 1208, ἅπαντα τἀγενῆ (τὰ γένη) τὸ πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ u. B. LXX, 3.

ἀπαπαπᾶ, παπαῖ, ἀπαπαπᾶ (ἀπαπαπαῖ), παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπαῖ Ph. 746.

ἀπαράσσειν. οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα (κάρα) βίου θέλεις μολὼν τοῦ στυγεροῦ; Tr. 1015.

ἀπαρθένευτος Hippon. III, 2.

ἀπαρκεῖν. ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ Kol. 1769.

ἀπαρνεῖσθαι. καὶ ταῦτα – οὔτ' εἶπε κρύπτειν, οὔτ' ἀπηρνήθη ποτὲ Tr. 480, κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ Ai. 96, χὴ ναῦς γὰρ ἄξει, κοὐκ ἀπαρνηθήσεται Ph. 527, καὶ φημὶ δρᾶσαι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ Ant. 443.

ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο Ant. 485.

ἀπαρχή) κἀκ μάχης ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις Tr. 183, ταυροκτονεῖ μὲν, δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων, λείας ἀπαρχὴν, βοῦς 761.

ἅπας. ἁπάντων εὐσέβεια θνατῶν El. 249, ἅπαντα – νυ-

θάκτρων ἔρῳ; Ai. 1264, τί δῆτ' ἄναγκες; Ph. 64, οὐκ οὖν μ' ἄναγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100, ἄναγε ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ, μίασμα χώρας - ἐλούνειν Oid. 96, ἴθ', ὡς ἄναγα, σὺν τάχει Kol. 904, ἠνάγαι ῥυτῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν 1598.

ἀνώδυνον κακὸν Ai. 554, ἀνώδυνον βλέποντα κἀμενέσκε' ἔτι Ph. 883.

ἄνωθεν. τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς El. 1068, ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; Ph. 28, κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών 1002, τίμας δ' (ὡς ὦδ') ἄνωθεν εἶσιν (ἐστὶν ἢ) αἱματοῤῥόφος ν. B. CV, 20.

ἀνώνυμος. ἆρ' ἀνώνυμος πέφυκεν; Tr. 877.

ἀνωφελής. σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ El. 1159.

ἀνωφέλητος. οἵ μοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου El. 1144, ὅστις ἀνωφέλητα φιτύει πέλας Ant. 645.

ἄξενος. ἢ ναὸς ἄξενον ἀνήγαζων ὅρμον Ph. 217.

ἄξεστος. τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου Kol. 19, ἀξέστους Sinon. 3.

ἀξίνας χεροῖν ἐλόντες Ant. 1109.

ἄξιος. ἀλλ' ἴσθι τοι τἰσουσά γ' ἄξιαν δίκην El. 298, πολλῶν ἂν ἥκοις - ἄξιος τυχεῖν 797, ἀξίαν γε σοῦ πεφηνόσος - σιγὰν λόγων 1260, οὔτε γὰρ θεῶν γένος, οὔθ' ἁμαρίον ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων Ai. 399, ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρηνῶν τυχεῖν 924, ἄξιος γὰρ ὅδε γ' ἀνὴρ δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν Oid. 763, ἀξία δέ που μαθεῖν κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα 769, θαυμάσαι μὲν ἀξία, σπουθῆς γε μέν τοι τῆσ ἐμῆς οὐκ ἀξία 777, ἄξιος γὰρ εἶ τῆς εὐσεβείας οὕνεκα 981, τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα κεῖται παρ' Ἅιδῃ Πόλυβος, ἄξι' (ἄξιος) οὐδενὸς 972, καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ 1004, εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκεν, ἧς ὧδ' ἄξιος Kol. 905, σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν τίσχύνεις πόλιν τὴν αὐτὸς αὐτοῦ 929, αἱ δὲ ξυμφοραὶ αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμυνάθειν 1015, ἐπεὶ σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι 1152, οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν; Ant. 699, οἷς οὔτε δαίμων, οὔτε τις θεῶν πέμπει κλούτου ποτ' ἂν πείμειαν ἀξίαν χάριν Skyr. IV, 3.

ἀξιοῦν. πολλῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι El. 172, τόδε μὲν οὔ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι 1240, ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην Tr. 410, μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν Ai. 494, οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας 1114, οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἐλθόντι δοῦναι κυρίως κἀνουμένῳ Ph. 62, οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι 811, εἰ δὲ μὴ λέγω γ' ἐγὼ τἀληθὲς, ἀξιῶ θανεῖν Oid. 944, ἵν', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν 1413, ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων; Kol. 579, ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν 953, τοῖς σοῖς πανάρχοις οὔνεκ' ἐνθακεῖν θρόνους γονῇ πεφυκὼς ἠξίουν γεραιτέρᾳ 1294, ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σεβεῖν 1377, ἐς πόλιν γόους οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν Ant. 1248, ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν Oid. 1449, νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἶσι Kol. 1352.

ἄξιωμα. μάτην γὰρ οὐδὲν ἄξιωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι Kol. 1451, τί δ' ἐστὶ τἄξιωμ', ἐφ' ᾧ καλεῖς; 1459.

ἄξιος. ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἄξιος δὲ σύ, πρὸ (πρὸς) τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν Oid. 133, ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἄξιος ἔσται γάμος μείζων (μεῖζον) φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου Ant. 637, ἀλλ' ἄξιος ἔλεξας, οὐδὲ μὲν πικρῶς Alet. V, 1.

ἀξύμβλητος s. ἀσύμβλητος.

ἄξων. ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας El. 745.

ἀοιδή. ἆρ' ἴσθ' ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν, ὡς οὐδ' ἂν εἷς πάυσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν; Ant. 883.

ἀοιδός. τίς γὰρ ἀοιδὸς, τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας; Tr. 1001, ὅς γ' ἐξέλυσας – σκληρᾶς ἀοιδοῦ δυσμὸν Oid. 36.

ἄοικος. ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας Tr. 800, προσκύσαντες τὴν ἔξω ἄοικον εἰσοίκησιν Ph. 534.

ἄοινος. οὐ γὰρ ἂν ποτε πρώταισιν ὑμῖν (ὑμῶν) ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν νήφων ἀοίνοις Kol. 100.

ἄοκνος. ἄοκνον μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων ἀϊσσόντων γάμων Tr. 841, τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω, τροφῆς ἄοκνον ἔμπα Ai. 568.

ἀολλής. οἵ τόθ' ἀολλεῖς (ἴσαν) ἐς μέσον ἱέμενοι λεχέων Tr. 513, χώρωμεν ἰδοὺ (νὺν od. ἤδη) πάντες ἀολλεῖς Ph. 1469.

ἀπαγγέλλειν. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς Oid. 958. S. auch ἐπαγγέλλειν.

ἀπάγειν. ὁμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει Ph. 941, εἴ μ' ὄντος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία; 988, καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν; 1029, ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με, ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν ὀλέθριον μέγαν Oid. 1340, ἄπαγέ νύν (νῦν) μ' ἐντεῦθεν ἤδη 1521, οἷδ' ἐγώ σε μή τινα ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ Kol. 657, τόνδ' ἀπάξομαι λαβών 860, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους Ant. 1087.

ἀπαγριοῦν. καὶ μή μ' ὄνυφ δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον Ph. 226.

ἀπαίδευτος. ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι u. B. C. 11.

ἀπαιδία. ἦ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία Oid. 1024.

ἀπαιόλημα u. B. CV, 49.

ἄπαις. τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας Tr. 911, ὡς ὧν ἄπαις τε κἀγύναιξ κἀνέστιος Atham. I.

ἀπαίσσειν. τοῦδ' ἐγὼ κλύων ἀπῇξα Tr. 190, εἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῆξαν (ἀνῆξαν) τῆς ἐμῆς Ai. 448, ἀπῇξε πέμφιξ Ἰονίου (ἀπηξε πέμφιξιν οὐ) πέλας πόρου (φόρου) Kolch. V, 4, 1.

ἀπαιτεῖν. τά θ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρός, τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν Ph. 362.

ἀπαιών. ἀκτὰς (ὦ τὰς) ἀπαιωνάς τε καὶ μελαμβοκεῖς λιποῦσα λίμνης Polyx. II, 1.

ἀπαλέξειν. χ' ἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς Ai. 166, ἀπαλέξασθαι Hippon. III, 1.

ἀπαλλαγή. ὡς πεπρωμένης οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγὴ Ant. 1338.

ἀπαλλάσσειν. μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί El. 292, ἡνίκ' ἂν πόνος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ Ph. 880, οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν Ant. 596, τὰ δ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ

ἀπαλλάξει μόρον (μόρῳ) 769, ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπηλλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδ', ἐκείνου τε El. 783, καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335, ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμὴ 1338, ὡς πάρανλος οἰκίσῃς, πόλις δέ σοι κακῶν ἄνατος τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ χθονὸς Kol. 786, οὔπουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει; Ant. 244, ἐγὼ δ' ἐλεύθερος δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν 400, τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ 422.

ἀπαμᾶν. ἀπάμησον ὡς τάχιστα Ph. 749.

ἀπαμελεῖν. εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρεξέφυηκεν Ph. 652.

ἀπαμπλακεῖν. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν, ἀπήμπλακες Tr. 1139.

ἀπάνθρωπος u. B. CV, 50.

ἅπαξ. οὓς κεῖνός ποτε, γήτης ὅπως ἅρουραν ἔκτοπον λαβὼν σπείρων μόνον προσεῖδε κἀξαμῶν ἅπαξ Tr. 33, ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην Ph. 1289, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον Oid. 690, τοιαῦτ' ἐφημνῶν, πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ ἤραδ' ἐπαίρων βλέφαρα 1275, ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρήζω κλύειν Kol. 1208, ἅπαντα τἀγενῆ (τὰ γένη) τὸ πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ u. B. LXX, 3.

ἀπαπαπαῖ, παπαῖ, ἀπαπαπαῖ (ἀπαπαπαί), παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπαῖ Ph. 746.

ἀπαράσσειν. οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα (κάρα) βίου θέλει μολὼν τοῦ σνγεροῦ; Tr. 1015.

ἀπαρθένευτος Hippon. III, 2.

ἀπαρκεῖν. ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ Kol. 1769.

ἀπαρνεῖσθαι. καὶ ταῦτα – οὔτ' εἶπε κρύπτειν, οὔτ' ἀπηρνήθη ποτὲ Tr. 480, κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ Ai. 96, χὴ ναῦς γὰρ ἄξει, κοὐκ ἀπαρνηθήσεται Ph. 527, καὶ φημὶ δρᾶσαι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ Ant. 443.

ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο Ant. 435.

ἀπαρχή \ πρὶν μάχης ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις Tr. 183, ταυροκτονεῖ μὲν, δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων, λείας ἀπαρχὴν, βοῦς 761.

ἅπας. ἁπάντων εὐσέβεια θνατῶν El. 249, ἅπαντα – νου-

δυσήματα 343, κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας 606, κιμᾷν ἅπαντας - χρεών 983, Μηλιεὺς ἅπας λεώς Tr. 194, ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος 275, τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ 489, ὡς δ' εἰδῇς ἅπαν 678, ἅπαν κατ' ἄρθρον 769, ἅπας - λεὼς 783, τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν 875, ἐκ δ' ἑλώπισε πλευρὰν ἅπασαν 926, ἅπαν τὸ χρῆμ' ἥμαρτε 1136, λείας ἀπάσας Ai. 26, ἅπαντα ταὐθρώπεια 132, ἅπαν μαθήσῃ τοὔργον 284, ἰὼ πάνθ' ὁρῶν, ἁπάντων τ' ἀεὶ κακῶν ὄργανον 379, ἅπανθ' ὁ - χρόνος φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται 646, ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ ἄλγιστον 992, γένους ἅπαντος ῥίζαν 1178, ἅπαντα δυσχέρεια! Ph. 902, τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἔνι Oid. 598, καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξειρητό σοι 984, ἀθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ 1382, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει Kol. 807, ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων 1000, μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον 1225, ὅτι οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν Ant. 312, τοῦτ' ἔχων, ἅπαντ' ἔχω 498, ἅπαντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ φοφεῖ Akris I, 2, ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν Aload. X, 2, ἅπαντα τάγενῆ τὸ πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ u. B. LXX, 3.

ἀπατᾷν. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; El. 170, ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν Tr. 500, ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη Ai. 807, οἰά μ' εἰργάσω, οἵ' ἠπάτησας Ph. 929, νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος 949, οὕτω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ Oid. 594.

ἀπάτη. τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα ματρὸς ἀλάστ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα El. 125, χρυσοδέτοις ἔρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν (ἀπάταις) 838, ὁρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας Ph. 1136, ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλὼν 1228, ἀπάτα δ' ἀπάταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα, πόνον, οὐ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχειν Kol. 230, ἀ - ἐλπὶς - πολλοῖς ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων Ant. 617, ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν 630.

ἀπάτωρ. ἀοίκους ἀπάτορός τ' ἀλωμένας Tr. 800, ἀπάτωρος τε κἀπάτωρ ἐμοῦ Kol. 1383.

ἀπανθᾶν. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεύκρος ἔνδοθεν στέγης

μὴ ᾽ξω παρήκειν Ai. 741, ἐγὼ δ᾽ ἀπανδῶ γ᾽, ὡς θεοὶ ξυνίστορες, ὑπέρ τ᾽ Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ Ph. 1293, τὸν ἄνδρ᾽ ἀπανδῶ τοῦτον – μήτ᾽ εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα Oid. 236.

ἄπαυστος. τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσόντων μόχθων ἄταν Ai. 1187.

ἀπειθὴς Aichm. VIII, 5.

ἀπεικάζειν. ὡς ἀπεικάσαι Tr. 141, ἔχοιμ᾽ ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι Achill. I, 2.

ἀπειλεῖν. ὃν πάλαι ζητεῖς ἀπειλῶν Oid. 450, ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ᾽ ἀπειλήσας ἔχεις; Kol. 817, χωρῶν ἀπείλει νῦν 1038.

ἀπειλή. νῦν ἔκηλά που τῶν τῆσδ᾽ ἀπειλῶν οὔνεχ᾽ ἡμερεύσομεν El. 787, τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς – καθ᾽ ἡμῶν Ai. 251, οὐκ οἶσθ᾽ ἀπειλὰς Kol. 656, πολλαὶ δ᾽ ἀπειλαί, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν 658, ἐπεὶ σχολῇ ποθ᾽ ἥξειν δεῦρ᾽ ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ, ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε Ant. 391, τίς δ᾽ ἔστ᾽ ἀπειλή, πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν; 753.

ἀπείλημα. ἀλλ᾽ ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα Kol. 660.

ἀπεῖναι. τὰς οὔσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας El. 306, ὡς νῦν ἀπόντος 316, ὡς ἄπεστ᾽ ἐκεῖνος 519, ἄπειμι τοίνυν 1050, τριμηνον ἡνίκ᾽ ἂν χώρας ἀπείη (ἀπίῃ) κἀνεαύσιος βεβὼς Tr. 165, αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν; 192, ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστι; Ph. 161, οὐκ ἦσθ᾽ ἵν᾽ ὑμεῖς, ἀλλ᾽ ἀπῆσθ᾽ ἵν᾽ οὔ σ᾽ ἔδει 379, τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου Oid. 75, τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν ἄλγιστ᾽ ἄπεστιν 1238, κακῶν ὅσ᾽ ἐστὶ πάντων ὀνόματ᾽, οὐδέν ἐστ᾽ ἀπὸν 1285, τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; 1496, οὔκουν ἐρεῖς ποτ᾽, εἴτ᾽ ἀπαλλαχθεὶς ἄπει; Ant. 244, οἵ τ᾽ ὀπάονες, οἵ τ᾽ὄντες, οἵ τ᾽ ἀπόντες 1109, ἐὰν δ᾽ ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν 1169.

ἀπειπεῖν. ἐπεὶ δ᾽ ἀπεῖπε – τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος Tr. 789, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος, μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους, μήτ᾽ ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν θήκην ἱερὰν Kol. 1760, ταύτην γ᾽ ἰδὼν θάπτουσαν, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας Ant. 405.

ἀπειργάθειν. ἢν μή μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ Kol. 862.

ἀπείργειν. ἐγώ σφ' ἀπείργω – τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς Ai. 51, ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὰς ἀπείρξω, σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν 70, οὔ νοι σ' ἀπείργειν, οὔθ' ὅπως ἐῶ λέγειν ἔχω 428, ἀλλ' ἀπείργοι θεὸς 949, τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; 1280, χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν, ἡμᾶς τ' ἀπείργειν Ph. 1364, καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεύς, ἀλλ' ὑπείκει Phaidr. IV, 4.

ἀπειρέσιος. κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων Ai. 928.

ἄπειρος. ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ, μή τ' ἐκμάθοις παροῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ Tr. 143, πάντων ἄπειρος τῶνδε 309, κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὐδ' ἀκούσομαι Ant. 1191, γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν 1250, χιτὼν ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν Polyxen. VI, 1.

ἀπείρων, (ᾱ) Κιθαιρὼν, οὐκ ἔσῃ τὰν αὔριον πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου καὶ τροφὸν καὶ μητέρ' αὔξειν Oid. 1088, ἀπείρονας Thyest. VII, 6.

ἀπελαύνειν. ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν Kol. 93, γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων 599, ὃς γ' – τὰν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας 1356.

ἀπεννέπειν. τί τόδ' ἀπεννέπεις; Kol. 208.

ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία El. 189.

ἀπερίτροπος. οὔτε γὰρ ὁ – παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος, οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων El. 182.

ἀπερύκειν. ἀλλ' ἀπερύκοι καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν Ai. 186, πρόσθεν δ' ἀπερύκων Kol. 169.

ἀπέρχεσθαι. ἄπελθε El. 1031, Kol. 811, ὡς ἥδε μοι ὀξεῖα φοιτᾷ, καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται Ph. 808, αἰτεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ Kol. 1165, ὡς δ' ἀπήλθομεν 1647, οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ' ἐς τόδ' ἀπέρχῃ κεῦθος νεκύων Ant. 818, πατὴρ ἀπελθεῖν ὥριός εἰς ἀκτὰς ἐμοὶ Aigeus I, 1, ἄπελθ' ἐκείνης ὕπνον ἰατρὸν νόσου Eriphyl. VI, ἄπελθ', ἄπελθε, παῖ Kreus. VII, 1.

ἀπέσκης. τόξ' (τόξον) ἀπέσκη Troil. III, 3.

ἀπευθύνειν. τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα Ai. 72, πρὶν σε τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν Oid. 104,

ὡς ναυφθόλακες νυκτέρου ναυκληρίας πλήκτροις ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν Achai. VI.

ἀπευναζειν. σὺ γὰρ μ' ἀπευναθέντος ἐκπνεῖς κακοῦ Tr. 1242.

ἀπεχθής. φρόνησον, κατὴρ ὡς νῷν ἀπεχθὴς δυσκλεὴς τ' ἀπώλετο Ant. 50.

ἀπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία Oid. 753, κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς 803, ὕπτιος μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται 812.

ἀπιέναι. ἄπειμι Tr. 414, Ai. 1159, ἐγὼ δ' ἄπειμι Ph. 124, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι γενήσομαι προσφθεγκτὸς, ἀλλ' οὕτως ἄπει; 1067, γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβὴς Oid. 229, σὺ πάλιν ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει; 431, ἄπειμι τοίνυν 444, εἰκὼν ἄπειμ', ὧν οὕνεκ' ἦλθον 447.

ἀπιθεῖν. σὺκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις Ph. 1447.

Ἄπιος. γῆς ὅσοιπερ Ἄπιας κρῶτοι καλοῦνται, καὶ τετιμήνται δορὶ Kol. 1303.

Ἄπιος. ἢ τιν' ἀπίαν γᾶν, ἢ πόντιον κλύδων' ἁλώμεναι Kol. 1686.

ἀπιστεῖν. οὐ θᾶσσον οἴσεις, μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί; Tr. 1188, μηδ' ἀπιστήσῃς πατρὶ 1224, τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ σμικροῖς ἀπιστεῖν, τὴν πάρος συγχεῖ χάριν 1229, ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις 1240, πῶς ἀπιστήσω λόγοις τοῖς τοῦδ'; ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῆνεσεν; Ph. 1350, οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι Ai. 940, τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε Ant. 219, οὐ δή που σέ γ' ἀπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις, καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες; 381, ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ πόλεως ἀπισῃσάσαν ἐκ πάσης μόνην 656, ἀπιστεῖ Aithi. III, 3.

ἀπιστία. θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία Kol. 611.

ἄπιστος. τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρίας λιμήν Ai. 683, τό τ' ἐλπίδων ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων Ph. 868, ἄπιστος Troil. III, 4.

ἄπλαστον, ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην Lemn. V.

ἄπλατος. Νεμέας ἔνοικον - λέοντ', ἄπλατον θρέμμα πάροσήγορον Tr. 1093, τὸν αἰὲ ἄπλατος ἴσχει (ἀπλάστως ἔχει) Ai. 256.

ἄπλετος. ἀλλ' ἐπί μοι μεῖζον βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε φρήν Tr. 982.

ἀπληγίς. τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος u. B. CV, 51.

ἄπληστος. τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς El. 1336.

ἁπλοῦς. ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι κἀμοῦ ξυνελθοῦσ', ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ Tr. 619, ἆρ' ἔστι ταῦτα διὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά; Ai. 277, οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, ἀλλ' ἐς (εἰς) μέγιστον Oid. 519, μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβὼν 665.

ἄπλουτος. γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνὴρ u. B. LVIII, 5.

ἁπλῶς. μόνην (μόνον) δ' ἔσωζεν τὴν ἁπλῶς δίκην u. B. LII, 3.

ἀπό. κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν El. 83, κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης ἢ 'μοῦ φέρεται 100, ἀπὸ τῶν μέτρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι 140, ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω 391, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰσσάναι πτερίσματα 423, εἰς ἦν Ἀχαιὸς, εἰς ἀπὸ Σπάρτης 701, ἀφ' ὧν τε βλάστησιν, ἀφ' ὧν τ' ὄνησιν εὕρωσι 1060, ὡς ἀπ' ἐλπίδων οὐκ ἄνευ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην 1127, ἀφ' ὧν ἔχοιμι 1378, καὶ δὴ τελεῖται τἀπ' ἐμοῦ 1464, χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν 1468, ὅπως τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ 1469, ὀδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ ὥρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς Tr. 156, εὐκταῖα φαίνων, ἢ 'πὸ μαντείας τινός; 289, ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακὸς 273, καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις 389, κἀπ' ἐμοῦ κτήσῃ χάριν 471, Ἀχελῴος ἀπ' Οἰνιαδῶν 509, ὁ δὲ Βακχείας ἀπὸ ἦλθε Θήβας 510, κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν 529, εἰ φανήσομαι τάχα κακὸν μέγ' ἐκπράξας' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς 667, πίονος κοτοῦ τυθέντος εἰς γῆν Βακχείας ἀπ' ἀμπέλου 704, κἤρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας 757, ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο φλὸξ αἱματηρὰ, κἀπὸ πιείρας δρυὸς 766, τἀδ' ἀπ' ἀλλοθρόου γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαισι συναλλαγαῖς 844, ἃ τότε θοὰν νύμφαν ἦγαγες ἀπ' αἰπεινῶν

τάνδ' Οἰχαλίας σκηπῶ 858, μὴ σκοπέσαι ἀφθὲ σκοπιαστὸς βλεφάρων δ' ὕπνον 990, λείπου μηδὲ σκοπαρθέν' ἀπ' οἴκων 1275, ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδε κἀπ' Ἰδμέσις χθονὸς – πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν κομισάμενος φάσκων, πεῖρας ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ 471, φίλευσεν ὑμᾶς ὁ ξένος – μένω 600, Πάν, ἀλίπλαγκτε Κυλλανίας ὀρεσκόμου πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθι 697, λῆμα χαλκοῖον ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης 706, Τεύκρος πάρεστιν ὥστε Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν 720, ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος 762, τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν (μολὼν) κέλευθον 877, φυσῶντ' ἄνω πρὸς ὦϊνας ἔκ τε φοινίας πληγῆς μελαινὰν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς 919, πεσεῖν ἂν κἀν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ 1078, ἄγ', εἶτ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις 1097, καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι 1376, πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων Ph. 183, πανουργίας, ἀφ' ἧς μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν 408, ἀφ' ὧν διέζων 535, τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις 560, ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδε 1017, ὦ πληρέστατον αὔλιον λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν 1088, οὐκ ἄλλοθεν ἔχῃ τύχα τᾷδ' ἀπὸ μείζονος 1098, οὐ φαρβὰν ἔτι προσφέρων, οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιᾶς μετὰ χεραὶν ἴσχων 1109, στυγνὸν φῶτ' ἐχθοδοπὸν μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀπατέλλοντα 1138, κεῖνος εἰς ἀπὸ πολλῶν ταχθεὶς 1143, ἀγαγᾷ μ' οὐκ ἔτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτε 1149, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά που Oid. 43, τὰ σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι 204, ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας 241, φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310, ἄνδρα ὠφελεῖν ἀφ' ὧν ἔχοι τε καὶ δύναιτο 314, κἀφ' ἡμέρας τῆς νῦν προσανδᾶν μήτε τούσδε, μήτ' ἐμὲ 351, ἢν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων, οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτὸν 395, γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν 398, ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; 415, τῷ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν 510, ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; 684, χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο 712, σχιστὴ δ' ὁδὸς ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει 734, ἀφ' οὗ κεῖθεν ἦλθε 758, ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων 819, ἆρ' οὐκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα

δαίμονός τις πάλι πρίσπω ἀπ' ἀνδρὶ σῷ' ἀνορθοῦν λέγων; 823, πῶς' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστεφεν μέγα; 1023, φὼς ἀφ' ὧν οὐ χρὴν 1184, ἀκοσκάσας εἰμάτων χρυσηλάτους πορφύρας ἀπ' αὐχένος 1269, ὃς ἀπ' ἀγορίας πάσας νομάδος ἐκκαιδέκας ἔπεσεν, ἀπό τε φόνου ἔζητο πρέσεσιν 1362, ἐμογοῦς ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν 1362, γῆς μ' ὄντας πέμψειε ἀπ' οἴκων (ἄποικον) 1518, πύργου - ὡς ἀπ' ὀρμάτων., πρόσω Kol. 15, ὥς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφαινεῖσα 245, τάνθυμήματα-τάπὸ σοῦ 293, φαιδρὰ ἀπ' ἀμμάτων σαίνει με προσυπίχουσα 319, ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας 418, πρὸ τοῦ (πάφ' ἕτου) πανηὲς γαγὸς 571, πρὸ πάντος ἂν φέρων λόγον δικαίου μηχάνημα ποικίλον 761, σπεύδειν ἀπὸ (ἀκαὶ) ὑστῆρος 900, καὶ ταῦτά σοι τῷ νῷ δ' ὁμοίως πρὸ τῆς γλώσσης λέγω 936, ἀφ' ὧν μὲν εἶ, φαίνῃ δίκαιος 937, ἀφ' ἧς σὺ πλεῖστ' ἀν ἐκτῆσω γέρους' ἐμὲ 1008, αἱ μὲν ἀπ' ἀγέλων ὄνασμᾶν - αἱ δὲ πυγῶν ἀπὸ ῥικτᾶν 1245, καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν βουλήσομαι - κυρεῖν ἐμοὶ 1289, πρὸ μάντεων τρόπῳ πλέον 1300, ἀπ' ἄλλου, νοῦν ἐμοῦ πεφύκατον 1369, ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσειε πόλιν σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν 1534, ἐφ' οὗ μέσον στάς, τοῦ τε Θορικίου πέτρου, κοίλης δ' ἀγέρδου, πρὸ λαΐνου τάφου κάθέζετο 1596, τάπὸ σοῦ βραδύνεται 1628, τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν Ant. 2, παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι 198, ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ, μὴ βάλῃ πεφευγότες 412, ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ 562, ὡς ἀναξιωτάτῃ κάπιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίρει 695, γνώμη γὰρ εἴ τις πρὸ ἐμοῦ νεωτέρου πρόσεστι 749, καὶ παῖς ἀπ' (ἐπ') ἄλλου φωτὸς 910, νομὰς δέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρκτεν ἕλαφος Alcad. XII, 1, ἐκ γὰρ (ἀπ') ἄκρας Πίνδου Λάκμου τ' ἀπὸ Πεῤῥαιβῶν εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀναρνᾶνας Inach. XI, 1 (s. Vorr.) ἀπ' αἰθέρος δὲ πρὸ λυγαίου νέφους Polyxen. IV, σὺν ἀπὸ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον Skyth. I, 1, πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς, οὔτ' ἀγρείων τὸ λίαν κακὸς Tyro XI, 2, οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά u. B. XI, 1, τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν ἀπὸ ψευδῶν ᾖ LVIII, 3. — Anastrophe: ἐπανῳῶ τῇσδε

τῆς φήμης ἄπο 5[illegible]δοξίας ἐχθρὸς ἀπόφυτον ἔστ' El. 65, ἔνατος, Ἀθηνᾶν τῶν Θεομήτεων ἄπο 707, γεγηθὸς ἔρπει θάρρυνον ὀμμάτων ἄπο 1231, γενεᾶς χθονίων ἄπ' Ἐρεχθειδᾶν Ai. 202, χθονὸς μολόντ' ἄπο Ἑλλανίδος 425, τεμφεῖς μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο 1229, δοκεῖν δεῖ, παῖπερ οὐ πολλῶν ἄπο Ph. 647, χρησμὸς ἦλθε τῶν δυηφέτων ἄπο 712, ὧν ἔφην ἄπο 1359, αἳ τούμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο ἐπίστα κατρὸς 1403, οὔπω τιν' ἄπτ' ἀνεγτάσει λεὼς ἄνακτον ἱκάτην τε θυμάτων ἄπο 899, κακῶν ἄπο βλάστοντας Alet. VII, 1, χαλινοστελεῖς γὰρ ἐκνέουσι πνεύματων ἄπο Kolch. VI, 2 (s. Vorr.). τόφρα-νοῦ δ' ἄπο ἤστραψε Teukr. II, 1, αἰθρόμου' ἔξω, καὶ θεομπολούμεθα θεῶν πατρῴων, τῶν τε φυσάντων ἄπο Tereus VII, 8, ἥτις - Θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο Tyro XV, 4. — Adverbialisch: ἀπό μ' ὀλεῖς Ph. 817, ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω 1158, ἀπὸ νῶν μὲ λείπετ' ἤδη 1177, πρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ χερὶ 1207.

ἀποβάθρα Mys. VI, 2.

ἀποβαίνειν. μετάστασθ', ἀπόβαθι Kol. 163, πρὸς ἐμὰν λέσχαν (ἀπ') ἀβάτων ἀποβὰς 167.

ἀποβάλλειν. ταννφλοῖσιν γὰρ ἰσαμέριος ὅστις αἰγείρου, βιοτὰν ἀποβάλλει u. B. XXXIV, 4.

ἀποβλάπτειν. τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου Ai. 941.

ἀποβλαστάνειν. πατρὸς ποινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος Kol. 533.

ἀποβλέπειν. οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι u. B. XXXIV, 2.

ἀπόγονος. Λαΐου ἔστε τιν' ἀπόγονον; Kol. 220, σαί τ' ἄρ' εἶσ' ἀπόγονοι 534.

ἀποδεικνύναι s. ἐπιδεικνύναι.

ἀποδημεῖν. κἀποδημοῦντος πατρὸς u. B. C, 12.

ἀποδιδόναι. ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι Ph. 924, ἀπόδος, ἱκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον 932, ἀλλ' ἀπόδος 950, ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα 981.

ἀποδιδράσκειν. ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὅμμ' ἔπεδραν Ai. 167.

ἀπόδρομον Akris. XIV, 5.

ἀποδύρεσθαι. ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ ξὺν τῇδε πλεύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ El. 1132.

ἀποθαυμάζειν. τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθεσμῶσαι πρέπον Kol. 1586.

ἀπόθεα Thyest. VII, 7.

ἀποικεῖν. ὧν οὕνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀφῳκεῖτο Oid. 998.

ἀποικία. τοῖσδ' (τοῖς δ') ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν Laok. III, 6.

ἀποικίζειν. ἄνδρα, ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων Tr. 935, ὡς σ' ἀποικίσῃ Kol. 1390.

ἄποικος. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄπ' οἴκων (ἄποικον) Oid. 1518.

ἀποιμώζειν. ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά; Ph. 278, εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν Ant. 1234.

ἀποίχεσθαι. πλὴν ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται Tr. 42.

ἀποκαίριος. τὸ γάρ μοι μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον Ph. 156.

ἀποκαλεῖν. τὸν τοῦ μανέντος ξύναιμον ἀποκαλοῦντες Ai. 727.

ἀποκάμνειν. οὐ γὰρ δεῖ μ' ἀποκάμνειν Kol. 1776.

ἀποκεῖσθαι. ἐν οἷς χάρις ἡ χθονία ξύν' ἀποκεῖται (ξυναποκεῖται) Kol. 1752.

ἀποκλαίειν. κακογείτονα παρ' ᾧ στόνον (ἂν) ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν αἱματηρὸν Ph. 694, κἀποκλαύσασθαι κακά Oid. 1467.

ἀποκλείειν. οὐκ ἀνεσχόμην τὸ μὴ ἀποκλεῖσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας Oid. 1388.

ἀποκλίνειν. καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι Oid. 1192.

ἀποκρίνειν. δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν, ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών Oid. 640.

ἀπολείπειν. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος El. 185, τοῦ σοῦ θανόντα μὴ 'πολείπεσθαι τάφου 1169, ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω Ph. 1158, ἀπὸ νὺν με λείπει' ἤδη 1177.

ἄπολις. ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με προὐβάλου ἄφιλον, ἔρημον, ἄπολιν, ἐν ζωῶν νεκρὸν Ph. 1018, κἄθηκας ἄπολιν Kol. 1357, ἄπολις (δ'), ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι Ant. 370.

ἀπολλύναι. Activum: ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν

τὸν 1381, ἤδην τε, καὶ τὴν πάντ' ἀπεστερημένην, ἄφιλον, ἄνανδον Hybr. I.

ἀποστερίσκειν. τὸν – Πολυνείκη θρόνων (θρόνου) ἀποστερίσκει Kol. 376.

ἀποστιβής 8Kyr. VII, 1.

ἀποστρέφειν. μὴ φρονῶν γ' ἀποστραφῇς Oid. 888, οὐ πάλαι ἄφοβος οἶκον τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἔπει; 481, οὐχ ὧς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέφει χέρας; 1154, μή μ' ἀποστραφῇς Kol. 1272, οἷον οὐδὲ φωνήσαι τινα ἔχουθ' ἑταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν 1403.

ἀποστροφή. ἧκει τοῦδ' ἐκ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου πάντευξι, κοὐκ ἔστ' ἀποστροφή Kol. 1473, ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν u. B. XXVII, 3.

ἀπόστροφος. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὰς ἀπείρξω, σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν Ai. 69.

ἀποστυγεῖν. τόλμα – ὅ τι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν, καὶ τὸ φίλιον σέβεσθαι Kol. 187, οὐδὲ Μουσᾶν χοροί νιν (χθόνα) ἀπεστύγησαν, οὐδὲ (ἀ) χρυσάνιος Ἀφροδίτα 692.

ἀποσυλᾶν. ὅς μ' ἐξέωσε, πρᾴστευλήσαν κάρας Kol. 1330.

ἀποσύρειν Mys. VI, 3.

ἀποσώζειν. κἀποσώζοντας νόσου Ph. 1379.

ἀποτέμνειν. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμὼ (τέμω) χερὶ Ph. 1207.

ἀποτίβατος ἀγρία νοῦσος Tr. 1029.

ἀπότιμος. ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεὸν Oid. 215.

ἀποτίνειν. μεγάλοι λόγοι μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπερφύντων ἀποτίσανεῖς Ant. 1352.

ἀπότομος. ἀκρότατον (ἀκροτάταν) εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον Oid. 876.

ἄπονος. ἄσπνος ἀνὴρ, ἄπονος Ai. 324.

ἀποτρέπειν, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι νόῳ πῶς, οὐκ ἔγχος τις ἀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει; Tr. 1014.

ἀπότροπος. τὸν ἀπότροπον αἰδῆλον Ἄιδαν Ai. 607, ἰὼ πότνιον νέφος ἐμὸν ἀπότροπον Oid. 1313.

ἀποτρύειν. οὐκ ἀποτρύεται ἐλπὶς τῶν ἀγαθῶν Tr. 124, Γᾶν ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται Ant. 340.

1329, κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀχιλλέως Kol. 102, καὶ τὸν ἀγχεστὰν Ἀπόλλω, καὶ κασιγνήτων - στέργῃ 1091, Ἀπόλλων ἔνοίκιος u. B. CV, 86.

ἀπολύειν. ἔθανες, ἀπελύθης ἐμαῖς, οὐδὲ σαῖσι θυσβουλίαις Ant. 1268, ποῖ δὲ πάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ; 1314.

ἀπολωβᾶν. μανίᾳ γὰρ ἄλοὺς ἦμιν ὁ κλεινὸς νέκτερος Αἴας ἀπελωβήθη Ai. 217.

ἀπολωλίσαι u. B. CV, 52.

ἀπόμαγμα. στρατοῦ καθαρτὴς ἀπομαγμάτων ἔδρις Aiohm. I, 1.

ἀπομακτής. δεινότατος ἀπομακτής τε μεγάλων συμφορῶν Aichm. I, 2.

ἀπομόνωσι. ἀπώρου' ἀγνοῦ Ζηνὸς ἔφιστον σέβας Ph. 1289.

ἀπομολεῖν. οἷον ἀναρσίων οὔπω ἀγακλειτὸν Ἡρακλέους (Ἡρακλέα) ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι Tr. 855.

ἀπόμορφα u. B. CV, 53.

ἀπονέμειν. σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων κτυχὰς ἔχων, ἀπόνειμον Achai. V, 2.

ἀπόνητος, δαρὸν γ' οὐκ ἀπόνητοι (ἀπόνητοι) El. 1065.

ἀπονιάναι. μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπονιάσαι El. 211.

ἄπονος. ἆρα θείᾳ πάπόνῳ τάλας τέχῃ Kol. 1585.

ἀπονοσφίζειν. ὃδ' ἦν ἄρα ὁ ξυλλαβὼν με, πάπονοσφίσας ὅπλων Ph. 979, τὰ μεσόμφαλα γῆς ἀπονοσφίζων μαντεῖα Oid. 480.

ἀπόνως s. ἀπονόνως.

ἀπονωτίζειν. ἀπενώτισαν Phin. V, 1.

ἀπόξενος. ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον Θρῄκιον πλεύσαντα Oid. 196.

ἀποξενοῦν. ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγὼς, μαστῶν ἀποσπὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς ἀπεξενοῦτο El. 777.

ἀποπαύειν. οὐδέποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι ἀνάριθμος ὧδε θρήνων El. 231, ἐρώτων δ' ἀπέπαυσεν Ai. 1206, ἀλλ' ἀποπαύετε, μήτ' ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρετε Kol. 1777.

ἀποπερκοῦν. καὶ κλίνεταί γε πάποπερκοῦται βότρυς Thyest. VI, 6.

ἀπόπληκτος. τί δή ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς λόγου σιωπᾷς, πάπόπληκτος (πάποπλήκτως) ὧδ' ἔχῃ; Ph. 731, ἀποπλήκτῳ ποδὶ Thyest. VII, 8.

ἀπορλήσειν. φατίζω δὲ πλήσειν, δείσασα πρὸς δμωαῖσι, κἀπορλήσομαι, Ant. 1189.

ἀπόπονος, (ἄπονος u. κἀπόνως) ᾗ ἐλθεῖν πέλας Kol. 800.

ἀπόπτολις. ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν Tr. 647, ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν, κεῖθεν ἦχθ' ἀπόπτολις; Qid. 1000, ὦ ξένοι, ἀπόπτολις Kol. 207.

ἄποπτος. ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε, καὶ πτανὼν πρόθες ταφεῦσιν – ἄποπτον ἡμῶν El. 1489, ὡς εὐμαθές σου, κεἰ ἄποπτος ἦς ὅμως, φρένῃ' ἀκούειν Ai. 15, καιρὸς γὰρ καλεῖ πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν Ph. 467, ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεος Qid. 762.

ἀποπτύειν. ἀπέπτυσε λόγους Phaidr. IX, 5.

ἀπόπτυστος. σὺ δ' ἔξῳ' ἀπόπτυστός τε, κἀπάτωρ ἐμοῦ Kol. 1383.

ἀπορεῖν. ὡς ὃς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω Tr. 1243, ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; Ph. 898, ὅ τι λέξω δ' ἀπορῶ Qid. 486.

ἀπορθοῦν. καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων χρηστὰς ἀπορθοῖς Ant. 636.

ἄπορος. μάλα τοι ἄπορα πρωινοῖς ἐνιδεῖν πάθη Ph. 854, ὅποι χρὴ τἄπαρον τρέπειν ἔπος 897, ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι μ' ἄν Qid. 691, τᾶς θειλαμίας ἀπόρου πανείσας ἀλιηδόνος Kol. 513, τίς ἄρα μι πότμος αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος ἐκμένει; 1717, ποῖ δῆτ' αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος αἰῶνα τλάμων ἔξω; 1735, παντόπορος, ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον Ant. 359.

ἀποῤῥεῖν. δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆ πρὸ' ἡμέραν, ἡμῖν δ' ἀποῤῥεῖ, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται El. 1000, ὅτου δ' ἀποῤῥεῖ μηδὲν εὖ πεπονθότος Ai. 523.

ἀπόῤῥητος. ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόῤῥητον πόλει; Ant. 44.

ἀποῤῥίπτειν. καλῶς δ' ἤδειν σ' ἀποῤῥίψουσαν ἀπηγγελμένην El. 1018, ἀπωστὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι Ai. 1019.

ἀποῤῥοιβδεῖν. οὐδ' ὀργὴς εὐσήμους ἀποῤῥοιβδεῖ βοάς Ant. 1021.

ἀποσβεννύναι. τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς (καταισχύνων) γένος Skyr. II, 1.

ἀποχρῆναι Phoink. 1.

ἀποσπεδαννύναι. τοῦτ' ἀποσπεδῶ μύσος Oid. 128.

ἀποφυκόλυτος Mosq. 5.

ἀποσκοπεῖν. ὀκνῶ τοι πρός σ' ἀποσκοποῦσα Oid. 746, σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα μὴ ταναῦν ἀποσκόπει πατρῷα καὶ μητρῷα πήματα Kol. 1195.

ἀποσπᾶν. ἀποσπάσας τῆς ἐμῆς οἴκτῳ φρενός, αἳ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι El. 809, πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδ' αἰόλου χαλάδοντος; Ai. 1024, εἰ δέ τις στρατοῦ βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ 1176, ἀποσπάσας εἱμάτων χρυσηλάτους περόνας ἀπ' αὐτῆς Oid. 1268, ἐπεὶ περ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας 1432, ὅς μ' – φιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχῃ βίᾳ Kol. 866, οἰκτεραὶ τέκνων ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυναρμίδα 895.

ἀποστάζειν. οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀπαστάζει ἄνθημά τε μένος Ant. 959.

ἀποστατεῖν. μορφῆς τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ Oid. 748, οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενὸς 993.

ἀποστείχειν, οὐκοῦν ἀποστείχομ' ἄν El. 799, εἶσω δ' ἀποστείχουσα, δέρκομαι φάτιν ἄφραστον Tr. 698.

ἀποστέλλειν. μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστέλλητε γῆς El. 71, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν; 669, τὸν σκηπτὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν Ph. 125, τὰ δίκαια καὶ τὰ χρήσθ' ἀποστέλλουσ' ἀεὶ 450, ὅς σ' ἐς τὸ Τραίας πεδί' ἀποστελᾷ βίᾳ 1297, τέταρτον Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ Ταλαὸς Kol. 1317, πάλιν πρὸς οἶκον οὐκ ἂν ἔρθ', ὡς ἀποστάλῃ Oid. 115, καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος Θησεὺς κατ' ὀμφὴν σὴν ἀπεσταλή, πάρα Kol. 550, ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεστάλην (ἐπεστάλην) πείσων ἕπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον 735.

ἀποστερεῖν. μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη, καὶ πατρὸς El. 813, Ἄιδης λαβὼν ἀπεστέρηκε 950, μή μ' ἀπραγμοσύνης τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν, μεθέσθαι 1276, εἰ δ' ἀπεστερήμεθα, οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κεῖνος Ai. 782, ἀπεστέρηκας τὸν βίον, τὰ τόξ' ἐλὼν Ph. 931, ὅσους γ' ἐμοῦ δάλοισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεστέρηκας 1283, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν Oid. 323, τᾶσ' ὁ πανυπέρτατος ἐγὼ – ἀπεστέρημ' ἐμαυ-

ἄπουστα σμικρῶν, μηδὲ μικκίαν βάην Κολ. 189.

ἀπωθεῖν. εἰ μ' ἀπώσῃ El. 430, εἰ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσεται 944, φέροντες εἰ δὲ μὴ οὔτε σὺ βόμιον ἀπώσαιτ', οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών 1325, νὺξ ἐμὰν γ', καὶ νὺξ ἀπωθεῖ θαλασσόγμενη πόνον Tr. 30, ἀείρομ', οὐδ' ἀπώσομαι τὸν αὐλὸν 216, τἀμὰ κατίσας, κοὐκ ἀπώσομαι 1240, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσασθε κράτη Aj. 446, μὴ φιλότην' ἀπώσῃ Ph. 1122, ὅσοι τάδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι 1202, εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλου δείλας ἀπώσῃ (ἀπώσει) τοὔπος, ἢ χ' αὑτοῦ πόδα Oid. 294, γῆς ἀπῶσαι πατρίδος 641, γῆς ἄπιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ 670, οὐ λιμὸν οὗτος τοῦτ' ἀπῶσε; Palamed. I, 1.

ἄπωθεν. οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐκπούσῃ καλῶς Tr. 816, φωνῆς ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ πασσάδα Ant. 1206.

ἀπώμοτος. βροτοῖσιν οὐδὲν ἐστ' ἀπώμοτον Ant. 838, ἃ δ' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος 394.

ἀπωστὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι Ai. 1019.

ἀπωτέρω. θκῆρ – οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων Oid. 137.

ἄρα. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἤκομεν El. 772, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα ἵν' ἦμεν ἄτης 935, ὡς οὐκ ἄρ' ἤδειν τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν 1185, πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν, ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν 1454, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα μῦθοι καλῶς πίπτουσιν Tr. 61, ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοσιν ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων τενὲς 503, ὡς ἄρ' ἦμιν οὐ σμικρῶν κακῶν ἦρξεν τὸ δῶρον 871, ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μακρὰν προὔκλαιον 962, οἷαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν 997, τόδ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμὲ 1172, κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν δεσμῶτιν ἄγων ἦλυθε ποίμναν Ai. 233, ἡμεῖς ἄρ' οὖ πρσῶντες ἀτώμεσθα νῦν 269, οἷον ὑβρίσθην ἄρα 367, τίνος ποτ' ἄρ' (ἄρ') ἔπραξε χειρὶ δύσμορος; 905, οἷος (οἷος) ἄρ' αἰμάχθης 909, ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίου πόνου 927, μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων 934, ὑφ' οὗ φανέντα ἄρ' ἐξέπνευσας 1026, τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς 1185, λέγοντες, εἰκ' ὠφθές,

εἰ' ἄρ' οὐκ μάτην Ph. 845, πῶς ἄρ' ἂν μὰν (πῶς ἄρα) παυδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχεν 690, κεἰνό μοι κείνου (κεἰνο). λάθρᾳ (ἄρ') ἐξιδοῦ, ἃ τι πράξεις 851, ᾗδ' ἦν ἄρα ὁ ξυλλαβών με 978, ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν 996, ὡς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας, λείψειν οὐδέ ποτε 1083, ὦ τλάμων, τλάμων ἄρ' ἐγὼ καὶ μόχθῳ λωβατὸς 1102, οὐκ ἄρα δεύτερον δολούμεθα; 1288, τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε, τῶν μακραιώνων ἄρα Πανὸς ὀρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα; Oid. 1099, οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ; 1444, τίς ἄρ' ἦν; Kol. 118, ὅτ' οὐκ ἔτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ; 393, τἀνδ' ἄρ' οὐκ ἔτι νέμω πόλιν 879, οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα; 1431, πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις 1697, τίς ἄρα μ' ἀπότμος αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος ἐπιμένει; 1716, μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετόν τι 1745, τοὔνομ' ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἦυσας Ant. 1178, ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν 1273, τί μ' ἄρα, τί μ' ὀλέκεις; 1285, τίς ἄρα (ἄρα), τίς μ' ἀπότμος ἔτι περιμένει; 1296, ἡμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἦσαν τὸν Προμηθέα Kolch. V, 2, θεοῖς ἄρ' οὔ ποτ' – μὴ μάχου βίᾳ Lak. II, 1, ὡς ἄρ', ὦ τέκνον, κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου, ὡς ζῶντος. ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθοῦσά με ἔσαιν' Ἐρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον Teukr. III, ἕζης ἄρ', οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών; Phaidr. X, 1. S. auch ῥά.

ἆρα. ἆρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα; El. 80, ἆρα μὴ δοκεῖς – φέρειν; 446, ἆρ' οὖ σοι δοκεῖ χωρεῖν ἂν –; 614, ἆρ' ἔχει καλῶς; 790, ἆρ' ὑμὶν – δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ –; 804, ἆρά μοι καλῶς ἔχει; 816, ἆρ' ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν, ὀρθῶς δ' ὁδοιπορεῦμεν ἔνθα χρῄζομεν; 1098, οἵ μοι ταλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς 1179, ἆρ' οἶσθα ἅῃτ' – ὡς ἔλειπέ μοι μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι; Tr. 76, οὔτ' ἆρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν 322, ἆρ' ἀνώνυμος πέφυκεν; 377, ἆρ' ἐξῄδης ὅσον ἦν κέρδος σιγῇ κεύθειν; 988, ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά; Ai. 277, βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν πέμπων ἔπεμψεν, ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς; 738, ἆρ' ἠμπόληκας; 978, ὦ μοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης

230, ἆρ' οὐκ Ἑρινὺς τοῦτ' ἐκάλεσεν ξίφος; 1084, φύσει ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ, πλὴν ἄδε; 1226, ἆρ' ὑμιν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα; 1282, ἆρ' – ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος; 1304, σὸν ἄρα (σὸν γὰρ ἀρᾶ) τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται 1368, οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμίξαι θράσυ; Ph. 106, οὐκ ἆρ' ὁ πέρσων (γ') – εἶμ' ἐγώ; 114, ἆρ' ἐστὶν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν –; 656, ἆρ' Ὀδυσσέως κλύω; 976, οὔτ' ἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα 1253, ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; Oid. 415, ἆρ' οὐχὶ ῥᾳδίου ἐστι τοὐγχείρημά σου –; 540, ἆρ' ἔφυν κακός; ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; 822, ἆρ' οὐκ ἀπ' ἀμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοίη λόγον; 828, ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν μάθοιμ' ὅπου τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου; 924, ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων; 1014, οἷον ἆρά μ' ἄλλος κακῶν ὕπουλον ἔξεθρέψατε; 1395, ἆρά μου μέμνησθ' ὅτι –; 1401, ἆρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι; Kol. 70, ἀλαὸν ὀμμάτων ἄρα (ἆρα) καὶ ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων 150, ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; 316, οὐκ ἆρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε 408, ἔστιν ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος 409, σαί τ' ἆρ' (ἆρ') εἰσὶ ἀπόγονοι 534, ἆρ'(ἆρ') ἄθλιον τοὔνειδος ὠνείδισ' εἰς σέ; 753, ἆρ' (ἆρ') ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις; 780, ἆρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ; 791, καὶ μεῖζον ἄρα ῥύσιον πόλει τάχα θήσεις 858, ἆρ' οὐχ ὕβρις τάδε; 883, οἷον ἆρ' ὀδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν 1400, δυσπάλαιά τ' ἆρ' ἐγὼ 1442, ἆρ' ἐγγὺς ἀνήρ; ἆρ' ἦ' ἐμφύχου κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα; 1486, πῶς; ἄρα θεία κἀπόνῳ τάλας τύχῃ; 1585, ἆρ' οἶσθ' ὅ τι – τελεῖ; Ant. 2, ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; 405, ἆρ' (ἆρ') ἀχνύμενος – ἦκει; 627, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων – πάρει; 632, ἆρ' ἴστ' ἀοιδὰς – ὡς οὐδ' ἂν εἷς πανσαιτ' ἄν; 883, ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις; ἄρα φράζεται; 1048, ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας, ἃ 'γ λέγῃς, λέγων; 1057, ἆρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω; 1212, ἦ δεινὸν ἆρ' ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὐτῷ συνείδῃ u. B. XV, 2, τίς ἄρα Κύπρις, ἢ τίς ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο; LIII.

ἀρά, ᾗ χθόνι' Ἑρμῇ, καὶ πότνι' Ἀρᾶ El. 111, τελοῦσ' ἀρᾶ

1417, ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ μένει σ' ἀκιστήσαντα Tr. 1299, στυγερὰν ἔχε δύσκοτμον ἀρὰν, ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις Ph. 1120, τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀρὰς Oid. 295, καί σ' ἀμφιλήξ μητρὸς σε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἑλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόκοτος ἀρὰ 418, ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι 744, καὶ τάδ' οὔ τις ἄλλος, ἦν ἢ γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθεὶς 830, ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ προσθήσεις τάσδ' ἀρὰς Kol. 154, μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες θελέν μ' ἄφωνον τῆσδε γῆς ἀρᾶς ἔτι 865, εἰ μή μοι πικρὰς αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο καὶ τῷ 'μῷ γένει 952, τοιάσδ' ἀρὰς σφῷν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ, νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ 1375, τάσδε συλλαβὼν ἀρὰς, ἃς σοὶ καλοῦμαι 1384, σφῷν ἐάν γ' (σφῷν γ' ἄν) αἱ τοῦδ' ἀραὶ πατρὸς τελῶνται 1407, ἐκ δ' ἀρᾶς πᾶσ' ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις Ant. 427.

ἀραγμός. οὐδ' ἀνίεσαν στέρνων ἀραγμοὺς, οὐδὲ παμμήκεις γόους Kol. 1609.

ἀραῖος. μενῶ σ' ἐγὼ, καὶ νέρθεν ὢν, ἀραῖος εἰσαεὶ βαρὺς Tr. 1202, πρὸς ἀραίου Διὸς Ph. 1182, ὥσπερ μ' ἀραῖον ἕλαβες, ὧδ' ἐρῶ Oid. 276, μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι δέδρακ', ὀλοίμην, ἂν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν 644, οὐδ' ἔτι μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο 1291, πρὸς οὓς ἀραῖος, ἄγαμος, ἆδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι Ant. 867, ὁ πρόσθεν ἐλθὼν, ἦν ἀραῖός μοι νέκυς Polyid. VI, 2.

ἀρᾶσθαι. τὴν ἐγὼ θαμὰ θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν Tr. 48, ἣ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶσθαι ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν Ai. 509, ἐπεύχομαι - παθεῖν, ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην Oid. 251, οὐδ' ἔτι μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο 1291, εἰ μή μοι πικρὰς αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο καὶ τῷ 'μῷ γένει Kol. 952, τοιαῦτ' ἀρῶμαι 1389, ἐπεὶ τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου 1406, σφῷν δ' οὖν ἐγὼ θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν 1445, ἐκ δ' ἀρᾶς κακὰς ἠρᾶτο πᾶσι τοὔργον ἐξειργασμένοις Ant. 428.

ἀράσσειν. ὀνείδεσιν ἤρασσον ἔνθεν κἀνθεν οὔ τις ἔσθ' ὃς οὔ Ai. 725, χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν Ph. 374, πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα Oid. 1276, διπλᾶς ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερὶ

Ant. 52, ἧκος – ἄλαδε (ἄλαδ') ἐλαστόρεσσιν ὁμιλέων πόλεσι ἀραχθὲν ἐγγείων, ὑφ' αἱμακηραῖς χείρεσσι, καὶ κεφαλῶν ἀκμαῖσι 975.

ἀράσσω ἕλκος τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάπαρτος Ant. 972.

ἀράχνη. πάντα δ' ἐριθῶν ἀραχνᾶν ῥηθεῖ Inach. X, 6.

ἀργεῖν. Θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται Iphigen. I, 2, λάμπει ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὑπρεπὴς καλκὸς, χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσε στέγος u. B. LXXII, 1, 2.

Ἀργεῖος. πότερον Ἀργείων ἐρεῖς; El. 535, Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος 693, ἀναδεικνύναι πόλας πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις δ' ὁρᾶν 1459, ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν; Ai. 44, ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς 67, ἔβαψας ἔγχος ἐν πρὸς Ἀργείων στρατῷ; 95, ἀλλ' ἀπερύκοι καὶ Ζεὺς κακὸν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν 187, Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαὶ εὔφρονες Ἀργείοις 429, ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι 440, βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο 498, οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα 668, κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ 722, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας ἕστω 774, πίκρους ἔσυμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρύξαι τότε 1240, φίλον δ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω 1331, ἓν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων 1340, τούτῳ ὧν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ 1383, ὡς μᾶλλον ἂν ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους μολεῖν (λαβεῖν) Ph. 47, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς 67, ἀλλὰ καὶ μέγα θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ 420, ᾧ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα βουλεύματ' ἐστὶ 534, τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις 560, θεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις 630, καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει 944, σὺ τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανῇ; 1064, τρίτος δ' Ἐτεόκλος Ἀργεῖος γεγὼς Kol. 1316, ἐπεὶ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων (Ἀργεῖος) στρατὸς ἐν νυκτὶ τῇ νῦν Ant. 15, καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ Eriphyl. VII, Θεοῖς – ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείους ὕβριν Lakain. II, 2, οὗτος δ' ἐφεῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ Naupl. V, 1, ἄλλως τε καὶ κόρη τε κἀργεία γένος Akris. IV, 1, ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας Inach. X, 9.

ἀργίμων Hesych. III, 2.

ἀργής. ἀργῆτ᾽ οὐδὲ εὐείρεα πόντον Tr. 675, τὸν ἀργῆτα Κολωνὸν Kol. 670.

ἀργία. πεδσοὺς πύβους τε, τετίνων ἀργίας ἄκος Palamed. I, 4.

ἀργινεφής. ὁπὸν ἀργινεφῆ σνάζοντα τοξῆς Hippotom. I, 2.

ἀργίπους. δύο ἀργίποδας κριοὺς ἀνελὼν Ai. 287.

Ἀργόθεν. τὸν λύκαισπιν Ἀργόθεν (ἐν) φῶσι βάντα πορσαγίᾳ Ant. 106.

Ἀργολικοί. μῦθος Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχὺς Odyss. I, 2.

ἀργός. γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ᾽ εἶχον ἐργάτιν Ph. 97, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ᾽ ἐπραξάμην Oid. 287, κοὐκ ἦν ἐκ᾽ ἀργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο Kol. 1605, Ἔρως γὰρ ἀργὸν, κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ u. B. XXIII, 18.

Ἄργος. τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος El. 4, τὸ κοῖλον Ἄργος βᾶς φυγὰς Kol. 378, ὡς αὐτὰν Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων (Καδμεῖον) πέδον τιμῇ παθέξων (παθέξον), ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν 320, ὅρα κατ᾽ Ἄργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενὴς ἐστὶ 1167, ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Λωρικὸν 1301, ἄγων τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατὸν 1325, μήτε νοστῆσαί ποτε τὸ κοῖλον Ἄργος 1387, οἷον ἀφ᾽ ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν 1401, στρέψαι στράτευμ᾽ ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε 1416, οὐδ᾽ ὡς - ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν νικᾶζεται Achai. VIII, 4, τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ᾽ ἔτι Epigon. V, Λύτόλυκον, πολέων πτεάνων εἵνεν Ἀργεῖ κοίλῳ Tham. V, 2, μέγα πρεσβεύων Ἄργους γύαις Inach. II, 3, καὶ βὰς ὑπὸ γᾶς ἔνθεν (ὑποβὰς ἐνθένδ᾽) ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν, ἥκει δῆμον τὸν Λυρκίου Inach. XI, 5 (s. Vorr.) νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς Lakain. III, 2.

ἄργυρος. εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ᾽ ἐνθένδε Oid. 124, οὐδὲν ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ᾽ ἔβλαστε Ant. 295, ἐπ᾽ ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοὺς 322.

ἄρδην. εἰς ναστικὰ σκάφη πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ Ai. 1279, ἓξ τ᾽ εὐκροτήτου χαλκέως (χαλκέας) ἄρδην πρόχου χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει Ant. 430.

ἄρειν. ἀλλ' ἁμέ γ' ἀ στονόεσσ' ἄρεια φρένας Εl. 147.
ἀρέσκειν. τῷ τοῦτ' ἤρεσεν; El. 409, σὲ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη Ai. 584, ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκε κἀμοί τε 1243, ὅσοις τάδ' ἐστ' ἀρέσκοντα Oid. 274, πλείων χρόνος, ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε Ant. 75, ἀλλ' οἷδ' ἀρέσκουσ', οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρή 89, σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει – τὸν τῇδε δύσνουν, καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει 211, ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτὲ 500.
ἀρεστός. σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη Oid. 1097, ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτὲ Ant. 500.
ἀρετή. πάσας ἀρετὰς λάφυρ' ἔχων Tr. 645, τὰ πρὶν ἔργα χερσὶ μεγίστας (μέγιστ') ἀρετᾶς ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεσε Ai. 619, νικᾷ γὰρ ἡ 'ρετή (ἡ ἀρετή) με τῆς ἐχθρας πολὺ 1357, βροτῶν ἀρετῆς ἔκατι τῶνδ' ἐπιφαῦσαι μόνον Ph. 669, ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν 1420, ἀρετῇ πᾶσιος ἐκπριθεὶς στρατεύματος 1426, ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόναι Eriph. I.
ἀρήγειν. ἔλθετ', ἀρήξατε El. 116, ᾗ χρῆν σ' ἀρήγειν 530, ἀρήξατ' εἰσελθόντες εἰ δύνασθέ τι Ai. 829, ταῖς σοῖς ἀρήξατ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ 1007, ἀλλ' ἀρήγετ', ἔστ' ἐγὼ μόλω 1183.
ἄρηξις. πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ κημάτων ἄρηξιν El. 876, ποίαν λάβω θεῶν ἄρηξιν, ἢ βροτῶν; Kol. 829.
Ἄρης. ὃν κατὰ βάρβαρον αἶαν φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξέπεμψε El. 96, κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔνεστιν 1243, προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης 1385, φοινία χεὶρ σπάζει θυηλῆς Ἄρεος 1423, Ἄρης οἰστρηθεὶς ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἁμέραν Tr. 653, πεφόβημαι λιθόλευστον ἄρη (ἄρην) ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς Ai. 254, πρὶν δή ποτε θουρίῳ πρατοῦντ' ἐν Ἄρει 614, λῦσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης 706, ὃς στυγερὰν ξδειξεν ὅπλων Ἕλλασι ποινὸν ἄρην (ἄρη) 1196, Ἄρεα τὸν μαλερὸν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων φλέγει με περιβήτος ἀντιάζων, παλίσσυτον θράμμα νωτίσαι πάτρας ἄπουρον Oid. 190, τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον ἐγὼ ξυνῆδειν χθόνιον ὄντα Kol. 947, εἶην ὅθι δαΐων ἀνδρῶν τάχ' ἐπει-

στερῆσαι θυγατέρων. ἄρη μέγιστον 1046, ἀλώσεται, θεοὺς ἃ προσεμόρσιμ' Ἄρης 1065, πολλῷ δ' Ἄρη, τὸν σφῶν τε δυσσεβῆσαι ἐμβεβιηκότα 1391, ὅταν μήτ' Ἄρης, μήτε σώσας ἀντάξιον ἄρην 1639, κεῖσε μετὰ σοῦ ἐτάθη πάταγος Ἄρεος ἐνοπαλίου ἀναχείρωμα δράκοντι Ant. 125, τὰ μὲν Ἄλιε (Ἄρες), σὺ δ' ἐναλλαγὰ δεσποτῆμα στυφελίζων μάγας Ἄρης ἀξιόσεπτος 140, οὔτ' ἄν νιν (τὸν μοιριδίαν δόκα-σιν) ὁρᾶσθαι, οὔτ' Ἄρης - ἐκφύγοιεν 952, ἵν' ἀγχίπολις (ἀγχίπτολις) πόλιος (Vermuthung) Ἄρης διασσοῖσι φίνει-ον ἀλέσαν ἀφῶνον ἕλκος τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος 970, πρὸς τὴν ἀσάγητον οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται. Thyest. I, τοὺς ἐνθένδε κἀγαθοὺς φιλεῖ Ἄρης συναίρειν (ἐναίρειν). - Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λογίζεται Phryg. I, τυφλὸς οὐδ' ὁρῶν ἄρης συοὺς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά a. B. LVIII, 9.

ἄρητον u. B. CV, 55.

ἄρθρον. προσεπτύσσετο - χειτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον Tr. 769, μάρψας ποδὸς νιν, ἄρθρον ᾗ λυγίζεται 779, ὅσοι τόδ' ἔκλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπᾶσαι Ph. 1202, κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ χερὶ 1208, νιν ἄρθρα ἐνζεύξας ποδοῖν Oid. 718, ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ ῥά 1032, κερόνας - ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ χηλῶν 1270.

ἀριθμεῖν. τὸ δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμῆσαι βροτῶν Phaidr. VII, 1.

ἀριθμός. τίς ἆρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός - ἅταν ἐπάγων; Ai. 1186, εἰ μὲν οὖν ἔστι λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ πτάγον Oid. 844, ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς ἔστιν λόγων, ἀλλ' ἔργα δεινὰ Kol. 882, πρὸς τοὺς ἁμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσα ὁλωλότων Ant. 898, παναρ-γυρα ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἐξήκοντα δὶς Akris. XI, 4, στάθμης (στάθμη δ') ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα Naupl. V, 2.

ἀριστεία. κράτος ἀριστείας τινὶ Ai. 443.

ἀριστεῖον. γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ Ai. 464, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν (ἐκβαλὼν) στρατεύματος Ph. 1429.

ἀριστερός. ἀρῆξ ἀριστερᾶς ἀ' ὤδε, Ἥκω δ' ἀφ' ἱππικοῦ κώλου El. 7, λόφον ἡνίαν ἀριστερὰν, πάμπτηνος ἵππου 743, ὅθ' ὁτὲ φρενώθη γ' ἐπ' ἀριστερὰ βῆμ' τόσσον Ai. 183, βαιὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς πάλαι ἔβαν ὁδοῖς ποτὸν πρηναῖον Ph. 20.

ἀριστεύειν. τἄλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν Tr. 488, τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ Ai. 435, στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας 1300, πάντ' ἀριστεύσας δορὶ Ant. 195.

ἀριστεύς. ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστὼν Ai. 1304.

ἀριστόμαντις. Ἕλενος ἀριστόμαντις Ph. 1338.

ἄριστος. πατρὸς πάντων ἀρίστου El. 365, σοφά τ' ἄρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι 1089, τῶνδε φερομένων ἄριστα 1097, μάντις ὢν ἄριστος 1481, πάντων ἀρίστου φωτὸς Tr. 177, πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ πτείνασα 811, ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος 1105, μετὰ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων Ai. 160, ἐκ πατρῴας ἦκον γενεᾶς (ἄριστος) πολυπόνων Ἀχαιῶν 637, ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστὼν 1304, ἓν' ἀνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων 1340, τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν 1380, ἄριστ' Ὀδυσσεῦ 1381, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεὸς Ph. 627, ὁμίλους τοῖς ἀρίστοισιν 997, ἀρίστου πατρὸς ἔχθιστος (αἴσχιστος) γεγὼς 1284, ἦκον' ἄριστα 1313, Ἑλλήνων ἕνα κριθέντ' ἄριστον 1345, ὦ βροτῶν ἄριστε Oid. 46, ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος 257, ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν 407, οὐκοῦν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς 440, ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδῆτ' ἂν ὀπεκχώροι 1046, ὡς μὲν τάδ' οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα 1369, ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμὲ 1433, τόνδ' ἄριστον ἄνδρα Kol. 1100, τὸν πάντ' ἄριστον Θησέα 1458, ὦ διδύμα τέκνων ἄριστα 1693, τῶν ἀρίστων βουλευμάτων Ant. 179, ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς 197, δέδοικα μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους ἄριστον ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν 1114, πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς Thyest. III, 1, ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Skyr. II, 2.

ἀριστόγειφ. ἦμαρ ἀριστόχειρος ὅπλων Phoen. ἐγὼ πέρι Ai. 935.
ἀριφραδὴς ἀνήρ v. B. CV, 56.
Ἀρκάς· ἕκτῳ δὲ Παυσανίᾳ Ἀρκὰς ὄρνυται Kol. 1280, γυνὴ τίς ἥδε πύλαις (Κυθηνᾶς) Ἀρκάδος κυνῆς; Inach. VIII.
ἀρκεῖν. οὐδ' ἐπ' ἀρκῶ El. 186, πέφυκεν ἐσθλὸς, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις 822, ἀρκεῖν δοκεῖ μοι 1364, ὅτ' οὐκ ἐπ' ἀρκεῖ Tr. 711, ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα 1216, ἔνδον ἔρκείτω μένων Ai. 76, ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν 80, οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς 439, ἀλλ' οὖν ἐγὼ φύλαξα, τοῦτό γ' ἀρκέσαι 535, ἐγὼ θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι 590, ὡς οὐκ ἀρκέσουσ' (ἀρκέσει) τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν 727, ἐκ τῶνδέ μοι σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, - ἄρκεσον 824, κἂν φιλὸς ἀρκέσαιμι σοὶ γ' ἀκλεισμένῳ 1123, εἰ - κοὐκ ἀρκέσει κοθ' ὑμὶν, οὐδ' ἡσυχίοις, ἔκειν 1242, οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν Ph. 231, οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ' ἀληθῆ, ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν 539, ᾧ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἦρκεσεν παιδὶ καὶ κατοὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν Oid. 1208, μόνας ἀρκεῖν ἔχειν Kol. 282, τοὺς τῇδε γῆς ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι 295, ἀρκεῖν - καὶ τὴν μυρίων μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτείνουσαν 498, οὐχ ὑμὶν ᾄδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν ζῶντες κἀμασταὶ τῇνδε δηλώσηθ' ὕβριν Ant. 308, ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγὼ 547, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν τὸσσον ἀρκεῖ Amphitr. 1.
ἄρκεσις. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις; Kol. 78.
ἀρκτέος. ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινὶ Ai. 853, ἀρκτέον γ' ὅμως Oid. 628.
ἄρκτος. οἷον ἄρκτου στροφάδες πέλευθοι Tr. 130, ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς φυγὰν δύσιν Naupl. V, 11.
ἀρκτοῦρος. τρεῖς ὅλους ἐξ ἧρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμήνους χρόνους Oid. 1137.
ἀρκύστατος. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωχ' ὁ τλήμων; El. 1476.
ἅρμα. ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπίστασαι El. 702, ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κενὸν κροτητῶν ἁρμάτων 714.

ἁρματηλάτης. ἐδόξαζε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα El. 700.
ἁρμόζειν. ἃ δ' ἁρμόσει μὴ τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ El. 1293, ἕως ἂν ἐφτίχριστον ἁρμόσαιμί νιν Tr. 687, σιγᾶν ἃ χρὴ ἁρμόζει σε 731. εἰ μὴ τάδε χειρούδικα πᾶσιν ἁρμόσει βροτῶν Oid. 902, ἐμὸν τόδ', ἐν ἡσυχίᾳ βάσει (σοι) βάσιν ἁρμόσει Kol. 199, νῦν δ' ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων, τούτοισιν, οὐκ ἄλλοισιν, ἁρμοσθήσεται 908, οὐχ ὅς γ' ἐκεῖνο τῷδέ σ' ἦλθ' ἡρμοσμένα Ant. 570, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν ἐμῆς ἁρμόσει πρὸς ἐξ αἰτίας 1318.
ἁρμονία. ἠγοῦνθ' ἁρμονίαν χορδοκόνου λύρας Thamyr. IV, 2.
ἁρμός. ἁρηρὼς ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ Ant. 1216.
ἄρπειος, ἐν δ' ἑρπετοῖσι τετρώσῃ ἑρπηφελὲς ἕζεσ' ἀνέλου χρόνου Ai. 209.
ἁρπάζεσθαι. μανθάν' οὐκ ἂν ἀρπολμην τὸ δρᾷν Ph. 118, εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἁρπάσομαι Oid. 571, οὐδεὶς ἐχθρὸς ὥστε φύσαι πρὸς χρήμαθ', οἵ τε φύσιες ἁρποῦνται σπουδῇν Aload. XI, 5.
ἁρπάσιμος. ἐμοὶ τοιοῦτον οὐδὲν ἐστ' ἁρπάσιμον Ph. 74.
ἄρπασις. τῶνδ' ἄρπασις οὐκ ἔνεστί μοι El. 527, ἄρπασις οὐκ ἔνεστιν οὖν ἀνιστορεῖς Oid. 578.
ἄρπυσθαι. ὃν ἐγὼ μαθήστερον – τὴν μάθησιν ἄρπυμαι Tr. 711, καιρός τοι πάντων γνώμας ἔσχων πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρπυται Ph. 828, σὺν δὲ τὸ σὸν δέμας περιστέλλουσα, τοιῶδ' ἔρπυμαι Ant. 903.
ἄρρητος. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄρρητον, ἐν μήκει χρόνου Ἀνδῆ γυναικὶ φασὶ νιν λάτριν πονεῖν Tr. 69, ὁπότε κλεινόμενος ἐκφέρῃς δωδέκατος ἄρρητος 825.
ἀρρῦν. μήτ' ἀρρῦν (ἄρρυτον) αὐτοῖς γῆν ἀγιέναι τινά, μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας Oid. 270.
ἄρρυτον. ἰλλομένων (καλλαμένων v. εἰλομένων) ἀρύτρων ἔτρε εἰς ἔτρε Ant. 340.
ἀρῦν. ὃς ὕμιν – πατὴρ ἐφάνθην ἔκτεν. αὐτὸς ἠρόθην Oid. 1486, τῆκ τεκοῦσαν ἤροσεν, ὅθεν περ αὐτὸς ἔσπαρη 1497, ἐν Διὸς κήποις ἀρυῦσθαιμόνον εὐδαίμονας ὄλβους Ion I.
ἄρουρα. φήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον ἀμβὰν ἀστείρων

μόνον προσθεῖσ' ἡξαμαῦν ὅπαξ Tr. 32, σὺ δραπέτην, τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς ὑγρᾶς ἁρούρας βῶλον Ai. 1286, μητρῴαν ὅπου κίχοι δικλῆν ἄρουραν οὖ τε καὶ τέκνων Oid. 1257.

ἁρπάζειν. πεῖρόν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον Ai. 2, ὅταν παρῇ κλέψαι τε χἁρπάσαι βίᾳ Ph. 644, οὐ γάμφαν ἔμπειρος, ἀλλὰ τοῦ 'πιόντος ἁρπάσαι Kol. 752, ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον, τὰ λοιπὸν ἁρπάξητε Ant. 311, οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους 1041, ὅταν — χρυσῆλλον ἁρπάσωσι παιδίαις ἔγη Achill. I, 4.

ἅρπην Mom. 6.

ἀῤῥαγὲς ὅρμα u. B. CV, 57.

ἀῤῥηκτός. ἐκνάβοιον ἄῤῥηκτον σάκος Ai. 576.

ἀῤῥὴν s. ἄρσην.

ἀῤῥητος. ὦ δείπνων ἀῤῥήτων ἔκπαγλ' ἅχθη El. 208, τὰ μὲν λελεγμένα ἄῤῥητ' ἐγώ σοι πάντελῆ φυλάξομαι 1012, πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄῤῥητον; Ai. 214, τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄῤῥητόν τ' ἔπος 773, δεδακτά τε, ἄῤῥητά τε Oid. 301, ἄῤῥητ' ἀῤῥήτων τελέσαντα 465, ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄῤῥητόν τ' ἔπος Kol. 1001, ἀλλ' οὐκ ἐκ' ἀῤῥήτους γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις Ant. 556, ἄῤῥητον Sinon 4.

ἀῤῥᾶξ. στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος, ἀῤῥᾶξ, οὐδ' ἐπημαξευμένη τροχαῖαν Ant. 251, ὁ δ' ἔν θ' (ἔνθ') ὅπλοις ἀῤῥᾶξιν Ἡφαίστου τεχνίτου Achill. VI.

ἄρσην. ἐν δὲ κοινοὺς ἀρσένων ἔτω κλαγγὰ τὸν εὐφαρέτραν Ἀπόλλωνα προστάταν Tr. 207, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ ἄγριον ἔλαιον 1196, κτύπος ἄρσην πόντου προβλῆς Ph. 1455, παίδων δὲ, τῶν μὲν ἀῤῥένων (ἀρσένων) μή μοι πρόσθῃ μέριμναν. Oid. 1459, ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες· κατὰ στέγας θακοῦσιν ἱστουργοῦντες Kol. 339, ἄῤῥενας ἐχθροὺς ἔχων Atreus I, 2, ἦλθον ἡγούσας γόους Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας ἄρσενας χοὰς Polyxen. II, 8.

Ἀρτακεύς. τί μέλλετ' Ἀρτακεῖς τε καὶ Περκώσιοι; u. B. XCVII.

ἄρτεμος u. B. CV, 58.

ἀρτάνη· χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην Oid. 1206, πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον Ant. 54, ἀρτάνη Aichmal. VIII, 6.

Ἄρτεμις. ἐροῦ δὲ τὴν καναγὸν Ἄρτεμιν El. 563, οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν 626, σὺ τὰν Ἄρτεμιν, τὰν αἰὲν ἁδμήταν 1239, ὦ παρθένοι, βοᾶτε τὰν ὁμόσκοπον Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν, ἐλαφοβόλον, ἀμφίκυρον Tr. 213, ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις ὦρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας Ai. 172, γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα (εὐκλεᾶ) θάσσει Oid. 161, τάς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος αἴγλας, ξὺν αἷς λύκει' ὄρεα διάσσει (διαΐσσει) 207.

ἀρτηρία. πλεύμονάς τ', ἀρτηρίας ῥοφεῖ ξυνοικοῦν Tr. 1054.

ἄρτι. βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι El. 1386, ἄρτι βακχείαν ὑποστρέφων ἕμιλλαν Tr. 219, ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει Ai. 9, ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται 351, εἰ τούμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς 595, Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν 720, πάρεσθ' ἐκεῖνος ἄρτι 798, ὃ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' (κἀνόητ') ἔπη 1272, ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ Ph. 735, γνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα Oid. 742, γυνὴ τέθνηκε – δύστηνος ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν Ant. 1283, ὁ μὲν Νηρηΐδος τέκνον ἄρτι βλαστάνεσκε Skyth. I, 2.

ἀρτίκολλος. προσκτύσσετο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος, χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον Tr. 768.

ἀρτίπους θρώσκει δόμους Tr. 58.

ἀρτίχριστος. ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμι πόον Tr. 687.

ἀρτίως. ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως, ὡς – El. 347, ἀδυκνόων κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων 481, ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως 792, ἐμόλεν' ἀρτίως, ἐφεύρετ', ἦλθετ 1234, οὐδὲν, ὧν ἔλεξεν ἀρτίως Tr. 346, ὅσ' ἀρτίως ἔδρω 664, ᾧ – ἀρτίως ἔχριον 674, τεθνηκότ' ἀρτίως 206, κλύω τινὸς ὄκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου 86 ἔθαλψεν – ἀρτίως 1082, τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγὴς 1130, ἐφθαρμένας ἀρτίως εὑρίσκομεν λείας ἀπάσα Ai. 25, ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι – 678, ἀλλ φρονοῦσ' ἀρτίως 735, ἀρτίως πεπαυμένην κακῶν ἀτρι

τραχ. 787, ἆρα δῆτ' ἐμὲν ἀρτίως νεοσφαγῆς κεῖται 898, τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλον 941, οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως; 1321, ὥσπερ ἦτον μ' ἀρτίως Ph. 764, οἶδα τ' ἀρτίως Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι Oid. 78, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοὶ 243, ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην 251, ἔλαμψε τοῦ νηφόντος ἀρτίως φανεῖσα φάμα Παρνασοῦ 474, οἷόν μ ἀκουσαντ' ἀρτίως ἔχει ψυχῆς πλάνημα 726, ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι 745, ὅντιν' ἀρτίως μολεῖν ἐφιέμεσθα 1054, τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ ξυναρπάσας ἔπεμψα Kol. 818, πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως 892, λόγον δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην 1150, καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως; Ant. 8, τὸν νεκρόν τις ἀρτίως θάψας βέβηκε 245, ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως λυσσῶσαν αὐτὴν 491, τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι 561, ἔχω μὲν ἐν χείρεσιν ἀρτίως τέκνον 1297.

ἄρτος. ὀρίνδου ἄρτον Tript. V.

ἀρτύειν. ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς Phaiak. 2.

ἄρτυμα. καὶ βορᾶς ἀρτύματα Phaiak. 2.

ἀρύθμων Aigisth.

ἄρυστις. ἢ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας u. B. XLV, 2.

ἀρχαιογόνων Ἐρεχθειδᾶν Ant. 981.

ἀρχαιόκλουτα πατρὸς εἰς ἑδράσματα El. 1393.

ἀρχαῖος. πατρὸς ἀρχαῖον τάφον El. 893, λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς Tr. 1, ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ θηρὸς 555, ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα Ai. 1292, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν; Oid. 1033, ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου Kol. 106, οὐ γὰρ δὴ τό γ' (τόδ') ἀρχαῖον δέμας 110, μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα 684, Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις 1382, δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις 1632, ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντα Ant. 593.

ἄρχειν. 1) Activum: ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἄρχω El.

522, ἄρξασά τι λυπηρὸν 552, ἄρχ' αὐτὸς; ὡς σοι θυμὸς 1319, οὗτος (ἔρως) γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει, κἀμοῦ γε Tr. 443, ὡς ἄρ' ἡμιν οὐ σμικρῶν κακῶν ἠρξεν τὸ δῶρον 872, ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον Ai. 668, μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων 934, πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς, χερσὶν παρευθύνοντες 1068, ἀλλ' ὥσπερ ἄρχεις ἄρχε 1107, αὐτὸς ἄρχων Λίας ἔπλει 1234, οὐ χερὸς, οὐ ποδὸς, οὗ τινος ἄρχων Ph. 860, εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς Oid. 54, ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταὐτὰ, γῆς ἴσον νέμων; 579, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ ἄτρεστον εὖδοντα 585, εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων 591, οὗ τοι κακῶς γ' ἄρχοντος 629, ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος; Kol. 66, ὁ Θήβας δ' ἐλελίζων Βακχεῖος ἄρχοι Ant. 154, ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνὴ 525, καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν 699, ἄλλῳ γὰρ ἢ 'μοὶ χρή γε τῆσδ' ἄρχειν χθονός; 736, καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος 739, θεοῖς ἄρ' οὔποτ' – ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείους ὕβριν – μὴ μάχου βίᾳ Lakain. II, 2, καὶ πρῶτον ἄρχων (ἄρχον) πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν Pandor. II, 3, τοιοῦτος ὢν ἄρξειε (ἄρξεις od. ἄρξει) τοῦδε τοῦ πρέσος Chrys. I, θεὸς ἐμοὶ ἄρχων, θνητῶν δ' οὐδείς u. B. LXXXIX. 2) Medium u. Passivum: κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι El. 264, οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἀρχοιτ' ἔτι Ai. 1075, ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται Kol. 67, ἔᾳ μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην 625, οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων Ant. 63, καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν 699, ἔργου παντὸς ἦν τις ἄρχηται καλῶς u. B. LVIII, 1, 1.

ἀρχέπλουτον καὶ κατασκάτην δόμων El. 72.

ἀρχή. ἀρχὴν δ' ἂν – τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἂν ποθ', ὃν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε El. 439, τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο; Ai. 282, ἄγ' εἰπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις 1097, οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς, ἢ καὶ τῷδε σὲ 1104, οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου Ph. 247, ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην 1289, ἀρχῆς δὲ τῆς

σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα Oid. 49, ἀρχὴν βραχείαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος 121, ἐπεὶ νυρῶ ἐγὼ ἔχων μὲν ἀρχάς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρὶν 259, εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις ὥρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισε, τούτης – λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται 383, ὀὐξ ἀρχῆς φίλος 585, πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ; 593, σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχὴν ἐφαίνου 737, μὴ λάθῃ σε, τὰκ τε σὼν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχὰν 905, ἀρχῆς λαβέσθαι; καὶ κράτους τυραννικοῦ Kol. 373, οὔτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ ὄνησις ἥξει 451, ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα Ant. 92, πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ 177, ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων τ 744, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς Θεσμῶν 798.

ἀρχηγετεῖν. κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν El. 83.

ἀρχηγέτης. οἵ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης Oid. 751.

ἀρχηγός. οἱ δὲ πλησίοι γύαι τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι Kol. 60.

ἄρχῆθεν. νόμος γὰρ ἐστι νοῖσι βαρβάροις Κρόνῳ θυηπολεῖν βρότειον ἄρχῆθεν γένος Andromed. V, 4.

ἀρωγή. ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν Ph. 857, τοῦδ' ἐφημοσύνᾳ κοινὰν ἦνυσεν ἐς φίλους ἀρωγὰν 1145, διπλᾶς ἀρωγὰς μολεῖν γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις Kol. 1094.

ἄρωγός. γῆθεν εὐμενῆ ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν El. 454, σοί θ' ὑπούργησον τάδε ἐμοί τ' ἄρωγά, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν πάντων 462, πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγοί 859, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων 1381, παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόπους ἀρωγὸς 1392, ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος Ai. 201, ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας 357, καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεὶ παρθένους 835, ὅ γε – ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς ἀρωγός Ph. 1217, Λαΐου δ' ὁλωλότος οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίνετο Oid. 127, τὰ σὰ – βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάμαντ' (ἀδάμαστ') ἐνδατεῖσθαι, ἀρωγὰ προστιθέντα 206, ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους Kol. 1012, πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος ἀρωγὸν 1286.

ὠρώματα (ἀρόματα) Akrin. XIV, 7.

ἀρώσιμαι (ἀρώσιμοι) γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι Ant. 569.

ἀσάλπικτον ὥραν Lemn. V, 2.

ἀσάμινθος Eumel. 1.

ἀσαφής. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγεις Oid. 439.

ἀσεβής. ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ Oid. 1382, τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι 1441, κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός; Kol. 823.

ἀσεπτεῖν. χρὴ δὲ τά τ' (γ') εἰς θεοὺς μηδὲν ἀσεπτεῖν Ant. 1350.

ἄσεπτος. εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως, καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται Oid. 890, ἄσεπτον Aichmal. VIII, 7.

ἄσημος. οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ κωκυτὸν Tr. 866, ἄσημος ἀὐργάτης τις ἦν Ant. 252, πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν 1004, φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα 1013, τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς ἔρποντι μᾶλλον ἀσσον 1209.

ἀσήμων. γόων οὐκ ἀσήμονες φθόγγοι Kol. 1668.

ἀσθενής. μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν ἐνὸς ποιῆσαι φαυλὰς ἀσθενεστέραν Kol. 1033.

Ἀσία. ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω - βλαστὸν, φύτευμ' ἀχείρωτον Kol. 695, Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλῄζεται Mys. III, 1.

ἄσιτος ἀνὴρ, ἄποτος Ai. 324, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη Kol. 349.

ἀσκεῖν. ζῶμα - οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον El. 452, ἀσκεῖ τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν 1024, ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου (σῶμα), πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον 1217, τὰ δὲ λαθραῖ' ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κατὰ Tr. 384, δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πολιν Kol. 913, οἱ γὰρ γύναυδροι καὶ λέγειν ἠσκηκότες u. B. CV, 77.

ἀσκέπαρνος. κἀπὶ σεμνὸν ἐξόμην βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον Kol. 101.

ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ El. 36, ὡς ἔξοιδά σε οὐ ψιλὸν, οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν Kol. 1029.

Ἀσκληπίδης. τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν (Ἀσκληπιάδων) Ph. 1333.

Ἀσπίδιός: ἐγὼ δ' Ἀσπιδιὸν σανοστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον Ph. 1427.

ἄσκοπος ἀ λάβα El. 864, ἐξεργάσει δέ μ' ἄσκοπα 1315, τὸν ἄσκοπον χρόνον Tr. 246, πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάνας Ai. 21, ἀλλά μοι ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς φιλέδν φρενὸς Ph. 1111, ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν Kol. 1680.

ἄσμενος. χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἀσμένῃ δέ μοι, ὁ πλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς Tr. 18, οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ 755, τότ' ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου εὖδουν' ἐπ' ἀκτῆς Ph. 271.

ἀσόλοικον Troil. III, 6.

ἀσπάζεσθαι. καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετο Ph. 357, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται Oid. 596.

ἀσπάθητον χλαῖναν u. B. CV, 59.

ἄσπετόν τι θαῦμα Tr. 961.

ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον – τοξεύμασι Naupl. II, 1.

ἀσπιδοῦχος. ὡς ἀσπιδοῦχος, ἢ Σκύθης Naupl. II, 2.

ἀσπίς. ἄσκευον ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ El. 86, μέγ' ἄν τι κομπάσειας, ἀσπὶδ' εἰ λάβοις Ai. 1122, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων Oid. 191, ὡς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε δορός τ' ἐπακτοῦ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ Kol. 1524, ἀσπὶς μὲν, ἡμίλιγδος ὥς, πυπνὸν πατεῖ Aichm. II.

ἀσπιστῆρ. ἄνδρες ἀσπιστῆρες Ai. 565.

ἄσπλαγχνος. μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγὼς Ai. 472.

ἄσσειν s. ἀΐσσειν.

ἄσσον. τύμβου προσείρπον ἄσσον El. 900, στείχουσαν ἡμῶν ἄσσον Kol. 312, ἄσσον ἔρχεται Κρέων δδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν 722, τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ τάσδ' ἄσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας 1098, ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον Ant. 1210, ἴτ' ἄσσον ὠκεῖς 1215.

Ἀστάκειος. οὐδ' ὡς πρὸ Θηβῶν ἀμοβρῶς ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον (Ἀστάκιον) παῖδα, διὰ κάρα τεμὼν Achai. VIII, 6.

ἄστακτί. δι' ὄμματος ἄστακτὶ λείβων δάκρυον ὦδ' ὀδοι-

πόρε Kol. 1251, ἀστυανὲ δὲ σὺν παῖδ' ἀφθίτους σέβον-τες ὠμάρτοῦμεν 1646.

ἄστιπτος. ἀκτὴ - βροτοῖς ἄστειπτος, οὐδ' οἰκουμένη Ph. 2.

ἀστένακτος αἰὲν ἐσπόμην κακοῖς Tr. 1074, ἀστένακτος πάδάκρυστος - ἔρξον 1200.

ἀστεργῆ θεᾶς ὀργὴν Ai. 776, πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν ἀστεργὲς οὐδὲν Oid. 229.

ἀστερόπητης. οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστερόπητης βρονταῖς αὐταῖς μ' εἶσι φλογίζων Ph. 1198.

ἀστιβής. χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω Ai. 657, ἀστιβὲς ἄλσος ἐς τᾶνδ' ἀμαιμακέταν κορᾶν Kol. 126.

ἀστίτης. οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει Alexand. I, 1, βοτῆρα πικρὸν ἄνδρας ἀστίτας I, 2.

ἄστολος χιτὼν Helen. IV, 1.

ἄστομοι πῶλοι El. 724, ἄστομος Akris. XIV, 8.

ἀστός. τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν ἐνοισῶδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται; El. 975, καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις; Tr. 187, πολλοῖσιν ἀστῶν 423, ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ Oid. 222, πῶς οὐχ - ηὗδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον; 892, ἡγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ 776, ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινα δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα 817, ποίας γὰρ ἀστῶν ἦξες εἰς ὁμιλίας; 1489, μανθάνειν γὰρ ἦκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν Kol. 13, ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελεᾶν 171, φέρων ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδε 238, ἡκιστάμην ξεῖνον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών 928, οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ 1528, τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν, ἀστοῖαί φασιν ἐκπεμ-ρῦχθαι τὸ μὴ τάφῳ καλύψαι, μηδὲ κωκῦσαί τινα Ant. 27, τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας 186, καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω ἀστοῖσι 193, ὦ πάντες ἀστοὶ 1183.

ἀστραπή. ἀλλ', οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν, δαφὸν γ' οὐκ ἀπόνητοι El. 1063, τὸν, ὦ (Ζεῦ), πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη τέμων (ὦ Ζεῦ) πάτερ, ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ Oid. 201, οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν Kol. 1456, ἀστραπὴν τιν' ὀμμάτων Oinom.

III, 2, οὐρανοῦ δ' ἄπο ἤστραψε, βροντὴ δ' ἐξέφαγη διὰ ἀστραπῆς Teukr. II.

ἀστράπτειν. πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινὸς Kol. 1067, οὐρανοῦ δ' ἄπο ἤστραψε, βροντὴ δ' ἐξέφαγη διὰ ἀστραπῆς Teukr. II.

ἀστραφὴς Mys. VI, 5.

ἄστρων. μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη El. 19, ὡς πρῶτ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς ψήφου ἄπο δεδορκότ' ἐσθροῖς, ἄστρων ὡς, λάμψειν ἔτι 66, ἔστ' ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπὰς 105, ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος Tr. 1106, τὴν Κορινθίων ἄστροις τὸ λαμπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα Oid. 795, ἰὼ πῦρ πνεόντων χορῶν ἄστρων Ant. 1147, ἐφεῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφὰς Naupl. V, 9.

ἀστροφοὺς. ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος Kol. 490.

ἄστυ. τοὺς δ' ἦλθ' ἐς τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις Tr. 1154, ἄστυ Καδμείων (Καδμεῖον) μολεῖν Oid. 35, ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄπορος ἄστεος (ἄστεως) 762, οὐδ' ἄστυ γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων ἀγάλμαθ' ἱερά, τῶν – ἀπεστέρησ' ἐμαυτὸν 1378, ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξίωθήτω τόδε πάτρῳον ἄστυ ζῶντος δίκητον τυχεῖν 1450, ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται Kol. 67, ἕως ἐγὼ τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτῷ, μὴ κατ' ἄστυ, δημότοις λέξω τάδ' ἐλθών 78, πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει 297, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν τοὺς σοὺς πατρῴους 757, ὁ πέμπτος δ' εὔχεται κατασκαφῆ Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν τάχα (πυρὶ) 1319, ἔκπεσ· οἶδε πιφύηται λόχοι πρὸς ἄστυ Θήβης 1372, ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον Ant. 937.

ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο Ant. 355.

ἀσύμβλητος. δέρκομαι φάτιν ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν Tr. 694, ἔπλαστον, ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην Lemn. V, 1.

ἀσφάδαστος. ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι Ai. 838.

ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν Oid. 51.

ἀσφαλής. τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων El. 741, φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ

ἀσφαλεῖς Oid. 617, λέξαι τ' ἀκοῦσαι τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ Kol. 1288, ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα Ant. 454, ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς Kreus. I, 2, οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις Phaidr. III, 1, οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς, οὐδ' εὑρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι Ai. 1251.

ἀσφαλῶς. ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνῶσῃ τἀδ' ἀσφαλῶς Oid. 613, ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς θεοῦ ὁδοῦ Kol. 1165, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ – ὤρθωσαν πάλιν Ant. 162.

ἀσχάλλοις δ' ἴσως Oid. 987.

ἄσωτος. τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς Ai. 190.

Ἀταλάντη. ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς λοχευθεὶς πιστὸς Ἀταλάντης γόνος Kol. 1322.

ἀτάλλειν. τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκον νέαν ψυχὴν ἀτάλλων Ai. 559.

ἀτάρ. πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά; Tr. 54, ταυροκτόνει μὲν – ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα 761, ἀτὰρ ἥδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι Oid. 1052.

ἀταρβής. ὅστις ἦν θανὼν ἀταρβὴς τῆς θεᾶς Tr. 23.

ἀτάρβητος. ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητα (ἀτάρβητος) ὁρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις Ai. 197.

ἀτᾶσθαι. ἡμεῖς ἆρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν Ai. 269, ἴδοιμί νιν (νῦν), καίπερ ὧδ' ἀτώμενος 384, οὐδὲν οἷδ' ὑπέρτερον, οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη Ant. 17, ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους 314.

αταφος ἔκτινε, δίχα τε παντὸς Kol. 1732, ἐᾷν δ' ἄκλαυστον, ἄταφον Ant. 29.

ἅτε s. ὅστε.

ἄτεγκτος. ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανῇ; Oid. 336.

ἄτεκνος, τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ El. 165.

ἀτελεύτητος. ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανῇ Oid. 336.

ἀτελής. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα ἄῤῥητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι El. 1012, ἀλλ' οὖν δέδοικ' – μὴ ἀτελὴς ἔχῃ (μή μ' ἀτελὴς εὐχὴ) Ph. 782, κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος 842, ἀτελῆ Thyest. VII, 9.

ἀτενὴς, πικρὸν ὡς ἄτης Ant. 626.

ἄτερ. ἆρ' οἶσθ' ἐσ ὅσον χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ; El. 615, εἰ ξένος ἄτερ ἐμᾶν χερῶν πέπυσται 866, τὴν ἐγὼ θαμὰ θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν Tr. 48, λαμπὰς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ᾗξας ἐξὸς νότος ὡς λήγει Ai. 257, γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ 464, λαβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ 1388, παῖς ἄτερ ὡς φίλας τεθήνας Ph. 703, ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοί 'στι σοῦ μοῖρεῖν ἄτερ 812, οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδίον, οὔθ' οὗτος σέθεν 1434, οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν, οὔτ' ἄτης ἄτερ, οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμόν ἐστι Ant. 4, τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον; 566, φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄτερ u. B. LXXX.

ἄτερθε. ἂν (ἅταν) οὔπω τις ἔθρεψεν αἰὼν Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε Ai. 645.

ἄτερος s. ἕτερος.

ἄτη. ἐξ οἵων τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς; El. 215, ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω ταύτας ἄτας 224, μὴ τίπτειν σ' ἄταν ἄταις 235, οὐκ εἰδυῖ' ἆρα, ἵν' ἥμεν ἄτης 936, τίς οὖν - ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαγὴ χθόνα; 1002, ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ στένακτε 1298, ἃ δ' ἐρχομένην μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγάλαν ἄταν Tr. 851, ὃς τήνδ' ἄτην χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει 1002, ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως 1082, τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας 1104, τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι 1274, ὅθ' οὕνεκ' ἄτη συγκατέζευκται κακῇ Ai. 123, ἅταν οὐρανίαν φλέγων 196, πλῆρες ἄτης ὡς διοκτεύει στέγος 307, μὴ - πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει 363, οἵαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἅταν 648, ἄγγελον ἅτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν γέροντι πατρὶ 848, ἰὼ μοι ἐμᾶς ἅτας 908, βαῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος 976, τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ δαρυσσόντων μάχθων ἅταν ἐκάγων ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν 1189, ἀνίκ' ἐξανίησι δακέθυμος ἅτα Ph. 705, πρωτέρας ἅτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει Oid. 164, τίς ἐκ πόνοις, τίς ἅταισιν (ἅταις) ἀγρίαις ξύνομος ἀλλαγᾷ

Ἀτρείδης· δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρῳ τ' ἀμφίκειν τάδε El. 651, κατά μοι βόασον οἰκτρὰν ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις 1068, κἀδόκει μὲν ἔνθ' ὅτε δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων Ai. 57, ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ἥμασας χέρα; 97, τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρείδαι καθ' ἡμῶν 252, σκιᾷ τινι λόγους ἀνέσκα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα 302, νῦν δ' αὖτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας ἔπραξαν 445, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας, μόνους τ' Ἀτρείδας 461, ἀλλ' ὦδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί κου 469, τὰ πρὶν δ' ἔργα – ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεσ', ἔπεσεν μελέοις Ἀτρείδαις 621, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν 667, νῦτέ γ' ἐξ ἀέλπτων λίας μετεγνώσθη θυμόν τ' Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων 718, Κάλχας μετάστας οἷος Ἀτρειδῶν δίχα 750, πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας 838, τοιά μοι – ἀνεστέναξες ὠμόφρων ἐχθοδοπὸς Ἀτρείδαις 932, ἀναλγήτων δισσῶν ἐθρόησας ἄνανδ' (ἄνανδον) ἔργον Ἀτρειδῶν τῷδ' ἄχει 948, γελᾷ – ξύν τε δικλῖδ βασιλῆες κλύοντες Ἀτρεῖδαι 960, τηλόθεν γὰρ ἠσθόμην βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλιμήχ νεκρῷ 1319, Ἀτρείδη 1349, τοιαῦτ' Ἀτρεῖδαί μ', ἢ τ' Ὀδυσσέως βία διεθρέψασθε Ph. 314, συντυχὼν κακῶν ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν 321, ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις ἔγκλημ' Ἀτρείδαις; 323, ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους 361, ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος 389, ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ἔβρις πᾶσ' ἐχώρει 396, ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως 406, τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι 455, εἰ πικροὺς ἔχθεις Ἀτρείδας 511, ἦ ταῦτα δὴ – οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν; 566, ἐγὼ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενής· οὗτος δέ μοι φίλος μέγιστος, οὕνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ 586, νίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν; 598, οὔκουν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔκτησαν εὐκόρως οὕτως ἐνεγκεῖν οἱ 'γαθοὶ στρατηλάται 872, δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον 916, ὅλοισθ', Ἀτρεῖδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σὺ 1285,

ἐγὼ δ' ἀκανθῶ γ' – ὑπὲρ σ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ 1294, λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος, ἢ 'μ' ἐμοὶ τάδε; 1384, ἴσχω' Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἰδά με 1390, Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν καὶ παυσανίαν καὶ Ἀτρειδᾶν (Ἀτρείδαν) u. B. LXXXVI.

ἄτρεστος. τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις Ai. 365, ἄτρεστον εὖδοντα Oid. 586.

Ἀτρεύς. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως El. 1508, Ἀτρέα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε, δυσσεβέστατον, προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον ῥίπτειν τέκνων Ai. 1298, γελάμενος πρὸς σοῦ τε, καὶ τῶν Ἀτρέως διοσσῶν στρατηγῶν Ph. 1023, τοῖσιν Ἀτρέως ἀμὰ ξυνόντα παισὶν, οἵ μ' ἀπώλεσαν 1365, ἢ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως ἔχθιστον υἱόν; 1376.

ἀτρύγετος. ὡς ἂν ποταθείην ὕπερ (ὑπὲρ) ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας Oinom. IV, 2.

ἄτρυτος. καμῶν ἀτρύτων Ai. 788.

ἄτρωτος. τοῦτον δ' ἐγὼ – ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερὸς Kol. 906.

ἀτταταῖ Ph. 743.

ἀττατατᾶ Ph. 750.

ἀτύζεσθαι. ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος El. 149.

αὖ. τίν' αὖ σὺ τήνδε – φωνεῖς φάτιν; El. 323, ἀνειμένη μὲν – αὖ στρέφῃ 516, κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, – οὐδ' αὖ σὺ 911, οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγὼ 1084, τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ, τίς ἂν γυνὴ δύναιτο; Tr. 545, πᾷ δ' αὖ φορεῖ νιν; 965, ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει 987, Θρῴσκει δ' αὖ 1027, τόδε μ' αὖ λωβᾶται 1031, ὃδ' αὖ διῆξε πλευρῶν 1082, δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν 1088, καὶ παρεμπήσω γὰρ αὖ τῆς πατροφόντου μητρὸς 1124, δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ ξύμμαχον 1175, κἆπειτ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου, τοὺς ζῶντας αὖ δεμοῖσι συνδήσας βοῶν – κομίζεται Ai. 62, νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας φίλοις μέγα πένθος εὕρηται 615, νῦν αὖ, νῦν πάρα – πελάσαι 707, ὅτ' Αἴας λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε 711, τί μ' αὖ τάλαιναν – ἐξ ἕδρας ἀνίστατε; 787, δοῦπον αὖ (γὰρ) κλύω τινὰ 871, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ 1088, οὐδ' αὖ τοιαύτην

ἡλῶσαν ἐν κακοῖς φιλεῖ 1118, ἀτρέα δ', ὃς σὲ σ' ἔσπειρε 1295, ὃθ' οἵδε μὲν τεθνᾶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἐστὶν αὖ κἀντεῦθεν Ph. 429, στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖσον αἷμα 783, τί παραφρονεῖς αὖ; 815, κἄθις αὖ πάλιν εἶσειμι πρὸς σὲ φιλὸς 952, τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ ἔσται; 1089, ἥντιν' αὖ παλίντροπος πέλεσθον ἕρπεις; 1222, τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς; 1263, ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν 1331, εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς Oid. 230, εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε 233, οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρα 1373, νῦν δ' αὖ τίν' ἥκεις μῦθον πατρὶ φέρουσα; Kol. 357, εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος – εἰς χεῖρας ἦλθον πατρὶ 974, πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν στράτευμ' ἄγοιμι ταὐτόν; 1418, τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἡκεῖται κτύπος; 1566, τί δ' ἐστὶν – νέορτον αὖ; 1507, ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι καινὸς 1543, καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι – κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως; Ant. 7, νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νῷ λελειμμένα, σκόπει – 58, τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε 198, τλῆμον, μενεῖς αὖ; 229, κἄτ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν νερτέρων ἀμᾷ πόνις 601, σέ τ' εἰκὸς – μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδε 725, φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης 996, ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν ἄμοιρον 1070, τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; 1172, τί δ' ἔστιν αὖ κἄκιον ἢ κακῶν ἔτι; 1281, τοὺς δ' αὖ μεγίστους – τοιούσδ' ἴδοις ἂν Ai. Lokr. IV, 1, τῷ δ' αὖ Λύκῳ τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμων Aigeus I, 2, ἐγὼ δὲ πεινῶ' αὖ πρὸς ἕτρια βλέπω Eris I, ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται, οὐδ' αὖ γυναῖκας Phaidr. IV, 2, χρόνος αὖ, χρόνος – πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις ü. B. VII, 1. μάλ' αὖ s. μάλα.

αὐαίνειν. τῇδε πρὸς πύλῃ, παρεῖσ' ἐμαυτὴν, ἄφιλος ἀφανῶ βίον El. 819, ἀλλ' αὐανοῦμαι (αὖ θανοῦμαι) τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος Ph. 954.

αὐγάζειν. ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὅρμον Phi. 217, αὐγασθεὶς ὑπὸ κουραῖς ἀτίμως διατετιλμένη (διατετιλμένης) φόβης Tyro XV, 6.

αὐγή. ἐγὼ γὰρ ἀμμάτων ἀποστράφους αὐγὰς ἀπείρξω Ai. 70.

αὐδᾶν, εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν El. 126, ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ 233, τί φῄς; (αὐδᾷς δὲ ποῖον;) 856, τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί τινα Δωδῶνι θεσπῶν ἐκ πελειάδων Tr. 171, μὴ - αὔδα τάδε Ai. 368, ἐν οἷς δ' αὐδᾷς, ὁκνῶ Ph. 907, ὥσπερ αὐδᾷς 1408, ἐς πάντας αὔδα Oid. 93, πῶς οὐχ - ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον; 392, πῶς αὖτ' φόβ' οὕτως ὁ σοφὸς αὐτὰ ηὔδα τάδε; 568, εἰ δ' ἄνδρ' ἔκ' οἰόζωνον αὐδήσει 846, ηὔδας 974, αὐδῶν τοιαῦτα 1271, αὐδῶν ἀνόσια 1289, ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾷν ἴσθ', ἃ μηδὲ θρᾷν καλὸν 1409, πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτό γ' (τοῦτον) ἡμῖν ἐμπόρων Kol. 25, αὔδασον, τίς ἔφυς (τίς σ' ἔφυ) βροτῶν; 204, αὔδα 212, δέος ἴσχετε μηδέν, ἕσ' αὐδῶ 223, οὐ γὰρ αὐδᾷν ἡδὺ τἀκίνητ' ἔπη 624, αὐδῶ σιωπᾷν 864, ὁ δ' - αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄγαστα θησέα 1630, ψυχὴ γὰρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη Ant. 227, τίν' αὐδᾷν ξυμμάχων; 923, ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐθιγενὴς γόνος Tr. 1106, ἡνίκ' ὀτρύνουσά νιν ηὐδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν Ai. 772, ποικίλως αὐδωμένου Ph. 130, αὐδῶμαι δὲ παῖς Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος 240, ἵνα χρὴν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρὸν 430, οἶσθα γὰρ ὃν αὐδῶμαι 852, ηὐδᾶτο μὲν τάδε Oid. 527, ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτα 731, ὡς ηὐδᾶτ' ἐκεῖ 940.

αὐδή. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά El. 198, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδὰν 1232, αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν Ai. 975, οὐδέ μ' λήθει βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ Ph. 208, φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους ἀκοῇ τε κλύειν, λεύσσειν τ' ὄψιν 1411, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς, καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως Oid. 1325, ἔργων ἀκόντων ἄίοντες αὐδὰν Kol. 240, αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν 323.

αὔειν. μηδὲν μεῦ' ἀΰσης El. 830, ἐκ δ' ἧσ' ἐγὼ Tr. 565, δεινὸν ἀΰσας Oid. 1260, κἄπειτ' ἀΰσας παῖδας Kol. 1598, ἔρχομαι, τί μ' αὔεις; Niob. IV.

αὐθαδία. κτῆμα τὴν αὐθαδίαν εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρὶς Oid. 549, αὐθαδία (αὐθαδίᾳ) τοι σκαιότητ' ὁρίσκανει Ant. 1028.

ἀΰθαιμος. δεινὰ δ' εὐροῦσαν πρὸς αὐθαίμων (αὐθαιμων) πάθη Kol. 1078.

αὐθαίμων. ὦ Διὸς αὐθαίμων, γλυκὺς Ἀΐδας Tr. 1039.

αὐθαίρετος. τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦσ' αἳ ν (αἵ) φανῶσ' αὐθαίρετοι Oid. 1251, τούτων δ' αὐθαίρετον ῥοῦδὲν Kol. 523.

ἀὐθήμερον (ἀνθήμερον) Danae 2.

αὖθι. σὺ δ' αὖθι μίμνων Polyxen. I, 1.

αὖθις. ὅταν δόμους ἔλθωσιν αὖθις El. 64, ὡς ἦκεν' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν πρὸς πλινθν Tr. 270, πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν καλῶμεν; 342, ἦ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ μεταλτιῶς, σοί τ' αὖθις 1234, πᾶπειτ' ἐπαίξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν Ai. 805, ὡς καὶ φιλήσων αὖθις 680, κοὔποτ' αὖθις ὕστερον 858, οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἃ ν λυπώμεθα 1086, ἄγ', ἐκ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις 1097, χὤτ' αὖθις-ἦλθ' ἐναντίος 1283, ἦ πάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, καὖθις πικροὶ 1359, δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα Ph. 82, καὶ δεῦρ'-αὖθις ἐκπέμψω πάλιν τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα 127, τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμα 342, ὧν μαθόντες, αὖθις εἴσιτον 541, ὧν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὖθις 844, αὖθις αὖ πάλιν εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς 952, ἦλθετ' ἐπήλυδες αὖθις 1190, αὖθις πάλιν-δοῦναι 1232, ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὖτ' ἔγὼ φανῶ Oid. 132, λέγ' αὖθις 359, ἀλλ' αὖθις φράσον 361, εἶτα δεῦρ' ἰὼν ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις; 1403, λέγουσ' αὖθις πάλιν Kol. 364, οὔτ' ἂν ὀὐξεληλυθὼς πάλιν ἔλθοι ποτ' αὖθις 427, τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεται, καὖθις φίλα 615, νῦν τ' αὖθις-πειρᾷ μετασκᾷν 772, ἄσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας 1098, πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν στράτευμ' ἄγοιμι ταὐτόν 1418, τί δ' αὖθις δεῖ σε θυμοῦσθαι; 1420, ἐπεὶ οὖ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἔξετον 1436, τὰ δὴ (δὲ) πήματ' αὖθις αὖξων ἄνω 1455, τίς ἆρα μὲ πότμος αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος ἐπιμένει; 1716, ποῖ δῆτ' αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος αἰῶνα τλάμων ἔξω; 1735, τοῦτ' αὖθις Ant. 167, νέατον δὲ φέγγος λεύσσουσά τ' ἠέλιον, κοὔ ποτ' αὖθις 810, αὖθις εἶπατε 1190, καὶ τύμβον-χώσαντες, αὖθις πρὸς-νυμφεῖον εἰσεβαί-

τομεν 1206, καπόπλουν μὲν τοῦ πρὶν θανόντος Ἀγαμέμνονος πλεῶν λέχος, αὖθις δὲ τοῦδε 1304, τὰ χρήματ' ἀνθρώπειον εὐρίσκειν φίλους, αὖθις δὲ τιμὰς Aiod. XI, 2, ἡμᾶς τοῦσδε ναυβάτας εἶναι πεντηκοντόρους Naupl. V, 5, πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἁνὴρ Peleus I, 3. μᾶλ' αὖθις s. μάλα.

αὐθόμαιμος. εἰ δ' αὐθόμαιοι, πρὶν ναυσὶν πορεῖν; Kal. 385. s. αὔθαιμος.

αὐλιος. καὶ σ' ἐντὸς αὐλείων πυλῶν - ἐξέπεμψεν Ant. 13.

αὐλή. φωνήσατ' - αἳ τ' ἔξω στέγης, αἵ τ' ἐντὸς αὐλῆς Tr. 203, ἐπεὶ - παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια στορέννυσα 901, νῦν δέ μοι λέγ' αὐλαὶ πρίαμ' ἔνδοθεν. ναίει Ph. 142, ὃς νιν - πατρῴαν ἔγει πρὸς αὐλὰν Μηλιάδων Νυμφᾶν 724, φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος, ἦ τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς Ant. 786, ἵτλα καὶ Δανάας εὐράνου φῶς ἀλλάξαι θέρας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς 946, μείμνους μὲν βουσιάδας ἐπιχερσεύει (ἐπὶ χέρσου. ἦ) Ion II.

αὐλητής. πρὶν τιν' αὐλητῶν ὀρᾶν Poimen. III, 1.

αὔλιον. ἐν θέρει δ' ἔαρος δὲ ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει νοσῆ Ph. 19, αὐανεῦμαι τρὶς' ἐν αὐλίῳ μόνος 954, ὦ πληρέστατον αὔλιον λύκος τᾶς ἀπ' ἐμοῦ νάλαν 1087, φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων παλαιᾶν 1149.

αὐλὸς. ἐμοῦ δὲ σῷν κίναγον Δρεπανιν, κίνας ποιμῆς νὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι El. 564.

αὐλίσκος. φυσᾷ γὰρ αὖ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι u. B, LXXX, 1.

αὐλὸς. αἴδ' ἀκούσομαι τὸν αὐλὸν, ὃν τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενὸς Tr. 217, ὁ καλλιβόας τάχ' ἡμῖν αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων καναχὰν ἐκπνεύσιν, ἀλλὰ θείας ἀντίλυρον μούσας 641, οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον Ai. 1202, τοὺς ἱλόμους αὐλοὺς Nioh. VII, 3.

αὐλῶν. πόθι μοι - ναίει, ποτ' - ἢ κοντίους αὐλῶνας, ἢ δισσαῖων ἀκείροις πλιθείς; Tr. 100, κρημνούς τε καὶ σήραγγας, ἠδ' ἐπακτίας αὐλῶνας Skyth. III.

αὐλῶπιν λόγχην u. B. CV, 61.

αὔξειν. τὸ δ' αὔξει βρότου πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον Tr. 117, οὔτε γὰρ ἔκγονα πλυτᾶς χθονὸς αὔξεται

Oid. 175; μὴ νῦν δὲ γε καὶ συνεχώσειν Οἰδίπου καὶ φροῦδ' ἀπ' ἀρχῆς ἀνδρὸς ἐκπεπτωκότος; Oid. 1082; ἐκεῖ μὲν ἕτερα, τοῦδε δ' (δὲ) πήμαθ' αὔξεται αὔξων (χρόνος). ἔστι Kol. 1455; πάλαι δὲ δαίμων δίκαιος αὔξει 1576, τοιοῦδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν Ant. 191, εἰς ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον Thyest. VI, 5.

Αὔανος: ἔχων αὔπνους ἄγρας (ἕδρας) Ai. 281, ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς ὕπνος ἄϋπνος λεύσσειν Ph. 848, οὐδ' ἕνυπνός πω ἔφην μινύθουσι Κήρυκες νομάδες φρένωμα Kol. 685, σὲ τοι κελήσω τὸν αἰὲν ἄϋπνον (αἰένυπνον) 1578.

αὖθα: εἴθ' ἀνερόμεσθά τις γένοιτ' ἔπουρος ἑστιοῦχος αὖθα, ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων Tr. 954; εἰς οἶδ' ἐκ αὖθις πρᾶξιν ἔρχεται; Ph. 1160, κρατεῖ δ' ὑμαιοστερεῖ κάμη δ' αὖθις ἀπλήνιστος αἴσεται Kol. 1261, τυπεῖσης (αἰρεῖσθε) κάρα κίνησις αὖθαιον (κινήσης αὖθις) ἀναιθυφίζει πτερόν Aigeus VI, 3.

αὖριον: οὐ γὰρ ἔσθ' ἥ γ' αὔριον Tr. 945, ἀπείρων οὐκ ἔσῃ τὰν αὔριον πανσέληνον Oid. 1090, χρὴ τῆς ἐς αὔριον οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέσσην ἡμέρας Kol. 567, τὸ δ' ἐς αὔριον αἰεὶ τυφλὸν ἕρπει u. B. XXVII, 4, 2.

αὐτάγγελος. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς σοῦ σὺν αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἕτοιμος; Ph. 568, καὶ λόγοις σ' (γ') αὐτάγγελος (ἦλθον) Kol. 333.

αὐτάδελφος. ὦ κοινὸν αὐτάδελφον ἰσομήτης κάρα Ant. 1, τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα 503, ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον, μήθ' ὑπ' αἰμητῶν κυνῶν εἶασ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος 696.

αὐτάρκης. αὐτάρκει βοᾷ Kol. 1057.

αὖτε: ἦθ' αὖθ' ἕρπει Tr. 1010, εἰ δὲ τοῦ χρόνου πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὖτ' (αὖτε) ἐγὼ λέγω Ant. 462.

αὐτίκα. ἄνδρες αὐτίκα τελεῖσθε τυθέντων El. 1398, ἃν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξορῶ Tr. 154, ὅπως δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ 199, ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα 594, καὶ νιν αὐτίκα ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως 806, ἀλλ' αὐτίκ' ὑμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις κατοῦ δεῖ πολοδυμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν Ai. 548, τῷ (σοφίσματι) νιν αὐτίχ'

αἰρήσειν δοκῶ Ph. 14, πρὶν ἐρὸν τόδ' αὐτίκα πέτρᾳ πέσῃς ἄνωθεν αἰμάξῃ κενόν 1001, ἀπὸ γὰρ βίου ἰφτίκα λείψω 1158, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κοπὰ ἐκόντα, κοὐκ ἄκοντα Oid. 1229, τί νοεῖ αὐτίκα κύρσει; Kol. 225, αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν 323, ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων (καθέξον), ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν 380, τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν 433, εἴ τις σὲ αὐτίκ' ἐνθάδε πτείνοι παραστὰς 992, οὗ τι πω ἀς αὐτίκα 1371, Διὸς πτερωτὸς ἦδε μ' αὐτίκ' ἔξετὰι βροντῇ πρὸς Ἅιδην 1460, χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι 1520, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ συμφίφ Ant. 760, καὶ μὴν ὑβρίζων, αὐτίκ' ἐκ βάθρων ἔλω ξυτῆρι κρούων γλωσσὸν ὑπτίου ποδός u. B. CV, 153.

αὖτις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε Kol. 234, οὐ γὰρ μ' ἔτι βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖτις 1488, χρὴ ᾽σται δέ σ' ἐνθένδ' αὖτις Triptol. IX, 1.

αὐτογέννητος. κοιμήματα τ' αὐτογέννητ' (αὐτογέννητ') ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου πατρὸς Ant. 864.

αὐτόγνωτος. σὲ δ' αὐτόγνωτος ὧλες' ὀργὰ Ant. 875.

αὐτοδαής. ὅπως μοι Νύσσια Κωσσί' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς Ai. 699.

αὐτοέντης. νῦν ἐπισπέλλει σαφῶς τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας (τινα) Oid. 107. S. αὐτοφόντης.

αὐτόθεν. σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε Kol. 1137.

αὐτόκλητος. οὔκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος, ἐκ δόμων κορεύεται Tr. 892.

αὐτοκτίσους δόμους Kedal. IV, 1.

αὐτοκτονοῦν. ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν αὐτοκτονοῦντε (αὐτοκτενοῦντε, vielleicht αὐτὼ κτενοῦντε) τὼ ταλαιπώρω Ant. 56.

Αὐτόλυκος. ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἀργεῖ κοίλῳ Thamyr. V, 1.

αὐτόμοιρος Thyest. VII, 10.

αὐτοπόλως Phaidr. IX, 6.

αὐτόνομος, ζῶσα, μόνη δὴ θνατῶν, Ἅιδαν καταβήσῃ Ant. 821.

αὐτόξυλόν γ' ἕρκημα Ph. 26.

αὐτόπαις, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων τῷ Διὸς αὐτόκωδι Tr. 826.

αὐτόποινος, φύτευμ' ἀχείρωτον, αὐτόκτιτον ἐγχέων φάβημα ἁλίων Kol. 698.

αὐτόπρεμνος, τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμνα ἀπόλλυται Ant. 714.

αὐτὸς I) selbst u. a. 1) Singularis, a) Nominativ: El. 662, 996, 1013, 1152, 1156, 1305, 1319, Tr. 249, 253, 481, 746, 820, 1066, 1153, 1214, 1227, Ai. 128, 266, 465, 742, 1090, 1092, 1099, 1234, 1295, 1365, 1387, Ph. 89, 290, 463, 572, 670 (ταὐτὸς), 956, 1332, Oid. 7, 221, 544, 574, 591, 704, 805, 856, 1039, 1179, 1263, 1381, 1447, 1485, 1498, 1499, Kol. 462, 559, 562, 591, 907, 912, 1021, 1280, 1520, 1527, 1530, 1553, 1589, Ant. 52, 398, 707, 754, 1066, 1260, Alet. IV, 1, Atreus I, 2, Helen. I, 1, Kreus. VI, 2, u. B. LXXXI, 2; ταὐτὸς El. 28, Ai. 347, 391, Ph. 96, 319, 893, 1368, Oid. 22, 927, Kol. 997, 1142, 1747, Ant. 801, 1095, 1246, Erigon. 2, 2, ταὐτὴ u. B. CV, 110, 4; mit Pronominibus Personalibus: El. 1470, Oid. 379, 587, 957, Kol. 488, Ant. 1112, Aithiop. I, 2; αὐτὸς ὅδε Oid. 531, ὧδ' αὐτὸς Tr. 58, ὧδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει Ant. 1257; αὐτὸς αὐτοῦ, αὐτὸς πρὸς αὐτὸν u. a. s. αὐτοῦ, ἐμαυτοῦ, σαυτοῦ; τοὐξ αὐτὸ — τοῦτο Oid. 1013, αὐτὸ τοὔργον Lemn. V, 3. b) Genitiv: αὐτοῦ Διὸς Ph. 392, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου 484, Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ Oid. 712, Φοίβου τε ταὐτοῦ Ζηνὸς Kol. 793; mit Pronominibus Possessivis: τοὐμὸν αὐτῆς u. a. El. 252, Oid. 416, 1248. c) Dativ: σοὶ ταὐτῷ Ph. 621, πρὸς αὐτῷ γε τῷ δεινῷ Oid. 1169, μοι - αὐτῷ τε καὶ τῷ μῷ γένει Kol. 952, σοὶ - αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδε 1125. d) Accusativ: El. 86, Tr. 1177, 1363, Kol. 1009, 1155, 1202, Ant. 437, Akris. IX, 2, Aload. VIII, 3; mit Substantivis: El. 720, 1397, Ai. 1168, Kol. 1285, 1650, Ant. 1217; mit Pronominibus Personalibus: αὐτόν τέ με Ph. 1315, σὲ ταὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν Kol. 868, ἐμὲ, αὐτόν τε 1009, μὲ - αὐτὸν 1155, σέ γ' αὐτὸν καὶ πόλιν

1417, *μὲ αὐτὸν* 1545, *σέ τ' αὐτὸν* Ant. 1344; *αὐτὸν ἐκεῖνον* Tr. 287, *χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γε* Ph. 23, *αὐτὸ τοῦτο* Ph. 77, *κατ' αὐτὸ τοῦτό γε* 438, *τοῦτ' αὖτὸ* 1022, Oid. 547, 548, Kol. 575, *τοῦτ' αὐτὸ – τοῦτο* Tr. 408. 2) Pluralis, a) Nominativ: *αὐτοὶ θεοὶ* Kol. 1511, *αὐταὶ* 1757. b) Genitiv: *αὐτῶν ἀγώνων* Kol. 1088, *ὑμῶν – αὐτῶν* 1501. c) Dativ: *ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς* El. 1329, *αὐτοῖς ποιμνίοις ἐπιστάταις* Ai. 27, *οἷς – αὐτοῖς* Pk. 316, *βροντᾷς αὐταῖς* 1199, *αὐτοῖσιν ὅπλοις* Amphiar. IV, 2. d) Accusativ: *ἀλλ' αὐτὰ δή νοι ταῦτα καὶ παράσσω* Tr. 608. — II) selbst oder er, sie, es, 1) Singularis, a) Nominativ: El. 408, 421, Tr. 192, Ph. 161, 1012, Oid. 725, 1247, Ant. 488, Oinom. III, 3, *ἀνὴρ ἐκεῖνος – αὐτὸς μὲν* Ai. 272. b) Accusativ: *αὐτὸν* Ph. 430, Alet. III, 2. 2) Pluralis: *κεῖνοι – αὐτοὶ μὲν* Tr. 282, *σὺ' αὐτοῖς τύχοι* Ph. 275. — III) er, sie, es, 1) Singularis, a) Nominativ: Ai. 1283, Ph. 691, Oid. 1078, Ant. 484, *αὐτὸς ἥλιος* Ph. 1330. b) Genitiv: El. 456, 1113, Tr. 42, 465, 778, Ai. 318, 759, 1135, Oid. 1259, Kol. 578, 1015, Ant. 73, 412, u. B. CV, 66, *αὐτοῦ* u. *αὐτοῦ* Kol. 1996. c) Dativ: El. 300, 438, 447, 451, 460, Tr. 328, 384, 656, 756, 816, Ai. 302, Ph. 425, Oid. 507, 849, 1025, 1258, Kol. 70, 483, Ant. 48, 507, Aload. XI, 12, Tyndar. 2, Phthi. III, 2, *αὐνῷ* u. *αὐτῷ* Oid. 612, Kreus. VI, 2, u. B. XV, 2, 2, mit Pronom. Personal. El. 442. d) Accusativ: *αὐτὸν* El. 454, 457, 579, 953, 1120, Tr. 75, 194, 199, 262, 269, 272, 277, 608, 610, 712, 1177, Ai. 29, 106, 531, 538, 542, 545, 548, 723, 756, 764, 821, 986, 1052, 1062, 1152, 1180, 1338, 1388, Ph. 164, 193, 445, 495, 580, 826, 1003, 1094, Oid. 297, 469, 713, 842, 926, 939, 1024, 1421, Kol. 18, 121, 1164, 1189, 1192, 1349, 1624, 1626, 1654, 1658, Ant. 285, 1094, 1227, u. B. LXV, 2, LXXVIII, 3; *αὐτὴν* El. 374, 417, 585, 576, Tr. 433, 628, 930, 1226, Ph. 1439, Ant. 492, 655, Tereus s. Krisis II, 2, Pellas; *αὐτὸ* El. 1270, 1317, Ai. 574, 660, Ph. 651, Achill. I, 2. 2) Dualis: *αὐνοῖν* El. 1376, Oid. 684, Kol. 423, 430, *αὐταῖν* 446, *αὐτὰ* Ant. 770. 3) Pluralis, a)

Nominativ: αὐτὸ Oid. 341. b) Genitiv: El. 717, 1460, Tr. 461, Ai. 304, Ph. 277, 328, 330, Oid. 975, Kol. 66, 622, Alet. VI, 3, Erigon. 2, 1. c) Dativ: El. 334, 536, 1389, Ai. 451, 972, Ph. 610, 983, 1026, Oid. 270, 598, 752, Kol. 367, 947, 1611, 1635. d) Accusativ: αὐτοὺς El. 709, Ph. 601, 788, 1042, 1369, Kol. 279, 603, 942, αὐτὰ Ai. 444, 445, 1290, Ph. 64, 373, 447, 670, 766, 777, 1284, Oid. 132. — IV) derselbe, ohne Artikel: αὐτὸς El. 917, Ph. 119, 1330, Oid. 458, 567, 1208, Achill. I, 8, αὐτὸν Ph. 500, αὐτὰ Ant. 929; mit Artikel: 1) Singularis: αὐτὸς Ph. 521, ταὐτὸ Tr. 425, ταὐτὸν Kol. 612; ταὐτοῦ πατρὸς Ant. 513, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν El. 825; ἐν ταὐτῷ El. 1496, Alet. VI, 3, ἐν πόνῳ ταὐτῷ Kol. 1359, ἐκ ταὐτοῦ λάγῳ 1655; τὸν αὐτὸν Ai. 437, Oid. 844, Kol. 1337, τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα Ph. 128, πρὸς ταὐτὸν πέδον Ph. 546, ταὐτὸν σπέρμα Oid. 1405, στρώσεμα ταὐτὸν Kol. 1419, ἐς ταὐτὸ Oid. 734, ταὐτὸν 825, ταὐτὸν τόδε Ph. 1256. 2) Pluralis: τῶν αὐτῶν Tr. 546, Ant. 929; τοῖς αὐτοῖς El. 916, Tr. 440, Akris. VIII, 2, ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς Ai. 84, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε κακοῖς Ant. 1076, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις v. B. XVI, 1, 3; ταὐτὰ (ταῦτα) Oid. 284, ταὐτὰ mit dem Dativ El. 269, Oid. 579, 840, ταὐτὰ = τάδε Ai. 687, τά γ' αὐτὰ πράτη Oid. 586.

αὐθάδεστον Skyr. VII, 2.

αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκεῖσαι δόμους Ph. 496.

αὐτοσφαγής. ὥσπερ εἰσορᾶσ' ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, ὡς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φιλίστων ἐγγόνων ὤλοίατο Ai. 841.

αὐτοῦ. θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ κἀναπαύσωμεν γόον; El. 81, αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἐμμείναντα Tr. 335, μηδ' αὐτοῦ θάνω 802, ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν Oid. 686, αὐτοῦ μέν', οὗπερ κἀφάνης Kol. 77, ἕως ἐγὼ τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ, μὴ κατ' ἄστυ, δημόσαις λέξω τάδ' ἐλθών 78, αὐτοῦ 192, ἐκίχες αὐτοῦ 858, σὺ δ' ἥμιν ἔκπλος αὐτοῦ μίμνε 1089.

αὐτοῦ. πλαίω, τέκνα — αὐτὴ πρὸς αὐτὴν El. 286, ὡς

πατὴρ ἀντίστομόν τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν κύνου
κόρην 572, τήνδε δ' ἔκτοσθεν βοᾷν ἔα τὰ δ' ἐντὸς, καὶ
τὰ τῶν φίλων κακὰ 803, οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
Αἴγισθος, ὥστε σὸν ποτ' ἢ πάμον γένος βλάπτειν ἄσας,
πημόνην αὐτῷ (αὐτῷ) ὄαφῆ 966, τὸ μέλλον ἐν τοιοῖδε
βόσκεται χαροιδὶν αὐτοῦ Tr. 145, τὴν αὐτοῦ σαρκῶν
πρᾶξιν 151, ταύτας ἐκεῖνος ἐξείλιθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ
θεοῖς κριτὸν 245, ὧσθ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμο-
σεν 253, εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις 421, ἔδεσμον
ἐξ αὐτοῦ φθίνει 677, αὐτὴν ὄιηὶστωσε 881, αὐτὴ πρὸς
αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε 891, αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον'
ἀνακαλουμένη 910, λύει τὸν αὐτῆς πέπλον 924, αὐτὴ
πρὸς αὐτῆς (τέθνηκεν) 1132, αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ δῆλον
(ἔπραξε) Ai. 906, ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἢ κείνοις γλυ-
κύς, αὐτῷ δὲ τερπνὸς 967, ὧν ἠράσθη τυχεῖν, ἐκτήσατ'
αὐτῷ, θάνατον, ὅνπερ ἤθελεν 968, οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευ-
σεν, ὡς αὐτοῦ κρατῶν; 1099, τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ
πολεμίους (οὐκ ἐᾷ θάπτειν) 1132, ἢ πάνθ' ὁμοῖα πᾶς
ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ 1366, οὐδέ τιν' αὐτῷ παιῶνα κακῶν
ἐπινεμᾷν Ph. 167, τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν λιπών τις,
δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα 902, τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς
ἓν' ἔρχεται μόνον καθ' αὑτὸν, κοὐδέν' ἄλλον Oid. 63,
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων, ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ
(αὐτοῦ), τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύθος 138, κεἰ μὲν φοβεῖται
τὸ πίκλημ' ὑπεξελὼν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ 228, εἴ τις ἦ
φίλου δείσας ἀπώσῃ τοὔπος, ἢ χ' αὐτοῦ τόδε 284,
φανήσεται δὲ παῖδι τοῖς αὑτῇ ξυνὼν ἀδελφὸς αὐτὸς
καὶ πατὴρ 457, αἱ τοιαῦται φύσεις αὐταῖς δικαίως εἰσὶν
ἄλγισται φέρειν 675, αὐτὴ πρὸς αὐτῆς (τέθνηκε) 1287,
ἔκαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων 1270, ἀκούων τῆδε
τῆς ὑπὲρ τ' ἐμοῦ αὐτῆς θ' ὁρώσης Kol. 84, ἀλλ' εὐτυ-
χὴς ἔκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει, ἐμοί τε 308, τίς γὰρ
ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος; 309, ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται
660, σὺ δ' ἄβιον οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν τὴν αὑτοῦ
αὐτοῦ 980, ἐκεῖ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν 966, καὶ τεκοῦσά μ', αὐτῆς
ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι 984, τὸν ἄνδρ' ἴσον τόνδε

τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν, ᾧ θεῷ δ' ἃ βούλεται 1182, τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας 1356, καθ' αὐτοῖν δικαστὰς λόγχας σπήσαντε Ant. 145, μεῖζον' ὅσοις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει 182, εἰ τόνδ' ἂν εἶποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους φῦσαι; 646, ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον, μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν εἶασ' ὀλέσθαι 696, αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ (ὄλωλεν) 1177, αὐτῷ χολωθεὶς 1235, παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτὴν 1315, χῶταν περ αὐτῆς εὐγενεστάτη φανῇ u. B. LVI, 7, ἣν ὁ βούκερως Ἴακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίστην πέμει XCIV, 3, αὐτὸς παρ' αὐτοῦ (αὐτῶν) μανθάνων 6, 7. S. auch ἑαυτοῦ.

αὐτουργός. διπλᾶς ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερὶ Ant. 52.

αὐτοφόντης. τὸν αὐτοφόντην (αὐτοέντην) ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸς ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ El. 272.

αὐτόφορτοι Thyest. VII, 11.

αὐτόφωρος. πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων Ant. 51.

αὐτοχειλέσι (αὐτοχείλεσι) ληκύθοις Andromed. VI.

αὐτόχειρ. ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοικήσεις κταθεῖν Αἴγισθον El. 955, τοὐμὸν ἐξάρασα σὲ σῶμ' αὐτόχειρα Tr. 1194, κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε διοσσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων Ai. 57, εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς τὸν αὐτόχειρα Oid. 231, ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν 266, ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων 1332, παίσαντές τε καὶ πληγέντες αὐτόχειροι σὺν μιάσματι Ant. 172, εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου εὑρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς 306, ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ ἔλουσα 900, Αἵμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται 1175, παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτὴν 1315, σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς; ἦ σ' ἐγείνατο Alkmai. II, 2.

αὐτοχειρί μοι, μόνῃ τε δραστέον τοὔργον τόδε El. 1019.

αὖτως. ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν αὖτως, ὧδ' αὖτως, ὥς μ' ὄλεσαν Tr. 1088, γένους ἅπαντος ὄζαν ἐξημημένος αὖτως, ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τάμνω πλόκον Ai. 1179, δύ'

αὕτως (αὐτός) δεῖν' ἔλεξας Ph. 426, αὕτως δὲ καὶ σύ γε (ὄλβιος γένοιο) Oid. 931, κρυφῇ δὲ κεὖθε· σὺν δ' αὕτως ἐγὼ Ant. 85, αὕτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα τείνας ἐκεῖκει μηδὲν, ὑπτίοις κάτω στρέφας τὸ λοιπὸν εἰλμασιν ναυτίλλεται 715.

ἀνιενίζειν. καὶ τοὺς μὲν ἠνίενιζε Ai. 298.

ἄνημα. δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, ἄνημα μέγιστον Kol. 710, σὺ γάρ νιν εἰς τόδ' εἶσας ἄνημα 713.

ἀνήν. κρεμαστὴν ἀνίενος κατείδομεν Ant. 1221, ἥτις — θέρος θερισθῇ ξανθὸν ἀνίενον ἄπο Tyro XV, 4, ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ μέσον ἐς τὸν ἀνίεν' εἰσαλοίμην u. B. XXXVII.

ἀνημερᾶς τριχὸς Oinom. VI, 2.

ἀφαγιστεύειν. κἀπὶ χρωτὶ δυσίαν κόνιν παλύνας, κἠφαγιστεύσας (vielleicht auch von ἐφαγιστεύειν) ἃ χρὴ Ant. 247.

ἀφαγνίζειν. Ἐτεοκλέα — τάφῳ τε κρύψαι, καὶ τὰ πάντ' ἀφαγνίσαι (ἐφαγνίσαι), ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς Ant. 196.

ἀφαιρεῖν. Θανόντες ἤδη τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα Ai. 100, εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με Ph. 376, τὸν βίον μή μου Φέλης 933, τί μ' ἄνδρα πολέμιον ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς; 1303.

ἀφανδάνειν. οὕτω δὲ καὶ σοὶ τἄμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ Ant. 501.

ἀφανής. μεθέντας ἡμᾶς τάφανῆ Oid. 131, σὺν ἀφανεῖ λόγῳ 657, τὰν ἀφανῆ θεὸν Kol. 1556, ἐν ἀφανεῖ (ἀφανεῖ) τινὶ μόρῳ 1681, ὅστις τἀφανῆ περισκοπεῖ u. B. XC, 1.

ἀφανίζειν. τοῦτ' ἠφάνισται, διάβορον πρὸς οὐδενὸς τῶν ἔνδον Tr. 676, τὸ σὸν ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος Kol. 1712, οὐδὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὖ Ant. 255.

ἄφαντος. μόλις ἔφην' ἄφαντον φῶς Ph. 297, ἄφαντος ἕρπει θανασίμῳ χειρώματι; Oid. 560, ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος 832.

ἄφαρ βέβακε Tr. 134, 580, τὸ' οἷον προσέμιξεν ἄφαρ τοὔνομ' ἡμῖν 821, ὅπως — μὴ ταρβαλέα θάνοιμι μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ 958.

ἁφαρπάζειν. ὦ ἁφαρπάζων φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος Tr. 548.

ἄφατος. ἰὼ σκότον νέφος ἐμὸν ἀκότροπον, ἐπικλόμενον ἄφατον Oid. 1314, ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται πτύπος ἄφατος ὅδε Διόβολος Kol. 1463.

ἀφεγγής. εἴ τι γᾷ ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων Kol. 1481, ὦ φῶς ἀφεγγὲς 1549.

ἀφειδεῖν. ψυχῆς ἀφειδήσαντε El. 980, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσει πόνου Ant. 414.

ἀφελής Phrix. III.

ἀφέλκειν. ἀφέλκομ' (ἀφέλκομαι) ὦ δύστηνος Kol. 844,

ἀφέρπειν. τί σῖγ' ἀφέρπεις; Tr. 813; ἐᾶτ' ἀφέρπειν 815, ἄφερπε νῦν Ai. 1161, ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος Kol. 490.

ἀφεψιασάμην Antenor. III, 1.

ἄφθιγκτος. τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ νάπει ποιάεντι Kol. 156.

ἄφθιτος. Γᾶν ἄφθιτον, ἀκαμάταν Ant. 339, ἀφθίτους γνώμας Mys. VI, 6, ἄφθιτος βία u. B. XXIII, 3.

ἄφθογγος. ἦσθ' – ἄφθογγος Ai. 311.

ἀφθόγγους (ἀφθόγγους) γάμους Troil. I, 1.

ἀφιέναι. οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν El. 1020, τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες 1288, χειρίαν ἀφεὶς τινι Ai. 495, ἦν – τελευτήσας ἀφῇς 496, μηδ' ἀφέντ' ἐᾷν 754, μηδ' ἀφιέναι μόνον 796, ποιήσω πᾶσαν αἰαχύνην ἀφεὶς Ph. 120, μή μ' ἀφῇς ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 486, ἀπόδος, ἄφες μοι τὰ τόξα 981, ἄφετε γὰρ αὐτὸν 1054, τί με – κοὐκ ἀφῆκας εἰς Ἅιδου μολεῖν; 1349, τέλει γὰρ εἴ τι νὺξ ἀφῇ Oid. 198, ἄφες μ' ἐς οἰκους 320, πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ', ἀφεὶς τάδε; 599, σὺ νῦν ἀφεὶς σεαυτὸν, ὧν λέγεις πέρι 707, μηδὲ τοῦτ' ἀφῇς 860, πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ; 1177, μηδ' ἀφῆτ' (ἀφεῖτ') ἔπος κακὸν Kol. 731, οὐκ ἀφήσεις; 834, οὔ τοι σ' ἀφήσω, τῶνδέ γ' ἐστερημένος 857, ἀφεὶς τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρια 914, ὡς μή μ' (μήτ') ἄτιμον – οὕτως μ' ἀφῇ γε 1279, τί μὰν ἀφήσει τέλος; 1458, τὰ θεῖ' ἀφεὶς 1537, μόνην ἀφῆτ' (ἀφεῖτ', pd. ἄφετε μόνην, od. ἄπιτε μόνην) ἔρημον Ant. 887, τρι-αὐτά σου – ὥστε τοξότης ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύ-

ματα βέβαια 1085, ἵνα τὸν θεραπ. οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ 1088, τέλος δ' ὁ χαμὲς οὐδ' ὅπως ἀφῇ θέλει Achill. I, 6, τέκνων δ' ἀφοῦ Oid. 1521, καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα Ant. 1165.

ἀφικνεῖσθαι. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; El. 1225, ἀφίκοιτ', ἀφίκοιτο Tr. 655, ἢ καὶ παρέσῃ, ἡνίκ' τέρμ' ἀφίκετο; Ai. 48, ὅσοι Τροίαν ἀφικόμεσθα 1341, ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα ξένοις ἐποικτίρειν σε Ph. 317, κἀκεῖ πάντ' ἀφίξομαι Oid. 265, τοιάνδ' ἰδεῖν κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην 833, πρὸς σ' – ἑκάστις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν 920, ὅτου χρῄζων ἀφῖξαι 933, παρὰ (πρὸς) τίνος δ' ἀφιγμένος; 935, καὶ μὴν μάλιστα τοῦθ' ἁφικόμην, ὅπως – εὖ πράξαιμί τι 1005, τίνας χώρους ἀφίγμεσθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν; Kol. 2, ὥστε – κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχὺς 307, ἑκὼν δαιμόνων ἀφιγμένος 634, τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα 794, ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου 877, τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ; 1308, χὥταν εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνῇ 1581, ἔπει δ' ἀφῖκτο τὸν καταῤῥάκτην ὁδόν 1590, ὡς πρὸς τέλος γόων ἀφίκοντο 1622, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοὔπος ἀφῖκται Ant. 934.

ἀφίλητος. οὐδὲ γέρων ἀφίλητος ἐμοί ποτε καὶ τῷδε μὴ νυφήσῃς Kol. 1702.

ἄφιλος αὐανῶ βίον El. 819, τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροὶ μεγίστας ἀρετᾶς ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεσ', ἔπεσεν μελέοις Ἀτρείδαις Ai. 620, μόνον ἔρημον ὧδε πᾶφιλον καλούμενον Ph. 228, ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με προσβάλλον ἄφιλον, ἔρημον, ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρὸν 1018, ἄθεος, ἄφιλος, ὅ τι πύματον ὀλοίμαν Oid. 662, ὅ τι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον Kol. 186, τὸ κατάμεμπτον, ἀκρανὲς, ἀκροσόμιλον, γῆρας ἄφιλον 1237, ἄκλαυστος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος, ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδὸν Ant. 876.

ἀφιστάναι. μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς El. 776, ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης 912, ἄνθρωπος ἀποστήτω Tr. 434, σιγᾷν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν Ph. 865.

ἀφνεός. ἀφνεωτέραις χεροὶ El. 457.

ἀφόβητος. Δίκας ἀφόβητος Oid. 885.

ἄφοβος. ἐν ἀφόβοις με θῆρσι δεινὸν χέρας Ai. 366, ἄγω πρὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατὸν Kol. 1325.

ἀφορμᾶν. τί τήνδ' ἄκλητος – ἀφορμᾷς (ἐφορμᾷς) πεῖραν; Ai. 290, οἷον ὦρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφορμηθημεν Kol. 1401, οὐ γὰρ ἄλιον ἀφορμᾷ ποτ', οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς 1470.

ἄφορμος. αὐτις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἐκθορε Kol. 234.

ἀφοσιούμενοι (od. ἀφεσιωμένοι, gewöhnl. ἀφοσιωμένοι) Thyest. VII, 12.

ἀφράδμων (ἀφράσμων) Triptol. IX, 5.

ἄφραικτος φίλων Ai. 910.

ἄφραστος. φάτιν ἄφραστον Tr. 694, ἀφράστῳ τῇδε πέδῃ 1057.

ἀφράστως. ἐπεί σε νῦν ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον El. 1262.

ἀφρίζειν. ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νᾶτα καὶ τροχῶν βάσεις ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαὶ El. 719.

Ἀφροδίσιος. γόνον τε μήλων, κἀφροδισίαν ἄγραν Danae 3, ξανθῇ δ' Ἀφροδίσια λάτρεῦ' ποσὶν ἐπεισύπτει δόμοις Inach. III.

Ἀφροδίτη. οὐδὲ Μουσᾶν χοροί νιν ἀπεστύγησαν, οὐδὲ (ἀ) χρυσάνιος Ἀφροδίτα Kol. 693, ἄρτιος ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα Ant. 800.

ἀφροντίστως. καὶ νῦν ἦκε δόμους ἐς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως Tr. 366, ὡς ἀφροντίστως ἔχει Ai. 355.

ἀφρόνως. ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο Ai. 766.

ἀφρός. ἐκ δὲ γῆς – ἀναξέουσι θρομβώδεις ἀφροὶ Tr. 702.

ἀφροσύνη. εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ, κούφας ἀφροσύνας φέρον Kol. 1230, οὐ δή ποθ' αἱ γ' ἄπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελάντες; Ant. 383.

ἄφρων. οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν El. 941.

ἀφυής. νιν ἀφυῆ τ' ὄντα, κοὐ θέλοντα Ph. 1014.

ἄφυκτοι κύνες El. 1388, ἄφυκτα βέλη Tr. 265, ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον Ph. 105, περιώσι' ἄφυκτά τε μήδεα Phaidr. I, 1.

ἀφύλλατον πέτραν Iobat. II.

ἀφώνητος. τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματα – παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά Kol. 1238.

ἄφωνος. τάχ' ὧν ἐξείφωνος – σιγῇ πτήξειεν ἄφωνοι Ai. 171, μὴ γὰρ αἴδε δαίμονες θελέν μ' ἄφωνον τῆσδε γῆς ἀφᾶς ἔτι Kol. 865.

ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος λέγτες Kol. 131.

Ἀχαιός. πᾶκ τοῦδε μηνίσασα Δηρφα κόρη κατεῖχ' Ἀχαιούς El. 571, εἰς ἣν Ἀχαιὸς 701, οὗτοι ϕ' Ἀχαιῶν μή τις ὑβρίσῃ στενγναῖσι λώβαις Ai. 560, καὶ ταμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς θήσονθ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμὸς 573, ἐκ πατρῴας ἦκων γενεᾶς (ἄριστος) πολυπόνων Ἀχαιῶν 688, ὀξεῖα γάρ σου βάξις – διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας 999, αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν ἄγειν Ἀχαιοῖς ξυμμαχόν τε καὶ φίλον 1058, ἦ σὺ φῂς ἄγειν τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς θεῖον σύμμαχον λαβών; 1098, κοὔτε στρατηγοὺς, οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ, διωμόσω 1233, οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ, πλὴν ὅδε; 1238, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν στράτευμ' Ἀχαιῶν Ph. 59, καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς Ὀδυσσέως λέγοντος 595, δέσμιον δ' ἄγων ἴδοιτ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον 609, ὑπέσχετο τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄχων 616, ἢ κεῖνος – ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν; 628, δεῖ γὰρ εἰς Τροίαν σε πλεῖν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν σύλλογον 916, ξύμπας Ἀχαιῶν λαὸς 1243, στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβῇ, πράσσων τάδε; 1250, τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας 1806, αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; 1404, κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν u. B. CV, 104.

ἀχάλκευτα τρύπανα Phin. V, 3.

ἄχαλκος ἀσπίδων Oid. 191.

ἀχανὲς u. B. CV, 62.

ἀχείρωτος. φύτευμ' ἀχείρωτον, αὐτόποιον Kol. 698.

Ἀχελῷον λέγω Tr. 9, ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραόρου φάσμα ταύρου, Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδῶν 509,

μίσγει δ' ὕδασιν τοῖς (τοῦ) Ἀχελῴου (Ἀχελώου) Inach. XI, 4 (a. Verr.).

ἄχερδος. ἐφ' οὗ μίσον στὰς, τοῦ τε Θορικίου πέτρου, κοίλης τ' ἀχέρδου, κἀπὸ λαΐκου τάφου καθέζετο Kol. 1596.

Ἀχέρων. ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων El. 183, ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας Ἅιδας ζῶσαν ἄγει τὰν Ἀχέροντος ἀκτὰν Ant. 812, Ἀχέροντι νυμφεύσω 816, ἀκτὰς (ὦ τὰς) ἀκαιῶνάς τε καὶ μελαμβαφεῖς λιποῦσα λίμνης, ἦλθον ἡγοῦσαι γόους Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας ἄρσενας χοὰς Polyxen. II.

ἄχθεσθαι. οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδών τε καὶ λαβὼν φίλον Ph. 671, οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι 970.

ἄχθος. μούνη γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σακῶ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος El. 120, ὦ δεινῶν ἀῤῥήτων ἐκπαγλ' ἄχθη 204, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς πρόχειρον ἄχθος – δέρκομαι 1116, περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν ἀεὶ 1241, ἄγαν δ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν Ai. 951, οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαὴς δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ Ph. 1168, τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; Ant. 1172.

Ἀχίλλειος. τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Ai. 41, 1239, 1337, Ph. 62.

Ἀχιλλεύς. εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι κρίνειν ἔμελλε Ai. 442, ὥστε μὴ λέγειν ἓν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων – πλὴν Ἀχιλλέως 1341, ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς Ἀχιλλέως παῖ, Νεοπτόλεμε Ph. 4, Ἀχιλλέως παῖ 50, 542, 1237, Ἀχιλλέως παῖς 57, αὐδῶμαι δὲ παῖς Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος 241, ὦ καὶ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως 260, ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν 331, ὁμοῦντες βλέπειν τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν 358, ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως 364, 582, 1066, οἵ' ἔῤῥγ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως 940, εἰ μὴ κέλας Ὀδυσσέα στείχοντα, τόν τ' Ἀχιλλέως γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν 1220, ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς, ἐάν τε μὴ θέλῃ 1298, οὐχὶ Σισύφου πατρὸς, ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως 1312, Ἀχιλλέως τέκνον 1404, τὸν Ἀχιλλέα τραφῆναι ἐν τῷ Πηλίῳ πᾶν μῆλον θηρῶντα u. B. CV, 124.

Ἀχιλληΐδας Skyth. IV, 1.

Ἀχιλλῆου δόρατος Achill. III, 8.

Ἀχιλλίων Skyth. IV, 1.

ἄχνα. ἦ που ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν Tr. 848, θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ νάρκισσος Kol. 681, ἄχνην Λυδῆς καρκίδος Aichmal. VIII, 8.

ἄχνυσθαι, ἄρ' ἀχνύμενος τῆς μελλογάμου (νύμφης) τάλιδος ἥκει μόραν Ἀντιγόνης; Ant. 627.

ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη El. 1069.

ἄχορος. ἰσοτέλεστος Ἅιδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος, ἄλνφος, ἄχορος, ἀνακτέφηνε θάνατος ἐς τελευτάν Kol. 1223.

ἄχος. αὖ τοι σοὶ μούνᾳ ἄχος ἐφάνη βροτῶν El. 154, κρυκτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἤβᾳ ὄλβιος 159, κἀγὼ τοῦδ' ἴσταρ, ὑπερίσταρ, πανσύρτῳ παμμήνῳ πολλῶν δεινῶν (τε) στυγνῶν τ' ἀχέων 852, ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχόλωσε σὰ μάτηρ ἄθεος Tr. 1035, καὶ πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων Ai. 153, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔστακε 200, λῦσεν γὰρ αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης 706, ἀναλγήτων δισσᾶν ἐθρόησας ἄνανδ' ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει 948, γελᾷ δὲ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα 957, οὐκ ἦν φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος Oid. 1355, οὐδ' ἔχω πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος Kol. 1712, λήγετε τοῦδ' ἄχους 1722, σκηπτὸν, αὐράνιον ἄχος Ant. 418, ἄχη τέκνου κλύουσαν 1247, ὦ κακάγγελτά μοι προπέμψας ἄχη 1287.

ἀχρεῖον οἰκητῆρα τάπαν τῶν ἐνθάδε Kol. 627, ἐρινὸς ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν Helen. V, 1, ἔργ' ἀχρεῖα Skyr. V, 3, πολλῶν δ' ἐν πολυκληθίᾳ πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς, οὔτ' ἀχρεῖον τὸ λίαν κακὸς Tyro XI, 2.

ἀχρήματον Skyr. VII, 3.

ἀψάλακτος Skyth. IV, 2.

ἄψαυστος ἔγχους Oid. 969.

ἀψεγής. μήκοθ' ἡμῖν ἀψεγὲς πελᾷν τέρας τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν El. 497.

ἀψευδεῖν. πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεὶ Tr. 469.

ἄψεφὲς Phaidr. IX, 7.

ἄφοβος. εἶτ' ἄφοβον ἦξόμεν πάλιν El. 58, οὐκ ἄφοβον; 1430, ὅπως ἄφοβον ἀντφῇ πατρὶ Tr. 902, οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄφοβον ἐννεμῇ πόδα; Ai. 369, οὐ πάλιν ἄφοβος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει; Oid. 431, δὸς ἐκ δόμων ἄφοβος εἰς δέαν περᾷ Ant. 386.

ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων ὑπεστέναξε Ai. 321.

ἄψοφος. βαρεῖαν ἄψοφον φέρει βάσιν Tr. 967.

ἄψυχος. ὕλην ἄψυχον u. B. LXXII, 2, 5.

B.

βαδιστέον. σοὶ βαδιστέον πάρος El. 1502.

βαθμός. ταχὺς δὲ βαθμοῖς νυμφικοῖς (μοιχικοῖς) ἐπεστάθη ὁ μοιχὸς u. B. L, 5.

βάθος. εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακροῦ πλούτου βάθει (βάρει) Ai. 130.

βάθρον. τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου Ai. 135, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον 860, ἕως ἂν ᾖ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον Ph. 1000, ὡς τάχιστα – βάθρων ἵστασθε Oid. 142, κἀπὶ σεμνὸν ἵζομην βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον Kol. 101, βάθρων ἐκ τῶνδέ μ' ἐξέφαντες 263, ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταῤῥάκτην ὁδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον 1591, τὸ νερτέρων εὔνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον (ἀλάμπετον) βάθρον 1662, ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον προσέπεσες (προσέπαισας) πολὺ Ant. 854, αὐτὸκ' ἐκ βάθρων ἔλω u. B. CV, 153, 1.

βαθύῤῥιζος. τῆς βαθυῤῥίζου δρυὸς Tr. 1195.

βαθύῤῥους. τὸν βαθύῤῥουν κοταμὸν Εὔηνον Tr. 559.

βαθύς. βαθεῖαν (βαθειᾶν) κυλίκων – τέρψιν Ai. 1200, βαθὺν κρητῆρα Achai. IV, 1.

βάθροσκαφεῖ κόνει El. 435.

βαίνειν. σοὶ δ' ἤδη τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος El. 74, βεβῶτος ἐκ δόμων 311, τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ 979, ὅταν ἐν κακοῖς ἤδη βεβήκῃς 1057, μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν 1095, πάντα συναρπάσας, θύελλ' ὅπως, βέβηκας 1151, βεβᾶσιν ἔρτι δωμάτων ὑπόστεγοι 1386, βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα 1433, καὶ δὴ βέβηκα 1436, κεῖνος δ' ὅπου βέ-

βῆναι, οὐδὲν οἶδα Tr. 41, ἥμαν δ' οὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἰδοὶ 115, ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἀπέρχεσθαι μαίρειν τε καὶ στέρεσθαι 135, χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκ' ἂν χώρας ἀπείη ναύναυσιος βεβώς 165, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω 195, ἦ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον χρόνον βεβὼς ἦν; 247, καὶ δὴ βεβᾶσι 345, κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν 522, βέβηκε – τὴν πανυσσάτην ὁδῶν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου πόδὸς 874, δρομαία βᾶσα 927, κἄλει φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίαν Ai. 36, οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ – ἔβας τόσσον 184, τᾷ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ; 868, ὡς ἀμαῖος, εἰβαίη, βόλοι 921, ἦν (ὁδὸν) δὴ νῦν ἔβην 995, ποῦ βάντος, ἢ ποῦ στάντος, ὑπὲρ οὐκ ἐγώ; 1237, σώσθω, βάτω 1414, αὐτῶν βεβώτων Ph. 277, ὁρῶντα ναῦς πάσας βεβώσας 280, ὃν (πατέρα) δὴ παλαί' ἂν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ μή μοι βεβήκοι 494, ὅρα ποῦ στάσῃ, ποῖ δὲ βάσῃ 884, βᾶθι νυν, ὥς σε κελεύομεν 1196, ὃς γε – ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς ἀρωγὸς 1216, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρε βαίην, λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι Oid. 81, πῶς οὖν ὁ λῃστὴς – ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; 125, τῶνδε γὰρ χάριν καὶ δεῦρ' ἔβημεν 148, τίς ποτε τῆς πολυχρύσου Πυθῶνος ἀγλαὸς ἔβας Θήβας; 152, ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων ἐμοῦ βεβᾶκος 772, ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος πρόσθεν 832, εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα 959, τί ποτε βέβηκεν ὑπ' ἀγρίας αἴξασα λύπης ἡ γυνή; 1073, τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν; Kol. 52, ἦ βέβηκεν ἡμιν ὁ ξένος; 81, βέβηκεν 82, ἔξω πόρσω (πρόσω) βαίνετε χώρας 226, Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβᾶσαν 313, τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς 378, πνεῦμα ταὐτὸν οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσι φίλοις βέβηκεν, οὔτε πρὸς πόλιν πόλει 613, προβᾶθ' ὦδ', ἐμβᾶτε, βᾶτ' ἐντόπιοι 841, ἐν (τελῶν) καὶ χρυσέᾳ πλῆξ ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακεν προσπόλων Εὐμολπιδᾶν 1052, βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει, πολὺ δεύτερον, ὡς τέχνιστα 1227, ὅσ' ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοὶ 1359, ἰὼ καΐ, βᾶθι, βᾶθι 1492, τῇδ', ὦδε, τῇδε βᾶτε 1547, ἐν καθαρῷ βῆναι δρωμένῳ – τῷ ξένῳ 1576, βέβηκεν;

1678, νῦν δ' ὁλοθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκε 1684, οὔ τοι κατάμεμπτ' ἔβησον 1696, τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι παίσομαι Ant. 67, τὸν λεύκασκιν Ἀργόθεν (ἐν) φῶτα βάντα πανσεγίᾳ 107, ἔβα, πρὶν - πλησθῆναι 120, τὸν νεκρόν τις ἀρτίως θάψας βέβηκε 246, ἀνὴρ βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχὺς 766, φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης 996, ἀνὴρ βέβηκε δεινὰ θεσπίσας 1091, καὶ βὰς ὑπὸ γᾶς (καὶ ὑποβὰς) ἔνθεν (ἐνθένδ') ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν, ἥκει δῆμον τον Ἀυρκίον Inach. XI, 5 (s. Vorr.), βᾶν' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειράναξ λέως, οἴ — u. B. LX, 2, 1.

βαιός. χρόνον οὐχὶ βαιὸν Tr. 44, αὐτοῦ γὲ πρῶτον βαιὸν ἐμμείνασα 335, τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου; Ai. 90, μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων 160, ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα 292, βαιὰν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν ἴδοις πονον πρηναῖον Ph. 20, φάκη προθέντες βαιὰ 274, κἄδει τι βαιῇ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον διακονεῖσθαι 286, βαιάν μοι, βαιὰν πέμπε λόγων φήμαν 845, πότερον ἐχώρει βαιὸς, ἢ πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας; Oid. 750, βαιοῦ κουχὶ μυρίου χρόνου Kol. 397, ἔκεινα μέν τοι βαιὸν, οὐδὲ σὺν χρόνῳ ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν προσκυνοῦντα 1653, ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥστε δεύτερα Aichm. VIII, 9, ἐκ κάρνα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνὴρ Inach. I, 2.

βαίτη u. B. CV, 63.

βάκκαρις u. B. CV, 64.

Βακχᾶν Hydroph. 1.

Βάκχειος. βακχείαν ὑποστρέφων ἅμιλλαν Tr. 219, Βακχείας ἀπὸ - Θήβας 510, Βακχείας ἐπ' ἀμπέλου 704, ὁ Βακχεῖος θεὸς Oid. 1105, ὁ Θήβας δ' ἐλελίζων Βακχεῖος ἄρχοι Ant. 154, Βάκχειος βότρυς Thyest. VI, 2.

βακχειώτης. ἵν' ὁ βακχειώτης ἀεὶ Διόννσος ἐμβατεύει Kol. 678.

βακχεύειν. ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων ἐπέκτει ὠκαῖς ἐχθίστων ὠκέμων Ant. 136.

Βακχεύς. ὦ Βακχεῦ Ant. 1122.

Βάκχη. Βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν Ant. 1122.

βακχιοῦν. ὅθεν καταῖδον τὴν βεβακχιωμένην βροτοῖσι πλευνὴν Νύσσων u. B. XCIV, 1.

Βακχίς. ἔνθα Κωρύκιαι Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες Ant. 1129.

Βάκχος. τὸν χρυσομίτραν κικλήσκω, τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς οἰνᾶπα Βάκχον εὔιον, Μαινάδων ὁμόστολον Oid. 211.

βαλβίς. βαλβίδων ἐπ' ἄκρων ἤδη νίκην ὁρμῶντ' ἁλαλάξαι Ant. 131.

βάλλειν. ἐκπομπάσας ἔπος τι τυγχανει βαλών El. 569, τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι χρῄζων Tr. 709, τὸν βαλόντ' ἄτρακτον 714, δεμνίοις - στρωτὰ βάλλουσαν φάρη 916, ὡς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλλοι κακῇ 940, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα Ai. 52, αἰὲν ἡμᾶς κακοῖς βαλεῖτέ που 1244, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που, βαλεῖτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκεκλεισμένους 1308, τὸν ἄνδρα τόνδε μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν 1333, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς Ph. 67, βάλλει, βάλλει μ' ἑτοίμα (ἕτυμα) φθογγά του - ἕρποντος 205, τὰς ὑποπτέρους βάλλων (τόξον) πελείας 289, ὅ μοι βάλοι νευροσπαδὴς ἄτρακτος 289, ἐμὲ - ἄτιμον ἔβαλον 1028, ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν; Oid. 622, τὰν ἐναγῆ φίλαν μή ποτ' ἐν αἰτίᾳ σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν (ἐκβαλεῖν) 657, μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς 975, οἷός γε νεαρᾶς νεοτόκῳ μαλλῷ βαλὼν (λαβὼν) Kol. 475, ὁσμὴν ἀπ' αὐτοῦ, μὴ βάλῃ πεφευγότες Ant. 412, ἀφ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω 1068, καί μ' ἀφθόγγος οἰκείου κακοῦ βάλλει δι' ὤτων 1188, καὶ τάχ' ἂν Κραννία πέμφιξ βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι (λάβοι) Salmon. s. Kolch. V, 4, τάδ' - τῷ καλλικοταβοῦντι νικητήρια τίθημι, καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα Salmon. I, 3, ὡς μήτε κρούσῃς, μήθ' ὑπὸ χεῖρα βάλῃς u. B. CV, 140.

βαλλήν. ἰὼ βαλλὴν Poimen. II.

βάναυσος. οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην Ai. 1121.

βάξις. κλύοις ἂν ἤδη - κεκρυμμένην μου βάξιν El. 638, μὴ - σπείρῃ ματαίαν βάξιν 642, βάξιν καλὴν λαβόντε 1106, εἰ θεαράτων ἐγὼ βάξιν κατήδειν' τῶνδε Tr. 87,

μή μ' ἐξιώσῃς βᾶξιν ἀγγενῆν λαβεῖν τῶν σῶν ὃ κ' ἐχθρῶν Ai. 494, ὀξεῖά γάρ σου βάξις, ὡς θεοῦ τινος, διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας 998, οὗ τοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος, φέροντι τήνδε βάξιν Oid. 519.

βάκτειν. ἦ μελαγχόλους ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας Tr. 574, χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα 580, ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; Ai. 95.

βάρβαρος. κατὰ βάρβαρον αἶαν El. 95, ποῦ γῆς; κατῳκίσας, εἴτε βαρβάρου; Tr. 236, Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ 252, τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω Ai. 1268, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγὼς 1289, ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα 1292, νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις Andromed. V, 2, βαρβάρους εὐόσμιας Laok. I, 2, φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος Tereus II, αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους VII, 9.

βαρβαροῦν. κακῷ κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ Ant. 1002.

βαρίδαν (βαρίβαν) Poimen. VI, 8.

Βαρκαίοις ὄχοις El. 727.

βάρος. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος El. 989, οὔτε πεμφλέκτου πυρὸς ἀνθάλομην ἄθλιον βάρος 1140, αἶψ' ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος Tr. 325, ἐπί μοι μελέᾳ βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε φρὴν 982, εἰ δ' ἐνῆλικται τῆς ἀμερίας νυξ ἥδε βάρος; Ai. 209, ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος Kol. 409, βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει 1142, καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστι που σιγῆς βάρος Ant. 1256, ἐν δ' ἐμοὶ κάρᾳ θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν 1278, βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφάμενοι u. B. XXVII, 1, 8.

βαρυάλγητος. πάντων καγχαζόντων γλώσσαις βαρυάλγητα Ai. 200.

βαρυαχής. ἐπὶ βαρυαχεῖ μόρῳ Kol. 1561.

βαρυβρεμέτης. Διὸς βαρυβρεμέτα γένος Ant. 1117.

βαρυβρώς. στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτα Ph. 694.

βαρύνειν. εἰ βαρύνεται El. 820, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι Tr. 152, χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Ai. 41, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος

Ph. 890, *κἀχὼ βαρυνθεὶς, τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν μόλις κατέσχον* Oid. 781, *ὁσμῆς μόνον γ' ὡς μὴ βαρυνθήσεσθέ μου* Phil. Tr. III.

βαρύπετμος. ὦ βαρύποτμε Ph. 1096, *βαρύποτμα πάντα* Kol. 1448.

βαρύς. ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν (αἰῶνα) — ἕξοιδ' ἔχουσα δυσφορᾷ τε καὶ βαρὺν Tr. 5, *κοὐ νόσῳ βαρὺν* 235, *ᾧ μηδὲν ἐστ' οἴκοις βαρὺ* 730, *βαρεῖαν ξυμφορὰν* 746, *βαρεῖαν ἄφοφον φέρει βάσιν* 966, *μενῶ σ' ἐγὼ – ἀραῖος εἶσαι βαρὺς* 1202, *μῆνιν βαρεῖαν* Ai. 656, *βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις* 759, *ᾧ μοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης* 980, *ἐν γήρᾳ βαρὺς* 1017, *βαρείας του νοσηλείας πλέα* Ph. 89, *βαρείας (βαρεῖα) δ' ἀθρόστομος ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς οἰμωγᾶς ὑπόκειται* 187, *οὐδέ μ' λήθει βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ* 207, *ὀργῇ βαρείᾳ* 368, *βαρύς τε, καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν τήνδ' εἶπε* 1045, *τῆσδε – νόσου βαρείας* 1330, *σὶ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς ἱερεῖς* Oid. 17, *δυσμενῆ καὶ βαρύν σ' εὗρηκ' ἐμοὶ* 546, *συγγνὼς μὲν εἶκων δῆλος εἶ, βαρὺς δὲ* 673, *κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς* Kol. 402, *βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ μ' λέγοντες* 1204, *μῆνιν βαρεῖαν* 1328, *ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον* Ant. 445, *νοῦς δ' ἔστι τηλικοῦτος ἀλγήσας, βαρὺς* 767, *ἐμοὶ δ' οὖν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ παρεῖναι, χ' ἡ μάτην πολλὴ βοή* 1251, *τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρὺς* Alet. III, 2, *ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φιλήτῃ βαρὺς* u. B. XVI, 2, *τυπάδι βαρείᾳ* LXXII, 2, 3.

βαρύστονος. λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ἤδειμεν, τὸ μὴ οὐ βαρύστον' εἶναι Oid. 1233.

βαρύψυχος. πρὸς κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου – ἀνδρὸς Ai. 319.

βασανεύειν. πρὸς ὅτου δὴ βασανεύων (Vermuthung) *βασάνῳ, ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα* Oid. 493.

βάσανος. πρὸς ὅτου δὴ (βασανεύων) βασάνῳ Oid. 493, *καὶ σοφὸς ἄφθη, βασάνῳ θ' ἡδύπολις* 510, *τάχ' εἰς βάσανον εἶ χερῶν* Kol. 835.

βασίλεια. μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἦν βασίλεια, Λαομέδοντος Ai. 1302.

βασίλειος . τοῖς βασιλείοισιν - νόμοις Ant. 332.

βασιλεύς . ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας Tr. 127, εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι πλέκτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς (βασιλῆς), ἢ τᾶς ἀσάτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς Ai. 189, τοὺς δισσάρχας ἁλίσσας βασιλεῖς (βασιλῆς) 390, ξύν τε διπλοῖ βασιλῆες πλύοντες Ἀτρεῖδαι 959, ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος Oid. 257, ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλῆ ἐμὸς 1201, ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται Kol. 67, ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας Κρέων ὁ Μενοικέως (νεοχμῶς) νεοχμὸς - χώρει Ant. 155, παῖς ὁ Δρύαντος, Ἠδωνῶν βασιλεὺς 956, τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; 1172, βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος Peleus V (s. Vorr.).

βασιλὴ Iphigen. III, 8.

βασιληΐς . λεύσσετε - τὴν βασιληΐδα (βασιλίδα) μούνην λοιπὴν Ant. 941.

βασιλίς . σκαλμῇ γὰρ ὄρχεις βασιλὶς ἐκτέμνουσ' ἑρούς Troil. II.

βάσις . ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαὶ El. 718, τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν; Tr. 339, ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις 964, βαρεῖαν ἄψοφον φέρει βάσιν 967, εὖ δέ σ' ἐκφέρει κυνὸς Δακαίνης ὡς τις εὔρινος βάσις Ai. 8, καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα 19, τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; 42, οὐκ ἔχων βάσιν Ph. 691, πρὸς τοὺς μὲν οὖν σὲ τήνδε τ' ἔμπνουν βάσιν παύσοντας ἄλγους, κἀποσώζοντας νόσου 1378, ἀντέρειδε νῦν βάσιν σὴν 1403, ἐν ἡσυχίᾳ - βάσει (σοι) βάσιν ἁρμόδαι Kol. 199.

βάσκανος u. B. CV, 65.

βαστάζειν . χεραὶ βαστάσασα El. 905, νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν 1129, εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε 1216, αὐτὸς σὺ βάσταζε 1470, πρῶτος ὣς με βαστάσῃ πεπτῶτα τῷδε περὶ νεοῤῥάντῳ ξίφει Ai. 827, τίς σε βαστάσει (βαστάσῃ) φίλων; 920, ἃ βαστάζω χεροῖν Ph. 655, ἀρ' ἐστὶν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν,

καὶ βαστάσαι με, προσκύσαι δ' ὥσπερ θεόν; 557, τροφὰν, τὰν οὐδείς ποτ' ἐβάστασεν 1127, τὸ μηδαμῷ ἐλπισθὲν ἦξιν σᾶρα βαστάσαι ὅτε Kol. 1105, νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθες Ant. 216.

βατός. δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἐς τε πᾶβατα, καὶ πρὸς τὰ βατά (τε) Aload. XI, 7.

βαυβᾶν μετ' αὐτῆς u. B. CV, 68.

βαφή. πάγω γάρ, ὃς τὸ δεινὸ' ἐκαρτέρουν τότε, βαφῇ εἴδηρος ὡς, ἐθηλύνθην στόμα Ai. 651.

βέβαιος. εἶπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον Tr. 621, σοὶ δ' ὁμιλία πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος Ph. 71, τοιαῦτά σον – ἀφῆκα θυμῷ παρθίας σοξούματα βέβαια Ant. 1086, ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ πήσεις μόναι Eriph. I.

βέβηλος. θάκοισιν εἴ τινα βλέπεις, ἢ πρὸς βεβήλοις, ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν Kol. 10, βέβηλον Achaio IX, 2.

βέλος. χεροῖν – ἄφυκτ' ἔχων βέλη Tr. 265, τίς θεμὼν ἢ τίνες νόσοι τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; 823, ἔνσεισον, ἐγκατάσκηψον βέλος κερανναῦ 1087, πρόφω τόδ' ἔγχος τοὐμόν, ἐρδίσσον βελῶν Ai. 658, καὶ φεῦ μὲν οὖν ἐννυχίου δαίμονος ἦν μοι προβολὰ καὶ βελέων θούριος Ἄλας 1213, τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ πεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη Ph. 198, οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκὰν 1151, ξίφος; εἴ ποθεν, ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε 1205, δέχου δὲ γυμὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε 1287, ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος 1299, μὴ, πρὸς θεῶν, μεθῇς βέλος 1300, ἐγὼ παρὼν – βέλεα τοῖς Ἡρακλείοις – εἶρξω πελάζειν πῆς πάτρας 1406, τά τοσὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκύλων βέλεα θέλουσ' ἂν ἀδάμαντ' ἐνδατεῖσθαι, ἀρωγὰ προσταθέντα, τάς τε συμφόρους Ἀρτέμιδος ἀθλας Oid. 205, τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἕρξεται (ἕξεται) ψυχᾶς ἀμύνειν; 893, τὰ πολλὰ στρέφαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη Kol. 1515, δύσομβρα φεύγειν βέλη Ant. 358.

βελτίων. ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα u. B. C, 5.

Βερεκύντα (Βερεκύνταν) βρόμον Poimen. VI, 4.

βῆμα. Διὸς εὔφρονι βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν

El. 168, μηπέι τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω πόδα πλέγης Kol. 193.

βῆσσαι, ἐχθρὰν δ' ὕβρις οὐδ' ἀτάρβητα ὁρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις Ai. 198, ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μέλισσ' ἀηδὼν χλωρᾶῖς ὑπὸ βάσσαις Kol. 673.

βία. ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν El. 256, ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια, καὶ τὰ σὰ ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ 630, ἄσυλοι πάλοι βίᾳ φέρουσιν 725, εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ 1192, μηδὲ πρὸς βίαν – φύσει φρένας 1462, ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν Tr. 38, εἰ μιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις 383, κοὐ ταῦτα – θήρειος – βία – ἕδρασέ πω 1059, οἵ ποτε Νεμέας ἔναιον – λέοντα – βίᾳ κατειργάσασθε 1094, ἀβρίστην ἔνομον ὑπέροχον βίαν 1096, βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο Ai. 498, εἰ δέ τις στρατοῦ βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ 1176, πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ 1327, μηδ' ἡ βία σε μηδαμοῦ μαπτσάτω τοσόνδε μίσειν 1384, ἀλλ' εἰμ' ἕτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν, καὶ μὴ δόλοισιν Ph. 90, οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς ἡμᾶς τοσοῦσδε πρὸς βίαν χειρώσεται 92, πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις 103, ἡ Ὀδυσσέως βία 314, 592, τῆς Ὀδυσσέως βίας 321, ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν; 563, τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἧκει, ἢ θεῶν βία καὶ νέμεσις; 601, ὅταν παρῇ κλέψαι τε χἁρπάσαι βίᾳ 644, ὡς ἄνδρ' ἑλεῖν μ' ἰσχυρὸν, ἐκ βίας ἄγει 945, βίᾳ στελοῦσί σε 988, ἔμ' – οἷδ' ἐκ βίας ἄξοντες; 985, εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ 988, μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἑλεῖν δεῖ, καὶ κατασκάψαι βίᾳ 998, ὃς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ 1297, γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ Oid. 670, ἰοὺ ἰοὺ μ' – πρὸς βίαν ἠλαννέτην 805, πόλις βίᾳ ἁλοῦσά μ' ἐκ γῆς χρόνιον Kol. 440, οἷδ' ἐγώ σε μὴ τινα ἀνδρὸς ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ 657, τίς δ' ἂν μὲ τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίᾳ; 815, πρὸς βίαν πορεύομαι 845, ὃν ἕνεκ' αὐτὸς σαυτὸν οὔτε νῦν κάλὰ δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων 854, ὃς μ' – ψιλὸν ὅμ' ἀπεσπάκασι πρὸς ὅμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχῃ βίᾳ 867, ἄξω βίᾳ – τόνδε 874, χειρωθεὶς βίᾳ 903, ὅστις – ἄγεις δ' ἃ χρῄζεις, καὶ παρίστασαι βίᾳ 916, βίᾳ ἄγοντα

φοτῶν ἀθλίαν ἰκτήρια 922, εἰ μὴ μέτοικος τῇδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι βίᾳ τε κοὐχ ἑκὼν 935, ὡστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ 943, οὐ γάρ σε κρὸς βίαν παράσπάσει γνώμης 1185, κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ 1343, εἰ νόμου βίᾳ φῆφον γραφέντων ἢ κράτη παρέξιμεν Ant. 59, τὰ δὲ βίᾳ πολιτῶν δρᾶν, ἔφην ἀμήχανος 79, οὐ γάρ ποτ' – ἂν – βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἀνηρέμην πόνον 907, ταμοῦτά τοί σοι κρὸς χάριν τε κοὐ βίᾳ λέγω Aithi. I, 1, θεῖς ἄρ' – μὴ μάχου βίᾳ Lak. II, 8, ἔστιν μὲν ᾧδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βία μ. B. XXIII, 8, ἐν ἐκείνῃ τὸ πᾶν σπουδαῖον, ὑμεναῖον, εἰς βίαν ἄγον XXIII, 6, τὸ κρὸς βίαν πιεῖν ἴσον κακὸν πέφυκε τῷ δυηχῆ βίᾳ XLIII.

βιάζεσθαι. βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβᾶς El. 575, λάγαις κηλάζειν, ᾧ βιάζεσθαι πάρα (παρῆ) Ai. 1160, ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο κοὐνειδος τάχ' ἂν ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν Oid. 524, ὡς βιάζομαι τάδε Ant. 66, ὅστις ὑπερβὰς νόμους βιάζεται 663, ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε 1073, μὴ βιάζεσθαι θεούς, στέργειν δὲ μοῖραν Thyest. III, 1, οὐ γὰρ κρὸ μοίρας ἡ νύχη βιάζεται Phaidr. X, 2.

βίαιος. ἔχεις γὰρ οὐ βίαια πάνθυμήματα; Kol. 1199, ὡς βιαίας ἔχεται πάνδημος πόλις ἐπὶ νόσου Ant. 1140.

βιβάζειν. ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον ὑμῆ παθέξων (καθέξον), ἢ κρὸς οὐρανὸν βιβῶν Kol. 381.

βιβρώσκειν. ἐκ μὲν ἰσχάνας βέβρωκε σάρκας Tr. 1054, ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίκος Ant. 1022.

βίβη. ὥστ' ἐκπαλεῖν βίβην (βίβλον) τε καὶ ξυναυλίαν Akris. XIV, 9.

βιόδωρος αἶα Ph. 1162.

βίος. αἳ (χεῖρες) τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδουον El. 207, ὄφρα μι βίος ἔχῃ 225, περιῴδείτω βίος 862, βίον δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις; 892, ἢ ζῶ βιὸν μοχθηρὸν 599, ὁ δ' ἄλλος ἔξω – δυστυχῆ τρίβει βίον 602, οὐδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ 650, εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σαίζω κακοῖς 768, ἄφιλος αὐανῶ βίον 819, τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος 822, ἕως μὲν τὸν καλίγηταν βίῳ, θάλλοντά τ' εἰσήκουον 951, ὡς ὄφελον πάροιθεν ἐκλι-

ἀεὶν βίον 1131, πότερα χερσὶν, ἢ λόγῳ βίου; 1195, πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου πήδεσθ' ἔτι; 1327, Ὀρέστην βίον λελοιπόθ' Ἑλικοῖσιν ἐν ναυαγίοις 1443, ὡς τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν Tr. 79, κείνου βίον σώσαντος 85, ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον 147, τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ 168, ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑρόντα βίον 284, ταὐτὸν δὲ δοῦλον ἔχουσιν βίον 302, ὅτι τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν 465, οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου 793, ὅθ' οὔνεκ' ἐκ δυοῖν ἕνοσθ' ἅμα πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρφανισμένος βίου 942, σὺδ' ἀπαράξαι κρᾶτα (κάρα) βίου θέλει μολὼν τοῦ στυγεροῦ; 1016, τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου Ai. 473, ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος 554, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει 802, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον 1031, πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων Ph. 182, τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ 505, μὴ φείσῃ βίου 749, ἀπεστέρηκας τὸν βίον 931, τὸν βίον μή μου φείσῃ 983, ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω 1158, τί δ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω τὸ μετάκιον; 1188, ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεστέρηκας 1282, ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον 1422, Πάριν τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου 1427, ἀνδρῶν πρῶτον ἐν συμφοραῖς βίου κρίνοντες Oid. 33, ἥμιν ὀρθῶσαι βίον 59, κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίου 248, τέχνῃ τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ 381, οὗ τοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος 518, ᾠδστα τὸν βίον φέρει 983, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου κῆδῃ 1060, ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα; 1124, πόνοις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνεπόμην 1125, τίς ἐν πόνοις, τίς ἄτισιν ἀγρίαις ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου; 1206, ὥστε μὴ σπάνιν ποτὲ σχεῖν τοῦ βίου 1461, νοσούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου 1487, βίου λῴονος ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς 1513, οὗ σοι τῷ βίῳ ξυνέσκετο 1523, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ 1530, ἐνταῦθα κάμπτειν τὸν ταλαίπωρον βίον Kol. 91, ἀλλά μοι βίου δότε πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφήν τινα 102, ὦ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐν Ἀιγύπτῳ νόμοις φύσιν παρεικασθέντε

καὶ βίον τρυφῆς 338; αἱ δὲ σύνεσμοι τάξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεὶ 341, ἐκ τοῖνδε – τροφὰς ἔχω βίου 446, τὰ λοιπὰ αἰτῆ τοῦ βίου 583, βίον τοιοῦτον, οἷον κἀμὲ, γηρᾶναί ποτε 869, τὸν βίον – λαμπρὸν ποιεῖσθαι 1143, ἃ τὸν τοῦδ' οὔ ποτ' εὐφρανεῖ βίον 1353, ἄλλους ἑκατὸν τὸν καθ' ἡμέραν βίον 1864, ἥκει τοῦδ' ἐκ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου τελευτὴ 1473, ὁσιὴ βίου μοι 1508, τὸν τελευταῖον βίον κρύψων παρ' Ἅιδην 1551, πῶς γὰρ – βίου δύσοιστος ἔξοδον τροφάν; 1686, ὡς ἐμοὶ γ' ὁ μέλλων βιος οὐ βιωτὸς 1692, ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσε τὸ τέλος βίου 1721, πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον Ant. 54, τὸν σὸν ἐξόρθου βίον (πότμον) 83, καὶ τίς βιος μοι, σοῦ λελειμμένῃ, φίλος; 548, ὅταν πέλας ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορᾶσι τοῦ βίου 581, πρίν μοι μοῖραν ἐξῆκειν βίου 896, τοὺς καθεστῶτας νόμους – σώζοντα τὸν βίον τελεῖν 1114, οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνδρώπου βίον οὔτ' αἰνέσαιμ' ἄν, οὔτε μεμψαίμην πυθὰ 1156, ὅταν δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν μάστῃ ἐρείσῃ τοῦ βίου καλλίτροπον Al. Lokr. IV, 5', μελέων ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἰσθμὸν Achai. I, 3, ὡς ᾤσατα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Thyest. III, 5, οἳ μακρὸν βίον θνητῶν ἔχουσι Kreus. IV, 2, πολλά σε ζηλῶ βίου Tereus VI, 1, αἱ νέαι γὰρ ἐν πατρὸς ἥδιστον ζῶμεν ἀνθρώπων βίον VII, 4, πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος διεκπερανθῇ, καὶ τελευτήσῃ βίον Tyndar. 2, ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου Phaidr. IX, 1, χρόνος ἅμα κραταιᾷ τλημοσύνᾳ (τερμοσύνᾳ) βίου u. B. VII, 2, ὅστις ἐν κακοῖσιν ἱμείρει βίου XXXI, 2, 1.

βιοστερής. ἐπὶ προσπόλου μιᾶς βιοστερῆ χωροῦντα Kol. 747.

βιοτή. ταύτην ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν λόγος ἐστὶ φόβον Ph. 164, πῶς ἄρ' ἂν τὰν (ἄρα) πανδάπρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχεν 690, πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; 1159, ταυρόφολοιν γὰρ ἰσαμέριος ὅστις αἰγείρου, βιοτὰν ἀποβάλλει u. B. XXXIV, 4.

βίοτος. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος El. 186, καλὸς γὰρ οὐμὸς βίοτος 393, τὸν

λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν Tr. 84, τὸ δ' εὖξει βιότου πολύκτονον, ὥσπερ πέλαγος Κήτειον 117, βιότου τριταῖος νέμει Ζεὺς 1022, φίλον ἐσθλὸν ἐμβαλεῖν, ἴσον λέγω, καὶ τὸν παρ' αὐτῷ (αὐτῷ) βίοτον, ὃν πλείσου φιλεῖ Oid. 612, ὡς λελοιπέναι κεῖνον τὸν αἰεὶ βίοτον ἔξεπίστασο Kol. 1584, οὗ τηκόμεναι τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον (οὖν) διάξουσιν 1619, οὐδὲν ἔρπει θνητῶν βιότῳ ἐκτὸς ἄτας Ant. 614.

βιοῦν. οἷον (βίον) βιᾶται φρὴ πρὸς ἀνθρώπων χρεών Oid. 1488.

βιώσιμος. τί γὰρ μόνῃ μοι τῇδ' ἄτερ βιώσιμον; Ant. 566.

βιωτός. ὡς ἐμοὶ γ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτὸς Kol. 1692.

βλάβη. ὁ πάντ' ἀναλίσκων χρόνος, ἡ πᾶσαν βλάβην El. 301, ἥδε γὰρ μείζων βλάβη ξύναιμος ἦν μοι 784, ἔνθα χ' ἡ δίκη βλάβην φέρει 1042, ἄρσενον μεγάλων φρονοῦσα βρόμιος βλάβας πέσον ἀϊσσόντων γάμων Tr. 842, τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; Ai. 1225, πεῖνος, ἡ πῦρ' βλάβη Ph. 622, ὅσοι ἰκανοῖσιν ἔγκεινται βλάβαις 1318, παπονθένει – εἰς βλάβην φέρον Oid. 517, λάγναν δ' ἀκοῦσαι τὶς βλάβη; Kol. 1187, ὅσῳπερ μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη Ant. 1051, συντέμνουσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι 1104, εἰ δὲ μὴ, μείων (μείζων) βλάβη Aiad. IX, 2, ἂν – αὐτός τις ἀκτῇ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Kreus. VI, 2.

βλάστειν. ἔσθ' τις θεῶν βλάπτει El. 697, εἴ τις θεῶν βλάπτοι Ai. 458, ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι, βλάστειν τὸν ἐσθλὸν 1345, ὥστε μήτ' ἐμὲ, μήτ' ἄλλον – βλάψαι (βλέψαι) ποτ' ἂν Oid. 375.

βλαστάνειν. ἐν τίνι τρῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώποις; El. 238, ἔκ τε τοῦδ' ἄνω βλαστεῖν βρύοντα θαλλὸν 422, εἰ μὴ ἐπημοιπτεύθη γυνὴ πασῶν ἔβλαστε 449, τοὺς πρόσθεν εὐσεβῆς νῦξ εὐσεβῶν βλαστόντας 590, ὥστε σόν ποτ' ἦ κἀμὸν γένος βλαστεῖν ἐᾶναι 966, ἀφ' ὧν βλάστωσιν 1061, τίς ἂν εὐπατρις ὧδε βλάστοι; 1081, ἃ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα 1095, ὧν ἔβλαστεν Tr. 401, ἀνθρώπου φύσιν βλαστὼν Ai. 761, ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέων δυοῖν βλαστὼν 1305, ἐξ ἧς ἔβλαστεν Ph. 1311, ἀλλ' ἢ τέκνων

δῆτ' ὄφις ἦν ἀφίμερος, βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προυλεύσσειν ἐμοί; Oid. 1376, βλαστάνει δ' ἀπιστία Kol. 611, ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀθίας οὐκ ἐπακούω, οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπός ποτε (ποθ') βλαστὸν, φύτευμ' ἀχείρωτον 697, οὐδὲν ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε Ant. 296, οὐ γάρ ποτ', οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ (βλαστῇ) μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν 563, οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς, ὅστις ἂν βλάστοι (βλαστοῖ) ποτὲ 912, κακῶν ἄπο βλαστόντας Alet. VII, 2, ἐκεῖ δὲ βλάστοι Amphitr. 1, δείλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλαστουμένη καλῶς ὀπώρα Thyest. VI, 7, ἦ βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν ὑπιχώριος; Kolch. IV, 1, οὐκ ἀπὸ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον· ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηΐδος τέκνον ἄρτι βλαστάνεσκε Skythi. I, οὐδεὶς ἔξοχος ἄλλος ἔβλαστεν ἄλλου Tereus VIII, 4.

βλαστεῖν s. βλαστάνειν.

βλάστη. Ἰόλη καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμᾷ βλάστας ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν Tr. 382, παιδὸς δὲ βλάστας Oid. 717, ὃς οὔτε βλάστας πως (πω) γενεθλίους πατρὸς, οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦν Kol. 972, τὰν, πισσὸς ὡς ἀτενὴς, πετραία βλάστα δάμασεν Ant. 827, κἀξορμενίζει, κοὐκ ἐπισχολάζεται βλάστη Ichneut. 2.

βλαστός. ἦ βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν ὑπιχώριος; Kolch. IV, 1.

βλέπειν. ἐς τί μοι βλέψασα El. 888, εἰς σὲ δὴ βλέπω 954, εἰς τίν' ἐλπίδων βλέψασ' ἔτ' ὀρθῆ; 959, τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα 1079, καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν; 1189, τάδ' ἀντίπρωρα δή σοι βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ Tr. 223, βλέπουσ', ὅσῳ περ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη 313, οὗτος, βλέψ' ὧδε 402, τόνδε γὰρ βλέπω θυραῖον ἤδη 594, ὥστε πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου 700, εἴ που φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας 908, κἀπ' ἐμοὶ βλέφας Ai. 345, οὔτε θεῶν γένους, οὔθ' ἁμερίων ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων 399, ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔτ' ἔστιν εἰς ὅ τι βλέπω 514, οὐδεὶς ἂν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν φυσῶντ'

ἄνω - αἷμα 917, κεἰ βλέποντα μὴ 'κόδουν 962, βλέπω ἐχθρὸν φῶτα 1042, εἰ βλέποντος μὴ 'δυνήθημεν κρατεῖν 1067, ποῖ (ποῦ) βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ φροεῖς; 1290, πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν; Ph. 110, ὀμμάτων βλέπειν τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν 857, ὡς τις Ἅιδα παρακείμενος, ὁρᾷ, βλέπει, καίρια φθέγγει 862, σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα ἀνώδυνον βλέποντα πάμπενέντ' ἔτι 883, ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ ψυχὴ 1013, ὦ στυγνὸς αἰών, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω βλέποντα 1349, πόλιν μὲν εἰ καὶ μὴ βλέπεις Oid. 302, εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων 348, σὺ καὶ δέδορκας, κοὐ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῖ 413, βλέποντα νῦν μὲν ὀρθ', ἔπειτα δὲ σκότον 419, οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω 626, δεινῶς ἀθυμῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ 747, ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ βλέψαιμ' ἂν οὔτε, οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον 858, ἐκπεπληγμένον κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεὼς 923, τὰ τῶν τεκόντων ὄμματ' ἥδιστον βλέπειν 999, οὗτος σὺ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ 1121, οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα ποτ' ἂν προσείδον 1371, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον 1470, θάκοισιν εἴ τινα βλέπεις Kol. 9, καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις; 73, ἡγεῖσθε δὲ βλέπειν μὲν αὐτοὺς (τοὺς θεοὺς) πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν, βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς 279, ὡς ὑμᾶς μόλις εὐροῦσα, λύπη δεύτερον μόλις βλέπω 826, οὐ γάρ μ' ἔτι βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖτις 1438, ὡς δεινοῦ τινος φόβου φανέντος, οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν 1652, ὡς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος Ant. 425, τί χρή με τὴν δύστηνον εἰς θεοὺς ἔτι βλέπειν; 923, δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε 989, ὦ κτανόντας τε καὶ θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους 1264, κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας 1295, ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἕτερα βλέπω Eris I, χωρὶς ἀλλὰ πολλάκις ἔβλεψα ταύτην (ταύτῃ) τὴν γυναικείαν φύσιν Tereus VII, 2.

βλεπτός. τί δέ ποτ' (δήποτ') ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ στερκτὸν, ἢ προσήγορον ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ; Oid. 1337.

βλέφαρον. οὔ ποτ' εὐγάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον

Tr. 107, *μὴ σκεδάσαι τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον* 990, *ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ θεδορκότα* Ai. 85, *πολλάκις τε κούχ ἅπαξ ἤρασ' ἐπαίρων βλέφαρα* Oid. 1276. *ὦ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον* Ant. 104, *νικᾷ δ' ἀναρχὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας* 795, *ἡ δ' ὀξύθηκτος ἥδε βωμία πέριξ λύει κελαινὰ βλέφαρα* 1302, *βλέφαρον κέκληται δ', ὡς κακηλείον θύραι* Phin. II.

βλίττειν. *ἢ σφηκιὰν βλίττουσιν εὑρόντες τινὰ* u. B. CV, 57.

βοᾶν. *τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς βοᾷ παραστᾶσα* El. 295, *τήνδε δ' ἔκτοσθεν βοᾶν ἔα τά θ' αὑτῆς, καὶ τὰ τῶν φίλων κακὰ* 802, *κατά μοι βόασον ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις* 1067, *βοᾷ τις ἔνδον* 1406, *βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν* Tr. 212, *ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα Λίχαν* 772, *ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος, βοῶν, ἰύζων* 787, *πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν* 796, *ἀμφὶ σοὶ βοᾷ* Ai. 340, *αὐδὴν δοκῶ Τεύκρου κλύειν βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος* 976, *ἀγρίαις κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις, βοῶν, στενάζων* Ph. 11, *ἤ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας βοᾷ τηλωπὸν ἰωὰν* 216, *βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους* Oid. 1252, *βοᾷ διοίγειν κλῆθρα καὶ δηλοῦν τινὰ τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον* 1287, *βοᾷ τις;* Akris. I, 1, *ἃς ἥδε βοῶσ', ἀλαλαζομένη, γυμνὴ χαλκέοις ἥμα δρεπάνοις* Rizot. I, 6, *μέλη βοῶν ἄναυδα καὶ ῥακτήρια* Phil. Troi. IV, 4.

βοή. *οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς θῦσαί με;* El. 630, *μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ στείρᾳ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν* 641, *εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς* 798, *ἔσχον ὀργὰν, ἄναυδον (αὐδὰν) οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα τάλαινα* 1234, *καὶ νῦν ἀκαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων, καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς, εἶσω παρέλθετε* 1336, *ἀνάπαυε βοὴν* Tr. 1262, *ἢ οὐκ ἠκούσατε Αἴαντος, οἷαν τήνδε θωΰσσει βοήν;* Ai. 335, *τίνος βοὴ πάρανλος ἐξέβη νάπους;* 892, *οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα, σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοὴν* 1149, *τηλόθεν ἠσθόμην*

φοβὴν Ἀχαιδᾶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ 1319, βοῆς τε καὶ θυσσομίας γέμων Ph. 876, τίς αὖ παρ' ἄντρους θόρυβος ἵσταται βοῆς; 1263, βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα; Oid. 420, ἄπυστα φωνῶν, μηδὲ μηκύνων βοὴν Kol. 489, τίς ποθ' ἡ βοή; 887, ἔνθ' οἶμαι τὸν ὀρειβάταν Θησέα καὶ τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφεὰς αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ τούσδ' ἀνὰ χώρους 1057, οὐδ' ἔτ' ὠφέλει βοὴ 1622, οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀποῤῥοιβδεῖ βοὰς Ant. 1021, τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς 1209, ἐμοὶ δ' οὖν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ προσεῖναι, χ' ἡ μάτην πολλὴ βοή 1252, ἴτω δὲ Πυθιὰς βοᾶ τῷ Θεῷ Peleus II, 7, βοὴν Κυκνίων III, 2, Poimen. s. Peleus III, 2, τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; u. B. CV, 26.

βοῆλεψ Ἑρμῆς u. B. CV, 68.

Βοιώτιος. ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον u. B. CV, 69.

Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον El. 708.

βολή. τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν (μολῶν) πέλευθον Ai. 877, καὶ πασσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολὰς Naupl. VII, 7.

βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος, ἔρχεταί τ' ἄλη (ἄλλη) u. B. XXXV.

βορά. ῥάκη προσθέντες βαιὰ, καί τι καὶ βορᾶς ἐπωφέλημα σμικρὸν Ph. 274, καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος προσέδοσαν οἰκτείραντες, ἤ τινα στολὴν 308, εἰς οὗ ποθ' ἡ 'μὴ χωρὶς ἑστάθη βορᾶς τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς Oid. 1463, οἰωνοῖς γλυκὺν θησαυρὸν, εἰσορᾶσι πρὸς χάριν βορᾶς Ant. 30, βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου 1917, οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους 1040, βορᾶς ἀρτύματα Phaiak. 2, τίς οὕτι τῆσδε τῆς θεοῦ βορᾶς (βορός); u. B. XXIII, 8.

Βορέας. ἀκάμαντος ἢ Νότου ἢ Βορέα Tr. 113.

Βορεάς. τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις τράφη θυέλλησιν ἐν πατρῴαις Βορέας ἅμιππος (ἀμίππιος) ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου θεῶν παῖς Ant. 985.

βόρειος ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται Kol. 1240.

βόσκειν. τὸ παῖζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται χώροισιν αὐτοῦ Tr. 144, τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων Ai. 558, ἕως τόδ' ἦδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον Ph. 313, οἰκτρὰ (κὴρ ἦδε) γὰρ βόσκειν, ἀδαὴς δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος 1167, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλύγα λίδεῖσθ' ἄνακτος Ἰλίου Oid. 1425, ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι Ant. 1246, δειλίαν, ᾗ βόσκεται Atreus I, 1, βόσκει (κοσμεῖ) δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν Terens VIII, 5, ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν u. B. XXIX.

βόσκημα. ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον βόσκημα El. 354, ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα Tr. 762.

Βοσπόρειος. οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ Phin. IV.

Βοσπόριος. ἰοντῶν Βοσπορίων κοτυλῶν Ai. 284, ἀπταὶ Βοσπόριαι Ant. 968.

Βοσπορίτης. πηλαμὶς-ὠμοφαὴς Θέρους τῷ Βοσπορίτῃ Poimén. IV, 8.

βόστρυχος. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας El. 449, ἐσχάτης δ' ὁρᾷ πυρᾶς νεωρῇ βόστρυχον τετμημένον 901.

βοτήρ. συγκατακτὰς-βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμους (ἱπποκόμους) Ai. 232, κύνες βοτῆρας 297, τὸν ἄνδρα, τὸν βοτῆρα προσμεῖναι Oid. 837, τούτου τἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτὴρ 1044, ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπει 1048, ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι 1069, τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δοκῶ 1111, τάχ' ἄν που τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος 1116, βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας Alexand. I, 2.

βοτόν. σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην Tr. 690, ὀλέσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν Ai. 145, συγκατακτὰς-βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμους 281, ἐν μέσοις βοτοῖς σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θὴκεῖ πεδών 324, ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς 453.

βότρυς. τῇ δὲ Βάκχειος βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει Thyest. VI, 2, καὶ πλίνεται γε πρόκοπερκοῦται βότρυς VI, 6.

βούβαλις. γηγενῆ βούβαλιν u. B. CV, 70.
βουθερής. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι Tr. 188.
Βουθοίη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη Iphikl. II.
βουθυτεῖν. ἐκ τίνος φόβου ποτὲ βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ; Kol. 888.
βούθυτον ἑστίαν Kol. 1495.
βούκερως Ἴακχος u. B. XCIV, 2.
βουκόλος. Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἁλάστορα, λέοντα Tr. 1092, σύμμικτά τε λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα Ai. 54, ξυναρπασθεῖσα βουκόλων ὕπο Tyro XV, 2.
βούκερως. ἄλλοτ' ἀνδρείῳ τύπῳ βούκερανος (βούκρωρος) Tr. 13.
βούλεσθαι. τοιαῦτα δ' ἀλλὰ καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν El. 337, τούτοις ἐγὼ ζῇν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι 1043, καὶ τί βουληθεὶς πάρει; 1100, μὴ μακρὰν βαύλου λέγειν 1259, κοὐδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ αὐτὴ μεῖζ' εὑρεῖν κέρδος 1304, πρῶθ', ἃ πρῶτα βούλομαι, δίδαξον Tr. 232, βαύλου λόγους - ἐμπέδως εἰρηκέναι 486, εἴπερ εὐσεβεῖν βούλει 1223, ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι Ai. 681, δορὶ βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν 765, ὅπου δ' ὑβρίζειν, δρᾶν θ' ἃ βούλεται πάρα 1081, βουλήσῃ ποτὲ καὶ δεινὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ 'ν ἐμοὶ θρασὺς 1314, βούλομαι καλῶς δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς Ph. 94, φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι 225, τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν 233, ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα (βουλόμεσθα) πλεῖν 529, βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου; 762, δὶς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀνακολεῖν μ' ἔπῃ; 1238, ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην 1239, βούλομαι δέ σου κλύειν 1273, ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι - τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονὸς 1373, θνησκεῖν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι Oid. 623, τὰ δὲ ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην 1057, τοὐμὸν δ' ἐγὼ σκέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι 1077, πάντα μὴ βούλου κρατεῖν 1522, δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι πονοῦσά τ' ἀλγεῖν, καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν Kol. 363, παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα

464, τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι 485, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν 504, ἦκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθεὶς 732, τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν, τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται 1183, κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι 1209, καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν βουλήσομαι - κυρεῖν ἐμοὶ 1289, ὃ μὴ σὺ βούλου παθεῖν 1538, κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ', ἃ βούλεται. Ant. 507, βούλει λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύειν; 757, εἰ βούλεσθε 1038, οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντιπεῖν κακῶς 1053, εἰ βούλει 1168, ἀεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν Phthiot. II, 3.

βουλεύειν. ἦ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν; El. 385, καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς 649, ἄκουε δὴ νῦν, ἧ βεβούλευμαι τελεῖν 947, τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἐλεῖν 1001, οὐδὲ βουλεύσῃ πάλιν; 1046, δοκεῖς παρ' ἡμῖν σὺ βεβουλεῦσθαι κακῶς Tr. 589, τοιαῦτα πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ καὶ δρῶσ' ἐλήφθης 807, στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον Ai. 1055, οὗτος τά γε κείνων κἀκ' ἐξήρκεσε βουλεύων σοφῶς Ph. 423, μῶν τι βουλεύῃ νέον; 1229, ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν Oid. 537, ἐάν μέ τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα 606, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν 619, οἷά μοι βεβούλευκὼς ἔχει 701, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι; 738, οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς 1367, ἀλλ' ὦν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν 1417, τὸ μήτε δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι τὸ κρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ Ant. 267, ἐμοί τοι, μή τι καὶ θεήλατον τοὔργῳ τόδ', ἡ ξύννοια βουλεύει πάλιν 279, καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον ἐπαιτῶμαὶ τοῦδε βουλεῦσαι τάφου 490, μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βουλεύῃ κτανεῖν; 772, ὡς ὧδ' ἐχόντων, τἄλλα βουλεύειν πάρα 1179, τῷ γήρᾳ φιλεῖ χῷ νοῦς ὁμαρτεῖν, καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Thyest. V, 2, σὺ γὰρ γέροντα βουλεύεις u. B. CV, 73.

βούλευμα. ἦν ἐπίσκῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι El. 967, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων 1331,

οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν οὐδ' ἐλπὶς Tr. 725, ἦ καὶ τὸ βούλευμ' (βούλημ') ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν; Ai. 44, ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἁμοὶ συῦ νέα βουλεύματ' ἐστί· κοὐ μόνον βουλεύματα, ἀλλ' ἔργα δρώμενα Ph. 555, ὡς μάθω τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις 560, τὰ Διὸς φράσαι βουλεύματά σοι 1415, ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων Oid. 45, καὶ νῦν ἔτ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι 557, ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων Ant. 179, ἰώ μοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων 1265, ἄνευ δορὸς, ἄνευ σιδήρου πάντα τοι συντέμνεται Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα u. B. XXIII, 17.

βουλευτέον. νῦν οὖν – τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον El. 16.

βουλή. βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς El. 1047, νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις Ai. 736, ἃ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς Ph. 1247, περιῶσι' ἄφυκτά τε μήδεα παντοδαπᾶν βουλᾶν ἀδαμαντίναις ὑφαίνεται κερκίσιν Λίσσα Phaidr. I, 2, οὐ γάρ τι βουλῆς ταὐτὸ καὶ δρόμου τέλος u. B. LXVIII, 2.

βουνόμος. ὁ τὰν Κρίσσαν βουνόμον (βουνόμαν) ἔχων ἀκτὰν El. 181, φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις Oid. 26.

βούπρωρος s. βούκρανος.

βοῦς. δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων, λισὰς ἀκαρχὴν, βοῦς Tr. 764, τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν, κοίλανάς τε πᾶσας εἰς δόμους κομίζεται Ai. 62, ὦρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας 175, ἐν ἐλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰκρίοις 374, μέγας δὲ πλευρὰς βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὁμως μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται 1253, κυνὸς, πέλης τε μηκάδος ὀνὸν βοὸς Amphiar. VI, 4, ὃδ' οὐκέτ' οὐ, πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς, ὁμοῖα καὶ βοῦς ἐργάτης, ἐργάζεται Achai. IV, 3, βοῦ (Genitiv.) Inach. X, 7, Ἄθως σκιάζει νῶτα Δημνίας βοὸς Lemn. IV.

βουστάδας αὐλὰς Ion. II, 2.

βραβεύς. ὅσων εἰσεκήρυξαν βραβεῖς δρόμων διαύλων πεντάεθλα El. 690, ὃθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβεῖς κλήροις ἔπηλαν 709.

βραδύνειν. ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται El. 1501, ταῦτά μοι πρᾶξον, καὶ μὴ βράδυνε Ph. 1400, πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται Kol. 1628.

βραδύς. σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν Tr. 895, ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς 599, βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν πέμπων ἔπεμψεν, ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς; 738, κεἰ βραδὺς εὖδει Kol. 306, κεἰ μοῦνός εἰμι, καὶ χρόνῳ βραδὺς (βαρὺς) 875, τοιαῦθ' ἑλίσσων ἤνυτον σχολῇ βραδὺς Ant. 231, βραδεῖα ἐν λόγοισι προσβολή u. B. LXX, 1, 1.

βραδυτής. τοιγὰρ τούνων τρεῖων ῥῆγουσι κλαύμηθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ Ant. 922.

βραχίων. ὦ φίλοι βραχίονες Tr. 1090.

βραχύς. ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω El. 673, ἐν βραχεῖ καὶκῷ 757, ἐν βραχεῖ τεύχει 1118, κοὐδ' ἂν σε λωφήσασα βουλοίμην βραχὺ αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος 1304, πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ Tr. 415, πρόσνεμαι δέ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις δίδοὺς 1217, νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ δός μοι σεαυτὸν Ph. 88, λόγῳ δέ σε βραχεῖ τοῦτ' ἐκδιδάξω 435, ὠρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος Oid. 121, λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου λάου βραχὺς ὀκλάσας Kol. 196, λόγοισι γὰρ οὐκ ὠνόμασται βραχέσι 294, ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι 570, ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτῇ χάριν 586, ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις 809, τοῖς τοι δικαίοις χῷ βραχὺς νικᾷ μέγαν 880, καί μοι τὰ πραχθέντ' εἰπαθ' ὡς βράχιστα 1115, καὶ σοί τε τοὔργον τοὐμὸν ἴσσεται (ἔσται) βραχὺ 1118, σοῦ γαρ βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον, οὐκ ὄγκου πλέον 1162, ὃν -βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ πόνῳ διασκεδᾶ 1341, ἐν βραχεῖ φράσαι 1681, χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες 1648, χοὕτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρὰ Ant. 232, βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακὰ 1327, ῥῆσις βραχεῖα Akris. V, 1, βραχεῖ λόγῳ Alet. II, βίου βραχὺν ἰσθμὸν Achai. I, 3, βράχιστον Danae 4, βραχὺν χρόνον Mys. I, 1, μῦθος Ἀργολισὶ συντέμνειν βραχὺς Odyss. I, 2, ἐν βραχεῖ κῷ-λέγῳ χρόνῳ Tyndar. 4, σωσαῖς δὲ φαῦλον κἀν βραχεῖ διδάσκαλον u. B. XLIX, 3.

βρέμειν: στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταὶ Ant. 592.
βριαζούσης λεαίνης Atham. II, 2.
βρίαγος. ἔχω (ἐγὼ) δὲ χερσὶν ἄγραν (ἀγρίαν) βρίαγον u. B. CV, 71.
βρίθειν. εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακροῦ πλούτου βάθει (βάρει) Ai. 130, πάντα δ' ἐρίθων ἀραχνᾶν ὁ βρίθει Inach. X, 6.
βρόμος. Βερεκύντα βρόμον Poimen. VI, 4.
βροντή. οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς βρονταῖς αὐταῖς μ' εἶσι φλογίζων Ph. 1199, σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα, ἢ σεισμὸν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας Kol. 95, Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἅξεται βροντὴ πρὸς Ἅιδην 1461, αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς, τὰ πολλά τε στρέφαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη 1514, καὶ τάχ' ἂν Κεραυνία πέμφιξι βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι (λάβοι) Salmon. s. Kolch. V, 4, οὐρανοῦ δ' ἄπο ἤστραψε, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς Teukr. II, 2.
βρότειος. οὔνεκ' ἐστί σοι βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης Oid. 709, βρότειον γένος Andromed. V, 3.
βροτός. οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν Ai. 477, οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν (βροτῶν) Kol. 252, τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτοῦ, ἢ μικρόν; Alet. VI, 1, εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν Lak. II, 1, βροτῷ δὲ πιστὸν οὐδὲν Tyro XI, 3, θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτὸς u. B. I, σκέψασθε πρὸς θεῶν τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν Ai. 1028, οὔ τοι σοὶ μούνᾳ ἄχος ἐφάνη βροτῶν El. 154, εἴτ' οὖν θεὸς, εἴτε βροτῶν ἦν ὁ ταῦτα πράσσων 199, ἄλλος δ' οὔ τις ἐν πένθει βροτῶν; 290, ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν; 407, πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς 416, τῷ φιλτάτῳ βροτῶν πάντων 462, ἢ τοι μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις 499, τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν 669, τίνος βροτῶν λόγον τόνδ' εἰσακούσασα 883, μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν 898, φιλτάτου βροτῶν πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾷν τεκμήριον 903, τοῦ τάδ' ἤκουσας βροτῶν; 926, τοιαῦτά τοι νῷ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν 984,

ὦ χθονίαι βροτοῖσι φάραι 1066, τίς γάρ σ' ἀναγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν; 1193, μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐπικτείρας ποτὲ 1200, τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων ὀνήσειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι; 1485, ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοι βροτῶν Tr. 2, μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νὺξ βροτοῖσιν 133, τόνδε γὰρ μεταίτιον μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους 261, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν; 310, ὃς τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθοῦ πόρευε χερσὶν 559, φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ 604, ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν 800, παρὰ τοῖσι βροτῶν κεῖμαι; 985, ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία Ai. 664, τοῖς πολλοῖσι βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρίας λιμὴν 683, ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη 836, ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν, εἰς ποίους βροτούς; 1006, ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον τάφον εὑρώεντα καθέξει 1166, τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις (τοῖς) βροτοῖς χάρις διαῤῥεῖ 1266, τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτοῖς (βροτῶν) 1358, ὅσον χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτοὺς 1380, ἦ πολλὰ βροτοῖς ἐστὶν ἰδσῦσι γνῶναι 1418, ἀκτὴ - βροτοῖς ἄστειπτος, οὐδ' οἰκουμένη Ph. 2, πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν 85, ὁρῶ βροτοῖς τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγουμένην 98, μή του κηδομένου βροτῶν 170, ὦ δύσταρα γένη βροτῶν 178, οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν 304, οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν διδασκάλων λάγοισι γίγνονται κακοὶ 387, εἰσορῶν ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται 502, κἀξεπεύξασθαι βροτῶν ἀρετῆς ἔκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον 668, μὴ παρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος 968, ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς; 1443, ὦ βροτῶν ἄριστε Oid. 46, σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε 427, τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν; 437, τὰ βροτῶν εἰδότες 499, ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος 831, εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς 902, πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασι βροτῶν μητρὶ ξυνεννάσθησαν 981, ἰὼ γενεαὶ βροτῶν 1186, βροτῶν οὐδένα μακαρίζω 1195, (τὸν) ἔτι δὲ καὶ

θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν 1346, οὐδὲ νυμφίος βροτοῖς ἐπλήσθην ὧν ἔφυν ἄπο 1359, πάρα κακὰ οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν 1415, ἀεὶ μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν Kol. 105, τίς ἔφυς (τίς σ' ἔφυ) βροτῶν; 204, βλέπειν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν 279, φυγὴν δέ του μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν 281, ποίαν λάβω θεῶν ἄρηξιν, ἢ βροτῶν; 829, σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν 1123, ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σὲ, κοὐκ ἄλλον βροτῶν 1129, τοῖς ἐμπείροις βροτῶν μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε 1135, εἴ τις βροτῶν, θαυμαστὸς 1664, τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἵστασθαι βροτῶν Ant. 299, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον 388, ἄγαν ἔρημος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος 773, ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς 835, οὔτ' ἐν βροτοῖς (βροτοῖσιν), οὔτ' ἐν νεκροῖσι μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανόντοις 851, πίπτουσι βροτῶν χ' οἱ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρὰ 1045, μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς 1160, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι 1277, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας 1317, ἐχρῆν τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα Alc. VII, 6, εἴ τι πῆμα γίνεται βροτοῖς Epigon. II, 8, Δωδώνι ναίων Ζεὺς ὁμόστιος βροτῶν Nipt. I, 3, οὐδὲ — Ζεὺς — φίλους βροτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγους ὄφλοι Polyx. III, 5, ἡ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν Skyr. IV, 1, ὅστις ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Tereus IV, 3, τὸ δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμῆσαι βροτῶν Phaidr. VII, 1, αἴσχη – οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποτε VIII, 2, νομᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερὸν, ἐν θηρσὶν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω u. B. XXIII, 12, τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτὲ, γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς, ὀγκωθεὶς χλιδῇ; XXIV, 1, οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς τῶν – κακῶν XXVII, 3, 1, ἔλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν XXIX, ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν, οἳ — LVIII, 8, 2, τὰ πλεῖστα φωρῶν αἰσχρὰ φωράσεις βροτῶν LXVI, 2, ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην βρομοῖσι κλεινὴν Νύσσαν

XCIV, 2, ὡς ἀνιᾶτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι C, 11.

βρύχος. βρύχῳ μιγράδει (μιτάδει) σινδόνος καθημμένην Ant. 1222.

βρύειν. ἔκ τε τοῦδ' ἄνω βλαστεῖν βρύοντα θαλλὸν El. 422, χῶρος δ' ὅδ' ἱερὸς – βρύων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου Kol. 16.

βρύκειν. ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει Tr. 987.

βρύκειν δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν (οὐ δυοῖν od. οὐδυεῖν) Tript. VI.

βρυχᾶσθαι. βρυχώμενον σπασμοῖσι Tr. 805, βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ', ὅτι – 904, ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων ὑπεστέναζε, ταῦρος ὣς, βρυχώμενος Ai. 322, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας Oid. 1265.

βρύχειν. ὅσις, ὥστε παρθένος, βέβρυχα κλαίων Tr. 1072, βρύχομαι Ph. 745.

βρῶσις. ἐρινὸς ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν Helen. V, 2.

βυδοί Kris. II, 1.

βυθός. ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν Ai. 1083, στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα Ph. 783, πόλις – ἀνακυφῖσαι κἄρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷά τε φοινίου σάλου Oid. 24, στενωπὸς Ἄιδου καὶ παλιῤῥοία βυθοῦ u. B. LVIII, 2.

βύσσινον φᾶρος Laok. III, 3.

βυσσόθεν. ὥστε ποντίας ἁλὸς οἶδμα – κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα καὶ δυσάνεμον Ant. 590.

βωλύειν u. B. CV, 72.

βῶλος. οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον Ai. 1286.

βωμιαῖον ἐσχάρας λαβὼν Aichmal. V.

βώμιος. ἀκτὰν παρὰ βώμιον (παραβώμιον) Oid. 184, ἡ δ' ὀξύθηκτος ἥδε βωμία πέριξ λύει κελαινὰ βλέφαρα Ant. 1201.

βωμός. ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοΐς, ἔνθ' ὁρίζεται βωμοὺς Tr. 238, ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρῴῳ Διὶ βωμοὺς ὁρίζει, τεμενίαν τε

φυλλάδα 754, βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσκίπτουσα 904, ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν ἱερῶν 993, ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα βωμοῖσι τοῖς σοῖς Oid. 18, βροτοντούντά μ' ἀμφὶ βωμὸν Kol. 888, μολὼν πρὸς τούσδε βωμοὺς 898, προσπεσόντα πως βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος 1158, ἐμπύρων ἐγευόμην βωμοῖσι παμφλέκτοισιν Ant. 1006, βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου 1016, λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσμίας Laok. I, 1.

Γ.

γᾶῖα. καὶ νῦν ὑπὸ γαίας πάμψυχος ἀνέσσει El. 889, πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι 1132, Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας Tr. 502, ὅσην ἐγὼ γαῖαν καθαίρων ἱκόμην 1061, ὧν τὴν μὲν ἔσω σφάξ' ἐπὶ γαίας Ai. 235, κρύψω τόδ' ἔγχος ταὐτομὸν γαίας ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὄψεται 659, ὦ γαῖα Ph. 619, εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ συγγερὰν Τροφάδα γαῖάν μ' ἤλπισας ἄξειν 1175, ὅταν παρθῆτε γαῖαν 1441, ξένην ἐπὶ γαῖαν ἐμπορεύσεται Oid. 456.

γαιάοχον τ' ἀδελφεὰν Ἄρτεμιν Oid. 160, τὸν πόντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱὸν Kol. 1072.

γάλα. ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους πηγὰς γάλακτος El. 895, λευκὸν αὐτὴν ὥδ' ἐπαίδευσεν γάλα Pelias.

γαλήνη. ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον El. 899.

γαμβρός. Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρὸν Oid. 70.

γαμεῖν. οὐ καλὸν ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὕνεκα El. 594, οὐχὶ χἀτέρας πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή; Tr. 460, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις; Oid. 577, κἄτα τίς γαμεῖ; 1500, ἐγὼ δέ νιν ἄκων ἔγημα Kol. 987, ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς Ant. 750, ἔγημεν, ὡς ἔγημεν, ἀφθόνους (ἀφθόγγους) γάμους Troil. I, 1, τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα u. B. L. 1.

γάμος. ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα μιαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα El. 493, γάμων ἐπαξίων τεύξῃ 971, ἀλλ'

ἀπὸ πατρὸς ἀφ' ἑστίας τὰ πρόσθεν πρὸ γάμων κακά Tr. 504, παρασπορᾶς τῶν αὐτῶν γάμων 546, τὸ δικαιώσαντα λέκτρον ἐνδρομένου σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον 792, ἄρκεσαν μεγάλαν προσορῶσα δόμοις βλάβην νέων αἰσχύνην γάμων 843, ὡς προσείδε τοὺς ἔνδον γάμους 1139, εἰ μὴ γάμους μὲ δεῖ μητρὸς ζυγῆναι Oid. 825; ἀμιάτους τῶν ἄγαν γάμων τέκνων, τεκνοῦνται καὶ τεκνοῦνται 1214, ὦ γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς 1403, ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀνδρὸς 1492, κακᾶ μ' (μὲν) εὐνᾷ πάλιν οὐδὲν ἴδρις γάμων ἀνέδησεν ἄτα Kol. 526, οὐ γάμων ἔμεγερος 751, ὅτῳ γάμοι ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων 945, ὅσοις φόνους μοι, καὶ γάμους, καὶ ξυμφορὰς τοῦ σοῦ διῆκας στόματος 963, μητρὸς οὐκ ἐπαισχύνη γάμους, οὗσης ὁμαίμου σῆς, μ' ἀναγκάζων λέγειν, οἵους ἐρῶ τάχα; 978, ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀμαυσόμαι κακὸς γάμοισιν 989, Διὸς ὁ πάνσοφος τοιάδε πρὸς γάμους ἔφυ Ant. 575, ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἐξίωσ' ἔστα γάμου μείζων (μεῖζον) φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου 637, ἰὼ δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας 870, οὔτε σου γάμου μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου τροφῆς 917, εὔωρος γάμος Eris II, 1, οὔτε γὰρ γάμον, οὔτε μὴν τέλον ἔκμεγρον ἔνδην εὐξέκιμαν ἔχειν Kreus. III, 1, ἔγημεν, ὡς ἔγημεν, ἀφθόγγους (ἀφθόγγους) γάμους Troil. I, 1.

γαμψώνυξ, κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμψώνυχα παρθένον ζοησμῳδὰν Oid. 1198.

γάρ darum, also Tr. 630, Ai. 186, Oid. 220, Kol. 565, 837, 864, 1301, 1583, Ant. 178, 184, 661; in der Antwort: El. 393, 836, 1026, 1038, 1047, 1201, Tr. 409, 991, 1126, 1133, 1242, 1244, Ai. 82, 593, 1126, 1128, 1130, 1133, 1135, 1357, Ph. 466, 756, 1176, 1234, 1280, Oid. 118, 324, 328, 341, 376, 433, 582, 626, 731, 1024, 1117, 1151, 1516, 1520, Kol. 394, 585, 837, 864, 1102, 1426, Ant. 243, 450, 511, 517, 555, 563, 569, 639, 737, 743, 745, 1055, 1062; in der Frage oft, z. B. El. 1221, Ai. 868, 1126, 1130, 1133, 1348, Oid. 102, 1029, Kol. 222, 385, 581, 1583, Ant. 730, 732, 734, 736, 744, 770; beim Beginn einer Erzählung: El.

379, 681, 690, 893, Ai. 380, 749, 988, 1226, 1230, 1311, 1339, Kol. 547, 982, Ant. 497; in der Parenthese, z. B. Oid. 222, Ant. 722, 1084; in der Parenthese und mit seinem Satze vorangestellt Ai. 186, Ph. 882, 1434, Kol. 1636; in zwei auf einander folgenden Sätzen: Ai. 215, 216, 514, 515, 554, 1262, 1263, Ph. 1158, 1159, Oid. 473, 477, 1117, Kol. 980, 982, 1751, 1765, Ant. 659, 661, 1255, 1256, Akris. VIII, 1, 2, u. B. XIII, 1, 2; nach Interjectionen, Vocativen u. a. El. 843, Tr. 1124, Ph. 624, Oid. 167, 1071, Kol. 712, 891; zwischen dem Artikel und dem Nomen: El. 528, Ai. 260, Oid. 231, 1024, Kol. 39, Ai. 213, 615, Peleus IV, u. B. XIII, 2; am Anfange des Verses: Tr. 991, Oid. 508, 1103, Kol. 520; nach mehreren Wörtern: El. 492, 659, 671, 1198, 1211, 1221, Tr. 338, 350, Ai. 522, 554, 676 (δὲ — γὰρ), 868, 1119, 1125, 1133, 1265, Ph. 218, 627, 884, 891, 1268, 1451, Oid. 235, 277, 569, 1450, 1520, Kol. 565, 594, 837, 1105, 1331, Ai. 141, 243, 661, 722, 732, 1055, 1096, 1256, Aichm. IV, Akris. VIII, 1, Peleus IV, u. B. XXV, 1. Außerdem s. εἰλὰ γάρ, ἐλλὰ — γάρ, εἰ γάρ, ἦ γάρ, ἦ — γάρ, καὶ γάρ, καὶ — γάρ, μὴν γάρ, πῶς γάρ, τὲ γάρ, τίς (od. τί) γάρ, τοιγάρ, und γάρ δὴ unter δή, γάρ οὖν unter οὖν, γάρ τοι unter τοί.

γάρος. οὐδ' ἡ πάλαινα δοῦσα ταριχηροῦ γάρου Trpt. IV.

γαστήρ. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα τόξου τοῦ ἐξεθήκατο Ph. 287, πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἶχετο τόξων πτανῶν πτανοῖς ἀνύσεια γαστρὶ φορβὰν 712, γαστρὸς κακίσθεις παῖδα, τοῦ πατρὸς πάρον Achai. III, 3, γαστρὶ τε γὰρ σοῦ καὶ γνάθος πλήρης u. B. LXIII, 2.

γε I.) nach Nominibus: nach Substantivis El. 233, 561, 583, 944, 973, 1023, 1124, 1217, Tr. 67, 491, 1192, 1212, Ai. 84, 531, 812, 876, 1075, 1409, Ph. 648, 812, 823, 1212, Oid. 65, 80, 257, 294, 712, 778, 797, 857, 1015, 1030, 1175, 1292, 1319, 1357, 1378, 1519, Kol. 65, 329, 396, 475, 602, 644, 650, 919, 1250, 1278, Ant. 221, 233, 522, 502, 648, 745, 1183, 1312, Aigeus IV, 1, Helen. VI, 1, Skyr. VI, 6, u. B. LVI, 3; nach Adiectivis El. 309, 341, 365, 398, 518,

γεγωνεῖν τ. γέγωνά μοι κἂν τοῦσω El. 288, ἢ γέγωνε (γεγωνῶ), Kol. 218.

γείνεσθαι. τὰ μητρὸς, ἣ μ' ἐγείνατο El. 261, πατρὸς, ὃς σ' ἐγείνατο Ai. 1172, αἵμ' οὗτε ἐγείνατ' οὔτ' ἐκείνος, οὔτ' ἐγὼ Oid. 1020, μητρὸς, ἣ σ' ἐγείνατο Alkmai. II, 2.

γείτων. βᾶτε τὴν ὁμόσκηνον Ἀρσινόην γείτονάς τε Νύμφας Tr. 215, Σκαμάνδριοι γείτονες ὁσαὶ Ai. 419, ὡς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλωμ' ὅδ' ἀμφέστηκε γειτόνων ἀεὶ τιθῇ Kol. 1525.

γελᾶν. κἀπὶ τοῖς ἐκείνης κακοῖσι, κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς El. 880, γελῶσι δ' ἐχθροὶ 1153, γελῶσιν ἐχθροὶ πανσόμενον τῇ νῦν ὁδῷ 1295, γελᾷν ἐλευθέρους 1300, οὗτος γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν; Ai. 79, ἐν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κρύβδηλα 383, γελᾷ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα 957, φίλ' οὖν γελώντων, κἀκχαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδε 961, ὅτῳ πάρα μηδ' ἀμυνοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν 1011, καὶ πῶς ἄν κακοῦς γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκνυτ' ἀνὴρ 1043, γελῶσι σὺγ' ἔχοντες Ph. 258, γελᾷ μου 1125, τούτοις ἐπαυρεῖν, καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν Ant. 483, εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ μολῷ 551, πέμφιγι πᾶσαν ὀφίαν γελῶν (ὀφιαγέλων) κυρὸς Sekmon. 15, Kolch. V, 4, 6, γελώμενος πρὸς σοῦ Ph. 1023, τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι ταῦ πασιγήτου πάρα Kol. 1428, ὅτ' μοι γελῶμαι Ant. 838.

γελαστής. οὐχ ὡς γελαστὴς ἐλήλυθα Oid. 1422.

γέλως. ὡς γέλωτι φαιδρὸν τρύμου ἄψεται κάρα El. 1310, οὗτος γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν; Ai. 79, ἀντιθεὶς γέλων πολὺν 308, οἵ μοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα 367, ἦ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις 382, γελᾷ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα 958, ὡς μὴ γέλως ἐμῷ (ἐγὼ) ξένῳ γένωμαι τῷδε Kol. 902, εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ Ant. 551, φῦσαι πολὺν τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων 647, Σαρδάνιος γέλως Daidal. II.

γέμειν. βοῆς τε καὶ ὀνασμίας γέμων Ph. 876, πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων Oid. 4, καὶ πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας τρίψει γάλακτος μολθακῆς ὑπ' ὠλένης Pandor. I, 2.

γενεᾶ. ὦ γενεὰ τάλαινα Ph. 1412, τῆς δευτέρου Ξανθίππου γενεᾶς Ai. 190, γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδῶν 202, ἐκ πατρῴας ἦσθον γενεᾶς (ἄριστος) πολιτῶν ἀρχαίων 637, ἰὼ γενεαὶ βροτῶν Oid. 1186, ἕως σοῦδν ἐλείπετε, γενεᾶς δυοῖν πλῆθος ἶσον Ant. 585, οὐδ' ἀπολέσσει γενεὰν γένος 596, γενεᾷ τίμιος 948, δείξω γενεὰν B. CV, 18.

γενέθλη. ὦ γενέθλα γενεᾶν El. 129, ὦ φυλὰ γενέθλα 226.

γενέθλιος. βλάστας γενεθλίους Kol. 972.

γένεθλον. ὦ γένεθλον (γενέθλιον) Οἰνεῖον πατρὸς Ph. 453, πηλία δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ διανιπηφόρῳ πεῖται ἀνοίκτως Oid. 180, εἰ τὰ θνητῶν μὴ κατασχόντας' ἦει γένεθλα 1425, παῖ Διὸς γένεθλον Ant. 1149.

γενειάς. ἐκ δὲ θασσίου γενειάδος πρόννοι διαῤῥαίουσιν πρηνεῖσιν κοσσοῦ Tr. 18.

γένειον. μὴ, πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα El. 1208, φοίνιαι δ' ὁμοῦ γλῆναι γένει' ἔτεγον Oid. 1277, γένειον ἄδε διηλιοῖς φορούντα Achai. III, 1.

γένεσις. πατρὸς μὲν νῦσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ Tr. 280.

γενέτης. ὁ Διὸς γενέτας Oid. 470.

γενήτης. ἐπεὶ γὰρ οὔτε τοῦ γεγῶτος ἦν πλέον', οὐ θεμέθλης ἐκβολὴ Ant. 249.

γενναῖος. ὦ γενέθλα γενναίων El. 129, ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ 287, πρὸς μὲν γὰρ φύσιν, πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις Tr. 309, χωρεῖ πρὸς ἥπαρ γενναία δύη Ai. 958, ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναίᾳ πατ' ἦν 1055, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι Ph. 51, τοῖσι γενναίοισι καὶ τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρόν, καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεὲς 475, ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον 799, ὦ γενναῖε 801, μὴ πρόσλευσσε γενναῖός περ ὤν 1068, ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος 1402, ὦ γονῆ γενναῖε Oid. 1469, ὦ γενναῖε 1510, συέργων μὲ διδάσκει τὸ γενναῖον τρίτον Kol. 8, ἐπείπερ εἶ γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος 76, τὸ κὰν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ παρῆκεν 569, ὄναιο τοῦ γενναίου χάριν 1042, ὡς ἀνὴρ γενναῖος 1686, κλύσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ χωρεῖν

πάντων δὲ φίλτατ' ἀνήρ, ἄλοχος δὲ γυναῖκες Alc. IV, 1, ἀνδρὸς δυσμενέων γυμνὸν κτάνε καὶ γυναῖκα VII, 8, ἄνδρα γυναῖκα τε φοίνιξ πέφνεν Rhoidr. II, 1.

γυνή. ὁ γυναικὸς κακῆς Fl. 1442, π. B. CIV, ἀλλ' ἐμοὶ γυναῖκα μόνα Ai. 1077, τὴν πρόσθε γυναικὸς Παλαμήδους Kol. 875.

γίννημαι. ἴσως γίννημαι τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν δευτέροις Tr. 815, οἷον Δαΐου τυγχάνειν τοῦ ἦν γεννήματος Oid. 1167, δηλοῖ τὸ γέννημ' ὡμὸν ἐξ ὠμοῦ κακοῦ τῆς παιδὸς Ant. 471, παίδων τῶν σῶν πάντων γέννημα 627.

γενναῖος. πατὴρ γ' εἰ τῶνδε γενναίων ἦσθα Oid. 1015, ἢν (Ἥλιον) οἱ σοφοὶ λέγουσι γενναῖον θεῶν u. B. XII, 2.

γενναίως. ἵεσαν γενναίως Inach. II, 1.

γένος. Δίκαιον γένος El. 706, τὸ πᾶν δὴ δεσπόσαιτ' ἐοῖς πάλαι προφύλαξον ἐφθαρκὸς γένος 765, ὥστε τὸν πᾶσ' ἢ ἡμῶν γένος βλαστεῖν ἔᾶσαι 965, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι, πρὶν ἐξερημῶσαι γένος 1010, ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν – κλαύσω 1121, ἰὼ γένος ναΐας ἐρώγων εἰχνὰς Ai. 856, οὔτε θεῶν γένος, οὔθ' ἁρπρίων τέ', ὄψιος βλέπειν τιν' εἰς ὄπαιαν ἀνθρώπων 398, σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει 595, ὦ θεῖα Τέκμησσα, δύσμορον γένος 784, ὀλεναί τ' Ἀθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος 861, γένους ἅπαντος ὀλέσαι ἐξημπλάκημεν 1178, ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους πεσεῖ σύγκομι' ἂν εἰπών; Ph. 222, ἐμοὶ γένος μέν εἰμι τῆς περιῤῥύτου Σαλάμιν 239, εἰ κεἰνῳ γένος μὴ 'δυστύχησεν Oid. 261, ὡς γένος ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσαιμ' ὀρᾶν 791, ὃθ' οὗτος ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει 1016, ὅπως – αὐ φανῶ τοὐμὸν γένος 1059, ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει 1070, ὥστε μὴ 'κφαυθεῖν τοὐμὸν γένος 1085, γένους τῷ Λαΐου τοιάνδε κηλῖδα μητρώσας ἐμὴν 1383, τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν, μάταιε τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά 1430, τὸ Λαβδακιδῶν γένος Kol. 221, τὴν πάλαι γένους φθορὰν 369, ἐκ παίδων δ' ἔχω γένους ἐκφύσεσιν 447, ἢ τὴν παλαιὸν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς; 596, οὔτοι' ἦπί μοι γένει τὰ τοῦδε πεφθεῖν πήματ' ἐς (ἢ) πλεῖστον πόλεως 788, ἐρ'

θέλιον τοῦδε μῦθον εἰς σὲ; πῶς; καὶ τὸ πᾶν γένος; 754, πόλιν τε μοι ξυνοῦσαν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν 773, σὲ κρύπτον, καὶ γένος τὸ σὸν 868, εἰ μὴ μοι πικρᾶς εὐθὺ τῆσδ' ἥρως ἀπὸ γῆς μὴ γένοι 932, θεοῖς - τοῖς ὧν ἐκπλουσίοις εἰς γένος πάλιν 965, γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὁλωλότων Ant. 174, Γῆν ἀποτρέσεται ἵππειόν γένει πολεύων 342, οὔθ' ἁπαλλάσσει γενεᾶν γένος 597, εἰ γὰρ δὴ τάδ' ἐγγενῆ φύσει ἔκυμα, θρέφω κάρτα τοὺς ἔξω γένους 660, τῶν δ' ὑπὲρ γένους ἐξημπόλημαι κἀπεφθορέσαι κάλαι 1056, τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος 1055, Διὸς βαρυβρεμέτας γένος 1147, κόρη τε κἀργεία γένος Akris. IV, 1; γένος εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν κἀλὸν Alet. V, 2, Κρόνῳ θοηπολεῖν βρότειον γένος (γένος) Andromed. V, 3, πάνυπαιδα καὶ γένει μέγαν Achai. III, 2, σημεῖα πεντάς πορφύρας φυλάσσει γένος Peleus III, 1, ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους Skyr. II, 1, φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος Teleus II; εἰσέρχεται (Κύπρις) μὲν ἐγθέων πλωτῷ γένει u. B. XXIII, 9, ὦ θνητῶν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος XXVII, 1, ὦ δύστανα γένη βροτῶν Ph. 178.

γένυς. ὅτε σοὶ παγχάλκων ἀνταία γενύων ἀμφώδη πλαγὰ El. 196, σὺ γὰρ πότ' ἀμυνεῖτ' γ' - ἀ παλαιὰ χαλκόπληκτος ἀμφήκης γένυς 485, ξίφος, εἴ πόθεν, ἦγένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε Ph. 1205, πρὶν νοῦ' ἀμετέροιν αἱμάτων γένυσιν πλησθῆναι Ant. 121, ἢ (γυνὴ) Θράσσει γένυν Helen. II, 1.

γεραιός. ὦ γεραιὲ Tr. 184, Oid. 9, 1009, Kol. 292, 1513, Skyr. VI, 4, ὦ γεραιὰ Tr. 873, ὦ γεραιὸς σεύρας Λαέρτου πατρὸς Ai. 1393; γεραιὲ Oid. 990, γεραιὸν σῶμα σὸν Kol. 200, πατρὶ γεραιῷ 1690, ὦ γεραιὲ Τειρεσία Ant. 991, 1045, γονῇ πεφυκὼς γεραιτέρᾳ Kol. 1294.

γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἔκτινοι, λαγοὶ Amyk. I.

γεραὸν (ἁλαὸν) πατέρα τόνδ' ἐμὸν Kol. 438.

γέρας. εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς El. 443, νίκης ἔχων ἔξηλθε πάνυμον γέρας 687, αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαμῶν

Ai. 1225, θράσυντι πλεῖστον αὐτάδειας γέρας Ph. 478, καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν 1061, πατρῷὰς γέρας συλῶντες 1365, οὕνεκ' Οἰδίπουν τοιαῦτ' ἔνειμα πᾶσι τοῖς αὐτοῦ (αὐτοῦ) γέρα Kol. 1296, τὸ ζῆν γὰρ παντὸς ἥδιστον γέρας Akris. VIII, 1.

γεροίσιν Aichmal. VIII, 15.

γεραστεύσασθαι· εἰ μοὶ ἡμῶν δέσμορος πλανωμένη γεροντεύσαιτ' Kol. 348, Πηλέα τὸν Αἰάκειον αἰεννῦς μόνη γεροντεύσαιμι, ὠνυκπαιδεύω πάλιν Pelasm. I, 8.

γερόνειαν Aichmal. VIII, 15.

γέρων· ὅστις τύπος εὐγενής, κἂν ᾖ γέρων El. 25, γέρων – Σκύθρωπος 1110, παῖ γέροντος Οἰνέως Tr. 569, γέραντι πατρὶ Ai. 471, 849, ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους Ph. 243, εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρων εἶναι Oid. 402, μὴ δῆτα τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ 1153, πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ; 1177, τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη Kol. 1, μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι πρόβασις ὁδὸν 20, γέροντα δ' ὀρθοῦν, φίλτατον, ὃς νέος πέσῃ 395, καὶ γὰρ εἰ γέρων πυρῷ, τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος 726, ἐπεὶ γέρων μὲν εἰμι 783, καί σ' ὁ πληθύων χρόνος γέροντ' ὀμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενὸν 931, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ τόδε; 961, κλέφας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ 1008, τὰ τοῦδ' ὁρῶν πατρὸς γέροντος 1256, ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς γέρων γέροντι συγκατώκησεν πόνος 1259, σὺδὲ γέρων ἀφίλητος ἐμοί ποτε καὶ τᾷδε μὴ κυρήσῃς 1702, μὴ 'φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα Ant. 281, καίπερ γέρων ὤν, ἀλλὰ τῷ γήρᾳ φιλεῖ χρῆνοῦς ἁμαρτεῖν, καὶ τὸ βουλεύειν δ' δεῖ Thyest. V, 1, γέρων γέροντα παιδαγωγήσω δ' ἐγώ Phthi. I, ὀργὴ γέροντος – θήγει μὲν, τάχει δ' ἀμβλύνεται u. B. LXXXIV, 1, 1, γέρον (γέρων) El. 73, γέρον Tr. 977, Oid. 1001, Kol. 208, 744, ὦ γέρον 177, 395, ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου Ai. 732, ὅτι σύμπλην τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην Ant. 159, ὦ φίλτατοι γέροντες Kol. 724, σὺ γὰρ γέροντα βουλεύεις u. B. CV, 73.

γύεσθαι· ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην Tr. 1101,

γενέσθαι, μὴ φοίνισσα παιδόμαν σπαστοῦ Ai. 244, ἐμπέσων ἐγενόμην βαιοῖσι παραλείπουσιν Ant. 1005, γῆ. Nominativ und Vocativ: ὦ πατρῴα γῆ Ph. 1040, Eh. 67, ὦ κλεινὰ γᾶ ποτε Μαιναλίων δέξεται 161, γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὧν 245, ὀρεστέρα παμβώτις Γῆ Ph. 391, ἦδε γῆ Oid. 47, γᾶ φθίνουσα 666, Φωκὶς μὲν ἡ γῆ πλήζεται 733, πᾶς (ἄφος) μήτε γῆ, μήτ' ἄμβροτος ἱερὸς, μήτε φῶς προσβλέπεται 1427, γῆ μελέμαχλλος Kol. 482, εἴ τις γῆθεν ὑμᾶς ἐπίστασιν ἐμὰς σεβίζειν 1006, στύφλος δὲ γᾶ, καὶ χέρσος Aut. 250, Λιγυστικὴ γῆ σε δέξεται Trip. I, 3, ὦ γῆ Θεμέλια χαῖρε u. B. LXXXII, 4, 1; Genitiv: μὴ ῥύσιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς El. 71, γῆς ἰσόμορος αἰὴν 86, οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅπου γνώμης φέρη 922, κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς 1136, οἱ γᾶς ὑποκείμενοι 1418, μοῖραν πατρῴας γῆς Tr. 163, ποῦ γῆς; πατρῴας, εἴτε βαρβάρου; 236, ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν προὔτεκε, ἀπαξέουσι ἄφροι 701, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς πόθῳ σεσον 801, πᾶ γᾶς ἥκω; 984, οἷ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Ai. 859, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τροίας; 984, ὑπασπὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι 1019, ῥῆξ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῃθέν που Ph. 256, μόνοι θεοὶ σώζουσιν ἔκ γε τῆσδε γῆς ἡμᾶς 528, ὅσον τάφος ἔκπλεῖ ἀπαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς 577, φορβάδος ἐκ γᾶς ἐλεῖν 700, οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων ἀέρων 707, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν 989, ἕως ἂν ᾖ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον 1000, ποῦ γᾶς; 1211, εἶπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς Oid. 54, ἡγεμὼν γῆς τῆσδε 104, οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; 108, γῆς ἐπ' ἄλλης τῶνδε συμπίπτει φόνῳ; 113, τᾶσδ' ἐκπάγουσιν γᾶς 210, γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβὴς 229, γῆς τῆσδ' μήτ' ἐξεδέχεσθαί τινα 286, ὑπὲρ τῆσδε γῆς, ὦδ' ἐφθαρμένης 254, εἰ γῆς πρυχάδας ἐκπεμψαίμεθα 309, ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι 353, ἐχθρὸς ὢν τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, νῦν δὲ γῆς ἄνω 416, καὶ σ' ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρὰ 419, τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων μαντεῖα 480, γῆς ἴσον νέμων 579, ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν; 622, γῆς οὕτω νοσούσης 636, γῆς ἐκπᾶσαι πατρίδος 641, φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς 659, γῆς

ἄτιμον τῆσδ' ἀπαθῆναι βίᾳ 670, γᾶς προπόνοισιν 688, γᾶς ἐκ ὀμφαλὸν 893, πούθει κάτω δὴ γῆς 968, τοῦ τυφλώνου τῆσδε γῆς 1043, ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ πρώμνησι 1223, ποῖ γᾶς φέρομαι; 1908, ἐκφόν' ἀν γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον νέχιστα 1436, γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἔπ' οἰκεῖαν (ἄποικον) 1518; Ἴδῃς τε καὶ Σπόρου κόραι Kol. 40, ἕδρας γῆς τῆσδε 45, εὖτε νῦν ἕδρας πρώτιστ' ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαρψ' ἐγώ 85, τοὺς τῆσδε γῆς ἀνάκτας 294, κατρῷων ἄσυ γῆς ἔχει 297, γῆς ὅτ' ἐξηλασνάμην 356, ὡς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας 399, ὅπως γῆς μὴ 'μβαίνῃς ὅρων 400, πόλις βία ἥλασνέ μ' ἐκ γῆς χρέσιον 441, γῆς ἄδειαν 447, τῆσδε γῆς σωτῆρα 462, γῆς ὁπλίας ἥλθον 572, γῆς ἐμῆς ἀκηλάθην 599, φθίνει ἰσχὺς γῆς 610, πᾶσαν χώρας ἴκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα 669, οἶον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω - βλαστὸν 695, ὦ γῆς ἄναντες 834, ὁ κραίνων τῆσδε γῆς 862, αἶδε θαλάμων - τῆσδε γῆς 865, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι 871, ἰὼ γᾶς πρόμος 884, νὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρια 915, γᾶς τῶνδε θαμονόχοις 1087, ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος 1287, γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγὰς 1292, γῆς ἐξέωσεν 1296, γῆς ὅσοισπερ Ἀσίας πρῶφοι ναίουσι γῆς 1303, ὅπως - τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλωμι γῆς 1307, γῆς ἀμφιλίου δορὶ πρανῆσαι 1385, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου 1674, γᾶς ἄπαντα Θησέα 1680, τὸ νερτέρων εὔνουν δωτὸν γῆς ἀλύπητον βάθρον 1662, ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένοι 1701, ἃς ἔχρηζε γᾶς ἐκ ξένας ἔθανε 1705, μὴ γᾶς ἐκ ξένας θανεῖν ἐχρῃζες 1713, τῷ κατὰ γῆς 1775, παλαῖ' ἐρήμης γ' ἂν σὸ γῆς ἄρχοις μόνος Ant. 739, ὦ γᾶς πατρίας πολῖται 806, ὦ γῆς Θήβης ἄσυ πατρῴων 987, πρεσβεῖα νείμας τῆσδε γῆς Aigeus I, 2, τῆς γῆς τὸ πρὸς νότον 5, ὦ πατρῴας γῆς ἀγυιαίου πέδον Hermion. II, βὰς ὑπὸ γᾶς (ὑποβὰς Inach. XI, 5 (u. Vorr.), ἐξ' Ἰλίσσου γῆς φορβάδος πομίζομαι Hippon. II, τὸ δι' οὐλύμπου πολλοῦ τε φέρει, καὶ γῆς Rizot. II, 4, εἰ γῆς μὴ πεῖραναι ξένης Tereus VI, 2, γῆς ἐπιφαύσανεν Tympan. I, 2, οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ὄχον θανών; Phaidr. X, 2, ὅρια πελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας Phrix. I, βάρος περισσὸν γῆς

ἀναστροφώμενοι η. B. XXVII, 1, 3 f. Dativ: οἷς ἐμοῖσι πάσῃ τῇδε γῇ El. 507, πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τροιάδι Ai. 819, ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ Oid. 110, γῇ τῇδε κυμοροῦντα, τῷ θεῷ θ' ἅμα 136, ἐπεὶ γῇ ἔκειτο πλήμων 1266, κἀλαι καὶ ταῦτα καὶ ταυτὶ ἔπη γῇ τῇδ' ὧδ' ἀκῆρ εἰς τελῶν ἐφαίνετο Kol. 630, γῇ τῇδε κἄμοὶ δαμὰν οὐ σμικρὸν τίνει 635, δίπλᾶς ἐρωγὰς μολεῖν γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις 1095, καὶ σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω, αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδε 1125, εἴ τι γᾷ μετέρᾳ τυγχάνεις ἀφορμᾶς φέρων 1480, ὃν (φῶτα) ἐφ' ἁμετέρᾳ γᾷ Πολυνείκης πάρεδρις Ant. 110, ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾶς εἶσε ταγαλαθεὶς 134; Accusativ: μαλόεντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν El. 163, γῆν πατρῴαν ἔπερσε κἀδούλωσεν Tr. 466, ὅστις πίονος ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν 704, πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις 804, τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ κατέσχετε; Ph. 220, τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; 244, μήτ' ἀροτὰν (ἄρουραν) αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ Oid. 270, ὅσ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐκπόροις ἀλύουσαν κατ' ὀρθὸν οὖρισας 694, γῆν προσκυνοῦντα Kol. 1654, ἤ τιν' ἀπίστου γᾶς, ἢ πόντιον κλύδων' ἁλᾶσθαι 1685, εἰς γᾶν ὑπερέπτα Ant. 112, ὃς γῆν πατρῴαν – ᾐδέλησε πυρὶ πρῆσαι 199, καὶ γῆν ἐκείνων (δυσμόρων) καὶ πάντας διασκεδᾶν 287, θεῶν τὰν ὑπερπάταν, Ἑᾶν ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται – ἱππείῳ γένει πολεύων 338, πορθῶν γε τήνδε γῆν 518.

γηγενής. ὁ γηγενὴς στρατὸς Γιγάντων Tr. 1058, γηγενῆ βούβαλιν η. B. CV, 70.

γηθεῖν. κἀπὶ συμφοραῖσί μοι γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο El. 1231, οὗτος ἐκ προαστίου χαρᾷ γεγηθὼς 1432, σὺ μὲν γέγηθας ζῶν Ph. 1021, ἢ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς; Oid. 368.

γήθειν. εὐμενῆ ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν El. 453, τὸν καταῤῥάπτην ὁδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον Kol. 1591.

γηθεῖν und γηράσκειν. ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου ἄλεκτρα γηθάσκουσαν ἀνυμέναιά τε El. 962, μέγας ἐν τούτοις θεὸς, οὐδὲ γηράσκει Oid. 872, τὰ τῇδε χῶρας οὐ γε-

γήρασκε δόλος Kol. 127, πάγαι δὲ κρύπτει, γῆρας τὸ κόν. Ἥλιος δοίη βίον τοσοῦτον, ὅσον πρὸ γήρους ζῆσαι πέφυκε 870, ποῦ ζῆν γὰρ αἰδὼς κἀξ ἀγήρου γέρο Akris. VII, πάντα γὰρ κύδιστ' ἄγει ὁ γηράσκων ἀνήρ Peleus I, 8.

γῆρας. σὺν γήρᾳ σε μὴ γήρᾳ σε καὶ χρόνῳ μιαιφόῳ γεῶσι El. 62, ἀλλ' αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λογχῃ γήρᾳ προλείπων Ai. 507, σοὶ μὲν ξυτρέφουσ' ὁμῶς, ἐμοὶ δὲ γήρᾳ μάστορ' ἐσθλὸν 634, ἐκ γήρα βαρὺς 1047, οἱ δὲ συνωμόρου βαρεῖς ἔφασκ' Oid. 17, ἔν τε γῆρᾳ μοῦνον γήρᾳ ἐνθένδε σῴζεται τόνδε ξύμμαχος 1118, μόνοις οὐ φίλεται θεοῖς γῆρας (θεοῖς τὸ γῆρας), οὐδὲ κατθανεῖν ἔσται Kol. 698, τὸ μὲν γὰρ ἔρρειν ναὸς, ἔστι γήρας σημαίνειν ἐλαίας χειρὶ πέρσας 702, λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφῃ; 805, θνητοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρᾳ ἐστιν (οὐδὲν ἔστι γῆρας) ἄλλο πλὴν θανεῖν 954, τό τε κατῦμεμπτον ἐπιλέγεται πολίταν ἀφροσύνης, ἐπεροσόμενον γῆρας ἄφιλον, ὃν πρόσπαρτα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ 1237, ἃ σοι γήρως ἄλυπα τῇδε πείσεται πόλει 1519, μεγάλοι λόγοι – γῆρᾳ τὸ πρωτεῖν ἐδίδαξεν Ant. 1353, ἀλλ' οὐδὲν ἔρπει ψευδὴς ἐς γῆρας χρόνου Akrῖ. II, γήρᾳ προσόντος σῶζε τὴν εὐφημίαν Eriph. V, θαλπερ γέρων ὤν, ἀλλὰ τῷ γήρᾳ φίλῃ χρῶ νοῦς ὁμωτείᾳ, καὶ τὸ βουλεύσον ἃ δεῖ Thyest. V, 1, τὸν λέβητα γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε σηπεῖν Iobat. I, 2, θαὖτ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακὰ Oknr. V, 2, γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνων τριβὴ Tyro XIV, αὐτὴ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν u. B. XXX, 1, ἔπειτα γῆρας λαμβάνει Αἰγύπτιον XL, 2.

γηροβοσκός. ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσεῖ Ai. 570.

γῆρυς. καιὸν δὲ λάμπει, σιωπάσασά τε γῆρυς ἔρασμος Oid. 127.

γήτης. οὔτε (παῖδας) πενὸς ποτε, γήτης ὅπως ἔφορφαν ἔκτοπον λαβὼν σπείρων μόνος προσεῖδε κἀξαμῶν ὄπαξ Tr. 82.

γίγας. οὐθ' ὁ γηγενὴς στρατὸς Γιγάντων Tr. 1059, τῆς δὲ γῆς τὸ πρόσ νότου ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γίγαντας ἐνόρφνους εἴληχε Πάλλας Aigeus I, 6.

γίγνεσθαι, oder γίνεσθαι. ὡς μοι σαφῆ σημεῖα φαίνεις

δοκῶν τὴν ἡμῆν γεγαὼς Ph. 22, εἰ μοὶ ἀρθὸν γένοιτ' ἂν 350, ἢ (θαλλὸν) κατάπυστον πᾶσιν γενέσθαι τὴν Διονυσίων χρόνα 423, τίς ἂν τοιοῦτον λόγον γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι; 569, τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγὼς 775, καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τοῦδ' ἔτ' ἐχθίων βλέπειν; 1139, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν κρηπὶς 1339, ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυσήρατον 1490, τοιοῦτο δ' οὐχὶ γίγνεται. Tr. 685, ὅπως θέλῃς γενέσθαι χρησιὸς 462, ὅπως δὲ λήσεις, τόδε τοῦτο γίγνεται 466, σῶρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐκποδὼν παλαῖς 816, ὅσι γένοιτ' ἐρήμη 905, εἴθ' ὑπερέσσοι τις γένοιτ' ἐκνοῦρος ἐσπίπτων κύρα 964, γενοῦ μοι καὶς ἐνήνυμος γεγὼς 1064, μὴ φανῇς πάπος γεγὼς 1129, δεῖ δ' αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ ξύμμαχον 1175, πατρὸς ἄλλου γενοῦ τον 1205, φρονεῖ γενέσθαι καὶ παλαιναίων σέθεν 1207, φαρᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται 1212, εἰ μὴ γένηται; Ai. 77, γένοιτο μέν τ' ἂν πᾶν 86, οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ οὕτ' ἔχειν 878, δηλώσω – μή τοι φύσιν γ' ἔσπλαγχνος ἐκ πατρὸς γεγὼς 472, τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀνὴρ σοῦ πικρός; 518, οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' (γένοιτό πω θ') οὕτως εὐμενὴς ἀνὴρ 524, γένοιτο πατρὸς εὐτυχέστερος 559, καὶ γένοιτ' ἂν οὐ κακὸς 551, ὡς ἔφυν γέννητα χρησθοσκὸς εἶσοιεί 570, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ 588, τάχ' ἂν γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ. σωτῆριοι 779, ἢ τερμάτιστος γένοιτ' ἂν 816, πῶς ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον 1013, ἐκβεβληκέναι ὄρεσσι φοβερὸν πάρεδρόν γε νηέσσαι 1065, μὴ – αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ 1092, γενοίμαν ἐν ὕλαις ἔκπεδος πένησιν πρόβλημ' ἀλίκλυστον 1217, ὡς οὐδὲν μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε κατάσκοπος γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου 1247, εἴθ' ὑμὶν ἀμφᾶν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν 1264, οὐκ ἐξ ἐμοῦ γε βαρβάρου μητρὸς γεγὼς 1289, ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τέλαμῶνος γεγὼς 1299, κλοπεὺς ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικήτων ὅπλων Ph. 78, θηρατὴς ἂν (θηρατέα) γίγνοιτ' ἂν 116, κἀλλὰ γὰρ τάδε ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώποις χρόνῳ 306, θυμῷ γένοιτο χεῖρα πλῆσαι πάτερ 324, οὐ θέμις γίγνεσθαι 346, οἱ δ' ἀκρομοῦσες βροτῶν διδασκάλων λύγισμα

γήσεται πικρά 388, πῶς δὲ ἔμοιγ' ἐμφανὴς ἔσῃ γενέσθαι 892, σοί γε καὶ πάσιν, πρίν γε τὸν ἡμῖν ἀνάγκη ἄν σοι ξυμφέρῃ, γενήσεται 659, πατρὸς γήμαντ' ἂν πτῆμα τῆς οἰσείας φίλης 678, μὴ γενοίμην δ' ἔγωγε, πρὶν πατρὸς γένῃ 773, τὸν ψεύστην δὲ κρούσουσιν, μή σοι γενέσθαι πολύπονα 772, γένοιτο ταῦτ' ἐνθάδ' γένοιτο δὲ πιθοῦς τῶνδε τὰ μέγιστά σοι 779, ἀλλὰ φῶς ἐς ἓν σαυτοῦ (σαυτῷ) γενοῦ 950, οὐδὲ σοὶ φωνῆς ἔνι γαμέσαι παρεσθόγκτου; 1067, ἀρίστου πατρὸς ἔβλαστον (ἀδηκτος) γεγὼς 1234, ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα 1389, εἰ μὴ γάμων πικῶν μήτηρ γένηται 1351, πάλιν πικῶν ἴσως γενοῦ Oid. 58, οὐθεὶς ἀγαθὸς ἐν κακοῖς ἐφάπτεται 122, οἰκοίσιν εἰ ξυνέσεσθ' ἐν τοῖς ἐμοῖς γάμοις ἐμοῦ σωφρονοῦντος 250, οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακοῦ σωφρόνως φρονῶν 600, σανῶν τ' εὔπομπος, εἰ δύναιο γίγνου (γενοῦ) 697, πρὸς κακοῦς θανεῖν, ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τοιαύτου πάρα 714, φρενὸς γενέσθαι πατρὸς 721, τίς ἐφθονεῖτο μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνὴρ; 816, οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ἐλθεῖν γε τοῖς πολλοῖς ἴσος 845, ἀλλ' ὀλβίαν τε, καὶ ζῶν' ὀλβίαις ἐκ γένοιτο 980, κὐκέτ' ἂν μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ 967, οὐκ ἂν γένοιτο νοσεῖν, ἕως 1058, ἡ δούλη, ἢ πάντων τις ἐγγενὴς γεγώς; 1168, ἴσθι δύσποτμος γεγὼς 1181, ὡς ἔδειξα μάλιστα ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦν γεγὼς 1393, χρὴ πάντα εἰδέναι σ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεσθαι 1403, Φοῖβ' σε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες Kol. 86, τί δῆτα ἀφέλημα γίγνεται; 259, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγγενόμην πικρὸς 272, φυγὴν δέ τοι μήκιστ' γενέσθαι φασὶς ἀπόπτολιν βροτῶν 281, μηδαμῶς γίγνου πικρὸς 291, χρὸς μὲν νεάζων, καὶ χρόνῳ μείων γεγὼς 874, ἐν σοὶ τὰ πείσεσθαι φασὶ γίγνεσθαι πράτη 892, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος τόνδ' γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι 429, κἀπὸ τοῦ πατρὸς γεγὼς 671, ὅταν σύ μου ταφεὺς γένῃ 582, κἀπὸ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά; 606, μόνος σὺ γίγνεσαι θνητῶν γήρας, οὐδὲ κατθανεῖν ποτε 607, τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται, κοὐθὲν φίλα 615, ὁ νοῦς ὅταν νέντοῦ γένηται 669, ὡς μὴ γέλως ἐμῷ ξένῳ γένωμαι τῷδε 903, ἄθλιος γεγὼς

1188, Ἀργεῖοι γνοὺς 1316, ἐάν τις ἐκείνων ἀνανδρίᾳ 1409, οὐδαμοῦ γέγηθε 1559, ἐξ οὗπερ ὁδοῦ βραχεῖα γίγνεται εὐπορία Ant. 232, κἄν ξυγγένηται πλησίον 260, μήτε μοι παρέστω γένοιτο, μήτ' ἴδοιμι 874, ὅτι τυχὸν παράκλαιμα τοῦτο γίγνεται 650, τί γὰρ γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός; 652, γένοιτο μέν τ' ἂν ἀντίφρα κεἰδῆς ἔχον 687, σοφὸς δ' ὄντας ἀσθενοῦς, ἓκ τε μειρακίων ὄντας γεγῶτας Alc. VII, 4, παύσεις ἂν αὐτὸς εὐτύχει κακὸς γεγώς 10, εἶχε πῆμα γίγνεσθαι βροτοῖς Epigon. II, 3, ἐκ κόρτα βαιῶν γνωτὸς ἐκγένοιτ' ἂν ἐμπόρῳ Anach. I, 2, ὅ τι ἂν τα γίγνεται (γένηται) Kedal. II, μειρόμην αἰσχρὸς ὑψιπέτας Oinom. IV, 1, πῶς ἂν ἐγὼ σοφίας μενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος; Polyx. III, 7, σωφρόνιστον πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς Skyr. II, 2, οὐ γὰρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις Phaidr. III, 1, γένοιτο μὴν ἄκακος ἐν τιμαῖς ἀνὴρ fr. B. LVIII, 5.

γνῶσόμεσθα oder γνοίμεθα. οὐ γάρ σε μὴ γέρᾳ τε καὶ χρόνῳ μακρῷ γνῶναι El. 43, γνοὺς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἀστυστρόφος ἔξω παραστᾷ 731, ὥστε μηδένα γνῶναι Ἀχαιῶν ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δόμοις 756, τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτε – 938, ὅτ' οὐ παῖ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν κακοῖσιν κακοῖς τεθεῖσι μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε 1330, ἐκπάγχυ γάρ σε μὴ γνῶναί τινα 1340, ἔγνων γὰρ τάλας ταῦτόν σε κατ' ἀρχὴν ὡς ἐφάψεται τόδε Tr. 932, οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς χαίρειν προθυμῇ 1118, ἔγνως 1221, ἔγνων Ai. 86, ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν; 677, ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη 807, ἢ πολλὰ βροτοῖς ἐστιν ἰδοῦσι γνῶναι 1419, ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν, ἢ Σκάμανδρος θ', ὅτι – Ph. 825, καί μοι προσάδεθ' ὥστε γνώμασιν, ὅτι – 405, λάθοσαν δ', ὅταν γνοίη, στεῖχον εἰς ὕδωρ, ἀεὶ προφενάκιμα 716, ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνοῦς, ὅτι – 1165, γνῶσκω σε 1388, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς Oid. 403, ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς 613, κακὸν δὲ κἀν ἑνὶ ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ 615, εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ 1068, ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ 1115, ἔγνωκα γὰρ, σάφ' ἴσθι 1117, οὓς δ' ἔχρηζεν οὐ γνωσθείετο 1274, ἀλλὰ γνώσεσθ' σαφῶς,

πάλαι ὑπεπτνόει, πήν γε τὴν αὐθὴν ἕλκος 1525, γυνὴ τὴν παρθένον τέρψιν, ἣ δ' εἶχεν πάλαι 1477, ἔγνωκα μὲν δῦν; ὡς — Kol. 96, ὄντ' ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω δύναμαι τέρενος γνῶναι ποῦ μοί ποτε καὶει 137, ἔγνωκά σε 553, χρόνῳ — γνώσῃ τάδε, ὃν' οὔνεκα — 832, ἔγνων γὰρ τὸ πρόσφθεγμά σου 891, γιγνώσκων δ' ὅτι — 941, γνῶθι δ' ὡς ἔχω ἔχῃ 1025, οὐδ' ἐγὼ γνώσῃ πακεῦ θυμοῦ τελευτὴν, ὡς πακὴ πρόσγνωτε 1197, τοὔνο — γνώσεσθον, ὅτι — Ant. 188, ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ', ὅτι — 779, γνώσῃ, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς πάλαι 998, καὶ σκῶπτας ἐν ἡλαίσιν ἀλλήλους φοναῖς ἔγνων 1006, ἵνα — γοῦ τρέφειν τὴν γλῶσαν ἡσυχωτέραν 1089, ἔγνωκα κἀγώ, καὶ παράσσεβαι φρένας 1095.

γλαμυρός. τοὺς γλαμυροὺς πεπὰ φορβὰν Polyid. V.

γλαρίδες Priamos.

γλανκᾶς: γλανκῆς ὀπώρας Tr. 708, γλανκᾶς παιδοτρόφου φύτλον ἐλαίας Kol. 701, γλανκᾶς εὐανέμου λίμνας Lauk. II, 2, ἀτρυγέτου γλανκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας Oineus. IV, 8.

γλανκῶπις: ᾧ ἁ γλανκῶπις Ἀθάνα Kol. 706.

γλαυκῆ. γέρυσιν, κοφῶναι, γλαῦκες, ἔκευθε, λαγοὶ Amyki. I.

γλήνη. φοβεῖται δ' ὁμοῦ γλήνην γένει ἔτεγγον Oid. 1277.

γλουκὺς u. B. CV, 74.

γλουτός. ἐντῆρι κρούων γλουτὸν ἐπείον ποδὸς u. B. CV, 258, 2.

γλύκιόν (γλυκύν) τε πατὸν Ph. 1461.

γλυκύν. πόνῳ γλυκεῖ El. 1145, (ἀ) γλυκὺς Ἅιδης Tr. 1040, ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἢ κείνοις γλυκύς, αὐτῷ δὲ τερπνὸς Ai. 966, γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον 1202, ὅτῳ γ' ὀφείλει μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκὺ Oid. 1336, τὸ γὰρ τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκὺ 1390, ἀ γλυκεῖαι παλδες ἀρχαίου. Σκότου Kol. 106, καὶ τοὺν δόμοισιν ἦν ὑπαιπᾶσθαι γλυκύ 769, οἰκοις γλυκὺν θησαυρὸν Ant. 29, πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς u. B. XVII.

γλῶσσα. ἢ πᾶσαν ἰεῖς γλῶσσαν El. 596, πρατεῖν γὰρ οὐκ ἔτι γλώσσης σθένω 1175, ἀπορρηδῆναι ἐκ γλώσσης

κακῆς Tr. 281, οὔτ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ δυνήσει γλῶσσαν 323, κατὰ γλῶσσαν πλύνων 747, τῷ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκρον ὀπτεῖ θαλίσας Ai. 238, οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη 584, οὐδ' ἡ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ 1118, ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει 1124, ἄνδρα γλώσσῃ θρασὺν 1142, τὴν βόρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐων 1268, κατ' ἀκὸς ὢν νέος πατὴρ, γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν Ph. 97, ὁρῶ βροτοῖς τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγουμένην 99, παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θυμόρτα καὶ πανουργίας 408, γλώσσῃ δεινῇ καὶ σοφοῦ 440, μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλῶσσαν ὀδύναν 1142, τί τὴν ἄβουλον στάσιν γλώσσης ἐπήρατε; Oid. 635, γλώσσῃ σὺ δεινὸς Kol. 806, καὶ ταῦτά σοι τῷ νῷ δ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω 936, ἂν καὶ χρυσέαν μὴ ἐπὶ γλώσσαν βέβακεν κροκόπολον Εὐμολπιδῶν 1052, μεγάλης γλώσσης κόρπους Ant. 127, ἐκ φόβου σου γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει 180, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσει φόβος 505, ὅστις αὐτὸς δοκεῖ ἢ γλῶσσαν, ἢν σὺκ ἄλλος, ἢ φυγὴν ἔχειν 708, τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχαφέραν 1089, καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα Alead. III, καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν βέβηκεν XI, 10, γλώσσης μελίσσης τῷ κατεφθυημότι Achill. VI, 2, καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τοί με κατηγορεῖ λάκωνος ὠμῶσθαι λόγον Helen. I, 1, γλῶσσ' (ἦν), ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις Eriphyl. VIII, 1, ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστὶν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς Kresc. I, 2, οἱ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς Phryg. I, 2, πολλὴν γλῶσσαν (γλῶτταν) ἔχεας μάτην u. B. XIV, 3, γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται XVIII, 3, πάντων καγχαζόντων γλώσσαις βαρυάλγητα Aï. 199, κεῖνος ἐπέγνω μανίαις φαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσαις Ant. 962.

γλαμύν. πονῶν πλευρὰν πικρᾷ γλαμῖνι Tr. 681.

γνάθος. κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμαγημέρου Poimen. VI, 1, γαστήρ τε γὰρ σοῦ καὶ γνάθος πλήρης u. B. LXIII, 2.

γνάπτειν. Ἕκτωρ – ἐγνάπτετ' (ἐγνάμπτετ' od. ἐκνάπτετ') αἰὲν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον Ai. 1031.

γνήσιος. ὁ δὴ νόθος τοῖς γνησίοις ἶσον φέρει· ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν (τὴν ἴσην) ἔχει φάσιν Aiod. X, γνησίου φρονήματος Iphigen. II, 2.

γνῶμα. οὐδ' εἰ δοκεῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ κειρομένη Tr. 593.

γνώμη. οὐ γνώμαν ἴσχεις, ἐξ οἵων -; El. 214, εἰ μὴ 'γὼ - ἔφυν γνώμας λειπομένα σοφᾶς 473, ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρὸς 546, εἰ καὶ σῆς δίκα γνώμης λέγω 547, γνώμην δικαίαν σχοῦσα 551, οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς πόδ' ὅπως γνώμης φέρῃ; 922, τοιάδε τὴν γνώμην 1021, σὺκ ἀπὸ γνώμης λέγεις Tr. 389, ποῖ γνώμης πίσω 705, εἶτα μὴ φανησθήσομαι γνώμης 713, τάδ' ἀπ' ἀλλοθρόου γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαισι συναλλαγαῖς 845, καὶ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς Ai. 448, δὸς ἀνδράσιν φίλοις γνώμης κρατῆσαι 484, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς γνώμης 744, ὅπῃ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα 1038, γνώμῃ σοφὸν φῦναι 1374, τέχνα τέχνας ἑτέρας προὔχει, καὶ γνώμα Ph. 139, κἀρὸς πάντων γνώμαν ἴσχειν 837, εἰ ταύταν τούτῳ γνώμαν ἴσχεις 853, εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν 910, εἰ καὶ πάλιν γνώμην μεταίσεις 962, τί δ' ἐξέποντες ἀλλοιότερα γνώμας τῶν πάρος; 1191, οἷς ἡ γνώμη κακῶν μήπω γένηται 1360, κἄγὼ γνώμην ταύτην τίθεμαι 1448, ἔνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει, γνώμη τε φίλων 1467, γνώμη παρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν Oid. 398, ἦλθε τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμη φρενῶν 524, ἡδάτερ μὲν τάδ'· οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι 527, οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν 601, γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ 608, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ 687, εἶπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμην ἕδρις 1087, ἡ γνώμη πλανᾶ; Kol. 316, κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι 403, ἄνευ γνώμης γὰρ οὗ με χρὴ λέγειν 594, θαρσεῖν - κἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης, ἐπαινῶ 665, ὡς προμνᾶταί τί μοι γνώμα 1076, λόγον δ' - συμβουλοῦ γνώμην 1151, οὐ γάρ σε πρὸς βίαν παρασπάσω γνώμης 1186, ὅπερ καὶ πάλαι κατείχομεν γνώμῃ 1253, ποῦ (ποῖ) γνώμης ποτ' εἶ; Ant. 42, ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς

ξύμαθεῖν φυγῆν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 176, ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἔβης σωθεὶς 330, φεύδει γὰρ ἡ πίνυια τὴν γνώμην 389, γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι 640, γνώμη εἴ τις ἔστι μοῦ νεωτέρου πρόθεσιν 719, γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν 1250, εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν γνώμαισιν δούλαις Tr. 53, δυσφόρους ἐν ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα Ai. 52, οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν 163, οἱ καλοὶ γνώμαισι 964, γνώμας ὑποστήσας σοφὰς 1091, καὶ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμὰ Ph. 482, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις πεισθεὶς Oid. 525, καί μοι γνώμας ἔχων χρηστὰς ἀποῤῥοῖς, αἷς ἐγὼ ἐφέψομαι Ant. 685, πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν 753, ἀῤῥίτους γνώμας Mys. VI, 6, γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ θέσπις χερῶν u. B. XXI.

γνώμων u. B. CV, 75.

γνωρίζειν. τοὔργον ὡς σὺ γνωρίσοιμί σου τόδε, δόλῳ προυφέρτου Oid. 538.

γνωστός. οὐχ ὅστε γ' εἶκειν γνωστὸν Oid. 961, γνωστὸς Hermion. III.

ἀγνωτός. γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προσήλθετ' ἰμείροντες Oid. 58, ἣν (παῤῥείαν) οὔτ' ἀπ' ἀλλοῦ σὺ κραύφακτος ἔχων, οὔτ' ἐκ θεῶν τον γνωτὸν 393, ἐκ πάντα βιοῦν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἄῤῥην Mach. I, 2.

γοᾶσθαι. πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ κατεῖδον ἤδη πανδάμωτ' ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην Tr. 51, οὔτ' ὀδυρμάτων λείπει' οὐδὲν ἀμφὶ τὸν γοώμενος 937, γοᾶτο δ' εὐθὺς Oid. 1249.

γογγύλον (στρογγύλον) μόρον u. B. XL, 2.

γονεύς. ὧν τῶν φύσαντος οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται El. 146, γονέων ἐπτίμους ἔχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων 241, γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες (εὔφρονες) Oid. 436, τοιαῦτ' ὀνείδη, ἃ τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα 1495.

γονή. οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾷ ξύναιμος El. 156, ἰὼ γοναί, γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων 1232, μηδὲν ὧν γοναῖσιν Ai. 1094, ὦ γονῇ γενναῖε Oid. 1469, εἰσὶ χἀτέροις γοναί

καικὴ Kol. 1192, γυνὴ κεφυκὼς γαμετέρᾳ 1294, γοηρὸς κατηκόῳς φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν Ant. 641, Ζηθὸς ταμιεύσας γονὰς χρυσοβρύτους 950, ἔχαιτες ἀνύμφευτον γογὰν 980, Ἰλλυρὶς μονὴ (γυνὴ, γύη) Triptol. IX, 12, ἔνεστι δ' ἐν χέρσῳ τετρασκελὲς γονῇ u. B. XXIII, 10.

γόνος. τὸν Διὸς ἄλιμον γόνον Tr. 956, ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος 1106, Ἀλκμήνης γόνος (τόκος) Ai. 1303, εἰ τέθνηκ' ὁ Πηλέως γόνος Ph. 333, ὁ Δαέρτου γόνος 366, ὁ Τυδέως γόνος 416, ἐπεὶ Φανὼν Ἀντίλοχος αὐτῷ φρονοῦσε, ὅσπερ ἦν γόνος (μόνος) 425, τὸν Ἀχιλλέως γόνον 1221, ἄναξ – Αἰγέως γόνος Θησεὺς Kol. 549, ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς λοχευθεὶς παῖς Ἀταλάντης γόνος 1322; ἢ καὶ στερήσεις τῇδε τὸν σαυτοῦ γόνον; Ant. 574, πλήρεις – βροτᾶς τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου 1018, γόνον τε μήλων, κἀφροδισίαν ἄγραν Dan. 3, Λαΐρτην γένος u. B. CV, 114, φακαλοῦχοι μητέρες, αἰγὸς τ' ἐπιμαστίδιον γόνον ἀρταλίχων ἀναφαίνουσιν 180, 3.

γόνυ. πρασπίτνω σε γόνασι Ph. 485, ἐς δὲ γούνατα πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον Kol. 1607.

γόος. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ Tr. 1199, αἰλινον, οὐδ' ὀκτρᾶς κόπι ὄρνιθος ἀηδοῦς ἦσεν δύσμορος Ai. 628, θέλειν μιήμαμεν αὐτοῦ, κἀνακούσαιμεν γόων; El. 81, οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων, στυγερᾶν τε γόων 104, ἀλλ' οὔ τοι τόν γ' ἐξ Ἅιδα παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀναστάσεις, οὔτε χάρις, οὔτ' ἐν (οὔτε) λιταῖς 139, γονέων ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων 243, μηδὲ σ' ἐκ γόων ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν αἱ πάπω θεοί 291, τί μοι κέρδος κέναιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων 353, ὃ (κακὸν) ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων 375, εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων 379, κέκευθεν, οὔτε τιν τάφου ἀνιάσας, οὔτε γόων παρ' ἡμῶν 879, γάους τοιούσδ' – ἔμεν Ai. 319, μηδ' ἐπισκήψους γόους δάκρυσι 579, ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίσεται 973, ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις Ph. 1401, ὑφ' ὧν (λιμοῦ) μέλας Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται Oid. 30, οὐδ' ἀνίεσαν στέρνων ἀραγμοὺς, οὐδὲ παμμήκεις γόους Kol. 1609,

ξυμαθεῖν φυγῆν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 176, ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς σωθείς 330, ψεύδει γὰρ ἡ πίνοια τὴν γνώμην 389, γνώμης πατρῴας πάντ' ὄκνοθεν ἐστάναι 640, γνώμη εἴ τις ἔστι μοῦ νεωτέρου πρόεστι 719, γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν 1250, εἰ δίκαιον τοῦδ' ἐλευθέρους φρενοῦν γνώμαισι δούλαις Tr. 53, θοσφόρους ἐν ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα Ai. 52, οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν 163, οἱ κακοὶ γνώμαισι 964, γνώμας ὑποστήσας σοφὰς 1091, καὶ σοφαὶ γνῶμαι ἐμοσυνίζονται θαμὰ Ph. 482, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις πεισθείς Oid. 525, καί σύ μοι γνώμας ἔχων χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι Ant. 685, πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν 753, ἀφθίτους γνώμας Mys. VI, 6, γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ θέσπις χερών u. B. XXI.

γνώμων u. B. CV, 75.

γνωρίζειν. τοὔργον ὡς σὺ γνωρίσοιμί σου τόδε, δόλῳ πρόσερπον Oid. 533.

γνωστός. οὐχ ὥστε γ' εἶκειν γνωστὸν Oid. 861, γνωστὸς Hermion. IH.

ἄγνωστος. γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προὐηλθες' ἱμείροντες Oid. 58, ἣν (μαντείαν) οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προφρήτης ἔχων, οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτὸν 393, ἐκ πάρτα βιοῦν ἄγνωστος ἂν γένοιτ' ἄνηρ Mach. I, 2.

γοᾶσθαι. πολλὰ μέν σ' ἐγὼ πατεῖδον ἤδη πανδάμωρτ' ὀδύρματα τὸν Ἡράκλειον ἐξόδων γοωμένην Tr. 51, οὔτε ὀδυρμάτων ἔλειπεν οὐδὲν ἀμφὶ τὸν γοώμενος 937, γοᾶτο δ' εὐθὺς Oid. 1249.

γογγύλον (στρογγύλον) μόρον u. B. XL, 2.

γονεύς. ὃς τῶν ἀκύρως εἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται El. 146, γονέων ἐπίμους ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων 261, γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες (εὔφρονες) Oid. 436, τοιαῦτ' ὀνείδη, ἃ τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα 1495.

γονή. οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾷ ξύναιμος El. 156, ἰὼ γοναί, γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων 1232, μηδὲν ὧν γοναῖσιν Ai. 1094, ὦ γονῇ γενναῖε Oid. 1469, εἰσὶ χἠτέροις γοναὶ

κακαὶ Kol. 1132, γενῇ παφυκὸς γαραιτέρᾳ 1294, γοηὰς κατηπόρᾳ φύσαντας ἐν δόμοις ἔχειν Ant. 641, Ζηνὸς ταμιεύσασ᾽ γοηὰς χρυσοβούτους 950, ἔχοντες ἀνύμφευτον γογὰν 980, Ἰλλυρὶς γονὴ (χυνὴ, γύη) Triptol. IX, 12, ἔνεστι δ᾽ ἐν χέρσον τετρασυλεῖ μονῇ u. B. XXIII, 10.

γόνος. τὸν Διὸς ἄλκιμον γόνον Tr. 956, ὁ τοῦ κατ᾽ ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος 1106, Δίκτυννης γόνος (τόκος) Ai. 1303, εἰ τέθνηχ᾽ ὁ Πηλέως γόνος Ph. 833, ὁ Δαέρτου γόνος 366, ὁ Τυδέως γόνος 416, ἐκεῖ φανὼν Ἀντίλοχος αὐτῷ φρονοῦσος, ὅσπερ ἦν γόνος (μόνος) 425, τὸν Ἀχιλλέως γόνον 1221, ἄναξ – Αἰγέως γόνος Θησεὺς Kol. 549, ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς λοχευθεὶς πιστὸς Ἀταλάντης γόνος 1322; ἢ καὶ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον; Ant. 574, πλήρεις – βροτῶν τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου 1018, γόνον τε μήλων, κἀφροδισίαν ἄγραν Dan. 3, Δαέρτου γόνος u. B. CV, 114, φακαλοῦχοι μητέρες, αἰγὶς θ᾽ ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνουσιν 180, 3.

γόνυ. προσπίπτω σε γόνασι Ph. 485, ἐς δὲ γούνατα πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον Kol. 1607.

γόος. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ Tr. 1199, αἴλινον, οὐδ᾽ οἰκτρᾶς χόρτ᾽ ὄρνιθος ἀηδοῦς ἦσεν δύσμορος Ai. 628, θέλεις μείξωμεν αὐτοῦ, κἀνακούσωμεν γόων; El. 81, οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων, στυγερᾶν τε γόων 104, ἀλλ᾽ οὔ τοι τόν γ᾽ ἐξ Ἅιδα παγκοίνου λίμνας πατέρ᾽ ἀνστάσεις, οὔτε χάρις, οὔτ᾽ ἐν (οὔτε) λιταῖς 139, γονέων ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων 243, μηδὲ σ᾽ ἐκ γόων ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί 291, τί μοι κέρδος γένοιτ᾽ ἂν τῶνδε λῆξαι γόων 353, ὦ (κακὸν) ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων 375, εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων 379, κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας, οὔτε γόων παρ᾽ ἡμῖν 879, γόους τοιούσδ᾽ – ἔχειν Ai. 319, μηδ᾽ ἐπισκήνους γόους βάκρυε 579, ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται 973, ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις Ph. 1401, ὑφ᾽ οὗ (ἰωμοῦ) μέλας Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται Oid. 30, οὐδ᾽ ἀνίεσαν σπέρχειν ἀραγμοὺς, οὐδὲ κωμήκεις γόους Kol. 1609,

ὡς πρὸς τέλος γόων ἀφίκοντο 1622, γόων οὐκ ἀήμονες φθόγγοι 1668, γόοισιν ἐξώμωξεν Ant. 427, ἆρ' ἴσθ' ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν, ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν 883, ἐς πόλιν γόους οὐκ ἀξιώσειν στένειν 1247, ἦλθον ἡγούσας γόους Ἀχέροντος ὀχυπλῆγας ἄρσενας γοὰς Polyxen. II, 2.

γοργάδων Daidal. IV, 1.

γοργῶπις. ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάμασνος Θεὰ Ai. 450, τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην (Ἐργάτιν) u. B. LX, 2, 2.

γοῦν. τὰ γοῦν σὰ El. 1499, δόξει γοῦν ἐμοὶ Tr. 718, καὶ πάρ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ Ai. 527, εἰ καὶ τυράννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι Oid. 408, τῶ γοῦν ἐμὼ 626, ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ παταισχύνεσθ' ἔτι γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου 1425, τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα Kol. 24, φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίνει με προστείχουσα 819, τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς, ἀδελφὸν Ant. 45, σοὶ γοῦν 565, ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε; 748, ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι — 779, δακρυῤῥοεῖ γοῦν καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων u. B. LXXXII, 3, 3.

γραῖα. ξύνες δὲ τήνδ', ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσά τι Tr. 870.

Γραῖκες Poimen. VI, 5.

Γραικούς (Ῥαικούς) u. B. CV, 148.

γραῖος. γραίας ἀκάνθης πάππος ὣς φυσώμενος u. B. CV, 139.

γράμμα. σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτυχὰς ἔχων ἀπόθειμον Achai. V, 1, Φοινικίοις γράμμασι Poimen. VI, 12, γράμμα κηρύκειον u. B. CV, 108.

γράφειν. καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω Ph. 1325, ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφομαι Oid. 411, ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω u. B. XXXVI.

γραφή. ἐσωζόμην, χαλκῆς ὅπως δύσηκτον ἐκ δέλτου γραφὴν Tr. 683.

γραφίον. ἡ (γυνὴ) Θράσσει γένυν, ὥς του (τοῦ) μὲν αἰόλον γραφίοις ἐνημμένου (ἐνημμένοις) Helen. II, 2.

γύαι s. γύης.

γύαλον. ὦ πολλὰς πέτρας γύαλον θερμὸν καὶ παγευδὲς Ph. 1081, εἴ τ' ἄκραν ἐπὶ γύαλον ἐναλίῳ Ποσειδανίῳ θερῶ τυγχάνεις βούθυτον ἑστίαν ἀγίζων Kol. 1498.

γύης od. γύα, γύη. οἳ (αἱ) δὲ πλησίοι (πλησίον) γύαι τάνδ' ἱκπύτην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι Kol. 58, ἀρώσιμαι (ἀρώσιμοι) γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι Ant. 569, μέγα πρεσβεύων Ἄργους γύαις Inach. II, 3, ἐκ' Οἰνέως γύαις Meleagr. I, 1, νῦν δ' οὔτε μ' εἰς Δωδῶνος, οὔτε Πυθικῶν γύας τις ἂν πείσειεν (γν τις ἀπείσειεν) Nipt. I, 2, πύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην Phoin. s. Kolch. V, 3.

γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ Ai. 464, ἃς ἥδε —γυμνὴ χαλκέοις ἥμα δρεπάνοις Rizot. I, 7.

γυμνοῦν. μυδῶν σῶμα γυμνώσαντες εὖ Ant. 410.

γυναικεῖος. τίς χεὶρ γυναικεία Tr. 898, σφάγιον ἐκ' ὀλέθρῳ γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον Ant. 1292, ταύτην τὴν γυναικείαν φύσιν Tereus VII, 2.

γυναικομίμους ἐμπρέπεις ἐαθήμασιν u. B. XLVIII.

γύνανδρος. οἱ γὰρ γύνανδροι καὶ λέγειν ἥσκηκότες u. B. CV, 77.

γυνή. 1.) Singularie, Nominativ: ἥ τις εὐγενὴς γυνὴ El. 257, αὕτη ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ 287, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν ἔβλαστε 489, γυνὴ μὲν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς 997, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνὴ Tr. 8, ἥδε γὰρ γυνὴ δούλη μὲν, εἰρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον 62, ἕως τις ἀντὶ παρθένου γύνη κληθῇ 148, τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν, ἣν ἥκεις ἄγων; 400, τὸ δ' αὐξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ, τίς ἂν γυνὴ δύναιτο; 545, γυνὴ δὲ, θῆλυς οὖσα, κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν 1062, κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνὴ Ai. 580, ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνὴ 1169, γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων Oid. 928, τί ποτε βέβηκεν ὑπ' ἀγρίας αἰζασα λύσσης ἡ γυνή; 1074, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα 1078, ἡ δ' ἔσω κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γονὴ τάδ' ὡς ἔχει 1172, μήτηρ καὶ γυνὴ διπλοῦν πάθος (ἔπος) Ant. 53, ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνὴ 525, γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις 661, πέπαυ γυνὴ σὴ 741, ἡ γυνὴ πάλιν

φρούδη 1244, γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε πανμήτωρ νεκροῦ, δέσποινος ἄρτι νεκρώσιμός κλήρωσεν 1282; ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα γυνή Epigon. II, 1, γυνὴ γὰρ ἥδε κυνὸς Ἀρκάδος κυνῆς; Inach. VIII; φορβὰς γυνὴ Phoïn. 2, ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φυγεῖν πικρὰν ἀδῖνα παίδων u. B. XVI, 1, 1; κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφορον γυνὴ XXV. Genitiv: ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι περίσματα El. 438, ἐθηλύνθην στόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς Ai. 652, οὐ γάρ τι τῆς σῆς δῦναι ἐστρατεύσατο γυναικὸς 1112, τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικὸς 1312, κἀξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις Oid. 459, ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα 950, πολλὰ δὲ καὶ γυναικὸς ἥμαρβεῖσθ' ὕπερ; 989, μή νύν ποτ' – τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς Ant. 649, κοὔ μοι γυναικὸς οὐδὲν ἡμῖν ἡσσητέα 678, ὦ μικρὸν ἦθος, καὶ γυναικὸς ὕστερον 745, γυναικὸς ὦν δούλευμα 756, ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς Alkmai. II, 1, κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἔσται ποτὲ γυναικὸς Epigon. II, 3, οὕτω γυναικὸς οὐδὲν ἦν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἄν, οὐδὲ σώφρονος πρεῖσσον Phaidr. V, 1, γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς u. B. XXIV, 2, ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω XXXVI. Dativ: Λυδῇ γυναικὶ – τὸν λάτριν πο-νεῖν Tr. 70, ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ 257, οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ 438, εἶτι – μεμπτός εἰμι – τῇδε τῇ γυναικὶ 447, κοὐ μέμφῃ χρόνῳ γυναικὶ τῇδε 471, ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά Oid. 1284; τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ Ant. 740, τὰ γὰρ γυναιξὶν αἰσχρὰν σὺν (ἐν) γυναικὶ δεῖ στέγειν Phaidr. VI, 2. Accusativ: στέργε τὴν γυναῖκα Tr. 486, ἀλλ' οὐ γὰρ ἀργαίνειν καλὸν γυ-ναῖκα νοῦν ἔχουσαν 553, ὥστε μή τιν' εἰσιδὼν στέρξαι γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον 577, ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν τράπη 945, ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον Oid. 260, γυ-ναῖκά τ' οὐ γυναῖκα 1256, οὐ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν 1263, γυναῖχ' ὁρῶ στείχουσαν ἡμῶν ἄσσον Oid. 311, γυναῖκα δ' ἐξελόντες, ἢ θράσευς γένος Helen. II, 1, Vocativ: ὦ φίλα γύναι. Tr. 283; εὖ, καλλίφρων

(πολύφρον) γύναι Ai. 903, γύναι Tr. 198, 230, 251, 366, 393, 880, Ai. 293, 685, 940, Oid. 678, 700, 726, 755, 800, 934, 1054, Akr. VI, 1, ὦ γύναι El. 769, 1106, Ai. 268, Oid. 642, 767, 964. 2.) Dualis: γυναῖ ὅτι ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα Ant. 61. 3.) Pluralis, Nominativ: ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας παρέστατε Ai. 1182, οὔτε τόκοισιν ἡῖον καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες Oid. 174, αἳδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες εἰς τὸ συμπονεῖν Kol. 1368. Genitiv: οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοθέτοις ἕρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν El. 838, περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὃν ἀεὶ 1242, ὅθ' ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ χάραν γυναικῶν Tr. 241, πόλις φθίνουσα τόκοισι ἀγένοις γυναικῶν Oid. 27, μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀρίειναι τανὰ, μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας 271, καὐτ' ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν Ant. 680, κακῶν γυναικῶν ἀναξιωτάτη 694, φανεῖ - τριβὴ ἀνδρῶν, γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα 1079. Dativ: ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος El. 302, κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔνεστιν 1243, γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει Ai. 293, τὸ γὰρ γυναιξὶν αἰσχρὸν σὺν (ἐν) γυναικὶ δεῖ στέγειν Phaidr. VI, 2. Accusativ: νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε Oid. 1407, κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱάσι στυγῶ Ant. 571, ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ γυναῖκας εἶναι τάσδε, μηδ' ἀνειμένας 579, παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας 964, ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται, οὐδ' αὖ γυναῖκας Phaidr. IV, 2. Vocativ: γυναῖκες Tr. 385, 663, 673, ὦ γυναῖκες El. 254, 372, 992, 1098, Tr. 202, Phaidr. VIII, 1, s. B. L. VIII, 9, 1, ξέναι γυναῖκες El. 660, ὦ φίλτατοι γυναῖκες 1287, 1398, φίλαι γυναῖκες Tr. 225.

Δ.

δαῆναι. ὁ δὲ λάθεται ὧν τ' ἔπαθ', ὧν τ' ἐδάη El. 169.

δαί. τί-δαι (δὲ) ὀνθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου; Ant. 518.

δαίεσθαι. ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο φλοὶ αἱματηρὰ, κἀπὸ κισσίρας δρυὸς Tr. 765.

δαιμονίζεσθαι. δεδαιμονισμένον Dan. 5.

δαιμόνιον αὐτὸ τίθημ' ἐγὼ El. 1269, ἐς δαιμόνιον πέρας Ant. 376.

δαίμων. δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν, ἡδὲν δ' ἀπορρεῖ, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται El. 999, ταῦθ' ὁ δυσευτὴς δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς ἐξαφείλετο 1157, κακὰ δεννάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων, κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν Ai. 243, κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾷ 504, αἰ αἰ, αἰ αἰ· δαίμων, δαίμων, ἀπόλωλ', ὦ τάλας Ph. 1186, ἔνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει, – χῷ πανδαμάτωρ δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν 1468, τίς ὁ πηδήσας μείζονα δαίμον τῶν μακίστων πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ; Oid. 1301, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι 1479, τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν, οὔ τι πω ὡς αὐτίκα Kol. 1370, ἴλαος, ὦ δαίμων, ἴλαος 1480, πάλιν σὲ δαίμων δίκαιος αὖξοι 1567, ἐλπίδων γὰρ ἐς τί (ἔτι) με δαίμων ταπεῖν γ' ἐλαύνει; 1750, ταῦτ' οὖν ἔκλυε δαίμων ἡμῶν 1766, ᾧ με δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει Ant. 833, ὅταν δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν μάστιγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον Ai. Lokr. IV, 4, οἷς (ποντοναύταις) οὔτε δαίμων, οὔτε τις θεῶν νέμων πλούτου ποτ' ἂν νείμειαν ἀξίαν χάριν Skyr. IV, 2; πρέπον γέ τ' ἦν ἂν δαίμονος τοῦ μοῦ τόδε Ai. 534, εὖτέ γε τοῦ λῴονος δαίμονος εἶλον τὸ κάκιον ἐλέειν (ἐλεῖν) Ph. 1100, ἆρ' οὐκ ἐπ' ὠμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν κρίσων ἐκ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοίη λόγον; Oid. 828, ἐπείπερ εἶ γενναῖος πλὴν τοῦ δαίμονος Kol. 76, δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος 709, δαίμονος κακοῦ δύσις Tyndar. 5; οὐ γὰρ ἂν καλῶς ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι El. 1306, νῦν δ' οὗτος ἐνεῖται στυγερῷ δαίμονι Ai. 1215, ἐγὼ μὲν οὖν τοιάσδε τῷ τε δαίμονι τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος κέλω Oid. 244, ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι, καὶ τῆδε φῦναι χἀτέρᾳ Kol. 1443; τὰ δ' ἄλλα πάντα – ἐπαξιῶ σε δαίμονι ὄντ' ἐξειδέναι El. 658, αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη Tr. 910, τὸν σόν τοι παράδειγμ' ἔχων, τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν Oid. 1194, τὸν αὐτὰν δαίμον' ἐξειληφότες Kol. 1337, μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα Tyro XIII, 1, πρὸς δ' οἷον ἥξεις δαίμονα u. B. LII, 1; ἰὼ ἰὼ δαῖμον Tr. 1026, ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐλήλυθα; Oid. 1311, ὦ δαίμον u. B. XXVII, 3, 1. ὕβριν οὐ

συέργουσιν οὐδὲ δαίμονες Tr. 280, σὺ περισείλουσιν αὐτὰ δαίμονες Ph. 447, καί σε δαίμονες νόσου μεταστήσειαν 462, μὴ γὰρ αἶδε δαίμονες θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε γῆς ἀρᾶς ἔτι Kol. 864; τοῖς αὐτοῖσί τοι οὐκ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ El. 917, ἐγὼ γὰρ ἂν φέξαιμι δαιμόνων νόμους; Ai. 1130, πότμος σε δαιμόνων τάδε, οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπαὶ χειρὸς ἐμᾶς Ph. 1116, ἀνδρῶν πρᾶτον - ἐν δαιμόνων ξυναλλαγαῖς Oid. 54, οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων 886, ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων 912, δαιμόνων δείκνυσί τις 1258, τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων; 1328, οὐδὲ δαιμόνων ἀγάλματ' ἱερὰ 1378, θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων Kol. 466, ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος 634, μάτην οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι 1451, ποίαν παρελθοῦσα δαιμόνων δίκην; Ant. 921; καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας Kol. 1891, δαίμονας λέγων πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι Ant. 282, οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι πράσσειν Alet. VII, 5.

δαίνυσθαι. ἢ τῶν ἐμῶν Ἄιδης τιν' ἤμερον τέκνων, ἢ τῶν ἐκείνης, ἔσχε δαίσασθαι πλέον; El. 543, φοινίας ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο Tr. 771, δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν, ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν 1088, οὐδ' ὡς πρὸ Θηβῶν ὠμοβρῶς ἐδαίσατο τὸν Ἀσπάσιον παῖδα, διὰ κάρα τεμών Achai. VIII, 5.

δαΐῳς. τὸν ἐν δαΐοις (δαΐαις) ἄτρεστον μάχαις Ai. 865, ὦ δαΐα Τέκμησσα 784, ἐγχέων φόβημα δαΐων Kol. 699, δαΐων ἀνδρῶν 1044.

δαίς. πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαΐτ' ἐπωνομασμένην El. 284, θανὼν, παρέξω δαῖτ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην Ph. 957, ἦλθεν δὲ δαὶς θάλεια πρεσβίστη θεῶν Tript. IX, 6, οὔτε δαιτὸς, οὐδὲ χέρνιβος θιγών u. B. I, 7.

δαιτίθυμος ἄτα Ph. 705.

δάκνειν. χ' οὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβὼν Tr. 264, ἀλλ' ἔσχε δακὼν στόμα σὸν 976, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνῃ θυμῷ δύσοργος 1117, τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑμέρδιν᾽ ᾖ, δάκνει Ai. 1119, δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν, ὧδ' ἠμείψατο Ph. 378, οὐ γάρ μ' ἀλγος τῶν παρελθόντων δάκνει 1358, ἐν τοῖσιν ὠσὶν, ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνῃ; Ant. 317,

σαίνουσα δάκνεις (σαίνεις δάκνουσα), καὶ πάσαν λαίφεργος εἶ u. B. CV, 115.

δάκρυ und δάκρυον. δάκρυσι μυδαλέα El. 167, χαρᾷ δὲ πίμπλημ' οὐδὲς ὄμμα δακρύων 906, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο 1231, ἀδινῶν χλωρὰν κέγγει δακρύων ἄχναν Tr. 848, ἔῤῥωγεν παγὰς δακρύων 852, καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ πάματα, ἔλεξεν 919, γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ 1199, δι' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον Kol. 1251, φιλάδελφα πάχω δάκρυα λειβομένα (δάκρυ' εἰβομένη) Ant. 527, ἴσχειν δ' οὐκ ἔτι πηγὰς δύναμαι δακρύων 803, τὸν θανόντα δακρύοις ἀνιστάναι Skyr. VI, 2, καί μοι γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκ' ἂν ἐς φῶς 6, χάρμ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλούμενον (ἐκκαλουμένη) u. B. CIII.

δακρύειν. ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ, αἰ αἰ, δακρύεις El. 152, ἆρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κἀδυνωμένη δεινῶς δακρῶσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὥδ' ὀλωλότα; 805, τί δακρύεις; 828, μηδ' ἐπισκήνους γόους δάκρυε Ai. 580, ἐκεῖ δάκρυσα κεῖνον Ph. 360, κἀγὼ δακρύσας, εὐθὺς ἐξανίσταμαι ὀργῇ βαρείᾳ 867, ἔστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δὴ Oid. 66, σφῷ δακρύσαι 1486, ἅλις ἴν' ἐξήκεις δακρύων 1515, πότερα τάμαυτοῦ κἀμὰ πρόσθεν δακρύσω, ἢ τὰ τοῦδ' ὁρῶν πατρὸς γέροντος; Kol. 1255, ἃς (στολὰς) νῦν δακρύεις εἰσορῶν 1358, ἀεὶ γὰρ ὄμμα σε τόδ' ἐμὸν στένει δακρῦον 1710.

δάκρυον s. δάκρυ.

δακρυῤῥοεῖν. οὔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶς δακρυῤῥοοῦσα El. 1313, αἰὲν ἀδίνουσα συμφορᾶς βάρος δακρυῤῥοεῖ δύστηνος Tr. 826, εἰδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ δακρυῤῥοοῦντα 796, οὐ δὴ κλύω που τἀν μοι φίλων δακρυῤῥοούντοιν; Oid. 1473, δακρυῤῥοεῖ γοῦν καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων u. F. LXXXII, 8, 3.

δαμάζειν und δαμᾶν. ἐδάμη El. 844, ὃς ταύτης πόθῳ πόλις δαμείη πᾶσα Tr. 432, ᾧ (χόνῳ) λέγεται χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι Ph. 200, τέθνηκεν ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῦ δ' ὕπο, τοξευτὸς ἐκ Φοίβου δαμείς 835, τὰν, κρεσσὼς ὡς ἀτεχνῆς, πεζομία βλάστας δάμασεν Ant. 827.

δάμαρ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεισάξω δόμοις πελάσαι; El. 663, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους Tr. 406, οὐκ—δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν; 428, ἐγὼ δάμαρτα; 429, ἃ δὲ οἱ φίλα δάμαρ, τάλαινα, δυσκάλαινα καρδίαν, πάγκλαυτος αἰὲν ὤλυτο 650, ταύτην—προσθοῦ δάμαρτα 1224, ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δάμαρ Oid. 930, ἀρατὸν ἕλκος τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος Ant. 978, δάμαρτα τὴν Κρέοντος 1181.

Δανάη. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι δέρας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς Ant. 944.

Δαναοί. σὲ δ' ὅταν—ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρονος ἐκβῇ Ai. 138, ὀλέσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν 144, ἐξαγγελίαν—τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑποκληζομίναν 224, ὃς γε—ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς ἀρωγὸς Ph. 1217.

δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ νόμιον Oid. 682.

Δάρδανος. οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον Ph. 69.

δαρόν γ' (δαρὸν) οὐκ ἀπόνητοι El. 1065, πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξεσωμένου Tr. 65, πολύν με, δαρὸν τε δὴ πατείσετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον Ai. 414.

δάσκιος. ἐκ δασκίου γενείάδος Tr. 13.

δασμός. ὃς γ' ἐξέλυσας—ὀλιγῶν ἀοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν Oid. 36, γῇ νῦν δὲ κἀμοὶ δασμὸν οὐ κομιστὸν τίνει Kol. 635.

δασύστερνος. τοῦ θανυστέρνου παρὰ Νέσσου Tr. 557.

Δαυλία. ἰχνεύῃ δ' ὁδὸς ἐς τάνδε Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει Oid. 734.

δάφνη. οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστεφὴς ὧδ' εἰρπε παγκάρπου δάφνης Oid. 83, χῶρος δ' ὅδ' ἱερὸς, βρύων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου Kol. 17, δάφνης φαγὼν ὀδόντι περὶ τὸ (περίτο) στόμα u. B. XCVIII.

δέ in der Frage: El. 392, 402, 405, 612, 875, 928, 1180, 1218, Tr. 242, 748, 873, Ai. 265, Ph. 84, 112, 598, 818, 898, 1250, 1384, 1404, Oid. 89, 112, 128, 525, 528, 579, 628, 838, 841, 935, 937, 954, 989, 1015, 1025, 1027, 1286, Kol. 68, 227, 857, 401, 412, 471, 482, 579, 1427, 1510, 1667, 1729, Ant. 401, 446, 510, 772, 1314; in der Antwort und bei dem Anfang einer Erzählung: El. 400, Tr. 729,

1157, Ai. 951, 1141, 1150, Ph. 319, Oid. 372, 379, 931, 943, Kol. 331, 395, 840, 1443, Ant. 92, 1056, 1196; mit verbindender Kraft und ohne vorhergehendes *μέν*: Tr. 1097, Ai. 408, 1128, Ph. 608, 834, 1028, 1168, 1267, Oid. 553, 682, 752, 1225, Kol. 261, 355, 484, 531, 809, 902, 1015, 1019, 1083, 1132, 1675, Ant. 592, 1085, 1119; in der Wiederholung desselben oder eines ähnlichen Wortes: El. 106, 268, 271, 988, 1148, 1172, 1194, 1447, Tr. 311, 517, 520, 521, 834, 915, 973, 1148, Ai. 831, 835, 1050, 1100, 1206, Ph. 451, 633, 779, 827, 1035, Oid. 133, 312, 313, 741, 1224, 1305, 1490, Kol. 141, 280, 543, 1066, 1068, 1077, 1343, 1391, Ant. 808, 1311, Peleus II, 7, s. auch *μέν*; in der Erklärung und Parenthese: Tr. 367, 526, 536, 739, Ph. 1324, Kol. 146, 322, 1145, 1275, Ant. 305, u. B. XXIII, 14; nach der Parenthese, s. *νῦν δέ*; im Nachsatze: nach einem bedingenden Satze Oid. 302, 481, Ant. 284, nach *ἐπεί* — Oid. 1267, *ὡσαύτως δὲ* El. 27, *τηνικαῦτα δὲ* 294, *οὕτω δὲ* Tr. 116, Ant. 426; nach einem Negativsatze: Tr. 333, 1062, Ai. 12, 1206, Ph. 334, 716, 971, 1389, 1411, Oid. 33, 241, 607, 712, 819, 1256, Kol. 944, 1157, 1298, 1681, Ant. 29, 205, 250, 608, Thyest. III, 2; nach Anrufungen und Vocativen: El. 934, Kol. 592, 1427, Ant. 785, 1119, 1126, besonders hinter *σύ, σοῦ, σοί, σὲ* El. 150, Ai. 1409, Oid. 1097, Kol. 507, Ant. 1087; zwischen einem Participium oder Adiectivum und Verbum Finitum Ai. 711, Oid. 743, Ant. 1311; zwischen der Präposition und dem Nomen, z. B.: Oid. 677, 752, 936, Kol. 24, 742; am Anfange des Verses oft; nach mehreren Wörtern: El. 7, Ai. 116, 407, 618, 1419, Ph. 618, 775, 959, 971, Oid. 525, 528, 879, 935, 1282, 1345, Kol. 479, 1345, 1510, Ant. 592, Eriph. I, Naupl. III, 2, Polyx. IV, Troil. III, 13, Phineus II, u. B. CV, 154; statt *γάρ*: Ph. 993 u. a.; in besonderen Verbindungen: *οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δὲ ξύνεστι* Tr. 198, *εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι· θέμις δὲ* 809, *οὔτ' ἐννυχίαν κέρφιν λάνειν ἐρώτων· ἐρώτων δ' ἀπέπαυσεν* Ai. 1206, *ἔξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ* Ph. 329, *κακῶς ὄλοισθ'· ὄλοισθε δὲ* 1035, *ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί·*

σοὶ δὲ νοῦτ' οὐκ ἔστι Oid. 870, εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν u. B. XXIII, 14; δ' ἀλλὰ El. 337, δ' αὖ s. αὖ, δὲ – γὰρ Ai. 678, δέ γε Ai. 1150, Oid. 570, Kol. 821, δὲ δὴ s. δή, δὲ μὴ El. 336, Oid. 943, Ant. 1061, δ' ὅμως s. ὅμως, δ' οὖν s. οὖν; ἄλλως δὲ s. ἄλλως, ἐγὼ δὲ s. ἐγώ, εἰ δ' οὖν Ant. 722, ἐν δὲ s. ἐν, καὶ – δὲ Ph. 1362, Ant. 432, Aload. XI, 4, μὲν – δὲ s. μέν, μὴ δὲ s. μή, μήτε – δὲ s. μήτε, νῦν δὲ s. νῦν, ὅμως δὲ s. ὅμως, οὐ δὲ s. οὐ, οὔτε – δὲ s. οὔτε, οὕτω δὲ s. οὕτω, πρὸς δὲ s. πρός, σὺ δὲ s. σύ, τὰ – δὲ s. τά, τοῦτο μὲν – δὲ s. οὗτος.

δέατος Kedal. IV, 2.

δείδειν. τὰ δὲ δέδοικα λίαν ἡδονῇ νεμαμένην El. 1272, ἦν σὺ μὴ δείσῃς ποθ', ὡς – ὄψεται 1309, οὕτως ἐγὼ δέδοικα Tr. 306, καί μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς 457, δέδοικα γάρ, μὴ πρᾷ λέγοις ἂν 630, ὡς δέδοικα, μὴ περαιτέρω πεπραγμέν' ᾖ μοι πάντα 663, δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἦκοι (ἥκῃ) Ai. 278, κἀγὼ δείσασα τοὐξειργασμένον ἔλεξα πᾶν 315, δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν 588, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα 1110, καὶ μή μ' ὄκνῳ δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγγελμένον Ph. 226, ὃν δὴ παλαὶ' ὧν ἔξοιδα δέδοικ' ἐγὼ μή μοι βεβήκῃ 493, ἀλλ' οὖν δέδοικ' – με μὴ (μή μ') ἀτέλης ἔχῃ (τύχῃ) 782, δέδοικ' ἔγωγε 1268, τίνι τρόπῳ καθέστατε, δείσαντες ἢ στέξαντες (στέρξαντες); Oid. 11, εἴ – τις ἢ φίλοις δείσας ἀπώσῃ τοὔπος, ἢ χ' αὑτοῦ τόδε 234, οὐ τὸ σὸν δείσας πρόσωπον 448, δέδοικ' ἐμαυτόν, μὴ πόλλ' ἄγαν εἰρημέν' ᾖ μοι 767, δέδοικ' ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναῤῥήξῃ (ἀναῤῥήξει) κακά 1074, πείθεσθε, μὴ δείσητε 1414, ὄνομα μόνον δείσαντες Kol. 265, ποῖον πάθος δείσανσας ἐκ χρηστηρίων; 604, δέδια τόδε 1469, ὥστε πάντας ὀρθίας στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας 1625, ἀνδρὸς οὐδαμὰς φρόνημα δείσασα Ant. 459, εὐθὺς δὲ δείσας, ἐμπύρων ἐγευόμην 1005, δέδοικα γὰρ, μὴ – ἄριστον ᾖ 1113, ὑπτία δὲ κλίνομαι δείσασα πρὸῤ δμωαῖσι, κἀποπλήσσομαι 1189, ἤδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἑδώλια δέδοικας Achai. VII, 2.

δείσαντάς. ἡνίχ' Ἡλιόδωρον τοῦτον Ph. 425, εἰ (νέοντες ἡβέομεν τὸ) ναῦφιν σὺν δείξουσιν σαφῆ 1366, δείξον ἀνθρώποισι τἀκείνου τῆς δυσσεβείας οἷα δικαιοῦνται θεοί 1382, πρὶν δεῖνος αὐτὸν φανερὸν ἐμφανῶς στυθεὶς δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ Tr. 609, τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φόρων 622, δείξω γὰρ τάδ' ἐκ παλύμμάτων 1078, τὸ σὸν θεοῖσι δεικνὺς ἔργον 1250, δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον Hi. 66, δεῖ σ' ὅπως πανοῦ δείξεις (δείξῃς) ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἵου τεθράφῃς 557, ὅπως τὸν παῖδα κόνδυ πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων Τελαμῶνι δείξει (δείξῃ) 569, νοῦ λάμψ δείξω μόνον 813, ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ἄεθλα Ἕλλησι ποινὴν ἄρην Ph. 195, πανημέρους δείξῃς φίλῳ Ph. 422, ὃν — δέσμιον ἄγων ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήρων πάλιν 609, τὸν Λευκτρίοισιν ἐμ' ἐλπίσαι χρεὼ ἂν λόγοισι μαλθακοῖς δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις 630, τὴν φύσιν ἔδειξας, ἧς ἥβλαστες 1340, οὔτε τὸν σκαπάνῃ ἔχω δεῖξαι Oid. 278, χρόνος δίκαιος ἄνδρα δείκνυσιν μόνος 614, δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἐν ἐξέπῃς ἔτι 748, λυσσᾶντι τῷ σ' αὐτῷ δαιμόνων δεινοί τις 1258, δείξει δὲ πᾶσι τοὐμὸν (τὸ σόσημα) 1294, ὡς ἔδειξε μήποτε ἀμαθὲς ἀνδρὸς ἄστομον ἐνθεῖναι γαγὸς 1392, τοιόνδ' ἄρος ἀπάλαιστον οὐ δείκνυσιν 1427, δείκνυμι δὲ Kol. 1145, ὁ δ' ὠφελῶν τὸν πάντ' ἀεὶ δεικνὺς 1582, δείξεις τάχα, εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἰσθλῶν κακὴ Ant. 87, ὅπως ὁ πρῶτος ἡμῶν ἡμεροσκόπος δείκνυσι 254, πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν, καὶ πάντος ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι 200, δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν, ὅσῳ μέγιστον ἄνδρὶ πρόσκειται κακὸν 1242, ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει καὶ λόγων, ὡς ἐγὼ, σαφῶς Lemn. V, 3, στρατηλάτου φρονιμοφέρων ἔδειξε κἀνίφηνεν οὐ δεδειγμένα Nauipl. V, 7, τοῖς πᾶσι δείξαι κοὐ προσαρπάσαι χάριν Polyx. III, 2, ἐν φίλῳ ἀνθρώπων μ' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμέρᾳ ἀμέρα τοὺς πάντας Teren. VIII, 2.

δείλαιος. δειλαίας σκαδοῦ El. 758, δειλαία δειλαίων κυρεῖς 849, πατρὸς δρειλία στενάζουσα 1076, ὄλωλα δὴ δείλαιος 1132, καὶ κ. ὦτα μὴν δείλαιος — κατηράσατο Tr. 768, οἷς

ἐχρῆτο δειλαίᾳ πάρος 206, θρασύνεις δειλάσιν (δειλαίᾳ) διολοῦσ' ἡμᾶς ἀποτίβατος ἀγρία νοῦσος 1028, δειλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω 1243, ἀγὼ κλύων δειλαιος (δύστηνος) ὑπεστέναζον Ai. 1000, δειλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον Oid. 1347, τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας ἀλιηδόνος Kol. 513, τὰ νυμφικὰ τέλη λαχὼν δειλαιος εἶν Ἄιδου δόμοις Ant. 1241, ἔχω μαθὼν δείλαιος 1272, δείλαιος ἐγὼ, φεῦ, φεῦ, δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ 1310.

δειλῇ δὲ πᾶσα τέμνεται βλαστονομένη καλῶς ὀπώρα Thyest. VI, 7.

δειλία. σὺ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει; El. 351, ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ 1027, μηδὲ δειλίαν ἀφεῖς; Ai. 75, τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ σε 1014, δειλίαν ἢ μωρίαν ἰδών τιν' ἐν ἐμοὶ Oid. 536, μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ᾗ βόσκεται Atreus I, 1.

δειλός. βουλήσῃ ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ 'ν ἐμοὶ θρασὺς Ai. 1315, ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θήμερα φανεῖς 1362, ἢ δειλός ἐστιν, ἢ δυσάλγητος φρένας u. ñ. XXXI, 2, 2.

δεῖμα. ἐκ δείματός του νυκτέρου El. 410, ὅπως λυτηρίους νύχας ἀνάσχω δειμάτων, ὧν νῦν ἔχω 636, εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ Tr. 108, ἐννυχίου δείματος ἦν μοι προβολὰ καὶ βελέων θούριος Ἄλας Ai. 1212, ἆ πῦρ σύ, καὶ πᾶν δεῖμα Ph. 927, δείματι πάλλων Oid. 153, εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' (τ') ἔχει μέρος 294, ἥκεις οὐ κενή γε, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι Kol. 360, ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν 1455, δεῖμα προσπνέοντ' ἀντίας θεοῦ Klytaim. 2.

δειμαίνειν. ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατρὸς ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν Tr. 89, δειμαίνων τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι 481, ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν ἀμφὶ σοὶ Kol. 492.

δειματοῦν. ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὁσμῆς ὕπο Achai. II, 4.

δεῖν (nöthig seyn), 1.) Indicativ: εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ ζῆν El. 339, πολλὰς δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος;

612, ἤκουσεν ὧν δεῖ 703, ἥβη δεῖ με θρηνεύειν πάλιν 814, οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι 957, τῷ σῷ δίκαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ; 1037, πῶς σκότου δεῖ; 1494, φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι μικρὸν 1504, ὅπως – ὧν οὐδὲν εἰσήκουσας, ἐκμάθῃς γ' ἃ δεῖ Tr. 337, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς πείνου λέγειν 479, ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον; 817, δεῖ δ' αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ ξύμμαχον 1175, τί γὰρ δεῖ ζῆν με; Ai. 393, αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πφλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν 549, δεῖ δ' ὅπως πατρὸς δείξεις (δείξῃς) ἐν ἐχθροῖς 556, ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ λέγειν; Ph. 11, δεῖ δ' ἐφ' οἷς ἐκήλυθας γενναῖον εἶναι 50, τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων 54, αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι – ὅπως – 77, τί δ' ἐν δρόμῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν; 102, τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν; 428, δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν εἰς φῶς ὃ λέξει 580, λέγοιθ' ἃ μὴ δεῖ 583, δεῖ δή σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῆ, λόγον κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδένα 587, ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ 647, κρύπτων ἃ μὴ δεῖ 909, δεῖ γὰρ ἐς Τροῖαν σε πλεῖν 915, ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ στείχειν ἅμ' αὐτοῖς 982, μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἐκεῖν δεῖ, καὶ κατασκάψαι βίᾳ 998, οὗ τοιοῦτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγὼ 1049, τί δῆτα σοῦ δεῖ; 1060, ὃς λέγει σαφῶς, ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα 1339, ἃ με πάσχειν ταῦθ', ἅπερ παθεῖν με δεῖ 1397, δεῖ δ' οὐ τοιούτων Oid. 406, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν 619, ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμὸν 627, ἢ γάμοις με δεῖ μητρὸς ζυγῆναι 825, τί δεῖ με χορεύειν; 896, εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς 958, καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ; 976, χρόνου μὲν οὕνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε Kol. 22, εἴκοντας ἃ δεῖ 172, χῷ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν 494, τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν 509, νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη 721, οὐδὲν δεῖ πονεῖν 1022, ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι 1032, τί δεῖ μάτην κομπεῖν; 1148, τί δ' αὖθις δεῖ σε θυμοῦσθαι; 1420, μὴ πεῖθ' ἃ μὴ δεῖ 1442, οὐ γὰρ δεῖ μ' ἀποκάμνειν 1776, πλείων χρόνος, ὃν δεῖ μ' ὀρέσκειν τοῖς κάτω Ant. 75, ὅτι οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ

περδαίνειν φιλεῖν 312, εἶπερ δεῖ 679, εὐβουλίας δεῖ 1098, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ Ai. Lokr. I, 1, τὸ βουλεύειν δ' δεῖ Thyest. V, 2, ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεύσασθαί σε δεῖ (διατρητεῦσαί σε δεῖται) Ichneut. 1, τὸ γὰρ γυναῖξιν αἰσχρὸν σὺν γυναικὶ δεῖ στέγειν Phaidr. VI, 2, πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ Phthio. II, 1, πολλῶν παλῶν δεῖ τῷ παλῶς τιμωμένῳ u. B. XX, 1, προαλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεὶ C, 4. 2.) Infinitiv: οἶμαι δὲ δεῖν οὐδὲν Kol. 28. 3.) Participium: μὴ βαρυνθῶσιν ἀκαῖῳ ὁσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος Ph. 891, ἀλλ' ὧν ἐκαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων· τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν Oid. 1416, ἀλλ' ἐκ δόμων ἄφοβος εἰς δέον πρᾷ Ant. 886. 4.) Imperfectum: κἄδει τι βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον διακονεῖσθαι Ph. 286, εἴ τ' ἔδει τι καὶ κοτὸν λαβεῖν 292, ἀπῆσθ' ἵν' οὗ σ' ἔδει 379, τούσδε γὰρ μὴ ζῇν ἔδει 418, ἀλλὰ μαντείας ἔδει Oid. 894, οὓς μ' οὐκ ἔδει, κτανὼν 1185, ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει ὄψεσθαι 1273, τί γὰρ ἔδει μ' ὁρᾶν 1334. δεῖσθαι s. a. a. O.

δεῖν (binden). πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίονι λοπίσι στέγης -θάνῃ Ai. 108, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω κίονι δήσας 240, αὐτός τ' ἔδησα, καὶ παρὼν ἐκλύσομαι Ant. 1112.

δεινόπους ἁρά Oid. 418.

δεινός. 1.) Positivus. a.) Singularis, Nominativ: δεινόν γέ σ' οὖσαν πατρὸς -κείνου λελῆσθαι El. 841, ὁὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος 731, δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστὶν 770, ἢ δεινὸν, εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν 1089, κᾆστιν τι δεινὸν πῆμα Tr. 46, οἶκτος δεινὸς 298, τὸ δ' εἰδέναι, τί δεινόν; 459, ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερος 476, ὁ δεινὸς, ὁ μέγας ὠμοκρατὴς Ἅιδας Ai. 205, ὁ δεινὸς ὅρκος 649, Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς Παλλὰς 952, δεινὸς ὀδίτης Ph. 147, ὅπου - ὁ δεινὸς κρατεῖ 457, οὐδὲν δεινὸν 788, δεινόν γε τοὐπείσαγμα τοῦ νοσήματος 755, δεινὸν γὰρ, οὐδὲ ῥητὸν 756, οἶκτος δεινὸς 965, φρονεῖν ὡς δεινὸν Oid. 316, λέγειν σὺ δεινὸς 545, θηλάτον μάντευμα δεινὸν 992, ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις 1297, δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν Kol. 141, δεινὰ φύσις 212, δεινὸν

μὲν – ἐκτεμεῖν 510, γλώσσῃ σὺ δεινὸς 606, ἐλάσσεται δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης, δεινὰ δὲ Θησειδῶν ἀκμὰ 1064, ἢ δεινὸν – καὶ φενδῆ δοκεῖν Ant. 329, τὸ σὸν γὰρ ὄμμα δεινὸν ἀνθρὶ δημότῃ 690, ἃ μοιριδία τις δύναμις δεινὰ 951, οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀκοστάζει ἀνθηρόν τι μένος 959, τό τ' εἰκάθειν γὰρ δεινὸν 1096, δεινὸν δὲ – τοὐσδε μὲν πράσσειν καλῶς Alest. VII, 1, δεινὸς ἔρπειν πλοῦτος ἐς σάβατα Aload. XI, 6, ἦ δεινὸν ἄρ' ἦν, ἡνίκα – u. B. XV, 2, 1, δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον LXXIII. Genitiv: δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα Tr. 1099, δεινοῦ λόγου κατῆρξας 1135, γλώσσῃ δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ Ph. 440, κακουργίας δεινῆς 928, δεινῆς συμφορᾶς Oid. 1527, ὡς δεινοῦ τινος φόβου φανέντος Kol. 1651. Dativ: πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν Oid. 1169, οὐ γὰρ ἂν ποτε θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πὶ τῳ δεινῷ κακῷ 1457, ἔτη κατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ κάρα Ant. 1097. Accusativ: δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφὰν El. 198, εἰπὲ δὴ τὸ δεινὸν 376, ἔργον δεινὸν Tr. 706, φοιτάδα δεινὴν νόσον 980, ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας Ai. 366, δεινὸν ἄβρητόν τ' ἔπος 773, μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος 1066, ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν (μέγαν) τρέφει 1124, δεινόν γ' εἶπας 1127, οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος; Ph. 104, προβοᾷ τι γὰρ (γάρ τι) δεινὸν 218, δεινόν γε φωνεῖς 1225, ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας 1330, τὸ δεινὸν ὐφοβεῖτο Oid. 722, δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην 1035, δεινὸν ἄϋσας 1260, ἐς δεινόν, οὐδ' ἀκουστόν, οὐδ' ἐκφύσιμον 1312, δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις λέξας Kol. 560, δεινὸν λέγεις 861, τὸ δεινὸν μῖσος 1392, παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο Ant. 96, ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδὲν Achai. VIII, 1, ὅπου τὸ δεινὸν ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ Eriph. IV, 2, ὅστις τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται Kreus. I, 1, ὄλεθρον δεινόν II, 2. b.) Pluralis, Nominativ: καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει Ai. 669, ὡς πάντα δεινὰ (wenn nicht Accus.) κἀκινδύνως βροτοῖς κεῖται Ph. 502, οὔκουν τάδε δεινὰ, τὸν Λαερτίου ἐμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν – δεῖξαι; 628, δειναὶ δ' ἄμ' ἔφυσαν

Κῆρες ἀναπλάκητοι Oid. 171, δεινοῦ δ' ἐν φαίνῃς τὸ σὸν Kol. 856; ἔρως δεινὰ 883, δεινοὶ πυρετοκαυσῖς ἄνεμοι 1248, τὰ δεινὰ γόη τοι προσείδηται ὄπιον πολὺν Ant. 243, ἄπτει γὰ δεινὰ (δειλὰ) πέρδη πημονὰς ἐργάζεται 335, πολλὰ τὰ δεινὰ 332, βροτῶν γ' οἱ πολλοὶ δεινοὶ 1046. Genitiv: πολλῶν δεινῶν (τε) σκηπτῶν τ' ἀχέων El. 858, δεινῶν ἄτημα πνευμάτων Ai. 674, τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν ὕπερ πεύσεται νυκτὸς ἡμέρας μαλάσσεται Akria. VI, 1. Dativ: ἐκ τοίων δεινοῖς El. 26, (ἐν) δεινοῖς ἠναγκάσθην, (ἐν) δεινοῖς 221, ἐν δεινοῖς 223, ἃ δεινοῖς κρυπτομένα λόχοις χαλκόπους Ἐρινὺς 489, ἐν δεινοῖς ὀνείροις 500. Accusativ: κάρτιστον εὐτυχῆ λέγω, ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ 3 El. 767, δεῖν' ἐκπεπλεῖται τελεῖν 779, ἔργα δεινὰ Tr. 723, τὰ δεῖν' ἐφημερίσι' ἔπη Ai. 312, δεινὰ λέγεις ἡμῖν 331, ὃς τὰ δεῖν' ἐκμαρτύρουν τότε 650, τὰ δεινὰ ῥήματα 1225, δύ' αὖτως (αὐτὸς) δεῖν' ἔλεξας Ph. 426, τὰ δεῖν' ἀφῆν 504, δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας Oid. 483, δεῖν' ἔπη πεπυσμένος 513, δεινὰ μὲ – δρᾶσαι δικαιοῖ 639, εἰς ἀρὰς δεινὰς 745, ἄλλα δ' ἄθλια καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφάνη λέγων 790, δεινὰ βρυχηθεὶς 1286, δεινὰ (wenn nicht Nomin.) δ' ἦν τὰνθένδ' ὁρᾶν 1267, ὦ δεινὰ δράσας 1327, πέπονθα δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά Kol. 595, κεἰ δεῖν' ἐπεῤῥώσθη λέγειν τῆς σῆς ἀγωγῆς 661, πέπονθα δεινὰ 892, τὰν δεινὰ εἰλᾶσαν, δεινὰ δ' εὑροῦσαν πρὸς αὐθαίμων πάθη 1077, πρὸς σοῦ τὰ δεῖν' ἐμοὶ ἐκπεπλεγμένα Ant. 408, δεινὰ τολμᾶν 915, δεινὰ θεσπίσας 1091, εἰ δεῖν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ Ai. Lokr. I, 1. 2.) Comparativus: πολλὰ τὰ δεινὰ, κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει Ant. 333. 3.) Superlativus: ὦ δεινοτάτας πεμφθεὶς ἐκλεύθους El. 1162, δεινοτάτῳ ὕδρας προστετακὼς φάσματι Tr. 836, ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις, ὦ δεινότατον πάντων, ὅσ' ἐγὰ προσέκυρσ' ἤδη Oid. 1298, δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων ξυμφορῶν Aichmal. I, 2.

δεινῶς. δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφὰν El. 198, ἃρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κἀδυνωμένη δεινῶς δακρῦσαι κἀκκωκῦσαι δακεῖ τὸν υἱόν; 805, δεινῶς γε Tr. 899, δεινῶς ἀθυμῶ Oid. 747.

δεινάφ. ὦ κόρινθε δεινάφ Kol. 84.

δείνων. ἐκ δείνων ἀφθίτων ἔπαυγε ἄχθη El. 203, δεί-νους ἠνίκ' ἦν οἰκτρόμενος Tr. 268, προθέν' ἀδελφῷ δεῖνον οἰκείων τέκνων Ai. 1294, ἀνὴρ ἐν δείνοις ὑπερπλησθεὶς μόθῳ Oid. 779.

δειράς. Πὰν, ἀλίπλαγκτε Κυλλανίας χιονοκτύπου πε-τρᾶσις ἀπὸ δειράδος φάνηθι Ai. 697, κἀκεῖθεν οὖ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος, Τραχινίαν δειράδα τε (τε δειράδα) καὶ τὸν εὔροον Σπερχειὸν ἕξει Ph. 491, καί νιν – χιὼν τ' εὐθαμὰ λείπει, τέγγει θ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας Ant. 882.

δειρή. καὶ τῷ ποτὶ δειρὰν ἔχομαι (σ') ἔκ τε λόχας, ἔκ τε νόμων u. B. LXXV, 2.

δεῖσθαι. ἐπεὶ τὰ σὰ δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη Oid. 1148, φώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος δεῖται 1293, ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι Kol. 570, μή μου δεηθῇς 1170.

δέκα. ἤδη δέκα μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει Tr. 44, κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα Naupl. V, 4.

δέκατον ἐκπληροῦν ὄχον El. 708, ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον Ph. 312.

δεκέτη χρόνον Ph. 715.

δελήτιον. ἔχε τὸ δελήτιον u. B. CV, 78.

δέλτος. τοιαύτην ἐμοὶ δέλτον λιπὼν ἔστειχε Tr. 47, τότ' ἐν δόμοις λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθή-ματα 157, ἐσωζόμην, χαλκῆς ὅπως δύσνικτον ἐκ δέλτου γραφὴν 683, θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους Tript. VIII.

δέλφαξ. ἐσθίειν ἐθέλω τὸν δέλφακα Hybr. II.

Δελφικῶν ἄθλων χάριν El. 682, Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας. Kol. 413.

Δελφίς. ἀ θεσπιέπεια Δελφὶς πέτρα Oid. 464.

Δελφοί. σχιστὴ δ' ὁδὸς ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει Oid. 734.

δέμας. ὥστε μηδένα γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον

δέμας El. 756, ὃ δέμας οἰκτρὸν 1161, εἰ τοῦδ' φίλων βλέψειε οἰκτρῶν δέμας Tr. 998, διεφθαρμένε δέμας τὸ πᾶν 1058, ὦ σύ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας 1070, ὡς γέ τού νιν κἂν κατανοήσει δέμας Ph. 823, οὐκ ἀνεσχόμην τὸ μὴ ἀνδυλεῖσθαι τούμὸν ἄθλιον δέμας Oid. 1988, οὐ γὰρ δὴ τό γ' (τόδ') ἀρχαῖον δέμας Kbl. 110, ἐξ ὅτου νέᾳ ψυφῇ ἔληξε, καὶ κανίσχυσεν δέμας 946, τὰ μὲν ἐν σθένει τούμὸν δέμας ἔφημον ἔμπεσεν, οὐδ' ὑμνήτου γάνυσε 962, θάσσων ἀνὼν τούμὸν ἄθλιον δέμας· σοὶ δ' ὄφρον, οὐ σωσθαῖον εἰς ὄψιν 526, νῦν δ' ἕκατόν σου τούμὸν ἵκνεῖται δέμας 1550, ἐὰν δ' ἄθυτον, καὶ πρὸς οἰκιῶν δέμας καὶ πρὸς πυκνῶν ἑδεστὸν αἱμοσθέν τ' (αἱμισθέντ') ἰδεῖν Ant. 205, τὸ τὸν δέμας περισκέλλουσα 903, ἔτλα καὶ Δανάης οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς 945, πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἕω πεπληράτωνε χῶρος εὐανθὲς δέμας Thyest. VI, 4, πιστοί με πωτεύουσιν ἀμφορεῖ δέμας Kamik. V.

δέμνιον· καὶδ' ἐν αὐλαῖς κοῖλα δέμνια στορνύνει Tr. 901, ὁρᾷ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις νοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη 915.

δενδίλλειν v. B. CV, 79.

δένδρον· ὁρᾷς παρὰ φείθροισι χειμάῤῥοις ὅσα δένδρων ὑπείπει, πλάνας ὡς ἐκσώζεται Ant. 718.

δεννάζειν· κακὰ δεννάζων ῥήματα Ai. 243; ἀλλ' οὖ, τόνδ' ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι χαίρων ἐπὶ φόνοισι δεννάσεις ἐμὲ Ant. 759.

δεξιὸν ἀνεῖς σειραῖον ὄπιον El. 721, ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν Tr. 1194; εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὸν φιλοφρόνως θὲς Ai. 751, προθεὶς χεῖρα δεξιὰν Ph. 942, χεῖρα δεξιὸν ὁρᾷς κώπης ἐπίφανόσαν 1254, δεξιὰν πρόσεινε χεῖρα 1291, ἃ δ' ἥνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θυγάν 1398; καί μοι χέρ' - δεξιὸν ὄρεξον Kol. 1130, χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ Tript. I, 1.

δεξιόσειρος· μέγας Ἄρης δεξιόσειρος Ant. 140.

δεξιοῦσθαι· τίς γάρ ποτ' - ἡμᾶς ἰδὼν τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται; El. 976.

δεξίωμα· ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα δόρει διασκεδάσει ἐν ὑμετρῷ λόγῳ (χρόνῳ) Kol. 619.

δέσον s. δεῖν.

δέος. ἵνθα μὴ παθεστήῃ δέος Ai. 1074, δέος ᾧ πρόσσωπον αἰσχύνῃ δ' ὁμοῦ 1079, ἐνιάτω μοι καὶ δέος τε παίριον 1084, δέος ἴσχετε μηδὲν, ὅσ' ἀνδᾶ Kol. 223, οὔπω δέος, εἰς Ἀΐδαντα κατακεῖσεῖν αὐτὸν u. B. LXXVIII, 1.

(δέρκειν) δέρκεσθαι. ὡς κἄμ' ἐκαυχῶ τῆδε τῆς φήμης ἄπο δεδορκότ' ἐχθροῖς, ἄσπορον ὤς, λάμψειν δι El. 66, ὡς ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τότον 899, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς παύσειρον ἄχθος δέρκομαι 1116, δέδορκα φάσμ', ὅπαν φθέγον μὲν οὐ ποτικὸς 1466, δέρκομαι φάτνῃ ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν Tr. 693, αὐτὸς βαρείαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι πατρὸς δεδορκώς, καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων 747, ἀεὶ μὲν δέδορκά σε πελείν νιν' ἐχθρᾶν ἀρπάσαι θηρώμενον Ai. 1, ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα 85, σὶ τοι μόνον δέδορκα πομπίνων ἐπαρκέσοντα 859, οἷον (ἄνδρα) οὔ τινα Φρυξὶα στρατοῦ διέρχθη χθονὸς μολόντ' ἄπο. Ἑλλανίδος 425, νῦν μὲν - δέρκου Φαρσῶν Ph. 146, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι μόνον δέδορκε Oid. 389, σὺ καὶ δέδορκας, ποῦ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ 413, τυφλὸς ἐκ δεδορκότος - ἔσῃ ἐπὶ, σκήπτρῳ προδεικνὺς, γαῖαν ἐμπορεύσεται 454, Κρέοντ' ὄδ', ὃν δέδορκας Kol. 894, τὸ γοῦσεον δὲ τῆς Δίσης δέδορκεν ὄμμα Aias Lokr. I, 4, ταῦτα διερχθέντες τέλη u. B. LVIII, 8, 2, μόνα τε καὶ δέδορκα, πίξανίσεσθαι LXXXI, 1.

δερμιστὴς Nieb. VII, 2.

δέρος. κατασκίπτουσι κυνὸς σκολὰς Λίβυσσα, παρδαλῆφόρον δέρος Ai. Lokr. VI, 2.

δέσμιος. τοὺς δὲ δεσμίους χλίζεθ', ὥστε φῶτας Ai. 299, ὃν οὗτος - δέσμιον ἄγων ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον Ph. 608, Ἴξίονα κατ' ἄμπνυκα δὴ δρομάδα δέσμιον 679, τοιγὰρ ἰώδη (τοιγαριώδη) φύλαξαι χοῖρον ὥστε δεσμίων (χοῖρος ὡς τε δεσμίων) Herakl. I.

δεσμός. τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοεῖν Ai. 62, τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας δεσμοῖς ἀκινδύνους 72, ζεύχθη δ' ὀξυτόλμοις - πετρώδαι κατάφρακτος ἐν δεσμῷ

Ant. 958, ἐν δεσμοῖσι θρασύτερα ἀνὴρ πάλαι πεπαυμένοις Akris. III, 1.

δέσμωμα. τετραύπτερος γὰρ νῶτον, ἐν δεσμώμασι σημεῖ, πελαινώρεις Aithi. II, 1.

δεσμώτης. ἥδιστος δεσμώτης ἔσω θακεῖ Ai. 196.

δεσμῶτιν ἄγων ποίμνην Ai. 234.

δεσπόζειν. ἐν ᾗ (πατρίδι) τῶν Εὐρώτου (τὸν Εὔροτον) τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων Tr. 268.

δέσποινα. οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν El. 626, δέσποινα Δημήτειρα Tr. 49, 180, δέσποινα 870, λέγεις δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν; 409, φίλη δέσποινα 430, Ai. 38, Ant. 1192, ὦ δέσποινα Tr. 434, 481, Ai. 105, ὦ φίλη δέσποινα Tr. 472.

δεσπόσειρα u. B. CV, 80.

δεσπότης. τὸ πᾶν δὴ δεσπότωσι τοῖς πάλαι προὔφυεν ἔμφυναι γένος El. 764, δέσποτ' Ἄϊαν Ai. 368, ὦ δέσποτ' Ἄϊαν 485, 585, καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ 500, δέσποτα Ph. 135, Oid. 1132, 1165, ὦ δέσποτα 1178, Ant. 1278, τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων Ph. 262, οὐχὶ δεσπότῃ τάδ' ὡς τάχος μολοῦσα λέξεις; Oid. 946, ὦ φέριστε δεσποτῶν 1149, δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολών Ant. 1208, τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου πιεύσαμεν ἠθροῦμεν 1219, τούτοις ὄντες δεσπόται δουλεύομεν Poimen. V, 1, Ἦλις δέσποτα Rizot. II, 1, τὸν ἀνδράπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα Troil. III, 2.

δεσπόσις. καί σ' ἔγωγε δεσπότιν, ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἐμᾶς νέμω El. 597, πρὸς - δεσπότιν τὴν ἐμὴν Tr. 407.

δεύειν. ὃς - ἱερεμνὸν αἷμ' ἔδευσα Ai. 876.

δεῦρο. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν καλῶμεν; Tr. 342, ἐκ ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα 929, δεῦρο - ἄρ' αὐτόν Ai. 541, αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο 545, οὐχ ὅσον τάχος δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρό; 986, ἦ σὺ φῂς ἄγειν τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών; 1098, ὑπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας 1105, πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν καὶ τὸν στρατηγὸν, ἦλθ 1115, πρόσελθε δεῦρο 1171, τὸν στρατηλάτην Ἀγαμέμνονὸν ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁμώμασον 1224, ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθε-

φάνη 1269, καὶ δεῦρ' ἀνύσαι μέρος ἄλλον δεῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα Ph. 126, ἡνίκ' ἐκ τῆς πανόπλιος Κρόνης καπόντων δεῦρο ναυβάτης στόλῳ 270, εἰ μὴ – πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν 1221, τῶνδε φάρι καὶ δεῦρ' ἔβημεν Oid. 148, οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην 318, πῶς δεῦρ' ἦλθες; 532, τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδ' ἀφμάτων; 951, ἔξει τις ἑλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι; 1069, σὺ δὲ σύ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων 1121, δεῦρ' ἰὼν 1402, δεῦρ' ἴτε 1480, ἢ δεῦρο προστείχοντα καξυρκεσόμενον; Mel. 30, δς πάμπρ δεῦρ' ἔπεμπεν 298, πλέων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς 807, φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος 663, τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στέμα 794, οὐχ ἥκιστ' ἐν δεῦρ' ἦξα 890, πρὶν ἂν κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι σαήσῃ ἄγαν 910, τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν νιν 965, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι 1101, ἐμοὶ σπεύδοντι δεῦρο 1151, ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ 1165, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε 1253, εἰ – μὴ τύχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ 1349, πῶς ἂν τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι; 1458, δεῦρ' ὀρμωμένας 1669, καὶ δεῦρο νεῖσθαι Ant. 38, τέλος γε μέν τοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν σοὶ 233, δεῦρ' ἐλθόντα με 329, ἐπεὶ σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ 390.

Δευτέραν ὁμιλίαν El. 418, δεύτερον κλύεις Tr. 877, δεύτερόν σε προσκαλῶ Ai. 89, εἶτα δεύτερον δίης 1074, νέας – τόδ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἀῴτητόν τ' ἔπος 770, δευτέρᾳ λέγω Ph. 49, ἦν δ' ἡμαρ ἤδη δεύτερον πλέουσί μοι 354, δεύτερον ληφθῶ κακός; 903, οὐκ ἄρα δεύτερον δόλου μεθα; 1288, τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐροῖς αὐτὴν χρεὼν τόξοις ἁλῶναι 1489, ὡς πάλιν πάντα δεύτερ' ἠγεῖται πατὴρ Ζεὺς 1442, τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἃ μοι δοκεῖ Oid. 282, ὡς ὑμᾶς μόλις εὑροῦσα, λύπῃ δεύτερον μόλις βλέπω Kol. 326, δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς εἰκοῖ διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι 351, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον 544, τί ταῦτα πειρᾷ, πάμπρ δεύτερον θελεῖς ἑλεῖν; 763, τὸ δ' ἐπεὶ φανῇ; βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει, πολὺ δεύτερον, ὡς τάχιστα 1228, ὁ δεύτερος δ' Ἀκταίων Οἰνέως τόκος Tr. 1215, ὕβρις δ' – ἥδε

δευτέρα Ant. 488, πικρὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βάπτω τάλας 1295, ἔπειτα βασῆς κύλικος ὥστε δεύτερα Aichm. VIII, 9, πᾶσι πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖσι τἄλλα δεύτερα Kreus. IV, 5.

δέχεσθαι. ἀλλ', ὦ πατρῷα γῆ, θεοί τ' ἐγχώριοι, δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς, σύ τ', ὦ πατρῷον δῶμα El. 68, ὃν ἀ κλεινὰ γᾶ ποτε Μυκηναίων δέξεται εὐπατρίδαν 162, εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ γέρα τάδ' οὖν πάφοισι δέξασθαι τέκνῳ 443, ἐδεξάμην τὸ ῥηθὲν 568, τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος 1165, ὡς στόμια δέχηται τῶνδ' 1462, αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως Tr. 628, ὡς ἔμ' οὔ ποτε δέξεσθ' ἔτ' ἐν πολίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν 922, ὦ Ἅιδη, δέξαι με 1085, θαρσῶν μίμνε, μηδὲ συμφορᾶν δέχου τὸν ἄνδρα Ai. 68, ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου 578, ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἕκτορος δώρημα 661, ἦ που δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως, χωροῦντ' ἄνευ σοῦ; 1009, οὐ δῆτα ποικίλως ἀνδωμένον, δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων Ph. 131, ἰδοὺ δέχου 776, ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω 819, δέχου χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε 1287, σὺ δ' ἡγοῦ σαι, κοὔτε σύμβουλον δέχῃ 1321, τἄμ' ἐὰν θέλῃς ἔκη κλύων δέχεσθαι Oid. 217, ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινα δόμους δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα 818, εἶθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς εὕρημα δέξατ' ἐκ τοῦ Νυμφᾶν Ἑλικωνιάδων 1107, ἐδεξάμην δέ τον 1163, τί μ' ἐδέχου; 1391, τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι; Kol. 4, ἀλλ' ἵλεῳ (ἵλεως) μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο 44, κέρδη οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις 92, ἐξ ὑμένων στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον 487, ἐδεξάμην δῶρον 589, ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων τῶν ἐνθάδε 627, ἤδη δ' ὅθ' οὕνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον κἄναγνον οὐ δεξαίατο 945, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσ' ὁλωλότων Ant. 894, κἀπ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν, οὐδὲ μηλῶν φλόγα 1019, ἐδέξατο φαγεῖσα Θηβαία κόνις αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετρωρίκῳ δίφρῳ Amphiar. IV, 1,

[illegible] Rhet. I, 8, [illegible] Tript. I, 8.

δή in der Frage: El. 885, Tr. 460, 668, Ph. 276, 565, Kol. 23, Ant. 908 u. s. w.; bei Substantivis: Ph. 285, 678, 878, (δὴ) 1456, Ant. 173, 908, Aiaod. X, 1, u. B. LX, 2, 1; bei Adiectivis: Tr. 228, 889, 1068, Kol. 809, Ant. 58, 821, besonders bei πολὺς El. 520, 603, 1377, Tr. 1046, 1182, Oid. 66, Kol. 658, und bei Superlativis El. 202, Tr. 464, Ai. 858, 994, Ph. 350, Ant. 895; bei Pronominibus: personalibus El. 954, (ἤδη) 1070, Tr. 600, Ai. 877, 1236, Ph. 276, Kol. 1670, Ant. 80, 441, demonstrativis El. 885, Tr. 1091, Ph. 565, Kol. 111, interrogativis Tr. 498, indefinitis Ant. 158, relativis Tr. 1011, Ai. 995, 1029, (ἃ δή) 1048, 1045, Ph. 498, 610, Oid. 899, 493, Ant. 1202, partitivis, besonders nach πᾶς und ἅπας El. 764, Tr. 749, Ai. 992, 994, correlativis Tr. 1221; bei Verbis: bei dem Indicativ El. 1482, Tr. 460, 464, 1145, Ai. 278, (ἦδη) Ph. 241, 573, 587, Kol. 886, 1216, Ant. 823, 989, Imperativ El. 376, 534, 634, 947, Oid. 655, Ant. 584, u. B. LX, 2, 1, Infinitiv Kol. 23, Participium (δὲ) Tr. 292, Ph. 1065, Oid. 66; bei Adverbiis: Ai. 414, 613, Ph. 396, 1456, Oid. 968, 1263, Kol. 886, 1628, u. B. XCIX, 2; bei Coniunctionen: ὅταν δὴ Ant. 91, ἐπεί γε δὴ 923, εἰ δὴ Tr. 27, u. B. CV, 110, 2; in besonderen Verbindungen: ἀλλὰ – γὰρ δή, ἀλλὰ – δή, ἀλλ' εἴ τι μὲν δή, ἀλλὰ – μὲν δή, ἀλλ' οὐ μὲν δή, ἀλλ' οὐδὲ – δή, ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ s. ἀλλὰ, γὰρ δὴ Ai. 807, Oid. 582, Kol. 1613, Ant. 615, 659, γὰρ δὴ καὶ Oid. 582, γε δή, γε μὲν δή, γέ τοι δὴ s. γε, δὲ δὴ Ph. 818, Ant. 80, δὴ νῦν El. 947, Ai. 995, δή που s. δήπου, ἐνταῦθα δή, ἐνταῦθα γὰρ δὴ s. ἐνταῦθα, ἦ – δή –; El. 385, Ph. 565, καὶ δή, καὶ – δή, καὶ δὴ μὲν οὖν s. καὶ, μὲν δή, μὲν οὖν δὴ s. μὲν, οὐ γὰρ δὴ und οὐ γὰρ δή – γε, οὐ δή –; οὐ δή ποτε, οὐ δή που; und οὐ δὴ πού – γε; οὐ δή τι s. οὐ, πότερα δὴ s. πότερος, πρὶν δή ποτε s. πρίν, πῶς δὴ s. πῶς, τὲ δὴ Amyk. II, τί γὰρ δή, τί δὲ δή, τίς od. τί δή ποτε, τί οὖν δὴ s. τίς, ὡς δὴ und ὡς – δὴ s. ὡς.

Δηάνειρα. διὰ τοῦτον Δηάνειρα Tr. 49, 189, τὸν ἀμφιτρυωνῆ Δηϊάνειραν 104, πρὸς τὴν πρατοῦσαν Δηάνειραν 405, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως 665, βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανοστάτην ὁδὸν ἀπασῶν 874.

δῆγμα. ἆτρῳ δ' ἕρωτος δῆγμα παιδικὸν προσῇ u. B. LIX, 1.

δῆθεν—τῆς ἐκείνος οὐδαμᾷ βλάστας ἐφῶνει δῆθεν φύδην ἐστορῶν Tr. 382.

δηλαδή. ἀλλὰ δηλαδὴ χέρσους φθαρῆναι κἀγώμους ὑμᾶς χρεών Oid. 1501.

δήλημα. ἃ (ὀνείδη) τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν ἔσται σφῷν θ' ἁμοῦ δηλήματα Oid. 1495.

Δήλιος. ἄναξ Ἀπόλλων ὁ Δήλιος Ai. 704, ἰὴ Δήλιε Παιάν Oid. 154.

δῆλος. καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακὸν Ai. 326, αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ δῆλον 906, δῆλος δέ μοι πτὶ σημῶν ἐκλύσων σέθεν 1225, δῆλον ἔμοιγ' ὡς φορβᾶς χρείᾳ στίβον ὑγμὺν τόνδε πέλας που Ph. 162, δῆλος δὲ καὶ νῶν ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων 1011, στυγνὸς μὲν εἶναι δῆλός εἶ Oid. 678, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς 1008, σημαίνει δ' ὅτι μόνης τόδ' ἔστι δῆλον Ἰάμπης πάρα Kol. 321, ὡς ἰκέλημα δῆλον ἐκφανὲς εἶ Ant. 220, δῆλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι δρακέντες ἀνὴρ πᾶλον ποδωθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Akris. III, 1, ἀλγεινὸς, Ἡφαιστε, δῆλον Tereus XI, 1.

δηλοῦν. τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσας El. 29, ὅσ' ἂν—δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ 334, δήλωσον πίσελθοῦσ' ὅτι Φαιεὶς ματεύσουσ' ἄνδρες Ἀχιλεῖόν τινες 1106, ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν Tr. 369, καί μοί τις ὀπτὴρ—φράζει τε κἀδήλωσεν Ai. 31, ὅταν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθοπος ἀγγελίαν ἄνλατον 221, δήλωσον ἡμῖν 283, δηλοῖ δὲ τοὔργον, ὡς ἀφροντίστως ἔχει 355, καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς Τελαμῶνι; 462, ἀφ' ἧς (πείρας) γέροντι δηλώσω πατρί, μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγὼς 471, τοῖς πυθέσθαι γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον 734, ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς 878, εὐθέως ὑπέσχετο τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν

ἄγων Ph. 915, ὑφηκάσθ' ἐγὼ κακὸς μὴ ὄρᾶν ἂν εἶην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεὸς Oid. 77, ὡς – γένος ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσαιμ' (δηλώσοιμ') ὁρᾶν 792, τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ; 1041, βοᾷ – δηλοῦν τινα τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον 1287, ἀλλ' ἦ γ' ἐκείνου, πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι 1440, δηλῶ δὲ Kol. 146, σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύσχημον κάρα δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὃς εἶ 556, ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται; 581, φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακὸν 783, πῶς εἶπας δηλοῦσθαι τάδε; 1513, δηλοῖς τι καλχαίνουσ' ἔπος Ant. 30, δηλοῖς δ' ὥς τι σημαίνων (σημανῶν) νέον 242, οὐχ ὑμιν ᾗδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν ζῶντες πρασσητοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν 309, δηλοῖ τὸ γέννημ' ὡμὸν ἐξ ὡμοῦ πατρὸς τῆς παιδὸς 471.

Δημήτηρ. τὰ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς ἐπόψιον κάγον μολοῦσα Kol. 1600, ἀξησία Δημήτηρ u. B. CV, 16.

δημιουργεῖν. οἱ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρεῖα καὶ πληγαῖς ὑπακούουσαν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες u. B. LXXII, 2, 5.

δημιουργός. ἆρ' οὐκ Ἐριννὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος, κἀκεῖνον Ἅιδης δημιουργὸς ἄγριος; Ai. 1035.

δημόκοινος. οἷος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται u. B. CV, 81.

δημόλευστος. φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει Ant. 36.

δῆμος. ἦκει δῆμον τὸν (τοῦ) Λυκίου Inach. XI, 6 (s. Vorr.).

δημότης. ἄνδρα δημότην Ai. 1071, ἓως ἐγὼ τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ, μὴ κατ' ἄστυ, δημόταις λέξω τάδ' ἐλθὼν Kol. 78, ἀνδρὶ δημότῃ Ant. 690.

δημοῦχος. σὺν ταῖσδε (ταῖσι) ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς Kol. 458, γᾶς τᾶσδε δαμούχοις 1087, τῇσδε δημοῦχος χθονὸς 1348.

δήν. Μουσομανεῖ δ' ἐλάμφθην δὰν, καὶ τῷ (ἐθάλφθην δαπέτῳ) u. B. LXXV, 2.

δηοῦν. ἔῤῥετται κατασκαφῇ Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν τάχα (πυρὶ) Kol. 1319.

δήπου οὐ δή που. τὴν αἰχμάλωτον κάτοισθα δή που; Tr. 418, τῶν Δαΐου δήπου τις ὠνομάζετο Oid. 1042, οὐ δή που σέ γ' ἁπισοῦσαι – ἄγουσι; Ant. 380.

δηρὸν s. δαρόν.

δῆτα. τῷ σῷ δαμεὶρ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ; El. 1087, ἀπώλεσας δῆτα 1164, πάρεστι δῆτα 1455, ἆρ' οἶσθα δῆτ' – ὡς –; Tr. 76, πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν καλῶμεν, ἢ –; 842, τὴν Ἐπορτείαν οἶσθα δῆτα παρθένην; 1219, οὐχ ὅσον τάχος δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο; Ai. 986, τοιοῦσδ' ἐκαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360, οὐκ αἰσχρὸν ἡγῇ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν; Ph. 108, οὔ δῆτα, ποικίλως αὐδωμένου, δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων 130, ἐξ Ἰλίου τοι δῆτα νῦν γε ναυστολῶ 245, ἰὼ δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς 761, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά; 987, εἶπον τι δῆτα πάλιν, ἵν' ὀργίζῃ πλέον; Oid. 864, καμιζέτω δῆτα 445, πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Δαΐου χρόνον – ἄφατος ἐξέρει θανασίμῳ χειρώματι; 558, ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων; 1014, ἰὼ δῆτα Kol. 536, πρῖ δῆτ' αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος αἰῶνα τλάμων ἔξω; 1734, καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοὐσδ' ὑπερβαίνειν νόμους; Ant. 449, ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ 551; ἀλλὰ δῆτα, ἀλλὰ – δῆτα s. ἀλλὰ, ἢ – δῆτα s. ἦ, μὴ δῆτα, μὴ δῆτά – γε s. μὴ, οὐ δῆτα s. οὐ, πρῦ δῆτα s. πρύ, πῶς δῆτα, πῶς – δῆτα s. πῶς, τί δῆτα, τί – δῆτα, εἰ δῆτ' ἂν ἀλλά, τίς δῆτα, τίς – δῆτα s. τίς, φεῦ δῆτα s. φεῦ.

Δηώ. μέδειε δὲ παγκοίνου Ἐλευσινίας Δηοῦς (Δημοῦς) ἐν κόλποις Ant. 1121.

διὰ mit dem Genitiv: ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς πώλοις El. 737, ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν 1024, δι' ὅτου ἂν παῦρά γ' ὡς ἥκιστα ἐννέπειν πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι 1437, ὡς πολλὰ παθὼν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες 1509, διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται Tr. 595, ἢ κλύω τινὸς οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου; 864, σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν 1020, τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας 1131, ὑπαίξας διὰ θυρῶν Ai. 301, διὰ πολυῤῥόου στρέφων πόρ-

πάτους 576, τὸ δὲ ἔπος θυμὸς ἐπέσσυτο θοὰ πέλεσθαι 685, εὔφρασσον ἐμοὶ ξυνίης διὰ παντὸς εὔφρων 705, εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν 822, ὕπνον δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή Ph. 19, ὁ χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι 285, ἥκει γὰρ αὖθη διὰ χρόνου 758, ἐκ δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανεὶς 761, ἡ πάπη σὴ διὰ μογῶν βλάπτους' ἀεὶ ψυχή 1013, εἶδ', αἰθέρος ἄνω πτωκάδος ὀξυτόνου διὰ πτερύγων ἕλκει με 1093, πρὸς τάδ', εἰ θέλεις, θυμοῦ δι' ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη Oid. 344, διὰ τέχης τοιάσδ' ἐὰν 778, κἀγὼ - παῖσ δι' ὀργῆς 807, δι' ὠκυπτερ (χειρῶν) ἔλιτο 822, εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν πηγῆς δι' ὅσων φλαγμὸς 1387, δι' ὁσίων χειρῶν θυγὰν Kol. 470, δι' οὐδενὸς κοιῇ 584, εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον, ἧς δ' ἄβιος 905, δι' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον 1250, κρατὶ δ' ὁμαυτοστερεῖ πόμη δι' αὔρας ἀπείνυστος αἴσσεται 1261, δι' ὄρων καίπερ ὢν ἀπόμοτος Ant. 894, οὕτω χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν 639, διὰ δίκης ἰὼν πατρὶ 742, ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν 916, τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδε ναυπληρεῖς πόλιν 994, τἀπίνητα διὰ φρενῶν φράσαι 1060, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ βάλλει δι' ὤτων 1188, ἀνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων 1258, διὰ φήκτρας σ' ὁρῶ ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός Oinom. VI, 1, καὶ ξηραλοιφῶν εἵμανος διὰ πευκῶν Peleus III, 5, τὸ (πῦρ) δι' οὐλύμπου πολλοῦ φέρει Rizot. II, 3, βροντὴ δ' ἐξάγη δι' ἀστραπῆς Teukr. II, 2, βραδεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου u. B. LXX, 1, 2; mit dem Accusativ: δίδοικ' ἐμαυτόν, μὴ πόλ' ἄγαν εἰρημέν' ᾖ μοι, δι' ἃ νιν εἰσιδεῖν θέλω Oid. 768, ὧν νόμοι πρόκεινται ὠφίσιν δι' οὐρανίων διὰ αἰθέρα τεκνωθέντες 866, ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σὲ, κοὐκ ἄλλον βροτῶν Kol. 1129, διὰ κάρα τεμὼν Achai. VIII, 6, διὰ κῦμα τεμὼν Inach. XI, 6 (s. Vorr.).

διαβάλλειν. μή με διαβάλῃς στρατῷ Ph. 582.

διάβορον πρὸς οὐδενὸς τῶν ἔνδον Tr. 676, ἡ τάλαινα διάβορος νόσος 1084, νόσῳ διαβόρῳ Ph. 7.

διώγειν. ὁ προστατῶν γρόνημ' ἐλῆγέ μ' οὐδ' ἐξεπαύρουτο El. 783, οὗ ζητοῦμεν τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον (αὐτὸν) διάξετον Kol. 1619.

διαγιγνώσκειν. ἐν τῷ διόγνωτο τοῦτο τῶν εἰρημένων El. 1186.

διαδέχεσθαι. νῦξ εἰσάγει, καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον Tr. 30.

διάδοχος. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον Ph. 867.

διαζῆν. ὧς μα καὶ μάθῃς ἐφ' οἷς διζῶν Ph. 535.

διαίρετος. εἶπερ δ' ἦν τέκνοισι μοῖραν πατρῴας γῆς διαίρετον μένειν, Tr. 163.

διαίσσειν. ὃν αὐ διῆξε πλευρῶν Tr. 1083, ξὺν αἰχ (αἰχμῆς) λύκει' ὄρεα διάσσει (διαΐσσει) Oid. 208.

διαύτοῦν. αὐτὴν διηύδων Tr. 881.

δίαιτα. τὰ δὲ πρὸς τέκνων διειλῇ φιλίαις οὐκ ἔστ' ἐξεσεῦται φιλοπαιδίας δίαιτα El. 1078, δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχει Kol. 352, αἰσί, σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα πτοᾷ διαίτη 751.

διαιτᾶσθαι. ἡνίκα τὸν δόμοισιν ἦδη διαιτᾶσθαι χρεών Kol. 769, ἡπιστάμην ξεῖνον παρ' ἑστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών 928.

διακονεῖσθαι. μᾶλλόν τι βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνῃ διακονεῖσθαι Ph. 287.

διάκονος. τὰ τῶν διακόνων τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρει (μέρος) ποιούμενοι, τὸν οἰκαδ' ἥκειν στόλον Ph. 497, ὄρνιθα, καὶ κήρυκα καὶ διάκονον Antem. II.

διακωλύειν. ἐμὲ πρὸς διακωλύσασα μὴ ἴόντα φόνον παῖδιν ὁμαίμοιν Kol. 1771.

διαμπερής. εἶδες που διαμπερὲς πνεόντων ἔχοις ἄλιγησιν ἥδε Ph. 791.

διαπεραιοῦν. ὥσκε καὶ χεροῖν κοίλοιν ἔρυστὰ διαπεραιοῦ θη ξίφη Ai. 730.

διαπέτασθαι. πῦ μοι φθογγὰ διεπέτασαι (διαπέπτασαι) φοράδην; Oid. 1310.

διαπορθεῖν. οἴχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι Ai. 896.

διαπράσσειν. ἀπευφώνησεν τῷ μὲν κασσῶντος, ταῦ δὲ διαπεπραγμένου Tr. 784.

διακρήσιος ὄτυβος Kol. 1479.

διακτύσσειν. οὗτοι διακτυχθέντες, ὤφθησαν κενοὶ Ant. 709.

διαῤῥαίνειν. ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος κρουνοὶ διεῤῥαίνοντο κρηναίου ποτοῦ Tr. 14.

διαῤῥεῖν. τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαῤῥεῖ Ai. 1267, χῶταν περ αὐτῆς εὐγενεστάτη φανῇ (σελήνη), πάλιν διαῤῥεῖ, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται u. B. LVI, 8.

διαῤῥηγνύναι. ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι πλευρὰν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ Ai. 834.

διαῤῥοιζεῖν. ἐς δὲ πλεύμονας στέρνων διεῤῥοίζησεν (ἰὸς) Tr. 568.

διάσημα γὰρ θροεῖ Ph. 209.

διασκεδαννύναι. ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα δόρει (δορὶ od. ἐν δορὶ) διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου (χρόνου) Kol. 620, ὃν – βραχεῖ σὺν ὕγκῳ καὶ πόνῳ (χρόνῳ) διασκεδῶ 1341, καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν Ant. 287.

διασκείρειν. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον El. 748, ὡς πατρῴαν κτῆσιν δόμων ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην 1291, κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκπαίνει μέσον κρατὸς διασπαρέντος; αἱματός θ' ὁμοῦ Tr. 782, μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο Ant. 1010.

διάσσειν s. διαΐσσειν.

διάστροφος: ἐκ πρυσέδρου λιγνύος διάστροφον ὀφθαλμὸν ὤρας Tr. 794, φρένες διάστροφοι Ai. 447.

διατελής. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς Kol. 1514.

διατίλλειν. αὐγασθεῖσ' ὑπὸ κονραῖς ἀτίρως διατετιλμένη (διατετιλμένης) φόβης Tyro XV, 7.

διατορεύειν. ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεύσασθαί σε δεῖ (διατορεῦσαί σε δεῖται) Ichneut. 1.

διατόρους κοδοῖν ἀκμῇ Oid. 1034.

διατριβή. χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφεῦρε Palamed. I, 2.

δίαυλος. ὅσων εἰσεπήρυξαν βραβεῖς δρόμων διαύλων κεντάεθλα El. 691.

διαφανής. τάδ' ἤδη διαφανῆ Oid. 754.

διαφέρειν. οὔτ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν Tr. 323, εἰ νέας τροφῆς στερηθείς, σοῦ διοίσεται μόνος ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων Ai. 511, ᾠστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ, κἀγὼ διοίσω τοὐμόν Oid. 331.

διαφθείρειν. τὰς οὔσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν El. 306, διέφθαρμαι δέμας τὸ πᾶν Tr. 1056, τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ Ph. 506, ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς 1069, ἥδ' ἡμέρα φύσει σε, καὶ διαφθερεῖ Oid. 438, ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης; Ant. 1229.

διαφθορά. ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθορὰν Ai. 1297, ὅθ' οὕνεκ' – τὰς ἐμὰς οὐκ ἄν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθορὰς Oid. 573, πολλῶν ἀκούων – τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς Kol. 552.

διαφυρβάζειν. τὸν ἄνδρα διαπεφυρβάσθαι κακοῖς Ai. 332.

δίγονος. ἰδοὺ δὲ φοίνιον μάσθλητα δίγονον Andromed. VII, 4.

διδακτός. ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα κείνης διδακτὰ El. 344, δίδαξον, εἰ διδακτά μοι Tr. 64, δίδαξον, εἰ διδακτὸν 671, ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε, ἄῤῥητά τε Oid. 300, τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ u. B. LX, 1, 1.

διδασκαλεῖον. χωρῶμεν – εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα u. B. C, 3.

διδάσκαλος. οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοὶ Ph. 388, σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἀν βραχεῖ διδάσκαλον u. B. XLIX, 3, οὐδ' ἂν τὸν διδάσκαλον (δίδακτον) λάβῃ C, 8.

διδάσκειν. ἐκεῖ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γοῶν El. 352, ἀλλ' οὐ διδάσκω 396, δίδαξον δή με, τοῦ, χάριν τίνος ἔθυσεν αὐτὴν 534, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις 585, μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με, μήθ' ὡς – ἀντλεῖ 1289, ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με 1450, ποῖον; δίδαξον, εἰ διδακτά μοι Tr. 64, πρῶθ', ἃ πρῶτα βούλομαι, δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσ-

δέξομαι 233, τί χρὴ μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν; δίδαξον 894, δίδαξον, εἰ διδακτόν; ἐξ ὅτου φοβῇ 671, ἃ (καὶ ῥήματα) δαίμων, κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν Ai. 244, τὸ δὲ πάθημ', ὁποῖόν φῂς παθεῖν, δίδασκέ με Oid. 554, πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ', ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις 698, ἐγὼ διδάξω σε 839, πῶς; πρὸς θεῶν, δίδασκέ με 1009, στέργειν αἱ πάθαι με, χὠ χρόνος ξυναὼν μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον τρίτην Kol. 8, ἔχεις διδάξαι δῆ μ', ὅποι καθέσταμεν; 28, τρόποισι ποίοις; διδάσκετε 468, τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε 480, δίδαξον 560, 594, τοῦτ' αὖθ' νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω 575, μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρᾶν 654, ἐπεὶ δίδαξον, – πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοὶ 969, τί δ' ἔστι; δίδασκέ με 1154, ἐγὼ διδάξω, – ἃ σοι γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει 1518, ἐγὼ διδάξω Ant. 992, μεγάλοι λόγοι – γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν 1353, γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή Tyro XIV; κοὐδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά; El. 330, φιλάσκιον μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς Ph. 1387, πρὸς τοῦ διδαχθείς; Oid. 357, καὶ φθέγμα, καὶ ἀνεμόεν φρόνημα, καὶ ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο, καὶ δυσαύλων πάγων αἴθρια, καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη Ant. 856, οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν; 726, πολλὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ, καὶ πάλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρὰ Phthi. II, 2.

διδόναι. ἐξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδοὺς El. 30, εἰ – μὴ πάλιν δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας 247, δὸς αὐτῷ τήνδ' ἁλιπαρῆ τρίχα 451, πτανὼν τἄμ', οὐκ ἔμελλε ταῦτά μοι δώσειν δίκην; 538, φάσματα δισσῶν ὀνείρων – δὸς τελεσφόρα 646, δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἐξαιτούμεθα 656, δὸς νῦν, πρὸς θεῶν – τόδε τεῦχος εἰς χεῖρας λαβεῖν 1119, δόθ', ἥ τις ἐστὶ προσφέροντες 1123, οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖράς ποτε 1348, ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν Tr. 201, ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος 360, ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην; 410, διδοὺς τόνδε

(κλέος) 604, τὴν δὲ τέρψιν, ἣν τῷ μοῦ δίδωσι πατρί, τήνδ' αὐτὴ λάβοι 820, δός μόι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν 1066, δός μοι σεαυτὸν 1117, πρόσνειμαι δέ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις δισσοὺς 1217, κακὸν κακῷ δισσοὺς ἄκος Ai. 362, δὸς ἀνδράσιν φίλοις γνώμης κρατῆσαι 483, δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν, ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν 696, ἔπκριτον δέ νιν δώρημα κείνῳ δῶκεν Ἀλκμήνης γόνος 1303, μέμνησ' ὁποίῳ φωνὶ τὴν χάριν δίδως 1354, οὓς σ' – οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, ἐλθόντι δοῦναι κοσμίως αἰτουμένῳ Ph. 63, δός μοι σεαυτὸν 84, οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποινα ἐμοῦ παθεῖν 816, ἀντ' ἐμοῦ τινι δοῦναι τὰ τεύχη τάμὰ 870, δεδώκασ' ἐνδίκως αὐτοι τάδε 872, ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος μόνος δέδωκας 661, παρέσται ταῦτά σοι, καὶ θιγγάνειν, καὶ δόντι δοῦναι 668, νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς, οἷς εἰκός, ἔκπλει 972, οὔ τι που δοῦναι νοεῖς; 1233, δίδωσ' ἐκὼν κτείνειν ἑαυτόν 1341, εἰ δισσοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον Oid. 583, σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκών μ' αὐτῷ δίδως; 1025, ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῷον φρονεῖ 1038, ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων τῆς εὖ διδούσης 1081, τότ' οἶσθα παῖδά μοί ποτε δούς; 1143, τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ; 1156, ἔδωκα 1157, εἶπον, ὡς δοίην, πάλαι 1161, ἢ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι; 1179, ἀλλά μοι βίον δότε πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφήν τινα Kol. 102, ὅσον φύσις δίδωσιν αὐταῖν 446, δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας σοὶ δῶρον 576, τούτων δίδωμί σοι κρίνοντι χρῆσθαι 640, δισσοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ 642, ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν, μηδὲν δισσοίη 777, ὀργῇ χάριν δοὺς 855, τοιγὰρ σὲ καὐτόν, καὶ γένος τὸ σὸν Ἥλιος δοίη βίον τοιοῦτον, οἷον κἀμέ, γηρᾶναί ποτε 869, τάχ' ἂν δώσειν τὰν δεινὰ τλᾶσαν 1076, τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν δοίη; 1101, τὸ μηδαμᾷ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε 1105, δισσοὺς ἐμοὶ λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ 1287, τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν 1490, δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις, ὑμεῖς τε τῷδε 1632, τί χωρεῖς

οἱ μολὼν δώσειν δίκην Ant. 223, χρόνῳ ποτ' ἐξήραξαν ὡς δοῦναι δίκην 303, εἰπεῖν τι δώσεις; 315, τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον – ἐν θεοῖσι τὴν δίκην δώσειν 460, εἶκε θυμῷ (θυμοῦ), καὶ μετάστασιν δίδου 718, ἐπεὶ – ἐπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα 902, οὐδ' ἡ τάλαινα δοῦσα ταριχηροῦ γάρου Tript. IV, πεῖν διδοὺς u. B. XLIV, 2, ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι LXXVI, 2; προνοίας οὕνεκ' οὐ δοθήσεται πλὴν σοί τε κἀμοὶ Ph. 774, ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν 1317.

διδύμαιν χειροῖν El. 206, διδύμαν ἑλοῦσ' ἐριννὺν 1080, ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα Kol. 1698, διδύμας ἁλὸς Ant. 967.

διειδέναι. τοὺς δὲ τῇδε γῆς ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι Kol. 295.

διεικεῖν. τρόπον μὲν ἂν πόνων οὐκ ἂν διείποιμι Tr. 22, καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦ Ἰκτίνου ἦν ἀνδρὸς διεικεῖν Oid. 394, ὅν γε Λοξίας διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν 854.

διεκπεραίνειν. πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἥδη βίος διεκπερανθῇ Tyndar. 3.

διεμπολᾶν. τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης; Ph. 579.

διεμπολεῖν. ὠθούμεθ' ἕξω, καὶ διεμπολούμεθα θεῶν πατρῴων, τῶν τε φυσάντων ἄπο, αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους Tereus VII, 7.

διεξέρχεσθαι. ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους, ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον Ph. 1419.

διέξοδος. λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν Oinom. V, 1.

διεργάζεσθαι. μὴ σέ γ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ Kol. 1417.

διέρπειν. καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν, καὶ πῦρ διέρπειν Ant. 265.

διέρχεσθαι. ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ διῆλθε Tr. 477, ἐκ τοῦδ' ὅδε σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας 717, ὀξεῖα γάρ σου βάξις, ὡς θεοῦ τινος, διῆλθ'

Ἀχαιοὺς πάντας Ai. 999, οὐ μηδὲ πληδὼν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε, μήθ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που Ph. 256, διέρχεται, διέρχεται (κακὸν) 743, φλόγεος κραιπαλίου οὐδὲν οὐ διέρχεται u. B. XVIII, 3. S. auch διοίγεσθαι.

διέχειν. οὐ διέσχον ἡμέραι τρεῖς, καί νιν – ἐξέλιψεν Oid. 717.

διήκειν. πολὺ τὸ σὸν ὄνομα διήκει πάντας Kol. 306.

διηλιφής. γένειον ὧδε διηλιφὲς φοροῦντα Achai. III, 1.

διήνεμον. ἐξ ὅτου πάτραν διήνεμον λέλοιπεν Tr. 337.

διΐεσαι (ἵημι). ὅστις φόνους μοι, καὶ γάμους, καὶ ξυμφορὰς τοῦ σοῦ διῆκας στόματος Kol. 963.

διϊσπάκαι. τὸ κερτέρων εὔνουν διασταὺν γῆς ἀλύπητον βάθρον Kol. 1662.

δικάζει (χρόνος) τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι, τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον Oid. 1214.

δίκαιος. καί τοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ ἥ 'γὼ λέγω, ἀλλ' ἥ σὺ κρίνεις El. 338, τὸ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν 466, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη 476, γνώμην δικαίαν σχοῦσα 551, τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισκέσθαι με δεῖ; 1037, ἐννέπειν τάδε δίκαια (δίκᾳ) 1255, εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν γνώμαισι δούλαις Tr. 52, οὐ δίκαιος ἄγγελος 348, δίκαια γὰρ 409, ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν 411, πῶς μὴ δίκαιος; 412, κεινὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε χωρεῖν 495, ὧν δίκαια τυγχάνειν 1116, ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστι φρονεῖν 1125, δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν, κτείναντά με; 1126, ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι, βλάπτειν τὸν ἐσθλὸν 1344, δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα Ph. 82, ἀφ' ἧς μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν 409, τὰ δὲ δίκαια καὶ τὰ χρήσθ' ἀποστέλλουσ' ἀεὶ 450, ὅπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις 1050, ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ, δίκαιον εἰπεῖν 1140, ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε 1246, καὶ πῶς δίκαιον, – πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; 1247, ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον 1251, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν δίκαιόν ἐστιν, οὔτ' ἐποικτείρειν τινά 1320, δίκαι' ἔλεξας Oid. 280, οὐ γὰρ δίκαιον, οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς 609, δίκαιον ἄνδρα 614, ἀπὸ παντὸς – λόγου δίκαιον

Kol. 762, ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει 807, οὔτε γὰρ τὰ νῦν δίκαια πράσσεις, οὔθ' ἃ πρόσθεν εἰργάσαι 825, οὐ δίκαια δρᾷς 831, δίκαια 832, πῶς δίκαια; 832, τοῖς τοι δικαίοις χῷ βραχὺς νικᾷ μέγαν 880, δίκαι' ἀσκοῦσαν πόλιν 913, ἀφ' ὧν μὲν εἶ, φαίνῃ δίκαιος 938, καὶ δίκαι' ὅμως λέγω 957, σὲ, τὸν δίκαιον 992, εἰ γὰρ σὺ δίκαιος 1000, δόλῳ τῷ μὴ δικαίῳ 1027, δίκαια προσχρήζουσιν 1202, δικαίαν χάριν 1498, θαίμων δίκαιος 1567, σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ Ant. 24, ἐγὼ δ' ἐλεύθερος δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν 400, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὢν 662, τοῦδε χρὴ κλύειν, καὶ σμικρὰ, καὶ δίκαια, καὶ τἀναντία 667, δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην 671, μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον 728, οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὁρῶ 743, σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ 791, σὺ δ' αὐτὸς – τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει Aithi. I, 3, τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον Aload. I, δικαία γλῶσσα III, σπουδῆς δικαίας Thyest. II, 2, οὐ γὰρ δίκαιον, ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν, ὅπου μὴ καὶ δίκαια τέρψεται Phaidr. II, ἐν ᾗ (πόλει) τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα λάγδην πατεῖται III, 2.

δικαιοῦν. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν Tr. 1244, ἄνδρα δημότην μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν Ai. 1072, γένοιτο πλοῦς οὔριός τε κεὐσταλὴς, ὅποι ποτὲ θεὸς δικαιοῖ Ph. 781, ἐγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα Oid. 6, ἐγὼ δέ σου μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ', ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν 575, δεινά μ' – δρᾶσαι δικαιοῖ 640, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους Kol. 1350, μήδ', ἃ μὴ θέμις, λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν 1642.

δικαίως. εἴτ' οὖν δικαίως, εἴτε μὴ El. 560, εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν Ai. 547, τόνδε δ' – εἰς ταφὰς ἐγὼ θήσω δικαίως 1110, αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγιστα φέρειν Oid. 675, οὔτοι ποτ' – τόν γε Λαΐου φόνον φανεῖ δικαίως ὀρθὸν 853, εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως 889, ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν ὄλβος δικαίως 1283, πᾶς σε Καδμείων λεὼς καλεῖ

δικαίως Kol. 742, κἄρ' ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοὶ 971, τἀ λοιπά μου μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας 1138, οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι Ant. 240, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον 292.

δικαστής. ἐν τοῖς δικασταῖς, κούκ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη Ai. 1136, κυαμόβολον δικαστὴν Inach. X, 10.

δίκελλα. οὔτε του γενῆδος ἦν πλήγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή Ant. 250.

δίκη. σοῦ γὰρ ἔρχομαι δίκη καθαρτὴς El. 70, ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην 298, ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἄρχω 521, κτανὼν τἄμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην; 538, λέξω δέ σοι ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας 561, εἰ δίκης γε τυγχάνεις 583, εἰ δὲ σὺν δίκῃ ξύνεστι 610, οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν; 1041, ἀλλ' ἔστιν, ἔνθα χ' ἡ δίκη βλάβην φέρει 1042, πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις 1211, πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω; 1212, λαθραῖον ὡς ὁρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα 1441, χρὴν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην 1505, ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ Tr. 279, οὐδὲν - φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθὸν 347, ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην; 410, πείσῃς ὁρῶν λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον 1069, πέπονθε δὲ τίσει τήνδε, κούκ ἄλλην δίκην Ai. 113, οὐκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐφήφισαν 449, τοὺς δίκῃ νικῶντας 1248, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν 1335, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει Ph. 1036, αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω 1234, οἳ τὸν ἄθλιον Ἀΐανθ' ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκριναν 1365, εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς δρᾶν, οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην Oid. 552, ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων; 1014, ἔχει δέ μοι - πρὸς δίκας τι Kol. 546, ἡ δ' οἰκοι πλέον δίκη σέβοιτ' ἂν 760, σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ Aût. 23, ἐχθρὰ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκη 94, τί χωρεῖς οἷ μολὼν δώσεις δίκην; 228, χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην 803, (νόμους) παρείρων χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν 869, τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον - ἐν θεοῖσι τὴν δίκην δώσειν 459, οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σε 538, διὰ δίκης ἰὼν πατρὶ 742, ποίαν παρεξελ-

Φοβεῖσα δαιμόνων δίκην; 921, **ὡς ἔοικας ὀφὲ τὴν δίκην ἰδεῖν** (ἔχειν) 1270, **τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τῶνδε** (τούσδε) **τὴν ἐναντίαν δίκην, κακῶν τιμωρὸν, ἐμφανῆ τίνειν** Alct. VII, 9, **ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι — φίλους βροτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγους ὄφλοι** Polyx. III, 5, **κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πάλιν** (λαχανοπώλου) **δίκην** Tyro XV, 1, **ἡ πατροκτόνος δίκη τέκηι' ἂν αὐτῷ** Phthi. III, 1, **ὃς – μόνην** (μόνον) **ἔστεργε τὴν ἁπλῶς δίκην** u. B. LII, 3, **πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἄν** u. B. CV, 42, **Σειρίου κυνὸς δίκην** 156; **ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς δίκας ἀρόμην τῶν φονευσάντων πάρα** El. 34, **εἰ – οἱ δὲ μὴ πάλιν δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας** 247. **εἶσιν ἁ πρόμαντις Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν πράτει** El. 476, **ἡ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν** 528, **ὧν σε ποίνιμος Δίκη τίσαιν', Ἐριννύς τε** Tr. 808, **τοιγάρ σφ' ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ, μνήμων τ' Ἐριννὺς, καὶ τελεσφόρος Δίκη κακοὺς κακῶς φθείρειαν** Ai. 1390, **ἡμῖν δὲ – ἥ τε σύμμαχος Δίκη χ' οἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοὶ** Oid. 274, **Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων** 885, **εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις** Kol. 1382, **οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη** Ant. 451, **ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον προσέπεσες πολὺ** 854, **Δίκας δ' ἐξέλαμψεν ὅσιον φάος** Ai. Lokr. I, 2, **τὸ χρύσεον δὲ τῆς Δίκης** (τᾶς δίκας) **δέδορκεν ὄμμα, τὸν δ' ἄδικον ἀμείβεται** 3.

δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι Ai. 252, **δικρατεῖς λόγχας** Ant. 146.

δικτυόκλωστος. σπείραισι δικτυοκλώστοις Ant. 347.

δίκτυον. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται u. B. XVI, 1, 3, **καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατῆγε** CV, 126, 1, **μολιβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν** 2.

δίλοφος. ὑπὲρ διλόφου πέτρας Ant. 1126.

Διόβολος. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται κτύπος ἅφατος ὅδε Διόβολος Kol. 1464.

Διογενὲς τέκνον Ai. 91.

διοίγειν. ἰδοὺ διοίγω Ai. 346, **βοᾷ διοίγειν κλῆθρα** Oid. 1287, **κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε διοίγεται** 1295.

διοίχεσθαι. ἀλλ' ἐμοὶ Λικῶν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται Ai. 973, τῷ λόγῳ διοίχεται (διέρχεται) Kol. 574.

διολλύναι. ὅτι τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν Tr. 465, θράσει δείλαια (δειλαία) διολοῦσ' ἡμᾶς ἀποτίβατος ἀγρία νοῦσος 1028, ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ εἰδὼς διώλεσα Oid. 318, αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν 442, ὑπ' ἐλπίδων ἄνδρας τὸ πέρδος πολλάκις διώλεσεν Ant. 222, λεπτῆς ἐπὶ φοπῆσιν ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραῤῥίπτοντες οἱ πολύφθοροι, ἢ σῶσαν, ἢ πέρδαναν, ἢ διώλεσαν Skyr. IV, 6, ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι El. 141, τῷ τρόπῳ διόλλυται; 679, ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι Tr. 1052, πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας Ai. 838, τῶν ἐμῶν κακῶν, — οἷς ἐγὼ διωλλύμην Ph. 252, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο Oid. 225, πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι 1159, ᾗπερ διώλετο Ant. 168, τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι Dan. I, 2, σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται u. B. VIII.

διομνύναι. ὥσθ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, ἢ μήν — Tr. 255, ὥσπερ ὑπάγων διώμνυτο 378, κοὔτε στρατηγοὺς, οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ, διωμόσω Ai. 1233.

Διόνυσος. ἵν' ὁ βακχειώτας ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει Kol. 679, κερτομίοις ὀργαῖς ἐκ Διονύσου Ant. 957.

διοπτεύειν. πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει (διοπτεύοι) στέγος Ai. 307.

διορίζειν. τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν Oid. 723, οἱ συγγενεῖς μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν 1083.

δῖος. δίας Ἀθάνας Ai. 757, 771, δῖος Ὀδυσσεύς Ph. 344.

δίπαλτος. πᾶς στρατὸς δίπαλτος ἂν με χειρὶ φονεύοι Ai. 408.

διπλάζειν. τό τοι διπλάζον μεῖζον κακὸν Ai. 268.

διπλοῦς. παῖδες — διπλοῖ El. 539, διπλῆ φύλοπις 1072, παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν 1415, ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι κἀμοῦ ξυνελθοῦσ', ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ Tr. 619, λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ Ai. 242, διπλοῖ βασιλῆες 959, ἡλίου διπλῆ ἐνθάκησις Ph. 17, ὦ διπλοῖ στρατηλάται

793, χοὕτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν, διπλῆν τε πατρὸς 1370, πρὸς Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς Oid. 20, διπλοῦς κομπούς 288, μή μ' ἀπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβὼν 607, διπλοῖς κέντροισι 809, ποίαν δύναμιν ὦδ' ἔχει διπλῆν; 938, ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνὶ 1135, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας (ἄνδρα), καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι 1249, μητρῴαν δ' ὅπου κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων 1257, πύλαις διπλαῖς 1261, διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φέρειν κακὰ 1320, διπλᾶς ἀρωγὰς Kol. 1094, διπλῇ χερὶ Ant. 14, διπλᾶς ὄψεις 51, μήτηρ καὶ γυνὴ διπλοῦν πάθος (ἔπος) 53, πρὸς διπλῆς μοίρας 170, εὖ γὰρ εἴρηται διπλᾷ 725, ξίφους διπλοῦς κνώδοντας 1288.

δίπτυχοι ὀδύναι Achill. III, 2.

δίπυλος. ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον Ph. 952.

Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα Ant. 104, ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι 844.

δίς. ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά; Ai. 277, καὶ δὶς αἰάζειν καὶ τρὶς 432, καὶ δὶς οἰμῶξαι 940, δὶς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη; Ph. 1238, ἀλλ' οὔ τι χαίρων δὶς γε πημονὰς ἐρεῖς Oid. 363, δὶς γὰρ ῥᾲι βούλομαι πονοῦσά τ' ἀλγεῖν, καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν Kol. 863, ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρῄζω κλύειν 1208, θανεῖν οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δὶς Akris. VIII, 2, δὶς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δὶς XI, 4.

δίσκημα. καί μοι τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν ἐλαφρὸς ἐν δισκήματι (δυσκήματι) Akris. XII, 2.

δισσάρχης. τούς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλεῖς Ai. 389.

δισσῶν ὀνείρων El. 645, δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθεὶς Tr. 101, δισσῶν ἐκ πελειάδων 172, ἐπὶ δισσαῖς στρατηγίσιν πύλαις Ai. 49, δισσοὺς Ἀτρείδας 57, δισσῶν – Ἀτρειδᾶν 947, οἱ δισσοὶ στρατηγοὶ Ph. 264, τῶν Ἀτρέως δισσῶν στρατηγῶν 1024, ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ ἥδιστα προσφωνήματα Kol. 324, δισσοῖσι Φινείδαις Ant. 971, δισσὰ φυλάσσεται Oinom. I, 2.

δίστολος. τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφεὰς Kol. 1955.

δίστομος πέτρα Ph. 16, δίστομοι ὁδοί Kol. 909.
διφρευτής. τὸν διφρευτὴν Ἥλιον Ai. 857.
διφρηλατεῖν. ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν Ai. 845.
διφρηλάτης. ἔστε νιν διφρηλάται, μόλις κατασχεθόντες ἱππικῶν βρόμον, ἔλυσαν κἀπάτησαν El. 758.
δίφρος. ἐκ τροχηλάτων δίφρων κολισθεὶς El. 50, παγχρυσέων δίφρων δυστάνους ἁψῖδας προβόλιζον ἐκριφτεῖς 510, ὅθι κατέστησαν δίφρους 710, καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι 723, τοὺς ἄλλους πέντας ἀσφαλεῖς δρόμους ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων 742, ἐκπεπτωκότα δίφρων 750, ἐδέξατο ἐαγῖσα θηβαίᾳ κάνις κυνηδὸν ἅλδιες καὶ τεθωρίστρ δίφρῳ Amphiar. IV, 2.
διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν θηρῶν Tr. 1095.
δίχα. εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω El. 547, κακῶς ἀκούειν, σῆς κασιγνήτης δίχα 1137, μούνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα Tr. 1063, τὰ δὲ πλευρονικῶν δίχ' ἀντερήμην Ai. 286, ἐκ συκέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου Κάλχας μαντεύεται οἷος Ἀτρειδῶν δίχα 750, ἐγὼ δὲ καὶ δίχα νείνων πίσυνθε ταῦτ' ἐπισπάσειν κλέος 768, ὁρῶ κενὴν οἰκήσων ἀσθρώπων δίχα Ph. 31, ἃ κοινῇ δίχα κηδεμόνων 195, δίχα τοῦδε πλέοντες 840, ἀλλ' οὐδὲ μέσ' τοι τοὐξωπιαίαι πόλεως δίχ' ἔστι θάρσος Kol. 43, ὥστ' οἰκεῖν δίχα 602, ἄναφος ἔκειτο, δίχα τε πάντας 1732, ὑμᾶς δ' ἐγὼ σωμοῖαιν ἐκ πάντων δίχα ἕστειλ' ἱκέσθαι Ant. 164,
διχοστατεῖν. εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος συγκύλλα τἄμφοῖν ἐς μέσον (συγκολλᾶτ' ἐς μέσον ἀμφοῖν) κατακαίνεται (νέκεται) u. B. LXXIV, 2, 1.
διχόστομος. ἢ δορὸς διχόστομον κλᾶσεν τρόπιν Achill. III, 1.
δίψη. τὸ πρὸς βίαν πεῖν ἔσον κακὸν πέφυκε τῇ ἄφρῃ βίᾳ u. B. XLIII, 2, διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ, οὐκ ἂν πλέον τέρψειας, ἢ πεῖν διδοὺς XLIV, 1.
δίψιάν κόνιν Ant. 246, 429, δίψιον Ixion.
διώδυνος ἀπαρασμὸς Tr. 777.
διώκειν. ἃ δ' ὡς ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον, ὄχθοις δι' ὧτων κίλαδον ἐνσείσας θοαῖς πώλοις, διώκει El. 738, ἣν (ὁδὸν) δὴ τῶν ἔβην διώκων κἀξικνούμενος

Ai. 997, φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ Φοίνιξ θ' ὁ πρέσβυς, οὗ τε Θησέως πόροι Ph. 561, ὑφ' ἡδονῆς τοι διάκομαι El. 871.

διωκτός. v. B. CV, 82.

διώμοτος. ἐπὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' – διώμοτοι πλέουσι, ἦ μήν – Ph. 593.

δμωή. ὑπνία δὲ κλίνομαι δείσασα πρὸς δμωαῖσι Ant. 1189, ὑπὸ στέγης ἔσω δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν 1249.

δμώς. ἀλλά νιν νομίζετ' εἶσω, δμῶες Ant. 578.

δνοφερὰ νὺξ El. 91.

δοκεῖν. ταυγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω El. 29, δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακὸν 61, καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσκόλλον τινὸς ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι 78, εἰ δοκῶ πολλοῖσι θρήνοις δύσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν 254, ἔπειτα ποίαν ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν, ὅταν –; 266, μὴ δόκει μ' ἐν – θυραίον οἰχνεῖν 312, νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένην δοκεῖ, καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή 385, δοκεῖν ἐμοὶ 410, σκέψαι γὰρ, εἰ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ γέρα τάδ' ὀνθ' τάφοισι δέξασθαι νεκύς 442, ἆρα μὴ δοκεῖς λυπῆρ' αὐτῇ ταῦτα τοῦθ' ὑφέξειν; 446, πικρὰν δοκῶ με πεῖραν τῇδε τολμήσειν ἔτι 471, δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω 547, εἰ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς γνώμην δικαίαν σχοῦσα 550, ἆρ' οὖ σοι δοκεῖ χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄνευ; 614, καί μὴ δοκῶ σοι 617, ἆρ' ὑμῖν ὡς ἀληθοῦσα κἀδυνάμενη δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα; 805, οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν; 1041, εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι φρονεῖν 1055, πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ 1364, ἀρκεῖν δοκεῖ μοι 1364, μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς Τίλιον, εἰ πατρὸς νέμοι τις' ὥραν του καλῶς πράσσειν, δοκεῖν Tr. 57, εἴ τι σοὶ πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ 59, καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος μῦθον μάτην ἥκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ 341, ἔδοξεν σὸν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν 869, πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς; 402, εἴ τι μὴ δοκῶ πράσσειν μάταιον 586, δοκοῦσ' παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς 589,

οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν ἔνεστι, πεῖρα δ' οὐ προσωμίλησά πω 590, οὐδ' εἰ δοκεῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη 592, δόξει (δόξῃ) γοῦν ἐμοὶ (ἐμῇ), καίτοι δέδοκται, – κἀμὲ συνθανεῖν ἐμὲ 718, στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν εἶθεν, ἀπήμπλακεν 1138, κἀδόκουν πράξειν καλῶς 1171, πείσομαι δ' ἃ σοι δοκεῖ 1180, δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ Ai. 43, κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε διδοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων, ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιτνῶν, στρατηλατῶν 56, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δρκῶ 263, καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ 441, θεοῖς γὰρ ὠδ' ἔδοξέ που, καὶ σῇ μάλιστα χειρὶ 489, μᾶλλά μοι δοκεῖς φρονεῖν 594, σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν 942, αὐδὴν δοκῶ Τεύκρου κλύειν 975, δοκοῦντ' ἐμοὶ, δοκοῦντα δ' (τ'), ὃς κραίνει στρατοῦ 1050, ἄνδρα χρὴ – δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ 1078, μὴ δοκῶμεν – οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἃ 'ν ὑπακούομεν 1085, οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι 1095, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ 1157, τῷ (σοφίσματι) νιν αὐτίχ' αἱρήσειν δοκῶ Ph. 14, δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν 27, ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῇτέ τι (δοκῇτ' ἔτι) κατασχολάζειν 126, πόθεν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς – ἐξ ὕπνου στῆναι τότε; 276, εἰ δοκεῖ, πλέωμεν 526, πλέων – ἔδοξέ μοι μὴ σιγᾶ – τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι 551, εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν 645, ἄρτι κουφίζειν δοκῶ 735, ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δόκει λήθη τις εἶναι κἀπάναυλα δὴ 877, πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακὸν 960, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι 1044, εἰ τούτῳ δοκεῖ 1075, εἶα χρὴ παθεῖν μὲ πρὸς τούτων ἔτι δοκῶ προλιτόσσειν 1860, κοὐ κακοὺς ἐπωφελῶν δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι 1872, εἰ δοκεῖ, στείχωμεν 1402, δοκοῦντα ταῦτ' ἦν Oid. 126, τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἃ μοι δοκεῖ 282, ἔσθ' ὡς γὰρ δοκῶν ἐμοὶ καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον 346, καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; 355, ἢ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς; 368, δοκῶν θρόνοις πάρασταθήσειν τοῖς Κρεοντείοις κέλας 899, κλαίων δοκεῖς μοι κἀμὲ σύ, χὠ συνθεὶς τάδε ἀγηλατήσειν 401, εἰ μὴ 'δόκεις γέρων εἶναι

402, ἐμὲν μὲν ἀκούσεται καὶ τὰ τοῦδ' ἔτη δοκῇ λελέχθαι καὶ τὰ σὰ - δοκεῖ 405, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ 435, οὔτε δοκοῦντ', οὔτ' ἀποφάσκοντα 485, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ ἄτρεστον εὖδοντα 584, ἔδρᾳ ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς - 729, τὸν βοτῆρ' ὁρᾷν δοκῶ 1111, κατοικτίσας, ὡς ἄλλην γθόνα δοκῶν ἀποίσειν 1179, τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν, καὶ δόξανθ' ἁπόκλινον 1191, ἀρρεί τ' ἂν θιγὼν δοκοίμ' ἔχειν σφᾶς 1470, εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν Kpl. 104, ἢ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν ἢ φροντίδ' ἕξειν; 299, τὴν ἐγὼ τάλας οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν ἔδοξα 749, εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν 878, δοκῶ 879, καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ ἔδοξας εἶναι 918, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς 960, δοκῶ μὲν, - τὸν αἴτιον τινοί' ἂν 995, νοεῖς τε τούτων, ἢ μάτην - σοι δοκεῖ λελέχθαι; 1035, εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν 1665, ἴσθ' ὁποῖά (ὁποία) σοι δοκεῖ Ant. 71, σοὶ δ' εἰ δοκεῖ 76, εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε 98, κἀκίστως εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ 181, ἡ δεινὸν, ἢν δοκῇ (φ' δοκεῖ) γε, καὶ ψευδῆ δοκεῖν 323, σοὶ δ' εἰ δοκῶ κἀν μέρα δρᾶσα τυγχάνειν 469, καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν 558, τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν τῷδ' ἔμμεν', ὅτῳ - 622, ἡμῖν μὲν - λέγειν φρονοῦντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι 682, ὅστις αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ, ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν 707, τοὔτ' μὴ δόξῃς ποτὲ 762, τοιῶδε μέν τοι σ' ἐκπροτιμήσας ἐγὼ νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν 914, οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος 1062, καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς, καὶ δοκεῖς παρειπάθειν; 1102, ἐμοὶ δ' ὁρᾶν ἢ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ προσεῖναι, χ' ἡ μάτην πολλὴ βοή 1252, δοκῶ μὲν, οὐδεὶς Aiod. VIII, 1, ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὧν ἄναφος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν Kreus. IV, 6, συνοπάζεται δὲ πλῆθος, οὐχ ὅσον δοκεῖ σοὶ Laok. III, 5, καὶ ταῦτ' - χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν Tereus VII, 12, ὅταν - θεοῖς δοκῇ τάδε Tyndar. 6, ἐδοξάτην μοι τάδ' ἐκ ἠπείρῳ (τάδ' ἠπείρῳ od. ἐδόξατον μοὶ τὰ Διὶ πείθου) μολεῖν u. B. LXXXIII, ὡς ἂν

μήν' ἀπωδυνόων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι C, 12; δόξει (δόξῃ) γοῦν ἐμοὶ (ἐμῇ), καίτοι δέδοκται, – κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα Tr. 719, Ζεὺς ἴσθ', ὅτῳ δέδοκται ταῦτα Ph. 990, πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν, ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν 1274, οὕτω δέδοκται; 1277, οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα; Kol. 1431, δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν; Ant. 576.

δόκησις. ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίνεται, δόκησιν εἰπεῖν, κἀξακριβῶσαι λόγον Tr. 426, ποίαν δόκησιν; 427, δόκησις ἀγνὼς λόγων ἦλθε Oid. 681.

δολερός. ἐκ δολερᾶς μητρὸς El. 124, δολερᾶς φρενὸς Ph. 1112.

δολιόπους ἁρπαγὸς El. 1392.

δόλιος. δολίαν καὶ μεγάλαν ἄταν Tr. 850, νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος Ai. 47, Ἑρμῆς ὁ πέμπων δόλιος ἠνήσατο νῷν Ph. 133, δόλιος Ὀδυσσεὺς 608, δόλιον ἁγύρτην Oid. 388.

δολόμυθος. φοίνια δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα Tr. 840.

δολοποιὸς ἀνάγκα Tr. 832.

δόλος. δόλοισι κλέφαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς El. 87, δόλος ἦν ὁ φράσας 197, ἐν ᾗ τότε κατέρα τὸν ἀμὸν ἐκ δόλου κατέκτανε 279, μὲ πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν 649, δόλον σκότῳ κρύψας 1396, ὅθ' οὕνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ ἔκτεινεν Tr. 277, τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ σὲ, ἢ δόλοισιν Ai. 1015, αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που, ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι 1245, πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν, καὶ μὴ δόλοισιν Ph. 91, δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν 101, τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν; 102, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω 107, οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε εἷλέν μ', – εἰ μὴ δόλῳ 948, πότμος σε δαιρόναν τάδε, οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπαὶ χειρὸς ἐμᾶς 1117, ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλὼν 1228, ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεστέρηκας 1282, τοὔργον – δόλῳ πρόσερπον Oid. 599, πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; 960, τὰ γὰρ δόλῳ τῷ μὴ δικαίῳ πτήματ' οὐχὶ σώζεται Kol. 1026.

δολοῦν. ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας Ph. 129, οὐκ ἄρα δεύτερον δολούμεθα; 1288.

Δολῶπις. ἡ Δολῶπις Οἰνέως κόρη Tr. 1050.

δόμος. ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ Ph. 460, τὴν πάλαι γένους φθορὰν, οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον Kol. 370, ἐκτανύσαι τὰν παγκευθῆ κάτω νεκύων πλάκα, καὶ Στύγιον δόμον 1565, οἷς ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος Ant. 584, μολὼν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ, δόμων ἔσω τῶνδε El. 40, ὅταν δόμους ἔλθωσιν αὐθις 63, ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων 72, βεβῶτος ἐκ δόμων 311, δόμων – ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν 324, δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε 651, ὅτι σφίσιν δὴ τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖται 1070, δόμων δέ σε λαμπρὸν ἐξέκεμψ' ἐγὼ 1180, μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ 1290, νῷν ἐπελθόντοιν δόμους 1297, φέροντες οἵ' ἂν οὔτῃ τις δόμων ἀπώσαιτ', οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβὼν 1325, ἦν ἄν ὔμιν ἐν δόμοις τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα 1332, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων Ἀγαμέμνονος 1354, τάν δόμοισι μὲν καλῶς 1424, τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; 1493, πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι Tr. 6, τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε 34, ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους 58, ἀλλά τις θεῶν αἴεν ἀμπλάκητον Ἄιδα σφε δόμων ἐρύκει 121, τότ' ἐν δόμοις λείπει παλαιὰν δέλτον 156, τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν ἥξειν 185, ἀνολολύξετε δόμοις ἐφεστίοις ἀλαλαῖς ὁ μελλόνυμφος 205, ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον 262, ἥκει δόμους ὡς τούσδε πέμπων οὐχ ἁφροντίστως, ἀλλ' ὥστε δούλην 365, ἐκ δόμων πορεύεται 392, ἦν ἔπεμψας ἐς δόμους 417, δόμοις γὰρ ἦν – ἐγκεκλεισμένον καλῶς 578, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους ἴδοιμι σωθέντα 610, ἐξεπίσταμαι τά γ' ἐν δόμοισιν, ὡς ἔχοντα τυγχάνει 625, ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ μαλλῷ 689, ἄοκνον μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων αἰσσόντων γάμων 842, ἔτεκεν μεγάλαν ἀνέορτος ἅδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' ἐρινὺν 895, τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις 950, χωρεῖν πρὸ δόμων 960, ποίμνας πάσας εἰς δόμους

κομίζεται Ai. 63, ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις (ἐς od. εἰς δόμους) μένειν 80, ἐπαίξας (ἀπαίξας) αὖθις ἐς δόμους πάλιν 305, ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν 509, τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων 568, ὡς τὰ σὰ κράτη θανόντος, καὶ δόμους νέμοιμι σοὺς 1016, αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις Ph. 496, ἐκ' εὐστόλου ταχείας νεὼς πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους 517, τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις ἄνορμον εἰσέκλεψας Oid. 422, καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην 632, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω; 679, ἢ πᾶν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρόν; 757, ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινα δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα 818, ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους 861, ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ 984, σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος 1006, οὐδ' ἔτι μενῶν δόμοις ἀραῖος 1291, ἢ δόμους στείχειν ἐμούς; Kol. 643, θελήσας ἆστυ καὶ δόμους μολεῖν τοὺς σοὺς πατρῴους 757, ἡνίκα τοὺν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ 769, ἥκεις ἐμ' ἄξων, οὐχ ἵν' εἰς δόμους ἄγῃς, ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς 784, ὁ ἐν δόμοις τύραννος 1338, ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων, στήσω δ' ἐμαυτὸν 1342, ἐάν τις ὑμῖν ἐς δόμους νόστου γένηται 1408, ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους οὐκ ἔχω 1742, τόδ' (ἄργυρος) ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων Ant. 297, ὃδ' ἐκ δόμων ἄφορμος εἰς δέον πρᾷ 386, νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ ῥίζας τέτατο τὸ φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις 600, τούτου γὰρ οὕνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν 642, γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις 651, τριβὴ ἀνδρῶν, γυναικῶν σοῖς δόμοις κατύματα 1079, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους 1087, Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος 1155, τὰ νομφικὰ τέλη λαχὼν δείλαιος εἰν Ἄιδου δόμοις 1241, δόμους παραστείχοντες 1255, ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος, τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις ἔοικας ἥκειν, καὶ τάδ' ὕφεσθαι κακά 1279, ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ παισὶν ἐπεισκύπτει δόμοις Inach. III, 2, αὐτοκτίστους δόμους Kedal. IV, 1, τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; u. B. CV, 26.

δόξα. δόξηι σὺ ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες Ph. 1468, δόξα μοι παρεστάθη ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων Oid. 911, τί δῆτα δόξης, ἢ τί κληδόνος καλῆς μάτην ὀφούσης ὠφέλημα γίνεται; Kol. 258, κόμψευε νῦν τὴν δόξαν Ant. 324, ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη 1111, ἃ δὲ δόξῃ (δόκῃ) τοπάζω (τόπαζον), ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω Erigon. 1.

δοξάζων μὲν οὖ Ph. 545.

δορίληπτος. λείαν, ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπὴ Ai. 146.

δόρπον. τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων Chrys. II.

δόρυ. ὅθ' ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ χώραν γυναικῶν Tr. 240, τῆσδ' οὔνεχ' ἡ πολύφθορος καθῃρέθη πατρῷος Οἰχαλία δορὶ 478, ἰὼ κλαινὰ λόγχα πραμάχου δορὸς 856, ἢ τιν' Ἐνυάλιος μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς Ai. 181, σὺ γάρ μοι πατρὶδ' ἥστωσας δορὶ, καὶ μητέρα 515, δόρι βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν 764, ἴσως τοι-θανόντ' ἂν ῥᾳιῴξειαν ἐν χρείᾳ δορὸς 963, τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον 1013, ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον, νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἕλοι δορὶ (ἑλοιδόρει) 1056, οὗ σὺ πολλάκις τὴν σὴν προτείνων προῦκαμες ψυχὴν δορὶ 1270, ἡμᾶς-ὑμᾶς οὗτος-ἐν τροκῇ δορὸς ἐῤῥύσατ' ἐλθὼν μοῦνος 1275, ὃς νιν ποντοπόρῳ δούρατι-πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλὰν Μηλιάδων Νυμφῶν Ph. 723, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι, ἧς νῦν ἔχονται, κἀκναιριοῦνται δόρυ Kol. 424, ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα δόρει (δορὶ od. ἐν δορὶ) διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου 620, γῆς ὅσοιπερ Ἄπίας πρῶτοι καλοῦνται, καὶ τετίμηνται δορὶ 1304, τὰ πρῶτα μὲν δορὶ κρανύναν, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὀδαῖς 1314, μήτε γῆς ἐμφυλίου δορὶ κρατῆσαι 1386, ὡς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων αἰχμὴν ὅδε δορός τ' ἐκάκτευ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ 1525, πάντ' ἀριστεύσας δορὶ Ant. 195, δορὸς ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670, ἥδε (ἀναρχία) σὺν μάχῃ δορὸς τροπὰς καταῤῥήγνυσι 674, ἢ δορὸς διχόστομον πλάστερον· δίκτυοι γὰρ ὀδύναι μιν ἥρικον Ἀχιλλῆιον δόρατος Achill. III, ἄνευ δορὸς, ἄνευ σιδήρου πάντα τοι συντέμνεται Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα u. B. XXIII, 15.

δορύξενος. ὃ γὰρ μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δόρυξένων El. 46, ὅτου – ἡ δορύξενος καινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἑστία Kol. 632.

δορυσσόντων μόχθων ἄτᾳ Ai. 1168.

δορύσσους Ἀμφιάρεως Kol. 1313.

δόσις. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν Oid. 1518, ἐν βραχεῖ καθεῖλε κἀλίγῳ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Tyndar. 5.

δουλεία. πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χώρουμεν Ai. 944, τοὺς δὲ δούλειος (wenn nicht von δούλειος) ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκης Tereus VIII, 7.

δουλεύειν. ἤδη δαί με δουλεύειν πάλιν ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώποισιν ἐμοὶ El. 814, εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ 1192, τούτους γὰρ ὄντας δεσπότας δουλεύομεν Poimen. V, 1.

δούλευμα. γυναικὸς ὢν δούλευμα Ant. 756.

δουλίαν (δούλιον) ἕξειν τροφὴν Ai. 499.

δοῦλος. γνώμαισι δούλαις Tr. 53, ᾗδε γὰρ γυνὴ δούλη μέν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον 63, δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου ῥαίοιτο 267, αὐτοὶ μὲν Ἅιδου πάντες εἰσ' οἰκήτορες, πόλις δὲ δούλη 283, δοῦλον ἔχουσιν βίον 302, πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, οὐδ' ὥστε δούλην 367, νῦν δ' εἰμὶ δούλη Ai. 489, δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς 1020, ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά; 1235, ἐγὼ, – ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγὼς 1289, ἥμας μὲν ὡς δούλους σαφῶς πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους Ph. 995, οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ Oid. 410, ὅδε γ' ἀνὴρ δοῦλος 764, ἦν δοῦλος, οὐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἰκοι τραφείς 1123, ἦ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς; 1168, καί μοι πόλιν κἀνανδρον ἢ δοῦλην τινὰ ἔδοξας εἶναι Kol. 917, ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας Ant. 479, οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο 517, δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν Aload. VIII, 8, εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος u. B. XXII, κείνου 'στι δοῦλος, κἂν ἐλεύθερος μόλῃ LIV, 2.

δουλοῦν. τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους ξὺν παιδὶ καὶ

γυναικὶ δουλώσειν ἔνι Tr. 257, γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος ἔπερσε κἀδούλωσεν 467, ὃς — ἠθέλησε — τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν Ant. 202.

δοῦπος. χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι Ai. 633, δοῦπον αὖ κλύω τινὰ 871.

δουριάλωτος. σὲ λέχος δουριάλωτον (δοριάλωτον) Ai. 211.

δουρίληπτος. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν Ai. 894.

δράκαυλος Tympan. III, 5.

δράκων. φριτῶν ἐναργὴς ναῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος δράκων ἑλικτὸς Tr. 12, ὃν (ἰὸν) τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων 834, τόν χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις 1100, τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάναγος Ἄρεως ἀντικάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι Ant. 126, ὦ Βακχεῦ, Βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν ναίων καθ' ὑγρὸν Ἰσμήνου ῥέεθρον, ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος 1125, τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει; λέων, δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ Achill. II, 2, στεφανωσαμένη δρυσὶ, καὶ πλείσταις ὤμῳ σπείραισι δρακόντων Rizot. II, 6, δράκοντα δ' αἴροντ' (αἶρον) ἀμφιπλῆξ εἰληφότες Tript. IX, 3, δράκοντα Ph. Tr. IV, 1.

δράμημα. παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας ἄπουρον Oid. 198.

δρᾶν. τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον El. 16, ἡ βία ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν 256, πῶς γὰρ ἥ τις εὐγενὴς γυνή, — οὐ δρᾴη τάδ' ἄν; 258, μέλλων αἰεὶ δρᾶν τι 305, μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μὴ 336, οὔτε ξυνέρδειας, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις 350, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ 389, σὺ δὲ, εἰ σωφρονήσεις, δράσεις τάδε 465, δράσω 466, τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν 467, μήποθ' ἡμῖν ἀψεγὲς πελᾶν τέρας τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν 498, εἰ — κεῖνον θέλων ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα 578, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις 586, καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον, ἔδρων ἂν 605, ἡ ἐκ σοῦ δυσμένειας, καὶ τὰ σὰ ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ 620, οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακὰ 751, κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα,

οὐδ' αὖ σὺ 910, οὔτε δρῶσ' ἐλεύθανεν 914, τλῆναί σε δρῶσαν ἃ ᾽γὼ παραινέσω 943, τί δρῶσα; 1195, 1258, ὥς τι δράσων εἶρπε, κοὐ θανούμενος Tr. 160, μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι 305, σὺ μέν τοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς 413, ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν, ὥστε ταῦτα δρᾶν 490, ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν 592, τὸ μὴ 'πιθυμεῖν – περισσὰ δρᾶν 617, ὅσ' ἀρτίως ἔδρων 664, καί μοι τάδ' ἦν πρόῤῥητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων 684, κἄδρων τοιαῦτα 688, τοιαῦτα πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ καὶ δρῶσ' ἐλήφθης 808, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ 818, εἰ παροῦσα κλησία ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε 897, κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιὰς – ἔδρασέ πω 1061, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα 1073, τήν γε δράσασαν τάδε χειρώσομαι 1108, χρήστ', – πατέρα σὸν κτείνασα, δρᾷ; 1137, ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται 1186, δράσω γὰρ 1190, τί δρᾷς; Ai. 74, πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τί κερδάνῃς πλέον; 107, ἐπειδὴ τέρψις ἥδε (ὧδε) σοι τὸ δρᾷν 114, τίς ἄν σοι τάνδρὸς ἢ προνούστερος, ἢ δρᾷν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια; 120, τί χρῆμα δρᾷς; 288, καὶ νῦν τί χρὴ δρᾷν 457, δρῶν τι χρηστὸν 468, ὑμεῖς δ' ἃ φράζω δρᾶτε 691, τί δράσω; 809, 920, 1024, ὅπου δ' ὑβρίζειν, δρᾷν θ' ἃ βούλεται πάρα (παρῇ) 1081, δρῶντες ἃ ᾽ν ἡδώμεθα 1085, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς 1154, οὐχ ὧδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε; 1280, ἆρ' ὑμιν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα; 1282, δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με 1324, τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325, σοὶ δὲ δρᾷν ἔξεσθ' ἃ χρὴ 1378, βούλομαι καλῶς δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾷν κακῶς Ph. 95, ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος 111, μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾷν 118, τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαί με – δεδράκασι 315, δράσαντι, πλεῖστον εὐκλείας γέρας 478, ἦ ταῦτα δὴ – οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν; 566, πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γ', οἷ' ἀνὴρ πένης 584, οὗτος πλέον τὸ θάρσος εἶχε θατέρου, δράσειν τάδε 597, ὅστις εὖ δρᾷν εὖ παθὼν ἐπίσταται 672, τί δῆτα δράσω; 757, κἀγώ τοί ποτε τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾷν

803, ἐπείπερ οὕτως σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν 888, τί δῆτα δρῶμ' ἐγὼ τοὐνθένδε γε; 895, τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν λιπών τις, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα 903, οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε δρᾷς, οὔτε φωνεῖς 905, οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς· ἐν οἷς δ' αὐδᾷς, ἀκνῶ 907, τί δράσω; 908, 969, 1350, τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε; 918, καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾷν νοεῖς; 921, τί με δέδρακας; 924, οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως 940, τί δρῶμεν; 963, 974, τί δρᾷς; 974, τοῦτο μὲν, οὐδ' ἦν θέλῃ, δράσει ποτὲ 982, τί δράσω δύσμορος; 1063, τί χρῆμα δράσεις; 1231, ὃ σε κωλύσει τὸ δρᾷν 1241, ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾷν 1252, ἀλλὰ κἀμέ τοι ταὐτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα, κοὐ μέλλοντ' ἔτι 1256, τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἰ–; 1393, ἀλλὰ (ἀλλ' εἰ) δρᾷς ταῦθ', ὥσπερ αὐδᾷς, στεῖχε προσκύσας χθόνα 1408, ὅ τι δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν Oid. 72, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεὸς 77, ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσαντος 145, ἃκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ 235, κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις εἷς ὢν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα, κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίου 246, ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεούς, μήτ' ἀροτὸν αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινά, μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας 269, ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβας, οὐδ' ἔπος φοβεῖ 296, ἃ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες, οὐχ ὁρῶ 530, εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς δρῶν, οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην 552, δέδρακε ποῖον ἔργον; 559, τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾷν 588, πολλὰ κἄν ἔκων ἔδρων 591, οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν, οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην. πονὲ 602, δεινά με–δρᾶσαι δικαιοῖ 640, δρῶντα γάρ νιν κακῶς εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ 642, ἀραῖος, εἴ σε τι δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾷν 645, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι; 738, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς 1008, μὴ δρᾷν (δρᾶ) τάδε 1064, τί χρῆμα δρῶντα; 1129, οὔθ' οἷ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακὰ 1272, ὦ δεινὰ δράσας 1327, οἷ' ἔργα δράσας ὕμιν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν ὁποῖ' ἔπρασσεν αὖθις; 1402, ἀλλ' οὐ γὰρ

αὐδᾶν ἔεθ', ἃ μηδὲ δρᾶν καλὸν 1409, ἔδρασ' ἄν, εἰ μὴ - 1438, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρᾷ (δρᾶν) Kol. 48, ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα 267, ὅπως τί δράσῃ; ἑρμήνευέ μοι 398, οἱ δ' ἐπωφελεῖν - τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν οὐκ ἠθέλησαν 442, ταῦτά σοι δράσαντι θαῤῥῶν ἂν παράσταίην ἐγὼ 491, χῷ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν 494, μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρᾶν 654, ἦκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθεὶς 732, τί δράσεται; 822, τί δρᾷς; 829, 834, οὐ δίκαια δρᾷς 881, ὅθ' οὕνεκ' αὐτὸς σαυτὸν οὔτε νῦν καλὰ δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων 854, ἐπεὶ δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως, οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτός, οὔτε σῆς χθονὸς 911, δρῶν δ' ἐφευρίσκῃ κακὰ 988, μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων, εἰς οὓς τ' ἔδρων 976, ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τόδε (τάδε) 1031, τί δ' οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δρᾷν ἃ μὴ χρῄζεις; 1175, ὥστε μήτε δρῶντά σε τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ' ἂν, Θέμις, σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς, ἀλλ' αὐτὸν 1189, τί δράσω; 1254, αἶδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων 1379, ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν 1604, ὁ δ' οὐκ οἴκτου μέτα κατήνεσεν τάδ' ὄρνιος δράσειν ξένῳ 1687, ὅπως ταῦτ' ἔδρασεν 1688, δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσ' ἂν μέλλω πράσσειν 1773, ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ Ant. 35, οὔτ' ἄν, εἰ θέλοις ἔτι πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρᾴης μέτα 70, τὸ δὲ βίᾳ πολιτῶν δρᾶν, ἔφυν ἀμήχανος 79, τὸ γὰρ πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ', οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν 239, θεοὺς ὀρκωμοτεῖν, τὸ μήτε δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ 266, οὐ γὰρ εἴχομεν οὔτ' ἀντιφωνεῖν, οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς πράξαιμεν 271, ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' οὔτ' ἐγὼ 319, εἰ ταῦτα μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας 325, φῂς, ἢ καταρρῇ μὴ δεδρακέναι τάδε; 442, καὶ φημὶ δρᾶσαι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ 443, εἰ δοκῶ νῦν μᾶρα δρᾶσα τυγχάνειν 469, ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα, τούτοις ἐπαυχεῖν, καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν 482, πᾶξαστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ', ἃ βούλεται 507, δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἦδ' ὁμοῤῥοθεῖ 536, ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς

πανταχῇ δρῶντες φίλοι; 654, δράτω, φρονείτω μεῖζον, ἢ κατ' ἄνδρ' ἰὼν 768, μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν, ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμὲ 928, τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε 1099, μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίστάμαι τὸ δρᾶν 1106, δρᾶ νῦν τάδ' ἐλθὼν, μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε 1107, εἰ δεῖν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ Ai. Lokr. I, 1, οὕτω τε τοὺς ἰδόντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προῆκται Achill. I, 9, οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη Kamik. IV, δρῶν γὰρ εὖ, κακῶς λέγεις u. B. LXVIII, 1, 1, παῖς δ' ὤν, κακὸν μὲν δρᾷν τι προῖκ' ἐπίσταναι C, 6, ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾷν CV, 18; ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον El. 40, ταῦτα γὰρ φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων 85, ἦν ἂν ὑμιν ἐν δόμοις τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα 1333, εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις Tr. 588, κοὐ μόνον βουλεύματα, ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκ ἔτ' ἐξαργούμενα Ph. 556, ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι 567, οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις Kol. 1144, πλὴν ὁ κύριος Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα 1644.

δρακέτης. οὐ δρακέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον Ai. 1285, δῆλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι δρακέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Akris. III, 1.

δράκέτις. εὐναῖος εἴη δρακέτιν στέγην ἔχων Dolop. 1.

δρασείειν. καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακὸν Ai. 326, τί ποτε δρασείεις φρενί; 585, σὺ δ' οὔτε φωνεῖς, οὔτε δρασείεις σοφὸν Ph. 1245.

δράσεσθαι. τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος Ant. 235.

δραστέος. ἀλλ' αὐτοχειρί μοι, μόνῃ τε δραστέον τοὔργον τόδε El. 1019, ὁποῖα δρασέ' ἐστὶν Tr. 1204, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τι δραστέον Oid. 1443.

δρέπανον. ἅς (ἐλίκας) ἥδε βοῶδ', ἀλαλαζομένη, γομνὴ χαλκέοις ἥμα δρεπάνοις Rizot. I, 7.

Δρίλων. Βοηθοίη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη Iphikl. II.

δρίος. οὔθ' δὴ πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατά τε θρία πάντα καθαίρων, ὠλεκόμαν Tr. 1012.

δρομαία βᾶσα Tr. 927.

δρομάς. κατ' ἄμπνκα δρομάδα δέσμιον Ph. 679.

δρόμος. ὃθ' ἥσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις El. 684, δρόμου ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα 686, ὅσων εἰσεκήρυξαν βραβεῖς δρόμων διαύλων πεντάεθλα 691, ἐν δὲ πᾶς ἐστεῴθη δρόμος κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων 713, ἐκ δ' ὑποστροφῆς τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον 726, τοὺς ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων 741, τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ παῖλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον 748, διφρηλάται, μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον 754, σχέτλια γὰρ, ἐμέ γε τὸν μαιρῶν ἐλάταν πόνων οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ Ai. 889, οὐ γάρ τι βουλῇ ταὐτὸ καὶ δρόμου τέλος u. B. LXVIII, 2.

δροπὰ Palamed. II, 2.

δρόσος. ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας Ai. 1208.

Δρύας. παῖς ὁ Δρύαντος, Ἠδωγῶν βασιλεὺς Ant. 955.

δρυμός. ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη, δρυμός τε, καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς Oid. 1399.

δρυοπαγῆ στόλον Ph. Tr. IV, 2.

δρῦς. ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι, σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει El. 98, ὅπως σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο φλὸξ αἱματηρὰ, κἀπὸ πιείρας δρυὸς Tr. 766, μαντεῖα, – ἃ – εἰσεγραψάμην, πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυὸς 1168, πολλὴν ὕλην τῆς βαθυῤῥίζου δρυὸς κείραντα 1195, ἐξοφόρους δρυὰς Meleag. II, 2; στεφανωσαμένη δρυσὶ (δρυΐ), καὶ πλείσταις ὤμῳ σπείραισι δρακόντων Rinot. II, 5.

δύειν und δύνειν. ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον Ἅιδαν κεῖνος ἀνὴρ Ai. 1192, ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν Ph. 1331, δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον Ant. 1217, πατὴρ δὲ χρύσεʼ εἰς δὺς (εἰσδὺς) ἀμφίλινα κρούπαλα Aiohm. VIII, 3, στενὴν δ' ἔδυμεν φαλίδα κοὐκ ἀβάρβαρον Lak. I.

δύη. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ γενναία δύη Ai. 933, θωλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ Ant. 1311.

δύναμις. ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν; Oid. 938.

δύνασθαι. δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν El. 697, τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ, τίς ἂν γυνὴ δύναιτο; Tr. 546, τὸ γὰρ φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἀγέννητον ποιεῖν; 743, ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι Ai. 329, εἰ βλέποντος μὴ 'δυνήθημεν κρατεῖν 1067, ὡς δύνασαι, ταχύνας, σπεῦσον κοίλην κάπενόν τιν' ἰδεῖν τῷδε 1164, κοὐ δυνήσομαι κακὸν κρύψαι παρ' ὑμῖν Ph. 742, πῶς ἀεὶ καλούμενος οὕτω κατ' ἦμαρ, οὐ δύνῃ μολεῖν ποτε; 798, ὅτι δύναιο μάκιστον, κεῖνό μοι - ἐξιδοῦ, ὅ τι πράξεις 849, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω 1394, ἀναγκάσαι θεοὺς, ἂν μὴ θέλωσιν, οὐδέ γ' εἷς δύναιτ' ἀνὴρ Oid. 281, ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνων 315, ταννῦν τ' εὔπομπος, εἰ δύναιο, γίνου 697, εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις 979, πῶς ποθ' αἱ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέρειν σὴν ἐδυνάσθησαν ἐς τοσόνδε; 1212, ἀλλ' φθὲ ἐσιδεῖν δύναμαί σε 1304, ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω δύναμαι τέμενος γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίεις Kol. 136, οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν, ὅστις ἂν, εἰ θεὸς ἄγοι, ἐκφύγειν δύναιτο 253, οἱ δ' ἐπωφελεῖν, οἱ τοῦ πατρὸς, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν οὐκ ἠθέλησαν 442, λείπομαι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι, μήδ' ὁρᾶν 496, εἰ καὶ δυνήσῃ γε Ant. 90, ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄντ' ὑπερδραμεῖν 455, ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν 686, ἔσχεν δ' οὐκ ἔτι κηγὼ δύναμαι δακρύων 809, χῴκτιρεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Aload. XI, 8, ἀλίας στραβήλου τῆσδε τέκνον, εἴ τινα δυναίμεθ' εὑρεῖν Kamik. I, 2, οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρωρατὴς στρατοῦ τοῖς πᾶσι δεῖξαι καὶ προσαρμόσαι χάρν Polyx. III, 1, ὥσπερ σελήνης γ' ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔ ποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ u. B. LVI, 4.

δύνασις. τεὰν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασίᾳ

κατάσχοι; Ant. 604, ἀ μοιρίδια τις δύνασις δεινὰ 951.

δυναστεία. πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ; Oid. 593.

δυνάστης. ἀγήρῳ (ἀγήρως) δὲ χρόνῳ δυνάστας κατέχεις ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν Ant. 608.

δυνάστις. ὦ δυνάστις θνατοῖς (ὠδυνάσεις θνατοῖσι) σὺ κρατύνεις Achai. I, 2.

δυνατός. τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν El. 219, οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας παιδεύσειν Ai. 162, ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν, εἰς ποίους βροτούς; 1006.

δύνειν s. δύειν.

δύο. τὸ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν El. 467, δύο Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται 701, δύο φέρειν (ἐν) ἑνὶ λόγῳ 1088, οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον 1320, δύ' οὐδαὶ μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα Tr. 539, ὃν δ' οὖνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσωθ' ἅμα πατρός τ' ἐκείνης τ' ὀρφανισμένος βίου 941, εἴ τις δύο ἢ καὶ πλείους τις ἡμέρας λογίζεται 943, δύο ἀργίποδας κριοὺς ἀπελὼν Ai. 237, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν 1028, αἰδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέρᾳν δυοῖν βλαστὼν 1304, ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρῃ δωρήματα Ph. 117, δύ' αὖτως (αὐτὸς) δεινὰ ἕλεξας 426, ἔνδρε δύω 539, ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ 543, οὐκοῦν ἰσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος; Oid. 581, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν, ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβὼν 640, νάθ' ἑκ δυοῖν (δυοῖν) ἑδέξατο, οὐ μόνον, κακὰ 1280, οἷν ἐμοὶ δυοῖν ἔρχ' ἔτι πρείσσων ἀγχόνης εἰργασμένα 1373, νᾷ γὰρ, ὦ φυτεύσαμεν, ὀλόλαμεν δύ' ὄντε 1505, θυγγάνω δυοῖν ἅμα Kol. 880, λείπομαι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι, μήθ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν 496, αὖσαι δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ (μοι) — παῖδες, δύο δ' ἄνωι (ἄτα), — κατρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος 530, παίδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ ξυναρπάσας ἔκπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα 818, ἐξ ὅτου δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο Ant. 13, ἀδελφὼ δύο (δύω) μίαν καθ' ἡμέραν αὐτοκτόνοιν 55, τρέφων ἑφ' ἅτας (ἅσα), ἁρπαγαστά-

σεις θρόνων 586, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε 989, βρύτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν (οὐ δυσῖν, οὐδυεῖν) Tript. VI, ὥσπερ σελήνης γ' ὄψις εὐφρόνας (εὐφρόναις) δύο σχῆναι δύναιτ' ἂν οὔ ποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ u. B. LVI, 3.

δυοκαιδεκάμηνος. πάντα δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι χρόνον Tr. 648.

δύρομαι (ὀδύρομαι) γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχέων ἐκ στομάτων Oid. 1218.

δυσάθλιος. ὦ δυσάθλιαι τροφαὶ Kol. 328.

δυσαίων. ἀλάων ὀμμάτων ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων Kol. 151.

δυσάλγητος ἂν εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν Oid. 12, ἢ δειλός ἐστιν, ἢ δυσάλγητος φρένας u. B. XXXI, 2, 2.

δυσάλωτος. κακῶν δυσάλωτος οὐδείς Kol. 1723.

δυσαπάλλακτος. ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις Tr. 959.

δυσαύλων πάγων αἴθρια Ant. 357, δύσαυλος Alexan. IV, 1.

δυσβουλία. ἓα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο Ant. 95, ἀπελύθης ἐμαῖς, οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις 1269.

δυσγένεια. αὐτὴ δ' ἴσως τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται Oid. 1079.

δυσδαίμων. τὸν δυσδαίμονα Αἴαν Tr. 772, πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ Oid. 1302, ἐμὲ τὸν δυσδαίμονα Ant. 274.

δυσειδὲς σῶμα (ὄμμα) Aload. XI, 9.

δυσέριστος. ἔδεθ' ὅπου προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης El. 1385.

δυσημερία. βόσκει (κοσμεῖ) δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσημερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν Tereus VIII, 5.

δυσήνεμος. κελαινὰν θῖνα καὶ δυσάνεμον Ant. 591.

δυσθέατος. ὦ δυσθέατον ὄμμα, καὶ τόλμης κακῆς Ai. 1004.

δύσθεος. ὦ δύσθεον μίσημα El. 289.

δυσθερά πευτος Αἴας Ai. 609.

δυσθρήνητος. ἔπος εἶπαι δυσθρήνητον Ant. 1211.

δυσθηρία. τίκτουσι γάρ τοι καὶ νάσους δυσθηρίαι Tyro XII.

δύσθυμος. σᾷ δυσθύμῳ ψυχᾷ El. 218, οὐκ αἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις δύσθυμος 550.

δύσις. ἐφεῦρε – ναῶν ποιμαντῆρσιν ἐν θαλασσίοις ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν Nanpl. V, 11.

δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμήν Ant. 1284.

δυσκλεής. κατὴρ ὡς νῷν ἀπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπώλετο Ant. 50.

δύσκλεια. μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ Ai. 143, φιλεῖ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς, ἢ 'πὶ τοῖς καλοῖς πλέον Epigon. I, 1.

δυσκλεῶς θανεῖν El. 1006.

δυσκόμιστος. πρῶτμος δυσκόμιστος Ant. 1347.

δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνῳ Tr. 949.

δυσλόγιστος. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ἦξεν χέρα; Ai. 40.

δυσμαχεῖν. θεοῖσι δυσμαχοῦντες Tr. 492.

δυσμαχητέος. ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον Ant. 1106.

δυσμένεια. ἡ ἐκ σοῦ δυσμένεια, καὶ τὰ σὰ ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ 619, οὐ γὰρ ὡς ἐν δυσμενείᾳ γ' οὖσ' ἐπαιτεῖται τάδε 1124.

δυσμενής. τάσδε δυσμενεῖς χοὰς El. 440, ὥστε δυσμενῆς ἐμασχαλίσθη 444, ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ Ai. 18, ἔμπης καίπερ ὄντα δυσμενῆ 122, δυσμενῶν θήραν ἔχων 564, μή τις – δυσμενῶν ἀναρπάσῃ 987, ἐγώ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενὴς Ph. 585, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος 1323, δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' ἐφεύρηκ' ἐμοὶ Oid. 546, ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς Ant. 187, πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ 653, ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν; El. 407, παρ' Ἕκτορος δυσμενεστάτου Ai. 662.

δυσμή: αἱ μὲν (ἅται) ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν Kol. 1245.

δύσμοιρος. ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾷν Kol. 327.

δύσμορος. ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος El. 282, φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς 1183, γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος ἔπερσε Tr. 466, ὁ οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος 775, ἐᾶτέ με δύμορον ἐνάσαι 1005, ὦ δύσ-

μορος Ai. 872, κλίνων — ἦσεν δύσμορος 629, δύσμορον γένος 784, τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν 894, τίνος ποτ' ἆρ' ἐκρῶξε χειρὶ δύσμορος; 905, ὦ δύσμορ' Αἴας 923, ἐπεὶ κακὸς οὔτε στεφάνων οὔτε βαθείαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν — δύσμορος 1203, πῶς δύσμορος ἐντέτηκε; Ph. 176, οἷα φυτὰ δυσμόρῳ 273, ἐγὼ ὁ δύσμορος 359, νῦν δ' ἡκάτημαι δύσμορος 949, οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος 951, εἰ δᾴδιός δύσμορος; 1063, πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς, τάδ' ἔρξας, εἶμι; 1352, ἀλλά μοι δυσμόρῳ γᾷ φθίνουσα τρύχει ψυχὰν Oid. 665, δύσμορος Kol. 224, δυσμόρου δ' ἐμοῦ τρίτης 331, ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη γερόντα γωγεῖ 347, ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν 365, δύσμορ' Οἰδίπου 557, ἡ σὴ δύσμορος παράστατις 559, ἥδε δύσμορος 749, ὦ δύσμορε 804, δυσμόρου τε δύσμορα 1109, ἔστι νῷν δὴ — δυσμόροιν στενάζειν 1672, δυσμόρου πατρὸς Ant. 865, ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος, ζῶσ' εἰς Θανόντων ἔρχομαι κατασκαφὰς 919, βορᾶς τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου 1018, ὁ δύσμορος αὐτῷ χολωθείς 1284.

δύσνικτος. χαλκῆς ὅπως δύσνικτον ἐκ δέλτου γραφήν Tr. 683.

δύσνοια. τέκνων ἔσων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύκη πικρὰ El. 654.

δύσνους. τὰν τῇδε δύσνουν, καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει Ant. 212.

δύσοιστος. πολλῶν ἕλιξεν δυσοίστων πόνων ἄθλα Ph. 588, πῶς — βίου δύσοιστον ἕξομεν τροφάν; Kol. 1687.

δύσομβρα φεύγειν βέλη Ant. 358.

δύσοργος. μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνῃ θυμῷ δύσοργος Tr. 1118, ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρὺς Ai. 1017, καίπερ οὐ δύσοργος ὤν Ph. 877.

δυσοσμία. βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων Ph. 876, καὶ τάχ' ἂν Κεραυνίᾳ πέμφιξι βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι (λάβοι) Salmon. s. Koloh. V, 4.

δυσούριστος. ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον, ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον Oid. 1316.

δυσπάρευνος. τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδακτούμενος Tr. 791.

δυσπέλαστος. ὡς δυσπέλαστον ἡ μαθὶα κακὸν s. B. X, 2.
δυσπετής. μαθεῖν γὰρ, ἐγγὺς ὤν, οὐ δυσπετής Ai. 1046.
δυσπινεῖς στολὰς Kol. 1597.
δύσπονος. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο δύσπονος ἱκάνω Ant. 224, δυσπνόοις θρῄσσαισιν πνοαῖς 588.
δυσπόνητος. κοὐκ ἔτι τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν Kol. 1614.
δύσπονος. ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι Ant. 1277.
δύσποτμος. ὦ δύσποτμε El. 1199, Oid. 1068, ταύτας ὁρῶσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης χώρας ἀοίκους ἀπάτορός τ' ἀλωμένας Tr. 299, στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις Ph. 1119, δυσπότμου χάριν χλιδᾶς Oid. 888, ἴσθι δύσποτμος γεγὼς 1181, ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ πρὸς τοῦδε πατρός Kol. 1438, ἰὼ δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας Ant. 869.
δυσπραξία. πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις Ai. 759, οἵ μοι κελεύθου, τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας Kol. 1399.
δυσπρόσοιστος. πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα Kol. 1277.
δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα El. 460.
δυσπρόσωπος. μηδέ μου κάρα τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς Kol. 286.
δυσσέβεια. δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοὶ El. 1383, οὐ δυσσέβειά, τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ Tr. 1246, παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι Ant. 301, ἐκεί γε δὴ τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην 924.
δυσσεβεῖν. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν; Tr. 1245, δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν Aload. VIII, 2.
δυσσεβής. βλέπειν δὲ (θεοὺς) πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς Kol. 280, πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ (δύσσεβεῖ) τιμᾶς χάριν; Ant. 514, εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ 516, δεινὸν δὲ τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν ἄπο βλαστόντας, εἶτα τοῦσδε μὴ πράσσειν καλῶς Alet. VII, 1, πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοὶ Nipt. IV, 2, Ἀτρέα δ' – δυσ-

δυσφημία. ἀγρίαις πατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίας, βοῶν, στενάζων Ph. 10, καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας Helen. VI, 2.

δυσφιλής. τῆς (ἀσθῆτος) ὁ δυσφιλὴς γέρων γέροντι συγκατώκτιρεν πόνος Kol. 1258.

δυσφορεῖν. εἰ δοκῶ πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν El. 255.

δύσφορος. τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ; El. 144, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα Ai. 51, οἷαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν 643, καὶ τὰ δύσφορα πάντ', ἂν εὐτυχεῖν Oid. 87.

δυσφόρως. ἀξία δέ που μαθεῖν κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα Oid. 770, οἳ δὲ δυσφόρως τοὔννεδος ἦγον τᾷ μεθέντι τὸν λόγον 783.

δύσφρων. ὦ μοι δύσφρονος ἄτας Kol. 202, ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα στερεὰ Ant. 1261.

δυσχείρωμα. τοῖος ἀμφὶ νᾶτ' ἐτάθη πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι Ant. 126.

δυσχεραίνειν. τὰ πολλὰ ῥήματ', ἢ τέρψαντά τι, ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως Kol. 1282.

δυσχέρεια. μὲν πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος Ph. 473, οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος ἔπεισεν —; 900, ἅπαντα δυσχέρεια, ἅταν — 902.

δυσχερής. ἠδύς, οὐδὲ μητρὶ δυσχερὴς El. 929, μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ Ai. 1395, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν Ant. 254.

δυσώδης. πῶς νῦν οὐκ εἰμί σοι χωλὸς, δυσώδης; Ph. 1082.

δυσώνυμος. πᾷ κεῖται ὁ δυστράπελος, (ὁ) δυσώνυμος Ἄρης; Ai. 914, ἢ μητρόθεν δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω; Kol. 528, δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν Aload. XI, 9.

δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων βοῦς Tr. 760.

δωδέκατος. ὁπότε τελεύμενος δωφέροι δωδέκατος ἄροτος Tr. 825.

Δωδών. ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδῶνι δεσσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη Tr. 172, νῦν δ' οὔτε μ' εἰς Δωδῶνος, οὔτε Πυθικῶν γύας τις ἂν πείσειεν (γν τις

ἀπείσιεν) Nipt. I, 1, Δωδωνὶ ναίων Ζεὺς ἀμείστιος βροτῶν 8.

Δωδωνίς· τὰς ὑψηφόρους ἱερίας (ἱερέας) Δωδωνίδας Nipt. I, 4.

δῶμα· πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε El. 10, ὦ πατρῷον δῶμα 69, ὦ δῶμ' Ἄιδου καὶ Περσεφόνης 110, καὶ δῶμα πάκτόν Ai. 579, ὑφ' ὧν (λοιμοῦ) κατοῦται δόμοι Καδμείων (Καδμεῖον) Oid. 29, δώμασιν ἐν τοῖς ἐμαυτῆς, τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνειμι El. 262, εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Ἀγίνυιον τάδε 661, βαθεῖαν ἄρει δωμάτων ὑπόστεγον 1586, πρὸς δὲ δώμασιν χωρῶμεν ἤδη πάντες Tr. 332, ἔπει παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη 900, ἄλλη πάλλη δωμάτων ἀραρυῖα μένη 907, στείχε δωμάτων πάρος Ai. 78, παῖδα γὰρ Μηνοικέως ἐς τὰ Πυθικὰ ἔκπεμφε Φοίβου δώματα Oid. 71, αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ 531; ὅπου τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου 925, τί μ' ἐξέπεμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων; 951, εἶπερ ἐγγενῶς ἔτι τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων 1226, οἷ τὰ πάτρια λόγχῃ πάλαι δώματα 1395, ἐκ δὲ δωμάτων; ἥκει πλέουσα ναυβάτης, ἢ τύχῃ; πάρα Ant. 1181, ὠθοῦμεθ' ἔξω, καὶ διαμπολούμεθα — καὶ δ' εἰς ἀήθη (ἀληθῆ) δώματ', αἰ. δ' ἐπιζήσοθα Tereus VII, 10.

δωρεά· ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων Ai. 1032.

δωρεῖν und δωρεῖσθαι· ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνοστέραις χερσὶ στέφωμεν, ἢ ταύτῃ δωρούμεθα. El. 458, καὶ δείξων ἀνθρώποισι πάντ' ἐμὰ τῆς ἀσσεβείας, οἷα δωροῦνται θεοὶ 1383, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα, ξωστῆρι Ai. 1029, ὥσπερ τις εἶ σοι μισθὸν ἐδίδοτ', μηδ' ἐκαμάτιμα θέλειν, πλήρη δ' ἔχοντα θυμὸν ὧν χρήζεις, τότε δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέρει Kol. 779.

δώρημα· πέπλον, δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερὸς Tr. 603, οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων; 668, τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον 758, τὸ σὸν μόνης δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν, ἐσταλμένον 776, ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἐντολὰς δώρημα θυσμενεστάτου Ai. 662, ἔκπριστον δέ νιν δώρημα κείνῳ δῶκεν

Δωρήτης γόνος (κύκνος) 1203, ὡς παρὰ τὴ Λήδας δύο φέρη δωρήματα Ph. 117, τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν σὴν τῶν σπανιστῶν δέξεται δωρήμασι; Kol. 4, μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας 647.

Δωρητός. ἦν (ἀφίξιν) ἐμοὶ πόλις δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισε Oid. 884.

Δωριεύς. ἐπεὶ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωριεὼν Kol. 1301.

Δωρίς. μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρὶς Oid. 776, ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι πάρα Πέλοπος Kol. 696.

δῶρον. οὐδ' εἴ μοι τὰ τὰ μέλλοι τις αἴσειν δῶρ', ἐφ' αἷσι νῦν χαίρᾳς El. 360, ὡς ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι, καὶ ταῦτ' ἄγγε Tr. 494, ἦν μοι καλαιὸν δῶρον ἀρχαῖον ποτὲ θήκης 565, κἄθηκα συμπάτξασ' ἁλαμὲς ἡλίου κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον 692, ὡς ἦρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον 872, ἦ ῥα κλυνῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, εἶτ' ἐλαφηβολήσας Ai. 178, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κυὐκ ἐνήσαμεν 665, ὦ σφαγεῖς; – δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἑλληνος ξένου ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος 817, δῶρόν νιν, ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών Oid. 1028, ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε παῖδι τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν (κατήνεγκεν) Kol. 482, δεξάμην δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ τελοκάρδιος ἐκπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι 540, δώσων ἱκανὼ τοὐμὸν ἄθλιον δέμας σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν 577, δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, αὐχημὰ μέγιστον, εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον 709, παδακὼν τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων ὄμοις; Nipt. V, 4, θεσὶ τὸ δῶρον τοῦτον π. Β. LXXVI, 1.

Δωτιάς. βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος Peleus V (a. Vorr.).

Δωτιεὺς πενὴρ Alkis. XII, 1, ὁ Δωτιεὺς Λαπίθης Κορωνὸς Lenn. 1, 1.

Ε.

ἔ El. 827, 840, Tr. 1005, 1015, 1026, 1081, Kol. 149.

ἒ, ἔα Kol. 1477.

ἔα, ἐᾶτέ μ' ὦδ' ἐᾶσαι El. 135, οὐχομὴν ἐᾶσεις – θῦσαι μ' 630, ἐῶ, κελεύω, θῦε 632, τὴνδε δ' ἐκτοφθεὶς βοᾷν

ἔα 803, ὅστε σόν ποτ' ἦ κἄμὸν γένος βλαστεῖν ἔᾶσαι 966, οὗ φημ' ἐάσειν 1209, μὴ πέρα λέγειν ἔα 1483, ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατρὸς ἡμᾶς προταρβεῖν Tr. 88, τούτους δ' ἔα 344, ἐᾶτ' ἀφέρπειν 815, ἐᾶτέ μ', ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι, ἐᾶτέ με δύστηνον εὐνάσαι 1005, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾷν ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος 1083, οὔθ' ὅπως ἐῶ λέγειν ἔχω Ai. 428, μηδ' ἀφέντ' ἐᾷν 754, τόνδε τὸν νεκρὸν - ἐᾷν, ὅπως ἔχει 1048, εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρών 1131, κἂν μηδεὶς ἐᾷ 1184, οὗ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον 1326, τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾷν 1364, σὲ δ' - τάφου μὲν ὁκνῶ τοῦδ' ἀπιψαύειν ἐᾷν 1394, ὅπου μηδεὶς ἐφῇ Ph. 444, ἐᾷν χρεὼν ἔκηλον εὕδειν 768, οὗ φημ' ἐάσειν 817, τὸ κακὸν τόδ' οὐκ ἔτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ 820, ἐάσωμεν ἔκηλον αὐτὸν 825, τούτους δ' ἔασον 890, ἐᾶτε μίμνειν 1055, καί τοι σ' ἐάσω 1257, ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλωσθαι κακούς 1369, ἔα με πάσχειν ταῦτα 1397, οὐδ' - ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν φῦτως ἐᾷν Oid. 256, οὔκουν μ' ἐάσεις 676, ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει 1070, ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν 1451, χεροῖν ψαῦσαί μ' ἔασον 1467, ἐγὼ τὰ μὲν παθήματα - παρεῖσ' ἐάσω Kol. 363, οὐκ ἐᾷ τοὔμφυλον αἷμά σε 407, ταννῦν δ' ἔα 593, ἔα μ' ἐν οἷσιν ἠξιάμην 625, ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδε 798, ὃς οὐκ ἐᾷ τοιοῦσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει 948, οὐδ' οὖν ἐάσω 1135, τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε - χάριν παρασχεῖν 1182, ἐᾶτέ μοι αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν 1544, ἐᾷν δ' ἄπλαστον, ἄτεκμαρ Ant. 29, ἔα με - παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο 95, ἐᾷν δ' ἄθαπτον 205, οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σε 538, ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον - μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν εἴασ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος 698, ἥδ' οὖν ἐάσθω Tr. 329, Κρέοντι θρόνους ἐᾶσθαι Kol. 368.

ἐάν περ καὶ λέγῃς El. 593, ἐὰν ζῶ 822, ἐὰν δέ μοι πίθῃ 938, ἐὰν πίθῃ Tr. 570, ἐὰν γὰρ - ἐνέγκῃ 572, ἐάν πως - ὑπερβαλώμεθα 584, ἐὰν - τολμᾷ Ai. 528, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς 1345, ἐάν μοι - δοκῇτέ τι κατασχολάζειν Ph. 126, ἐὰν μόλω 479, ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς, ἐάν τε μὴ θέλῃ 1298, ἐάν τε νουθετῇ τις 1322, ἐὰν πορθῶσι

1405, τἄμ' ἐὰν θέλῃς ἔτι κλύων δέχεσθαι Oid. 216, ἐάν με-λάβῃς 605, ἐὰν γὰρ ὑμεῖς-θέλητε Kol. 457, ἐάν περ κἀμέ τις σώζῃ θεῶν 1210, σφῶν ἐάν γ' (σφῷν γ' ἂν) αἰ τοῦδ' ἀραὶ πατρὸς τελῶντάι 1407, ἐάν πως διακωλύσωμεν 1770, ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε Ant. 87, ἐὰν δέ τοι ληφθῇ τε καὶ μὴ 327, ἐὰν δ' ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν 1169.

ἑαυτοῦ. χθονὶ ῥίπτων ἑαύτὸν Tr. 790, κρύψασ' ἑαυτὴν 903, δίδωσ' ἑκὼν κτείνειν ἑαυτὸν Ph. 1342, ἐπεὶ τό γ' εἰς ἑαυτὸν, πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα Oid. 706, ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν 1290. S. auch αὐτοῦ.

ἕβδομος Μάγνης ἀνὴρ El. 705, ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον 726.

ἐγγελᾷν. ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις El. 277, ἐγγελῶσα φροῦδος 807, κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελᾷν ἁβρύνεται Kol. 1339.

ἐγγενής. πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν El. 428, νοῦς ἔνεστιν οὔ τις ὔμιν ἐγγενὴς 1328, ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαῖος Oid. 452, ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γέγως; 1168, τοῖς ἐν γένει τἀγγενῆ μᾶλισθ' ὁρᾶν, μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά 1430, ἐγγενεῖς ἀλωμένας 1506, κατ' Ἄργος εἴ τις ὔμιν ἐγγενὴς ἔστι Kol. 1167, θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς Ant. 199, εἰ γὰρ δὴ τάδ' (τά γ') ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα, θρέψω κάρτα τοὺς ἔξω γένους 659.

ἐγγενῶς. εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων Oid. 1225.

ἔγγονος. τὰ φίλτατ' ἐγγόνοιν (ἐκγόνοιν) ἐμοῖν Oid. 1474.

ἐγγράφειν. δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήματα Tr. 157.

ἐγγύθεν. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν Ai. 544, πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μάλλον, ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν Ph. 467, κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν 656, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν Oid. 1259, πόῤῥω δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλὸς u. B. LXX, 1, 3.

ἐγγύς. μή που τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν El. 898, ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρῴσκει δόμους Tr. 58, μαθεῖν γὰρ, ἐγγὺς ὤν, οὐ δυσπετὴς Ai. 1046, προσέρχεται τόδ' ἐγγὺς Ph. 788, ἆρ' ἐγγὺς ἀνήρ; Kol. 1486,

ἐγγὺς Ἕκτωρ ἐστὶν Achai. VII, 4, τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγὺς ὄντων Nipt. V, 3, ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω Kol. 1217, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τύπος ἀφῖκται Ant. 933.

ἐγείρειν. μήτ' ἐκ πλείω θρῆνον ἐγείρετε Kol. 1778.

ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιῤῥόθοις κακοῖς Ant. 413.

ἐγκαλεῖν. ἐγκαλῶν μοι φόνους πατρῴους El. 778, τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας; Ph. 328, λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς Oid. 702.

ἔγκαρπος. ἔνθα – τελεῖ ἔγκαρπα Κηναίῳ Διΐ Tr. 288, κάλυξιν ἐγκάρποις χθονὸς Oid. 25.

ἐγκαταζευγνύναι. νέας βούλας νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις Ai. 736.

ἐγκατάσκηφον βέλος κεραυνοῦ Tr. 1087.

ἐγκεῖσθαι. ὅσοι ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις Ph. 1348.

ἐγκλείειν. δόμοις γὰρ ἦν ἐγκεκλεισμένον καλῶς Tr. 579, ἐρείαν ποθ' ὑμᾶς ἐγκεκλεισμένους Ai. 1274, ἐκ φόβου τοῦ γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει Ant. 180, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φόβος 505.

ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας Tr. 361, ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις ἔγκλημ' Ἀτρείδαις; Ph. 323.

ἔγκληρος. οὐθ' ὑμεναίων ἔγκληρον Ant. 814, τοῖς ἰσοθίοις ἔγκληρα λαχεῖν 837.

ἐγκλίνειν. ὑπείκει, καὶ θέλων ἐγκλίνεται Phaidr. IV, 5.

ἐγκονεῖν. ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε Tr. 1255, χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν Ai. 811, ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε 987.

ἐγκοτεῖν. ἐνεκότουν u. B. CV, 83.

ἐγκρατής. τόξων ἐγκρατὴς Ph. 75, οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι; Oid. 941, εἰ ἐγκρατεῖς φεύγουσιν Kol. 1022, ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς (ἐγκρατῆ) πόδα τείνας ὑπείκει μηδὲν Ant. 715, τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον 474.

ἐγκρύπτειν. σπονδὴ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη u. B. CV, 30, 1.

ἐγκυρεῖν. τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι El. 863.

ἐγρεμάχης s. ὀρειβάτης.

ἐγχεῖν: φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν κρητῆρα Achai. IV, 1.

ἐγχειρεῖν. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς El. 1026.

ἐγχείρημα. ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου; Oid. 540.

ἔγχος. καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὑνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει; Tr. 1014, ἀνεπίφθονον εἶρυσαν ἔγχος 1083, ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; Ai. 95, ἄμφηκες λαβὼν ἔγχος 287, κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμόν, ἐχθιστον βελῶν, γαίας ὀρύξας 658, ἐν γὰρ οἱ χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ 907, αὐδ' ἓνι φροντίδος ἔγχος, ᾧ τις ἀλέξεται Oid. 170, ἄψαυστος ἔγχους 969, ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν 1255, ἐγχέων φόβημα δαΐων Kol. 699, ἕλκος - ἀραχθὲν ἐγχέων, ὑφ' αἱμάτηραῖς χείρεσσι, καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν Ant. 975, ἥρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος 1236, πῦρ ἱερὸν, τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος Rhet. II, 2, τὰ δ' ἔγχος ἐν ποσὶ πεπάνδεται u. B. CV, 84, ἔγχος ἱέμενον (ἱέμενος) das.

ἐγχρίμπτειν. μή που τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν El. 898.

ἐγχώριος. ὦ πατρῴα γῆ, θεοί τ' ἐγχώριοι El. 67, θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις Tr. 183, πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδ' ἐγχώριος Kol. 185, τῇδε γῆς ἐγχώριοι 871, νόμοις ἕπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις καλὸν u. B. XIX, 2.

ἔγχωρος. οὐκ ἔχων βάξιν, οὐδέ τιν' ἐγχώρων Ph. 692.

ἐγώ El. 314, 378, 472, 528, 533, 565, 566, 622, 624, 643, 763, 807, 923, 942, 943, 1012, 1034, 1043, 1048, 1051, 1130, 1144, 1147, 1152, 1203, 1209, 1221, 1257, 1270, 1282, 1287, 1313, 1319, 1331, 1334, 1351, 1362, 1499, u. s. w., zu Anfang der Rede: El. 1203, 1499, Tr. 429, Ai. 59, 589, 661, 690, 1130, 1322, Ph. 239, 873, 585, 603, 980, 1405, Oid. 332, 839, 1002 (ἔγωγε), 1476, Kol. 361, 546, 1518, Ant. 498, 992, 1192, 1320, besonders in der Verbindung ἐγὼ μὲν El. 251, 372, 549, 885, Ph. 86, 453, 1218, Ph. 78, und ἐγὼ δὲ El. 282, 303, 523, 934, 951, 1148, Ai. 348, 437, 487, 599, 678, 768, 911, 1398, Ph. 132, 319, 359, 538, 839, 1293, 1437, Oid. 328, 574, 968, 974, 1080, Kol. 986, Ant. 399, 685, 1111, 1196, Achai. VIII, 1, Eris I, ἐγὼ δέ γε Ai. 1150; doppelt Ph. 626, Ant. 1319, ᾤ μοι ἐγὼ Kol.

216, κἀγώ s. unter καί, ἐμοῦ Ph. 349, 657, 800, 877, 909, 1377, 1463, Tr. 394, 422, 444, 1149, 1222, Ai. 465, 561, 1327, Ph. 231, 316, 370, 537, 778, 1009, 1032, 1039, 1282, Oid. 12, 145, 235, 250, 564, 580, 708, 714, 772, 1004, 1088, 1415, 1434, 1449, Kol. 83, 331, 385, 455, 558, 588, 657, 740, 868, 911, 943, 961, 1350, 1352, 1369, 1383, Ant. 525, Polyx. III, 3, s. auch die einen Genitiv regierenden Präpositionen, κἀμοῦ s. unter καί, ἐμοῦ γε s. unter ἔγωγε; μοῦ El. 305, 688, 889, 1222, Kol. 821, Phil. Tr. III. u. s. w. ἐμοί El. 169, 363, 402, 410, 429, 462, 468, 532, 618, 640, 653, 678, 815, 847, 974, 1126, 1154, 1233, 1253, 1260, 1436, 1439, Tr. 448, 456, 708, 718, 798, 899, 1049, 1159, 1170, 1183, 1187, 1228, 1238, 1264, Ai. 14, 80, 200, 312, 345, 395, 432, 493, 514, 518, 577, 701, 705, 817, 877, 942, 966, 972, 977, 992, 1050, 1136, 1152, 1157, 1187, 1201, 1315, 1338, 1346, 1410 u. s. w., ἐμοί 'στι Ph. 812, s. auch die einen Dativ regierenden Präpositionen, κἀμοί s. unter καί, ξμοιγε s. unter ἔγωγε; μοί El. 87, 117, 126, 144, 202, 264, 286, 295, 335, 352, 354, 359, 376, 413, 479, 527, 538, 554, 612, 628, 634, 645, 774, 778, 785, 810, 816, 887, 902, 938, 1019, 1049, 1067, 1090, 1110, 1158, 1198, 1220, 1274, 1293, 1311, 1316, 1339, 1364, 1473, 1482, u. s. w., μοι 'στι Ai. 1225. ἐμέ El. 184, 781, 878, 987, 1044, 1182, 1356, 1480, Tr. 469, 562, 921, 1125, 1172, 1220, Ai. 837, 840, Ph. 89, 230, 257, 299, 522, 623, 629, 968, 984, 1016, 1026, 1034, 1283, 1309, 1356, Oid. 312, 333, 352, 374, 441, 462, 847, 1045, 1433, 1479, Kol. 241, 427, 784, 800, 802, 812, 837, 985, 1008, 1422, Ant. 292, 747, 759, 928, ἐμέ γε El. 147, Tr. 1236, Ai. 888, κἀμέ s. unter καί; μέ El. 131, 135, 261, 266, 312, 339, 383, 385, 395, 406, 427, 430, 471, 495, 520, 534, 552, 556, 603, 616, 620, 631, 650, 777, 782, 808, 812, 814, 928, 957, 1035, 1038, 1112, 1163, 1165, 1206, 1264, 1275, 1276, 1289, 1315, 1348, 1353, 1359, 1450, 1493, 1504 u. s. w., doppelt Ph. 349, Kol. 1278, 1279, Ant. 1285, πρός με Ai. 292, μὲ καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν Ant. 95. νῷν El. 882, 918, 1038, 1297, Ai. 945, Ph. 133, 779,

Kol. 29, 1184, 1670, 1683, Ant. 3, 21, 50, 558. ἡμεῖς El. 796, Tr. 89, 890, 1155, Ai. 165, 269, 276, 677, 1058, Ph. 379, 454, 1061, 1393, Oid. 435, Kol. 1017, 1385, Ant. 634, 836, 889, χ᾽ἡμεῖς und χἡμεῖς s. unter καί. ἡμῶν El. 1104, 1489, Ai. 253, 689, 872, 1102, 1227, Ph. 65, 1069, 1072, 1275, Oid. 37, 1093, 1458, Kol. 312, 347, 1021, 1399, 1766, Ant. 1020, Tereus VIII, 6, u. B. CV, 81. ἡμῖν, ἡμὶν u. s. w. El. 17, 272, 311, 357, 454, 496, 656, 877, 898, 949, 1000, 1173, 1202, 1318, 1372, 1381, 1431, 1443, 1454, Tr. 201, 320, 541, 589, 822, 871, 1271, Ai. 216, 283, 288, 832, 733, 790, 826, 898, 1224, Ph. 8, 12, 247, 465, 738, 828, 1057, 1079, 1139, 1181, 1338, 1337, Oid. 89, 42, 53, 86, 103, 242, 273, 306, 404, 765, 854, 921, Kol. 25, 34, 81, 414, 549, 556, 638, 723, 1038, 1156, 1201, 1249, 1426, 1589, Ant. 253, 487, 681, 734, 1016. ἡμᾶς El. 975, 1096, 1010, Tr. 89, 896, 870, 1028, Ai. 21, 125, 142, 273, 688, 788, 775, 1238, 1244, 1261, 1309, 1362, 1399, 1401, Ph. 92, 404, 529, 588, 635, 963, 995, 1221, 1364, Oid. 15, 96, 131, 331, 1255, 1404, Kol. 377, 798, 1018, 1101, 1142, 1769, Ant. 1087, ἡμέας Tereus VIII, 3.

Ἐγωγε El. 150, 164, 321, 597, 817, 932, Tr. 153, 234, 1020, 1188, Ai. 519, 529, Ph. 169, 330, 681, 994, 1268, 1362, 1390, Oid. 432, 491, 505, 840, Kol. 646, 664, 924, 1134, Ant. 636, 720, Aigeus IV, in der Antwort Tr. 1208, 1248, Ai. 104, 1347, 1365, Ph. 735, 912, 1389, Oid. 1161, 1163, 1170 (κἀγωγε), Kol. 387, 840, ἐμοῦγε und ἐμοῦ γε El. 520, Tr. 444, Ph. 977, Oid. 565, Kol. 408, Ant. 70, ἔμοιγε Tr. 949, Ai. 1372, Ph. 162, 410, 587, Oid. 685, Kol. 1691, Ant. 436, 465, 762, ἐμέ γε s. unter ἐγώ.

ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει Tr. 677, **πρὸς οἰωνῶν δέμας καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ᾽** (αἰκισθέντ᾽) **ἰδεῖν** Ant. 206.

ἕδος. πατρῷα προσκύσανθ᾽ ἕδη θεῶν El. 1374, **οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων** Oid. 886.

ἕδρα. Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ᾽ ἔχειν ἕδραν Tr. 1152, **ναυλόχους λιπὼν ἕδρας** Ai. 460, **ὁ δ᾽ εὐθὺς ἐξ ἕδρας πέμπει μι σοὶ φέροντα τάσδ᾽ ἐπιστολὰς Τεῦκρος φυ-**

λάσειν 730, τί μ' αὖ – ἔξ ἕδρας ἀνίστατε; 788, οὐχ ἕδρας ἀκμὴ 811, τίς τόπος, ἢ τίς ἕδρα Ph. 157, εὐφαν-λίας ἕδρας προλιπών 1414, τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θυάζετε; Oid. 2, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν 13, ἐκ τῆσδ' ἕδρας ἔξελθε Kol. 36, ὥστ' οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι 45, εὖτε νῦν ἕδρας πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἕκαμψ' ἐγὼ 84, ὅπου θεῶν σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν 90, σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι 112, οὐ γὰρ ἦδ' ἕδρα σμικροῦ λόγου 1163, τίς δῆτ' ἂν εἴη τῆνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν; 1166, τὰ χρήματα – ῥύ-ρίσκει – τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος ταγοῦσιν (τ' ἄγουσιν) ἡδίστην ἕδραν Aload. XI, 3, ἤδη γὰρ ἕδρα Ζεὺς ἐν ἐσχάτῳ θεῶν u. B. LXXXII, 5.

Ἕδρανον. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων Ai. 194, οὔ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἑδράνων ἄκοντά τις ἄξει Kol. 176, σὺ δὲ (δ' ἐκ) τῶνδ' ἑδράνων πάλιν ἕκτοπος – ἔκθορε 233.

Ἕδρασμα. παράγεται – ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδράσμα-τα (ἑδώλια) El. 1393.

ἑδώλιον. ἀμφὶ νεῶν ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις πυρὸς φλέγοντος Ai. 1277, ἤδη τὰ Τροίας εἰσορᾶν ἑδώλια δέδοικας Achai. VII, 1; s. auch ἕδρασμα.

Ἑζεσθαι. ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον ποντοπόρῳ ναῒ μεθεῖμαι Ai. 249, ἐν δ' ἐρετμοῖς νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου 309, ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι Oid. 32, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην βάθρον τάδ' ἀφικέσθαρνον Kol. 100, ἢ ἑσθῶ; 195.

ἑθειν. ὑμῖν τάδ' – ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν Ph. 989.

ἐθέλειν. οὐ δ' ἐθέλω προλιπεῖν τάδε El. 132, ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν Ai. 88, θάνατον, ὅνπερ ἤθελεν 968, οὐ γὰρ ἔδθ' ὅπου λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐ-μοῦ 1070, ὡς – ἠθελησάτην λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ 1387, ὥσπερ ἤθελον τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβα-λεῖν ἀτιμίως 1391, ἀλλ' ἤθελον μὲν 1400, ἕως γὰρ πάπον ἐρχαταῖς προσιδεῖν ἐθέλεις Ph. 145, οἷν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὁλωλότοιν κλύειν 427, ἀλλ' ἤθελον μὲν· ἐν τὰ πεισθῆναι λόγοις ἐμοῖσιν 1278, ὡς σ' ἠθέ-

λησα μηδ' ἐνεγκεῖναί ποτε (ποτ' ἄν) Oid. 1548, τὰ δρᾶν οὐκ ἠθέλησαν Kol. 443, τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν; 543, ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρῆσαν 591, φὴν ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν 767, ἐξέπραξεν οἷον ἤθελε 1704, ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς – ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι κατάκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος κοινοῦ πάσασθαι Ant. 200, ἐπεὶ οὔτ' ἠθέλησας, οὔτ' ἐγὼ κοινωσάμην 539, ἐσθίειν ἐθέλω τὸν θέλφακα Hybr. II. S. auch θέλειν.

ἐθελοντής. κἀγὼ 'θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ Ai. 24.

ἔθνος. χαροπῶν τ' ἔθνη θηρῶν Ph. 1147, θηρῶν ἀγρίων ἔθνη Ant. 345, Σύρων ἔθνος Tympan. II.

ἔθος. τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος Ph. 894.

εἰ wenn, weil, da mit dem Indicativ des Präsens: El. 31, 240, 254, 339, 356, 389, 399, 442, 547, 550, 583, 585, 610, 648, 768, (weil) 799, 820, 825, 1055, 1203, 1415, 1457, 1467, (weil) Kol. 1179, u. s. w., des Imperfects: El. 529, 556, 577, 992, 1331, 1460, Tr. 896, Ai. 442, 962, Ph. 292, 410, 1039, 1219, Oid. 134, 255, 848, 402, 482, 591, 985, 1386, 1438, 1511, Kol. 271, 644, 905, 925, 951, 969, 1348, Ant. 755, 906, Skyr. VI, 1, des Perfects: El. 608, 646, 865, Tr. 457, Ai. 263, 782, Ph. 44, 558, 652, Oid. 250, 571, 644, Ant. 681, Tereus VI, 2, des Plusquamperfects: Tr. 86, des Aoristus: El. 374, 439, 472, 774, (weil) 798, 1067, 1425, Tr. 71, 278, Ai. 45, 447, 1057, 1067, Ph. 910, 1174, Oid. 164, 261, 443, 572, 969, 1364, Kol. 661, 665, 748, 974, 1139, 1141, 1365, 1378, Ant. 461, 466, 905, 910, Ai. Lokr. I, 1, u. B. XLVII, 2, LXI, 1, des Futuris: El. 376, 379, 430, 466, 470, 503, 582, 833, 1004, 1044, 1211, 1369, Tr. 305, 666, 712, 719, 732, 1113, 1246, Ai. 510, 1155, (φανοίμεθα) 1241, 1246, 1256, 1308, 1314, Ph. 66, 68, 75, 988, 1893, Oid. 238, 521, 586, 620, 667, 849, 946, 989, 901, 1166, Kol. 648, 827, 1184, 1340, 1485, Ant. 41, 43, 90, 99, 234, 306, 324, 461, 485, u. B. LXXXII, 1; mit dem Coniunctiv: Oid. 198, 233, 874, Kol. 1413, Odam. VII (s. Vorrede); mit dem Optativ des Präsens: El. 369, (λέγεις) 413, Tr. 66, 388, Ai. 265, 455,

755, Ph. 612, 618, 1046, Oid. 585, 697, 851, Kol. 253, 268, 776, 799, 992, Ant. 69, 884, Kamik. I, 1, u. B. LVIII, 6, (wenn doch) Oid. 863, des Aoristus: El. 353, 847, 870, 548, 1315, Tr. 462, 610, 908, 1194, 1189, Ai. 170, 521, 921, 1122, 1159, 1175, 1344, Ph. 699, 1043, Oid. 87, 121, 249, 308, Kol. 921, u. B. VI, 2, ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις Kol. 1678, des Futuri: El. 244, (φανείην od. φανείη) Ai. 313, Ph. 353, 376, Ant. 414, 505; ohne Verbum: El. 126, 273, 891, 944, 1105, 1473, 1493, Tr. 27, 52, 64, 67, 671, 809, Ai. 785, 815, Ph. 661, 747, 886, 1246, Oid. 894, 1516, Kol. 488, 590, 623, 638, 639, 993, 1131, 1323, 1457, Ant. 39, 524, 659, 728, 1259, 1326, u. B. XXII, XXIII, 14; in der Frage: Oid. 628; in der Antwort: Ai. 1131, Ph. 1174, 1236, Oid. 1010, Ant. 43, 90, (weil) 516. ὁ b oder daſs: El. 661, 1225, 1473, Tr. 3, 56, 176, 233, 632, 666, Ph. 333, 410, 444, 961, 1391, Oid. 374, 584, 604, 702, 926, Kol. 352, 993, 1139, 1141, 1167, 1378, Ant. 41, 521, 1077, (εἰ – ἤ) 1217, u. B. LXI, 2, Ginom. VII (s. Vorr.); in besonderen Verbindungen: εἰ γάρ – γε (wenn doch) Oid. 80, (wenn) 571, εἰ γάρ – τε (wenn doch) El. 1416, εἰ γὰρ δὴ Ant. 659, εἰ – γε El. 394, 583, 944, 1105, Ai. 1268, Ph. 109, 1393, Oid. 383, 589, 586, Kol. 590, 644, 648, εἰ δ' αὖ s. αὖ, εἰ – δὲ Tr. 809, εἰ δὲ μή El. 252, Tr. 373, 587, 1201, 1204, Ph. 661, 962, Oid. 402, Kol. 1665, Aload. IX, 2, Nipt. II, εἰ δὲ μή – γε Oid. 943, εἰ δὲ μή τι Ph. 1279, εἰ δ' οὖν El. 577, Oid. 851, Ant. 722, εἰ δὴ s. δή, εἰ δοκεῖ, εἰ βούλει u. s. unter δοκεῖν u. s. w., εἰ – εἴτε Oid. 91, εἰ καί El. 547, Tr. 71, 1218, Ai. 1127, Ph. 961, Oid. 285, 302, 305, 408, u. B. LXXXII, 1, εἰ καί – γε Ant. 90, εἰ μέν – δὲ Oid. 574, 1511, Kol. 905, 1348, Skyr. VI, 1, εἰ μὲν – εἰ δὲ El. 646, Tr. 449, Oid. 227, Kol. 1020, 1022, Ant. 925, 927, Nipt. II, εἰ μὲν οὖν Oid. 843, Ant. 925, εἰ μέν τις οὖν Nipt. II, εἰ μή El. 374, 439, 472, 503, Tr. 243, 406, Ai. 313, 447, 1057, 1258, 1317, Ph. 558, 612, 618, 910, (εἰ μὴ δόλῳ) 948, 1039, 1219, Oid. 572, 889, 901, 985, 1496, Kol. 104, 743, 934, 951, 1323, Ant. 306, 461, 505, 681, 755, Polyid. I, 2, εἰ μή

El. 879, 1334, Ai. 963, 1067, 1400, Ph. 66, 68, Oid. 124, 255, 261, 302, 305, 432, 969, 1424, Kol. 827, 1348, 1365, 1450, Ant. 324, Terens VI, 2, εἰ μὴ – καὶ – ἦ Oid. 889, εἰ μή τι El. 31, Tr. 732, Ph. 1039, εἰ μή – τι Kol. 104, εἰ – ὅμως s. ὅμως, εἴ ποθεν elliptisch Ph. 1204, εἴ ποθι elliptisch Ai. 885, εἴ ποτε Tr. 610, Ph. 711, Oid. 164, εἴ που El. 1473, Tr. 908, εἴ – που Ai. 1308, εἴ τε (εἴτε) Kol. 1492, εἴ – τ' (τε od. τοι) Kol. 260, εἴ τι El. 389, Tr. 59, 67, 305, 397, 416, 445, 483, 1155, Ph. 49, (πρός τ' εἴ τε σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλὲς) 469, 747, 1163, Oid. 124, 198, (ἀλλ' εἴ τι μὲν δή – γε) 294, 969, Kol. 837, 969, 1139, 1450, 1480, Ant. 724, 1326, Epig. II, 3, Lak. II, 1, εἴ – τι Ai. 829, 1314, Ph. 652, 1039, Oid. 644, 1364, Kol. 1331, εἴ τι καὶ Tr. 228, Ph. 1042, εἴ – τι καὶ Ph. 292, Oid. 851, 1110, εἴ τι μή Tr. 586, 712, Oid. 124, 969, Kol. 1450, εἴ τι που Ai. 521, εἴ τι – που Ph. 44, εἴ τινα elliptisch Kol. 784, auſserdem Ai. 1396, Oid. 311, 584, Kol. 9, Kamik. I, 1, εἴ τινας Ph. 1130, εἴ τινες El. 648, κεἴ τινος κήδῃ πέρι Ph. 621, εἴ τις El. 356, 944, 1004, 1460, Tr. 8, 588, 948, Ph. 699, Kol. 456, 488, 992, 1006, 1167, 1457, 1664, Ant. 414, 719, εἴ – τις El. 359, 891, Ai. 265, 455, 1057, 1159, 1175, Oid. 230, 883, Kol. 509, Nipt. II, εἴ τοι Oid. 549, 551, Ant. 516, εἴ τῳ El. 240, Tr. 5, Ai. 816, καὶ γὰρ εἰ Kol. 726, καὶ – εἰ 616, κεἰ s. κεἰ, οὐδ' εἰ s. οὐδέ.

εἴθειν s. λαίβειν.

εἰδέναι. Perfectum, Indicativ: ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά που πεκρυμμένον El. 55, οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδε 131, χρῆσαι μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη 689, οἶδα γὰρ – κρυφθέντα 836, οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρῃ 922, παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων ὡς οὔ τις ἡμῖν ἐστὶν 948, οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόνα 1110, ἀλλ' οἶσθα μὲν τἀνθένδε 1307, οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖράς ποτε; 1348, τίς οἶδεν ὑμῶν, ποῦ ποθ' οἱ Φωκεῖς ξένοι; 1442, οὐ γὰρ οἶδα Tr. 22, κεῖνος δ' ὅπου βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε 41, ἀλλ' οἶδα 67, ἆρ' οἶσθα δῆτ' – ὡς ἔλειπέ μοι

μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι; 76, ὅσα περ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη 313, τί δ' οἶδ' ἐγώ; 314, ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν προσδέγματ', ἀνὴρ ὡς ἐδεξάμην φίλως 627, τὸν βαλόντ' ἄτρωτον οἶδα καὶ θεὸν Χείρωνα πημήναντα 714, ὅσ' οἶδ' ἐγὼ 1150, οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον; 1191, τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον; 1219, ἴσμεν οὐδὲν τρανὲς Ai. 23, ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδα 121, τοσοῦτον οἶδα 748, οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι - οὐ θαρσῶ πέρι 792, τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες, οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ 965, οὐκ οἶσθα - ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα; 1291, οἶσθα δή (οἶσθ' ἤδη) τὸ πᾶν Ph. 241, σὺ γὰρ οἶσθά μ', ὄντιν' εἰσορᾷς; 249, ὡς εἰδ' ἀληθεῖς οἶδα 320, τοῦτον οἶσθ' εἰ ξῶν κυρεῖ; 444, οὐκ οἶδά πω τί φησι 580, οὐκ οἶδ' ἐγὼ τοῦτα 626, καὶ νῦν οἶδ' δδ' οὔτις' ἕξεται 634, ἄλλον δ' οὔ τιν' ἐγωγ' οἶδα κλύων, οὐδ' ἐσίδον μείρᾳ ταῦθ' ἑρμίνι συντυχόντα θνατῶν 681; οἶσθ', ὦ τέκνον. — οἶσθ', ὦ παῖ 753, πῶς οὐκ οἶσθα; 754, οἶσθα γὰρ ὃν αὐδῶμαι 852, οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος 897, οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω 938, κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν 946, ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ', ἐγὼ φράσω 1386, ἐγωγ' Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με 1390, εἴτε τοῦ θεῶν φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά που Oid. 43, εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι νοσεῖτε πάντες 59, εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς τὸν αὐτόχειρα 230, ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; 415, πρὸς τἀνδρὸς μὲν τάδ' - οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι 527, οἶσθ' οἷ ποίησον; 548, τὸ σὸν δέ γ' (νοσόνδε γ') οἶσθα 570, εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι 571, εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθα 574, οἶσθ' οὖν ἃ χρῄζεις; 655, ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων; 1014, τὸν ἄνδρα τόνδ' οὐκ οἶσθα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων; 1128, εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι πάντεσσιν 1165, τέκ' οἶσθα παῖδά μοί τινα δοὺς; 1142, χὤπως μὲν ἐκ τοῦδ' οὐκ ἔτ' οἶδ' ἀπόλλυται 1251, οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς 1367, ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδου μολὼν 1371, καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα 1456, οἶσθ'

ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; 1517, τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα Kol. 24, ὅσ' οἶδα πέφυκ', πάντ' ἐπιστήσῃ κλύων 53, οἶσθ' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; 75, Λαΐου ἴστε τιν' ἀπόγονον; 220, τρῦτ' ἐφίδα 452, ὡς οἶδά γ' αὐτὸς 562, οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς 656, οἶδ' ἐγώ σε μή τινα ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα 656, οἶδ' ὅτι τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα 666, οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων 797, ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει 806, οὐκ οἶδα πλὴν ἓν 1161, πῶς οἶσθα; 1474, ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀφ' Οἰδίπου κακῶν ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ; Ant. 2, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον 16, ἀλλ' οἶδ' ἀφέσκουσα 89, πάρεσμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν, οἶδ' ὅτι 276, οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις; 316, κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη 457, σμικρῷ γαλιπῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους ἵππους καταρτυθέντας 477, τίς οἶδεν, εἰ κάτω 'στὶν εὐαγῆ τάδε; 521, ἆρ' ἔστ' ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν, ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν; 883, εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι θεοὺς μαίνειν οὔ τις ἀνθρώπων σθένει 1043, ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις; 1048, ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας, ἃ "ν λέγῃς, λέγων; 1057, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν Aload. VII, 1, ἐφίδ' ὃ φεύγεις Achai. VII, 3, οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν Dan. 1, 1, τὸν Ἅιδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν Iobat. I, 2, πάντ' οἶσθα Odyss. I, 1, λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἔλκος οἶδά που χανόν Poimen. VI, 6, οἶδα in der Antwort Tr. 1192, Oid. 655, Ant. 1058, οἶδ', οἶδα El. 846, οὐκ οἶδα Tr. 317, 666, Ph. 564, 754, Oid. 530, 569, 1038, Ant. 249, 1251, οἶδα eingeschaltet El. 354, Ai. 560, 938, Kol. 1615, Thyest. III, 4, οἶδ' ἐγὼ Kol. 662, 852, 1197, σάφ' οἶδα El. 672; Coniunctiv: ὡς εἰδῇς ἅπαν Tr. 678, ὡς εἰδῶ σάφα, εἰ τοὐμὸν αἰγεῖς μᾶλλον 1067, ὅπως εἰδῶ τίς εἶ Ph. 288, ἵν' εἰδῇς 989, ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδῆτ' ἂν Oid. 1046 εἰ μὲν ὡσεὶ θάσσον' εἰδῶσ' εἰ τέκοι παῖδα Oinom. VII (s. Vorr.); Optativ: πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς, εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε; El. 660, Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη Kol. 882; Imperativ: ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφῆ El. 40, ἀλλ' ἴσθι ταῦτ' ἐίσουσά γ' ἀξίαν δίκην 298, εὖ

τοῦτ' ἴσθι 605, ἓν δ' ἴσθι 690, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ κλύουσα 877, τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον 1118, μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτὲ 1200, ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ ἤχθηρα, κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 1362, ἴστω μέγας Ζεὺς, ὧν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ Tr. 399, τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι – κατακτείνασα 739, ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε 1107, τοῦτό τις φρονῶν ἴστω Ai. 418, ἴσθι πημανούμενος 1155, εὖ νῦν τόδ' ἴσθι 1308, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθὼς 1316, ἀλλ' ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὕνεκα Ἕλληνές ἐσμεν Ph. 232, ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ', ὧν ἀνιστορεῖς 253, ἴσθι τόδ' ἔμπεδον 1197, καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω 1277, ἀλλ' οὐν τοσοῦτόν γ' ἴσθι 1305, καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μή ποτ' ἐντυχεῖν νόσου βαρείας 1329, ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δὴ Oid. 66, ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον 346, ἴσθι δὲ παραφρόνιμον – πεφάνθαι μ' ἂν 690, εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα 959, ἴσθι δύσποτμος γεγὼς 1181, εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν 1438, ἀλλ' ἴσθι, σέ τ' ἐξ ἴσου οἰκτείρομεν καὶ τόνδε Kol. 254, καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι – ἥξοντα 396, θεὸς ἴστω 522, σὺ δὲ σῶν ἴσθι 1210, τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι ἄνους μὲν ἔρχῃ Ant. 98, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεὶ 184, ἀλλ' ἴσθι τοι, τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα πίπτει (πίπτειν) μάλιστα 473, ἀλλ' οὖν, τόνδ' ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμὲ 758, ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα 1063, ἴσθι δ', ὥσπερ ἡ παροιμία, ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνὴρ Inach. I, 1, ἴσθι eingeschaltet El. 1403, Oid. 1022, σάφ' ἴσθι Ph. 122, 977, 980, 1296, 1421, Oid. 1117; Infinitiv: εἰδέναι θέλω El. 318, εἰδέναι δέ σου πρώτιστα χρῄζω, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν 668, ἐπεὶ καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ', ἥτις εἶ Tr. 321, τὸ δ' εἰδέναι, τί δεινόν; 459, ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν 592, πρὶν εἰδέναι τἀκεῖθεν, εἰ ποθούμεθα 632, πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακὸν Ph. 960, ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι Oid. 745, ἢ οὐ θεμιστὸν ἄλλον εἰδέναι; 993, ἀλλ' ἔφυγε τὸ μὴ εἰδέναι Ant. 263, παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι

301, ἦ 'ξομῇ τὸ μὴ εἰδέναι; 585; Participium; ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμὶν ἀγγείλῃς σαφῆ El. 41, οὐκ εἰδυῖ' ἆρα ἵν' ἦμεν ἄτης 935, ὁ οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος Tr. 775, μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων 1267, ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς Ai. 13, τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι; 747, ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ', ὧν ἀνιστορεῖς Ph. 253, ὃς – ὧν εἶδε, πλὴν ἓν, οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι Oid. 119, ταῦτα καλῶς ἐγὼ εἰδὼς διώλεσα 318, ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους 397, τὰ βροτῶν εἰδότες 500, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς 1008, λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδὲν 1151, νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην Kol. 273, ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην 274, ἔτικτε γάρ μ' – οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα 983, εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε 1128, ὡς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν, ὧν σὺ κυνθάνῃ 1155, τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν 1539, δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσι σαφῆ προκηρύξοντα Ant. 33, τὰ Λαΐου σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη 166, εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310, ἀμφινοῶ, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην; 377, εἰδότι δ' οὐδὲν ἔρπει, πρὶν – 618, εἰδὼς ὅτι ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται 649, εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει u. B. LXI, 2, εἰ μὲν ὡς ἴ Θάσσον' εἰδὼς εἰ τέκοι παῖδα Oinom. VII (s. Vorr.) Plusq.: καλῶς δ' ἤδειν σ' ἀποῤῥίψουσαν ἀπηγγελλόμην El. 1018, ὡς οὐκ ἄρ' ἤδειν τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν 1185, ὃς οὐδὲν ἤδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν Ph. 1010, οὐ γάρ τι σ' ἤδειν μῶρα φανήσοντα Oid. 433, λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ἤδειμεν, τὸ μὴ οὐ βαρύστον' εἶναι 1282, ὃς τὰ κλεινὰ αἰνίγματ' ἤδει 1525, ἤδη (ἤδειν) δ' ὅθ' οὕνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον κἄναγνον οὐ δεξαίατο Kol. 944, ἤδειν καλῶς Ant. 18, σὺ δ' – ἤδεις τὰ κηρυχθέντα, μὴ πράσσειν τάδε; 447, ἤδειν 448, ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθέα Kolch. V, 2, ὃς οὔτε τοὐπιεικὲς, οὔτε τὴν χάριν ἤδει (οἶδε) u. B. LII, 3. Futurum: ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα Tr. 594, τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἶκειν Ai. 666, τάχ' εἰσόμεσθα Oid. 84, λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων 1517, οἵκοι δὲ χ' ἡμεῖς εἰσόμεσθ'

ἃ χρὴ ποιεῖν Kol. 1037, ἃ γ' εἴσῃ καὐτὸς ἐκ τούτων ξυνιὼν 1149, καὶ τάδ' εἰσέται Κρέων ἄλλου παρ' ἀνδρὸς Ant. 229, τάχ' εἰσόμεσθα μαντέων ὑπέρτερον 631, ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον κρυφῇ καλύπτῃ παρθία θυμουμένη, δόμῳ παραστείχοντες 1253.

Εἰδοθέα Tympan. III, 1.

εἶδος. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; El. 1177, κείνης ὁρῶν ἰωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακουμένου Tr. 1069.

Εἰδυῖα. τὴν δ' Εἰδυῖα περίν ποτ' Ὠκεανοῦ τίκτεν κόρη Skyth. I, 3.

εἴδωλον. ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν εἰδωλ', - ἢ κούφην σκιὰν Ai. 126, κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιὰν, εἴδωλον ἄλλως Ph. 947, οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον Kol. 110, ἥτις - ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον Tyro XV, 6.

εἶδ' ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην - εἶναι El. 1021, εἶδ' ἀνεμόεσσά τις γένοιτ' ἔπουρος ἐστιᾶτις αὔρα Tr. 953, εἶδ' ὑμὶν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν Ai. 1264, εἶδε που δραμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε Ph. 791, εἶδ', αἰθέρος ἄνω πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος ἕλωσί με 1092, εἶδε μήποτε γνοίης ὃς εἶ Oid. 1068, εἶδε σ', εἶδε (μὴ) μήποτ' εἰδόμαν 1217, εἶδ' ἀελλαία ταχύῤῥωστος πελειὰς αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι Kol. 1081, εἶδ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως (πω) φρενῶν ἐκήβολον καλῶν σε Alkm. I, 1.

εἰκάζειν. αὐτὸς εἶκασας καλῶς El. 662, ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδὺς Oid. 82, ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔκη ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σὰ δοκεῖ 404, ὡς σάφ' εἰκάσαι Kol. 16, πάντα θεοῦ τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα 1504, οὐκ ἔστιν μὲν εἰκάσαι 1677, τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; Ant. 1244.

εἰκάθειν. τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκάθειν El. 396, τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν 1014, αὐτὸν εἰκάθοντα συμπράσσειν Tr. 1147, ἀλλ' εἰκάθω δῆτα; Ph. 1352, τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω; Oid. 651, καὶ μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκάθειν Kol. 1178, μῆνιν βαρεῖαν εἰκάθειν ὀρωμένῳ τῷδ' ἀνδρὶ 1328, τό τ' εἰκάθειν γὰρ δεινὸν Ant. 1096.

εἰκαία σχολή Iphig. I, 1.

εἰκαστός. μορφῇ μάλιστ' εἰκαστόν, ὥστε - ἂν βλέψειας Tr. 699.

εἶκειν. θεοῖς εἴκειν Ai. 667, εἴκειν, ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκε κριταῖς 1243, ὁπηνίκ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμὶν εἰκῃ Ph. 465, στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ Oid. 673, εἴκοντας ἃ δεῖ, κοὐκ ἄκοντας (ἀκούοντας) Kol. 172, ἀλλ' ἡμιν εἶκε 1201, εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς Ant. 472, ἀλλ' εἶκε θυμῷ (θυμοῦ), καὶ μετάστασιν δίδου 718, ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι 1029.

εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις Oid. 979.

εἰκὸς s. ἐοικέναι.

εἰκότως. ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν (κατήνεσεν) Kol. 432, πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις; 977.

εἰλύεσθαι. πρὸς δὲ τοῦθ' - αὐτὸς ἂν τάλας εἰλύμην Ph. 291, ἕρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τότ' ἂν εἰλύμενος 702.

εἷμα. ὑφ' εἵματος κρυφεὶς Ai. 1145, ἀποσπάσας εἱμάτων χρυσηλάτους περόνας ἀπ' αὐτῆς Oid. 1268, καὶ ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν Peleus III, 5.

εἰν Ἅιδου δόμοις Ant. 1241.

εἶναι I.) Formen, 1.) Praesens, Indicativ: εἰμὶ und εἶμ' El. 549, 1190, 1499, Tr. 375, Ai. 489, 590, Ph. 90, 114, 261, 1031, Oid. 90, 1086, 1169, 1476, Kol. 393, 1080, Ant. 1212, Nipt. IV, 1, εἰμι und εἰμ' El. 372, 677, 813, 1214, Tr. 446, Ai. 1299, Ph. 239, 585, 951, 1030, 1049, 1217, Oid. 557, 1360, Kol. 210, 571, 733, 875, Ant. 400, 635, 1035, Tereus VII, 1; εἶ El. 155, 156, 390, 1152, 1355, 1494, Tr. 143, 307, 321, 416, 1200, Ai. 341, 386, 1117, 1259, Ph. 238, 971, 1366, Oid. 367, 371, 390, 413, 415, 548, 673, 676, 919, 931, 1008, 1036, 1068, 1180, Kol. 75, 214, 222, 556, 803, 845, 937, 1000, Ant. 42, 320, Alet. IV, 1. 2, u. B. CV, 115, εἶς kömmt nicht vor; ἔστι, ἔστιν, ἔστ', ἔσθ' El. 174, 356, 847, 921, 941, 1042, 1178, 1204, 1218, 1219, 1237, 1338, 1346, 1353, 1479, 1480, Tr. 475, 945, Ai. 89, 56, 277, 547, 648, 664, 725, 778, 783, 797, 942, 962, 1069, 1103, 1157, Ph. 41, 69, 70, 522, 575, 633, 641, 643,

647, 688, 692, 768, 842, 989, 1341, 1517, 1540, Oid. 89, 274, 297, 370, 427, 448, 502, 849, 917, 991, 1045, 1047, 1286, 1330, 1369, 1409, 1501, Kol. 28, 38, 46, 48, 52, 54, 97, 316, 321, 377, 506, 573, 600, 644, 694, 722, 787, 789, 1031, 1117, 1168, 1169, 1175, 1267, 1344, 1670, Ant. 220, 384, 397, 567, 661, 665, 672, 692, 702, 737, 750, 753, 767, 1026, 1156, Epig. II, 2, Kamik. IV, Kreus. II, 1, IV, 4, Polyid. I, 2, Tereus V, 2, Phaidr. VII, 2, Ph. Tr. I, Chrys. XI, 1, u. B. XIX, 1, 2, XXIII, 2, 3, 4, 5, XXVII, 3, 1, XXX, 1, XCV, 2; ἐστὶ, ἔστιν, ἐστί, ἔστιν, ʼστὶ, ʼστὶν El. 80, 662, 761, 770, 896, 949, 954, 990, 1123, 1492, Tr. 588, 943, 1129, 1144, 1146, 1204, Ai. 514, 740, 745, 793, 972, 1038, 1140, 1225, 1250, 1400, 1418, Ph. 21, 32, 165, 302, 429, 565, 656, 812, 964, 1072, 1304, Oid. 236, 283, 369, 451, 708, 735, 836, 847, 925, 954, 978, 1145, 1285, 1374, Kol. 27, 62, 263, 267, 289, 1172, 1360, 1381, 1556, 1586, 1729, Ant. 189, 521, 558, 677, 684, 925, 1255, Aload. V, 1, Kreus. I, 2, VI, 1, Salmon. I, 1; ἐστι, ἔστιν, ἐστ', ἐσθ', ʼστι, ʼστὶν, ʼστ', ʼσθ' El. 76, 659, 928, 964, 1047, 1488, Tr. 295, Ai. 522, 683, 1375, Ph. 34, 74, 386, 432, 469, 1011, 1212, 1236, 1320, 1337, Oid. 56, 296, 540, 624, 732, 815, 983, 1077, 1283, Kol. 296, 366, 382, 633, 755, 802, 954, 1270, 1331, Ant. 5, 388, 479, 730, 737, 780, 1024, Kreus. II, 3, V, 1, Naupl. III, 2, Tereus IV, 5, Tyro XIII, 2, u. B. XXVI, 2, LIV, 2, LVIII, 1, 2, 3, 4, LXXXII, 3, 1; κοὐ-στὸν, Kol. 1107, ἐσμὲν Tr. 699, Oid. 314, Kol. 12, u. B. XXVII, 1, 2, ἐσμεν Ai. 1320, Ph. 233, Tereus VII, 3, ἐμὲν El. 21; ἐστὲ Oid. 947, 1480, ἔστ' Tr. 1010, ἐστε Kol. 1446; εἰσὶ Tr. 242, Ai. 1288, Oid. 108, Kol. 1192, Kreus. IV, 5, Phaidr. IX, 1, εἰσὶν El. 500, Oid. 675, 1460, Ant. 569, Eriph. I, εἰσὶ Ph. 420, Kol. 336, Phryg. I, 3, εἰσιν Ai. 668, Kol. 472, εἰσ' Tr. 282, Ph. 320, Kol. 534, Ant. 217. Coniunctiv: ὦ Tr. 1107, ᾖς Ai. 15, 1117, ᾖ Tr. 664, Ai. 1119, Ph. 1000, Oid. 580, 672, 747, 768, Kol. 1180, 1698 (Vermuthung), Ant. 710, 773, 1114, Aload. VIII, 1, ἦτε Ant. 215, ὦσι Oid. 1461. Optativ: εἴην El. 239, 403, 1449, Ai. 1330, Oid. 13, 77, 780,

Kol. 1044, 1111; ἦσθ Ph. 644, εἶ El. 1378, Ph. 25, 890, Oid. 762, 970, 1097, Kol. 626, 1166, Ant. 273, Dolop. 1, u. B. LVIII, 3, εἶεν (3 Plur.) El. 1450, Ph. 550; εἶεν (ea sey) El. 532, Ai. 101, Ph. 1308, Kol. 476, 1308. Imperativ: ἴσθι Ant. 71, Palam. III (s. Vorr.); ἔστω El. 363, 469, Ph. 1003, 1254, Kol. 1205. Infinitiv: εἶναι häufig, ἔμμεναι, Ant. 623. Participium s. unten. 2.) Imperfectum: ἦν (1 Pers.) El. 1023, Tr. 414, Ph. 1219, Oid. 801, (ἦ) 1123, 1365, 1389, 1393, Kol. 768, 973, ἦ für ἦν Oid. 1123, Niob. VII, 4; ἦσθα El. 3, 557, 1146, 1167, Ph. 246, 379, 1271, Oid. 1000, 1029, 1122, 1368, Kol. 151, 1549, Ant. 755, ἦς findet sich nicht; ἦν (3 Pers.) El. 197, 200, 812, 894, 540, 541, 573, 699, 701, 785, 848, 918, 930, 1198, 1332, 1507, Tr. 9, 22, 247, 258, 268, 316, 507, 517 ff., 555, 564, 578, 684, 688, 776, 890, 988, 1159, 1162, 1172 u. s. w. ἦν für ἦσαν Tr. 539; ἦεν El. 936, Ant. 264, ἦσαν El. 539, 1147, Tr. 301, Oid. 752. 3.) Imperfectum Medii: ἤμην Tr. 24, Ai. 679. 4.) Futurum: ἔσσομαι El. 818, ἔσομαι findet sich nicht, ἔσῃ Ai. 1369, Ph. 740, Oid. 1089, 1146, Kol. 816, Ant. 86, 1067, ἔσται El. 1302, Tr. 575, Ai. 1168, 1373, Ph. 460, 492, 893, 1090, 1159, 1242, Oid. 420, 621, 1493, 1495, Kol. 409, 658, 1214, 1433, Ant. 687, Epig. II, 2, χρῆστας Kol. 504, Tript. IX, 1, ἔσσεται (gew. ἔσται) Kol. 1118, ἔσῃται findet sich nicht; ἐσοίμην Oid. 793, ἔσοιτο Tr. 941, ἔσεσθαι Kol. 390. — II.) Gebrauch, 1.) absolut oder elliptisch: ἀλλ' ἦν οὕν El. 394, ἀλλ' ἦν φύσιν γε 1023, οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφὸς 1147, ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; Kol. 816, anderes s. im Folgenden. 2.) mit Substantivis und Adjectivis häufig s. dieselben a. i. O. 3.) mit Adiectivis Verbalibus: ὅτ' ἦν ἐργαστέον Tr. 688, ὑπεῖα δραστέ' ἐστιν 1204, τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ φαπτέον Ai. 1140, εἰρκτέον τάδ' ἐστὶν 1250, μή μοι πρόνοι' ἦ τοῦ θεοῦ φυλακτέα Kol. 1180, ὡς ἀνοιστέον σοὶ τοὔργον εἴη τοῦτο, κουχὶ κρυπτέον Ant. 273, ἀμυντέ' ἐστὶ 677. 4.) mit Participiis a.) Praesentis: ὅστις ἦν φανῶν Tr. 22, μῶρος δ' ἦν πάλαι κλύων ἑέθεν 414, μηκέτ'

σῖνόν ξ᾽ ἔφαρ 735, πρέπον γέ τ᾽ ἦν ἂν δαίμονος τοῦ μοῦ τόδε Ai. 534, ἄρχοντές εἰσιν 668, οὔ τις ἔσθ᾽ ἁνὴρ σθένων τοσοῦτον 1062, οὐ γὰρ κινοῦντές ἐσμεν —; 1320, ἀρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά μι 1324, εἶην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν 1330, οὐκ ἦν ἔτι ζῶν Ph. 412, μέγα θάλλοντές εἰσι νῦν 420, ἐξαρκοῦσά μοι ἔσται 460, οὐκ ἔστι – ἐναντιούμενον 643, ἐγὼ – στείχων ἂν ἦν σοι 1219, δοκοῦντα ταῦτ᾽ ἦν Oid. 126, ὅσοις τάδ᾽ ἔστ᾽ ἀρέσκοντα 274, ἃ ᾽γ᾽ ἦ θέλουσα 580, ἐστὶ – ἔχον 708, μὴ βλέπων – ᾖ 747, ὅτ᾽ ἦν ὁδοιπορῶν 801, ἐστὶν – εἰς ἐμὲ ῥέπον 847, τί δ᾽ ἔστ᾽ – ἐς φόβον φέρον; 991, ᾗ κἄστ᾽ ἔτι ζῶν; 1045, οὐδέν ἐστ᾽ ἄκον 1285, ἵν᾽ ἦν – κλύων μηδὲν 1389, τοῖσδ᾽ ἔσται μέλον Kol. 658, ἔσται μέλουσα 1483, τοῦτ᾽ ἐστὶν ἤδη κἀκοθαυμάσαι πρέπον 1586, ἐστὶ – πρέπων Tyro XIII, 2. b.) Perfecti: εἰμὶ – ἀπεστερημένη El. 813, ἤμην ἐκπεπληγμένη Tr. 24, βεβὼς ἦν 247, ἡνίκ᾽ ἦν οἰνωμένος 268, ἦν – ἐγκεκλεισμένον 578, μὴ περαιτέρω πεπραγμέν᾽ ᾖ μοι πάντα 664, ᾧδ᾽ οὔνεκ᾽ ἔσοιθ᾽ – ὠρφανισμένος 941, τί δ᾽ ἐστὶ – ἐπεσπανισμένον; Ai. 740, ὃς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγὼς 1299, τεθνηκὼς ἦν Ph. 435, ἦν ἂν ἐκπέφυκότα Oid. 262, τὰ τοῦδε μὲν πεπραγμέν᾽ ἔσται, τἀμὰ δ᾽ ἡμαρτημένα 621, μὴ – εἰρημέν᾽ ᾖ 768, ἐστὶ – εἰργασμένα 1374, ἦν γεγὼς 1393, πεκονθότ᾽ ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα Kol. 267, ὡς λάθημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ Ant. 320, οὐχ ὥς γ᾽ ἐκείνῳ τῇδέ τ᾽ ἦν ἡρμοσμένα 570, γυναῖκας εἶναι τάσδε, μηδ᾽ ἀνειμένας 579, εἰκὸς ἐστι El. 659, 1488, u. B. LVIII, 1, 2, εἰκὸς ἦν El. 540, Ph. 361, Oid. 256, Kol. 342. c.) Aoristi: ἀνὴρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἁλοὺς Ph. 1337, οὔτ᾽ οὖν προδείσας εἰμὶ Oid. 90, οὕτω δ᾽ ἂν θανὼν εἴη 970, οὐ σιωπήσας ἔσῃ; 1146, λυπηθεὶς ἔσῃ Kol. 816, νοῦς δ᾽ ἔστι τηλικοῦτος ἁλγήσας Ant. 767, ἀντιδοὺς ἔσῃ 1067. d.) Futari: οὐκ εἶ ξυνέρξων; Tr. 83, εἶτα τοῖσδε σὺ εἶ ξυμμαχήσων; Ph. 1366. e.) mit dem Artikel und Participiis: δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας El. 197, εἴτε βροτῶν ἦν ὁ ταῦτα πράσσων 200, χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ᾽ ἀεὶ Ai. 522, οὐχ ὅδ᾽ ἦν ὁ δρῶν τάδε; 1280, ὅδ᾽ ἦν ὁ πράσσων ταῦτα

1288, οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων γ' εἶμ' ἐγώ; Ph. 114, ὅδ' ἦν ἄρα ὁ ξυλλαβών με, κἀπονοσφίσας ὅπλων 978, τίς ἔσται μ' ὑπικωλύσων τάδε; 1242, ἔστω τὸ μέλλον 1254, ὅστις ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανών Oid. 139, ἀλλ' ὀξελέγχων (ὀξελέγξων) αὐτὸν ἔστιν 297, καὶ τίς χρόνος τοῦτ' ἐστὶν ὀξεληλυθώς; 735, τίς ἦν ποτε ὁ τοῦσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν; 754, ἦν – ὁ προστιθεὶς 819, εἶμ' ὁ πορσύνας τάδε 1476, ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας Kol. 1117, τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν; 1166, ὅτι ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα Ant. 189, ὅστις ἦν ὁ δρῶν 239, τίς – ἦν ὁ τολμήσας τάδε; 248, εἷς τις ἦν ἕκαστος ὀξειργασμένος 262, ἥδ' ἔστ' ἐκεῖν' ἡ (ἐκεῖν' ἡ od. ἐκείνη) τοὔργον ἐξειργασμένη 384, οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε 450. 5.) mit Pronominibus, a.) Possessivis: εἶπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν Ai. 547, ὅτι σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεναυστοληκότες Ph. 550, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν 1549, ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον Ant. 397, σός εἰμι 685. 6.) Demonstrativis: τάδ' ἐστὶν El. 662, τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο 1178, ἦ σὺ κεῖνος εἶ; ὅς –; 1355, ὅδ' εἶμ' ἐγὼ σοι κεῖνος Ph. 261, ἔσται τάδε 898, καὶ νῦν ἔτ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι Oid. 557, ὅδ' ἐστὶν κεῖνος 1145, εἰ θῆσος εἶ 1180, Ἀπόλλων τάδ' ἦν 1329, ἦν ταῦθ', ὥπωσπερ καὶ σὺ φῂς 1336, σὺ γὰρ ὅδ' εἶ; Kol. 222, οὐκ ἔστι σοι ταῦτα 787, σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾷν κακῶς 1191. c.) Interrogativis s. τίς. d.) Indefinitis: ἦν δή τις Ph. 573, ἔστιν τις, ἔστιν, ὅς – 1241, ἔστιν τις ὑμῶν – ὅστις –; Oid. 1047, τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων 1167, ἄσημος ὑργάτης τις ἦν Ant. 252. e.) Relativis: ἥτις ἐστὶ El. 1123, ἥτις εἶ Tr. 321, ὃς εἶ φύσιν Ai. 1259, ὅστις ἐστὶ Oid. 236, ὃς εἶ 1036, 1068, Kol. 556, ὅστις ἦν, ὅς – Oid. 1349, ὅς εἰμι Kol. 571, ὅστις ἦν 926, ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντα 1581, ὅστις ἦν ὁ μῦθος Ant. 1190, ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ Ph. 647, σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε Oid. 427, ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἕδρας τόδε Kol. 1031, εἰσὶ δ' οἵτινες — Kreus. IV, 5. f.) Negativis s. μηδείς, οὐδείς, οὔτις. g) Correlativis s. οἷος, ὅσος, ποῖος, τοιόσδε, τοιοῦτος, τόσος, τοσόσδε. 6.)

mit Zahlwörtern: *εἰ καὶ τρὶς ἐστὶ* Oid. 283, *πέντ' ἦσαν οἱ ξὺμπαντες* 752. 7.) mit Casibus obliquis, a.) mit dem Genitiv: *εἴτε βροτῶν ἦν ὁ ταῦτα πράσσων* El. 200, *τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν τὰ πολλὰ - κτερίσματα;* 930, *τοῦ ποτ' εἰσὶ, καὶ τίνες* Tr. 242, *εἴπερ εἶ ταῦδ' ἀνδρὸς* 1200, *ἐγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιῤῥύτου Σκύρου* Ph. 239, *πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων* 386, *τοῦ πέμψαντος ἦν Φοίβου τόδ' εἰπεῖν* Oid. 278, *καὶ τυὔργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου* 349, *καίτοι τό γ' ἀληγμ' οὐχὶ τοῦ 'κιόνος ἦν ἀνδρὸς διεκπεῖν* 393, *ἔστι τοῦ λέγοντος* 917, *Λαΐου γὰρ ἦν* 1117, *Λαΐου ποτ' ἦσθα σύ;* 1122, *τίνος εἶ σπέρματος πατρόθεν;* Kol. 214, *ὅτου ἡ δορύξενος κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἑστία* 633, *ἥτις ἀνδρὸς ἐσθ' ἑνὸς* Ant. 737, *ὅτου τ' εἶ καὶ πόθεν* Alet. IV, 2, *ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι* u. B. C, 12. b.) mit dem Dativ: *ἔστι μέγας οὐρανῷ Ζεὺς* El. 174, *εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην* 1505, *ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ* Tr. 564, *εἴπερ ἔστι τῇδε θημέρᾳ* Ai. 778, *ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν - βουλεύματ' ἐστὶ* Ph. 555, *ᾧ μή 'στι δρᾶσαι τάρβος* Oid. 296, *καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν ὐξεληλυθώς;* 735, *τοῦθ' ὅτῳ παρ' οὐδέν ἐστι* 983, *θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν* 1356; *εἰσὶ χἠτέροις γοναὶ κακαὶ* Kol. 1192, *τοῖσδ' εἶναι κράτος* 1332; *ἀνάξιαι πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν* 1446, *τῷ κἀκῶς πράσσοντι μυρία μία νύξ ἐστιν* Naupl. III, 2, *εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου* Phaidr. IX, 1, *ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς* u. B. XXVII, 3, 1, besonders mit dem Dativ der Pronomin. personalium: El. 363, 847, 949, 1198, 1373, 1499, Tr. 9, 555, 575, 1144, 1146, Ai. 39, 514, 942, 972, 1212, 1336, 1373, Ph. 70, 246, 354, 433, 434, 492, 550, 575, 1000, 1031, 1034, 1090, 1219, 1337, Oid. 103, 370, 708, 774, 836, 991, 1016, Kol. 263, 367, 766, 787, 845, 918, 948, 1168, Ant. 909, 1000, Aload. V, 1, Polyid. VI, 2. c.) mit dem Accusativ: *χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον* Ant. 415. 8.) mit dem Infinitiv: Ai. 942, 1418, Ph. 69, 768, Oid. 849, 1253, 1339, 1409, Kol. 600, 755, 789, 1175, 1344, 1670, Ant. 692, Skyr. VI, 1, u. B. LVIII, 8, 4, mit dem Accusativ

and Infinitiv Ant. 665, mit ὥστε und dem Infinitiv Ph. 656. 9.) mit Präpositionen: ἀπό: εἰς ἦν Ἀχαιός, εἰς ἀπὸ Σπάρτης El. 701, ἀφ' ὧν εἶ Oid. 415, Kol. 987, κἂν ἀπὸ ψευδῶν εἴη u. B. LVIII, 3. ἐκ: αἳ περὶ μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως ἀνδρῶν Tr. 301. ἐν: μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις El. 500, ἦν ἂν ὑμιν ἐν δόμοις τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν, ἢ τὰ σώματα 1332, ἐν οἷς νῦν ἐστιν Tr. 1123, ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ Ai. 271, ἐν σοὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς ἦδη 'στὶ Ph. 964, σὺ γὰρ ἐσ' ἐν φάει γ' ἔτι 1212, ἐν σοὶ γὰρ ἐσμὲν Oid. 314, ἦν ἐν τῇ τέχνῃ 562, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν κήρυξ 752, ὅθ' οὗπερ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει 1016, νῦν δ' ἔσθ' – ἔν τινι σχολῇ κακοῦ; 1286. ἐπί: ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἄργείοις τάδ' ἦν; Ai. 44, καὶ δὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε Ph. 1003. κατά: ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος Kol. 377, κατ' Ἄργος εἴ τις ὔμιν ἐγγενὴς ἔσει 1168. μετά: μετὰ ζώντων ὅτ' ἦν Ph. 1312. παρά: σιγὴ παρ' ὑμῶν ἔστω El. 489, παθὼν ὅτῳ παρ' οὐδέν ἐσσι Oid. 983. πρός: πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν Oid. 1169. 10.) mit Adverbiis: οἷς ὁμόθεν εἶ El. 156, ἔστιν γὰρ οὕτως 475, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν 541, ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματα 573, ὃς γὰρ ἓν' ἦν. 848, ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω 1167, ὧδ' – καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδε 1302, συμφορᾶς ἂν ἔξωθεν εἴην 1449, πόθεν ἐστέ; Tr. 1010, κᾆτ' οὐχ ἑκάς που Ph. 41, πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; 1159, κἀκτὸς εἶ; Oid. 676, ὅπου τὰ δάματ' ἐστίν; 925, ἔνθεν ἦν 1179, ὅπου ποτ' ἐσμὲν Kol. 12, εἶσ' οὔπερ εἰσι 336, εἴην ὅθι – 1044, σχὲς οὔπερ εἶ 1169, οὔτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ 1582, ἔσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ Ant. 71, ἐκεῖ γὰρ οὔτε τον γενῆδος ἦν κλῆγμα 249, ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν Phryg. I, 3; s. auch ἔνθα, ἐνθάδε, ἐνταῦθα, ἵνα, πέλας, ποῦ. 11.) mit Coniunctionen: ὥσπερ ἦν Tr. 776, ὡς τὸ θεῖον ἦν πρόφαντον 1162, ἔσθ' ὅτε Ai. 56, ὅτ' ἦν 1417, ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος Kol. 377, ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον 1205. 12.) mit Negationen: οὐ: οὐκ ἔστιν El. 448, 1219, Tr. 709, Ant. 289, οὐκ ἔστι ταῦτα Tr. 449,

Ai. 470, οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἶπον El. 941, ἡνίκ' οὐκ ἦ' ἐστιν 954, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ὃδ' οὐκ Ὀρέστης ἔστι 1479, φέγγος οὐκ ἔτ' ἐστί μοι Tr. 1144, πατὴρ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστί σοι 1146, οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κεῖνος Ai. 783, οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου – 1069, οὐδ' ἔσθ' ὅπου – 1103, οὐκ ἔστι πέρασι σοι – Ph. 69, οὐκ ἔσθ' ὡς (ὅπως) – 196, οὐκ ἔσθ' ὅπως – 522, κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον 768, κοὐκ ἔσθ' ὅπου (ὅτου) 1308, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου – Oid. 448, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ – Kol. 97, ἆρ' οὐκ ἔστιν; 316, ὅτ' οὐκ ἔτ' εἰμὶ 393, οὐκ ἔστι σοι ταῦτα 787, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι 1270, ἦ τ' ἂν οὐκ ἂν ἦν 1366, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως – 1372, οὐκ ἔσθ' ὅπως – Ant. 329, οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι 567, οὐκ ἔσθ' ὡς – 750, οὐκ ἔσθ' ὁποῖον – 1156, οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως – Thyest. II, 1, οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ – Polyid. I, 2, οὐκ ἔστιν οὕτως (ὄντως od. οὗτος), ὄντιν' εὑρήσεις ἕνα Phaidr. VII, 2. μή: εἰ δὲ μὴ 'στί σοι φίλον Ai. 1400, εἰ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θνήλατον Oid. 255, ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος 296, μὴ φονεὺς εἶναι 1001, τὸ μὴ εἶναι Peleus IV. 13.) im Participium: οὐδὲν ὤν El. 245, τὰς οὔσας τέ μου καὶ τὰς ἀποῦσας ἐλπίδας 305, ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310, σ' οὖσαν πατρὸς 341, σώφρων γ' οὖσα 365, θυραίαν οὖσαν 518, πατρὸς καὶ μητρὸς ὄντας 541, σπῆψιν οὐκ οὖσαν 584, δαίμον' ὄντα 658, παρὰ φίλου γὰρ ὢν ἀνδρὸς 671, τῶν ἔνδον ὄντων 821, τά τ' ὄντα πρόσθεν 987, ὡς ἐν δυσμενείᾳ γ' οὖσα 1124, οὐδὲν ὄντα 1129, περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν ἀεὶ 1242, ἐν – κακοῖς – ὄντες οὐ γινώσκετε; 1330, μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνὴρ 1342, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς 1409, καὶ μάντις ὢν ἄριστος 1481, τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα – κακά 1498, ὡς ἔτ' οὐκ ὢν Tr. 161, ξένον παλαιὸν ὄντα 263, πιστὸς ὢν κείνῳ 286, πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι 331, πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380, ἣν εὑρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν 411, δύ' οὖσαι 589, παῖς ἔτ' οὖσα 557, πομπὸς ὢν 617, καθ' ὕπνον ὄντα 970, οἷος ὢν 1045, θήλυς οὖσα 1062, ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλῇ 1158, καὶ νέρθεν ὢν 1202, ἕμπης καίπερ ὄντα δυσμενῆ Ai. 122, ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν – 125, ὡς κουφονόος ὢν 264,

οὐδὲ χαίρεις ὄντ' ἐμοῦ 561, ὁ μηδὲν ὢν 767, οἷος ὢν οἵως ἔχεις; 928, ἐκποδὼν μὲν ὢν 1000, ἐγγὺς ὢν 1046, μηδὲν ὢν γοναῖσιν 1094, οὐδὲν ὢν 1231, ἀνδρὸς οὐκ ἔτ' ὄντος 1257, ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας 1275, οὐκ οἶσθα – ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα; 1292, τοιοῦτος ὢν 1298, αὐτὸν ἔμπας ὄντ' – τοιόνδ' ἐμοὶ 1338, κἀκεῖ κἀνθάδ' ὢν 1372, τοιοῦτον ὄντα 1375, τούτῳ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ 1383, σὺ δὲ ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο 1399, αὐτὸς ὢν νέος ποτὲ Ph. 96, ὃν κλύεις ἴσως τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὄχλων 262, βλέπειν τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν 358, πλησίον γὰρ ὢν κυρεῖ (κύρει) 371, καίπερ οὐ δύσοργος ὢν 377, ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει 415, ἠσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν 445, καίπερ ὢν ἀκράτωρ ὁ πλήμων 485, ἐκτὸς ὄντα πημάτων 504, τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντα 666, ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον 773, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς; 805, ὡς οὐκ ἔτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου – ἐφαίνετο 884, νιν ἀφυῆ τ' ὄντα, κοὐ θέλοντα 1014, γενναῖός περ ὢν 1068, κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς 1307, ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν 1351, σοί που φίλος γ' ὢν 1385, ὡς μιάσματος τοῦδ' ἡμὶν ὄντος Oid. 242, εἴτε τις εἷς ὢν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα 247, ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι 353, λέληθας ἐχθρὸς ὢν 415, φονεὺς ὢν 534, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ 687, τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν 781, ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δάμαρ 930, ἀγγελῶν ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα Πόλυβον 956, ξύναυλος ὢν 1126, κρείσσων ἦσθα μηκέτ' ὤν, ἢ ζῶν τυφλὸς 1369, νῦν κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι 1397, ὀλώλαμεν δύ' ὄντε 1505, θνητὸν ὄντα 1528, ὁ γ' ἐνθάδ' ὢν λεὼς Kol. 42, οὖσαιν παρθένοιν 445, δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὃς εἶ 556, ξένον οὐδέν' ὄντα 565, ἔξοιδ' ἀνὴρ ὢν 567, ὁρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον, ἀεὶ δ' ἀλήτην 745, οὖσα σὴ πάλαι τροφὸς 760, καὶ τύραννος ὢν ὅμως 851, ἀξίαν οὐκ οὖσαν πόλιν 929, τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον ἐγὼ ξυνήδειν χθόνιον ὄντα 948, τηλικόσδ' ὢν 959, οὔσης ὁμαίμου σῆς 979, ἔφθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τόδε 1031, ἐνθάδ' ὢν 1036,

σοὶ μὲν ἐμοὶλὶν οὐκ ὄντα, συγγενῆ δὲ 1157, ὢν φύσει νεώτερος 1295, ὄντ' ἄναυδον 1404, δι' ὄχων καίπερ ὢν ἀπώμοτος Ant. 394, θνητὸν ὄντα 455, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὢν 662, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενὸς 754, γυναικὸς ὢν δούλευμα 756, ἔτ' οὐσάν - με 871, ἆρ' ᾖσθα ταγοὺς ὄντας, ἃ ᾽ν λέγῃς, λέγων; 1057, οἵ τ' ὀπάρμες, οἵ τ' ὄντες, οἵ τ' ἀπόντες 1109, κακῶν οὐκ ἄπειρος οὐδ' ἀκούσομαι 1191, τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα 1325, ὡς ὢν ἄπαις τε κἀγύναιξ κἀνέστιος Atham. I, μικρὸς ὢν Aichm. VIII, 18, λέληθεν αὐτὸν - ὢν βαρὺς Alet. III, 2, τοὺς ὄντας ἰσθλοὺς VII, 3, τοὺς ὄντας ἀδίκους 8, δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν Aload. VIII, 3, ἡμίονον (ὢν) κουρεῖον ᾠρέθη πόλει Andromed. V, 1, ξεῖνος ὢν Achai. VIII, 4, τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδε Dan. 1, 2, ἐρινὺς ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν Helen. V, 1, θνητὸς ὢν Eriph. IV, 1, τῶν ὄντων κακῶν Thyest. IV, 2, καίπερ γέρων ὢν V, 1, πένης ὢν Kreus. IV, 7, ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφευγμένον Naupl. II, 1, τῶν ἐγγὺς ὄντων Nipt. V, 3, ὄντες δεσπόται Poimen. V, 1, θνητοὺς ὄντας Tereus XI, 2, τοιοῦτος ὢν Chrys. I, ἐσθλὸς ὢν u. B. XV, 2, 1, παῖς ὢν C, 6.

εἰνάλιος. πόντου τ' εἰναλίαν (ἐναλίαν) φύσιν Ant. 346.

εἰνόδιος. τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγγος Rizot. II, 2.

εἰπεῖν. μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδὲν El. 324, φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινὸν 376, εἴποιμ' ἄν τότε 413, τὸ ποῖον; εἰπὲ 671, ἐμοὶ δὲ σὺ τἀληθὲς εἰπὲ 679, οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἶπον 941, πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς; 1176, τελουμένων, εἴποιμ' ἄν 1344, ἢ πρὶλὰ χαίρειν εἶπας 1456, ἀλλά μοι πάρες κἂν σμικρὸν εἰπεῖν 1483, νῦν δ' - εἶπε μὲν λέχους ὅτι χρείη μ' ἐλέσθαι κτῆσιν· εἶπε δ' ἣν τέκνοις μοῖραν πατρῴας γῆς διαίρετον μένειν Tr. 161, τίν' εἶπας τόνδε μοι λόγον; 184, εἶπ' ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς 320, ἐγ ᾗ - εἶπε δεσπόζειν θρόνων 363, τόλμησον εἰπεῖν ὅ σ' ἱστορῶ 404, οὐ, πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ 415, δόκησιν εἰπεῖν 426, ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τἀληθὲς 453, καὶ ταῦτα - οὔτ' εἶπε κρύπτειν 480, λόγους, οὓς εἶπας ἐς τήνδε 487, ὥσπερ εἶπον 552, χαρᾶτον εἶπε 569, ὅσα ζῶν κεῖνος εἶπε 581,

εἰκὲ τῷ μόρῳ ξυντρέχει 880, εἰκὼν δ' ἐρέσσει, ἵξον 1120, εἰκὲ δ' ἦ νοεῖς 1135, τίν' εἶπας; 1203, ὑπέρκοπον μηδὲν κοτ' εἴκῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος Ai. 128, ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα 292, μηδὲν μέγ' εἴκῃς 386, εἶπε κἀπέσκηψε, – εἴρξαι Ἄλαντα 752, τοιαῦτ' ὁ μάντις εἶπε 780, οὔκουν ἂν εἶποις, ἥντιν' αἰτίαν προθείς; 1051, ἄγ', εἰκ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις 1097, δεινόν γ' εἶπας 1127, εἶπε τοιοῦτον λόγον 1153, εἰκόντι τἀληθῆ φίλῳ 1323, οἷον εἶπας ἄντρον Ph. 27, ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ τύχοιμ' ἂν εἰκών; 223, οἱ δ' εἶπον τλημονέστατον λόγον 363, ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεὺς 371, φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐντεῦθά σοι Πάτροκλος; 433, οὐ τοῦτον εἶπον 442, ὃς οὐκ ἂν εἶλεν' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου μηδεὶς ἰάψῃ 443, ταῦτ' ὄπωπ' ἤκουσ' – τὸν μάντιν εἰκόντα 615, τοῦτον θεὸς εἶπε νομίζειν 841, τί εἶπας; 917, βαρεῖαν φάτιν τήνδ' εἶπε νοῦχ ὑπείκουσαν κακοῖς 1046, ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ, δίκαιον εἰπεῖν 1140, εἰκόντος δὲ, μὴ φθονερὰν ἐξθέσαι γλώσσας ὀδύναν 1141, ἃ "ν εἴκῃς γε 1276, ὦ φίλταθ' εἰκὼν 1290, ἀλλ' εἰς καλὸν σύ γ' εἶπας Oid. 78, ἕτοιμος εἰπεῖν 92, εἰκέ μοι 158, τὸ δὲ ζήτημα, τοῦ πέμψαντος ἦν Φοίβου τόδ' εἰπεῖν 279, Κρέοντος εἰκόντος 288, οὔτ' ἔννομ' εἶπας (εἶπες), οὔτε προσφιλὲς πόλει τῇδε 822, ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε, τἄμ' ὡς ἂν εἴπω, μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά 829, οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστὸν 961, εἶκω τι δῆτα κἀλλ', ἵν' ὀργίζῃ πλέον; 964, εἰκὼν ἄκειμ', ὧν οὕνεκ' ἦλθον 447, τίς, ὅντιν' – εἶπε – ἄῤῥητ' ἐῤῥήτων τελέσαντα φρενίαισι χερσίν; 464, φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δεῖλιαν ἢ μωρίαν ἰδών τιν' ἐν ἐμοὶ, τοῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν; 536, ὃν' οὕνεκ' – τὰς ἐμὰς οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθορὰς 573, εἶκον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον 689, μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτοισθ' ὅπου 926, εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ 'μαυτοῦ 994, τίς δ', ὅντιν' εἶπε; 1066, οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο 1161, εἶκον, ὡς δοίην, κάλαι 1161, ἡ δ' ἔσω κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει 1172, τὸ δ' ὀρθὸν εἰκεῖν 1220, ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰκεῖν τε καὶ μαθεῖν

1234, τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ὢν εἶπόι λεώς νιν Kol. 43, ἵν' – τὸ μὲν εἴπωμεν, τὸ δ' ἀπούσωμεν 189, εἴποις ἄν, ὡς – 431, πλὴν εἰπεῖν ἃ χρήζω 574, ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε πρέπτιστον – εἰπεῖν 709, τήνδε τὴν πόλιν φίλως εἰπών 739, χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλά, καὶ τὰ καίρια 808, εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν – ἄγειν τινὰ 932, καί μοι τὰ πραχθέντ' εἶπαθ' ὡς βράχιστα 1115, ἐπεὶ σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι 1152, εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορα 1347, ὃ δ' – εἶπεν 1611, κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν 1631, εἰπεῖν τι δώσεις; Ant. 315, εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα 446, φέρ' εἰπὲ δή μοι 534, τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους φῦσαι 646, εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν 755, ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὐθις εἶπατε 1190, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον 1245, εἰ θέμις εἰπεῖν 1259, συγγνωστὸν εἰπεῖν ἔστι καὶ τὸ μὴ καλὸν Kreus. II, 3, σὺν θεῷ εἰπεῖν Palamed. I, 2, μήπω μέγ' (μέγαν) εἴπῃς Tereus X, οὐδ' ἐκὼν εἶπεν κακῶς u. B. XIV, 4, εἰπὲ Tr. 102, Ai. 1330, Oid. 890, φέρ' εἰπὲ El. 310, Tr. 890, 1142, πῶς εἴπας; El. 407, 1220, Tr. 744, Ph. 246, 414, 1288, Oid. 943, 1017, Kol. 322, 896, 1099, 1515, 1759.

εἴπερ ἦν πέλας El. 812, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει 315, εἴπερ ἔσθενον 604, εἴπερ τι κλαίεις 1117, εἴπερ τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος 1119, εἴπερ γ' – βασταζω 1216, εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγὼ 1221, εἴπερ εὐτυχεῖ Tr. 192, εἴπερ ἐννεσθέρμαντέαι πόθῳ 368, εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε κυμπεθῶ τέχνην βέβαιον 620, εἴπερ εἶ τοῦδ' ἀνδρὸς 1200, εἴπερ εὐσεβεῖν βούλει 1222, εἴπερ εἴργασται τάδε Ai. 22, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ 84, εἴπερ τινὸς, σθένοντος ἐν πλούτῳ, Φρυγῶν 438, εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν 547, εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται 746, εἴπερ ἔστι τῇδε θἡμέρᾳ 778, θυραῖος εἴπερ ἐστὶν 793, εἴπερ ἐστὶ σῶν Ph. 21, εἴπερ ὧδ' ἔχει 116, εἴπερ κἀγώ τι φρονῶ 192, εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε 229, εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς Oid. 54, εἴπερ τι γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος 369, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις πάνυ

ἀνάσσων 903, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου πήδῃ 1060, εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις 1086, εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς 1118, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι-ἐντρέπεσθε 1225, εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος Kol. 27, εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με 628, εἴπερ ζῇν φιλεῖς 995, εἴπερ κἄνος ὧδ' ἐλεύσεται 1206, εἴπερ οἶδε κινοῦνται λόχοι πρὸς ἄσυ Θήβης 1371, εἴπερ ἐστὶν-ξόνεδρος 1381, εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας Ant. 304, εἴπερ ἦδ' ἁμαρτάνουσ' 536, εἴπερ δεῖ 679, εἴπερ γυνὴ σὺ 741, εἴπερ εἶ γενναῖος Alet. IV, 1, εἴπερ πέφυκά γε Aload. IX, 2.

εἰργάθειν. νὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάθειν El. 1271.

εἴργειν od. εἴργειν. δεξιὸν δ' ἀνεῖς σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον El. 722, σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται Tr. 344, ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε 1257, παντοία τέχνη εἶρξαι κατ' ἦμαρ τούμφανὲς τὸ νῦν τόδε Αἴαντ' ὑπὸ σκηναῖσι Ai. 753, ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίσταται σκηνῆς ὕπαυλον 795, ἤ φόβος τις εἶργέ νιν; Ph. 569, εἶρξα πελάζειν σῆς πάτρας 1407, εἴργου Kol. 836, ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν εἴργειν μέτα Ant. 48, κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν εἶργε (εἴργε) τοῦτ' ἐξειδέναι; Oid. 129.

εἰρεσία. θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐξόμενον ποντοπόρῳ ναΐ μαθεῖναι Ai. 248.

εἴρη (verdorben). νῦν δ' εἴρη ὕποφρος ἐξ αὐτῶν Erigon. H, 1.

εἰρητέον τάδ' ἐστὶν Ai. 1250.

εἰρύειν. ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχος Tr. 1033.

εἰς. ἓν δ' ἴσθι El. 690, εἰς ἦν Ἀχαιὸς, εἰς ἀπὸ Σπάρτης 701, ἐξ ἑνὸς κακοῦ 728, δύο φέρειν ἐν ἑνὶ λόγῳ 1088, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 1149, 1363, Oid. 615, μιᾷ τῇδ' ὁδῷ El. 1314, εἰς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνὴρ 1342, ἓν δ'-αὐτὶκ' ἐξερῶ Tr. 154, ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς 460, μιᾶς ὑπὸ χλαίνης 539, ὡς ἂν ἐκ τριῶν α' ἓν εἰλόμην 734, οὐδ' ἂν εἷς ποτε-φαίη 1072, ἓν σοι φράσω Ai. 1140, ὥστε μὴ λέγειν ἓν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων 1340, μία-ἀνδρῶν ἴλη 1405, ἐξ ἑνὸς ποδὸς Ph. 91, ἡμέρας τοῦ μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς 480, νῦν δ' ἑνὸς

πρακτῶ λόγου 1043, εἰς ἐκὸ πολλῶν ταμθελὶ 1143, ἓν γέ μοι εὔχος ὀρέξαντε 1203, Ἑλλήνων ἕνα κρυθέντ' ἄρεσσον 1344, τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν' ἔρχεται μόνον πρὸ' αὐτόν Oid. 62, θνήσκουσι γὰρ, πλὴν εἰς τις, ὃς φόβῳ φυγὼν, ἦν εἶδε, πλὴν ἓν, οὐδὲν εἰς' εἰδὼς φράσαι 118, ἓν γὰρ πάλι' ἦν ἐξεύροι μαθεῖν 120, οὐ μιᾷ φάμῃ πτανεῖν νιν 122, εἴτε τις εἰς ὧν λέληθεν 247, οὐδέ γ' εἷς (οὐδὲ εἷς) δύναιτ' ἀνὴρ 281, μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτὸς 374, ἦν ἓν ἐξείπῃς ἔτι 748, ἐκπέμψ' ἦμιν Λάϊον μίαν 758, οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος 845, εἰ δ' ἄνδρ' ἓν' οἰόζωνον αὐδήσει 846, ἃ μὲν διπλαῖσι παιμνίοις, ἐγὼ δ', ἐκὶ 1135, ὁ παντλήμων ἐγὼ πάλιστ' ἀνὴρ εἰς ἓν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς 1380, ἀρκεῖν – κρύπτει μορίαν μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκπέπονεν Kol. 498, οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ὑπ' ἀνδρῶν ὅπερ πάντων πελευσθεὶς 787, κρὶ προσπόλου μιᾶς βιοστερῆ χαροῦντα 746, ἀλλ' ἓν γὰρ οἶν ἔξοιδα 985, ἓν γάρ μ' ἄμειψεν μοῦνον, ὧν σ' ἀνίστορῶ 991, μηδὲ τήνδε τὴν κόλιν ἑνὸς ποιῆσαι φαυλὸς ἀσθενοκρίσεν 1033, οὐκ οἶδα κλύων 1161, ἔστη πελεύθων ἐν πολυσχίσῳ μιᾷ 1692, ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα 1615, οὐδ' ἂν εἷς θνητῶν φράσειε 1656, μιᾷ – ἡμέρᾳ Ant. 14, ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν αὐτοκονοῦντε 55, πατρὸς ἑνὸς μητρός τε μιᾶς φύντε 144, ὅτ' οὖν ἐκεῖνος πρὸς δικλῆς μοίρας μίαν καθ' ἡμέραν ὤλοντο 170, εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος 262, λέγει τις εἷς 269, ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε, καὶ ταὐτοῦ πατρὸς 513, μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει 705, πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ', ἥτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνὸς 737, ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἂν 884, δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε 989, ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἕσῃ 1066, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν αἱρεῖ Amphitr. 1, 1, ἓν δ' ἐπίσταμαι Dan. 1, 1, μίαν μίαν Eris II, 2, τῷ κακῶς πράσσοντι μυρία μία νὺξ ἔστιν Nupl. III, 1, κρὴ ἓν ἔτι λέγειν πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέπας V, 4, οὐκ ἀπὸ μιᾶς κοίτης ἕβλαστον Skyth. I, 1, ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία Tereus VII, 11, μί' – ἀμέρα VIII, 2, οὐκ ἔστιν οὕτως

(ὄντως δὲ θεὸς) ὅστις εὑρήσεις ἴσα Phädr. VII, 2, οὐδέκη μὲν οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν κοτε VIII, 1; ἐγὼ μέν ἐξιόνθλιζω τρίχα Chrys. IV, σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διάλυται u. B. VIII, ἐν μορφῇ μιᾷ LVI, 4, καὶ καὶ τῶν τρῶν ἓν οἴσθησαι LXXXII, 1.

εἰς 1.) mit dem Accusativ: ἐρᾷδες εἰς ἡμᾶς γεγώς El. 24, κακείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις 215, κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὼν 374, ἔνθα μή ποτ' εἰς ἐνὴν πατρὸς τούτων κρύσσαι μηδὲν 486, εἰς ἐχθροὺς μόλεῖν 454, οὐ γὰρ ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον, οὐδ' εἰς Ἴλιον 574, καὶ δ' ἔγωγε δεδοίκατον, ἢ μητέρ' ὄντα κλεινὸν εἰς ἡμᾶς νέμειν 593, κἀρνοσί μ' εἰς ἅπαντας 606, χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον 615, ἐλθὼν εἰς τὸ πλησίον Ἑλλάδος κράσχημ' ἀγῶνος 681, πῶλοι διεκπάρησαν εἰς μέσον δρόμον 748, τῶν οἰχομένων εἰς Ἅιδην 888, εἰς σὲ δὴ βλέπω 954, εἰς τίν' ἐλπίδων βλέφαρ' ἔτ' ὀρθὸν; 958, εἰς χεῖρας λαβεῖν 1120, δέξαι μ' – εἰς τὸ μηδὲν 1166, ὅπῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας κοτε 1343, παράγεται – ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἰδρύσιμα 1398, εἰς ἀγῶνα τῶδε συμπεσεῖν μάχης Tr. 20, εἰς δόμους τε κἀκ δόμων – ἔκαμπε 84, εἰς τὸν ὕστερον τὸν λοιπὸν ἤδη βίστον εὐκλεᾶ ἔχειν 80, σὺ δ' εἰς τί δὴ μετοῦτ' ἐρωτήσασ' ἔχεις; 408, τοῦ σοῦδ' ἔρωτος εἰς ὅσους ἔφυ 489, ὥστε πλοῦτος κοτοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἄμπέλου 704, θόρ μαι – λαβὼν εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν 1067, εἰς λόγου στάσιν τοιάνδ' ἐκπλεῖθεν 1179, ἔρηνε – εἰς ὁδὸν Ai. 87, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη πάκα 60, πόιμνας πάσας εἰς δόμους νομίζεται 63, οὔκουν γέλωτ' ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾷν; 79, ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' εἶπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος 128, τοιοῦσδε λόγους φθόνερους πλάσσων εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς 149, οὔτε θεῶν γένος, οὐδ' ἀμείρων ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄψησιν ἀνθρώπων 399, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπέλθων 437, εἰς ὅ τι βλέπω 514, ὥστ' εἰς τοσόνδε ἦλθον 729, εἰς χεῖρας Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως θεὶς 751, κούδὲν εἰς ὄψιν πλέον 876, ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς; 1006, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔμ' θυμούμενος 1018, εἰς βυθὸν πεσεῖν 1088, ὅπως μὴ – εἰς

νηφὰς πέφνῃ 1090, πόνδε δ' εἰς ταφὰς ἐγὼ θήσω δικαίως 1109, τοῦτ' εἰς ἀγίαν τρύπαν ἔρχεταί τινι 1138, εἰ - κοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν 1249, εἰς ὁδὸν πορεύεται 1254, εἰς ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος 1278, εἰς μέσον καθεῖς 1285, πέμψον εἰς κατασκοπὴν Ph. 45, εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βροτοὶ δός μοι σφαγεῖσι 88, εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν 98, ἀφικνεῖσθον. οὗ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στέφος 490, εἰς δὲ πομπὰν τὰ κρύπτ' ἄγγελον ἦκω 590, εἰς ἐμὲ ποῦνειδος ὀνειδίσαι 522, δεῖ δ' ἐγὼν λόγων εἰς φῶς ὃ λέξει 581, ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς - στελεῖν 623, λεύσσων, ἄφαρ ψοφῇ, στρατὸν εἰς ὕδωρ 716, πάτεκτον εἰς ἄκρην - πᾶσα 748, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ 826, νικᾷν - σὴν εἰς σὲ 1053, εἰς ὅσον (χρόνον) τά τ' ἐκ νεὼς σκεύεσι ναῦται 1076, κοὐκ ἔσθ' ὅπου ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμφιν εἰς ἐμὲ 1309, παιφείας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν 1346, πῶς εἰς φῶς εἶμι; 1353, εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω 1403, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα καὶ πέμψεις 1428, εἰς ἓν ἔρχεται μόνον χαθ' αὑτὸν Oid. 62, εἰς καλὸν εἶπας 78, ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ 222, οὐκ εἰς ἄλεθρον; 430, 1146, εἰς βλάβην φέρον 517, οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν - φέρει 519, τό νιν' εἰς ἐαυτὸν 706, ἐξέρριψεν εἰς ἄβατον ὄρος 719, ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων 744, ἐστὶν - εἰς ἐμὲ ἔπαρ 847, ὥρησεν εἰς ἀνάγκαν 877, εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβρῦ πεμφεύματα 980, εἰς οἴκους μολεῖν 1010, ἐξ ἕρου εἰς ἀρκτοῦρον 1137, κἀμά τ' εἰς ἕπαυλ' ἐγὼ ἥλαινον, ῥύτός τ' εἰς τὸ Δαΐαν στραθμὰ 1138, εἰς τόδ' ἥξεις 1158, κἀπ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν 1180, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ ἐκόντα 1229, εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦνθ' ἑλεύσσομεν 1254, οὐδὲν εἰδὼ χάριν πράσσων 1353, ποίας ἀφτῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας 1489, εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν 1527, ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος Kol. 98, οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον 415, χωρεῖμ' ἂν εἰς τόδε 507, ἄιδρις εἰς τόδ' ἦλθον 548, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν 577, νιν εἰς τόδ' εἶσας αὖχημα 712, ἀφ' ἅθλιον τοὔνειδος ἀνείδισ' εἰς σὲ, κἄμὲ, καὶ τὸ πᾶν γένος; 754, πότερα νομίζεις ὀνστυχῆν ἔμ', εἰς τὰ σὰ, ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον; 800, τάχ' εἰς βάσανον εἶ χερῶν 834, τάχ' ἄν τι μηνίσ-

εἰσ τῆς γένυς ἄκρα 965, ἀπὸ ὅτου κἀξ εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμοὺς δ' ἡμάρτανον 968, εἰ – εἰς χείρας ἦλθον πατρί 975, εἰς οὓς ἔδρων 976, σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα 981, κοὐκ ἄλλον ἕξεις εἰς τόδε 1028, εἰς ἐκεῖνα μὴ τανῦν ἀποσκόπει πατρῷα καὶ μητρῷα πήματα 1195, οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὔτ' ἔργου μολὼν 1297, τὸν ἐκπάλαιον εἰς Θήβας στόλον ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας 1305, ἀλλ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες εἰς τὸ συμπονεῖν 1368, ἐρημώσειν εἰς προὔπτον ᾅδην 1449, χὤταν εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἄφικται 1580, ὅταν – εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ 1587, εἰς ἐπόψιον πάγον μολοῦσα 1600, εἰς γᾶν ἑτρόπατα Ant. 112, ὁδοὺς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν 226, ἕτος (ἔτους) εἰς ἔσος 840, ὃδ' ἐκ δόμων ἄφοδος εἰς δέον πορᾷ 886, εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοὺς 731, εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφὰς 920, εἰς θεοὺς ἔτι βλέπειν 922, εἰς γὰρ παλαιὸν θῶκον ὀρνιθοσκόπον ἕζων 999, ὁρῶσθ' εἰς ἐπόψιον τόπον 1110, χρὴ δὲ τἄτ' εἰς θεοὺς μηδὲν ἀσκεπτεῖν 1349, ἀπελθεῖν εἰς ἀκτάς Aig. I, 1, χρόσσ' εἰς δὺς (εἰσδύς) ἀμφίλινα κρούπαλα Aichm. VIII, 3, εἰς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δὶς Akris. XI, 4, εἰς ἔλεγχον ἑξιὸν πτόλιν Alet. V, 2, ἰεῖ γὰρ ἐπ' ἄκρας Πίνδου Δάκμου τ' ἀπὸ Παιόνων εἰς Ἀμφιλόχους Inach. XI, 3 (s. Vorr.), οὔτε μ' εἰς Δωδῶνος, οὔτε Πυθικῶν γύας τις ἂν πείσειεν (γν τις ἀπείσειεν) Nipt. I, 1, κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν Oinom. I, 3, διεμπολούμεθα – αἱ δ' εἰς ἀήθη δώμαθ', αἱ δ' ἐπιῤῥοθα Tereus VII, 10, χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ Triptol. I, 1, εἰς ὀρθὸν φρονεῖν IX, 7, πάντ' ἐπαλύπτων ὁ χρόνος εἰς (τὸ) φῶς ἄγει u. B. V, εἰς βίαν ἄγον XXIII, 6, ἥξεις – εἰς τὸ μόρσιμόν XXXII, 2, ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω XXXVI, βᾶσ' εἰς ὁδὸν LX, 2, 1, εἰς Ἀλίβαντα (Ἀλύβαντα) κατακεσεῖν αὐτὸν LXXVIII, 2, εἰς Ἅιδαν πλέων XCV, 1, χωρῶμεν ἤδη – εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα C, 2, μέν' εἰς (μένεις) σοφιστὴν ἐμόν CV, 161. 2.) scheinbar mit dem Genitiv: εἰς Ἄιδου Tr. 4, Ph. 1349, Oid. 1372. S. auch ἐς.

εἰσάγειν. ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ El. 39, νὺξ γὰρ εἰσάγει, καὶ νὺξ ἀπωθεῖ Tr. 29, καὶ σέ γ' εἰσάξω Ph. 674.

εἰσαεί. μενῶ σ' ἐγὼ – ἀραῖος εἰσαεὶ βαρὺς Tr. 1202, ἢ τὸν εἰσαεὶ λειπατήσει χρόνον; Ai. 342, ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεὶ 570, ἢ τε σύμμαχος Δίκη χ' οἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί Oid. 275, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ 1013.

εἶδαι. σὺ γάρ νιν εἰς τόδ' εἶσας αὔχημα Kol. 713.

εἰσαιέν. ὁ γὰρ εἰσοράων (εἰσορᾷν, aäd. εἰσαιὲν ὁρῶν) κύκλος Kol. 704.

εἰσακούειν. ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν El. 38, τίνος βροτῶν λόγον τόνδ' εἰσακούσασα 884, ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίᾳ, θάλλοντά τ' εἰσήκουον 952, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν 1098, ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας Tr. 337, τοῦτον λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγώ, ὡς – 351, ἐν μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος 424, ἃς (οἰμωγὰς) οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγὼ Ai. 318, τοῦδ' εἰσάκουε τἀνδρός 789, τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσῃ Kol. 290, τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν ξύμπαντες 1645, ἔχεις τι, κεἰσήκουσας; Ant. 9.

εἰσάλλεσθαι. τὰ δ' ἐπὶ πρατὶ μοι πότμος δυσκόριστος εἰσήλατο (εἰσήλατο) Ant. 1347, ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ μέσον ἐς τὸν αὐχένα εἰσαλοίην u. B. XXXVII, 2.

εἰσαναβαίνειν. ἀκρότατον (ἀκροτάταν) εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον Oid. 876.

εἰσάπαξ. ἐπείπερ εἰσάπαξ συνῆνεσα Ph. 122, ὃς οὐκ ἂν εἶλεν εἰσάπαξ εἰπεῖν 443, εἰσάπαξ τρέσας Kol. 1419.

εἰσαφικόμεναι Φόρκυν κόρας u. B. LXX, 4, 1.

εἰσβαίνειν. ἐμοὶ οἴκτος δεινὸς εἰσέβη Tr. 298, τοιαῦτα καὐτὸς εἰσέβην κακὰ Kol. 997, αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης νυμφεῖον Ἄιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν Ant. 1205.

εἰσβάλλειν. ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις ἤρειζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί El. 719, ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις ὤρτυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά Ai. 60.

εἰσγράφειν. ἃ (μαντεῖα) – εἰσεγραψάμην, πρὸς τῆς – δρυὸς Tr. 1167.

εἰσδέχεσθαι. ὡς ἀπ' ἐλπίδων οὐχ ἅπερ ἐξέπεμψεν εἰσεδεξάμην El. 1128, τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον; Tr. 376, τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς τῆσδ' – μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα Oid. 238.

εἰσδύειν. οἷον εἰσέδυ μ' ἅμα πίντρων τε τἀνδ' οἴστρημα, καὶ μνήμη κακῶν Oid. 1317. S. auch δύειν.

εἰσέπειτα. πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος, τά τ' εἰσέπειτα, σῇ κυβερνᾶσθαι χερὶ Ai. 35.

εἰσέρχεσθαι. εἰσῆλθε λαμπρὸς El. 685, εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα 700, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι – 1105, ἀρήξατ' εἰσελθόντες Ai. 329, ὡς ἄδυρος εἰσελήλυθας Oid. 319, ὅπως εἰσῆλθε 1244, εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακὴ Kol. 372, ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων 907, δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν 913, εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων πλωτῷ γένει u. B. XXIII, 9. S. auch ἐσέρχεσθαι.

εἰσιδεῖν. ὅταν – εἰσίδω ἐσθήματα φοροῦντα El. 268, αὐτὴν εἰσιδεῖν – δευτέραν ὁμιλίαν 417, τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο – κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι Tr. 151, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι 303, ὥστε μή τιν' εἰσιδὼν στέρξαι γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον 576, κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι 903, ὅπως τὸν Διὸς ἄλκιμον γόνον μὴ ταρβαλέα θάνοιμι μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ 958, τίς ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον πηδῶντα Ai. 29, ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς 67, σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν 70, πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ; 463, εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσίδοιμι ποτὲ 755, αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμφερῆς ἐμοὶ 1152, σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα ἀνώδυνον βλέποντα 882, πῶς ἂν εἰσίδοιμί σε 1214, οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω Oid. 105, δι' ἃ νιν εἰσιδεῖν θέλω 768, ὅστις κἀτοιδε τὸν βοτῆρ' – εἶτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών; 1049, ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν 1052, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ θρανσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις Ant. 476, ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω 1383, εἶδ' εὖ φρο-

πήσσω· εἰσίδοιμί που (που) φρενῶν ἐκβόλον καλῶς ss Alkm. I, 1. 3. auch ἐσιδεῖν.

εἰσιέναι (εἶμι). ἀλλ' εἶσιθ' εἴσω El. 802, ἀλλ' εἶσιθι 1052, εἶσιτ', ὦ ξένοι 1323, πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι 1339, γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ Tr. 1199, ὧν μαθόντες, αὖθις εἴσιτον Ph. 541, αὖθις αὖ πάλιν εἶσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς 953.

εἰσκηρύσσειν. ὅσων εἰσεκήρυξαν βραβεῖς δρόμων διαύλων πεντάεθλα El. 690.

εἰσκομίζειν s. ἐσκομίζειν.

εἰσλεύσσειν s. ἐσλεύσσειν.

εἰσοίκησις. προσκήσαντες τὴν ἔσω ᾤκουν εἰσοίκησιν Ph. 534.

εἰσοπίσω. ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι Ph. 1105.

εἰσορᾶν. ἀλλ' εἰσόρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθῃς El. 584, τοῦδε φροντίδ' οὐκ ἔτ' εἰσορῶ 611, πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν 664, πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν - ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ 878, οὐκ εἰσορᾷς; 997, πατέρα γὰρ εἰσορᾷν δοκῶ 1361, εἰσοράτε που τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; 1430, τάσδε δ' ἅσπερ εἰσορᾷς Tr. 283, ὡς ἐρπόντος εἰσορᾷς ἐμοῦ 894, ἔκλαιεν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη 909, πένθος οἷον εἰσορῶ ξένους 1112, τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν Ai. 127, ὥσπερ εἰσορᾶτ' ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τῶς - 840, δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν Ph. 27, οὐ γὰρ οἶσθά μ', ὄντιν' εἰσορᾷς; 249, τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι 455, εἰσορῶν ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται 501, ὃς γ' ἡλίαν τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος μόνος δέδωκας 663, Ὀδυσσέως, ἐμοῦγ', ὃν εἰσορᾷς 977, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς Oid. 22, τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς 1120, οἵ' ἔργ' ἀνύσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθε 1224, θέαμα δ' εἰσόψει τάχα τοιοῦτον 1295, ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι 1412, μηδέ μου κάρα τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς Kol. 286, ἃ γὰρ εἰσοράων (εἰσορῶν od. εἰσάιεν ὀρῶν) κύκλος λεύσσει νιν Μοῖρον Διὸς 704, ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε, καὶ γένος τὸ πᾶν 772, τὰς

κύρας εἰσόψῃ τάσδ' ἄσσον αὖθις ὧδε προσκολουμένας 1097, ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν 1358, τοιγάρ δ' ὁ δαίμων εἰσοψᾷ μὲν 1370, θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσι 1536, οἰωνοῖς γλυκὺν θησαυρὸν, εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς Ant. 30, ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς; 288, ὅταν πέλας ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου 581, ἤδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἐδώλια δέδοικας Achai. VII, 1, νεκρὸς τάριχος εἰσορᾷν Αἰγύπτιος Phin. III, οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ u. B. X, 1, 2, S. auch ἐσορᾷν.

εἰσορμᾶν. ἐξαίφνης σφ' ὁρῶ τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην Tr. 913.

εἰσπαλεῖν. βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους Oid. 1252.

εἰσπέμπειν. μάντιν κακοῦργον εἰσπέμψας Oid. 705.

εἰσπίπτειν. ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον Ai. 55.

εἰσπλεῖν. ὃν (ὑμέναιον) δόμοις ἄναρμὸν εἰσέπλευσας Oid. 423.

εἰσχειρίζειν. ἣν (ἀρχὴν) ἐμοὶ πόλις δωρητὸν, οὐκ αἰτητὸν, εἰσεχείρισε Oid. 384.

εἶσω. ἀλλ' εἶσιθ' εἴσω El. 802, εἴσω παρέλθετε 1337, παράγεται – εἴσω στέγας 1392, χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει 1491, αἵ τ' εἴσω στέγης, αἵ τ' ἐκτὸς αὐλῆς Tr. 202, εἴσω στέγης χωρῶμεν 492, εἴσω δ' ἀποστείχουσα 693, ἥκει τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ κωκυτὸν εἴσω 867, ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη 900, εἴσω τῆσδε πακταίνειν πύλης Ai. 11, χωροῖς ἂν εἴσω Ph. 674, ἰὼν εἴσω Oid. 461, πυκνάπτεροι δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες Kol. 18, ἀλλά νιν κομίζετ' εἴσω Ant. 578. S. auch ἔσω.

εἶτα – ἐκτετίμηνται πλέον El. 63, εἶτα – ξύνειμι 262, εἶτα – πῆξαι 419, εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ 1192, εἶτα – ἐνταῦθα δὴ βόησε Tr. 770, εἶτ' ὀνείδεσιν ἥρασσον Ai. 724, εἶτα δεύτερον – τότ' ἀντιφωνεῖ 770, κἄτ' – εἶπε τοιοῦτον λόγον 1152, εἶτα δ' ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαῖος Oid. 452, κἄτα κρῖν' αὐτὸς μαθὼν 544, κἀθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστρεξεν μέγα; 1023, κἄτα τίς γαμεῖ; 1500, κἀθ' – πάρος τούμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα; Kol. 418, κἀθ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ, τοῦδ' ἐκλανθάνῃ

1005, εἶτ' ἔλυσε δυσκινεῖς στολὰς 1597, οἶκον ἐρεῖς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἅπει; Ant. 244, κἄτ' αὖ γιν- ἀμᾷ 601, κἄτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι 1019, εἶθ' - ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος 1234, φίλους, αὖθις δὲ τιμὰς, εἶτα τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος ταγοῦσιν ἡδίστην ἕδραν Aload. XI, 2, εἶτ' ἦμαρ ἄξει μέσσον ὄμφακος τύπον Thyest. VI, 5, εἶθ' ἅλλεται μὲν αὐτὸς Oinom. III, 3, nach dem Participium El. 52, 552, 1088, Ai. 468, 1092, 1094, Oid. 1402, Kol. 264, 277, 914, Alet. VII, 2. 4, Nauph. III, 2.

εἴτε einmal Oid. 517, einmal in der Frage Tr. 255, εἴτε - εἴτε Ai. 7, 1108, Ph. 22, Oid. 42, 194, 246, 1104, Ant. 38, 486, 887, εἴτε - εἴτ' ἄρ' οὖν Ph. 345, εἴτ' οὖν - εἴτε El. 199, Oid. 1049, εἴτ' οὖν - εἴτε μὴ El. 560, εἴτε - εἴτε - εἴτε El. 606, εἰ - εἴτε Oid. 92, ἢ - ἢ - εἴτε Ai. 178.

εἰωθα s. ἔθειν.

εἰωθότως. ἦ πολλὰ χαίρειν εἶπας, οὐκ εἰωθότως El. 1456.

ἐκ und ἐξ 1.) mit Substantivis u. Adiectivis: ὀὐξ ἀριστερᾶς δ' ὁδὸς El. 7, ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγὼ ποτε - ἤνεγκα, κἀξέσωσα 11, τέθνηκ' ἐξ ἀναγκαίας τύχης 48, ἐκ τροχηλάτων δίφρων κυλισθεὶς 49, τὸν ἐκ δολερᾶς ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις 124, ἀλλ' οὔ τοι τόν γ' ἐξ Ἅιδα παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀνστάσεις 137, οὐδέποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι 231, ἐκ δόλου κατέκτανε 279, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν 291, ἐκ χερῶν κλέψασ' - τῶν ἐμῶν 296, βεβῶτος ἐκ δόμων 311, τὴν σὴν ὅμαιμον ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν, ἐκ τε μητρὸς 325, μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν 398, ἐκ δείματός του νυκτέρου (πειισθεῖσα) 410, ἐξ ὑπερτέρας χερὸς ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδὶ 455, οὗ τις πω ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἶκου πολύπονος αἰκία 514, κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας 590, τοὺς ἐκ Διὸς 659, ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας 704, ἐκ δ' ὑποστροφῆς τελοῦντες ἕκτον - δρόμον 725, ἄλλος ἄλλον, ἐξ ἑνὸς κακοῦ, ἔθρανε, κἀνέπιπτε 728, οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος 731, τοὺς ἄλλους - δρόμους ὠρθοῦθ'

ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων 742, ἠξὲ ἐνεύκτων ὧλισθε 746, ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον, οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ ἐγγηράσειν ἠδὺν 780, κολώνης ἐξ ἄκρας νεοῤῥύτους πηγὰς γάλακτος 894, εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω θανόντος αἴσῃ 968, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ 987, ὅτι σφίσιν δὴ τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖται 1070, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ μόγον πρόσευρον πιστὸν 1351, ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων 1856, λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου 1429, ἐκ προφάσεως χωρεῖ 1431, ἐκ δασκίου γενειάδος προσνοὶ διεῤῥαίνοντο Tr. 13, ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω 28, πᾷξ ἀγεννήτων ἄρα μῦθον καλῶς πίπτουσιν 61, ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδῶναι δισσῶν ἐκ παλειάδων ἔφη 172, κἀκ μάχης ἄγοντ' ἀπαρχὰς 182, ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς 281, ἐξ ὀλβίων ἄζηλον αὐροῦσαι βίον 284, αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως ἀνδρῶν 301, οὔτ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου χρύφῳ διοίσει γλῶσσαν 322, ἐκ δόμων παρεύκει 332, ἐξ ἐκ ταχείας - αἴσσεις 395, κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου ποινὴν χάριν 485, ὃ - παρὰ Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀμειλόμην 558, ὅπως ἂν - ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ 619, χαλκῆς ὅπως δύσνικτον ἐκ βέλτου γραφὴν 633, ἐκ γῆς - ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφρούς 701, ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε σφραγῶν διελθὼν ἰὸς 716, ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας 727, πρὸς ἀμφίπλυστον ἐκ πόντου πέτραν 780, ἐκ προσέρου λιγνύος διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας 795, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς πόρθμευσον 801, βέβηκε - ἐξ ἀμιγήτου πρὸς 875, ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων 955, δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν εἰς χεῖρα τὴν πεπονῦσαν 1066, δείξω κἀδ' ἐκ καλυμμάτων 1078, ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερὸς 1133, ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι 1159, ὅστις μὴ 'ξ ἁλαστόρων νοσοῖ 1235, κατηναρισμένας ἐκ χειρὸς Αἰ. 27, ζημενῆς, λόγος ἐκ Δαναῶν κακόφρονος 138, ἀλλ' ἅγε ἐξ ἐθράνων 194, ὃς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακὰ 277, μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἦκοι 278, ἐκ πατρώας ἦκων γενεᾶς (ἄριστος) 636, ἐξ ἀέλπτων 716, ἐκ σανέδρου - κύκλου μεταστὰς 749, ἐξ ἕδρας πέφευγε με 780, τί μ' - ἐξ ἕδρας ἀφίστατε 788, φρασᾶτ' ἄφω πρὸς

ἔτευξε δὲ τὸ φοινίσσῃ πλημμὴ μελίνοθεν αἵματι 918, τὸν ἐκ θώρηκος γεγῶτά πολεμίου νόθον 1013, ζωστῆρι πρὶν θέλξαι ἵππικῶν ἐξ ἀντύγων 1030, ἐξ οὐρίων ὁρμοῦσαν 1083, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος 1228, ἐκ τῶνδε τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε κατάστασις γένοιτ' ἂν 1246, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγὼς 1289, ὃς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγὼς 1299, ἐκ πλεύσας - τὸν ὑπασπιδιὸν κόσμον φερέτω 1406, βαιὸν ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς Phᵉ 20, ὡς - κοινὰ ἐξ ἀμφοῖν εἴη 25, ἐξ οἴκων μολεῖν 60, πέπλευκας - οὔτ' ἐξ ἀνάγκης 73, οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς 88, ὃν γὰρ ἐξ ἐνὸς πόδος ἥμας - χειρώσεται 91, ὑπόταν μόλῃ δεινὸς ὁδίτης τῶνδ' ἐκ μελάθρων 147, ἐξ Ἰλίου - ναυστολῶ 245, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως 260, ἡνίκ' ἐκ τῆς κοντίας Χρύσης κατέσχον δεῦρο 269, ἐκ πολλῶν σάλου εὔδοντα 271, πολίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς ἐξ ὕπνου στῆναι τότε; 277, τοξευτὸς ἐκ Φοίβου δαμείς 335, πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως 384, ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ' Ὀδυσσέως 406, τὰ παφυῦργα - ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου 449, πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν 467, τὰν ἐκ θεῶν νέμεσιν 517, μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς ἐμᾶς 528, πλέων - ἐξ (ἀπ') Ἰλίου πρὸς οἶκον 548, ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν; 563, ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς 577, κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν 624, πνεῦμα τοὐκ πρώρας 639, φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἐλεῖν 760, πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴποτε τόξων πτανῶν πτανοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβὰν 710, τί δή ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς λόγου σίωπᾷς; 730, στάζει γὰρ ἀνὰ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηλῖον αἷμα 783, εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν 874, ὁ παῖς - ὁὐξ Ἀχιλλέως 940, ἐκ βίας ἄγει 945, ἔμ' - οὐδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; 985, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς σπείλωσι ναῦται 1076, καὶ τὰ πρὶν ἐκ λόγων καλῶν κακῶς ἔπραξα 1268, δέχου χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε 1287, οὐχὶ Σισύφου πατρός, ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως 1312, τὰς ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας 1316, νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης 1326, ἀνὴρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἁλοὺς 1337, ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' αὐκλεῶς θέσθαι βίον 1422, ὡς ἐγὼ οὐκ ἔστιν ὑμῶν

ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ Oid. 61, ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὖτ' ἐγὼ φανῶ 132, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διάλεκτο 225, εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς τὸν αὐτόχειρα 230, πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης 357, οὐξ ἀρχῆς φίλος 385, οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτὸν 396, καί σ' - ἐλᾷ πρὸ' ἐκ γῆς τῆσδε 418, τυφλὸς ἐκ δεδορκότος 454, κἀξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις 458, ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν τε κἀξ οἰκείας φρενὸς κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοὐμόν; 528, κἀξ ἴσου τιμώμενος 563, ἐξ ἴσου δεῖ κἀμὸν 627, ἐκ δόμων στείχουσαν 632, φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς 659, κἀξ ὁδοῦ μ' - ἠλαυνέτην 804, σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς 811, ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος 831, παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν 854, ἐκ τῆς Κορίνθου (ἀφιγμένος) 936, ἐκ τῆς Κορίνθου (ἐστὶ) 955, καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδένι; 1019, ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὃς εἶ 1036, τὸν ἐξ ἀγρῶν 1051, οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδουλος 1062, ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναῤῥήξῃ κακὰ 1075, τρεῖς ὅλους ἐξ ἤρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμήνους χρόνους 1137, λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου 1141, πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινὸς 1162, τίνας πολιτῶν τῶνδε, κἀκ πρίας στέγης; 1164, δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχέων ἐκ στομάτων 1219, ἔνθα - ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι 1250, ἐκ πυθμένων ἔκλινε κοῖλα κλεῖθρά 1261, ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἐαυτὸν 1290, τὸν ἐκ θεῶν φανέντ' ἄναγνον 1382, κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν 1397, ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδε 1436, κἀκ τῶν ἴσων ἐκτήσαθ' ὑμᾶς 1498, ἐκ τῆσδ' ἕδρας ἔξελθε Kol. 36, ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται 67, καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος 113, οὔ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἑδράνων ἄκοντά τις ἄξει 176, σέ τ' ἐξ ἴσου οἰκτείρομεν καὶ τόνδε 254, τὰ ἐκ θεῶν τρέμοντες 256, βάθρων ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες 264, ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς 441, ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς κρήνης ἐνέγκου 469, τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χερροῖν τιθεὶς ἐλαίας 483, ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον 486, ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων; 604, ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα

δεξιώματα δόρει διαπεδᾶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου (χρόνου) 620, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει 807, οὔκουν πατ' ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι ἀδοπροήσῃς 848, ἐκ τίνος φόβου ποτὲ βουθυτοῦντά μ' ἔσχετε; 887, ἄτρωτον ῥᾳ μενῆ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερὸς 906, τὸν ἑφέσπερον πέτρας νιφάδος πελῶσ' Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ 1061, τἄλλα μὴ 'ξ ἄλλων πύθῃ (πάθῃ) 1266, γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγὰς 1292, εἰ γάρ τι πιστὸν ἐρτὶν ἐκ χρηστηρίων 1331, αἵματι πεσῇ μιανθεὶς χῷ ξύναιμος ἐξ ἴσου 1374, ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν ὁροεῖ 1425, ἐπείχει με τοῦ θεοῦ πάρον 1540, κνυζεῖσθαί τ' ἐξ ἄγρων 1571, ἐκ θεοῦ καλούμενος 1629, χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε 1641, ἤ τιν' ἐκ θεῶν πομπὸς 1661, τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή 1694, οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων Ant. 68, ὃν – ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων 111, ἐκ μὲν δὴ πολέμων τῶν νῦν θέσθε λησμοσύνην 150, ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομπεῖσιν ἐκ πάντων δίχα ἕσπειλ' ἱκέσθαι 164, ἐκ φρύρου τοῦ γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει 180, οὐκ ἐξ ἄπακτος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν 312, ἐκ τῶν αἰσχρῶν λημμάτων – ἀτωμένους 313, ὃδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾷ 386, καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπηνέμοι 411, ἐκ – πρόχου χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει 430, τὸ – αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι 487, τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς 466, δηλοῖ τὸ γέννημ' ὡμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς τῆς παιδὸς 471, ὁπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ 475, ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε, καὶ ταὐτοῦ πατρὸς 513, εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ 516, ὡς – τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρὶ 644, πόλεως ἀπισῄσασαν ἐκ πάσης μάνην 656, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχὺς 766, ζεύχθη – κερτομίοις ὀργαῖς ἐκ Διονύσου 957, ἕλκος τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος 973, τοῖς τυφλοῖσι γὰρ αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει 990, ἐκ θυμάτων Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν 1006, ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις 1015, τὸ δ' ἐκ τυράννων (γένος) αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ 1056, τῶν σῶν ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν 1066, λευκὴν τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα 1093, κόρην ἐκ κατώρυχος στέγης ἄνες 1100, τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς ὑπερτάταν πόλεων 1137, ἐκ δωμάτων – πάρα 1181, τάδ' ἐξ ἀθύμου

δεσπόσσυ κελεύσμασιν ἠθροῦμεν 1219, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας 1318, ἔκ τε γενναίων ἅμα γεγῶτας Alet. VII, 3, ἐπ' μὲν Ἐριχθονίου κοτιμάστειον ἔσχεθε κοῦρον Λυτόλυκον Tham. V, 1, ἐκ πάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνὴρ Inach. I, 2, ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι Hippon. II, πόνῳ πόνον ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν Niob. VI, 3, κρυμνὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου Poimen. VI, 1, ἐκ θνητῆς τε φὼς Polyxen. III, 6, ἐξ ἀδήλου ἐρχέται νέα u. B. LVI, 5, καὶ τῷ ποτὶ θειρὰν ἔρχομαι (σ') ἔκ τε λύρας, ἔκ τε νόμων LXXV, 3, ἐξ ἀνθρώπων (τι) πέπονθεν; CV, 110, 5, πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται 141, ἐκ βάθρων ἐλῶ 153, 1: 2.) mit Pronominibus Personalibus: μάθ' ἐξ ἐμοῦ El. 352, ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν· ἐξ ἐμοῦ 526, τῶν ἐξ ἐμοῦ παίδων 544, ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλου – τῷδε πιστεύω λόγῳ 885, ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε 1029, τὸν πόθῳ τὸν ἐξ ἐμοῦ Tr. 631, διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν, διπλῆν δὲ πατρός Ph. 1370, οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ Oid. 976, ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπῳκεῖνο 997, τά τ' ἐξ ἐμοῦ καλαίφατα Kol. 458, αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ (μοι) παῖδες 530, ἐχθρανῇ μὲν ἐξ ἐμοῦ Ant. 93, μὲ καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95, ἐξ ἐμοῦ (ἐκ γ' ἐμοῦ) τιμήσεται 210, εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας 304, ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν 665, ἐξ ἐμοῦ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν 1058, κοὔπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν ἠνέγκατο Tr. 461, κοὐκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανῇ Kol. 51, κοὔποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνθένδε Ant. 207, ἔκ τε σοῦ κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα, τοῦ τε συννόμου El. 599, ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φρύγου φέρω Oid. 590, ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε Ant. 1073, θανεῖν – ἐκ σέθεν El. 579, οὐκ ἐκ σέθεν φήτειρεθ' οὗτος 1411, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν, καὶ κατεκοίμησα τοὐμὸν ὄμμα Oid. 1221, πρός σ' ὅ τε σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι Kol. 250, ἐκ σέθεν ἁλώμενος 1363, ἆρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι; 70, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος 97; ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ

φιλεῖσθ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς συνηθείας 732, – νῦν δ' εἴρη ἔκφοβος ἐξ αὐτῶν Etigon. 2, 1; Reflexivis: εἶπ' ἀλλ' ἡμὶν ἐκ σαυτῆς Tr. 321, ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει 677; Possessivis: εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ Ph. 988; Demonstrativis: ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' (πάντων) ἐγὼ Kol. 742, κἀξ τοῦδε μηνίσασα – κατεῖδ' ἡμαιους Ai. 570, ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ γυναῖκας εἶναι τάδε Ant. 578, ἐκ τοῦδε δ', οἷσιν παρθένοιν, – τροφὰς ἔχω βίου Kol. 445, κἀκ τῶνδε πρόσοπόλοι μόνον Tr. 1109, τί δῆτ' ἂν ὤς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε; Ai. 537, ἐκ δὲ τῶνδέ μοι σὺ πρῶτος – ἥρμενον 823, ἀκ τῶνδε δρώσα Oid. 235, τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμι 282, ὅπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκ ἔτ' ὀλεῖ ἀκόλλυται 1251, ἐκ τῶνδε τούτους ἔξεκίσταμαι κακῶς παρηγμένους μισθοῖσιν ἐργάσθαι τάδε Ant. 293, κἀκ τῶνδε κρεθὶς ἐνὸς πεντηκοντάδας Nacpl. V, 5, βάρος ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει Kol. 1142, ἐγὼ ἔσῃ κρύβδ' ἐκ ταύταιν ξυνὼν 1249, εἰ μὲν ἐκ κείνου μάθὼν ψεύδῃ Tr. 449, μή τοι φῶσιν γ' ἀσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγὼς Ai. 472, εὐθαίμων ἀνύσει, καὶ μέγας ἐκ κείνων Ph. 721, ἵν' ἐξ ἐκείνων – θάνω Oid. 1454; Interrogativis: ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσά; El. 409; Indefinitis: εὕρημα δέξαι' ἐκ τοῦ Νυμφῶν Ἐλικωνιάδων Oid. 1107, ἐκ θεῶν του, πελίτηριον (πᾶξ ἀλιτηροῦ) φρενῶς, εἰσῆλθε – ἔρις κακὴ Kol. 371, σοφίᾳ γὰρ ἐκ του κλεινὸν ἔπος πέφανται Ant. 620; Relativis: ἐξ ἧς (φύσεως) ἔβλαστες Ph. 1311, ἐξ οὗ γὰρ ἦτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν Tr. 88, ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦδ' ἐδεξάμην – δόρημα Ai. 661, ἐξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων 1337, ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλῇ ἐμὸς Oid. 1208, ἐξ ὅτου πάτραν διήνεμον λέλοιπεν Tr. 326, διδαχὸν, ἐξ ὅτου φορᾷ 671, ὃν δὴ παλαί' ἂν ἐξ ὅτου δέδοικ' ἐγὼ μή μοι βεβῆκοι Ph. 493, ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔλαβε Kol. 345, τὸ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἔσχετε 1617, ἐξ ὅτου δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο Ant. 12, κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη 457; ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα 1092; Partitivis s. unter no. 1; Correlativis: οἷος ἐξ οἷου τραφῆς Ai. 537,

ἐξ οἴκων – οἰκείας εἰς ἄγρας ἐμπίπτεις El. 214, ἐξ οἴκων ἔχω 1379, νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρημαι τάλας Tr. 1075, ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἔκσιν λαβεῖν Thyest. III, 6. 3) mit Zahlwörtern: οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθεὶς Kol. 737, δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε Ant. 989, κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς θέκα Naupl. V, 4, ὃθ' οὕνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιδ' ἅμα πατρός τ' ἐκείνης τ' ἀρφανισμένος βίου Tr. 941, τάδ' ἐκ δυεῖν (δυοῖν) ἐρῴωγεν, οὐ μόνου, κακὰ Oid. 1280, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἓν εἰλόμην Tr. 734. 4) adverbialisch: ἐκ δ' ἠῦσ' ἐγώ Tr. 565, ἐκ δ' ἐλώπισε πλευρὰν ἅπασαν 925, ἐκ μὲν ἰσχάτας βέβρωκε σάρκας 1053, ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πέπτωκεν 1055, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς ἠρᾶτο Ant. 427, ἐκ δ' ὀρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν 1233.

ἑκάς. κᾆσ' οὐχ ἑκὰς που Ph. 41, αἰδ' οὐχ ἑκὰς Kol. 1668.

ἕκαστος. τὸ παθεῖν ἕκαστος ἐμαθεῖν θέλων οὐκ ἂν μεθεῖτο Tr. 196, εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος Ant. 262, παθὼν δ' ἕκαστος ὢν τύχῃ λέγει Phaidr. V, 3.

Ἑκαταῖος. τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρκων Chrys. II.

Ἑκάτη. πῦρ ἱερὸν, τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος Rizot. II, 2.

ἑκατι. ἔργον δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας Tr. 274, ὡς τῆς κόρης ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὔρυτον ἕλοι 353, βροτῶν ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐκιψαῦσαι μόνον Ph. 669.

ἑκατόμπους. τῶν ἑκατομπόδων Νηρῇδων ἀκόλουθος Kol. 718.

ἑκατόν. τὰ πάνθ' ὁμοῦ ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα Tr. 762.

ἐκβαβάξαι Antenor. III, 2.

ἐκβαίνειν. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν – ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν Tr. 672, τίνος βοὴ πάρωλος ἐξέβη νάπους; Ai. 892, καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετο Ph. 357, ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ; 896, πῶς δῆθ' ὁδουρὸν οἷος (ὅμοιος) ἐξέβης λαθών; Aig. V.

ἐκβάλλειν. τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς – ἐκβαλοῦσ' ἔχεις El. 590, μὲ πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν 649, τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες, οὐκ

ἔσασιν, πρὶν τις ἐκβάλῃ Ai. 966, λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ 1388, τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως 1392, οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ Ph. 257, ὅντ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες 600, ἐκβαλεῖν ἐμὲ 1034, ἔγωγ' Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με 1390, ἀλλ' ἐκβάλοντες, εἰ πάλιν σώσουσ', ὥρα 1391, ταύτης (ἀρχῆς) – λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται Oid. 386, ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν 399, φίλον ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω, καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον 611, κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' (ἔπος) ἐκβαλεῖν πάλιν 849, τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι τοιοῦδε Kol. 631, οὔ ποτ' ἐκβαλῶ χάριν τὴν τοῦδε 636, ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων 646, τότ' ἐξεώθεις, κἀξέβαλλες 770, ὅπως – τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς 1307, κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ 1343, μή νύν ποτ' – τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς Ant. 649, φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει κνοὴν λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος 1238, τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν; u. B. XXIII, 13, τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη Ai. 808, ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος ὄργισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται 1064, ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς ξὺν σφῶν ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον Kol. 1257.

ἐκβιάζεσθαι. ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων χειρῶν ἐκβεβιασμένον Ph. 1129.

ἐκβολή. ἐκεῖ – ἦν – οὐ δικέλλης ἐκβολὴ Ant. 250.

ἔκβρωμα. ὥστε πρίονος ἔκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου Tr. 700.

ἔκγονος. τοὺς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο Ai. 842, οὔτε γὰρ ἔκγονα κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται Oid. 172, πότερα τὰ (δὲ) τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ μοῦ λέγεις; Kol. 588.

ἐκδακρύειν. ποῖ' ἐκδακρῦσαι; ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά; Ph. 278.

ἐκδεικνύναι. ὡς – τὸ τούτων μᾶλλος ἐκδείξειας ἂν El. 848, ἵν' – αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοὶ Kol. 1021.

ἐκδέχεσθαι. σὺ μὲν μένων νῦν κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχου Ph. 123.

ἐκδημεῖν. Θεωρὸς ἐκδημῶν Oid. 114.

ἐκδιδάσκειν. μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακὴν El. 895, αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται 621, ὅψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον, οὕνεκα – Tr. 934, ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι – 1110, ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν; 1245, λόγῳ δέ σε βραχεῖ τοῦτ' ἐκδιδάξω Ph. 486, ἐγώ σε τοῦτ' – πᾶν ἐκδιδάξω 604, ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον, οὐδ' ἐκδιδαχθεὶς Oid. 88, ὡς μὲν τάδ' οὔχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα, μή μ' ἐκδίδασκε 1370, τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν Kol. 1539, τόδ' (ἔργουρος) ἐκδιδάσει καὶ παραλλάσσει φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἴσασθαι βροτῶν Ant. 298.

ἐκδιδόναι. ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι θέλεις Ph. 1386, παμμήν' ἄλλος ἐκδίδωσί μοι Oid. 1040.

ἔκδικος. ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν Kol. 980.

ἐκδίκως. μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν, ἢ καὶ δρῶσαν ἐκδίκως ἐμὲ Ant. 928.

ἐκδύειν. μητρὸς ἐξέδυ (μὴ προσεξέδυ) Kolch. IV, 8.

ἐκεῖ. εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις El. 356, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας 685, τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας Ai. 295, καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσανυδήσω ξυνών 855, κἀκεῖ κἀνθάδ' ὢν 1372, εἰ κἀκεῖ – ἐπηνυδώμεν, ἅτε – Ph. 394, ἡγάμην ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ Oid. 776, ὡς ἡνδάτ' ἐκεῖ 940, ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας θακοῦσιν ἰσουργοῦντες Kol. 889, τοῖς ἐκεῖ – ἀνθρώποις 889, ἐκεῖ χώρας ἀλάστωρ ὁὐμὸς ἐννέπων ἀεὶ 787, ὁδοῦ κατώρχειν τῆς ἐκεῖ 1019, οὔτε τἀρχῆ ὧδ' ἦν ἐκεῖ 1582, ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι Ant. 76, ἐκεῖ γὰρ οὔτε τὸν γενῆθος ἦν πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολὴ 249, κἀκεῖ τὸν Ἅιδην – αἰτουμένη που 777, τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πᾶντ' ἐκεῖ πανὰ u. B. LVIII, 8, 3. 4.

ἐκεῖθεν. ἴσως γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις Tr. 815, πρὶν εἰδέναι τάκεῖθεν, εἰ πεθούμεθα 632, κἀκεῖθεν οὖ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος Ph. 490, τοὐκεῖθεν ἕλκους τοῦδε Kol. 505. 8. auch κεῖθεν.

ἐκεῖνος. ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτὰ El. 269, ἔνθ'

ἐκείνῳ ἔλεγεν 379, ἐκείνῳ ἡμέρᾳ 378, ἔσω δ' ἐκείνου 321, ἐλθεῖν ἐκείνου 889, κἀκείνῳ μέλον 459, ὡς ὕστατ' ἐκείνος 519, πόντῳ ἐκείνῳ κεῖθεν οὐκ ἦσαν θεοῖ 539, κἀκεῖνος ὃν γοῦν τοις 703, ἐκπέπλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδ', ἐκείνου τε 784, ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν 832, τἀκείνου δὲ σὺ σωτῆρι ἔμβαν 924, τοῦτ' ἐκεῖν', ἦδη σαφὲς τροχηλατοῦν ἄχθος ἕρπομεν 1145, σῶμα τἀκείνου σκέπον 1118, τάδ' ἐστ' ἐκεῖνο 1178, τοῦ δ' ἔστ' ἐκείνου παῖδ' ταλαιπάτρου τάφος; 1218, οὗτος ἐκεῖνος οὐχ ὁρᾷς, ἀναῦδος δὲ ξύνεσκεν Tr. 198, πάντως ἐκεῖνος, ἐξαλλάσσ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεσῖς πατρὸν 244, κἀγὼ δ' ἐκείνην – φροῦδος νιν – φυσικῶ 277, στῆς ἐκείνης οὐδαμῇ βλάπτειν ἐφῶνει δῆθεν οὐδὲν ἐκτοπῶν 381, ἀλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀρίστευσεν χροΐ 488, δώσημ' ἐκείνῳ πάνθορι 503, κἀκεῖνος – μέφθης παλαιὸς ὢν – φυσικῶ 777, ὃν' εὐτυχὲς ἐν δυσὶν ἔρεσθ' ἄρα πατρὸς ὃ ἐκείνης ν' ἀφορμασάμενος βίον 942, τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰκίαν πέμει Ai. 28, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον 94, ἀνὴρ ἐκεῖνος – οὐτος μὲν ἤδετο 271, εἰ ζῶνθ' ἑκάτερον ἔσοιδεῖν θέλει στρ. 756, ἐκεῖνον εἰσγεῖν Τεύκρῳ ἐξαρίεται σωτῆς ὕπεκλλε 796, πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι 798, μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἔρχων χρόνος σημήναν 934, ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων 1083, ἆρ' οὐκ – κἀκεῖνον Διὸς δημιουργὸς ἅγιος; 1084, ἐκείνος αὖτε στυφάσιν, οὔτε βαθεῖαν κυλίκων ναῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν 1199, οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμίξαι θρασύ; Ph. 106, ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς – θέλει, σῶσαί μ' ἐς οἴκους 310, ἐγὼ γὰρ αὖτ' ἔκτασα κἀκεῖνον παρὼν 373, ζῶντός γ' ἐκείνου 413, ὥσπερ οὐκείνου πατὴρ 625, ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λευκὰ 633, ἐξέλιπον Ἴλιον, οἳ δ' ὑπ' ἐκείνῳ πάντες 1200, ὅστις ἦν ἐκεῖνον ὁ πανὼν Oid. 139, ἀρχὰς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρὶν 259, ἔᾶχες δ' ἐκείνῃ τυτθά; 579, πρὸς παιδὸς θανεῖν, ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα 714, οὔτ' ἐκεῖνον ἤνεσαν φονέα γενέσθαι πατρὸς 720, ἐκείνου μ' ὁρᾶσ' παντελὴς δύμερα 930, εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα 959, τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὕμιν ἐς φόβον φέρον; 991, ἀλλ' οὔ σ' ἀγαναὶ οὔτ' ἐκεῖνος, οὔτ' ἐγὼ 1020, νοεῖς ἐκεῖνον, ὄντινα –; 1054, εἰς ἐκεῖνον πεφευγότ'

ἐλεύσεσθαι 1254, ἀλλ' ἤ γ' ἐκείνου κεῖσ' ἀφιγμένη φάτις 1440, ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν ἡμέραν ἐκπεκοπῶντα 1528, ὃν ἐκεῖνος ἐγὼ Kol. 138, ἦ δ' ἔστ' ἐκεῖν' ἢ (ἐκεῖν' ἢ cd. ἐκείνη) τοὔργον ἐξειργασμένη Ant. 884, πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς τάφῳ; 514, οὐχ ὧς γ' ἐκείνῳ ῥῆδε τ' ἦν ἠρμοσμένα 570, κἄπ' ἐκείνῳ Μοῖραι μακραίωνες ἦσαν 986, τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε 1089, τοὐκείνης κάρα Aig. VI, 2, μὰ τὴν ἐκείνου δεινίαν Atreus I, 1, ἔκειθ' ἑκείνης ὧνον ἰατρὸν νόσου Eriph. VI, ἄνους ἐκεῖνος, αἰδ' ὠνούσεται δ' ὅτι ἐκεῖνον ἠθέλαντο Tereus IV, 1, ἐν ἐκείνῃ τὸ κᾶν σκουδάλιον u. B. XXIII, 5, τοὐκείνης πτερὸν 11, ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐθέρετο I, 9; ὥ πάπ' ἐκείνου τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν πατεικασθέντα Kol. 832; νῦν ἐκεῖν' ἔξεστ σοι παρόντι λύσασιν Ei. 2, πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν καλῶμεν; Tr. 842, ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέστασθ', οἳ ποτε 1091, τὰ δὲ νῦν ἐστᾶτ', οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν, αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις 1272, τὰ σέμν' ἔπη πόλαζ' ἐκείνους Ai. 1103, οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς, οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ Rh. 115, ξὺν ᾗ μ' ἐκεῖνοι προὐθέντες ἐνθάδε, ᾗχουν', ἔρημον 268, ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐκαυτία 642, ἦν δὲ μᾶλλόν' ἐκεῖνοι 770, πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῄς; Oid. 1223, ἵν' ἐξ ἐκείνων, εἰ μ' ἀπωλλύτην θάνω 1454, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κἀμὲ Kol. 87, σφῷ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ ὑπερπονεῖτον 344, καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά; 606, σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα μὴ τανῦν ἀποσκόπει κατρῷα καὶ μητρῷα πήματα 1195, ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν καθ' ἡμέραν ὤλοντο Ant. 170, καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασπεδῶν 287, πρὸς σοῦ τὰ δεῖν' ἐκεῖν' ἐκπεπειλημένοι 408, ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων 1312, κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἐνὸς δέκα Naupl. V, 4. S. auch κεῖνος.

ἐκεῖσε. ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ', ὅπου πορευτέον Ai. 690, ἐκεῖσε νῦν μ' ἐκεῖσε – ἄνω – μέθες Ph. 814. S. auch κεῖσε.

ἐκηβόλος. Φοῖβον ἑκαβόλον Oid. 162, Δηοῦς παῖς ἑκηβόλος θεὰ Meleag. I, 2.

ἔκηλος. οὔτοι ἔκηλά γ' ἐστὶν ἐμοὶ ἀπειλῶν οὔθ' ἡμερεύσομεν Eh. 736, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι 826, ὅτ' οὐτε λοιβῆς ἥμιν, οὔτε θυμάτων παρὼν ἐκηλοῖς προσθήγειν Ph. 9, ἔξω χρεὼν ἔκηλον εἶδειν 769, ἐάσομεν ἔκηλον αὐτὸν 826, σὺ δ' ἥμιν ἔκηλός αὐτου μίμνε Kol. 1089, εἶρπεν ἔκηλος Aload. XII, 4.

ἐκθεάσθαι. ὑφ' ὧν νὺξ ἦν τὸ πείνης ἐκθεάσασθαι πλέον Oid. 1258.

ἐκθνήσκων δ' ὁ θὴρ τυγχάνον εἶπε Tr. 568.

ἐκθορεῖν. αὐτις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε Kol. 255.

ἐκθύειν. ὡς πατρὸς ἀντίσταθμόν τὸν θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην El. 572.

ἐκθώπτειν. ἔκεισας, ἐξέθωψας u. B. LXIX.

ἐκκαλεῖν. σὲ μ' ἐκκαλῇ, φονέα γενέσθαι καὶ καλαμνεῖον σέθεν; Tr. 1206, τί μ' ἐκκαλεῖσθε; Ph. 1264, νῦν οἱ σέθεν χρῄζοντες ἐκκλοῦσί με 397, (ὡς) χάρᾳ ὑφέρπει θάκρυον ἐκκαλούμενον (ἐκκαλυμένη) u. B. CIII.

ἐκκαλύπτειν. τὸ, ἐκάλυφον, ὡς τὸν τὸ πᾶν κακὸν Ai. 1063, πάνυ ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς (τὸ) φῶς ἔγει u. B. V.

ἔκκαυμα. σὸν εἶλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἔκκαυμάτων (ἐκκαύματα) μή μοι μεταξὺ πρόσθεήσειεν (προσθείσειεν) Herakl. II, 1.

ἐκκείσειν. Σκυθίσι χειρόμακτρον ἐκκεκαμένος Oinom. II.

ἐκκεῖσθαι. καταῤῥυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς Ant. 1011.

ἐκκηρύσσειν. ἀνάστατος αὐτοῖν ἐκέκριφθην, κἀξεκηρύχθην φυγὰς Kol. 430, τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους τέκνον, ἀστοῦσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ τάφῳ καλύψαι – τινὰ Ant. 27, τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκηρῦχθαι, τάφῳ μήτε κτερίζειν – τινὰ 205.

ἐκκενεῖν. ἐξεκένησεν ποδοῖν στεκτὸν κεράστην ἔλαφον El. 567, οὐ μὴ – κἀκκενῇσῃς, κἀναστήσῃς φοιτάδα δεινῆν νόσον Tr. 979, σὺ γάρ μ' ἀπεννασθέντος ἐκκένεις κακοῦ 1242, οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκένησας τόδε τὸ ῥῆμα; Oid. 354.

ἐκκλέπτειν. μὴ πρὸς σὺ τοῦ — Διὸς ἐκκλέψῃς λόγον Tr. 437, τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων Ph. 55, ἐκκλέψας ἐμὲ 968.

ἐκπορπάξειν· οἵ κακὰ πορπὰς ἐκπορπάξης ἔρρε τ' ἐντρόπου βαίνων El. 569. ἐκπεπαύσαντ' (ἐκπέπαυσαι) φιλοῦσ' ἐρῆς, ἀδηξάτην ἐς πίκλα χαλκέων ὅπλων u. B. LXVI, 1.

ἐκπαίζειν· κἀκπεπαίκασιν ἂν (ἐξέπεσεν) ἀγκυλούμενοι Phrix. II, ἵκτινος ἐξέπρεπε (ἔκπεμπε) πανσυρίους ἀρίας u. B. CV, 190.

ἐκπίμπειν· ἀρετῇ πρώτους ἐκπεμφθεὶς στρατεύματος Ph. 1425. ἔκπριτον δέ νιν δώρημα πείνῳ δῶκεν Ai. 1302.

ἐκκυλίνδειν· ἔπειτ' ἐκύλισε κἀκύλιστος εὐθὺς ἐκκυλίνδεται Oid. 812.

ἐκπροπᾶν· ἐκπεπώκαμεν Achai. IX, 3.

ἐκλαγχάνειν· ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχῃς χθονός El. 760.

ἐκλαμβάνειν· ἀοιδαὶ ἐκλαβὼν (ἐκβαλὼν) στρατεύματος Ph. 1429, τὸν φύτὸν δαίμον' ἐξεληφόσα Kol. 1337.

ἐκλάπτειν· Δίκας δ' ἐξέλαμψεν ὄσιον φάος Ai. Lokr. 1, 2.

ἐκλανθάνειν· τοῦδ' ἐκλανθάνῃ, δῦ' ἀνίκατος — Kol. 1005.

ἐκλείπειν· μέλαιναι τ' ἄστρων ἐκλείπουσιν εὐφρόνην El. 19, λάσαι θανούσαν, δ' ὥστε μὴ λιπεῖν (λιπεῖν) κλέος 985, ἐκλιπεῖν βίον 1131, νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ θανόντι σὺν σοὶ 1149, ἐκλιπὼν τὸ σωτήριον σκάφος ἀρχαῖον Ph. 58, σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ μαλὸν 477, πρυμνοὺς μ' ἔοικε κἀκλιπόντ' τὸν πλοῦν σκελεῖν 911.

ἐκλήγειν· οὔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶς δακρυόῤῥοοῦσα El. 1312.

ἐκλύειν· ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης, ἐκλύσεταί μ' Tr. 21, νῦν δ' Ἄρης οἰστηθὲς ἐξῆλυε' ἐκπίπτουσαν ἀμέραν 654, καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην Ai. 531, δῆλος δέ μου 'μὲ ἀκαιρὸν ἐκλύσων στόμα 1225, ὃς γ' ἐξέλυσας σκληρᾶς ἀποδοῦ δασμὸν Oid. 36, ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ' ἐξελυσάμην; 1003, αὐτός τ' ἔδησα, καὶ παρὼν ἐκλύσομαι Ant. 1112.

ἐκλύσιμ μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε ταῦ νοσήματος Oid. 306.

ἐκλυτήριος· πῶς οὐχ – ἥδας τι τοῖσδ' ἀρτοῖσιν ἐκλυτήριον; Oid. 392.

ἐκμαβᾶσθαι· ἄγαν γ' ἀπ' αὐτῶν ἐξελαβήθην μολών Ph. 330.

ἐκμαίνειν· ταῦτ' ἐκμανῆναι σὸν ἐκμῦσαι πόθον Tr. 1142.

ἐμπυρεύσαιμι ἐμπρῆσαι εἰσοικεῖ λέμβ. El. 1223, οἷς ἐκπέμπω αἰῶν' ἐκμόθοι βροτῶν Tr. 2, ὡς δ' ἐγὼ θυμῆρεστόρῳ, μὴ ἐκπέμπειν πρόσθεν παρῆσθα, πρὶν ἂν ἄπαιρος εἰ 443, τὰ πρόσθεν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων οὐκ ἂν μαθὼν 196, ὅπως ἐκ σπάθης πλήσσουσι, ἐκμάσσω γ' ἀκριβῶς 337, μὴ θάπτειν φρ' ἀλλὰ ἐκμινθάνειν 450, κεύθει τάλαιν' μήτ' ἐκμανεῖσαν ἐγὼ μήτ' ἐκμόχθημα 688, ὡς δ' ἔμ' ἐκμάσσει βέβαιος, ἐκμαθὼν Ph. 71, ὅταν τις ἐκμάθωσιν ἐχθίστας ἄν 914, 1174, πρὸς οὓς τις ἔκπροσῳν' οὐδ' ἐκμάθοι σαφηνίσας 236, ἐκμάθωσι 576, ἔφη δ' ἂν οὖν πρὸς σοῦ σαφήνιος ἐκμάθοιμι 1, ἐκπίπτω 835, οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς 1066, ὥστε μὴ ἐκμαθεῖν τοιῶνδ' ἕνεκ' 1086, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ παρόντος ἔσχεν ἐκμαθεῖν τί σωτήριον 1489, ἔκπονον ἐκμαθεῖν τ' ἐθρασύνθη 1428, τάδ' ὅπως ἂν ἐκμάθω εἶπας λόγους ἐρουῦσιν Kol. 114, τοῦτ' αὐτὸν ἐκμάσσ' ἔλθασ', ὅπως ἂν ἐκμάθω 576, ὃν ἐκπίπτης οἷων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις 1012, ἀλλ' ἐκμανθάνω δή, ἔχειν ἐκμανθάνω 1004, ἐκμάσσων δὲ τοῦτο ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 175.

ἐκμύσσειν. κἀπὶ λουτροῖσιν κἄχρι κηλίδας ἐξέμυξεν Rh. 446.

ἐκνέμεσθαι. τὴν Κορινθίαν ἄστρωτος τὸ λοιπὸν ἐκνεμεῖ γθόνα Oid. 795.

ἔκνιπτος. οὐκ ἂν ὄλβῳ ἔκνιπτον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Kreus. III, 2.

ἐκνίζωσθαι. u. B. CV, 125.

ἐκνέμειν. οὐκ ἔψαῤῥον ἐκνεμῇ πόδα; Ai. 369.

ἔκνοσος. ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκνοσίας Tr. 727, οἷς ἤμπεχεν οὐχ ἐκνοσία 1123, εἴτοιγε μὴν μάλιστ' ἐκνοσίαν λαβὼν Ph. 617, ἅσοι ἐκνοσίαισιν ὑπείκουσι βλάβαις 1318.

ἔκπαγλος. ἀ δείνων ἀῤῥήτων ἔκπαγλ' ἔχθη El. 204, ἀ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλίᾳ ῥοθεῖ παραπτομένα πάλιν θρώσκει Kol. 716.

ἐκπείθειν. ἐξέπεισέ νιν τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκβῆναι πόθον Tr. 1141, ἣ κεἰ κτάνοι ἐξέπεισε δικαιοῖ Oid. 1024.

ἐκστῆσαι. οὐχὶ ξυνῆκας ἀρθρίδην, ἢ κωφὸν ἔλεγον; Oid. 860

ἐκτέλειαν. οὐ γὰρ ἐκτέλει φρονεῖν μέγ', ὅστις δυσβίοτος ἔστι κἄν πέλας Ant. 478.

ἐκπέμπειν. ὡς δὲ ἐλπίδων οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον οἵδε δεξάμην El. 1128, δέμων δὲ σ' – λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγὼ 1130, πρίν γε ξένην σε γαίαν ἐκπέμψαι 1252, πρασσόν νιν ἐξέπεμψεν Tr. 226, ὃν ἐξεπέμφθ πρὶν δὴ κακὸς θανὼν κρατοῦνθ' ἐν Ἅιδει Ai. 612, καὶ δεῦρ' – αὖθις ἐκπέμψω πάλιν τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα Ph. 127, εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον – γῆς φυγάδας ἐκπέμψαιμεθα Oid. 809, καί μ' ὁ Φοῖβος οὐκ ἐᾷ ἰκόμην ἄνιμον ἐξέπεμψεν 789, εἰ μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων; 951, τὸν ἄνδρα – ἐκπέμψας (ἐκπέμψαι) πάλιν Kol. 1047, ἀνὴρ δὲ στεναχτύς, οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινὸς ἐξέπεμπτο 1664, καί σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν τοῦδ' οὔτις ἐξέπεμπεν Ant. 19.

ἐκπηδᾶν. ὥσθ' ἡδέως σὺν θυμὸν ἐκπηδᾶν ἐμὲ φόβῳ παρβρῶσαι Tr. 175.

ἐκπιμπλάναι. κεῖνος δὲ προθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ ἑαυτὸν ἐξέπλησεν Tr. 253, πλάνοις ἴσως οὐ ἐξεπλήσθη Ph. 760.

ἐκπίνειν. τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα El. 785, ἢ κἀξ ὀκνου ὡς ἔχιδν' ὀφεμένη λήθουσά μ' ἐξέπινες Ant. 532, ἐμοὶ δὲ λῶστον αἷμα ταύρου γ' ἐκπιεῖν Helen. VI, 1, πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας νρφει γέμοντα βαλθαιῆς ὑπ' ἀλένης Pandor. I, 1.

ἐκπίπτειν. ὅπως ὁρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα δίφρων El. 749, πικρὸς πικρῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονὸς Ai. 1177, ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονὸς Kol. 766, πρὸς ἀνθρὼς ἐκπεσεῖν Ant. 679.

ἐκπλεῖν. σὺν αὐτοῖς ἐξέπλευσεν, ὡς αὐτοῦ κρατῶν; Ai. 1699, καὶ ταῦτ' – οὐ μὴ νεὼ ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων Ph. 381, ὅσον τάχος ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς 577, νῦν δ' ἄλλοσε δουὶς, οἷς εἰκὸς, ἔκπλει 973, φίλων μεν' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονὸς 1375.

ἐκπληροῦν. δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον El. 708.

ἐπιλήσεται. πρόθυ ἐπιλογεῖσά θε Kl. 1045, ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ Tr. 24, λόγοις τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη νυφῶ 886, ὥστ' ἐπιλαγῆναι τούμὸν ἡδονῇ κέαρ 629, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι Ai. 33, μή μ' ὄναρ δείσαντες ἐπιλαγῆτ' ἀκηγερμένον Ph. 226, ἐκπεπληγμένον κέαρ βλέποντες, ὡς παθεργόν τὴν τυὸς Oid. 922, σὺν δέ νιν θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην Ant. 433.

ἐκπεσεῖν. ὑφ' οὗ φανέντ' ἄρ' ἐξέπεσονσας (ἐξέπραξας) Ai. 1026, σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπεσοῦσα μέγας χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν 1148, χαλκοστεῖς γὰρ ἐκπεσοῦσαι πνευμάτων ἄκαι Kokh. VI, 1 (s. Vorr.).

ἐκποδὼν μὲν ὢν Ai. 1000, ἄγεσέ μ' ἐκποδών Ant. 1324, ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδὼν 1339, φίλοι πανῶς κρύβδαιους ἐκποδὼν φίλοι n. B. XCII.

ἐκπορθεῖν. τυφλῆς ὑπ' ἄκρης ἐκπεπόρθημαι τάλας Tr. 1104.

ἐκπορίζειν. οἰκουμένη σύμπασ κυρεῖ μετὰ πάντ' ἐκπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμὲ Ph. 299.

ἐκπράσσειν. εἰ φανήσομαι τάχα καλὸν μὲν' ἐκπράξασ' ὑπ' ἐλπίδος καλῆς Tr. 667, κεἰν ἐξέπραξεν Ai. 45, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει Oid. 377, τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα Kreon. 941, ὅπως – τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς 1307, οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε κυρφόρος θεοῦ κραυγὴ ἐξέπραξεν 1669, ἐξέπραξεν (ἔπραξεν) οἷον ἤθελε 1704, χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξεν ὡς δοῦναι δίκην Ant. 303. S. auch ἐκπείσειν.

ἐκπροτιμᾶν. τοιῷδέ – σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ νόμῳ Ant. 919.

ἐκπυνθάνεσθαι. θανάτῳ γὰρ ὅσῳ κάθος (βάρος) ἐκπεύσῃ Ai. 215, τίνα σοῦ πατρὸς ἐκπυθοίμαν; Kol. 206.

ἔκπωμα. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα Ph. 35, παναίωρα ἐκπώματα Akris. XI, 4.

ἐκραίνειν. πάμης δὲ λευκὸν πυελὸν ἐκραίνει μέσον κρατὸς διασπαρέντος, αἵματός θ' ὁμοῦ Tr. 781.

ἐκρηγνύναι. καθ' ἡμᾶς οὔπω' ἐκρήξει μάχη Ai. 775.

ἐκρίπτειν. δίφρων δυσπάνοις αἰκίαις πρόῤῥιζος ἐκριφθείς El. 512, ἔξω με – θαλάσσιον ἐκρίψατε Oid. 1412.

ἐκσημαίνειν. πόθεν νοῦσ' ἐξεσήμηνας κακόν; El. 1191.

ἐκστέλλειν. ἀποσπάσας εἱμάτων χρυσηλάτους περόνας ἀπ' αὐχένος, εἷσιν ἐξεστέλλετο Oid. 1269.

ἐκτρέφειν. ἐκτεφεῖς ἐλαθόσαν ἐξεστεμμένοι Oid. 3; τὸ ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον 19.

ἐκτείχειν. ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγὼ πονηρὸν ἤνεγκα, πέμψασα El. 13, ὃ σὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσώσάμην 978, θεὸς ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἰχνεῖ Ai. 1128, πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων Ph. 488, αὐτόστολον πέμψασά μ' ἐκσώσει δόμοις 496, εἰ κόλιν σήνδ' ἐξέσωσε Oid. 443, βουτόμῳ ἐκσωθεὶς μόνος 756; σὲ γὰρ νιν ἐξέσωσας Kol. 1123, νῦν δ' αὖθ' μ' ἐκσώζουσιν 1367, πλῶσας ὡς ἐκσώσειεν Ant. 713.

ἐκτείνειν. μήτ' ἐκτείνας, μήτ' ἐπὶ βωμοῖσι ξίφον ἐκπνεύσας φόνῳ τὸν παγκοινοῦ πάσιν νεκύοις πλύσας, καὶ ἐλεύσσων δόμων Kol. 1662.

ἐκτείνειν. μεῖζον' ἐκτανὼν λόγον Tr. 679, ἤδη καλὸς ἐκτέθραται χρόνος Ai. 1402, ἀκὴς δ' ἀνόμματος ἐκτέτακται νόημα Ph. 858, ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα Oid. 153, ἀρκεῖν μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτείνουσαν Kol. 499. S. anch ἀνατείνειν.

ἐκτελεῖν. ἢ μὴν ἐμοὶ γε ξυγθὲν ἔργον ἐκτελεῖν Tr. 1187.

ἐκτελεσθῆναι. φασιῶ' ἔρρωγε πρὸς θεῶν εἰμαρμένως τῶν Ἡρακλείων ἐκτελεσθῆναι πόνων Tr. 170.

ἐκτέμνειν. κοὐκ ἄρσεν' ἐκτεμοῦσ' ὁμοῦ ἄγριον ἔλαιον Tr. 1196, σκαλμῷ γὰρ ὄρχεις βασιλὶς ἐκτέμνουσ' ἐμούς Treil. II.

ἐκτείνειν. ἐκτείνειν.

ἐκτεθράκει. ἔνθ' – τὸν Μηλιᾶς Ποίαντος υἱὸν ἐξέθρᾳ' ἐγὼ ποτε Ph. 5, χαλκηλάτοισιν ἰθῆτας ἐκτεθεὶς φάρεσιν Alcis. XI, 2.

ἐκτιμᾶν. εἶθ' – ἐκτετίμηνται πλέον El. 61.

ἔκτορες. γονέων ἐκτόρους ἰσχύοντα πτέρυγας ὀξυπόνων γόων El. 242.

ἐκτείσειν. ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσειτ' ἰὼν Ai. 304, κατορθῶν δ' ἐκτίσας (ἐκτείσας) τιν' ἄθλον Ant. 856.

ἐκτόπιος. ἠνύσατ' ἐκπαγλων φλόγα πήμασιν Oid. 166, ἀλλ' ἐκτόπιον ὄπα τάχιστά με 1340, καὶ πυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς Kol. 119.

ἔκτοπος. ἄρουραν ἔκτοπον Tr. 32, αὐτὴ πρὸς αὐτῆς,

οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου 1122, σὺ δὲ τόνδ' ὑβρίσων πάλιν ἔκτοπος Kol. 234.

ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας El. 704, τελευταῖον ἔκτον ἑβδομόν τ' ἤδη θρόμον 726, ἕκτος δὲ Παφλαγονικοῖς ἅρμασι ἔρραισαι Kol. 1330.

ἐκτός· ἥθανὸς τῆσδ' ἐκτὸς El. 382, ἐκτὰς οἴκων ἥκω σῶς ἀπείλου 1136, σὺ δ' ἐκτὸς ἧξας πρὸς τί; 1402, αἷ τ' εἴσω σκέψης, αἵ τ' ἐκτὸς ἀπλῆς Tr. 293, ἔβρυσεν ἐκτὸς ἀκτὸν 269, εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις 1189, ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυγεῖν Ai. 88, οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄφαφόν σε πέδα; Ai. 369, ὃς - οὐκ ἔτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ 640, ἐκτὸς ὄντα πημάτων Ph. 504, ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα 1260, οὔκουν μ' ἐάσεις, κἀκτὸς εἶ; Oid. 676, καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν τοῦδ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον Ant. 18, ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς σωθεὶς 330, ἢ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ 392, οὐδὲν ἔρπει θνατῶν βιότῳ ἐκτὸς ἄτας 614, πράσσει δ' ὀλιγοστὸν χρόνον ἐκτὸς ἄτας 625, ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν Phryg. I, 8.

ἔκτοσθεν. τήνδε δ' ἔκτοσθεν βοᾷν ἔα El. 802.

ἐκτρέπειν. τὴν δρῶσαν ἐκτρέπεις El. 350, ἐγώ σφ' - πρὸς πολίμους ἐκτρέπω Ai. 53, κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην, παίω δι' ὀργῆς Oid. 806, εἴ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου 851.

ἐκτρέφειν. ὅθεν σε κἀξέσωσα, κἀξεθρεψάμην τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου El. 13, ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ μὲ Oid. 827, οἷον ἀρά με κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε; 1396, ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων Πάλλας Aig. I, 6, ἅπλαστον, ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην Lemn. V, 1, εἰ κακόβουλος φρονεῖς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον u. B. LVIII, 7, 3.

ἐκτρέχειν. κἀμάνθαγον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι μείζω αὐλαστῆν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων Kol. 438.

ἐκτρίβειν. ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων Ph. 296, κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι (ἐκτρίψαι) βίον Oid. 248, σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε 428.

Ἕκτωρ. ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην πως' Ἕκτορος δῶρημα

ἀνάμιστόν Ai. 662, θάρσον ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστων δ' ὁρᾷν 817, εἶδες, ὡς χρύφῳ ξυμελέ σ' Ἕκτωρ, καὶ θανὼν, ἀκοφθίσειν; 1027, Ἕκτωρ μὲν, ὦ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα, ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων, ἐγκάπτετ' αἶψ' ἴσ' ἐκέψυξεν βίον 1029, εἰς ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἀρθὴν Ἕκτορος τάφρων ὕπερ 1279, χὦτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος πόνος μόνου – ἦλθ' ἐναντίος 1288, ἐγγὺς Ἕκτωρ ἐστὶν Achai. VII, 4.

ἐκφαίνειν. δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα Ph. 82, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοὶ Oid. 243, μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακὰ 329, σὺ μὲν γὰρ, οὔθ' ἅν ἐκ τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τριδοῦλος, ἐκφανῆ κακὴ 1063, σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς, οὔτε του κυνῶν ἐλθόντος, οὐ σπάσαντός ἐξεφαίνετο Ant. 258, εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου εὑρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς 807, ὑφ' ἧς (ἀνάγκης) τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάπτορον u. B. XXXVIII, 4.

ἐκφέρειν. ὅταν – κἀξενέγκωμαι κλέος El. 90, πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ 628, μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεὶ Tr. 497, τίν' ἐξήνεγκας λόγον; 741, ὁπότε τελεύμενος ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος 824, εὖ δέ σ' ἐκφέρει κύνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις Ai. 7, ἀλλ' ἔκφερ' αὐτὸ Ph. 651, ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα Kol. 1424.

ἐκφεύγειν. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω El. 391, κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες Ai. 454, τὰν ἐκ θεῶν νέμεσιν ἐκφυγὼν Ph. 518, ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον Oid. 111, ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος 840, ὅστις ἂν, εἰ θεὸς ἄγοι, ἐκφυγεῖν δύναιτο Kol. 253, οὔτ' ἄν νιν ὄμβρος, οὔτ' ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν Ant. 954.

ἐκφοβεῖν. Ἐριννὺν οὔ τιν' ἐκφοβουμένη El. 276, μηδὲ' ἐκφοβοῦ μητρῷον ὡς σε λῇμ' ἀτιμάσει ποτὲ 1426, πῶς δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ; Oid. 989, ὧν οὔτε' ἐκφοβῇ με Kol. 269.

ἐκφορεῖσθαι, τὸν δ' ὑπὲρ γήρους ἐξαμπέλημα, πῆκτε-φάτισμαι πρίαι Ant. 1086.

ἐκφρεῖν. οὐκ ἐκφρῶσιν u. B. CV, 136.

ἐκφρίειν. ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα καὶῆ τὸ λοιπὸν El. 970, ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς Ai. 487, αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης 1295, ἀνέφυσας ἐμὲ Ph. 89, ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους 996, κοινῶν παίδων κοίν' ἂν – ἦν ἂν ἐκπεφυκότα Oid. 262, τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν; 487, ὃς ἐξέφηνε κἀξέθρεψέ με 827, οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με; 1017, τοιόσδε δ' ἐκφὺς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος 1084, ὥσπερ αὐτὸς ἐξέφυ 1499, αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι Kol. 984, μ' δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ μαντῷ τροφοὺς τὰς παῖδας 1365, ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ Ant. 820.

ἐκφυλάσσειν. ὀῦον με κἀκφύλασσε Kol. 285.

ἐκχεῖν. μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἰγίσθου δόμων ἀνελεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην El. 1291, μὴ – κἀκχέῃ τὸ πᾶν σόφισμα Ph. 13, πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην u. B. XIV, 3.

ἐκχρῆν. τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη πακὰ Kol. 87.

ἐκχωρεῖν. χειμῶνες ἐκχωροῦσιν, Θέρει Ai. 671.

ἑκών. οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δὲ ξύνεστε Tr. 198, γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος ἔπερσε κἀδηώλωσεν 466, ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος Ai. 455, ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών Ph. 301, πόλεμος οὐδεὶς' ἄνδρ' ἑκὼν εἶρει πονηρὸν 436, ἑκόντα, μήτ' ἄκοντα, μηδέ τῳ τέχνῃ κείνοις μεθεῖναι ταῦτα 771, ἢν μὴ Ὄρης ἑκὼν 985, ἑκόντα πλεύσανθ' ἑκτὰ ναυσὶ ναυβάτην 1027, νῦν δὲ σοί γ' ἑκὼν ἑκστήσομαι 1053, φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἑκόντι τε πράσσειν 1179, πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἑκὼν αὐτὸς μόλῃ 1332, δίδωσ' ἑκὼν κτείνειν ἑαυτὸν 1341, οὐδέποθ' ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν 1392, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ πακὰ ἑκόντα, κρύπ ἄκοντα Oid. 1230, εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι βία τε κοὐχ ἑκών Kol. 935, σὲ μὲν ἑκόντ' ἐμὲ μείζην τε ταῦτα θυστρομεῖν 985, μή ποτε προδώσειν

πάρθ' ἑκὰς 1624, πάρειμι δ' ἔκων οὐχ ἑκόντων 1270, ὃς σέ τ' οὐχ ἑκὼν κατέκανον 1340; φίλει – ἄκων ἀποθνήσκειν, οὓς ἑκὼν εἶπεν κακῶς u. B. XIV, 4.

ἐλαιᾶ· χθὸς – βρύων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου Rell. 17, τρὶς ἐννέ' αὐτῇ πλόκους ἐξ ἁρμοῦ χέρσου τεθεὶς ἐλαίας 484, γλυκερᾶς καλλιστρόφου φυλλὸν ἐλαίας 701, Ἄθως ἐλαίας Polyid. IV, 4.

ἐλαιόεσσα (ἐλαιάδεσσα, λαιάεσσα) νησὸς Nipt. V, 2.

ἔλαιος· πολλὸν δ' ἄρσην ἐκτερόνθ' ὁμοῦ ἄγριον ἐλαίου Tr. 1197.

ἐλαιοῦται Φοιξὶ Troil. III, 7.

ἐλάσσων· καὶ σ' ἔγωγε δεσπότην, ἢ μητέρ' οὖσ' ἐλάσσον εἰς ἡμᾶς νέμω El. 598, σθένεις δ' ἔλαττον τῶν ἐναντίων χερὶ 298, ἥτις οὐδαμᾷ προὔφηνεν οὔτε μεῖζον', οὔτ' ἐλάσσονα Tr. 324, οὐκ ἐλάσσονι σθένει Ai. 438, οὐκ ἐλάσσονα ἔτ' ἄλλου (ἔπεινον) ὀλεῖ Kol. 1412.

ἐλαύνειν· ἤλαυνε δ' ἑσχατος μὲν, ὑστέρας δ' ἔχων πώλους El. 734, καξισώσαντες ζυγὰ ἠλαυνέτην 733, κλόνου' ἔφριξα τάσδε συμφορᾶς ἄνακτος, οἷας οἵους ὧν ἐλαύνεται Tr. 1045, κεῖνος λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ Ai. 275, κἀμὲ δαίμων ἐλᾷ 504, ἐλᾷ αὐτὸν τῇδε θἠμέρᾳ μόρῳ δίας Ἀθάνας μῆνις 756, ἐν δ' ὁ πυρφόρος Θεὸς σαίρας ἐλαύνει, λοιμὸς ἐρθισθείς, πόλιν Oid. 28, μίασμα χθονὸς – ἐλαύνων 96, καί σ' ἀφιπλήξῃ μητρός τε καὶ σοῦ σοῦ πατρὸς ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρὰ 418, κἀξ ὁδοῦ μ' – πρὸς βίαν ἠλαυνέτην 805, χειμῶνι δ' ἤδη τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον 1139, ἐς τριβὰς ἐλᾷ 1160, οἵτινες βάθρων ἐκ τῶνδέ μ' ἐξόραντες, εἶτ' ἐλαύνουσι Kol. 264, πόλις βίᾳ ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον 421, ἐκπίδων γὰρ ἐς τί (ἔνι) με δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει; 1750, κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ βάχιν ἤλαυνε πάλων (and. ἀλοῆσαι πλεῖον) Aig. III (s. Vorr.)

ἐλαφηβολία· ἢ ὰ κλυτῶν ἐνάρων φρενοθέλκτα δῶρα, εἶτ' ἐλαφηβολίαις Ai. 178.

ἐλαφοβόλος· Ἄρτεμιν Ὀρθυγίαν, ἐλαφοβόκον (ἐλαφηβόλον) Tr. 214.

ἔλαφος· ἐξεύρησεν κυδοῦν στικτὸν περάστην ἔλαφον El.

568, συμφορείσαν ἑκατὸν ἀμπελῶν ἐλίφους Kol. 1093, νομὰς δέ τις μηρυῦσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρεν ἔλαφος Aload. XII, 2.

ἐλαφρός. καί μοι τρίτον ῥίπτουσι Δαρτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν ἐλαφρὰς ἐν διεκπάτει Akris. XII, 2.

ἐλέγχειν. μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις El. 1353, πότερον τὸ σὸν παθὼν ἐλέγχω πρῶτον Ph. 338, τί ταῦτ' ἄλλως ἐλέγχεις; Oid. 333, ἰὼν πέλας μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον 783, φύλακ' ἐλέγχων φύλακα Ant. 260, τάς τε πρόσθεν, τάς τε νῦν ἠλέγχομεν πράξεις 434.

ἔλεγχος. εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν Ph. 98, τῶνδ' ἔλεγχον Oid. 603, οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὔτ' ἔργον μολὼν Kol. 1297, εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν καλὸν Alet. V, 2.

ἐλεεῖν. οἵτοί μ' - λόγοις ἐλεοῦσι Ph. 308, νύ μ' ἐλέησον 501, ἐλέησον πρὸς θεῶν 967.

ἐλεεινός. τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφης ἐλεεινὸν ἀμμένει Tr. 528, ἐλεεινὸν ὁρᾷς Ph. 1190, τὸ σὸν - ἐκριπτείρω στόμα ἐλεεινόν Oid. 672.

ἐλεεινῶς. πλῆγαί σ' ἐλεεινῶς ὧδε τώμὰ πήματα μεῖναι Ph. 870.

ἐλελίζειν. ὁ Θήβας δ' ἐλελίζων (ἐλελίχθων) Βακχεῖος ἄρχαι Anf. 154.

Ἕλενος. μάντις ἦν τις εὐγάνης, Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ἀνομάζετο Ἕλενος Ph. 606, ἀνὴρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἁλούς, Ἕλενος ἀριστόμαντις 1338.

ἐλευθερία. ὡς πολλὰ παθὼν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες El. 1509.

ἐλεύθερος. εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ ζῆν El. 339, ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα καλῇ τὸ λοιπὸν 970, ἐλεύθερον στόμα 1256, τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν γνώμαισι δούλαις Tr. 52, δούλη μὲν, εἰρηκὼν δ' ἐλεύθερον λόγον 63, ἐν Λυδοῖς κατείχεθ' - οὐκ ἐλεύθερος, ἀλλ' ἐμποληθεὶς 249, δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου ῥαίοιτο 267, αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως ἀνδρῶν 301, ὡς ἐλευθέρῳ φανδεῖ καλεῖσθαι κἠρ πρόσεστιν οὐ καλή 453, ἐλευθέρου ἐξέφυν πατρὸς Ai. 487, δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανεὶς 1020, ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον;

1260, ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς πεπλῆχθ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους Ph. 996, ὃ μηδὲν ὑγιὲς, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν 1006, ἐγὼ δ' ἐλεύθερος δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν Ant. 559, ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον 445, εἰ σῶμά δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος a. B. XXII, κεῖνον 'στι δοῦλος, ᾧτ' ἐλεύθερος μάθῃ LIV, 2.

Ἐλευθεροῦν. ἐπεὶ τό γ' εἰς ἑαυτὸν, πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα Oid. 706.

ἐλεύθερος. χαίρειν πάρεσται, καὶ γελᾶν ἐλεύθερος El. 1300, ὅπου μὴ τὰ ῥᾴστ' ἐλεύθερος λέγειν ἔξεστι Eripli. I, 1.

Ἐλευσινίας. ἐθοῦς ἐν κόλποις Ant. 1120.

ἑλικτός. αἰόλος δράκων ἑλικτὸς Tr. 12.

Ἑλικωνιάς. ἐκ τοῦ Νυμφᾶν Ἑλικωνιάδων Oid. 1108.

Ἕλιξ. ἐν ἕλιξι βουσὶ Ai. 374.

Ἕλισσειν. σὺν δ' ἑλίσσεται ταρσοῖς ἰμᾶσι El. 746, ὠλένας ὅς ἐπέβας ἑλίσσων πλάταν Ai. 358, τοιαῦθ' ἑλίσσων ἦνυτον σχολῇ βραδύς Ant. 231.

Ἕλκειν. ἄνευ γε τοῦ προίοντος—χθονὸς, σὺθ' ἕλκων, οὔτ' ἂν ἦγον Kol. 927, ξίφους ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας Ant. 1233.

Ἕλκος. ᾧ (φύλλῳ) μάλιστ' ἀεὶ κοιμᾶ τόδ' ἕλκος, ὥστε προαύξειν πάνυ Ph. 650, τὰν θερμοτάταν αἱμάδα πηκτομέναν ἑλκέων ἐνθήρου ποδὸς 697, τί γὰρ γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός; Ant. 652, ὃν - διασσῶσι Φινείδαις εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος τυφλωθέντα ἐξ ἀγρίας δάμαρτος, ἁλαῶν (ἁλαὸν) ἀλαστόροισιν ὀμμάτων πώκλοις ἀραχθέν 972, λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἕλκος οἶδά που χανόν Poimen. VI, 6, ἕλκη Tript. IX, 8, μείζων ἕλκος a. B. CV, 14.

Ἑλλανίς. χθονὸς μολόντ' ἄπο Ἑλλανίδος Ai. 426.

Ἑλλάς. εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος El. 681, τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος - στράτευμα 694, κοὐ ταῦτα - οὐδ' Ἑλλὰς, οὔτ' ἄγλωσσος, οὐδ' ὅσην ἐγὼ γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἕδρασέ πω Tr. 1060, ὦ πλῆμον Ἑλλὰς 1112, σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοὶ Ph. 223, Ἑλλάδος γῆς 256, πρὸς πόλιν - σθένουσαν ἥκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα Kol. 734, Ἑλλὰς Ai. Lokr. VII.

ἐλλείπειν . . ὡς οὐχ μόνου τοῦ ἐλλελειμμένου El. 796, τῶν δ' οὐδὲν ἐλλείψει τὸ μὴ πᾶσιν συνθέσθαι τῶνδ' ἀληθείαν πέρι Tr. 90, μηδὲν ἐλλείπειν, ὅσον – Ai. 1379, ἅπας οὐδὲν ἐλλείπεις Ant. 585.

Ἕλλην . ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ El. 483, μοῦνος Ἑλλήνων 531, ἔνθ' Ἑλλάκων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλέονται Tr. 638, ὦ πάντων Ἑλλάκων ἀδικώτατοι ἀνέρες 1011, Ἑλλήνων στρατὸς Ai. 458, δύστηνον ὄνειδος Ἑλλάνων 1191, ὃς συγγενῶν ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλασι κοινὸν ἄρην 1195, ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους 1368, ὦ πρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τροφεῖς Ἀχιλλέως πεῖ. Neoptolemus Ph. 3, σὺν νηυσὶ Ἕλλησ' ἐσμεν 283, Ἑλλήνων ἕνα κριθέντ' ἄριστον 1344, ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ Kol. 597, τὸ ἐν Ἕλλησι ξόαν' ἡδυμελῆ Tham. II, 2, ὡρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Skyr. II, 2.

Ἑλληνοσυρίς . ἔνθα πηλεμὶς χειμάζεται πάροπες, Ἑλληνοσπαστὶς Poiman. IV, 2.

ἑλλοῖς (ἑλλοῖς) ἐμβάσιν Ai. 1297, χρυσοπαιδὲς ἑλλοὶ νήχοντο u. B. CV, 179.

ἐλπίζειν . καὶ τῶνδε μέν τοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως τεύξῃ ποτὲ El. 963, ἔλπιον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδὰν 1282, κακὰν δύστηνον ἐλπίζουσαν αἶσαν Tr. 111, τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν Ai. 799, αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν ἄγειν (ἄξειν) Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον 1052, τὸν Λαερτίου ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς θεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις Ph. 629, εἰ σὺ τὸν – Τροφάδα γαλᾶν μ' ἤλπισας ἄξειν 1175, τὸ μηδαμᾷ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα Kol. 1105.

ἐλπίς . εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Ἅιδαν ἐλπὶδ' ὑποίσεις El. 884, αὐτὴ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρῆναί σε Tr. 125, κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς 667, τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος 724, οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν οὐδ' ἐλπὶς 726, κακὰν ἐλπιδ' ἔχων, ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν τὸν – Ἅιδαν Ai. 606, καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολὺ 1382, σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα φανέντα κἀμπνέοντ' ἔτι Ph. 882, τοῦ ποτε τεύξομαι σιτονόμου μέλεος; πόθεν

ἐλπίδος; 1091, ἀρχὴν βραχεῖαν αἱ λάβοιμεν ἐλπίδος Oid. 121, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἀμβροτε Φάμα 158, ἔχ' ἐλπίδα 835, καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος, τὸν ἄνδρα, τὸν βυσῆρα προσμεῖναι, μόνον 886, ἐκείνης ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας 1432, ἦλθ' γὰρ ἔσχες ἐλπίδ', ὡς ἐμοῦ θεοὺς ἄρκιν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε; Kol. 885, τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον Ant. 235, ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς σωθεὶς 330, σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέκνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 366, ἃ γὰρ δὴ πολὺ πλείοσιν ἐλπὶς πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν, πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων 615, ὅπου τὸ δεινὸν ἐλπὶς οὐδὲν ἀφαιρεῖ Kriph. IV, 2, ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν u. B. XXIX; τὰς οὔσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν El. 306, ἀποσπάσας τῆς ἐμῆς φρενὸς, αἳ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι, σὲ - ἥξειν 810, ἵν' οὐ - πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδῶν τ' ἀραγοὶ 857, εἶχον ἐλπίδας - αὐτὸν ἕξεσθαι 952, εἰς τίν' ἐλπίδων βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; 958, ὡς ἀπ' ἐλπίδων οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην 1127, εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξῆρε' ἀνδρὸς τοῦδε 1460, ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω τάδ' αἰὲν ἴσχειν Tr. 137, τάδε δὲ μέλομεν ἐπ' ἐλπίσιν 951, ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται Ai. 478, τό τ' ἐλπίδων ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων Ph. 867, πέτομαι δ' ἐλπίσιν Oid. 487, ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων ἐμοῦ βεβῶτος 771, ἐλπίδων γὰρ ἐς τί (ἔτι) με δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει Kol. 1749, ὑπ' ἐλπίδων ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν Ant. 221, ἡ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ 392, κάρτ' ἂν ἐλπίσι τρέφω φίλη μὲν ἥξειν πατρὶ 897, ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι - οὐκ ἀξιώσειν στένειν 1246.

Ἑλύμνιον. νυμφικὸν Ἑλύμνιον Naupl. VII, 2.

Ἑλύμνιος. πρὸς πέτρας Ἑλυμνίαις Naupl. VII, 2.

ἑλύμους αὐλοὺς Niob. und Tympan. s. Niob. VII, 3.

Ἕλυτρα u. B. CV, 85.

Ἕλυτρον. μὴ - ῥιφθῶ πυκὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς δ' ἕλωρ Ai. 830.

ἐμαυτοῦ. θάμιστον ἐν τοῖς ἐμαυτῆς El. 268, καί τοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτήν, ἔκει ἄλγω 'πὶ τοῖς παροῦσιν 532, τοῖς ἐμαυτῆς - πακοῖς 768, παρεῖδ' ἐμαυτὴν 819, ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν - κλαύσω 1121, ἦ γὰρ ἂν καλῶς ἔσωσ' ἐμαυτὴν 1321, τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκός, ἢ 'μαυτῷ πονεῖν; Ai. 1367, ἐμαυτοῦ γαμβρὸν Oid. 70, ἐμαυτὸν ὠφελῶ 141, ταῦτα πάντ' - τελεῖν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ 253, ἐγώ τ' ἐμαυτὸν, οὔτε σ' ἀλγυνῶ 332, ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων 744, δέδοικ' ἐμαυτὸν, μὴ πόλλ' ἄγαν εἰρημέν' ᾖ μοι 767, οὗ τις ἄλλος ἦν ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς 820, τοιάνδ' ἰδεῖν κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην 833, μὲ - χρῆναι ῥιγῆναι μητρὶ τῇ 'μαυτοῦ 995, ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080, τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ 1115, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ 1143, τῶν - ἀκεστέρηθ' ἐμαυτὸν 1881, ὡς ἔδειξα μήποτε ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἐνθεν ἦν γεγώς 1393, πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων Kol. 600, ἀνθ' ὅτου τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμοὺς θ' ἡμάρτανον 968, τἀμαυτοῦ κακὰ 1254, ξυνωμότας ἕστησ' ἐμαυτῷ 1303, σοὶ προστροπαίους λιτὰς ἔχων, αὐτός γ' ἐμαυτοῦ 1310, ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς τυφὼς σ' ἔχων, τυφὼς δ' ἐμαυτὸν 1343, εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῷ τροφοὺς τὰς παῖδας 1365, ἐγὼ - οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ Ant. 188, ὁδοὺς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν 226, φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ 238, ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη 541, ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ κατεστήσω πόλει 657, οἱ πορεύομαι πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς 893.

ἐμβαίνειν. κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀκμῆνος ἐμβεβὼς Oid. 803, γῆς δὲ μὴ 'μβαίνῃς ὅρων Kol. 400, προβᾶθ' ὡδ', ἐμβᾶτε, βᾶτ' ἐντόπιοι 841, ὅχοις Ἀκεστοῖσιν ἐμβεβὼς πόδα Hydroph. 3.

ἐμβάλλειν. ἔβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτισά μοι Tr. 1181, σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν 1197, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον Ai. 452, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων, ἐς ἀντλίαν, ἐς

πρᾶξαν, ἐς πρύμναν Ph. 481, ἐμβαλὼν χειρὸς σίσειν 813, ἐμβάλλω μέσον 815, τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μέσος ἐμβεβληκότα Kol. 1892.

ἐμβατεύειν. μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος Oid. 825, ἵν' ὁ βακχειώτας ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει Kol. 679.

ἔμβλέπειν. ποῖ ποτ' ἔμβλέψασα El. 995.

ἐμβριθής. τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἔμβριθέστερον u. B. XXXVIII, 3.

ἐμμανὴς βοᾷ παραστᾶσα El. 294.

ἐμμένειν. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἐμμείνασα Tr. 335, ἐπί μοι μελέᾳ βάρος ἄπλετον ἐμμέμανε φρήν 982, μόγοι τ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ Ai. 350, ἐνέπω σε τῷ πηρύγματι, ὅπερ προεῖπας, ἐμμένειν Oid. 351, εἴ σοί γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ (ἐμμένει) τελοῦντί μοι Kol. 648.

ἔμμηνος. μηλοσφαγεῖ – ἔμμηνʼ ἱερὰ El. 281, ἐρεῖς ἅλους ἐξ ἤρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμήνους χρόνους Oid. 1137.

ἐμμηνύναι. ἔνθʼ οἶμαι τὸν ὀρειβάταν θησέα καὶ τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφεὰς αὐτάρκως τάχʼ ἐμμήξειν βοᾷ τοὐσδʼ ἀνὰ χώρους Kol. 1057.

ἐμός 1.) Singularis, Nominativ: τοὐμὸν – δέμας El. 57, ἐμὸς – πατὴρ 305, ὑφʼ ᾧ βίοτος 393, πατὴρ – ὑμὸς 566, ὁ δυστυχὴς δαίμων ὁ σός τε κἠμὸς 1157, καὶ τοὐμὸν ἔστω τῇδε 1302, τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον 1390, οὐκ ἐμὸν τόδʼ, ἀλλὰ σὸν 1470, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται Tr. 551, ὁπόσος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλῇ 1158, μηδʼ ἐμὸς κληθῇς ἔτι 1205, ἐμὸν φάος Ai. 394, εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πεπρωμένα 547, ὁ λυμεὼν ἐμὸς 573, τοὐμὸν – κέαρ 686, σὸς πατὴρ ἐμός θʼ ἅμα 1008, σὸν ἆρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται 1368, ἡ δʼ ἐμὴ νόσος Ph. 258, πατὴρ ἐμὸς 347, φίλος τʼ ἐμὸς 421, τοὐμὸν – κρᾶτα 1456, ἡ δʼ ἐμὴ ψυχὴ Oid. 63, ἐμὸν κήδευμα 85, βασιλεὺς – ἐμὸς 1201, ἰὼ σκότον νέφος ἐμὸν ἀπότροπον 1313, σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος 1321, ὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος 1452, ἡ μὴ – τράπεζα 1468, ἐμὸν τόδε Kol. 197, τέκνον ἐμὸν 216, τοὐμὸν δέμας 601, ὑμὸς εὖδων καὶ κεκραμένος γένυς ψυχρὸς 621, τοὐμὸν – πέρι 655,

σοὶ μὲν – ὄνομα 667, – ἀλάστωρ ὁ μὸς 788; πόλις ἐμὰ 842, τοὔργον τοὐμὸν 1118, καὶς ὀφρὸς 1173, ὦ φῶς ἀφῆγγες, πρόσθε τοῦ ποτ' ἦσθ' ἐμὸν 1549, τοὐμὸν – δέμας 1550, ὄμμα – τόδ' – ἐμὸν 1709, τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα Ant. 207, ἔστ' ἐμὸν δοῦρμητον, οὐκ ἄλλου τόδε 327, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ 559, ὀμοῦ – πότμος a. B. LVI, 1, ὁμὸς δ' ἀλέκτωρ LXV, 2. Genitiv: πατρὸς τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ El. 418, τῆς ἐμῆς ψυχῆς γενοὺς 775, τροφῆς ἐμῆς 776, τῆς ἐμῆς φρενὸς 809, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου 1143, τᾶς ἐμᾶς φρενὸς Tr. 217, τῆς ἐμῆς φρενὸς 538, τῆς ἐμῆς χερὸς 603, ἐμᾶς ὑπὸ κλῆδος 1084, τῆς μητρὸς – τῆς ἐμῆς 1122, ἐξ ἐμῆς – χερὸς 1133, αἰσχύνας ἐμᾶς Ai. 174, χειρὸς – ἐμῆς 439, γνώμης – τῆς ἐμῆς 448, θαίμονος τοῦ 'μοῦ 534, ἰώ μοι ἁμᾶς ἄτας 906, ὦ μοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης 980, τοὐμοῦ πατρὸς Ph. 344, ὃ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔνι 648, ὑπαὶ χειρὸς ἐμᾶς 1118, ἐμᾶς σαρκὸς αὐτόλας 1157, ἐμοῦ ποδὸς 1201, νεὼς – τῆς ἐμῆς 1219, χειρὸς ἐξ ἐμῆς 1287, δεξιᾶς ἐμῆς 1398, χώρας ἐμῆς Oid. 14, τῆς ἐμῆς ψυχῆς πάρι 94, τοὐμοῦ πατρὸς 264, ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς 511, τῆς ἐμῆς τυραννίδος 535, τῆς ἐμῆς χειρὸς 760, σπονδῆς – τῆς ἐμῆς 778, παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν 854, ξυμφορᾶς – ἐμῆς Kpl. 46, ἐμᾶς χθονὸς 234, πάρος τοὐμοῦ πόδου 419, γῆς ἐμῆς 599, κἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης 664, τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου 730, τῆς ἐμῆς χθονὸς 789, οὐχ ἅψομαι τοῦδ' ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς 830, ἐξ ἐμῆς χερὸς 906, πρὸ τοὐμοῦ 1141, τῆς ἐμῆς ψυχῆς 1207, τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου εἰσιν 1329, ὁμφῆς τῆς ἐμῆς 1351, τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας 1399, τῆς ἐμῆς ὑπουργίας 1413, ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς Ant. 330, τῆς ἐμῆς σωτηρίας 440, τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς 466, τέχνης – τῆς ἐμῆς 998, ἐμᾶς – ἐξ αἰτίας 1318. Dativ: τῷ 'μῷ τ' ἀνδρὶ Tr. 445, πατρὶ – ἐμῷ 807, τῷ 'μῷ – πατρὶ 820, ἐμᾷ φροντίδι Ph. 863, μή μ' ἁπλῇ πτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ Oid. 607, τῷ 'μῷ πόθῳ 969, ἐμᾷ χώρᾳ 1200, ἐμᾷ πόλει Kol. 235, ἐν τῷ 'μῷ κάρᾳ 564, ὡς μὴ – γέλως ἐμῷ (ἐγὼ) ξένῳ γένωμαι τῷδε 902, τῷ 'μῷ γένει 952, τῇ 'μῇ – φρενὶ

1340, ἐν ἐμῷ κάρᾳ Ant. 1272, περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ Achai. II, 2, φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ (ἐμοὶ) καλύπτομαι Kris. II, 2. Accusativ: τὸν δύστηνον ἐμὸν - πατέρα El. 94, τὸν ἐμὸν - ἀδελφὸν 117, τὸν ἐμὸν - πατρὸ' ὄλιον 133, τὸν ἐμὸν - βίον 207, τοὐμὸν αὐτῆς 252, ζῶμα τοὐμὸν 452, τὴν γ' ἐμὴν 536, τοὐμὸν στόμα 633, τοὐμὸν - ψυχῆς ἄκρατον αἷμα 785, σὸν - ἢ κἀμὸν γένος 965, τοὐμὸν - κάρα 1310, τὸν ἐμὸν (ἀεὶ ὠνύ) Tr. 4, πάθημα τοὐμὸν 142, πρὸς τοὐμὸν - σπέρμα 304, τοὐμὸν - ἔργον 619, δεσπότιν τε τὴν ἐμὴν 407, τοὐμὸν - κέαρ 629, 1246, τὸν δ' ἐμὸν λέγω πατέρα 739, τοὐμὸν κακὸν 797, κατ' ἐμὰν φώμαν 1019, εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον 1068, τοὐμὸν - στόμα 1176, τοὐμὸν - σῶμα 1193, σῶμα τοὐμὸν 1197, κοὐ καμῇ τοὐμὸν μέρος 1215, οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπᾶν Ai. 124, τοὐμὸν - ὄνομα 431, χεῖρ' - ἐμὴν 451, παῖδα τὸν ἐμὸν 530, ἐμὴν - ἐντολὴν 567, τοὐμὸν ἦθος 595, τόδ' ἔγχος τοὐμὸν 658, πατρῴαν τὴν ἐμὴν - χθόνα 846, ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν 848, τοὐμὸν σπλάγχνον 995, ἐμὴν ἔσχει ξύνευνον μήτερα 1300, ὅρα μὴ τοὐμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν 1318, πρὸς ἐμὴν - χεῖρα Ph. 148, τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρει (μέρος) ποιούμενοι 498, κρᾶτ' ἐμὸν τόδε 1001, τὰν ἐμὰν μελέου τροφὰν 1126, τὴν ἐμὴν - φρένα 1281, πατέρα τε τὸν ἐμὸν 1314, χώραν τὴν ἐμὴν 1405, πρὸς πύρὰν ἐμὴν 1432, ῥᾴστα τὸ σόν τε σύ, κἀγὼ διοίσω τοὐμὸν Oid. 321, ὀργὴν - τὴν ἐμὴν 337, τοὐμὸν στόμα 426, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν 577, τὸ γοῦν ἐμὸν 626, ἀλλ' ἔξ ἔσσν δεῖ κἀμὸν 627, τοὐμὸν σῶμα 643, τοὐμὸν - κέαρ 688, ἐρᾶν γᾶν φίλαν 694, πατέρα τὸν ἐμὸν 967, τοὐμὸν γένος 1059, 1085, τοὐμὸν - σπέρμα 1076, τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν 1079, ἐμὸν μὲν οὖν ἔγωγε 1163, τοὐμὸν ὄμμα 1222, γένους τοῦ Λαΐου τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνῦσας ἐμὴν 1384, τοὐμὸν ἄθλιον δέμας 1388, τοὐμὸν αἷμα - πατρὸς 1400, πρὸς ἐμὰν λέσχαν Kol. 167, ἐς χέρα - φιλίαν ἐμὰν 201, γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν 238, παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὁρᾷν ὅμαιμον 322, τοὐμὸν ἄθλιον δέμας 576, τοὐμὸν ὄμμα 1084, τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν - ἀδελφὸν Ant. 45, τὴν

ἐμὴν λόχην 318, τοὐμὸν – κρᾶτα 764, τὸν δ' ἐμὸν πόσιν ἀδάκρυτον οὐδεὶς φίλων στενάξει 881, τὴν ἐμὴν φρένα 1063, τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτωνι λιμενῖτιν χάριν Inscr. VI, 2, κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν Iola. 2, μέν' εἰς σοφιστὴν ἐμὸν a. B. CV, 161. 2) Dualis: ἐν χεροῖν ἐμαῖν Oid. 321, τεῖν ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν 1462, τὰ φίλτατ' ἐγγόνοιν ἐμοῖν 1474. 3) Pluralis, Nominativ: ἅπαντα – τἀμὰ νουθετήματα El. 348, ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔση, καὶ πάντα τἀμὰ 622, νυμφεῖ' ἐμὰ Tr. 920, ὦ τροφεῖς ἐμοὶ Ai. 863, τὰ τοῦδε μὲν πεπραγμέν' ἔστω, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα Oid. 621, καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων κακά; Kol. 606, ὦ σπέρμα τ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες 1275, αἰδ' ἐμαὶ τροφοὶ 1367, ὅλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμὰ 1613, οὕτω δὲ καὶ σαὶ τἄμ' ἀφανδάνουσ' ἔφυ Ant. 501. Genitiv: ἐκ χερῶν – τῶν ἐμῶν El. 297, τῶν ἐμῶν – τέκνων 542, ἄτερ ἐμᾶν χερῶν 866, τῶν ἐμῶν – κτημάτων 875, τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν 1185, παῖδα τῶν ἐμῶν κακῶν 1188, συμφορᾶς ἐν ἔξοδον εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης 1449, οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων Tr. 391, τῶν ἐμῶν – κορθωμάτων 570, τῶν ἐμῶν σφαγῶν 572, ὀφθαλμῶν ἐμῶν 815, τῶν ἐμῶν χερῶν 1102, τῶν ἐμῶν κακῶν 1209, Ph. 251, μόνοι ἐμῶν φίλων Ai. 849, ἰώ μοι ἐμῶν πόσεων 900, λόγων – ἐμῶν 1070, τῶν ἐμῶν τηνώμενος Ph. 883, τῶν ἐμῶν – φίλων 509, καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν ὄπλων 658, τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν 665, πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὄπλων 1109, ἐμῶν μύθων 1417, τόξων ἐμῶν 1432, κακῶν χρησμῶν – τῶν ἐμῶν Oid. 797, τῶν ἐμῶν χειρῶν 1022, τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄκος 1400, παίδων – τῶν ἐμῶν Kol. 416., τῶν ἐμῶν – ξυναίμων 942, ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν 1310, τῶν σῶν τε κἀμῶν – κακῶν Ant. 6, τῶν ἐμῶν εἰργασιν 48, ἐμῶν – βουλευμάτων 1255, μόρων – ἐμῶν 1330. Dativ: κἀπὶ τοῖς σεαυτῆς κακοῖσι, κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; El. 880, τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι 967, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις Tr. 60, ὅμοις τοῖς ἐμοῖς 1051, τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς 1225, τοῖς ἐμοῖς λόγοις 1240, τοῖς ἐμοῖς κακοῖς Ai. 431, τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι Ph. 1063, βουλαῖς ἐμαῖς 1247, λόγοις ἐμοῖσιν 1279, τόξοις ἐμοῖς 1303, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις

1374, τοῖσιν ἐμοῖσι 1427, τοῖς ἐμοῖς - τοῖσιν 1429, οἰκουμεν - ὦ τοῖς ἐμοῖς Oid. 269, ταῖς ἐμαῖς γναμπαῖς 525, χερσὶ ταῖς ἐμαῖς 996, ταῖς ἐμοῖς τυφόντοιν 1095, τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς 1377, τοῖς ἐμοῖς γοναῖσιν 1494, τοῖς ἐμοῖς κακοῖς 1507, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους Kol. 460, παισὶ ταῖς ἐμοῖσι 789, τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς 1529, ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις Ant. 556, ἐμαῖς, οὐδὲ σαῖσι ἀσσβουλίαις 1269. Accusativ: ἐμοὺς πρόπους El. 327, κτανεῖν τἀμὸ 538, τἄμ' ἔπη 1050, τἄμ' - ἔπη 1057, τὰς ἡδονὰς - οὐκ ἐμὰς ἐπτημάμην 1303, στόμα - τἀμὰ 1462, τἄμ' - ὅπλα Ai. 100, πρὸς δόμους ἐμοὺς 568, τἀμὰ τεύχη 572, λύμαθ' - ἐμὰ 655, ἅπας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν 848, κόμας ἐμὰς 1174, τὰ τεύχη τἀμὰ Ph. 370, τἀμὰ - ὅπλα 376, 973, τἀμὰ κτήματα 870, ἐμὰς - ἀνίας 1115, τὰς ἐμὰς - τύχας 1418, τἄμ' - ἔπη Oid. 316, ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε, τἄμ' ὡς ἂν εἶπα, μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κἀκὰ 329, οἴκους τοὺς ἐμοὺς 484, τὰς ἐμὰς στέγας 588, τὰς ἐμὰς οὐκ ἄν ποτ' εἶχε Δαΐου διαφθοράς 672, τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν 824, τἀμά τ' εἰς ἔμπυλα 1136, ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα 1330, τἀμὰ - κἀμὰ 1414, ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας 1484, τἄργα τἀμὰ Kol. 266, τἀμὰ δυστήνου κακὰ 344, δόμους - ἐμοὺς 643, τοὺς ἐμοὺς ἄγω 882, συλῶνα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν 922, - ἀνθ' ὅτου τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμοὺς δ' ἡμάρτανον 968, ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς Ant. 307, τὰς ἐμὰς ἀρχὰς 744, τοὺς ἐμοὺς λόγους Tript. VIII, ὄχεις - ἐμοὺς Troil. II.

ἔμπα. τροφῆς ἄοκνον ἔμπα, καὶ - (ἔμπας εἰ) Ai. 563. S. auch ἔμπας.

ἐμπαίει τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα El. 902.

ἐμπαίζων. ἄμαχος ἐμπαίζει Θεὸς Ἀφροδίτα Ant. 799.

ἔμπαλιν. τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες El. 647, ἔμπαλιν λέγει Tr. 358, χώρᾳ δ' ἔμπαλιν κατοικιῶ Kol. 637.

ἔμπας und ἔμπης. ἔμπης γ' αἰσχρὸν ὄντα δυσμενῆ Ai. 122, ἔμπας ὅντ' - τοιόνδ' ἐμὲ 1338, ἔμπας ξυμμάρτυρας ὄμμ' ἐκπατῶμαι Ant. 845.

ἐμπεδος. καὶ τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατοργίζει Tr. 827,

οὐκ ἔχει συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἀνὸς ὁμοῖοι Ai. 640, ἴσθι τόδ' ἔμπεδον Ph. 1197, ἥκω τὸν πρὶν ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν (ἔχομεν) Kol. 1674, μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν Ant. 169.

ἐμπέδως. λόγους - ἐμπέδως εἰρημένους Tr. 487.

ἔμπειρος. τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας μᾶλισα τῶν βουλευμάτων Oid. 44, οὐ γάμων ἔμπειρος Kol. 752, τοῖς ἐμπείροις βροτῶν μόνοις οἷόν τε συντα-λαιπωρεῖν τάδε 1135.

ἐμπελάζειν. πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε Tr. 17, ποῦ δ' ἐμπελάζεις τάνδρὶ 748.

ἐμπέραμος Odyss. II, 1.

ἐμπίπτειν. ἐξ οἵων τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς El. 216, κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον, ἐξ ἐνὸς κακοῦ, ἴδρανε, ὑπέπιπτε 729, πρὶν ἐμπεσεῖν σπα-ραγμὸν ἢ τιν' οἶστρον 1253, εἴ τις (αἰμὰς) ἐμπέσοι Rh. 699, ἐμοὶ μὲν οἰκτρὸς δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις 965, κἀμπί-πτει στέγῃ Oid. 1262, ὅτι οὐδεὶς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων Kol. 942, λόγοι, ὃς ἐμπί-πτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δεῦρο 1150, στέργειν τἀμπεσόντα (τἀκπεσόντα) u. B. XXVIII, 1.

ἐμπανεῖν. πτείνειν ἔχων, ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιτνᾷς στρατηλατῶν Ai. 58.

ἐμπλέκειν. πλεκταῖς ἑώραις ἐμπεπλεγμένην Oid. 1264.

ἔμπλεος. σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν Tr. 1020.

ἐμπλεύρου Aichm. VIII, 10.

ἔμπληκτος. τοιοῖδε φῶτες ἔμπληκτοι (ἔκπληκτοι) βροτοῖς (βροτῶν) Ai. 1358.

ἐμπνεῖν s. ἀμπνεῖν.

ἐμποδίζειν. καὶ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμὰ Ph. 432.

ἐμποδών. κακὸν ποῖον ἐμποδὼν - εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι; Oid. 128, παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν ὀχλεῖς 445.

ἐμπολᾶν. κέρδος ἐμπολᾷ Tr. 93, οὐκ ἐλεύθερος, ἀλλ' ἐμ-πολητὸς 250, ἆρ' ἠμπόλησας; Ai. 978, σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ κεκόν μ' αὐτῷ δίδως; Oid. 1025, κερδαίνετ', ἐμπο-

λᾶτε τὸν πρὸ Σάρδεων ἥλιτορον Ant. 1037, ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθε τὴν ἐμὴν φρένα 1063.

ἐμπολή. λεπτῆς ἐπὶ ῥοπῇσιν ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραῤῥίπτοντες Skyr. IV, 4.

ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενὸς Tr. 538.

ἔμπόλητος. ὀὐμπόλητος Σισύφου Λαερτίου (Λαερτίῳ) Ph. 417.

ἔμπολις. ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν οὐκ ὄντα Kol. 1156.

ἐμπορεύεσθαι. ποῖ δ' ἐμπορεύῃ (ἐκπορεύῃ); El. 405, ξένην ἐπὶ, σκήπτρῳ προδεικνὺς, γαῖαν ἐμπορεύσεται Oid. 456, ὅστις πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται u. B. LIV, 1.

ἔμπορος. πᾶς τις ηὖδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων Kol. 25, πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη φιλεῖ πλανᾶσθαι 330, ἔνθα δίστομοι μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοὶ 901.

ἐμπρέπειν. πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι El. 1187, γυναικομίμοις ἐμπρέπεις (ἐμπρεπεῖς) ἐσθήμασιν u. B. XLVIII.

ἐμπρήθειν. τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον Ph. 801.

ἔμπυος. πήνδε τ' ἔμπυον βάσιν Ph. 1378.

ἔμπυρος. τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; El. 405, ἐμπύρων ἐγενόμην βωμοῖσι Ant. 1005.

ἐμφαίνειν. σέκν' ἐμφανέντ' (εἰ φανέντ') ἄελπτα Kol. 1120.

ἐμφανῆ τεκμήρια El. 1109, ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν 1454, ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ Tr. 199, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς πυρεῖ 291, δός μοι προσεικεῖν αὐτὸν, ἐμφανῆ ἔ' ἰδεῖν Ai. 538, κατ' ἦμαρ ταὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε 758, πῶς ἂν ὔμιν ἐμφανὴς ἔργῳ γενοίμην Ph. 531, κούδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανὴς Oid. 909, οὐ γάρ ἐστι ταὐμφανῆ κρύπτειν Kol. 755, τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος, σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου; 1501, ἐμφανῆ γὰρ ἦν Ant. 448, τί κέρδος ἐμφανὲς Alest. VII, 7, τῶνδε τὴν ἐναντίαν δίκην – ἐμφανῆ τίνειν 9, οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι ταὐμφανῆ u. B. X, 1, 2.

ἐμφανῶς. ἃ γ' εἶδον ἐμφανῶς El. 928, εἰ ἐμφανῶς ἠμύνατο Tr. 278, πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς δείξῃ θεοῖσιν 608, ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς ἐχθαίρομαι Ai. 457, ἤνεγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς Oid. 96, φονεὺς

ὧν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς 584, ἐκεῖ αὐτὴν εἶδον ἐμφανῶς – ἀπιστήσασαν Ant. 655, πλέκτανα ὅτων τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ u. B. XV, 1, 1.

ἐμφέρειν. οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι φάσγανα πατρῴους Kol. 989.

ἐμφερής. αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερῆς ἐμοὶ Ai. 1152.

ἔμφορος – αἱ ἔμφοβοι θεαὶ σφ' ἔχουσι Kol. 39.

ἔμφρων. μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται Ai. 306, γοεροῖσι δ' – ἔμφρονες (εὔφρονες) Oid. 436, ἐς ὑγρὸν ἀγκὼν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται Ant. 1237.

ἐμφύειν. ᾧ τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ Oid. 299, ἐμφῦτε τῷ φύσαντι Kol. 1113, τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί; 1488, πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακὰ Skyr. V, 2.

ἐμφύλιος. αἷμ' ἐμφύλιον Oid. 1406, γῆς ἐμφυλίου Kol. 1385, ᾧ πτανόντας τε καὶ θανόντας βλέπουσιν ἐμφυλίους Ant. 1264.

ἔμφυλος. τοὔμφυλον αἷμα Kol. 407.

ἔμφυτος. πατρὸς ἔμφυτον ἄλαστον αἷμα Kol. 1671, τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν u. B. XXVII, 3 f 2.

ἔμψυχος. εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγὼ El. 1221, ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα; Kol. 1486, ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρὸν Ant. 1167.

ἐν 1) mit Substantivis und Adiectivis: τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ El. 1, ἐν τάχει βουλευτέον 16, ἐν πρώτοις ἔπη 28, οὔτε γόοις, οὔτ' (ἐν) λιταῖς 139, ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ δακρύεις 151, κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἤβᾳ ὄλβιος 159, ἐν κοίταις πατρῴαις ὅτε – ὠρμάθη πλαγὰ 194, ἐν δεινοῖς οὐ σχήσω ταύτας ἄτας 223, δώμασιν ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι – ξύνειμι 263, τὸν αὐτοφόντην ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸς ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ 272, ἄλλος δ' οὗ τις ἐν πένθει βροτῶν; 290, ἐν τοῖς κακοῖς πολλή γ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακὰ 308, κοὐδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις; 330, ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὀφειμένῃ δοκεῖ 335, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ – ὑμνήσεις κακὰ 381, ἐξίκοιτο – ἐν τάχει 387, ὃν τάφοισι – νέκρ' 443, ἃ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις 487, μαννάδαι

βραυᾶν οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ἐνείροις, οὐδ' ἐν Θεσσαλίαις 500, πίνος ναυτῶν τὰ πολλὰ πνεύματ' ἴσχ' ἐν Αὐλίδι 564, οὐ γὰρ ἐν φίλοις ὁ μῦθος 688, ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω 673, ὅλωλεν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ 674, χῆπος ἐν καλλοῖσι ναῦρά σοι λέγω 688, ἐν μέσῳ κυκώμενον 733, ἐν βραχεῖ χαλκῷ – φέρουσιν 757, ἐν λόγοις αἰγειναὶ 761, δουλεύειν – ἐν τοῖσιν ἐγκέισοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ 815, ἔμφυλ' ἐὰν ἐκ πόθεν 847, χαλκηγοῦ ἐν ἀμίλλαις – ὀλκοῖς ἐγκύρσαι 861, ὡς ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον 899, τῷδ' ἔν θ' ἑορταῖς, ἔν τε πανδήμῳ πόλει τιμᾷν 982, ἔπειν ἐν κακοῖς ἤδη βεβήκης 1056, δύο φρένας (ἓν) ἐνὶ λόγῳ 1088, μοίρᾳ οὐκ ἐν ἐσθλῇ βεβῶσαν 1094, φέροντες – ἐν βραχεῖ τυχεῖν 1113, ὡς ἐκ δυσμενείᾳ γ' οὖσα 1124, νοῦτ' ἐν φίλῃσι χερσὶν – λουτροῖς ἐκόσμησα 1138, ἐν ξένῃσι χέρσι κηδευθεὶς 1141, σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει 1142, ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 1149, κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔνεστιν 1243, ἃς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν 1287, δὸ' σύνεσ' – μήτηρ ἐν οἴκοις 1309, ἐν ἀθέοισιν κακοῖς τοῖσιν μεγίστοις ὄντες 1329, ἦν ἂν ὑμὶν ἐκ δόμοις τὰ θεῶμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα 1338, ὃν ποτ' – μόναν πρόσοῦρον πιστὸν ἐκ πατρὸς φόνῳ 1352, ὡς μάλιστά σ' – ἤρθηρα, κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 1363, τοὺς ἐν μέσῳ τίγωνις 1364, τἀν δόμοισι καλῶς 1424, βίον λελοιπότ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις 1444, τὴν ἐν τῷ πάρος χρόνῳ θρασεῖαν 1445, τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωχ' ὁ τλήμων; 1476, πατρὸς ἐν δόμοισιν Οἰνέως ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι Tr. 6, ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρὸς 10, χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ – ἦλθε 18, ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν 39, ἐν μήκει χρόνου – νιν λάθριν πονεῖν 69, ἐν δορὶ τοιῷδε κειμένῳ 82, (ἐν) εὑρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα 114, ἐν τοιοῖσδε βόσκεται χώροισιν αὐτοῦ 144, ἕως τις – λάβῃ ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος 149, ἐν δόμοις λείπει δέλτον 156, ἐν βουθερεῖ λειμῶνι θροεῖ ταῦτα 188, ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν 241, ἐν Λυδοῖς κατείχετο 248, ἴσως γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις 315, ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; 421, ἐν μέσῳ Τραχινίων ἀγορᾷ – εἰσήκουσ'

θρίος 425, ἐν μέσῳ Πύλαιος ἐμβδενόμει ξυνόδου 615, εἴ τις ἐσσὶ κίοντες ἐν τοῖς θωμένοις 588, θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώμασι 612, τά γ' ἐν δόμοισιν 625, ἐν μοχλοῖς σθένει 686, ἔχρισε κεὐ' οἶκον ἐν δόμοις κέφαρῆ μαλλῷ 689, ὥσπερ πρίονος ἐμβρόμασι ἄν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου 709, οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ κακοῖς βουλεύμασιν οὐδ' ἐλπὶς 725, κατατείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ 740, κύτος βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι πανδὸς δεδορκὼς 746, ἐν πολλῷ στρατῷ δικαιοξύνουσι 795, ἐν μέσῳ σκάφει θέντες ἔφυ 806, στονόεντος ἐν τομῇ σιδήρου 887, ἐν σιλικῇ πόλει δέρνει συορνύντα 901, καθέζεν ἐν μέσοισιν εὐνάσιν ἡδίοις 918, ἐν κοίταισι καὶοδ' εὐνήτειραν 922, ἐν δόσεσι καλλίκτοις ὄδύναις χωρεῖν πρὸ δόμων 959, οὖς δὴ πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ καθαίρων 1012, εἶδος ἐν δίκῃ κακοσθένουν 1069, σύθυνον ἐν δόμοις (ἐς vd. εἰς δόμους) μένειν Ai. 30, ἐν κοίταισι πιτνῶν 185, 800, ἐμβρῶν βρίθει δ' ἀνάρρητα ὀρνίθων ἐν κάπαισι βάσεσιν 198, κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνὸν 267, ἡνίκ' ἦν ἐν νῇ νόσῳ 271, οἷον εἶρετ' ἐν πατρὶ 273, ἐν δ' ἱερεύσιν υἱοῖν ἐρυφθεὶς ἔξω ἐρυτὸν φόνου 303, ἐν σοῖς δὲ κείμενος κακῇ σύγχᾳ δεσμὸς ἐνῇ, ἄπιστος, ἐν βέννις βροτοῖς αἰδηροκηρῆσιν ἥσσης θυτεῖ πεσών 323, τόν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις 365, ἐν ἀφράδμοιν μ' ὀτρηρὸν θεινὸν χέρας 366, ἐν ἕλκεσι βροτοὶ κἀκλήϊστοι πεσὼν αἰπολίοις 374, ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χείμασι αἰμάξαι βροτοῖς 453, σθενόνικος ἐν πλούτῳ 488, κανέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ γήρᾳ προλείπων 506, ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν ; 532, ὁμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν 548, ἐν τῷ φρονεῖν μηδὲν ἥδιστος βίος 554, ὅπως πατρὸς δείξεις ἐν ἐχθροῖς 567, θυμῷ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει 614, χερόπληκτοι δ' ἐν συόρνοισι πεσοῦνται δοῦποι 632, αὐτὸν ἐν πύλαις ἀμφέσπασεν 723, λήγει δ' ἔρις – ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου 782, ξυρεῖ ἐν χρῷ τοῦτο 786, ἐν τάχει πολεῖν 804, πίπτηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι 819, πάντα τἀν βροτοῖς πάθη 836, ἥσει μέγαν κακυτὸν ἐν πάσῃ πόλει 851, ἐν γάρ οἱ χθονὶ πεπτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς πατηγορεῖ 906, θυνόντ' ἂν αἱμάξαιμι ἐν χροιᾷ ὀφθῆς 963,

ἐν κακοῖς ὑβριζέτω 271, τοῖς σοῖς ἀφίξεται ἐν κίνησι μηδαμοῦ 1607, ἐν γῆρᾳ βαρὺς 1017, ἐν Τροίᾳ δέ μοι πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ 1021, ὅτῳ μὴ τάδ' ἐσθλὰ ἐν γνώμῃ φίλα 1038, οὔ ποτ' οὖσ' ἂν ἐκ πόλει φόμοι κτάδε φέρουσ' ἄν 1078, μὴ – ἐν Θανοῦσαν ὀβριστὴς γένῃ 1092, τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἐκεῖ 1096, νῦν αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλεῖ 1118, ἐν τοῖς θανοῦσιν, πανὺ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη 1180, ἡνίκ' ἐν κακῷ χειμῶνος ἔβαπτο 1144, ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας 1151, ἐν χερσὶν ἔχων πόμας ἑαυτοῦ 1178, ἐν τρυπῇ δοῦλος ἐφύτευσε 1275, τοιαῦθ' ἑκὼν ἐν κτύποισι κειμένου 1306, κἀγὼ μὲν ἐν τέλει 1352, ἵν' ἐκ φύγῃ μὲν ἡδὺ διπλῆ ἡμέρᾳ γενέσθαι ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνου – πέμπει κνοῦ Ph. 17, ἐν λιταῖς φιλίαντες ἐξ οἴκων μολεῖν 60, ἐν δόλῳ μᾶλλον ἢ κρίσαντ' ἄγειν 102, ἐν ξένῃ ξένον 185, ἐν βίῳ κεῖται 192, ἐκ τ' ὀδύνης ὁμοῦ λιμοῦ τ' ὀκνηρὸν 195, ἐν χρόᾳ κυκῶν 235, κἄδοντ' ἐκ' ἀκτῆς ἐν κατηγρεῖ πέτρῳ 272, ἐν κέτροις πέτρον ἑκτρίβων 296, πολλὰ τάδε ἐν τῷ ἔπειτα γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ 306, ἐν λιμῷ τε καὶ κακοῖς βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον 312, τοῖσδε μάρτυς ἐν δίκῃ 319, ἐν κύκλῳ στρατὸς ἐκβάντα κἄς ἡσκάζετο 356, νοῦς ἐν τέλει 385, ὡς μηκέτ' ὄντα κλύειν ἐν φάει νόει 415, Θέλοντες – ἐν Ἀργείοις στρατῷ 420, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον ἔρημον ἐν κακοῖσι φοῖσδε 471, ἐν παρέργῳ θεῶν με 473, τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρει (μέρος) κυκώμενος 498, δεῖξαι – ἐν Ἀργείοις μέσοις 630, ἴσοι ἔν (γ') ἴσοις ἀνὴρ 685, ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνῃ κυρῶν 741, πάντων ἐν πόνῳ 847, πάντα ταῦτ' ἐν εὐτρεπεῖ ἔθου 875, τῶν ἐν τέλει κλύειν 925, ἀνανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος 954, οἷα πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης νευρᾶς 1004, ἐν κακοῖς εἶναι σοφὸν 1025, ἐν ζῶσιν νεκρὸν 1018, ἐν Ἀργείοις φανῇ 1064, ἀλλ' (ἄλλ') ἐν μεταλλαγῇ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσῃ 1184, τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρίφεται; 1160, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω τὸ μετόπιν; 1188, οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι 1212, ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ 1124, ἐν τοῖς λόγοις θρασεῖς 1307, ἐν Σκύρῳ μένων 1368, ἐν λόγοις πείσειν 1393, ἀνδρῶν πρῶτον ἓν τε συμφορᾶς βίου κρίνοντες, ἔν τε

δαιμόνων ξυναλλαγαῖς Oid. 33, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη 80, ὡς τεθραμμένον χθονὶ ἐν τῇδε 98, ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ 110, πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς - τῷδε συμπίπτει φόνῳ; 112, οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἵγίνετο 127, ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεὸν 215, μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι κοινὸν ποιεῖσθαι 239, οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτο 250, οὔτε ἐν ἀρχοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην 287, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι μόνον δέδορκε 388, εἰ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς ταῖς νῦν νομίζει - πεπονθέναι 515, εἰ κακὸς ἐν πόλει - κεκλήσομαι 521, ἦν ἐν τῇ τέχνῃ 562, ἐμήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ; 564, ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς 613, κακὸν κἀν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ 615, ἐν ὅρκῳ μέγαν 653, μή ποτ' ἐν αἰτίᾳ - ἄτιμον βαλεῖν 656, ἐν πόνοις ἁλύουσαν 695, φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς 716, ἢ κἀν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών; 757, πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἥμιν ἐν τάχει πόλιν 765, ἐν δείπνοις μ' - καλεῖ 779, ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω 821, τάδ' ἐν χεροῖν στέφη λαβοῦσ' τἀπιθυμιάματα 912, ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει 942, κἀν ὀνείρασι μητρὶ ξυνεπνάσθησαν 981, ὃν οὔπεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει 1016, εὑρὼν παλαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς 1026, σωτῆρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ 1030, τί δ' ἄλγος ἔσχον' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; 1031, ἐν μακρῷ γήρᾳ ξυνάδει τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος 1112, οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο 1131, ταῖς μεγάλαισιν ἐν Θήβαισιν ἀνάσσων 1203, τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταισιν ἀγρίαις ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου; 1205, ἐν σκότῳ - ὀφοίατο 1273, νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἔν τινι σχολῇ κακοῦ; 1286, ἐν τοσοῖσδε πήμασι διπλᾶ σε πενθεῖν - κακὰ 1319, ὁ παντλήμων ἐγὼ κἄλλιστ' ἀνὴρ εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφείς 1380, στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς 1399, χὡπόσα αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται 1408, τοῖς ἐν γένει 1430, ὥστε πᾶν ἐν ἠσύχῳ ἔξεστι φωνεῖν Kol. 82, ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ ἐλθόντι χώραν τερμίαν 88, ἐν τῷ μαθεῖν ἔνεστιν ἡὐλάβεια τῶν ποιουμένων 115, ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει ποιάεντι 156, ἐν ἡσυχίᾳ

– βάσει (σοι) βάσιν ἁρμόσαι 197, τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις 337, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει 456, λείπομαι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι μήθ' ὁρᾶν 495, ἐν τάχει τι πράσσετον 500, πολλῶν ἀκούων ἓν τε τῷ πάρος χρόνῳ τὰς – διαφθορὰς 551, ὁδοῖς ἐν ταῖσδ' ἀκούων 554, ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷ μῷ κάρᾳ 564, τὰ σὰ μενοῦν ἐν σμικρῷ λόγῳ παρῆκεν 569, τὰ δ' ἐν μέσῳ 583, ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτῇ χάριν 586, θυμὸς ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον 592, πνεῦμα ταὐτὸν οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσι φίλοις βέβηκεν 612, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεται 614, οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι κάσῳ Πέλοπός ποτε βλαστὸν 696, ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα παλινὸν πρώταισιν (ἐν) ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς 715, τοὐμὸν δόμοισιν 769, τἀν Θήβαις 791, ἐν δὲ τῷ λέγειν κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια 795, δυστυχεῖν – μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ 801, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις 809, οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς γάμοισιν 988, εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις τὰς παῖδας ἡμῶν 1020, ὃ ἐν δόμοις τύραννος 1338, ὥστ' ἐν δόμοισι ταῖσδε σοῖς στήσω σ' ἄγων 1342, ἃ – ἐν Θήβαις ἔχει 1355, ὅτ' ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοὶ 1358, ἐν τάφοισι θέσθε κἀν πτερίσμασι 1410, ταῦτα δ' ἐκ τῷ δαίμονι 1443, ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; 1510, μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις 1523, ἐν πύλαισι πολυξέστοις εὐναῖσθαι 1569, ἐν καθαρῷ βῆναι 1575, οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεστιν 1581, ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ 1592, οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατὴρ 1612, γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα, καὶ τὸν θεῶν ὄλυμπον ἐν ταὐτῷ λόγῳ 1655, οὔτε ποντία θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ 1660, ἐν πνεύματι δ' ἀλόγιστα παροίσομεν 1675, ἐν ἀφανεῖ τινὶ μόρῳ φαινόμεναι 1681, ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον 1699, ἐπεὶ φροῦδός ἐστιν – ἐν νυκτὶ τῇ νῦν Ant. 16, φάνλον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει 36, τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι 67, τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν (ἐν) φῶτα βάντα πανσαγίᾳ 106, ἐν τοῖσιν ὠσὶν, ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ θάκνῃ; 317, ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες 383, ἔστ' ἐν αἰθέρι μέσῃ κατέστη λαμπρὸς

ἡλίου αὐτόμολος 345, τοῖσδ' ἐπελληνίσας ἐν χρόνῳ μακρῷ 422, κοὐσὰ ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον νόμον 453, ἐν θεοῖσι τὴν ἀίκητα δύσεαι 459, ἥτις ἐν πολλοῖσιν ἠμπλοῖς ζῇ 463, πῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σιτῳ τεγνωμένον 494, ἐν κακοῖσιν αἰεὶς 495, ἐν τάφῳ τυθεῖσα 503, ἐν καπνοῖς τοῖς σοῖσιν – ξύμπαλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους πεπυσμένη 540, εἰ γέλασ' ἐν σοὶ γαλῷ 551, ἐσχάτας ὑπὲρ ὀζυς τέκετο τὸ φάος ἐν Οὐλύμπου δόμοις 600, γυναῖς κατηφόνα φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν 642, γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις 651, ἐν τοῖς ἀκείοισιν ὅστις ἔσ' ἄνηρ χρηστὸς 661, φανεῖται τὴν πάλαι ξίμαιρ' ὤν 662, δορὰς τ' ἐν ἐν ξυλλόβοις πεφυτευμένον, μίασιν δίκαιον πῆγαθὸν καρατόμῳ 670, ἐν φοναῖς πεπτῶτα 696, ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν 704, ῥύφα πεπρώθει ζῶσαν ἐν κατώρυχι 774, ὃς ἐν κόμαις πίπτειν 782, ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐγκυμονεῖς 783, φοιταῖ ἐν ἐ ὠμοσίτοις αὐλίδι 785, τῶν μεγάλων πάσθους ἐν ἀρχαῖς θρασυβ 798, οὔτ' ἐν βροτοῖς οὔτ' ἐν νεκροῖσι μέτοικος 851, εἶτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα συμβεῖσει στέγῃ 888, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον θέσθαι Παλαίφατος ὁλολύσσων 893, ἐν ἕλεσι τράφη 897, εἰ τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ 925, οὐράνιον φῶς ἁλλάξαι ἐν γαπτοφέροις αὐλαῖς 945, ἀφυστερούμενα δ' ἐντυμβήρει θαλάμαις κατεζεύχθη 946, ἐνέγθη – πετράδες κατάρρακτος ἐν θεσμῷ 958, ἐκέγκα μακίαις ψαύων τὸν θεὸν ἐν νεοτομίαις ἡλάσαις 962, τηλεσκόροις δ' ἐν ἄντροις τράφη θυέλλησιν ἐν κατόρμαις 983, σκῶντας ἐν ἡλίαισιν ἀλλήλους φοναῖς 1008, ψυχὴν ἄτιμος ἐν τάφῳ κατόψισας 1069, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς 1075, ἐν δίκῃ πάρα 1097, μέθεις καγκαίνουν (καγκαίνοις) Ἐλευσινίας ἑορτὰς ἐν κλίνοις 1121, ἐν νόσοισι θαλλοῖς συγκαρήθαμεν 1231, ἐν λοισθίῳ τυμβεύματι κρεμαστὴν αὐχένος κατεῖδόμεν 1220, δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν δυσβουλίαν 1242, ἐν ἐμῷ κάρᾳ θεὸς – μέγα βάρος μ' ἔχων ἔκαισεν 1272, τὰ δ' ἐν δόμοις 1279, οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι 1298, ἔχω ἐν χείρεσιν τέκπον 1297, ποίᾳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ; 1314, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς 1326, τὰν παλιν

κακὰ 1327, μέχρις οὗ ἐν χερσὶν 1345, ὅπνος ἐν φύλλοισιν (εὐφύλλοισιν) αἰγείρου – τοὐκείνης κάρα κίνησις αἴθραισιν ἀνακινοῦσιν πτερόν Aig. VI, 1, ἐν δυσαώμοις σφηκοὶ Aith. II, 1, ἐν πανὶ σκοφίου φρουρεῖ λίθῳ Aichm. IV, ἐν δεσμοῖσι θρακένης ἀνὴρ κῶλον κοδισθεὶς Akris. III, 1, ἀγχοῦ προσῆφεν ἑλκηρὸς ἐν δυσκήματι (δυσκήματι) XII, 2, ἐν θρόνοισι (θρήνοισι) γραμμάτων πτυχὰς ἔχων Achai. V, 1, ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν ὑπέζευκται VIII, 4, οὔτ' ἐν χερσὶν τὸ κτῆμα εὔμορφον μένειν Achill. I, 7, ὁ δ' ἐν θ' (ὁ δὲ ἐνθ') ὅπλους ἀζόῳξιν Ἡφαίστου τεχνίτου VI, 1, χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί μι παρηγορεῖ Λάκωνος ὑσμῶσθαι λόγου Helen. I, 1, ὅπου – νεκῷ ἐν πόλει τὰ χείρονα Eriph. III, 2, ἐν οἴκοις ἀνδρὸς οἴου τιμὴν ἔχεις VIII, 1, τά τ' ἐν Ἕλλησι ξὰν' ἠθρημένη Tham. II, 2, ἐν Διὸς πήκοις ἀρεῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους Ion I, 1, ὄρνιθος ἦλθ' ἐκπάνορμος πέρδικος ἐν κλωσοῖς λίθιναισιν πάγαις Kamik. II, 2, ἐν κοιλίᾳ φάρει Tereus s. Kris. II, 2, νὴ τοὺς ἐν Ἄργει – θεοὺς Lak. III, 2, ἐν νώτοισιν πάρεστι Lusk. III, 1, κοίαν δ' ἐν ὄψει ἔγγυᾶ θηρατηρίαν ἔμπεσ – ἔχει Oinom. III, 1, ἢ ἐν σκότῳ λαθοῦσα Ἑρμοῦς βουκτ. III, 3, ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς Tereus IV, 3, ἐν φύλῳ ἐν – θρώσκων μι' ἕδεξε – ἡμέας ἀμφὶ VIII, 1, θὲς ἐν φρενὸς βίλτροισι τοὺς ἐμοὺς λόγους Tript. VIII, ἐν βραχεῖ παθεῖλε κώλίγῳ χρόνῳ ὄλβον Tyndar. 4, πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὑηθεὶς ὁρᾷ Tyro IX, πολλῶν ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται οὔτ' ἂπ' εὐγενέων ἐσθλὸς XI, 1, ἥτις – ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον XV, 5, οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ Phin. IV, αἰδὼς ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ u. B. XIII, 1, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται XVI, 1, 3, ἔνεστιν ἐν χέρσαν τετρασκελεῖ γονῇ· νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερόν, ἐν θηρσὶν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω XXIII, 10, τίς οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτέ; XXIV, 1, ὅστις ἐν κακοῖσιν ἰμείρει βίου XXXI, 2, 1, ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ φθίνει πάλιν XLVII, 3, κἂν βραχεῖ XLIX, 3, ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται LVI, 1, στῆναι – ἐν μορφῇ μιᾷ 4, γένοιτο κἂν ἄπλουτος

ἐν τιμαῖς ἀνὴρ LVIII, 5, βραδεῖα ἐν λόγοισι προσβολή LXX, 1, 1, λάμπει ἐν χρείαισιν LXXII, 1, 1, ἤδη γὰρ ἕδρα Ζεὺς ἐν ἐσχάτῳ θεῶν LXXXII, 5, ὥστε μαλθακὴ νοτὶς ἐν χειρὶ LXXXIV, 1, 2, τίς ποτ' ἐν δόμοις βαή; CV, 26, πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἄν; 42, τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶ κυλίνδεται 84, ἐν τῷ Πηλίῳ πᾶν μῆλον θηρῶντα 124, κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι 154. 2) mit Pronominibus Personalibus: οὗ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε Tr. 621, δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ Ai. 43, ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι 519, ἐν ἐμοὶ θρασὺς 1315, ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς ἤδη 'στὶ, καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις Ph. 963, ἐν σοὶ γὰρ ἐσμὲν Oid. 313, δειλίαν ἢ μωρίαν ἰδών τιν' ἐν ἐμοὶ 587, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν κήρυξ 752, τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα 770, ὅσον γε κἀν (κᾆν) ἐμοὶ μνήμης ἔνι 1239, ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ προσθήσεις τάσδ' ἀρὰς Kol. 153, ἐν ὑμῖν, ὡς θεῷ, κείμεθα τλάμονες 247, ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη 392, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο τῇδε τῇς μάχης περὶ 422, φαιδρόν γ' ἀν φολάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται 1214, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοὶ πατρὸς μητρὸς πατὴρ Achai. IX, 7; Reflexivis: ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτοῦ (σαυτῷ) γενοῦ Ph. 950, μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει Ant. 705; Demonstrativis: κἀκεῖνος ἐν τούτοισι – ὁ πέμπτος El. 703, ὡς ἂν ἐν ταὐτῷ θάνῃς 1496, χοὗτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λόγου τιν' ἡμῖν Ph. 1078, ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγὼ 1243, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσως Oid. 677, μέγας ἐν τούτοις θεὸς 871, τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἔρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν; 892, δεινὰ δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν Kol. 336, εἰ τάδ' ἐν τούτοις Ant. 39, οὐ γάρ ποτ' αὖτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Alet. VI, 3, ἐν ἐκείνῃ τὸ πᾶν σπουδαῖον u. B. XXIII, 5; Interrogativis: ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων; El. 238, ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων; 1186, ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτε Ai. 314, ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης; Ant. 1229; Relativis: κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα Tr. 929, ἐν ᾧ (χώρῳ) βεβήκαμεν Kol. 52, ἐν ᾧ (χώρῳ) τί πράξεις; 645, ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἐμ' ἐκ-

βεβηκότων 646, ἐν ᾧ (γῆρᾳ) τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος 1239, ἐν ᾗ (ἡμέρᾳ) τότε – κατέκτανε El. 278, ἐν ᾗ (πατρίδι) τῶν Εὐρύτου τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων Tr. 362, ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με προύβάλον ἄφιλον Ph. 1017, ἐν ᾗ (πόλει) τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα λάγδην πατεῖται Phaidr. III, 2, ἐν οἷς (τοῖς δυσφόροις) ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κἀκῶν El. 142, ἐν οἷς χαίρειν προθυμῇ Tr. 1118, ἐν οἷς νῦν ἔστιν, οἷς δ' ἥμαρτεν 1122, οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς. ἐν οἷς δ' ἀνδᾷς, ὀκνῶ Ph. 907, ἐν οἷς (χώροις) σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις Oid. 798, ἃ μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην Kol. 625, ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἄλους 764, ἐν οἷς χάρις ἡ χθονία ξὺν ἀποκείται, πενθεῖν οὐ χρή 1751, ἐν οἷσι (τρόποις ἡλίου) – ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσῃ Ant. 1066, ἐν οἷς (σοφοῖς) ὁ νοῦς θεία ξύνεστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος u. B. XXX, 1, ἐν ταῖς (νυξὶ καὶ ἡμέραις) τὰ – δεξιώματα δῶρει διασπεδῶσιν Kol. 619, κἂν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην Tr. 1119; Reciprocis: λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐξόδους κακοί Ant. 259; Correlativis: ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν El. 307, ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστιν ἡ προμηθία – σύμμαχος 990, ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστί 1338. 3) scheinbar mit dem Genitiv: ἐν Ἅιδου El. 463, 1342, Ai. 865, Ant. 654, 911, τἀν Ἅιδου 780, ἐν σαυτοῦ (σαυτῶ) γενοῦ Ph. 950, αἱ νέαι γὰρ ἐν (μὲν γὰρ od. μὲν γὰρ ἐν) πατρὸς ἥδιστον ζῶμεν ἀνθρώπων βίον Tereus VII, 3. 4) adverbialisch: ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου El. 713, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἵτω κλαγγά Tr. 206, ἐν δ' ὁ παγκράτης ὕπνος λύει πεδήσας Ai. 675, ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει πόλιν Oid. 27, ἐν δ' ἄλοχοι – ἐπιστοναχοῦσι 183, ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς Τιτὰν Προμηθεὺς Kol. 55, ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας αἰθὴρ Ant. 420, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς 1274. S. auch εἰν und ἐνί.

ἐναγής. τὸν ἐναγῆ φίλον Oid. 656.

ἔναιρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιὰν, εἴδωλον ἄλλως Ph. 946, οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θὴρ' ὀρειβάτην τόξοις ἐναίρων τοισίδε 956, πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμὰ, σθένει Kol. 842.

ἐναισίου δὲ συντυχεῖαι Kol. 1482.

ἐνακούειν s. ἀνακούειν.

ἐνάλιος (εἰνάλιος) λεὼς Ai. 565, ἐναλίῳ θεῷ Kol. 888, ἐναλίῳ Ποσειδάωνίῳ θεῷ 1493, ἔστι γάρ τις ἐναλία Εὐβοιᾶς (Εὐβοίας) οἶνη (Vermuthung) Thyest. VI, 1. S. auch εἰνάλιος.

ἐναλλάσσειν. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας νὺξ ἤδε βάρος; Ai. 208, νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τοῦδ' ὕβριν 1060.

ἐνάλλεσθαι. νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη Oid. 763, πύλαις δίπλαῖς ἐνήλατο (ἐνήλατο) 1261.

ἔναντα. τὸν δ' ἔναντα (ἐναντία) προσβλέπω νεκρὸν Ant. 1298.

ἐναντίος. σθένεις ἔλαττον τῶν ἐναντίων χερί El. 998, χᾷτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου – ἦλθ' ἐναντίος (ἦλθεν ἄντιος); Ai. 1284, κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία Ph. 642, τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον Kol. 1002, τοῦδε χρὴ κλύειν, καὶ σμικρὰ, καὶ δίκαια, καὶ τἀναντία Ant. 667, τῶνδε (τούσδε) τὴν ἐναντίαν δίκην Alet. VII, 8, τῶν ἐναντίων κρατεῖν Aload. VIII, 2.

ἐναντιοῦσθαι. οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον Ph. 643.

ἐνάπτειν. ὥς του (ὡς τοῦ) μὲν αἰόλον γραφίοις ἐνημμένου (ἐνημμένοις) Helen. II, 2.

ἔναρα. κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα θώροις Ai. 177.

ἐναργὴς ταῦρος Tr. 11, τάδ' ἀντίπρωρα δή σοι βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ 224, λῃστὴς ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος Oid. 535, πρὶν ἂν κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων Kol. 910, κοὐδεὶς ἐναργὴς Ant. 263, νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας 795.

ἐναργῶς. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμὶν – ἐναργῶς El. 878.

ἐναρίζειν. αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα Tr. 94, ἄγε με, καὶ τότ' ἐνάριξον Kol. 1733.

ἐναριθμεῖν. ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ Oid. 1188.

ἔνατος, Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο El. 707.

ἐναυλίζειν. στειπτή γε φυλλὰς, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ Ph. 33.

ἔνανλος. τίν' ἔχει στίβον, ἔνανλον, ἢ θυραῖον Ph. 158.

ἐνδατεῖσθαι. τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος σοῦ τῆς ταλαίνης Tr. 791, τὰ σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι, ἀρωγὰ προσταθέντα Oid. 205.

ἐνδεής. οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενοι Ph. 375, τὰ κρείσσω, μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν Kol. 1430, σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν Ph. 524.

ἐνδεικνύναι. πρίν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρῶ (δρᾷν) Kol. 48.

ἐνδεῖν. κακᾷ μ' (μὲν) εὐνᾷ πόλις-γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ Kol. 526.

ἔνδηλος. ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; Ant. 406, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοὶ καντιαῦθ' μητρὸς πάτῃ Achai. IX, 7, 2.

ἐνδίκους σφαγάς El. 37, ἆρ' ὑμῖν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα; Ai. 1282, ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους 1363, τῶν ἐν τέλει κλύειν τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ Ph. 926, ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι Oid. 553, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ "νδικον 683, μὴ λέγων γε τοὔνδικον 1158, τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; 1420, οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέπεις Kol. 996, τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας 1043, μοῦνοι' ἔκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων Ant. 208, φρονοῦσα τοὔνδικον Alet. I, 1, κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι Krens. V, 1, οὐδ' εἰ τὰ κώτων εἶχον ἐνδικώτατα Kol. 925.

ἐνδίκως. ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως (γ') ἀτιμάζοιτό σοι Ai. 1342, δεδώκασ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε Ph. 372, τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ τοὔνειδος ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι 523, ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον Oid. 135.

ἔνδοθεν. μή τις ἔνδοθεν κλύῃ El. 1238, ἐπ' ἐξόδῳ κλύω τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος 1323, οὔτ' ἔνδοθεν, οὔτε θύραιζ' ἔνεστί μοι ἐξανύσαι Tr. 1021, ἔνδοθεν στέγης μὴ "ξω παρήκειν Ai. 741, ἔνδοθεν λαβὼν ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει Ph. 645.

ἐνδόμυχος. οὔ-τοὐμὸν ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον Ph. 1457.

ἔνδον. θυρῶν-προσπόλων τινὸς ὑποστενούσης ἔνδον

El. 79, πρὸς ὅτι σὺ τῶν ἔνδον εἰ παρισσὰ 155, τίς – τῶν ἔνδον ὄντων 821, πρισσὸν ἄρθος ἔνδον γυναικῶν ὂν ἀεὶ 1241, τῶν οἵ τις ἀνδρῶν ἔνδον 1369, βοᾷ μις ἔνδον 1406, ἔνδον 1451, ὡς – τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ Tr. 334, διάβορον πρὸς οὐδενὸς τῶν ἔνδον 677, τοὺς ἔνδον γάμους 1139, εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον Ai. 7, ἔνδον ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει 9, ἔνδον ἀρκείτω μένων 76, τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηπῆς ἔνδον χειροβρέπτα σφάγι' αἱμοβαφῆ 218, οὐκ ἔνδον 735, οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή; Ph. 82, κρύπτει ἔνδον Oid. 927, οὔτε γάμον, οὔτ' ἂν ὄλβον ἐκμετρεῖσθον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Krens. III, 3.

ἐνδύειν. ὃν (πέπλον) καῖπος ἐνδὺς Tr. 759.

ἐνδυτήρ. φλ. τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως ἔχριον Tr. 674.

ἐνδυτήριος. χιτὼν ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν Polyx. VI, 1.

ἔνεδρος. αὐλὼς πολιᾶς ἔνεδρος ναίει Ph. 153.

ἐνεῖναι. τοῖς λόγοις ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος El. 870, τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι 527, ἢ τῷ κακῶς πάσχειν παρὸν τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πάθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν; 545, οἷς ἔασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν 876, ἔνεστιν 1032, πᾶν γυναικεῖον ὡς Ἄρης ἔνεστιν 1244, ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔ τις ἔμπλειν ἐγγενής; 1328, ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα Tr. 296, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν ἔνεστι 591, ἰαθήσονον – οὔτ' ἔνδοθεν, οὔτε θύραις' ἔνεστί μοι ἐξανύσαι 1021, οὔπουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; Ph. 1270, ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς Oid. 578, ἐν τῷ μαθεῖν ἔνεστιν ἡ λύπη πλέον τῶν πονουμένων Kol. 116, νόμῳ χρῆσθαι παντὶ πού τ' ἔνεστί σοι Ant. 213, ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονὴ Thyest. IV, 1, ἐνῆν δὲ συμμιγὴς ὁλαῖς παγκαρπία, λίπός τ' ἐλαίας Polyid. IV, 3, ἔνεστι δ' ἐν χέρσον τετρασκελεῖ γονῇ u. B. XXIII, 10. S. auch ἔνι.

ἕνεκα. ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ ἕνεκα βουλεύματ' ἐστὶ Ph. 554, χάριτος ἕνεκα Peleus II, 5.

ἔνερθε. τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις El. 1068, βαιὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν ἴδοις ποτὸν κρηναῖον Ph. 20, τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντα 666, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς Ant. 25, οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών; Phaidr. X, 1.

ἐνέρων δολιόκευθ᾽ ἁρωγός El. 1391,
ἐκγενγνῶναι. ἔρθρα ἐνζεύξας ποδοῖν Oid. 718.
ἐνήλατα ξύλα νρίγομφα διατορεύσασθαί σε δεῖ Ichneut. I, 1.
ἔνθ᾽ ἐκεῖνον ὤλεσεν El. 270, ἔνθα μή ποθ᾽ ἡλίου φέγγος προσόψει 880, ἔνθα μή ποτ᾽ εἰς εὐνὴν πατρὸς τούτων πρόσεισι μηδὲν 436, ἀλλ᾽ ἔστιν, ἔνθα χ᾽ ἡ δίκη βλάβην φέρει 1042, ὀρθῶς δ᾽ ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄξομεν; 1109, ἔνθ᾽ ᾤκησεν 1101, ἀκτή τις ἔστ᾽ Εὐβοίᾳ, ἔνθ᾽ ὁρίζεται βωμοὺς Tr. 237, ἀκτὰν, ἔνθ᾽ Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλαίαδες καλέονται 638, ἑστίαν, ἔνθα κλῄζεται θυτὴρ 659, ἀκτή τις – ἔστιν, ἔνθα – βωμοὺς ὁρίζει 753; κρύφας ἐαυτὴν, ἔνθα μή τις εἰσίδοι 903, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει Ai. 4, ἔνθ᾽ εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον 55, χῶρον ἔνθ᾽ ἂν ἀστιβῆ κίχω 657, ἔνθα μή τις ὄψεται 659, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ (καθεστήκει od. καθεστήκοι) δέος 1074, ἔνθα – τάφον καθέξει 1166, ἀκτὴ – ἔνθ᾽ – τὸν Μηλιᾶ Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ᾽ ἐγώ ποτε Ph. 3, πέμψον – ἔνθ᾽ ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει 1466, φρονεῖν, ἔνθα μὴ πέλη λύει φρονοῦντι Oid. 316, οὐδ᾽ ἔνθα ναίεις 414, ἔνθ᾽ ἂν ᾖ 672, ἔνθ᾽ ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν 686, ἔφευγον, ἔνθα μήποτ᾽ ὀψοίμην – τελούμενα 796, ἔνθ᾽ οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται 878, εὐνὰς, ἔνθα – τέκν᾽ ἐκ τέκνων τέκοι 1249, ἔνθα μήποτ᾽ εἰσόψεσθ᾽ ἔτι 1412, ὄρεσιν, ἔνθα κλῄζεται νόμος Κιθαιρὼν οὔτος 1451, ἔνθ᾽ ἂν ὦσι 1461, ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ᾽ ἀηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις Kol. 671, ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμὲ 812, σπεύδειν, ἔνθα δίστομοι μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοὶ 900, ἔνθ᾽ οἶμαι – ἐμπίξειν βοᾷ τούσδ᾽ ἀνὰ χώρους 1054, ἄγων ἔρημος ἔνθ᾽ ἂν ᾖ βροτῶν στίβος Ant. 773, ἔνθα Κωρύκιαι Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα 1127, πεδίον ἐπ᾽ ἄκρον, ἔνθ᾽ ἐκεῖτο – σῶμα Πολυνείκους ἔτι 1197, ἔνθα (εἰθ᾽ ἦ) πηλαμὶς χειμάζεται πάροικος Poimen. IV, 1.

ἐνθάδε. εἰς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν᾽ ἐνθάδ᾽ ὧν ἀνὴρ El. 1342, τἀνθάδ᾽ ἂν μέλοιτ᾽ ἐμοὶ 1436, τοιαῦτα τἀνθάδ᾽ ἐστὶν Tr. 943, οὔτε μήτηρ ἐνθάδε 1151, αὐτὸς ἐνθάδ᾽ ἥξομαι Ai. 1365, κἀκεῖ κἀνθάδ᾽ ὢν 1372, κεῖνον ἐνθάδ᾽

ἐκδέχου Ph. 123, ξὺν ᾗ μ' ἐκεῖνοι προθέντες ἐνθάδε, ᾄχουτ', ἔρημον 268, οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν 804, ἐνθάδ' ἥκων 377, ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ 899, ὃς – ἐνθάδ' ὀλοῦμαι 1106; ὅθ' ἡ ἀφροδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων Oid. 391, οὗτος ἐστὶν ἐνθάδε 451, οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω 488, ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε ἄφαυστος ἔγγυς 968; εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδὼν 1049, ὅ γ' ἐνθάδ' ὢν λεὼς Kol. 42, τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ, μὴ κατ' ἄστυ, δημόταις 78, οὐ δ' ἐνθάδε φύλασσε πατέρα τόνδε 507, τόπων τῶν ἐνθάδε 628, εἰ δ' ἐνθάδ' ἤδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν 638, ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδε 798, εἴ τις σὲ – αὐτίκ' ἐνθάδε κτείνοι παρασπὰς 992, οὐδὲν οὐ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὧν ἐρεῖς ἐμοὶ 1036, ὃν ξένης ἐπὶ γθονὸς ξὺν σφῷν ἑφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον 1257, πλείων χρόνος, ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε Ant. 75, κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο 396, ἔχεις τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν ἄμοιρον 1070.

ἐνθακεῖν. θρόνοις λίγυσθον ἐνθακοῦντα τοῖσιν πατρῴοις El. 267, τοῖς σοῖς πανάρχοις ἐνθακεῖν θρόνοις Kol. 1293.

ἐνθάκησις. ἵν' ἐν ψύχει ἡλίου διπλῆ πάρεστιν ἐνθάκησις Ph. 18.

ἐνθαλάσσιος: ναῶν ποιμαντῆρσιν (πημαντῆρσίν) ἐνθαλασσίοις Naupl. V, 10.

ἔνθαπερ. χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες πατέρα τὸν ἀμόν El. 1495, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν Ph. 514.

ἔνθεν. ὀνείδεσιν ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν οὔ τις ἔνθ' ὃς οὐ Ai. 725, αὐτὸς ἔνθεν ἦν Oid. 1179, ἔνθεν ἦν γεγὼς 1393, ὃς ὕμιν – πατὴρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην 1485, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι πρὸς οἶκον ἕξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας 1490, τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή; Kol. 476, ἔνθεν μ' ὥδ' ἀνέστησεν μολεῖν 1286, τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον Ant. 310, καὶ βὰς ὑπὸ γᾶς ἔνθεν (καὶ ὑποβὰς ἐνθένδ') ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν, ἥκει δῆμον τὸν Λυρκίου Inach. XI, 5 (s. Vorr.).

ἔνθένδε. οἶσθα μὲν τἀνθένδε El. 1307, ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα κλεῖν Ph. 529, τί δῆτα δρῶμ' ἐγὼ τοὐνθένδε γε; 895, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδε

Oid. 125, δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν 1267, σὲ μὴ τενα ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα Kol. 657, ὡς ἐνθένδ' εἶρκε 1587, χρὴ ᾽σται δέ σ' ἐνθένδ' αὖτις Tript. IX, 1.

ἐνθέους γυναῖκας Ant. 963.

ἐνθερμαίνειν. εἶπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ Tr. 368.

ἐνθήρου ποδὸς Ph. 698.

ἐνθυνήσκειν. ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον Kol. 790.

ἐνθρίακτος Sinon 5.

ἐνθύμημα. ταρβεῖν τἀνθυμήματα τἀπὸ σοῦ Kol. 292, ἔχεις οὐ βίαια τἀνθυμήματα; 1199.

ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι Tr. 109, τί δ' ἔστι σοι τοῦτ' ἐνθύμιον; Oid. 739.

ἔνι. σοὶ ὠφέλησις οὐκ ἔνι El. 1031, ὃ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔνι; Ph. 648, οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος Oid. 170, τὸ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἔνι 598, ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι 1239, ἀνδρὸς, ᾧ τις οὐκ ἔνι κηλὶς κακῶν ξύναιμος Kol. 1133, τίς οὐ καμάτων ἔνι; 1232, ἐντήκεται γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἔνι ψυχὴ u. B. XXIII, 7.

ἐνί. καιρὸς ἐν δόμοισιν Οἰνέως ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι Tr. 7.

ἐνιαύσιος. χρόνον προτάξας ὡς τριμηνον ἡνίκ' ἂν χώρας ἀπείη κἀνιαύσιος βεβὼς Tr. 165.

ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν Tr. 253.

ἐνιδεῖν. μάλα τοι ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη Ph. 854.

ἐνίζειν. ὡς καὶ τυραννὶς πᾶσ' ἐνίζεται (τύραννι πᾶς ἐγγίζεται) φυγεῖν Akris. X.

ἐνναίειν. οἵοις (κακοῖς) ὁρᾷς, ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐναίοντά με Ph. 472, ἐκεῖ χώρας ἀλάστωρ ὑμὸς ἐνναίων ἀεὶ Kol. 788.

ἐννέα. τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας - τιθεὶς ἐλαίας Kol. 483.

ἐννέπειν. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τότ' ἐννέπω El. 676, ἐννέπειν τάδε δίκαια 1254, σφῷν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεστώτοιν, ὅτι νῦν καιρὸς ἕρδειν 1367, δι' ὡτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς ἥκιστ' ἐννέπειν πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι 1488, εἴ τι σοὶ πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ Tr. 59, πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς; 402, ὥσπερ οὗτος ἐννέπει 475,

τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; 630, ἐννέπειν δ', ὅτου χάριν σεσουθήν. Ἴδου σήνδε Ai. 12; ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει 764, τό μοι ἔννεπε τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν Ph. 142, ταῦτ' – οὕτως ἐννέποντες 348, ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι – ἐμμένειν Oid. 350, λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἔνδραις ἐννέπειν, ὥς νιν κατακτείναιεν 842, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν; 1033, ὃν ἐννέπει 1043, οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδα 1150, αὐτὸς ἐννέπων ἀθεῖν ἅπαντας τὸν ἀνεῤῥῆ 1381, χῷ τι σοι λέγειν εὔκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἀνὴρ ξένος Kol. 82, ἃ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις; 412, εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν – ἄγειν τινὰ 932.

ἐννοεῖν. τοῦτ' ἐννοήσασ' – χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα Tr. 578, φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς Ai. 115, οὐ γὰρ ἐννοῶ Ph. 28, Oid. 559, τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ', – εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς Ph. 1440, ἐννοεῖς ἡμᾶς προδᾶναι, καὶ κατα-φθεῖραι πόλιν; Oid. 330, ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μέν, ὅτι –, ἔπειτα δ', οὕνεκ' – Ant. 61, ὅστις – τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ 664.

ἔννομος. οὔτ' ἔννομ' εἶπας, οὔτε προσφιλὲς πόλει τῇδε Oid. 822.

ἔννυος. ὁποῖ' ἀνὴρ ἔννυος Oid. 916.

ἐννύναι. ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος Kol. 1701.

ἐννυχεύειν. ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις Ant. 784.

ἐννυχίοις μαχαναῖς Ai. 181, ἐννυχίαν τίρφιν ἐρώτων 1203, ἐννυχίου δείματος 1211, ἐννυχίων ἄναξ Kol. 1558.

ἔννυχος. τὸν ἔννυχον Ἅιδαν Tr. 501.

ἐνόδιος. αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν Ant. 1199. S. auch εἰνόδιος.

ἐνοικεῖν. χ' οὕτως ἁδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν Kol. 1583.

ἔνοικος. Νεμέας ἔνοικον – λέοντα Tr. 1092, ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι Oid. 1524.

ἐνόλμιος u. B. CV, 86.

ἔνολμος Ἀπόλλων u. B. CV, 86.

ἐνόπαις (ἐνώταις) Aichm. VIII, 11.

ἔνοπλος ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας Oid. 469.

ἐνορκος οὐδενὶ Ph. 72, *αὐ μήν σ' ἔναρκον γ' ἀξιῶ θέσθαι* 811, *παρείρων χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν* Oid. 869.

ἐναυρήθραν Pandor. II, 1.

ἐνούρηθρον Pandor. II, 1.

ἐνσείειν. *ὀξὺν δι' ὅταν κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς παλοις* El. 737, *ἔνσεισον, ἐγκατάσκηψον βέλος κερανναῦ* Tr. 1087, *ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς* Ant. 1274.

ἐνστάτης. *Ὀδυσσέα, τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω* Ai. 104.

ἐνστερνομαντίαις Aichm. VIII, 12.

ἐνταῦθα. *ὡς ἐνταῦθ' ἐμὲν, ἵν' οὐκ ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς* El. 21, *μέλλουσι γάρ σ' – ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μή ποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει* 880, *νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτέλης ἔφυ, ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσας ἔχω* Tr. 37, *εἶτα φοινίας ἐχθρᾶς ἐλίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο, ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν ἔνσαιμον Λίχαν* 772, *καὶ μάλιστα μὲν μέθες ἐνταῦθ', ὅπου σε μή τις ὄψεται – βροτῶν* 800, *κἀνταῦθ' – οὔτ' ὀδυρμάτων ἐλείπες' οὐδὲν ἀμφὶ νιν γαώμενος* 936, *ἐνταῦθά νυν χρὴ – σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν* 1193, *ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα τοιάδε* Ph. 16, *ὃς' – Ὀδυσσεὺς ἔστιν αὖ κἀνταῦθ', ἵνα χρὴ –* 429, *ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι Πάτροκλος* 433, *ἐκεῖθεν γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνῃ φίλοις* Oid. 582, *τὸ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἔνι* 598, *κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἦγνισεν φονέα γενέσθαι πατρὸς* 720, *ὅτ' ἦν – πέλας, ἐνταῦθά μοι – συνηντίαζον* 802, *ἐνταῦθ' ἀρείοις ποιμέσιν ἐπεστάτουν* 1028, *ὅπου θεῶν σεμνῶν ἕδραν λάβωμι καὶ ξενόστασιν, ἐνταῦθα κἀμπτεύω τὸν παλαίπωρον βίον* Kol. 91, *ἐνταῦθα γάρ μοι πεῖνα συγκομίζεται* 585, *ἐνταῦθα μέν τοι πάντα τἀνθρώπων βροτοῖς, ταμοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακὰ* Aload. XIII, 1.

ἐντάφια χεροῖν φέροντας El. 326.

ἐντελής. *δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων – βοῦς* Tr. 760.

ἐντέλλω Thyest. VII, 13, *πάντ' ἔλεξα τἀντεταλμένα* Odyss. I, 1.

ἐντεῦθεν. *κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον – ἔθραυε, κἀνέκιπτε* El. 728, *πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι;* 1189, *πῶς δέ μοι τἀντεῦθεν φροντίδος ὁρᾷς* Ph. 835, *ἄπαγέ νύν μ' ἐντεῦθεν ἤδη* Oid. 1521.

ἐντυπεῖν. μῖσος παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι El. 1311, οὐδ' ἂν εἰ κάρᾳ ἐντακείη τῷ φιλεῖν Tr. 463, ἐντήκεται πάνευμόνων ὅσοις ἔνι ψυχὴ u. B. XXIII, 7.

ἔντιμος. μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις El. 289, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς Ant. 25, τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσας ἔχε 77.

ἐντολή. κεἰνῳ τ' ἐμὴν ἀγγεῖλαι' ἐντολὴν Ai. 567.

ἔντονος, πρὸς (ἄκρον) οἱ μαγῳδοῦντες ἐντονώτατοι u. B. LIX, 2.

ἐντόνως. βᾶτ' ἐντόνως Kol. 841.

ἔντοπος. οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνὴρ Ph. 212, ἄνδρα δ' οὐδὲν ἔντοπον 280, ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων 1271, εἴ τις ἔντοπος Kol. 1457.

ἐντρέπεσθαι. οὐδὲν ἐντρέπῃ ἐμοῦ γε El. 519, τί ῥαιδὸν οὐ τωσὶ ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου; Ai. 90, ὧν ἐντρέπου οὐ μηδὲν Oid. 724, μηδὲν ἐντραπῇς 1056, εἶπερ ἐγγενῶς ἔτι τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων 1226, μηδέ γ' ἐντραπώμεθα Kol. 1541.

ἐντριβής. πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς γένῃ Ant. 177.

ἐντροπή. τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν ἢ φρονεῖν ἔχειν Kol. 299.

ἔντροφος. παλαιᾷ ἔντροφος ἀμέρᾳ Ai. 625, οὐ γάρ με μήχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον Kol. 1362.

ἐντυγχάνειν. τοιούτοις κακοῖς ἐντυγχάνω Ai. 488, παῦλαν τῆσδε μή ποτ' ἐντυχεῖν νόσου βαρείας Ph. 1329, νῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν 1333, χρὴ πόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν (εὐτυχῶν) δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Aload. XI, 8.

Ἐνυάλιος. ἢ τιν' Ἐνυάλιος μορφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός Ai. 179.

ἐνυβρίζειν. ὅτῳ (πράγματι) σ' ἐνύβρισαν Ph. 342.

ἔννδρος. Νύμφαι τ' ἔννδροι λειμωνιάδες Ph. 1454.

ἐνώμοτος s. ἐπώμοτος.

ἐνώπια Inach. X, 8.

ἐξαγγέλλειν. τῶνδε χάριν καὶ δεῦρ' ἔβημεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται Oid. 148, πάξάγγελλ' ἰὼν καὶ πᾶσι Καδμείοισι -οῦνεκ'- Kol. 1393.

ἐξάγειν. ὡς με τήνδε τὴν ὁδὸν οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ φαυλον ἐξ ὑμῶν στερὸν ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος Kol. 98, ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν ἄκουσαν 826, οὐκ ἐξάγουσι παρὸν αἱ ψευδεῖς λόγοι u. B. LVIII, 4.

ἐξάγιστος. ἃ δ' ἐξάγιστα, μηδὲ πυνεῖται λόγῳ, αὐτὸς μαθήσῃ Kol. 1526.

ἐξαίρειν. εἴ τις αὐτῶν ἔλπίσαν ναυᾶς πάρος ἐξήρεις' ἀνδρὸς τοῦδε El. 1461, ἡδοναῖς ἅμοσθον ἐξαίρει βίον Tr. 147, τοὺμὸν ἐξάραντά σε σῶν' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων 1198, πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μέρος Ai. 1066, βάθρων ἐκ τῶνδέμ' ἐξάραντες Kol. 264, πίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν σπόλος; 358, κοὔφρον ἐξάρας πόδα Ant. 224.

ἐξαιρεῖν. μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα El. 1208, ταύτας - ἐξείλεθ' αὑτῷ πεῆμα καὶ θεοῖς κριτὸν Tr. 245, κοὐ τοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαιρούμεθα 491, φθίνοντα Δαΐου παλαιὰ θέσφατ' ἐξαιροῦσιν (ἐξαίρουσιν) ἤδη Oid. 907, ἐδεξάμην δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος ἐκφοβήσας πόλεως ἐξελέσθαι Kol. 541, Νίσῳ τὴν ἀνόμαλον ἐξαιρεῖ (ὁμαλὸν ἐξαίρει) χθόνα Σκείρωνος ἀκτῆς Aig. I, 4, γυναῖκα ἐξελόντες Helen. II, 1.

ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν u. B. CV, 29.

ἐξαιτεῖν. ὃς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἐξαιτούμεθα El. 656, ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρὸς Tr. 10, ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτᾶν πορεῖν, - μητρῴαν δ' ὅπου κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων Oid. 1255, σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα Kol. 5, ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτῇ χάριν 586, οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι, μῆνιν βαρεῖαν εἰκάθειν 1327.

ἐξαίφνης σφ' ὁρῶ - εἰσορμωμένην Tr. 912, τάχ' ἂν ἐξαίφνης - σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι Ai. 170, τί δ' ἐστὶν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης; Ph. 751, ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν Kol. 1610, φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς θεὸν ἔνυξεν αὐτὸν 1623, ὥστε πάντας ὀρθίας στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας 1625, καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς Τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν, - πίμπλησι πεδίον Ant. 417.

ἐξακούειν. εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο El. 553, δηχθεὶς

πρὸς ἐξήκουσας Ph. 878, οἵους (νυκτὸς) ὁρᾷς, δάκνει τ' ἐξήκουσας ἀκαλύντως μ. 472, λόγῳ μὲν ἐξήκουσε, δίκαια δ' οὐ μαθὼν 976.

ἐξαριθμεῖν. ἐξαριθμῆσαι λόγον Tr. 496.

ἐξαλύσθαι. ὡς ἂν μήνιν βαρεῖαν ἐξαλύσασθαι θεᾶς Ai. 656.

ἐξαλλάσσειν. καιρὸν ὃστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται Ai. 674.

ἐξάλλεσθαι. ἰὼ δαίμον, ἵν' ἐξήλου; Oid. 1311.

ἐξαμβᾶν. οὐδ' πεδός πώτει, γήρᾳ δ' ὅσους ἀραιὸν ἐκπατᾷ λαβὼν σκείρων μόνον προσείδε κἀξαμῶν ἄπαξ Tr. 33, γύπιος ἅπαντ' ἐπέζα ἐξημμένου Ai. 1178.

ἐξαμαρτάνειν. εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν El. 1039, καλῶς ὁρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς Ph. 95, πῶς γενοῦς φέρων σφε κ' αὐτὸς ἐξήμαρτες; οἷς κ' ἐγὼ πάθον 1012, λύσων δὲ ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ 1224, σοῦ γὰρ δίκαιά θ' ἐξαμαρτάνουθ' ὁρῶ Ant. 743, ἐνθρώποισι τοῖς πᾶσι κοινὸν ἐστι τὸ ξαμαρτάνειν 1024.

ἐξαμαρτία. καὶ μὴν θεὸν γε τὸν ἐκεῖ ἡ ἐξαμαρτία Ant. 602.

ἐξανάγειν. ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' – ἐστέλλου; ἦλθ' ἐξανηγόμην ἔξω (ἐγὼ) Ph. 571.

ἐξαναγκάζειν. τὰ σὰ ἔργ' ἐξαναγκάζει μὲ ταῦτα δρᾶν βίᾳ El. 620, ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις Tr. 1258, τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα Kol. 603, εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει 1179.

ἐξαναστρέφειν. χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστρέφῃ τ. Β. LXXXVII.

ἐξανευρίσκειν. οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν Ph. 991.

ἐξανίσχειν. πῶς – ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παισίν; Ph. 1355, οὐ λόγων ἐγὼ ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξαναισχύμην κλύων Kol. 1174.

ἐξανίστημι (ἔχμι). ἀνὰ' ἐξανίστη δαιμόθυμος ἄτα Ph. 705, τοιάδ' ἀρᾷς ἀρᾶν, πρόσθε τ' ἐξανὴκ' ἐγὼ Kol. 1375.

ἐξανιστάναι. ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; El. 940, εὐθὺς ἐξανίστασαι ὀργῇ βαρείᾳ Ph. 867, ἀλλ' οὐδὲ μὴν σε τοῦξανιστάναι πόλεως δίχ' ἔσθ' ὅπως Kol. 47, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων Ant. 297, μύσ τε καὶ

δέδορκα, πάξανίστασαι a. B. LXXXI, 1, ἐγθὺς τραχὺς, ὦ χειόνης κάφνος ἐξανίσασται GV. 107.

ἐξανύειν. λαθίκονον δ' ὀδυνᾶν (ὀδύνην) οὔτ' ἔνδοθεν, οὔτε θύραζ' ἔνεστί μοι ἐξανύσαι Tr. 1022, ὅτ' – θεῶν κἄνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε Ai. 712, ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων 937, τί μοι ἢ νέον, ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος Oid. 157.

ἐξαπλλάσσειν. τίς οὖν ἄλυπος ἅτης ἐξαλλαχθήσεται; El. 1092.

ἐξαπείδομεν τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν, οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι Kol. 1648.

ἐξαπολλύναι. μηδ' οὗ πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας El. 688, ἕως ἀπώλεσέν τε κἀπόλετο Erigon. 2, 2.

ἐξαποφθείρειν. μόνη γὰρ αὐτὸν – ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ Tr. 719.

ἐξαργεῖσθαι. νοῦ μόνον βουλεύματα, ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκ ἔτ' ἐξαργούμενα Ph. 556.

ἐξαρκεῖν. ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ Ph. 459, καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοὶ Kol. 6, ἐπεὶ ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος 1116.

ἐξαρκής. ὡς – τἄκδον ἐξαρκῆ τιθῶ Tr. 334.

ἐξαρπάζειν. οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι σπεύδουσιν Kol. 1016.

ἐξάρχειν. εἰ δέ μ' αἰὲ λόγοις ἐξῆρχες El. 557.

ἐξασκεῖν. λουτροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν Kol. 1603.

ἐξατιμάζειν. ἵν' – μὴ ξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς τοιῶδ' ἔφυτον Kol. 1378.

ἐξαυδᾶν. οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφὸν Ph. 1244.

ἐξαυχεῖν. οὐ γάρ ποτ' – τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ Ph. 869, ἐπεὶ σχολῇ κὠθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ Ant. 390.

ἐξαφαιρεῖσθαι. τἀσθ' ὁ δυστυχὴς δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς ἐξαφείλετο El. 1157.

ἐξαφιέναι. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γε Tr. 72.

ἐξαφισασθαι. ὁποίας (δεινῆς πράξεως) ἐξαφισαίμην ἐγὼ Kol. 561.

ἐξεγείρειν. οὐ μὴ 'ξεγέρῃς (ἐξεγείρῃς) τὸν ὕπνῳ κάτοχον Tr. 978, ὥστ' οὐχ ὑπνῳ γ' εὕδοντά μ' ἐξεγείρετε Oid. 65.

ἔξεδρος. οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνὴρ Ph. 112, ἕξεδρον χώραν ἔχων Tyro VI.

ἐξειδέναι. ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὀργὰ El. 222, καλῶς ἔξοιδα 527, τὰ δ' ἄλλα πάντα – ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι 658, εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που 1244, ἔξοιδα καὶ ταῦτα 1251, ἔξοιδα 1448, Ph. 474, ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν – ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ Tr. 5, ἂν γ' ἂν ἐξειδὼς νηῶ 399, ἆρ' ἐξήδης ὅσον ἦν κίρδος; 988, ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν Ph. 79, ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θιγόντα καὶ πανουργίας 407, ἔξοιδά γ' ὡς μέλει γε 1037, καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον, οὐδ' ἐκδιδαχθεὶς Oid. 87, ἔξοιδ' ἀκούων 105, κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν – εἴργει τοῦτ' ἐξειδέναι; 129, τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἔξοιδα Kol. 270, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς ἔξοιδα 360, ἐπεὶ ἔξοιδ' ἀνὴρ ὢν 567, ἀλλ' ἓν γὰρ οὖν ἔξοιδα 985, ὡς ἔξοιδά σε οὐ φιλὸν – ἥκοντα 1028, ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης 1171, ὡς ἐνθένδ' εἶρπε, καὶ σύ που παρὼν ἔξοισθα 1588, θανουμένῃ γὰρ ἐξῄδειν Ant. 460.

ἔξεῖναι. νῦν ἐξεῖν' ἔξεστί σοι παρόντι λεύσσειν El. 2, ἐξὸν πατρὸς πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι 365, ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε 595, ᾗ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης 912, προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι τὰ τῥῶδε πράγη Ai. 346, ποῦ δὲ σοὶ λεῶν ἔξεστ' ἀνάσσειν; 1101, ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστι φρονεῖν 1125, ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ, σοὶ – ξυνηρετμεῖν; 1328, σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρὴ 1378, ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινα δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα, ἀθεῖν δ' ἀπ' οἴκων Oid. 817, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ ἔξεστι φωνεῖν Kol. 83, ἀνδρῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν 823, οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα ἔξεσθ' ἑταίρων 1403, κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ', ἃ βούλεται Ant. 507, θανεῖν γὰρ οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δὶς Akris. VIII, 2, ὅπου μὴ τὰ ῥᾷστ' ἐλευθέρως λέγειν ἔξεστι Eriph. III, 2, ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα u. B. C, 5.

ἐξαιπεῖν. καὶ τοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς μὴ δὴ ἐξεῖπας, ὡς Εl. 521, ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἐξεῖπε σῇ 1033, ἔξειπε Tr. 312, ἢ μοι τάλοδε τ' ἐξεπεῖν θέλεις; 343, ἦν ἐν ἐξείπῃς ἔτι Oid. 748, ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἄν ἐξείποιμί τῳ Kol. 1528, μὴ μοι κρυφαῖον οὐδὲν ἐξείπῃς ἔπος u. B. XVII, 1.

ἐξειργειν. χρόνου γὰρ ἄν τοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος El. 1292.

ἐξελαύνειν. γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην Kol. 356, τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων ἐκποστερίσειε, πόλεμον πάτρας 376, κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῇδε χθονός; 823, γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγὰς 1292, πανεῖν δ' ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι 1388, ὅπως φυγὰς πατρῴας ἐξελήλασαι χθονός Achai. VIII, 2.

ἐξελέγχειν. ὥστ' ἐξελέγχειν Tr. 373, ἀλλ' ὑπεξελέγχων (ὑπεξελέγξων) αὐτὸν ἔστιν Oid. 297, καὶ κρῖνε κἀξέλεγχε Ant. 399.

ἐξελευθεροστομεῖν. ὃς — ὑβρίζεις κἀξελευθεροστομεῖς Ai. 1258.

ἐξέλιπειν. δύσνηνος ἐξέλιπον κόδα πρὸς τοῦτ' ἂν Ph. 291.

ἐξεμπολᾶν. οὐδ' ὅπου πλέον ἐξεμπολήσει πέρδος, ἢ ξενώσεται Ph. 303, τῶν δ' (τῶνδ') ὑπὸ γένους ἐξημπόλημαι κἀπεφόρτισμαι πάλαι Ant. 1086.

ἐξεπάδειν. νουθετούμενοι φίλων ἐκῴδαῖς, ἐξεπάδονται φύσιν Kol. 1194.

ἐξεπεύξασθαι βροτῶν ἀρετῆς ἔπαιτι τῶνδ' ἐπιφανῆναι μόνον Ph. 668.

ἐξεπίστασθαι. καὶ νῦν δ' ὁμοίως καὶ νέ' ἐξεπίσταμαι El. 907, ἐξεπίστασαι τά γ' ἐν δόμοισιν, ὡς ἔχοντα τυγχάνει Tr. 624, ὅσονπερ ἐξηπιστάμην Ai. 316, καί τοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δόκῶ 441, κἀξεπίστασθον καλῶς Kol. 417, τανῦν δ' ὁδοῖς ἐν ταῖσδ' ἀκούων, μᾶλλον ἐξεπίσταμαι 554, ὡς λειοπότα κεῖνον τὸν αἰεὶ βίοτον ἐξεπίστασο 1584, τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς εἰργάσθαι τάδε Ant. 295, αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξεπίστατο 480, τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι u. B. XLIX, 1.

ἐξεπομφεῖν. Ζεὺς — οὔτ' ἐξεπομφεῶν, οὔτ' ἐκανχμήσας Polyx. III, 4.

ἐξεργάζεσθαι. ἀρῶ δέ μ' ἔρπον θεινὸν ἐξειργασμένον Tr. 706, τοὐξειργασμένον ἔληξε πᾶν Ai. 315, τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; 377, εἰς γάρ τις ἦν ἔκφυτος οὐξειργασμένος Ant. 262, ᾗδ' ἔστ' ἐκεῖν' ἢ (ἐκεῖν' ἢ od, ἐκεῖνη) τοὔργον ἐξειργασμένη 384, τοῖς τοὔργον ἐξειργασμένοις 428.

ἐξερεῖν. ἀλλ' ἐξερῶ τοι πᾶν El. 378, τρωθτά τοι καὶ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν 984, ἓν δ' – αὐτὶκ' ἐξερῶ Tr. 154, ἃ – ἐξείρηκας 350, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως 374, καὶ τόδ' ἐξειρήσεται 1186, ἔπας ἐξερέω μέγα Ai. 423, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ, ᾤμωγ' – ἐξελωβήθην Rh. 829, ἄγαν ξένος τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερᾷ Oid. 219, οὐκ – ἐξερεῖς πάτερ; 335, καί σοι – πάλησθ' ἐξερῶ 800, τὸ δ' ἔπος ὑπέρτα τάχα, ἥδοιο μὲν 936, καίτοι ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι 984, ἀλλ' ἐξερῶ Kol. 1284, κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως Ant. 234, ἐξερεῖν' ὅτι – ἐργάζεται 325.

ἐξερέσθαι. ἢ παράπτωτον κἀκάδος ἐξήρου μ', ὦναξ; Ai. 103, καὶ κατ' αὐτὰ ταῦτά γε ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι – τί νῦν κυρεῖ; Ph. 439.

ἐξερευνᾶν. τί δ' ἐξερευνᾷς; El. 1100, ἀλλ' ἐξερευνᾶν Oid. 258.

ἐξερημοῦν. πρὶν – κἀξερημῶσαι γένος El. 1010.

ἐξερωτᾶν. πέπων δ', ἐρωτῶς ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν, ἄλλους ἐξερωτάζεις λόγῳ Helen. V, 2.

ἐξέρπειν. τοῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας ἐμηχανώμην Ph. 294.

ἐξερύκειν. οὔτοι τά γε κείνων κἀμ' ἐξέρυκε βουλεύμων σαφῶς Ph. 423,

ἐξέρχεσθαι. νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας El. 687, ἐκεῖ τῇδε χθονὸς ἐξῆλθεν 778, ὡς πολλὰ παθὼν δὲ ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες 1509, πάμπληκτα πανηγυρίσθ' τ' ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων Tr. 505, ἐπὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν Ph. 43, νηττὸς ἐξελθὼν μόνος 606, σὺ δ' – ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πατρῴους στέγας 1262, καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν Oid. 88, καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς; 735, ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής 1011, τοιόσδε δ' ἐκφὺς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος 1084, ἐκ τῆσδ' ἔδρας ἐξελθε Kol. 37, ὥστ' οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδε

ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι 45, οὔτ' ἂν ὀξεληλυθὼς πόλιν ἔλθοι πώ' ἀνὴρ 426, σαῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα 981, ἔξελθε, τέκνον Ant. 1230.

ἐξετάζειν. μὴ κρῖνε, μὴ ξέταζε Ai. 586, μηδ' ἐξετάσῃς πέρᾳ μαπτεύων Kol. 211.

ἐξεύρημα. Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα; Oid. 378.

ἐξευρίσκειν. μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτὲ Tr. 25, νόμον κάλλιστον ἐξευρόντα 1178, ὅθ' οὕνεκ' αὐτὸν – ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν Ai. 1054, γαστρὶ τἀ σύμφορα τόξον τόδ' ἐξεύρισκε Ph. 288, ἓν πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν Oid. 120, ἧς σε προστάτην σωτῆρά τ' – μοῦνον ἐξευρίσκομεν 304, ἔπει καθ' αὑτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν Kol. 966, ἓᾶτέ με αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν 1545.

ἐξεφίεσθαι. ἐκεῖνον εἴργειν Τεύκρος ἐξέφιεται σκηνῆς ὕπαυλον Ai. 795.

ἐξηγεῖσθαι. τοιαῦτά τὸν παρόντος – ἐκεῖνον ἐξηγουμένου El. 425, πρὸς κακοῦ – γοῦνς τοιοῦσδ' ἀεὶ πρὸ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν Ai. 320, καλῶς γὰρ ἐξηγῇ σύ μοι Kol. 1284, χῶρον αὐτὸς αὐτὸκ' ἐξηγήσομαι 1520, αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος 1589.

ἐξήκειν. ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμὲν ἐξήκεις ὁδόν El. 1318, ἐξήκεις ἵνα φανῇς Tr. 1157, πρὶν ᾧδ' ἐξήκοι χρόνος Ph. 199, ἅλις ἵν' ἐξήκεις δακρύων Oid. 1515, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου Ant. 896.

ἐξήκοντα. πανάργυρα ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἐξήκοντα δὶς Akris. XI, 4.

ἐξιδεῖν. ὅ τι δύνατο μάκιστον, κεῖνό μοι κείνου λάθρᾳ (ἄρ') ἐξιδοῦ, ὅ τι πράξεις Ph. 851.

ἐξιδρύειν. στῆσόν με κἀξίδρυσον Kol. 11.

ἐξιέναι (εἶμι). νῷ δ' ἔξιμεν El. 75, πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιὼν Tr. 159, εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν Ph. 59, ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ (ἐξήῃ od. ἐξήκῃ) τόδε 767, οὐ γὰρ ποτ' ἔξει τῆδε τῆς χώρας Kol. 909, γένος εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν Alet. V, 2, εἴ μέν τις οὖν ἔξεισιν, εἰδὲ μή, λέγε Nipt. II.

ἐξικνεῖν. τὰ πάντ' ἂν ἐξίκοι σαφῆ Oid. 1182.

ἐξικετεύειν. ἐξικέτευσε – ὀγρυὸς σφε πέμψαι, κἀπὶ κοιμίων νομὰς Oid. 760.

ἐξικνεῖσθαι. ἐξίκοιν τοῦδέ γ' οὕνεκ' ἐν τάχει El. 332, τάχ' ἂν κακοῖς γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀπὸ Ai. 1043, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ μέσπειλ' ἄγουσα πάντα Κα-δμείων λάθρᾳ Kol. 358, ὅταν ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' εὔφρονες Tereus VII, 6.

ἐξιονθίζειν. ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχα (τριχας) Chrys. IV.

ἐξισοῦν. κἀξισώσαντες ζυγὰ ἠλαννέτην El. 738, τὰ δὲ πρὸς τέκνων δικλῆ φύλοπις οὐκ ἔτ' ἐξισοῦται φιλοτασίᾳ διαίτᾳ 1072, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ 1194, ἃ (κακὰ) σ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις Oid. 425, μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς 1507.

ἐξιστάναι. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ (ἰδεῖν) Ai. 82, ἐξίσταται νυκτὸς αἰανὴς κύκλος τῷ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν 672, νῦν δὲ σοί γ' ἑκὼν ἑκατησο-μαι Ph. 1053, οὐ γάρ ποτ' οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται Ant. 564, μόλις μὲν, καρδίας ἐξίσταμαι τὸ δρᾶν 1105.

ἐξισωτέον τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι Oid. 408.

ἐξιχνοσκοπεῖν. ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν Tr. 271, ἣν (ὁδὸν) δὴ νῦν ἔβην - διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος Ai. 997.

ἐξοδοιπορεῖν. πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης El. 20.

ἔξοδος. τίν' αὖ μὰ τήνδε πρὸς θυμοῦνος ἐξόδοις ἐλθοῦσα φωνεῖς φάτιν; El. 328, ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω τῶν ἔνδοθεν χαροῦντος 1322, τὴν Ἡράκλειαν ἔξοδον γοωμένην Tr. 51, ἥμος κατ' οἶκον θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ 532, ἐξόδους ἔρπειν κενὰς Ai. 287, τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Λίαντος ἐλπίζει φέρειν 798, ζητεῖτ' - κἀνδρὸς ἔξοδον κακὴν 806, διδοὺς ἐμοὶ λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ Kol. 1288, πρὸς ἔξοδον στείχουσα Παλλάδος θεᾶς Ant. 1184.

ἐξοικήσιμος. εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος Kol. 27.

ἐξοιμώζειν. ὁ δ' εὐθὺς ἐξώμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς Ai. 317, οὕτω δὲ χ' ὧδε - γόοισιν ἐξώμωξεν Ant. 427.

ἐξοίχεσθαι. ὃς μ' – φιλὸν ὄμμ' ἀποστείσας πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχῃ βίᾳ Kol. 867.
ἐξολλύναι. σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος Tr. 84.
ἐξόμιλος. ξένων ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις Tr. 964.
ἐξομματοῦν. ἐξομμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας Phn. I.
ἐξομνύναι. ἢ ξομῇ τὸ μὴ εἰδέναι; Ant. 535.
ἐξημοιοῦν. – αὖτις ἀμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομαιοῦσθαι φύσιν Ai. 549.
ἐξοκειδίζειν. φωνοῦσα τοιάδ' ἐξοκειδίζει κακά El. 288, τοιᾶνδ' ἀκούσας κἀξοκειδισθεὶς κακά Ph. 382, ἐξοκειδίζων πικρῶς Kol. 990.
ἐξόπισθε. τὰ δ' ἐξόπισθε, χειρὸς εἰς τὰ δεξιά, Οἰνωτρία σε δέξεται Tript. I, 1.
ἐξοπίσω χεροῖν ὄμμα τρέπουσα Rizot. I, 1.
ἐξοπτᾶν δέ με, ἴσον μετρῶν ὀφθαλμόν, ὥστε – Oinom. III, 3.
ἐξορδοῦν. – τὸν σὸν ἐξόρθου βίον (πότμον) Ant. 83.
ἐξορμᾶν. κἂν ᾧ τὸ χεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα Tr. 929, ἦνθηκεν, ἐξώρμηκεν 1089, ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος Ai. 762, ἢ δεῦρο προστείχοντα κἀξορμώμενον; Kol. 50, ἐκ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν Ant. 1259, εὔφημος ἴσθι μὴ θόρυβον ἐξορμωμένη Palam. III (s. Verr.).
ἐξορμενίζειν. κἀξορμενίζει, κοὐκ ἐπισχολάζεται βλάστη Ichneut. 2.
ἐξότου s. ἐκ.
ἐξουσία. μόνῳ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσία πάρεστιν αὐτῷ Aload. XI, 11.
ἔξοχος. οὐδεὶς ἔξοχος ἄλλος ἔβλαστεν ἄλλου Tereus VIII, 4.
ἐπηγυστί u. B. CV, 87.
ἐξυβρίζειν. τάδ' ἐξυβρίζει El. 293.
ἐξύπερθε. τόδ' ἐξύπερθε Ph. 29.
ἐξυπηρετεῖν. εἴ τι χρὴ πράττειν, πλόοντες ἐξυπηρετήσομεν Tr. 1156.
ἐξυφηγεῖσθαι. ἀλλ' ἐξυφηγοῦ Kbl. 1025.
ἔξω – δυστυχῆ τὸ βίβρεί βίον El. 601, ἀλλ' ἄρον ἔξω Tr. 799, μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει Ai. 74, ἔνθοθεν στέγης μὴ ἔξω παρῆκεν 742, οὐδὲν ἔξω νοῦ φυτεύσαντος κεν γε θρᾴς,

οὔτε φανεῖς Ph. 904, αὐτὸς δ' ὃδ' ἥδη δυμάτων ἔξω περᾷ Oid. 581, ἦ μ' ἐς γῆς ἔξω βαλεῖν; 622, τὰ τὴν φρονεῖν ἔξω κρῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκὺ 1390, ἔξω μέ που καλύψεις 1410, μηκέτι τοῦδ' ἀντικύρσαι βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς Kol. 193, ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας 226, πέμπω βίον τροφεῖα παρασύνους' ἀεί 341, φυγὰς εἰμι ἔξω πατρὸς ἠλώμην ἐγὼ 444, χώραι ἔξω θάσσον 824, τίς πλάγχθη πολύμοχθός ἔξω; 1231, ἔξω βαίνεις αἰτίας ἀκεύθερον Ant. 445, τοὺς ἔξω γένους 660, θεσμῶν ἔξω φέρονται τὰδ' ὁρᾶν 802, ὠθούμεθ' ἔξω Tereus VII, 8.

ἐξωθεῖν. εἰ τοὺς δίκῃ κακῶνας ἐξωθήσαμεν Ai. 1248, μὴ φθονερὸν ἐξώσαι γλώσσας ὀδόναν Ph. 1142, οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον Kol. 428, τότ' ἐξεώθεις, κἀξέβαλλες 770, ἐκθ' ὧν μ' -γῆς ἐξέπεσεν 1296, ὃς μ' ἐξέπεσε, κἀπεσύλησεν πάτρας 1330, σύ μ' ἐξέπεσας 1368.

ἔξωθεν. συμφορᾶς ἂν ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης El. 1449.

ἕξωρος πράσσω, κοὐκ ἐμοὶ πρασσόμενα El. 618.

ἐοικέναι. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω El. 1048, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾷ ἔοικεν ἡ-νόσος Tr. 1084, ἀνὴρ ὅδ' ὡς ἔοικεν οὐ νέμειν (νέμει) ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν 1288, ἀνὴρ ἔοικεν νοσεῖν Ai. 337, ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν 344, οἵ μ', ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν 354, ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν 1120, πικρούς ἔοικμεν ἀγγέλους ἀργείοισι πηρῶξαι τότε 1239, ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα ξένοις ἐποικτείρειν σε Ph. 317, τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου ἕξειν 821, πρὸν δούς μ' ἔοικε κἀπιλεκὼν τὸν πλοῦν στείλειν 911, πρὸς πικρὸν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρὰ 972, ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλειν ὀρθίως αὐτὸς εἰδέναι Oid. 744, ἢ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ ἔοικεν ἅπαξ μῆνις οὐδὲν ἡδονῇ Ant. 893, οἵ μ', ὡς ἔοικας ὀρθὰ κἀμὲ τὴν ἄνοιαν ἐλεῖν 1270, ὡς ἔγωγε, - τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις ἔοικας ἥκειν, καὶ τάδ' ὄψεσθαι πικρά 1280, ὡς ἔοικας El. 516, Tr. 1241, ὡς ἔοικε El. 765, 772, 1116, 1341, Ai. 834, 1139, Ph. 403, Oid. 962, 1160, Kol. 1249, 1262, Ant. 576, 740, ὡς εἰκὸς El. 1140,

Ph. 498, οὔς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν El. 540, τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάντ' ὁρᾶν 659, εἰκὸς γὰρ ἐγγειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς 1026, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐστι τυγχάνειν 1488, μάλιστα δ' ὅπερ εἰκὸς Τλλον Tr. 56, οὐδ' εἰκὸς 368, καὶ γὰρ εἰκὸς Ai. 824, τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς, ἢ 'μαυτῷ πονεῖν; 1367, οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ', οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ Ph. 230, ὡς εἰκὸς ἦν 361, οἷς εἰκὸς 973, λέγεις μὲν εἰκότα 1373, τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα ἔπεστι πλεῖω τοῦ καθήκοντος χρόνου Oid. 74, οὐδ' — ἀκάθαρτον ὑμῖς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν 256, οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε Kol. 342, σέ τ' εἰκὸς μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδε Ant. 724, οὐδὲν ἐσμὲν, πλὴν σκιᾶς εἰοικότες (εἰκότες) a. B. XXVII, 1, 2, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκὸς ἴσθ' οὕτως ἔχειν LVIII, 1, 2.

ἑορτή. τάδ' ἔν θ' ἑορταῖς, ἔν τε πανδήμῳ πόλει τιμᾶν ἅπαντας El. 982, ποίας ἀστῶν ᾔξετ' εἰς ὁμιλίας, ποίας δ' ἑορτάς; Oid. 1490.

ἐπαγγέλλειν (od. ἀπαγγέλλειν). ἀποῤῥίψουσαν ἅπηγγελλόμην Hl. 1018.

ἐπάγειν. Ἑρμῆς ἐπάγει — πρὸς αὐτὸ τέρμα El. 1396, ὥσπερ ὑπάγων διώμνυτο Tr. 378, τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσόντων μόχθων ἄταν ἐπάγων ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν Ai. 1189, Ἄϊδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται Ant. 362.

ἐπαιδεῖσθαι. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδῇ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; Ant. 510.

ἐπαΐειν. τὴν βάρβαρον γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω Ai. 1263.

ἐπαινεῖν. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι El. 401, πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; 591, ἐπαινέσεις ἐμὲ 1044, οὔτε σὺ τἄρ' ἔπη τολμᾷς ἐπαινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς αὐτὸς τρόπους 1061, τἄμ' ἐπαινέσεις ἔπη 1057, σιγᾶν ἐκέλευσα 1322, ἐπῄνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν Ai. 536, τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360, σκληρὸν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγὼ 1361, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι λόγοις 1381, ἐπαινέσας τὸ σὸν 1401, τὰ θεῖ' ἐπαινῶν Ph. 452, θαρσεῖν — ἐπαινῶ Kol. 665, σὺδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν 921, οὐδ' ἐπαινῶν πολλὰ 1005, καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς, καὶ δοκεῖς

παρεπαίδευν; Ant. 1102, τὰ μὲν δίκαι' ἐπαινεῖ κἀμέ. I, 3, ἐκήνεσα Inach. I, 1, καὶ ταῦτ' – χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν Tereus VII, 12, τί ταῦτ' ἐπαινεῖς; u. B. XIV, 1.

ἔπαινος. τίς γάρ ποτ' – ἡμᾶς ἰδὼν τοιοῖδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται; El. 976, ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ Ai. 527, ᾧ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον Kol. 720, καὶ σφῷν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν νομίζετον τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα ἔτ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας 1411, οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν Ant. 665, ἔπαινον ἔχουσα 817, ἐπαίνους Thyest. VII, 14.

ἐπαίρειν. ἔπαιρε δὴ σὺ θύματα El. 634, καί μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νοεῖς Ph. 889, τί τὴν ἄβουλον στάσιν γλώσσης ἐπῆρατε; Oid. 635, πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα 1276, τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων; 1328.

ἐπαισθάνεσθαι. ὃδ' οὗνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνῃ κακῶν Ai. 553, τὸν σὸν ὡς ἐπησθόμην μόρον 996, μῶν Ὀδυσσέως ἐπησθόμην; Ph. 1296, ἄλλων πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνῃ κακῶν Oid. 424, οὔτ' ἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθετο Kol. 1351, ὡς ἐπήσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος 1629, τοῦ λόγου γ' ἐπησθόμην Ant. 1183.

ἐπαίσσειν. ἐπαΐξας (ἀπαΐξας) αὖθις ἐς δόμους πάλιν Ai. 305.

ἐπαισχύνεσθαι. οὐδ' ἐπαισχύνῃ (ἐπ' αἰσχύνῃ) λέγων Ai. 1307, οὐδ' ἐπαισχύνῃ μ' ὁρῶν τὸν προστρόπαιον Ph. 929, οὐδ' ἐπαισχύνεσθε – ἴδια κινοῦντες κακά; Oid. 635, μητρὸς οὐκ ἐπαισχύνῃ γάμους μ' ἀναγκάζων λέγειν; Kol. 978.

ἐπαιτεῖν. οὐ γὰρ ὡς ἐν δυσμενείᾳ γ' οὐδ' ἐπαιτεῖται τάδε El. 1124, ὧν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν Oid. 1416, ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον Kol. 1364.

ἐπαιτιᾶσθαι. ὃν πολλὰ δή μ' σοὶ τρέφειν μιάστορα ἐπηιτιάσω El. 604, μηδ' ἐπαιτιῶ τοὐμὸν στόμα 632, εἴ σέ τι δέδρακ' – ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾷν Oid. 645, κείνην. ἴσον ἐπαινιῶμεν τοῦδε βουλεῦσαι τάφου Ant. 490.

ἐπακούειν. σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπέπαυσον Ph. 1417, ἐμοῦ πάπουσον Oid. 708, κἀγὼ πεπαύσας ναῦται 794, οἷον ἐγὼ χῆς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω – βλαστὸν Kol. 695.

ἐπακτία Τίρυνθι Tr. 1151, νέμος ἐπάκτιον Ai. 413, ἐπακτίας αὐλῶνας Skyth. III, 1.

ἐπακτός. στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν Tr. 259, πόσον γ' ἐπακτὸν 491, ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐπακτὴν ἄνδρα Ai. 1296, πρὸ πολλῶν ἀσπίδων – δορός τ' ἐπακτοῦ Kol. 1525.

ἐπαλλαχθεῖσα Kolch. V, 1.

ἐπαμαξεύειν. στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος, ἀφόρῳ, οὐδ' ἐπημαξευμένη τροχοῖσιν Ant. 251.

ἐπαμφιεννύναι. οὐδ' ἐπημφιεσμένος πτίλον πτέρυγος u. B. I, 2.

ἐπὼν λήξῃ κακοῦ u. B. XVI, 1, 2.

ἐπαναιρεῖσθαι. πρὶν ἀναιρεῖσθαι δόρυ Kol. 424.

ἐπανάστασις. τρίφων δύ' ἄτας, πρὶν ἀνάστασις θρόνων Ant. 583.

ἐπανιέναι (εἶμι) ὁ καλλιβόας τάχ' ὅμιν αὖλὸς οὐκ ἀναρμόστοις ἰάχων ναυαχὰν ἐπάνειαν Tr. 642.

ἐπανύειν. οἷαν – ἐπί μοι μείλιχ' χάριν ἠνύσω Tr. 995.

ἐπάξιος. γάμων ἐπαξίων Bl. 971, ἐπάξιος – κατοικίσαι Kol. 461, ἐπαξία γὰρ 769.

ἐπαξιοῦν. τὰ δ' ἄλλα πάντα – ἐπαξιῶ σε δαίμων' ὄντ' ἐξειδέναι El. 658, ἵν' χρόνῳ μακρῷ φιλτάτην ὁδὸν ἐπαξιώσας αὖθί μοι φανῇναι 1274, κἀγὼ τοι σὲ τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων ποῦ' ἐπηξίωσα δόξαν Ph. 803, ὁ ξένος σὺ καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξίους, δαιμόνων χάριν παρασχεῖν παθῶν Kol. 1497.

ἐπαξίως – τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν Oid. 133.

ἐπαπειλεῖν. δεῖν' ἐπηπείλει τελεῖν El. 779, ἀπὸ τὰ δεινὰ ἐπηπείλησ' ἔπη Ai. 312, πρὸς σοῦ τὰ δεινὰ ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι Ant. 408, ἢ πρόπαπειλῶν (πρὸ ἀπειλῶν) δδ' ἐπεξέρχῃ θρασύς; 752.

ἐπαρᾶσθαι. τίν' – τόνδ' ἐπηρᾶσω λόγον; El. 388.

ἐπαρήγειν. οὐδ' ὑπαρήξων, οὔθ' ὁ κωλύσων πάρα; El. 1197.

ἐπαρκεῖν. σέ τοι μόνον δέδορκα τοιμένων ἐπαρκέσοντα

Ai. 350, ὥστε τις εἶ - μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι Kol. 777, τό τ' ἔπειτα, καὶ τὸ μέλλον, καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει νόμος ὅδ' - πάμπολις Ant. 612, χρὴ δὲ τῷ εὐθυμοῦντι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν Akria. IX, 2.

ἐπάρκεσις. ἐκ ταύνδε - ἔχω - γένους ἐπάρκεσιν Kol. 447.

ἐπαρκοῦντως. οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ' · ἐπαρκοῦντως δέ μοι El. 854.

ἐπάσσειν s. ἐπαίσσειν.

ἐπαυδᾶσθαι. σὲ κἀκεῖ - ἐπηυδάμαν Ph. 895.

ἔπαυλος. χειμῶνι δ' ἤδη τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἥλαινον, οὐνός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμὰ Oid. 1138, εὐίππου τᾶσδε χώρας ἦσαν τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα Kol. 669.

ἐπαυχεῖν. ὃς κἄμ' ἐπαυχῶ κἠδε τῆς φήμης ἄπο δεδορκὼς ἐχθρούς, ἄσμεν ὡς, λάμψειν ἔτι El. 65, τοὐνοις ἐπαυχεῖν, καὶ δεδορκοῖαν γελᾶν Ant. 488.

ἐπαυχμεῖν. Ζεὺς - οὔτ' ἐξεπομβρῶν, οὔτ' ἐπαυχμήσας Polyx. III, 4.

ἐπεγγελᾶν. κεῖνοι δ' ἐπεγγέλωσιν ἐκπεφευγότες Ai. 454, πῶς δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῶεν ἂν κάτα; 969, τοῖς θανοῦσί τοι φιλεῖσθαι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν 989.

ἐπεγείρειν. τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν Kol. 511, τὰς ἀνόσους ἐπεγείροντα u. B. LXXIX, 3.

ἐπεί 1) als Zeitpartikel, a) mit dem Indicativ, Praesentis: Ant. 15, Imperfecti: Oid. 1266, Kol. 1604, Perfecti: Oid. 1503, Ant. 482, u. B. C, 1, Aoristi: El. 777, 893, 1262, 1312, Tr. 789, 900, 912, Ph. 331, 346, 360, Kol. 1301, 1590, 1681, 1720, Ant. 168; b) mit dem Coniunctiv: Kol. 1226, Ant. 1025; c) mit dem Optativ: Tr. 93, Amphit. 1; d) ohne Verbum: Kol. 1454. 2) als Causalpartikel, a) mit dem Indicativ, Praesentis: Tr. 178, 472, 484, 732, 959, 1258, Ai. 211, 1330, Ph. 1056, Oid. 256, 326, 370, 390 (fragend), 613, 705, 942, 985, 1147, Kol. 266, 462, 597, 782, 849, 886, 956, 1115, 1405, b) Imperfecti: El. 323 (mit ἄν), Kol. 433, Ant. 389 (mit ἄν), Perfecti: El. 1093, Ph. 1343, Oid. 1417, 1503, Kol. 566, 911, Aoristi: El. 530, 1262, 1302, 1312, Tr. 139 (fragend), 512, 463, 810, 1114, Ai. 490, Ph. 446, 1037 (mit ἄν), Oid. 9,

ἐπακούειν. φὴ δ' ἐμῶν μύθων ἐπέπαυσεν Ph. 1417, ἐμοῦ πάπαυσον Oid. 703, μήγω 'πακούσας νεῦσα 794, οἷον ἐγὼ χρὰς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω – βλαστόν Kol. 695.

ἐπακτίᾳ Τίρυνθι Tr. 1151, νέμος ἐπάκτιον Ai. 413, ἐπακτίας αὐλῶνας Skyth. III, 1.

ἐπακτός. στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν Tr. 259, πόσον γ' ἐπακτὸν 491, ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐπακτὴν ἄνδρα Ai. 1296, πρὸ κοίλων ἀσπίδων – δορός τ' ἐπακτοῦ Kol. 1525.

ἐπαλληθεῖσα Kolch. V, 1.

ἐπαμαξεύειν. στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος, ἀφῶμξ, οὐδ' ἐπημαξευμένη τροχοῖσιν Ant. 251.

ἐπαμφιεννύναι. οὐδ' ἐπημφιεσμένος πτίλον κύκνειον u. B. L, 2.

ἐπᾶν λήξῃ κακοῦ u. B. XVI, 1, 2.

ἐπαναιρεῖσθαι. πρέπαναιροῦνται δόρυ Kol. 424.

ἐπανάστασις. τρόφων δύ' ἄτας, πρέπαναστάσεις θρόνων Ant. 583.

ἐπανιέναι (εἶμι) ὁ καλλιβόας τάχ' ἡμῖν αὐλὸς οὐκ ἀναρμόστοις ἰάχων παραγὰν ἐπάνειμι Tr. 642.

ἐπαρήγειν. οἷαν – ἐπί μοι μείζω χάριν ἠνύσω Tr. 995.

ἐπάξιος. γάμων ἐπαξίων Bl. 971, ἐπάξιος – κατοικίσαι Kol. 461, ἐπαξία γὰρ 769.

ἐπαξιοῦν. τὰ δ' ἄλλα πόντε – ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι El. 658, ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν ἐπαξιούσης οἵδέ μοι φανῆναι 1274, μήγω τοί πότε τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὄφλων ποτ' ἐπηξίωσα δρᾶν Ph. 803, ὁ ξένος σὲ καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξίοις δώμασιν χάριν παρασχεῖν παθὼν Kol. 1497.

ἐπαξίως – τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν Oid. 133.

ἐπαπειλεῖν. δεῖν' ἐπηπείλει κυρεῖν El. 779, ἐμοὶ τὰ δεινὰ ἐπηπείλησ' ἔπη Ai. 312, πρὸς σοῦ τὰ δεῖν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι Ant. 408, ἢ πρέπαπειλῶν (πρὶν ἀπειλῶν) οὐδ' ἐπεξέρχῃ θρασύς; 752.

ἐπαρᾶσθαι. τίν' – τόνδ' ἐπηρέαμεν λόγον; El. 388.

ἐπαρήγειν. οὐδ' ὑπαρήξων, οὔθ' ὁ κωλύσων πάρα; El. 1197.

ἐπαρκεῖν. σέ τοι μόνον δίδορκα ποιμένων ἐπαρκέσοντα

σύνους ἦλθον Oid. 1008, ἐπείπερ ἐλπίδος βʼ ἀπέσπασας 1432, ἐπείπερ εἰ γενναῖος Kol. 75, λέγ., ἐπείπερ ἐπʼ ἔσχατα μένεις 217.

ἐπείσαγμα. δεινόν γε τοὐπείσαγμα (τοὐπίσαγμα) τοῦ νοσήματος Ph. 755.

ἐπεισκύπτειν. ξανθὴ δʼ Ἀφροδισία λάταξ παισὶν ἐπεισκύπτει δόμοις Inach. III, 2.

ἐπείσοδος. φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου Kol. 730, Πλούτωνος δʼ ἐπείσοδος Inach. VI, 1.

ἐπεισπίπτειν. ὧδʼ ἐπεισπεσών Kol. 915.

ἔπειτα El. 743, Tr. 618, Ai. 312, Ant. 58, u. B. XI, 2. 3, in der Frage El. 266, mit dem Imperativ 345, mit dem Infinitiv statt Imperativ Kol. 490, nach dem Participium Ai. 761, Ant. 496, τό τʼ ἔπειτα, καὶ τὸ μέλλον, καὶ τὸ πρὶν Ant. 611, ἔπειτά–γε El. 345, ἔπειτα δὲ El. 724, 968, Ph. 919, 1285, Oid. 419, Kol. 634. Ant. 63, ἔπειτα καὶ Oid. 648, Kol. 1300, ἔπειτα μέν τοι Ph. 352, Kol. 1658, κἄπειτα Ai. 61, 305, Kol. 1598, κἄπειτα δὲ Aload. XI, 4. 3. auch μέν.

ἐπεμβαίνειν. ἐξ ὑπερτέρας χερὸς ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντʼ ἐπεμβῆναι ποδὶ El. 456, κατʼ ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσῃ 835, σῆς ἐπεμβαίνων χθονὸς Kol. 924.

ἐπεμβάλλειν. ἐπεὶ δὲ τῇσδε γῆς σωτῆρα σαυτὸν τῷδʼ ἐπεμβάλλεις λόγῳ Kol. 463.

ἐπεμβρυοῦν. ὡς κόρην Πλευρωνίαν ἐπημβρύωσεν u. B. I, 4.

ἐπεμπίπτειν. τί δῆτα ποίμναις τήνδʼ ἐπεμπίπτει βάσιν; Ai. 42.

ἐπενδύτης. πέπλους τε νῆσαι λινοπλυνεῖς τʼ ἐπενδύτας Nausik. II, 2.

ἐπενθρονοῦσʼ ἄνω καθέζετʼ ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις Tr. 917.

ἐπενθρώσκειν. ἔνοπλος ἐπʼ αὐτὸν ἐπενθρώσκει πυρὶ καὶ στεροπαῖς Oid. 469.

ἐπεντείνειν. ὥσπερ εἰχʼ ἐπενταθεὶς Ant. 1235. S. auch ἐπεντύνειν.

ἐπεντέλλειν. τί δῆτʼ ἂν ἄλλῳ τοῦτʼ ἐπεντέλλοις ἔτι; Ant. 218.

ἐπεντύνειν. ἤδη μʼ ἐπʼ αὐτοῖς χεῖρʼ ἐπεντύνοντʼ (ἐπευπεί-νοντʼ) ἐμὴν Ai. 451.

ἐπεξεργάζεσθαι. ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἄνδρ᾽ ἐπεξεργάσω Ant. 1293.

ἐπεξέρχεσθαι. ἦ κἀπακούεις ἀδ᾽ ἐπεξέρχη θρασύς; Ant. 752, οὐδ᾽ εἰ πάντ᾽ ἐπεξέλθοις σκοπῶν u. B. VI, 2.

ἐπερέσθαι. καὶ σ᾽ εἰκὸς ἦν θάλπη ἐπέρεσθαι (θέλω τε ἐρέσθαι od. σ᾽ ἐρέσθαι) Kol. 557.

ἐπέρχεσθαι. νῦν ἐπελθόντων δόμους El. 1297, τῷ δ᾽ ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέφεσθαι Tr. 185, εἰς λόγον στάσιν τιν᾽ ἐπελθὼν 1180, τὸν αὐτὸν εἰς δόμον Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει Ai. 486, θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖσι πανηγύρεις πάσας ἐπέλθωμεν Ant. 153, τοιάδ᾽ ἐρίμνη σὴν ἐπέρχεται φάτις 700, ἔρως ἔνδραις οὐ μόνοις ἐπέρχεται Phaidr. IV, 1.

ἔπεσθαι. κατὸς ἐν πρώτοις ἕπη El. 28, σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ᾽ ἄρα 258, τὸν πατρῷον ἡλίκα στόλον ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἑσπόμην Tr. 563, ἀστένακτος αἰὲν ἑσπόμην κακοῖς 1074, τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ᾽ ἕπεται Ai. 314, δεινοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕπονται Κῆρες ἀνακλάητοι Oid. 471, ἕπου μὰν, ἕπε᾽ ὦδ᾽ ἀμαυρῷ κώλῳ ᾗ σ᾽ ἄγω Kol. 182, ἕπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον 736, τίς δὲ σοὶ μήσας πλέον τὸ λοιπὸν ἕπεσθαι τάνδρὸς; 1428, ὦδ᾽ ἕπεσθε 1542, ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει πεδίον ἐπ᾽ ἄκρον Ant. 1196, νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγχωρίοις καλὸν u. B. XIX, 2.

ἐπεύχεσθαι. αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην Tr. 16, εἰ θέμις δ᾽, ἐπεύχομαι 809, μὴ πεύξῃ πέρα Ph. 1286, Νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι 1470, ἐπεύχομαι δ᾽ - παθεῖν Oid. 249, τάδ᾽ ἐπεύχεσθαι λιτὰς Kol. 484, οὓς οὐ μὴ ποτε χώρας φυγόντες τῆσδ᾽ ἐπεύξωνται θεοῖς 1024, ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι Naupl. VII, 4.

ἐπέχειν. ὃς κ᾽ ἐπεῖχ᾽ ἀεὶ μή τοι θυραίαν γ᾽ οὖσαν αἰσχύνειν φίλους El. 517, εἰ δ᾽ ἐφέξετον 1369, καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου; Ai. 50, ἐπεσχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν 847, ἐπίσχετον Ph. 539, μηδ᾽ ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν 881, ἐπίσχες αὐτοῦ Kol. 856, καὶ μή μ᾽ ἐπίσχῃς γε 1482, ἢ μασὸν ἐπισχοῦσα u. B. CV, 122. S. auch ἔχειν und κάσχειν.

ἐπήβολος. οὐδ᾽ ἐπήβολον φρενῶν Ant. 492, φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε Alkmai. I, 2.

ἔπηλυς v. B. GV, 88.
ἔπηλυς. ὦ ξένοι, πόθεν ἐπήλυδες πάτρᾳ Ph. 1199.
ἐπί 1) mit dem Genitiv: τί τοῦδ' οὐκ ἐπ' ἴσης κελεύεις; El. 1062, κρύπτει γῆς ἄλλης φαγὼς κατοῦς ὀπαδὸν 1136, ἐπὶ ξένης χώρας – ἀλωμένας Tr. 299, νῦν γὴν μὲν ἔτι σφάζ' ἐπὶ γαίας Ai. 285, κρύπτ' ἄκρων ἀδοκήτως 1280, σὲ σοῦ γ' ὃν ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων ἔτ' ἴσχει μηδέτιν 1268, εὕδουσ' ἐπ' ἀκτῆς Ph. 272, ἐπ' ἰστάλου ταχείας ναὸς πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους 516, νήσου τῆσδ', ἐφ' ἧς ναίει τυνῦν 613, ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῇδε συμπίπτει φθόνῳ; Oid. 112, ἐχθρὸς ἂν τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέφθε, πρὸς γῆς ἄνω 416, πρὸς πολιτῶν ἀνὴρ ἀκήνης ἐμβεβὼς 802, ὅσοις πάτοισδε νὸν βοτῆρ', εἶτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε πρὸς ἀστῶν εἰσιδών 1049, ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων 1196, οὗ πᾶλιν πάμπαν τοῦδ' ἐπ' ἀξένοιστον πέραν Kol. 19, οὔτε νῦν ἔδρας πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῇδε γῆς ἕκαμψ' ἐγώ 85, ξεῖνος ἐπὶ ξείνης 184, λέχριος γ' ἐπ' ἄκρου λόφου βραχὺς ὀκλάσας 195, Αἰτναίας ἐπὶ πόλου βεβῶσαν 312, ἐπὶ ξένης ἤθλησα κινδυνεύματα 568, πρὸς πρασσόλου μιᾶς βιοστροφῆ χωρούντα 746, ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς ἐὼν σφῷν ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον 1256, ἐφ' οὗ (πα-τῆρος) μέσαν στιβ 1595, ἃς ἔκρυψε γῆς ἐπὶ ξένας ἔθανε 1705, μὴ γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔκρυζες 1713, βαλβίδων ἐπ' ἄκρων ἧβᾳ κἄτην ὑφωῶντ' ἀλαλάξαι Ant. 132, τανύ-σῃς ἐπὶ πλάστιγγ' ὀρθῆς 139, καὶ σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς, οὔθ' ἁμαρτὼν ἐπ' ἀνθρώποιν 789, βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυφοῦ τύχης 996, βαίας ἔρκεα – ἐπὶ νέσσου 1142, ἐπ' ὤμων πατρὸς ἔχων Locla. III, 2. 2) mit dem Dativ: ταῦτα φέρει νίκην ἐφ' ἡμῖν El. 85, μὴ οὐ – ἐπὶ κακοτυχῶ ἡκὼ πᾶσι προφανεῖν 108, ἐπὶ τοῖς φθονοῦσιν ἁμαλεῖν 237, ὅτι ἀλγῶ πὶ τοῖς παροῦσιν 383, δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς 360, πρὸς λουτροῖσιν πάρα κηλῖδας ἐξέμαξεν 445, πρὸς τοῖς σαυτῆς πατροῖσι, πρὸς τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; 879, πρὸς συμφοραῖσί μοι γεγηθὸς ἔρκει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο 1289, ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄγγ τῇ πάσην λελεγμένη στέναζε 1298, ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύειν τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος 1323, εἰσορᾶτέ που τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν;

1431, ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυλοῦσι Tr. 129, ἦ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πάλει – βεβὼς ἦν; 246, οὐ τἀπὶ Λυδοῖς, οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων λατρεύματα 356, ἦμος κατ' οἶκον θρεῖ – ὡς ἐπ' ἐξόδῳ 532, κἀμὲ – φέρων ἐπ' ὄρεσις 564, θέλπτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ 585, ἐπὶ προφάσει θηρὸς 662, πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ 811, τάδε δὲ μέλομεν ἐπ' ἐλπίσιν 951, ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε φρήν 981, εἴαν – ἐπί μοι μελέῳ χάριν ἠνύσω 995, ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι οὐ κῦρ, οὐκ ἔγγος τις ἀνὴσιμον οὐκ ἀποτρέφει; 1013, τὸν – φύλαξ' ἐπ' ἐσχάτοις τέκνοις 1100, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν ταχεῖαν προσθες 1252, ἐπὶ σημαῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ Αἶαντος – πάλαι κυνηγετοῦντα Ai. 3, ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυλοῦντα 18, ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν; 44, καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις 49, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα 51, μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσπλείᾳ 143, κἀπ' ἐμοὶ βλέφας 345, τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; 377, ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν 451, ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν 772, κἀπὶ τῷ λέγει τάδε; 797, ἐφ' ᾗ λαβὼν ἑκατὸν ἄνδρα 1295, τηλόθεν ᾠσθόμην βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλπίμῳ νεκρῷ 1319, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας γενναῖον εἶναι Ph. 50, τὸ σὸν φρονεῖν ὅρμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ 151, ἀλύει δ' ἐπὶ παντὶ τῳ χρείας ἐσαμένῳ 174, νοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη 197, τἀπὶ Τροίᾳ Πέργαμα 353, 611, τἀπὶ σοὶ στένων κακὰ 806, ὑπὲ νηῒ γὰρ ἅλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοὶ 891, μὴ 'πὶ τῷδ' ἕστω τάδε 1003, στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν, ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις 1120, ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κἀπ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεὺς 1138, λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος, ἢ 'π' ἐμοὶ τόδε; 1384, θακεῖ – ἐπ' Ἰσμήνου τε μαντεία σποδῷ Oid. 21, φανερὰ ἐπ' αὐτῷ πτερύσσει ἦλθε κόρα ποτὲ 507, ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ 569, οὔ τις ἄλλος ἦν ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάδ' ἀρὰς ὁ προστιθεὶς 820, ἆρ' οὐκ ἐπ' ἐμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοίη λόγον; 829, κοιμᾷν γὰρ ἦσθα, κἀπὶ θητεία πλάνης; 1029, οὐ

γὰρ ἄν ποτε θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πὶ τῳ δεινῷ κακῷ 1457, οἷσθ' ἐφ' οἷς νῦν εἶμι; 1517, ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος; Kol. 66, οὐ γὰρ ἄν - κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν 149, καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ; 414, δευτέραν ἔκαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον 544, αἶεν ἐπ' ἤματι - ἐπινείσεται 688, ὧν καὶ χρυσέα πλὴς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακεν 1052, ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι 1268, τί δ' ἐστὶ τἀξίωμ', ἐφ' ᾧ καλεῖς; 1459, ἦκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου τελευτὴ 1472, κἀπ' εὐπραξία μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεὶ 1554, μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ ξένον ἐκτανύσαι μόρῳ τἀν - νεκύων πλάκα 1561, πτύξας ἐπ' αὐτάϊς χεῖρας 1611, τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι λύγδην ἕκλαιον πάντες 1620, νῷν δ' ὀλεθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκε 1684, μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν (vielleicht auch Genitivus) χροΐν Ant. 57, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις 88, ὃν ἐφ' ἁμετέρᾳ γᾷ Πολυνείκης ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων - ὑπερέπτα 110, ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε ταντάλωθεὶς 134, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας Ἄρης δεξιόστομος 138, ἐκτὰ λοχαγοὶ ἐφ' ἑκτὰ πύλαις ταχθέντες 141, ἀλλ' ὧδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας - νεοχμῶς νεοχμοὺς νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις χωρεῖ 157, κἀπὶ χρωτὶ διφίαν κόνιν καλύνας 246, ἐν τοῖσιν ὠσὶν, ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνῃ; 317, ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοὺς 322, ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀῤῥήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις 556, ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντα 595, οὐ - χαίρων ἐπὶ φόγοισι δεννάσεις ἐμὲ 759, σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ 792, ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον 986, ἐπὶ σποδῷ μοδᾶσα κηλὶς μηρίων ἐτήκετο 1007, κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων 1061, μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε 1107, μητρόπολιν Θήβαν ναίων - ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος 1125, σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον 1291, τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο 1346, φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς,

ἢ 'πὶ τοῖς καλοῖς πλέον Epigon. I, 2, Βουθοίη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη Iphikl. II, ὃς – γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι στομάτων Laok. II, 3, συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύαις ἄνηκε Meleag. I, 1, λεπτῇς ἐπὶ ῥοπῇσιν ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραῤῥίπτοντες Skyr. IV, 4, χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς u. B. XI, 2, Ἕως γὰρ ἄργὸν, κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ XXIII, 18, κἀπὶ Κορυβάντεσσι χορεύσασα LXXI, 1, ἐδοξάτην μοι τάδ' ἐπ' ἠπείρῳ (τάδ' ἠπείρῳ) μολεῖν LXXXIII, 3) mit dem Accusativ: ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι El. 140, ἐπὶ σμικρὸν φράσαι 414, ἡμῖν δ' ἀποῤῥεῖ, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται 1000, ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων τινὲς Tr. 503, ὃ – ἐπ' ὄμμα θήσεται 615, σεῦται – ἐπ' οἶκους 646, ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς 1128, ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται Ai. 47, κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο; 48, ἢ ῥά σ' – ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας 175, οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ – ἔβας τόσσον 183, ἢ 'πὶ φορβῆς νάστον ἐξελήλυθεν Ph. 48, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται 259, ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' – ἑστέλλετ 570, 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' – πλέουσιν 591, εἶμ' ἐπὶ ναῦν 626, τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται Oid. 199, πελασθῆναι – ἐπὶ τὸν – θεὸν 214, κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι 265, ξένην ἐπὶ – γαῖαν ἐμπορεύσεται 455, ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει 469, ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φᾶτιν εἶμ' Οἰδιπόδα 494, ἐπὶ τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα 555, ἄπορον ἐπὶ φρούνιμα πεφάνθαι μ' ἄκ 692, ἀγρούς σφε πέμψας, κἀπὶ ποιμνίων νομὰς 761, οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων 898, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην βάθρον τρὸ' ἀσκέπαρνον Kol. 100, λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα μῆνες (βαίνες) 217, ἐφ' ἃς (δαίμονας) τὸ πρῶτον ἦκον καὶ κατέστειλμας πέδον 466, εἴ τ' ἄκραν ἐπὶ γύαλον ἐναλίῳ Ποσειδαωνίῳ θεῷ τυγχάνεις βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων 1493, μήτ' ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρετε 1777, ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον Ant. 360, ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει 367, γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἔρπον 585, προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον φράσους 853, ἀγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην

889, σῷ κοδαγῷ ἐνοίκιμ' ἄσσι πεδίον ἐς ἄκρον 1197, τάδ' οὐκ ἐκ ἄλλην βροτῶν ἐμᾶς ἀμοίσει κοτ' ἐξ αἰτίας 1317, τῇ δὲ Βάκχειος βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει Thyest. VI, 3, ὡς ἂν ποταθείην ὄκρον ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας Oinom. IV, 3, κἀπὶ πόντον ἔρχεται Phaidr. IV, 3, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται u. B. LVI, 3, ὑπέρ τε πόντου πάντ' ἐπ' ἴσχατα χθονός XCIII, 1. 4) ἀλλ' ἐπὶ κῦμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσι Tr. 129, ἐν δ' ἄλοχοι, πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες - ἐπιστοναχοῦσι Oid. 186.

ἔπι. ὅταν - οὐδ' ἔπι κόρος Kol. 1220.

ἐπιβαίνειν. ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα μιαιφόνων γάμων ἀμιλήματα El. 492, σὲ δ' ὅταν κλῄσῃ Διὸς ἢ ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρονος ἐπιβῇ Ai. 138, τὸν ἀκόμαντ' ἐλιμᾶσ' ἐπιβάντα 144, ἄλιτον δὲ ἐπέβας ἐλίσσων πλάταν 358, θεῖα καὶ τὰ παθήματα κεῖνά πρὸς αὐτὸν τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη Ph. 194, δόξης οὔ ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες 1463, ἐπίβαινε πόρσω Kol. 179, ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες 189.

ἐπιβάλλειν. ἀκέφελον ἐπίβαλες, - οἷον ἔφυ κακόν El. 1246, ἀναλγητα γὰρ οὐδ' ὃ πάντα κραίνων βασιλεὺς ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας Tr. 128.

ἐπιβλέπειν. οὐ ζηλῶ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων Oid. 1526.

ἐπιβουλεύειν. ὅταν ταχύς τις δὐσπρόβουλεύων λάθρᾳ χωρῇ Oid. 618.

ἐπιβουλευτής. τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ ξύναμιον ἀπόκαλοῦντες Ai. 726.

ἐπιβρόντητος. ὁ στρατηγὸς ὑπιβρόντητος Ai. 1386.

ἐπιγιγνώσκειν. ὅπως μήτηρ σε μὴ ἐπιγνώσεται φαιδρᾷ προσώπῳ El. 1296, καὶ νῦν ἐκέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα Ai. 18, ἐπέγνω μανίαις ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσαις Ant. 961.

ἐπιδεικνύναι oder ἀποδεικνύναι. κἀπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον El. 1453, ὦ γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες, πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα, κἀπεδείξατε πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον Oid. 1405.

ἐπιδεῖν. ἐπεῖδες τάνδ' ὕβριν Tr. 888, ἐπεῖδον, ὡς θὴ

πλησίαι παραπτάσις 889, ἢν δὸξ ἐπίδοιμι πεσοῦσαν αὖτως 1037.

ἔπίδημος. ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν Oidipoda Oid. 494.

ἐπιεικής. ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ, κἀι τοὐπιεικὲς Kol. 1127, ὃς οὔτε τοὐπιεικὲς, οὔτε τὴν χάριν ἥδει u. B. LII, 2.

ἐπιέναι. πολλὰ γὰρ ὥστ' - τις κύματ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι Tr. 115, καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦ 'πιόντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν Oid. 393, ἀλλὰ τοῦ 'πιόντος ἁρπάσαι Kol. 752, ὁ δ' αἰεὶ τῷ 'πιόντι δεικνύτω 1532.

ἐπιζεῖν. νὶν αἰκίζει φοίνια δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα Tr. 840.

ἐπιζώστρα. ἔχοντες εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας Zost. 2.

ἐπίηρα. ὡς ἐπίηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις Oid. 1094.

ἐπιθυμεῖν. τὸ μὴ 'πιθυμεῖν περισσὰ δρᾶν Tr. 617.

ἐπιθυμίαμα. τάδ' ἐν χεροῖν στέφη λαβοῦσα κἀπιθυμιάματα Oid. 913.

ἐπιθύνειν. ὅς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερὶ Ph. 1059.

ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ μέσον ἐς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην u. B. XXXVII, 1.

ἐπίκαιρος. τοὶ δ' ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρον Ai. 1406, ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα Oid. 875.

ἐπικινδύνως. ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται Ph. 502.

ἐπίκλημα. κεἰ μὲν φοβεῖται τοὐπίκλημ' ὑπεξελὼν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ Oid. 227, ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενὸς κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου; 529.

ἐπίκοτα Naupl. VII, 3.

ἐπίκουρος. Λαβδακίδαις ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων Oid. 496.

ἐπικουφίζειν. σὺ δὲ πατρὸς γ' - πλευρὰς σὺν ἐμοὶ τάσδ' ἐπικούφιζε Ai. 1411.

ἐπικραίνειν. ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν Ph. 1468.

ἐπίκραυρα χθονὸς Ἀχαιΐας Iuch. X, 9.
ἐπικρύφασθαι (ἀφανισθῆναι) κατὰ Aiead. XI, 12.
ἐπικτᾶσθαι. ἔμπας ξυμμάστιγας ὧδε ἐπικτᾶται Ant. 846.
ἐπικτείνειν. τίς αἰλὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; Ant. 1030.
ἐπίκτησις - καλὴ γὰρ ἡ ἐπίκτησις Ph. 1344.
ἐπικυροῦν. ἤκουσεν οὖν δεῖ, κἀπεκύρωσεν καλῶς El. 793.
ἐπικωμάζειν πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαΐ' ἐπωνομασμένην El. 283, ἆρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κἀδυνωμένη δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ τὸν υἱὸν ὧδ' ὀλωλότα; 805.
ἐπικωλύειν. τίς ἔσται μ' ὑπικωλύσων τάδε; Ph. 1242.
ἐπιλαγχάνειν. τύ τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε πύματον ἀκρατὲς - γῆρας Kol. 1235.
ἐπιλαμβάνειν. οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπίληπται νόσῳ; Ant. 782.
ἐπιλήθεσθαι. ὃς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται El. 146, μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπερᾴχθεο, μήτ' ἐπιλάθου (χόλου) 178.
ἐπίληπτος. καὶ πῶς ὁρᾶται, κἀπίληπτος εἰρέθη; Ant. 406.
ἐπίλοιπος. ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν πλέος, ἐγὼ δὲ φράζω Ph. 24.
ἐπιμάσσεται Aichm. VIII, 13.
ἐπιμαστίδιον γόνυ u. B. CV, 180, 2.
ἐπιμαιεστέρα ψυχὴ κατέστη Oinom. I, 1.
ἐπιμέμφεσθαι. ὧν ἐπιμεμφομένα σ', ὠδεῖα μὲν, ἀντία δ' οἵα Tr. 122.
ἐπιμένειν. μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα Tr. 1176, ἔνθαπερ ἐπιμένουσιν (ἐπεὶ μένουσιν) Ph. 515, τίς ἆρα μὲ πότμος αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος ἐπιμένει; Kol. 1717.
ἐπιμιμνήσκεσθαι. μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι Τροίας Ph. 1400.
ἐπινείσασθαι. αἶψ' ἐπ' ἦματι ὠκυτόκος πεδίων ἐπινείσεται (ἐπινίσσεται) Kol. 689.
ἐπινίκιος. τοῦσδε ἐγγενὴς πάντα τἀπινίκια ἀλιβίζετο El. 692, ἐπινικίῳ σθένει Kol. 1088.
ἐπινίσσεσθαι s. ἐπινείσασθαι.
ἐπίνοια. φεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην Ant. 389.
ἐπινυμφίδιος - τις ὕμνος Ant. 814.
ἐπινωμᾶν. οὐδέ νιν' αὐτῷ παῖδα παίδων ἐπινωμᾶν

Ph. 168, τὰ μὲν ἄλλᾳ (ἄλλοι), τὰ δ' ἐν' ἄλλοις ἐπεύφημα στόφεθ' ἕζων μάχαις ἄφης δυξιόσιμος Ant. 139.

ἐπινεύζων. ἐπινεύσειν Amphitr. 4.

ἐπίξενοῦσθαι Achai. IX, 4.

ἐπιπείθεσθαι. ἀλλ' εὖ παραινεῖς, πάπειμαι Εl. 1472.

Ἐπίπλα Athain. II, 3.

ἐπιπλήσσειν. πρὸς ἐπιπλήσσει καὶ λέγω Ai. 288, τί τόδ' ἐπέπληξας; Kol. 1730.

ἐπιπλόμενος. ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἐπέμενον, ἐπιπλόμενον ἄφατον Oid. 1314.

ἐπιπνεῖν. ὃς κάτα μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βαρυβρόμου ἐπέπνευ Ant. 136.

ἐπιπόδιος. ὦ ἐγχέλεις πέδαι νομάδες ἐπιποδίας Oid. 1350.

ἐπίπολος. ἰὼ φίλος, σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος Oid. 1321.

ἐπίπονον ἀμέρᾳ Tr. 644, ἐπίπονον – λαιψηρίαν 829, μήτ' ἐπίπονα – ἐκτανύσαι τὰν – νεκύων πλόκαν Kol. 1560.

ἐπιῤῥάσσειν. μή τις Διὸς περαννὸς, ἢ πυρὸς ὀμβρία χαλαζ' ἐπιῤῥάξασα; Kol. 1606.

ἐπιῤῥήσσειν od. ἐπιῤῥηγνύναι. πύλας – ἐπιῤῥῆξαι ἔσω Oid. 1244.

ἐπιῤῥοθεῖν. ὃς αὐτὸν – πολλὰ μὲν λόγοις ἐπεῤῥόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενὶ Tr. 264, χορὸς δ' ἀπαύδων ἐχθύων ἐπεῤῥόθει σαίνουσιν οὐραίοισι τὴν πεκτημένην u. B. XLII, 1.

ἐπιῤῥόθοις πακοῖσιν Ant. 413, διαμπολαύμεθα – αἱ δ' εἰς ἀῤῥῆθ δώμαθ', αἱ δ' ἐπιῤῥόθα- Τereus VII, 10.

ἐπιῤῥωννύναι. κεἰ θεὸν ἐπεῤῥώσθη λέγειν τῆς σῆς ἀγαγῆς Kol. 661.

ἐπίσαγμα s. ἐπείσαγμα.

ἐπισειούσης Achai. IX, 5.

ἐπίσημος. μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων Ant. 1258.

ἐπίσιγματα Atham. II, 2.

ἐπισκέπτεσθαι. νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολὼν Ai. 854.

ἐπισκήνους γόους Ai. 579.

ἐπίσκηπτειν. τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος Tr. 503, τοσοῦτον δή σ' ἐπέσκηπτον 1224, ὑμᾶς τοιγὰρ τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν

Ai. 566, εἶπε πρίσκηψε· σὲ δρᾶσι 732, ἡμῖν τοῦδε χάνν' ἐπισκήπτω τελεῖν Oid. 252, καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε, καὶ προστέφομαι 1446, ὡς αἰτίαν γε τῶνδε πρίκαιτον ἔχων πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπισκήπτου μάφ (μόρων) Ant. 1313.

ἐπισυρίζειν· λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσυρίαμένη φρουρόν Tr. 914.

ἐπίσωρος· ὀμμάτων ἐπίσωρον χεῖρ' ἀντέχουσα κρατὸς Kol. 1650.

ἐπισωστεῖν· τί δή ποτ' – οὐδ' ἐπισωστῶν στένεις; El. 1184, ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν ἡμέραν ἐπισωστοῦντα Oid. 1529, Θηβαίας ἐπισωστοῦντ' ἀγωνίας Ant. 1156.

ἐπίσωτος· βοῶντος ἄκης τῆσδ' ἐπίσωτον μέλος Ai. 976, ἐξῆς ἕδρας ἐπίσωτοι Kol. 112, ἀλλ' εἶσ' ἕκοιμος σοῦ νεκροῦ τ' ἐπίσωτος Ant. 217, νυχίων φθεγμάτων ἐπίσωτος 1148.

ἐπισωφεῖν· καὶ δίχα κείνων κίκυσθα τοῦτ' ἐπισώσειν μέλος Ai. 769, ἐπισώσας Ἀτρεὺς Il.

ἐπισωφεύειν τὸ δρᾶν El. 467.

ἐπίστασθαι· εἰ καὶ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο El. 394, εὖ νῦν ἐπίστη τῶνδέ μ' ἀλαχύνην ἔχειν 616, οὐδ' ἐπίστασαι πλέειν 629, τοῦτ' ἐπίσταμαι 910, ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ', οἶ ῥ' ἀκμῆτας ἄγεις 1085, σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν Tr. 43, καὶ ζῶσ' ἐπίστω, καὶ κρατοῦντα 182, ἐπεὶ γε μὴν δὴ πάνθ' ἐπίστασαι λόγον 484, ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι τοσοῦντι 543, κοὐκ τόλμας μᾶλλ' ἐπιστήμην ἐγὼ, μήτ' ἐμμάθημα 582, ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωμένα 626, ὡς δεῖ ἐχθρὸν τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρὴ Ai. 281, ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι – 678, κοὐδεὶς ἐπίσταταί μι συμπαθεῖν τόσῳ 869, ὅλωλεν ἀνὴρ, τοῦτ' ἐπίστασο 979, φατρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο 1080, καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο 1134, ἀλλ' νὴ γα μέντοι τοῦτ' ἐπίσταμ', ὡς – 1370, σὺ δὲ ἐκεῖν' καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο 1399, ἐπίστω τοῦτό γε Ph. 419, ὡς ταῦτ' ἐπίστω θράσιν', οὐ μέλλοντ' ἔτι 667, ὅστις εὖ δρᾶν εὖ καθεὶς ἐπίσταται 672, εὖ νῦν ἐπίστω 1240, Oid. 658, καὶ τοῦτ' ἐπίστω, καὶ γραφὴν φρενῶν ἔσω Ph. 1235, ἄναυτ' ἄναυτα καὐθ' ὁρῶντ' ἐπίσταται

μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν Oid. 284, ὅστις σαφηνεῖν ἐπίσταται 589, ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος οὐκ ἐπίστασο 848, ὅσ' οἶδα κἀγώ, πάντ' ἐπιστήσῃ κλύων Kol. 53, τότ' εἰσιοῦσαν πάντ' ἐπιστήσῃ 290, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι σθένουσαν ἥκων – μέγα 733, ἠπιστάμην ξεῖνον καφ' ἑστορῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών 927, εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται τιμᾶς σεβίζειν 1006, ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε σὴν ἐς τάδε μοι τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην 1121, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν 1208, εὖ τοῦτ' ἐπίστασο Ant. 305, πάντ' ἐπίστασο 402, εἶκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς 472, οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν 686, ἐπιστάμεσθα δ' – μή πω πατ' αὐτὸν φοῦδος ἐς πόλιν λακεῖν 1092, ἓν δ' ἐπίσταμαι Dan. 1, 1, κακὸν δρᾷν τι προῖκ' ἐπίσταναι u. B. C, 6.

ἐπίστασις. πολλὰς ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις Ant. 225.

ἐπιστατεῖν. ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπιστάτουν Oid. 1028, τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπιστάτει; Achill. II, 1, ἐπιστατεῖν u. B. CV, 89.

ἐπιστάτης. καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντὸς ἐσ' ἐπιστάτης El. 76, δύο Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται 702, Ἰλίας – κατηναρισμένης ἐκ χειρὸς αὐτοῖς κοιμίσων ἐπιστάτας Ai. 27, τοῦδ' ἐπιστάτη Κολωνοῦ Kol. 889.

ἐπιστείβειν. δν δ' ἐπιστείβεις τόπον Kol. 36.

ἐπιστέλλειν. νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρῶν τινας Oid. 106. S. auch ἐκστέλλειν.

ἐπιστένειν. πότερ' ἂν, πότερ' (ἂν) ἐπιστένω Tr. 947.

ἐπιστέρειν. τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἄν ποθ', ὃν γ' ἔκτεινα, τῷδ' ἐπίστρεφε El. 441.

ἐπιστήμη. τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ Tr. 338, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων Ph. 1057, τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου προβύζοις Oid. 1115, φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέω Ant. 721.

ἐπιστήμων. ἰατρὸς ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν Tereus IV, 5.

ἐπιστολή. ὡς λόγων ἐπιστολὰς φέρῃς Tr. 498, σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς φυλάσσειν Ai. 781, τάσδ' ἐπιστολὰς ταχεῖ πόρευσον ξὺν χρόνῳ Kol. 1601, μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἐπιστολὰς Andromed. III.

ἐπιστογνωχεῖν. ἔν δ' ἄλοχοι - ἀπεῦχε παρὰ βούμιον ἄλλοθεν ἄλλαι ἰνγρῶν πόνων ἱκτῆρες ἐπιστοναχοῦσι (ἐπιστονάχουσι) Oid. 186.

ἐπιστρατεύειν. Εὐβοΐδα χώραν - ἐπιστρατεύειν αὐτὸν Tr. 75, ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης 362, ὅστις - νύκτωρ ἐπεστράτευσεν Ai. 1056.

ἐπιστρέφειν. χῷ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας, γεροῖν ἦκεν κομήτην ἰὸν Tr. 566, ὡς πρὸς τί πίσυνον τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις; 1182, τίνος δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν; Ph. 599, ἐπεὶδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη Ant. 1111, Μύνου τι ἐπιστρέφου γε Aichm. VIII, 17.

ἐπιστροφή. ἐπαξίως - πρὸ (πρὸς) τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν Oid. 134, μυρίων ἐπιστροφαὶ κακῶν Kol. 537, εἶην ὅθι δαΐων ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ τὸν χαλκοβόαν ἄρη μίξουσιν 1045.

ἐπισχολάζεσθαι. κἀξορμεῖλαι, κοὐκ ἐπισχολάζεται βλάστη Ichneut. 2.

ἐπιτάσσειν. μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς Kol. 839, ὅστις τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ Ant. 664.

ἐπιτηδεύειν. ἐν τοῖς κακοῖς πολλή γ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά El. 309.

ἐπιτιμητής. κολασταὶ, κἀπιτιμηταὶ κακῶν Prokr.

ἐπιτίμιος. ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτίμια El. 915, δεῖξον ἀνδρώμοισι τἀπιτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί 1382.

ἐπιτρεχεῖν. δυσπνόοις ὅταν Θρήσσαιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς Ant. 589.

ἐπίτριπτος· ἦ τοὐπίτριπτον κίνδυνος ἐξήρου μ', ὅπου; Ai. 103.

ἐπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα Ant. 901.

ἐπίφαντος. τί μ' - οὐκ οὐλομένην ὑβρίζεις, ἀλλ' ἐπίφαντον; Ant. 841.

ἐπιφωνεῖν. μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν θήκην ἱερὰν Kol. 1762.

ἐπιχαίρειν. σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω Ai. 136, οἴδ' οὖν γελῶντων, κἀπιχαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδε 961.

ἐπίχαρτος· ὡς ἐπίχαρτον τελέως ἀκουσίου ἔργου Tr. 1262.
ἐπίχειρον· οὔτε ξιφέων ἐπίχειρον ἰσχοῦσα Ant. 820.
ἐπιχερσάνειν· κείμενος μὲν βουστάδας αὐλὰς ἐπιχερσάνει (Ital. χέρσον. ἡ) Ion II.
ἐπιχωρεῖν· τὸ μὴ πιχωρεῖν τοῖς ἀπίστοισιν κάδε Ant. 219.
ἐπιχώριος· ὀπιχωρίοιν χθονὸς Oid. 939, ὑμᾶς γ' ἄριστ' εἰδὼς ἂν ὀπιχωρίους 1045, ἢ βλάστὸς οὐκ ἔβλαστεν ὀπιχώριος; Kolch. IV, 1.
ἐπιφάλλειν· ὥστ' ἐπιφαλλὰν βάθην (βίθυν) τε καὶ ξυνάντλιαν Akrin. XIV, 9.
ἐπιφαύειν· σὲ δ'— τάφου μὲν ὄντα τοῦδ' ἐπιφαύειν ἐᾷν Ai. 1394, βροτῶν ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιφαῦσαι μόνον Ph. 669, χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς πᾶσης ἐπιφαύουσαν 1255, γῆς ἐπιφαύσαντα Tympan. I, 2.
ἔποικος· ἀπεῖρε τις ἔποικος ἀναξία El. 189, ἴσθ' ἔποικος, ὃς φράσει Kol. 506.
ἐποικτείρειν· ὡς σ' ἐποικτείρω πάλαι El. 920, ὡς ὁρᾷς σ' ἐποικτείρω πάλαι 1199, μόνος βροτῶν νῦν τοῦθ' ἐποικτίρας ποτὲ 1200, ἐποικτείρω δέ νιν δύστηνον, ἔρημὸν καὶπερ ὄντα θυμενῆ Ai. 121, ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴδα ξένοις ἐποικτείρειν τε Ph. 518, κοὐκ ἐποικτείρεις μὲ τὸν τοῦδ' ἐποικτείρω στόμα ἐλεεινὸν Oid. 671, μ' ἐποικτείρας 1473.
ἐποικτίζειν· θέαμα τοιοῦτον, οἷον καὶ συνηδόντ' ἐποικτίσαι Oid. 1296.
ἐπονομάζειν· πατρὸς τὴν δυσκάλαιναν δαΐ' ἐπωνομασμένην El. 284.
ἐπορνύναι· εἴ σε θεὸς ἐπῶρσεν ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα El. 1267.
ἔπος· τίνι γάρ ποτ' ἂν προσφόρων ἀκούσαιμ' ἔπος El. 227, οὐ κατὰ σφαγὰς ἐκπομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλὼν 569, ξυννῆκα τοὔπος 1479, κοὐχ ἡλίωσε τοὔπος Tr. 258, ἰὸ οἷον προσέμεξεν ἄφαρ τοὔπος τὸ θερπρόπον ἡμῖν τῆς παλαιφάτου προνοίας 822, ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' ἐλπὶς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος Ai. 128, ἔπος ἐξερέω μέγα 422, ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος 773, τόδ'

γὰρ Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ 801, τοῦτ' αἰσχίον τοὔπος ἔρχεταί τινι 1138, οὐκ οἶδ' ὅπου χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος Ph. 897, ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος; 1204, ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος 1402, ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος; Oid. 89, εἴ τις ἢ φίλον δείσας ἀκούσῃ τοὔπος, ἢ 'γὼ τοῦ τόδε 234, οὐδ' ἔπος φοβεῖ 296, πρὶν ἴδωμ' ὀρθὸν ἔπος 506, ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο 848, κὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχα, ἥδοιο μὲν 986, πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς; 1144, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος; 1419, τίς δ' ἐσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν; Kol. 302, ἔπους μικροῦ χάριν φυγάς σφιν ἔξω πεσχὸς ἠλώμην ἐγὼ 443, μήτ' ἀφεῖτ' ἔπος κακὸν 731, ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων; ἀῤῥήτων τ' ἔπος 1001, μηδὲν ἀντεικὼν ἔπος 1279, ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον τὸ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα 1616, δηλοῖς γάρ σε καὶ καινοῦ' ἔπη Ant. 20, σοφία γὰρ ἔπ τυφ κλεινὸν ἔπος πέφανται 621, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοὔπος ὑρῖται 934, τοὔπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας 1178, οὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος 1193, αἰμάξας δ' ἔπος ἔχει δυσθεώρητον 1210, μή μοι κρυφαῖον οὐδὲν ἐξαίνῃς ἔπος a. B. XVIII, 1, ταῦτ' ἐστὶ τἄπη πρὸς κακὰν ἐπαινέσαι El. 401, ἢ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη, καὶ τἄργα τἀμὰ πολλ' ἔχειν λέγειν ποιεῖ 622, οὔτε σὰ τἄμ' ἔπη τολμᾷς ἐπαινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους 1050, τἄρ' ἐπαινέσεις ἔπη 1067, χρησταὶ κερδαίνειν ἔπη Tr. 231, ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δεῖν' ἐπῃτιάσω ἔπη Ai. 512, σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη κἀπὸ καὶ τῷ σῷ γένει 505, αἰνοῖμι γὰρ ἂν τἀ τῇδ' ἔπη 526, ταῦτ' ἐστὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα 745, ὁποῖ' ἔπη θροεῖ 785, τοιαῦθ' ὁμαρτήσουσιν ἐν λόγοις ἔπη 1096, τὰ σέμν' ἔπη κόλαζ' ἐκείνους 1107, ῥλαῦρ' ἔπη μυθοῦ μένου 1162, ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόητ' (κἀνόητ') ἔπη 1272, συμβαλεῖν ἔπη κακὰ 1323, ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβητ' ἔπη Ph. 607, λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν 999, πολλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη 1047, ἀλλά μοι ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέθω φρενὸς 1112, δὶς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη; 1238, τἄμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη κλύων δέχεσθαι Oid. 216, καὶ μὴν πά

γ' ἄλλα κωφὰ καὶ κεκλαί' ἔπη 290, τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν; 339, τὰ τοῦδ' ἔπη ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σὰ 404, δεῖν' ἔπη πεπυσμένος 513, τὰ σὰ δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη 1148, πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη φιλεῖ πλανᾶσθαι Kol. 303, οὐ γὰρ αὐδᾷν ἡδὺ τἀκίνητ' ἔπη 624, κἄλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο 629, πολλαὶ δ' ἀπειλαί, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν 658, νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη 721, οὐδ' εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη 1141, στέργει οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐκῶν Ant. 277, ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων 1134, αἷς πόθμος ἡ σιγή τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη Akris. IV, 2, τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπῆρ' ἔπη Aload. V, 2, οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων ῥᾳ καλῶν ἔπη καλὰ u. B. XI, 1.

ἐποτρύνειν. σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών El. 299, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν 1264.

ἔπουρος. εἴθ' ἀνεμόεσσά τις γένοιτ' ἔπουρος ἱστιῶτις αὔρα Tr. 954.

ἐπόψιμος. ἐς δεινόν, οὐδ' ἀκουστόν, οὐδ' ἐπόψιμον Oid. 1312.

ἐπόψιος. θεοί τ' ἐπόψιοι Ph. 1040, εἰς ἐπόψιον πάγον μολοῦσα Kol. 1600, εἰς ἐπόψιον τόπον Ant. 1110.

ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην Ph. 1027, ξὺν ἑπτὰ τάξεσι, ξὺν ἑπτά τε λόγχαις Kol. 1311, ἑπτὰ λοχαγοὶ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις ταχθέντες Ant. 141.

ἑπτάβοιον ἄῤῥηκτον σάκος Ai. 576.

ἑπτάλογχος. τὸν ἑπτάλογχον – στόλον Kol. 1305.

ἑπτάπυλος – Θήβαι Ant. 101; ἑπτάπυλον στόμα 119.

ἑπτάστομος. Θήβας – τὰς πύλας ἑπταστόμους u. B. XCIX, 1.

ἐπῳδή. Θρηνεῖν (Θροεῖν) ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι κήματι Ai. 582, νουθετούμενοι φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξεπᾴδονται φῦδιν Kol. 1194.

ἐπώμοτος λέγων Tr. 427, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον 1188, οὔτε' ὄρκων, οἷσιν ἦν ἐπώμοτος (ἐνώμοτος) Ai. 1113.

ἐπώνυμος. ὧδ' ἐπώνυμόν τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς

ἐμοῖς κακοῖς Ai. 430, αὐτό μοι σὺ λαβὼν ἐπώνυμον, Εὐρύσακες, ἴσχε 574, τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς Oid. 210, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι Kol. 66, ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς λοχευθεὶς πιστὸς Ἀκαλάντης γόνος 1321, ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος πέρδικος ἐν πλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Kamik. II, 1, ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεὺς εἶμ' ἐπώνυμος κακοῖς Nipt. IV, 1, ἔστι πάντων ὁρμάτων ἐπώνυμος u. B. XXIII, 2, Ἀναπτόριον τῇδ' ἐπώνυμον χθονὸς XCVI.

ἐπωφελεῖν. κεῖνον θέλων ἐπωφελῆσαι El. 578, λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν, οὐδ' ἐπωφελεῖ 1005, ἐσθλὰν ἄνδρ' ἐπωφελῶν Ph. 905, κακοὺς ἐπωφελῶν 1371, ἐπωφελεῖν τῷ πατρὶ δυνάμενοι Kol. 441, ἐδεξάμην δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι 541.

ἐπωφέλημα. προθέντες - καί τι καὶ βορᾶς ἐπωφέλημα σμικρὸν Ph. 275.

ἐρᾶν und ἔρασθαι. τῆς σῆς οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν El. 864, τοὐμὸν οὖν ἐρᾷ πέαρ Ai. 686, ὧν ἠράσθη τυχεῖν 967, τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν; Ph. 651, καὶ μὴν ἐρῶ γε 660, ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι Kol. 512, ἀμηχάνων ἐρᾷς Ant. 90, ὃς θανεῖν ἐρᾷ 220, ὧν ἐρῶ μὲν 1336, τοῦ ζῆν οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ Akris. VII, ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Aload. XI, 8, οὕτω τε τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προΐεται Achill. I, 8, ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Kreus. V, 3, συνοπάζεται δὲ πλῆθος - τοῖσδ (τοῖς δ') ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν Laok. III, 6, εἰ δὴ ὄντως ἔραται (ἐρᾷ) u. B. CV, 110, 3.

ἐραστής. οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν Oid. 601.

ἐργάζεσθαι. μὴ δῆτα τοῦτό μ' ἐργάσῃ El. 1206, εἴργασαι δέ μ' ἄσκοπα 1315, ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με Tr. 745, οἷά μ' εἴργασαι; 1203, τἄλλά γ' ἔργασαι 1211, εἰ καὶ μακρὰ πάρτ' ἐστὶν, ἐργασθήσεται 1218, εἴπερ εἴργασται τάδε Ai. 22, τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσῃ κακόν; 109, εἰ δ' ἐργάσῃ μὴ ταῦτα Ph. 66, οἷά μ' ἐργάσῃ κακὰ 786, οἷά μ' εἰργάσω 928, τί μ' εἴργασαι; 1172, ὅστις εἴργασταί ποτε Oid. 279, καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον,

εἰργάσθαι τι 247, πῶς μὲν οὖν οὐ ξὺν ἔριδι εἰργασμένα 1369, οἷν ἐμοὶ δυσὶν ἔργ' ἐστὶ πρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένον 1374, οὔτε τὰ νῦν δίκαια πράσσειν, οὔθ' ἃ πρόσθεν εἴργασαι Kol. 825, ὃθ' οὗνεκ' αὐτὸς σαυτὸν οὔτε νῦν καλὰ δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων 854, μήτε πρ ξυνεδέσαι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ Ant. 267, ἐκ τῶνδε τούτους - παρηγμένους μισθαῖσιν εἰργάσθαι τάδε 294, ὅτι τὰ δεινὰ πέρδη πημονὰς ἐργάζεται 326, οἷον ἔργον εἴργασαι; 1228, ὃδ' ἀνὴρ πῶ, πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς, - ἐργάζεται Achai. IV, 3.

Ἐργάνη. οὐ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς λίκνοισι προσερέσσεσθε (Ἐργάτιν θεὸν σταιοῖσι λίκνοις προσερέσσεσθε) ψ. B. LX, 2, 2, Ἐργάνην, (ἦν) μόνον θεραπεύουσιν οἱ - δημιουργοῦντες LXXII, 2, 1.

ἐργασίμων. ὡς ἐργασίων οὐδὲν ὧν λέγω, θροεῖς Tr. 1232, τί δ' ἐργασείεις; Ph. 1001.

ἐργαστέον. ὅτ' ἦν ἐργαστέον Tr. 683.

ἐργάτης. τὸν ἐργάτην πέφυκεν τινὰ στελοῦντα Oid. 859, ἄπρακτος αὐργάτης τις ἦν Ant. 252, ὁμοῖα καὶ βοὺς ἐργάτας Achai. IV, 3.

ἐργάτιν. χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν Ph. 97.

ἔργειν. εἰ μὴ τὸ κέρδος περδανεῖ δικαίως, καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται Oid. 890, τίς ἔτι ποτ' ἐν ταῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἔρξειεν (ἔρξειας) ψυχᾶς ἀμύνειν; 893.

ἔργμα. οἷσις νόμοις πρὸς ἔργμα τυμβάκοστον ἔρχεται τάφου παγκοίνου Ant. 848.

ἔργον. καιρὸς γάρ, ὅστις ἀνδράσι μέγιστος ἔργων παντὸς ἐστ' ἐπιστάτης El. 76, μισεῖς μὲν λόγῳ, ἔργῳ δὲ τοῖς φανεῖσι - ξύνει 368, χώρει ἂν εἰς πᾶν ἔργον 615, σὺ γὰρ ποιεῖς τοὔργον 625, αὐτοκτυπεῖ μοι, μόνῃ τε δραστέον τοὔργον τόδε 1020, οὐκ ἂν μακρῶν δ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων τόδ' εἴη τοὔργον 1373, ἄνδρες αὐτίκα τελοῦσι τοὔργον 1399, τόδ' εἰ καλὸν τοὔργον 1494, κατ' ἔργον πτῆσιν Tr. 230, ἔργου ἕκατι ταῦδε μηνίσας 274, σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἥκιστον 319, μεμηχάνηται τοὔργον 586, ὥστε μή ποτ' ἂν προθυμίαν ἄδηλον ἔργου τῷ πάρεστι λαβεῖν 670, ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένη 706, ἄξηλον

οὕτως ἔργον ἐργάσασθαι μὴ 745, τοὔργον τοῦτ' ὀργῆς ὡς ἐφάψειεν τόδε 968, τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει, ἢ κατ' ἐμὲν φάσμαν 1016, οὐ δ' οὖν ἔκανε τοὔργον 1157, ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν 1187, τὸ σὸν θεοῖσι θεινὺς ἔργον 1250, ὃς ἐκίχανεν τελέως ἀκεκούσιον ἔργον 1263, καί σ' οὐδὲν εἶσα νῆσος παντελοῦν πόλις ἔτ' ἔργον ἐστὶν Ai. 12, χωρῶ πρὸς ἔργον 116, ἅπαν μαθήσῃ τοὔργον 284, δηλοῖ δὲ τοὔργον, ὡς ἀφρονεστάτως ἔχει 355, οὐκ ἔστι τοὔργον εἰπεῖν 466, ἐκήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν, ἣν ἴδου 536, τάχος ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἥξεται 814, ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην 852, ἀναβλήτων δισσῶν ἐθρόησας ἔπαινθ' (ἔπανθος) ἔργον ἀτρειδῶν τόδ' ἄχει 948, σὸν ἄρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται 1368, ἀλλ' ἔργον ἦδη σὸν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν Ph. 15, τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις 26, πῶς ἂν ὑμιν ἐμφανὴς ἔργῳ γενοίμην 532, ἔπραξας ἔργον ποῖον, ὧν οὔ σοι πρέπον; 1227, τοὔργον παρέσται φανερὸν 1291, καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, εἰργάσθαι τε Oid. 347, καὶ τοὔργον ἂν νοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου 349, ἢ τοὔργον ὡς οὐ γνωρίσοιμί σου τόδε, δόλῳ προσέρπον, πούκ ἀλεξοίμην μαθών; 538, δέδρακε ποῖον ἔργον; 559, σαφῶς τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ φέρον 847, ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίου τίνα; 1124, ποίῳ νὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις; Kol. 817, τί τοὔργον; 887, τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα 941, καὶ σοί τε τοὔργον τοὐμὸν ἔσεται βραχύ 1118, οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὔτ' ἔργου μολὼν 1297, ἀλλ' οὖν προμηνύσῃ γε τοῦτο μηδενὶ τοὔργον Ant. 35, ὡς ἀνοιστέον σοὶ τοὔργον εἴη τοῦτο, κοὐχὶ κρυπτέον 278, μή τι καὶ θέλητον τοὔργον τόδε 279, πατρὸς ἔργων δυσσέβειαν εἰδέναι 901, οὔκουν τόδ' ἔργον τοῦτο ποιήσας κοτὲ 921, ἦδ' ἔσθ' ἑκεῖν' ἡ (ἑκεῖν' ἡ od. ἐκείνη) τοὔργον ἐξειργασμένη 984, τοῖσι τρόπον ἐξειργασμένοις 428, δέδρακα τοὔργον 956, ὧν τοὔργον', Ἄιδης χ' οἱ κάτω ξυνίστορες 542, ἔργον γὰρ ἔστι τοὺς ἀκοσμοῦντας αἴρειν; 730, οἷον ἔργον εἴργασαι; 1228, τάχ' δ' αὐτὸ δείξει τοὔργον, ὡς ἐγὼ, σαφῶς Lemn. V, 3, πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα

u. R. LV, ἔργων παντὸς ἦν τις ἄρχηται καλῶς LVIII, 1, 1; ἔργ' – ἔργων ἀκμὴ El. 22, ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ 60, τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα 212, πεφυμένῃ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ 468, ἀνθ' ὅτου τανῦν αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις 586, εἰ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις 608, τὰ σὰ ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βία 620, ἤ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη, καὶ τἄργα τἀμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ 623, τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται 625, οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη 689, οἷ' ἔργα δράσας οἷα λωγχάνει κακὰ 751, τόθ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών 1252, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοὶ 1360, ταρβεῖν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει Tr. 723, μεγάλην θεῶν ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων 1267, ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτά σοι Ai. 39, οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς 439, τὰ πρὶν δ' ἔργα χερσὶ μεγίστας (μέγιστ') ἀρετᾶς ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεσ', ἔπεσεν μελέοις Ἀτρείδαις 618, βροτοῖς τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγουμένην Ph. 99, ὅτι ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως 406, κοὐ μόνον βουλεύματα, ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκ ἔτ' ἐξαργούμενα 556, οἷπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακὰ 602, οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως 940, πεπονθέναι λόγοισιν εἶτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον Oid. 517, εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν εὐσεπτον ἀγνείαν λόγων ἔργων τε πάντων 865, οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθε 1224, οἷν ἐμοὶ δυοῖν ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγγόνης εἰργασμένα 1374, οἷ' ἔργα δράσας ὑμιν 1402, χρὴ πόσα αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται 1408, ἔργων ἀκόντων αἴοντες φύδὰν Kol. 239, οὐδὲ τἄργα τἄμ', ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου πεπονθότ' ἐρτὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα 266, ἔργοις – ἀνοσίοις ὑπηρετῶν 283, ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν λόγων, ἀλλ' ἔργα δεινὰ 883, μὴ – ἀφαίρεις – πέπον' (πέπονθ') ἔργ' ἀναιδῆ 516, λόγῳ μὲν ἐσθλὰ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακὰ 782, ὅτι ἔργοις πεπονθώς, ἐήμασιν δ' ἀμύνομαι 873, τά τοι καλῶς ῥηθέντ' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται 1188, ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι 1268, οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεστιν, οὔτε τἄργ'

θάνην ἐκεῖ 1682, ὡς – κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει Ant. 695, οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν 729, ἀκριμώζοντα – πατρὸς ἔργα 1225, ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον Eriph. VIII, 2, πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακὰ, νοῦς φροῦδος, ἔρ' (ὥτ') ἀχρεῖα, φροντίδες κεναὶ Skyr. V, 3, οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλὰ u. B. XI, 1.

ἕρδειν und ἔρδειν. μηδὲν πρόσθεν, ἢ τὰ Δοξίου πειρώμεθ' ἕρδειν El. 33, ὅτι νῦν καιρὸς ἕρδειν 1368, οὕνεκα ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἕρξειεν τάδε Tr. 935, ἀστένακτος κἀδάκρυτος – ἕρξον 1201, ταχθεὶς τόδ' ἕρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο Ph. 6, τοῦτό γ' ἔρξας 117, οὔθ' ἕρξας (οὔτ' ἔρξας) τιν', οὔτε νοσφίσας 684, τάδ' ἔρξας 1353, τίνα πρὸς ὠφέλησιν (προσφέλησιν) ἕρξεις; 1406, ὑφ' ὧν ἐγὼ ταχθεὶς τάδ' ἕρδω Kol. 851, ἕρδουσ', ἢ μέλλουσιν 1074, ὃς τάδ' ἔρδει Ant. 375. s. auch ἔρξειν.

ἕρεβος· ὦ φασεννότατον ὡς ἐμοὶ Ai. 895, καὶ καλῶ τοῦ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἕρεβος Kol. 1390, δυσκνόοις ὅταν Θρῄσσῃσιν ἕρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς Ant. 589.

ἐρεθίζειν· φιλαύλους δ' ἠρέθιζε Μούσας Ant. 965.

ἐρείδειν· ἐρείσατ' – πλευρὸν ἀμφιδέξιον Kol. 1112, ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος Ant. 1286, ὅταν δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν μάστιγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον Ai. Lokr. IV, 5.

ἐρείκειν· δίπτυχοι ὀδύναι μιν ἤρικον Ἀχιλλῆιον θώρατος Achill. III, 2.

ἐρεῖν· εἰρηκα μὲν νυν ταῦτα El. 73, πότερον Ἀργείων ἐρεῖς; 535, ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ', ὡς – 552, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν 577, ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς, ὡς — 591, ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἰρηκας 1017, εἰρηκας ὀρθῶς 1040, ἅστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς 1204, εἰρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον Tr. 63, οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ 438, πολλοὶ γάρ, οἷς εἰρηκας 456, βούλου λόγους; οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρηκέναι 487, ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς 1128, φύβδις ἐρεῖ πόθ', ὡς – Ai. 481,

καὶ τις παρὸν πρόσφθεγμα θνητῶν ἐρεῖ, λόγοις λάπτων 500, τοιοῦτ' ἐρεῖ τις 504, σοῦσον οὐκ ἐρεῖ καπνόν; 1012, τοιοῦτ' – ἐρεῖ 1018, ἐρεῶ, πόλις δ' ἐρῶ Ph. 829, πόσον τε τοῦτον; πλὴν γ' Ὀδυσέως, ἐρεῖς; 441, οὐκ ἐρεῖς; 740, ποῦν ἐρεῖς νέοι ἔφος 1204, τίν' εἰρηκας λόγον; 1237, ὃ γεννικὸν εἰρηκὼς ἔπος 1402, ὥσπερ μ' ἀρούσαν ἔλαθεν· οὐδ' ἐρῶ Oid. 276, ἀλλ' οὔ τι χαίρων δῆτά γε πομπὰς ἐρεῖς 363, τοῦτ' αὐτὸ τὸν μον πρῶτ' ἔπαυσον, ὡς ἐρῶ 547, ἐρῶ 700, λέγ' εἰ σαφῶς τὸ πᾶσιν ἐγκαλῶν ἐρεῖς 702, σὺν ἐρῶ Φοίβου γ' ἄτερ αὐτοῦ 711, ἃ δ' ἂν ἔρῃ, μαθοῦσ' ἐρῶ 749, τὸ κρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλύειν δ' ἐρεῖς 1152, τίνας λόγους ἐρουσιν Kol. 115, ἀλλ' ἐρῶ 218, καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ; 414, τὸ γάρ μ' ὃς εἶμι – εἰρηκὼς κυρεῖς 572, ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς; 596, κοὔποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς ἀχρεῖον οἰκητῆσαι κλεινοῦσθαι τόπων τῶν ἐνθάδε 626, ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε 811; γάμους – οὓς ἐρῶ τάχα 980, ὁ δὲν τὸ μαντεῖον ἐνθάδ' ὧν ἐρεῖς ἐμοὶ 1036, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς, ὡς ψευδόμαντις 1096, οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως πόλιν κείνην ἐρεῖ τις (ἐρεῖψεις) 1373, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο δύσπνους ἰκάνω Ant. 223, οὔκουν ἐρεῖς αὖτ', εἰ ὑπάλλαχθεὶς ἄπει; 244, πόθεν γὰρ ἡμῖν ἔ"ν μ (ἄμὲ) χρὴ τάσσειν ἐρεῖ; 734, ὁρᾷς τὸν ὡς εἰρηκας ὡς ἄγαν νέον; 735, παῤῥησιάζει τύμβῳ προσπτύξασαν ὡς εἰρηκ' ἐγώ 886, ἐγὼ – παρὼν ἐρῶ 1192, ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδὲν Achaï. VIII, 1, ποῖον εἰρηκας λόγον; Epigon. IV; ἐδεξάμην τὸ ἐηθὲν El. 668, ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων; 1186; ἢ καὶ κυρῶ πλησίωπος τῆς εἰρημένης; Tr. 1213, μάτην γὰρ, ἢ"ν εἴπῃς γε, πάντ' εἰρήσεται Ph. 1276, ὡς μάτην εἰρήσεται Oid. 365, ἀντὶ τῶν εἰρημένων τὸ ἀντάκουσον 548, ξύμφημι σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι 558, δέδοικ' ἐμαυτὸν, μὴ πόλλ' ἄγαν εἰρημέν' ᾖ μοι 768, τὸ δὲ ῥηθέντα βουλὸν μὴδὲ μνημονεύεσθαι μάτην 1067, τὸ σθένειν ἂν φωνεῖν πέρι τῶν πρὸς τὸ νῦν εἰρημένων Kol. 257, ὧν ἂν σοφοὶ τῶν ἤδη τῶν εἰρημένων Ant. 215, εἰ γὰρ εἴρηται θαλᾷ 725, καὶ πολλὰ φρονοῦσα καὶ καλῶς εἰρημένα Ai. Lokr. IV, 6.

ἐρείκω. ἐν δ' ἐρεικτὰς σπαρτὸν ἐρυσθαλὲς ἔβαν' ἀφετείου φόνου Ai. 309, ἴδε μάλα μέγας ἐρείκεται κτύπος ὄρεσσιν ὧδε ἀμήβολος Kol. 1462, ἐρείκει θεὸν τις Ant. 597. S. auch ἐρίζω.

ἐρείπιον. ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρευθὸς ἕζετ' αἰσυλον φόνου Ai. 308, λεπτοσκαφῆσιν χλιαδίαν ἐρειπίοις Θέλπτρον μοι πάτρωσα Nios. VI. 1.

ἔρεμνός. ἀθηνᾶν Kol. 58.

ἐρεμνός, νύξ Ἅιδου Ai. 576, τοιόνδ' ἐρεμνὸν ἐκπέφευγεται φάος Ant. 700.

ἐρέσσειν. ἐρετὸν δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν El. 563, τὰ κεῖνα μ' ἔρη τὰ πλείονα Ph. 576, ἃ δ' ἂν ἔρῃ, θυμοῦσ' ἐρῶ Oid. 749, ὅλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι, πάλαι 1166. S. auch ἐπερέσθαι.

ἐρέσσειν, αἵπερ σωμάτων πάντων ἐρέσσουσ' Tr. 561, ταῖσι λόγοισιν ἀπειλὰς θυμάτων ἀρεῖδα μοῦ' ἡμῖν Ai. 251, ἀλλ' (ἔλλ') ἐν μεταλλαγῇ πολυμηχάνου ἐρέσσει Ph. 1185, σιγὴ δὲ μῦθον ἐρέσσουσ' Ant. 158, ἔστιν ἀλλ' οὐκ ἐρευνῶντος θεμόντος ἔστιν; Oid. 566.

ἐρευνᾶν. ὧν ἄν θεὸς πείσῃ ἐρευνᾷ Oid. 725, ἐς τοῦδ' ἦν ἐρευνῶσ' ἐπίσκοπος Ant. 268, μὴ πάντ' ἐρεύνα Λίονυσ. Aload. VI.

ἐρέσσειν, πρακτῆρας εἶναι, τ' ἂν πολὺ ἔρεσσαν καὶ λαβὼν ἀμφιστόμους Kol. 473.

Ἐρεχθείδης. γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν Ai. 202, ὃς δὲ σπέρμα μὲν Δαναϊδῶν ἔντιμ' Ἐρεχθειδᾶν Ant. 982.

ἐρημία. μι- σμικρὸν τίθησι Kol. 957.

ἔρημος. ἰὼ ἀτίμου φίλων ἔρημος El. 1405, ἆρα πόρτις ἐρῆμα Tr. 530, ὅτι γένοιτ' ἐρήμη 905, τὸ δ' ἄλλ' ἔρημα, καὶδέν ἴσθ' ἀπόστεγος; Ph. 34, μόνην ἔρημον ὧδε κἄφιλον καλούμενον 228, ἐξάπτομαι αἰσχρᾶς ἀλᾶ ἔρημον 265, ἐγὼ ἢ μ' ἐκεῖνοι προθέντες ἐνθάδε, ὦ ξένοι, ἔρημον 269, μὴ λίπῃς μ' αὖτο μόνον ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδε 471, μή μ' ἀφῇς ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 487, ἐν ᾗ μ' ἔρημον ἀμφιβάλλει ἄγριον, ἔρημον, ἄπολιν 1018, ἢ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος ἀμφιβήσομ' ἤδη 1070, ἔρημος, ἀνδρῶν μὲν ἐπωφελὴς ἴσως Oid. 57,

ἀλλ' εἰπέτωσαν σφᾶς, ὧδε σημειώδη ὁρῶν, πάντων ἐρήμους 1509, σὺ γὰρ ἂν οὐδένοι τοὐμοῦ θέμας ἔρημον ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ Kol. 502, κἀπαπαύσεσθον τοῦ πρόσθ' ἐρήμου, τοῦ τε δυστήνου πλάνου 1114, ἔρημος ἔθανες ὧδέ μοι 1714, τίς ἄρα με πότμος αὐθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος ἐπιμένει, σέ τ' - πατρὸς ὧδ' ἐρήμας; 1717, ποῖ δῆτ' αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος εἰδέναι τλάμων ἔξω; 1735, καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος Ant. 739, ἔρημος ἐνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος 773, μάνην ἀφῆτ' ἔρημον 887, ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων 919.

ἐρημοβοσκός (ἐρήνοβοσκός, ἀρνοβοσκός) Tyro XVI, 1.

ἐρητύειν. πολλὰ κέλευθος ἐρατύει Kol. 164.

Ἑρεβοία λέγω Ai. 569.

ἐρίζειν. τὸ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν El. 467.

ἑρίθος. πάντα δ' ἐρίθων ἀρσενῶν βρίθει Inach. X, 6.

ἐρινύς. σεμναὶ Θεῶν παῖδες Ἐρινύες El. 112, Ἐρινὺν οὔ τιν' ἐκφοβουμένη 276, ἦξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἃ δεινοῖς κρυπτομένα λόγοις χαλκόπους Ἐρινὺς 491, διδύμαν ἑλοῦσ' ἐρινὺν 1080, ὧν σε ποινίμους Δίκη τίσαιτ', Ἐρινύς τε Tr. 809, ἔτεκεν μεγάλαν ἀνίκητος ἔδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' ἐρινὺν 895, Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβλητρον 1051, καλῶ δ' ἀρωγὸν τὰς ἀεί τε παρθένους, ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη, σεμνὰς Ἐριννῦς ταυπόδας Ai. 837, ὦ ταχεῖαι ποινιμοὶ τ' Ἐρινύες 843, ἆρ' οὖν Ἐρινὺς τῶνδ' ἐχάλκευσε ξίφος; 1034, τοιγάρ σφ' ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων κατὴρ, μνήμων τ' Ἐρινὺς, καὶ τελεσφόρος Δίκη κακοὺς κακῶς φθείρειαν 1390, ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω Kol. 1299, ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς ἕσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ πρὸς τοῦδε πατρός, τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων 1484, κἄτ' αὖ νιν φοινίαι θεῶν τῶν νερτέρων ἀμᾷ κόνις, λόγου τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν ἐρινὺς Ant. 603, τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες 1075, ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθοῦσά με ἔσαινε Ἐρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον Teukr. III, 4.

ἐρινὺς ἀχρεῖος ὢν ἐς βροτοὺς Heleu. V, 1.

ἔρις. λήγει δ' ἔρις θραμοῦσα τοῦ πρόσπαλτου ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου Ai. 731, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος 1018, ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἀγών 1163, πρὶν αὐτοῖς ἦν ἔρις, Κρέοντί τ' ἐκ θρόνους ἐᾶσθαι, μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν Kol. 367, εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακὴ, ἀρχῆς λαβέσθαι 372, οἱ θεοί σφι μήτε τὴν πεπραμένην ἔριν κατασβέσειαν 422, φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι, καὶ φθόνος 1233.

ἐριστός. τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν El. 220.

Ἐριχθόνιος. ἐκ μὲν Ἐριχθονίου κοτιμάστειον ἔσχεθε κοῦρον, Ἀστόλυκον Thamyr. V, 1.

ἔρκιος. πρὸς κίον' ἐρκίου στέγης Ai. 108, τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκίου Ant. 487.

ἕρκος. χρυσοδέτοις ἕρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν El. 838, μηδ' ὄφεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου, μήθ' ἕρκος ἱερόν, μήτ' ἐφέστιον σέλας Tr. 607, ὃ κεῖνος εὐμαθὲς σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται 615, εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακὰ Ai. 60, ἐρκέων ὑμᾶς ἐγκεκλεισμένους 1274, ἕρκεσι Atham. II, 5, ἕρκη Troil. III, 9.

ἕρμαιον. ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον Ant. 397.

ἕρμαιον ὄρος Ph. 1459.

ἑρμήνευέ μοι Kol. 398.

Ἑρμῆς. ὦ χθόνι' Ἑρμῆ El. 111, ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς ἐκάγει, δόλον σπότῳ κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα 1296, εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον Tr. 620, καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον, εὖ με κοιμίσαι Ai. 832, Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν Ph. 133, τῇδε γάρ μ' ἄγει Ἑρμῆς ὁ πομπὸς, ἥ τε νερτέρα θεὸς Kol. 1548.

Ἑρμιόνη. καὶ τὰν νέοργον – Ἑρμιόναν Helen. IV, 8.

ἔρνος. ὦ φίλτατ' ἔρνη Kol. 1108.

ἔρος. δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας El. 197.

ἔρπειν. πάπαι συμφοραῖσί μοι γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο El. 1231, ἀλλ' ἕρπε 1502, Tr. 616, ὥς τι δράσων εἶρπε 160, ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ 394, ἦβην, τὴν μὲν, ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ, φθίνουσαν

147, ὅθ' εἷρπε πλευρὴν Ἐρύτου πέρας πόλιν 750, ἥνπερ ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπούσῃ καλῶς 816, ἀλλ' ἑρπέτω χαίρουσα 819, ἦδ' αὐθ' ἕρπει 1010, ᾗν μηδὲν ἕρπω 1108, πρὸς τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει Ai. 157, ἐξόδους ἕρπειν νεκὺς 287, ἕρποντι φανεῖς, ἢ λειπομένῳ λόγων; 548, ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα 1087, φθογγά τοι σοῖβον κατ' ἀνάγκην ἕρποντος Ph. 207, ἕρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τότ' ἂν εἱλυόμενος 701, ἕρπ', εἰ θέλεις 730, ἢ μὴ ἕρπῃς δικῶν 985, ἕρπετε 1155, ἥνικ' ἂν παλίντροπος ἑλίσσων ἕρπεις ὧδε σὺν σκοπῇ τινι 1232, τὸ γὰρ ἂν πάρα πολυστεφὴς ὧδ' εἶρπε παγκάρπωτον δάφνης Oid. 83, οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοκρίοις ὄμμασιν εἶρπον Kol. 147, οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν θέμας ἕρημον ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ 502, ἤδη γὰρ ἕρπω, τὸν παλαι-ὸν βίον ἀρᾶσθαι πατρὸς Λαΐου 1551, ὡς ἐνθένδ' εἶρπε 1587, ἀλλ' ἕρπεθ' ὡς τάχιστα 1643, ποτὲ μὲν πακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει Ant. 368, ἅτας οὐδὲν ἐλλείπει, γευσᾶς ἐπὶ πλεῖστον ἕρπουσ 586, οὐδὲν ἕρπει (ἕρπουν) θνητῶν βιότῳ ἐκὸς ἄτας 613, εἰδότι δ' οὐδὲν ἕρπει (ἀπάτη), πρὶν - 618, ἕρποντι μᾶλλον ἄκαιρον 1210, ἄρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν; 1213, ἀλλ' οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος ἐς γῆρας χρόνου Akris. II, δεινὸς ἕρπειν πλοῦτος ἐς τὰ τάφανα, καὶ πρὸς τὰ βατὰ Aiscad. XI, 6, ἁρπαγμὸν ἕρπας καὶ πτεροφόρους στρόβους ἐπ' ἤμαρ ἕρπει Thyest. VI, 3, τὸ δ' ἐς αὔριον αἰεὶ τυφλὸν ἕρπει π. B. XXII, 4, 3.

ἑρέσσειν. τοὐμὸν ὡς ἑρέσσει θέμας φλαγιστὸν ἤδη καὶ κατευ-θρανούμενον El. 57, ἑρέσσει τὰν αἰθὼς 249, κἀκείνου δέ σοι σωτῆρι ἑρέσσει 925, ἑρέσσετω Ἴλιον, αἳ θ' ὑπ' ἐκείνῳ πάντες Ph. 1200, ἄφαντος ἑρέσσει φαναισίμῳ χειρώματε; Oid. 560, ἑρέσσει δὲ τὰ θεῖα 910, εὐ δ' ἑρέσσ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ Kol. 1383, τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἑρέσσει 1775.

ἑρμηνευτικός s. ἑρμηνευτικός.

ἑρύεσθαι. ἀλλά τις θεῶν αἶσα ἀμηλάτητον Διὸς ἄρα θέμεν ἐρύσει Tr. 131, ἀνέδην ἕδη χῶρος ἐρύσεται, οὐκ ἴσι φοβητὸς ὑμῖν Ph. 1153.

Ἕρμα. ἐὸν πρὸς ἕρμα Τρώιον Ai. 467.
Ἑρμάνθιον θῆρα Tr. 1097.
ἑρυστής. ὥστε καὶ χαροῖν καλεῖν ἑρυστὰ διεπραμώθη ξίφη Ai. 730.
ἔρχεσθαι. σοῦ ἔρχομαι δίκῃ καθαρτὴς El. 69, τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀπεπόμενον; 170, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται 1000, ἔρχεται πόλιν τὴν Εὐφρτείαν Tr. 259, ἃ ἐρχομένα μοῖρα 849, τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί σοι Ai. 1138, ἀλλ' ἔρχεται Ph. 48, ἡ δ' ἀεὶ φόβος ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται 259, τὸ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν' ἔρχεται μόνον καθ' αὑτόν, οὐδὲν' ἄλλον Oid. 62, τοῦτ' ἐκ' ἦμαρ ἔρχεται 199, οὐδενὶ μοιρίδιος τίνις ἔρχεται ὧδε προσαύδᾳ τὸ τίμιον Kol. 228, ὅσον ἔρχεται Κρίσις δὲ ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν 722, τί σοι νέφος ἔρχεται; 1421, ὅτι ἄνοφα μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' εὐφεγγὴς φίλη Ant. 99, ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς 197, τῆς ἐλπίδος ἔρχομαι δεδραγμένος 235, ἔκφορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον 360, οἷα φίλων ἄκλαυστος, οἷος νόμος πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι ναφρν πομπίμων 849, πρὸς οὓς ἀφαῖος, ἅγαμος, ἄδ' ἐγὼ μάρτυρος ἔρχομαι 868, ὧδ' ἔρημος πρὰς φίλων ξυὼ εἰς φανέντων ἔρχομαι κατασκαφάς 980, ὅστις τάλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν' ἔρχεται Kreus. I, 1, ἔρχομαι, τί μ' ἄνευ; Niob. IV, ἔρως - κἀπὶ πάντων ἔρχεται Phaidr. IV, 3, μικρὸν δ' ἀγῶνος αὖ μέγ' ἔρχεται πλέος u. B. XX, 2, βομβεῖ δὲ πικρῶν σμῆνος, ἔρχεταί τ' ἄλλη (ἄλλη) XXXV, ἐξ ἀδήλου πρόπτον ἔρχεται νέα LVI, 5, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται 8, βραδεῖα ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δ' αὐτὸς ἔρχεται τρυπαμένου LXX, 1, 2, καὶ τῷ ποτὶ δειρὰν ἔρχομαι (σ') ἔκ τε λύρας, ἔκ τε νόμων LXXV, 2; ὅταν δάμους ἔλθωσιν αὖθις El. 64, ἦλθεν', ἐρήξατε 115, ὦ πασᾶν κλίνα πλέον ἀμύρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι 202, ἐγὼ μὲν - ἦλθον 258, τίν' οὖ σὺ τήνδε πρὸς θυμέλαισ' ἐξώρις ἐλθοῦσα φωνεῖς φάτιν; 829, ἐλθεῖν ἐκεῖναν 889, πικροῦ - ἐλθόντος ἐς φῶς 419, ἐλθὼν εἰς τὸ πλεῖστον Ἑλλήνων πρόσχημ' ἀγῶνος, ἐκλιπὼν ἄθλων χόρον 681, ἐκεῖ ἦλθον πατρὸς μεταίσιοι κάρα 823, ἐλθοῦσα μητρὶ τοῦτο

347, ὅθ' εἷρπε ιλιοιὴν Εὐρύτου πίφνας πόλιν 750, ἄνρης ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπούσῃ καλῶς 816, ἀλλ' ἑρπέτω χαίρουσα 819, ἦδ' αὖθ' ἕρπει 1010, κἂν μηδὲν ἕρπω 1108, πρὸς τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει Ai. 157, ἐξόδους ἕρπειν τινάς 287, ἕρπουσι φασίν, ἢ λελημμένῳ λόγῳ; 545, ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα 1087, φθογγά τοι σύριγξ κατ' ἀνάγκην ἕρπουσα Ph. 207, ἕρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τόθ' ὧν εἰλυόμενος 701, ἕρπ', εἰ θέλεις 730, ἦ μὴ 'φηκας ἰκών 985, ἕρπετε 1155, ἥντιν' αὖ παλίντροπος ἑλέσθαι ἕρπεις ὁδὸν σὺν σπουδῇ ταχύς 1233, οὐ γὰρ ἂν πάρα πολυστερὴς ὧδ' εἶρπε ναυπέρατον δάφνης Oid. 83, οὐ γὰρ ἐν ὧδ' ἀλλοκρίοις ὄμμασιν εἶρκον Kol. 147, οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν θέμις ἔρημον ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ 502, ἦδη γὰρ ἕρπω, τὸν κελευσθεῖσαν βίον κρύψων πας' Ἀιδην 1551, ὡς ἐνθένδ' εἶρπ 1587, ἀλλ' ἕρπεθ' ὡς τάχιστα 1643, ποτὲ μὲν πακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἀσθλὸν ἕρπει Ant. 368, ἅτας οὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρκον 586, οὐδὲν ἕρπει (ἕρκειν) θνητῶν βιότῳ ἑκὰς ἅπας 613, εἰδότι δ' οὐδὲν ἕρπει (ἀπάτη), πρὶν - 618, ἕρκοντι μᾶλλον ἔασον 1210, ἆρα δυστυχεστάτην πλέυθον ἕρκει τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν; 1213, ἀλλ' οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος ἐς γῆρας χρόνου Akris. II, δεινὸς ἕρπειν πλοῦτος ἐς τε τἄβατα, καὶ πρὸς τὰ βατὰ Alkad. XI, 6, ἄφασκτμήξας καὶ πτερωφόρους στόρθυγγας εἶρκον ἔκηλος XII, 4, τῇ δὲ Βάκχειος βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρκει Thyest. VI, 3, τὸ δ' ἐς αὔριον αἰεὶ τυφλὸν ἕρκει n. fr. XXII, 4, 3.

ἑρέσσειν. τοὐμὸν ὡς ἑρέσσει θέμις φλαγιστὸν ἤδη καὶ κατευθρασυνόμενον El. 57, ἑρέσσει τῶν αἰδῶς 249, τἀκείνου δέ σοι σωτῆρι' ἑρέσσει 925, ἑρέσσετ' Ἴλιον, αἳ θ' ὑπ' ἐκείνῳ πάντες Ph. 1200, ἄφαντος ἑρέσσει θανασίμῳ χειρώματι; Oid. 560, ἑρέσσει δὲ τὰ θεῖα 910, σὺ δ' ἑρέσσ' ἀπέφτυστός τε κἀπότροπος ἐμοῦ Kol. 1383, τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἑρέσσει 1775.

ἑρήνοβοσκὸς s. ἐρηνοβοσκός.

ἐρήσειν. ἀλλά τις θεῶν αἶψα ἐμπλάκητον Ἄιδη φρὸ θέμεν ἐρήσας Tr. 131, ἀνέβην ἅβᾳ χῶρος ἐρήσεται, οὐκ ἴσι φοβητὸς νμῖν Ph. 1153.

ἔρημα. ἰὼν πρὸς ἕρημα Τρώιων Ai. 467.
Ἑρεχθέιον θῆρα Tr. 1097.
ἐρετός. ὥστε καὶ χερσὶν παλαιῶν ἐρετᾶ διεπαρειώθη ξίφη Ai. 730.
ἔρχεσθαι. σοῦ ἔρχομαι δίκῃ παθαρτὴς El. 69, τί γὰρ σὺν ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀπεπτώμενον; 170, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται 1000, ἔρχεται πόλιν τὴν Εὐρωτείαν Tr. 259, ἃ ἐρχομένα μοῖρα 849, τοῦτ' εἰς ἀνίαν ταὐτὸς ἔρχεταί τινι Ai. 1138, ἀλλ' ἔρχεται Ph. 48, ἡ δ' ἐκὼν φόβος ἀεὶ πέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται 259, τὸ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν' ἔρχεται μόνον καθ' αὑτόν., οὐδὲν' ἄλλον Oid. 62, τοῦτ' ἐκ' ἦμαρ ἔρχεται 199, οὐδενὶ μοιρίδιον τίνις ἔρχεται ὧν προκάθη τὸ τίμιον Kol. 238, ὅσσον ἔρχεται Κρέοντι δεῦρ' ἡμῶν οὐκ ἄνευ πομπῶν 722, εἰ σοι νίφὰς ἔρχεται; 1421, ὅτι ἄνοφος μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀφθῇς φίλη Ant. 99, ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς 197, τῆς ἐλπίδος ἔρχομαι δεδραγμένος 235, ἄπορος ἐκ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον 360, οἷα φίλων ἄπλετος, οἷος γόμος πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι νίφου πετραίου 849, πρὸς οὓς ἀραῖος, ἄγαμος, ἀδ' ἐγὼ μέφιτος ἔρχομαι 868, ὧδ' ἕρμος πρὸς φίλων ζοὸς εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς 920, ὅστις τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν' ἔρχεται Kreus. I, 1, ἔρχομαι, τί μ' εἴσεις; Niob. IV, ἔρως - κἀπὶ πόντον ἔρχεται Phaidr. IV, 3, μικροῦ δ' ἀγαθὸς σὺ μέγ' ἔρχεται κλέος u. B. XX, 2, βομβεῖ δὲ πωρῶν ἀμῆνος, ἕρχεταί τ' ἄλλη (ἄλλη) XXXV, ἐξ ἑβδόμου πρώτου ἔρχεται νέα LVI, 5, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται 8, βραδεῖα ἐν λόγοισι προσβολὴ μάλις δ' ὡσὸς ἔρχεται τρυπαμένου LXX, 1, 2, καὶ τῷ ποτὶ δικαίῳ ἔρχομαι (σ') ἔν τε λύραις, ἔν τε νόμοις LXXV, 2; ὅταν δόμους ἔλθωσιν αὐθις El. 64, ἼΙλθετ', ἐρήξατε 115, ὦ πᾶσαν κλίνα-πλέον ἀμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι 202, ἐγὼ μὲν - ἦλθον 252, τίν' οὖ σὺ σὴν δὲ πρὸς θυραῖσιν ἐξόδοις ἐλθοῦσα φωτὸς φάτιν; 329, ἐλθεῖν ἐκεῖναν 889, πατρὸς - ἐλθόντος ἐς φῶς 419, ἐλθὲν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλήνων πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν 681, ἐκεῖ ἦλθον πρῶτος ἁγαθὸν κάφανε 823, ἐλθοῦσα μητρὶ τοῦτο

πάντ' ἔξεισε σῇ 1033, ποῖ λόγων ἀρηγανῶν ἔλθω; 1175, ἰὼ γοναὶ – ἐμόλετ' ἀρτίως, ἐφεύρετ', ἦλθετ', εἰδυῖ' οὓς ἐχρῄζετε 1235, πῶς ἦλθες; 1365, χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἀσμένη δέ μοι, ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς Tr. 19, ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον 262, ὁ δὲ Βακχείας ἀπὸ ἦλθε Θήβας 511, τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ 533, ἦλθε δ' ὀστέων ὀδαγμὸς ἀντίσπασσος 769, εἰ δ' ἐπτὸς ἔλθοις 1189, κεῖθεν ἆρ' ἡμῖν δεσμῶτιν ἄγων ἦλθε ποίμναν Ai. 284, πρὸς οἶκον ἦλθε κἄσαν εὐκλειαν φέρων 436, ἔσω – ἐλθοῦσα 685, ὥστ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε – 729, Σκάρτης ἀνάσσων ἦλθες 1102, ἐν τροχῇ δορὸς ἐρρύσατ' ἐλθὼν μοῦνος 1276, χθὲ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου – ἦλθ' ἐναντίος (ἦλθεν ἄντιος); 1284, ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ Ph. 63, ἦλθόν με νηῒ ποικιλοστόλῳ μέτα 343, οὐ μακρῷ χρόνῳ ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους 361, ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῆ 587, εὐαὶς ἡμῖν ἔλθοις 828, μὴ – ἔλθῃς 1183, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις 1190, λέξω τάδ' ἐλθὼν 1258, νουθετεῖς ἐμὲ ἐλθὼν 1284, παιωνίας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν 1346, ἐλθὼν σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωϊκὸν πέλισμα 1423, πολλὰς ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάναις Oid. 67, ἔλθετε καὶ νῦν 166, ἔκλυσιν μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος 307, ὧν οὕνεκ' ἦλθον 447, φανερὰ ἐκ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα 508, ἦλθε τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν 523, πῶς δεῦρ' ἦλθες; 532, δόκησις ἀγνὼς λόγων ἦλθε 682, χρησμὸς ἦλθε Λαΐῳ ποτὲ 711, ἀφ' οὗ κεῖθεν ἦλθε 758, ἐπείπερ εὔνους ἦλθον 1003, σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος 1006, ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι; 1069, οὔκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλθον 1358, ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμὲ 1433, δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας 1480, τοῖσδ' – δημόταις λέξω τάδ' ἐλθὼν Kol. 79, ἐν χρόνῳ μακρῷ ἐλθόντι χώραν τερπναν 89, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; 170, ἀπονόνως (ἀκόνως) ἐλθεῖν πέλας 800, ποῖ φρενῶν ἔλθω; 810, τί δ' ἦλθες; 832, οὔτ' ἂν ὀξελήλυθὼς πόλιν ἔλθοι ποτ' αὖθις 427, ἄϊδρις εἰς

τόδ' ἦλθον 548, γῆς ὑπείας ἦλθον 572, εἰ δ' εἰς χεῖρας ἦλθον πατρὶ 975, ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους 1012, σοὶ – ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντα 1164, ἃ δ' ἦλθον 1291, ἐπεὶ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικὸν 1301, ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ 1376, νέα κάδε νεόθεν ἦλθέ μοι 1447, ἃ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ Ant. 148, οὔτε θηρὸς, οὔτε του κυνῶν ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος 258, ὅστις ἀμφιείονας ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀνεθήματα 286, δεῦρ' ἐλθόντα με 329, πάκω νιν ἐλθοῦσα 524, ἐλθοῦσα μέν τοι, κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω 897, ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος σύριγξ ἄνεῳ 1100, δρᾶ νῦν τάδ' ἐλθὼν 1107, ὄρνιθος ἦλθ' ἱκάνομος πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Kamik. II, ὁ πρόσθεν ἐλθὼν Polyid. VI; 2, ἦλθον ἡγούσας γόους Ἀγίροντος ὀξυπλῆγας ἄρσενας χοὰς Polyxen. II, 3, ἦλθεν δὲ δαὶς θάλεια πρεσβίστη θεῶν Tript. IX, 6, ἅπαντα τἀγενῆ τὸ πρῶτον ἦλθ' ἄπαξ u. B. LXX, 3; καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθὼς Ai. 1216, ἐφ' οἷς ἐλήλυθας γενναῖον εἶναι Ph. 50, σὲ δ' – τόδ' ἐλήλυθε πᾶν κράνος ἀγύγιον 141, τίνος ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλᾶν ἐλήλυθας; 328, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα Oid. 7, οὐχ ὡς γελασπὴς ἐλήλυθα 1422, εἰς ὅσον κλύθωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν 1527, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα Kol. 366; διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται Tr. 595, εἶπερ πεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται Kol. 1206.

Ἔρως νιν μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε Tr. 354, ὁ τῆσδ' ἔρως φανεὶς 439, Ἔρωτι ὅστις ἀντανίσταται πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας 441, τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπαντ' ἦσσων ἔφυ 489, ἔφριξ' ἔρωτι Ai. 693, οὔτ' ἐννυχίαν τέρψιν ἀνύων ἐρώτων 1205, ἐρώτων δ' ἀπέπαυσεν 1206, τὸν ἔρωθ' οὕτως ἔχω Ph. 660, οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν Kol. 436, ἐλπὶς – πολλοῖς ἀπάτα κουφονόων ἐράων Ant. 617, Ἔρως ἀνίκατε μάχαν 781, Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις 782, νόσημ' ἔρωτος τοῦτ' ἐφήμερον κακὸν Achill. I, 1, τῶν ἀμηχάνων ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ καφάντος ἁμπλακεῖν Thyest. III, 2, τοίαν δ' ἐν ὄψει ἴυγγα θηρατηρίαν ἔρώτος, ἀστρακὴν

πεπ' ὀφείλειν ἔχει Oinom. III, 2, ἔρως ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται Phaidr. IV, 1, Ἔρως γὰρ ἀγρὸν, κἀπὶ πειθόμην ἔφυν ἐγώ, Β. XXIII, 18, φωνόντι κείνα συγβαίνειν ἔρως μ' ἔχει XXXII, 1, ὅταν δ' ἔρωτος δῆγμα παρθενὸν φρενῆ LIX, 1. 8. auch ἔρως, ἐρωτῶν. καὶ δή σ' ἐρωτᾶ El. 317, σὲ δ' ἐς τί δή με χρῆν' ἐρωτήσας ἔχειν; Tr. 403; ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει Ph. 56, μή σε μ' ἐρώτα Qid: 740, σὲ παῖς ἐρωτᾷ 1119, ὃς ἔν σ' ἐρωτᾷ 1122, Κρέοντ' ἐρώτα Ant. 549.

ἐς 1.) mit Nominibus: κἀξεθρεψάμην τοσόνδ' ἐς ἥβης El. 14, σὺ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὀρᾷς, (ἐγ) τοὺς ἐνὰς ὑποπλεκτομένους 115, ἢ κἄν ἐγὼ θεραπεύσας μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἐκαίμην 314, ἐλθόντες ἐς φῶς 419, μὴ – σπείρῃ παρείαν βάβυν ἐς κῶμαν πόλιν 642, ἐς τί μοι βλέψασα 837, μηδὲν ἐς κεῖνόν γ' ὄρος 925, ἐς τοσόνδε ποῦ χρόνου ἄλεκτρα γηράσουσαν 961, πρὸν ἐς βίοτον σε χεῖρ' ἐκπέμψαι 1132, σὺ δ' ἔξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος 1165, οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω 1347, ἐς τάφον λίβητα κομεῖ 1400, εἰ δ' ἐς δόμους ἄγοις μ' 1493, ἡδαναῖς ἅμαξιτὸν ἐξείρει βίαν, ἐς ταὐθ' ἕως – Tr. 148, ἐς δόμους σοὺς – ἥξειν 185, ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐρέσσειν 262, σιγᾶν – φωνεῖ δίκης ἐξ ὀρθὸν 347, ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν 411, ἦν ἔκπεμψας ἐς δόμους 417, Ἔφυτε ὅστις ἀνανίσταται πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας 442, λόγους, ἕως εἶπὼ ἐς τήνδε 487, σὲ τύχ' ἀλλοῖς ἐς μέσον λέμνας λαχόν 514, ἐς δὲ πλεύμονας στέρνων διαῤῥοίβδησεν 567, ἐς δόμους σωθέντα 610, ἐλθοῦσά που – ἐς μέσην φλόγα, ἀπαῖν' ἐς ἡλιῶτιν 686, τοὺς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας 911, ὡς ἐς πολλὰ πεπορεῖν ἔχω 1243, ὦ – ἐς αὐγὰς μὲ θῆς 1254, ἐκαίξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν. Ai. 805, ἴσει – ἐς τοσόνδ' ἐχθρωπέος 679, ἴς τι τὸν φίλον τοσοῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι 680, ἐς αὐτὸν ἡμῖσυ νῦν πλεῖον πάρεισιν 1168, ὅταν τι θῇς ἐς κέρδος Ph. 111, ἐς Τροίαν μολεῖν 112, 1368, πῶς ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλέων κατέσχετε; 220, πλέω δ' ἐς οἶκον 240, σῶσαί μ' ἐς οἴκους 311, οὐ μή ποτ' ἐς τὸν Σκῦρον

ἐκπλήσσῃς 391, ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀχιλλέως ὄψεις κἄπ' ἐμόρει 396, ἀφ' ἧς μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μόλῃς μοίρᾳ 209, ἐμβαλεῖ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων, ἐς ἀντλίαν, ἐς πρῷραν, ἐς πρύμνην 482, πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους 511, πλέων - ἐξ Ἴλιον πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβατον. Πεπάρηθον 548, θύειν Ἀχαιοῖς ἐς μέσον 609, ὃν - ὁρμώμενοι ἐς ναῦν 861, ἐς Τροίαν πλεῖν 915, ἐς Τροίαν μ' ἄγει 941, πλεύσαν ἤγνισεν ἐς φίλους ἀφορμάν 1145, ὃς σ' ἐς νὰ Τροίας πεδί' ἀποστελεῖ βίᾳ 1297, στάπες ἐς ὀρθὸν Oid. 50, ἐς τὰ Πυθικὰ ἕδεμνα Φοίβου δώματα 70, ἐς πάντας αὖδα 98, πρὸς οὖν - ἐς τόδ' ἂν τύλαις ἕβη; 125, παλίσσυτον θράσημα ναυτίσαι πάτρας ἄπονον, εἶτ' ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας, εἶτ' ἐς τὸν - Θρῄκιον πλύδωνα 194, ἐς τὸ πεῖνον πρᾶτ' ἀνήλαθ' ἡ τύχη 268, ἔρες μ' ἐς σέλινους 820, οὐ γὰρ εἰς ἀκλεᾶν ἡ ζημία μοι τοῦ ζύγου τούτου φέρει, ἀλλ' ἐς (εἰς) μέγιστον 521, σὺ τῶνδ' ἐς πλέον εἶφω 709, σχισὴ δ' ὁδὸς ἐς ταὐτὸ Δελφῶν πρὸ Παυλίας ἄγει 784, ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων ἐμοῦ βεβᾶτος 771, ἴωμεν ἐς δόμους 861, οὐκ ἔτι - εἶμι - ἐς τὸν Ἄβαιδι ναὸν 899, ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιεῖ 918, μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς 975, τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὕμιν ἐς φόβον φέρον; 991, ἐς τριβὰς ἐλᾷ 1160, πῶς ποθ' αἱ κατηρεφεῖς ὀδόντες φέρουσ' ἐσηνύσθησαν ἐς τοσόνδε; 1212, ἐς δεινὸν, οὐδ' ἀπουσιὸν, οὐδ' ἐπώφελον 1312, ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων 1415, ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσπομίζετε 1429, προσέβα γὰρ οὐκ ἂν ποτ' ἄντιβὲς ἄλσος ἐς τοῦδ' ἀφεσιμπέταν κορᾶν Kol. 126, γεραιὸν ἐς γέρα ὕδωρ τὸν προὐλίνας φιλίαν λιτὰν 200, ἀλλ' ἐς τί; 524, τῆς ἐς αὖριον - ἡμέρας 567, σὺνεχ' ἡμέ μοι γένοι τὰ τοῦδε πεύθειν πήμαθ' ἑς (ἡ) πλεῖστον πόλεως 739, ἐς τοσοῦτον πλάζας πεσεῖν 748, ἀλλ' ἐς τί τρέφῃ; 860, οὐδ' ἄκαυτον ἐς τοσήνδ' ὄβριν ἥκοντα τόλμης 1029, τήνδε νὴν ἐς τάδε μοι τέρψιν παρ' ἄλλου μηδένος πεφασμένην 1121, τἀ λοιπά μου μέλον δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας 1138, ἐς λόγους ἐλθεῖν 1164, ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ τοῦ θέλοντος 1219, ὅτε - ἀνακτέρησε Θάνατος ἐς τέλευτὰν 1224, ἐπεὶ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρι-

πὸν 1301, ἄγω τὸν Ἄργους ἄφεβὸν ἐς Θήβας στρατὸν 1325, ἐάν – τις ὅμιν ἐς δόμους πόστος γένηται 1408, στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε 1416, ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα; 1424, ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ἐπῆλθε κρατὸς φόβαν 1464, ἐς γούνατα πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον 1607, ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους αὖκ ἔχω 1742, ἐλπίδων ἐς τί (ἔτι) μι δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει; 1749, μήνε πελάζειν ἐς τοὐσδε τόπους 1761, οὐδ' ἂν δικαίῳ ἐς κακὸν πίσοιμί τι Ant. 240, ἐς πάθον πάρα πεῦσαι φόβῳ 269, ἑλμὴ τὸν αὐτόχειρα – ἐκφανεῖ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς 307, ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφικοῶ τάδε, πῶς – 376, ἐς κακὸν τοὺς φίλους ἄγειν 438, τὴν πεύσουσαν ἐς πέδον πάρα 441; ἐς τόδ' ἀκίχητ πεύθος πεύσαι 818, ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον προσέκυσας 854, ὅστις ἐς κακὸν πεσὼν ἀκεῖται 1026, φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους 1041, φέραν ἀνέσιον ὁσμὴν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν 1083, ἵνα τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ 1088, μή πᾳ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν 1094, ὧν ἐς ὕστερον φεῦσται φανούμεθα 1194, ἐς ὑγρὸν ἀγκὼν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται 1236, ἐς πόλιν γόους οὐκ ἀξιώσειν – στένειν 1247, οὐδὲν ἔρπει φεῦδος ἐς γῆρας χρόνου Akria. II, δεινὸς ἔρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα Aload. XI, 6, ἐρινὸς ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν Helen. V, 2, καὶ βὰς ὑπὸ γᾶς ἔνθεν (ὑποβὰς ἐνθένδ') ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν, ἦπει δῆμον τὸν Ἀυρκίου Inach. XI, 5 (s. Vorr.), βροτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην Polyx. III, 5, καί μοι – ἀνῆκε ἂν ἐς φῶς Skyr. VI, 7, ἅταν ἐς ἦβην ἐξικώμεθ' εὔφρονες Tereus VII, 6, μέσον ἐς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην u. B. XXXVII, 2, ἐῤῥῆξάτην ἐς κύκλα χαλκέων ὅπλων LXVI, 1, 2, εὖ καὶ δικοστατῶν λόγος σύγκολλα τἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται LXXIV, 2, 2.) scheinbar mit dem Genitiv: ἐς Ἄιδου Ph. 1211, u. B. LVIII, 8, 3.) mit Adverbiis und Zahlwörtern: τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει παλυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς – ἐπάγων; Ai. 1185, τὸ δ' ἐς αὖριον αἰεὶ τυφλὸν ἔρπει u. B. XXVII, 4, 2, τίν' οὐ παλαιονὸ ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν; XXIII, 13. S. auch εἰς.

ἐσέρχεσθαι. Σκλῶν ἐσελθὼν ἄλσος Tr. 1167, ἴσω δ' ἰέναι θεὸν ἄγων Ai. 296. S. auch εἰσέρχεσθαι.

ἔσθημα. ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτὰ El. 268, γυναικρμίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν u. B. XLVIII.

ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε Kol. 1258, λουτροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν 1603.

ἐσθίειν. πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς Achai. IV, 2, ἐσθίειν ἐθέλω τὸν δέλφακα Hybr. II, δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα u. B. XCVIII.

ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγὼς El. 24, πέφυκεν ἐσθλὸς 322, εἰ πέφηνεν ἐσθλὰ 646, μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν 1094, ἄνδρα - βλάπτειν τὸν ἐσθλὸν Ai. 1345, τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα 1352, σὺ δὲ ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο 1399, ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ Ph. 96, ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλὸς 859, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν 905, ἐσθλὴν (φήμην) Oid. 87, φίλον ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν 611, τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος; Kol. 309, λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακὰ 782, ἐσθλῶν ἀγώνων 1080, τύχην ἐσθλὴν 1506, εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή Ant. 38, πρὸς μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει 367, τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν τῷδ' ἔμμεναι 622, πρὶν εἰκεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον 1245, τοὺς ὄντας ἐσθλοὺς Alet. VII, 3, ἀνδρῶν ἐσθλῶν Eriph. II, τίκτει οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολὴ Iphig. I, 1, πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς Tyro XI, 2, ἐσθλοῦ ἀνδρὸς u. B. IX, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὐτῷ συνείδῃ XV, 2, 1, γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς XXIV, 2.

ἐσιδεῖν. ἐπεί σε νῦν ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον El. 1263, κἀπεί σ' ἐσεῖδον 1312, ἥτις μιᾷ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον 1315, οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ Tr. 755, ἄλλον δ' οὔ τιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων, οὐδ' ἐσίδον μοίρᾳ τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν Ph. 682, οὔ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν Oid. 1268, οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σε 1308, καί σφας ἐσιδὼν πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους χρυσοῦ καναχῆς ὑπερπτίας Ant. 128. S. auch εἰσιδεῖν.

ἐσκομίζειν. ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε Oid. 1429.

ἑλελύσσειν. τὸ ἑλελύσσειν οἰκεῖα πάθη Ai. 269.

ἑσορᾶν. τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους αἰεννοὺς ἑσορῶμενοι τροφὰς κηδομένους El. 1059, καί νιν αὐτίκα ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως Tr. 806, νῦ γάρ μ' ἔτι βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὐτις. Kol. 1488. 3. auch *εἰσορᾶν*.

Ἕσπερος. ἡνίχ' Ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκ ἔτ' ἦθεν Ai. 285, ἑσπέρους ἀγῶνας 805, πᾶν ἑστίβησεν πλευρὸν Ἕσπερον νεὼν 874, ἀκτὰν πρὸς Ἕσπερον θεοῦ Oid. 178, ἔστ' ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπὰς El. 104, ἔστ' νιν-ἔλυσαν αἱματηρὸν 753, ἔστ' ἀπέψυξεν βίου Ai. 1031, ἔσθ' ἑκὼν μόλω 1183, ἔστ' ἐν αἰθέρι μέσῳ κατέσχε λαμπρὸν ἡλίου πόκλος Ant. 415.

ἑστία. μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν ἀλλ' οὐχ ὕβρει λέγω τάδε El. 331, νασιῶτιν ἑστίαν ἀμείψας Tr. 658, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον Ai. 860, τί δῆτ' ἂν σκεπτὸν τις τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν Oid. 965, ἀνδρῶν θεωρῶν ἀλιφοικῆς ἀφ' ἑστίας Kol. 413, ὅτου ἡ δορύξενος κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἑστία 633, εἰ τ' ἄκραν ἐπὶ γναλον ἑναλίῳ Ποσειδάωνίῳ θεᾷ τυγχάνεις βούθυτον ἑστίαν ἀγίζων 1495, τὰν χθονίαν ἑστίαν ἰδεῖν 1727, ὦ ὡρᾶρα λοιβῆς Ἑστία u. B. LXXXII, 6.

ἑστιοῦχον ἐς πόλιν Ant. 1083.

ἑστιάτωρ. εἶθ' ἀνεμόεσσά τις γένοιτ' ἔπουρος ἑστιάτωρ ἄθρα Tr. 954.

ἐσχάρα. βωμοὶ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς πλῆρεις γ' οἰωνῶν τε καὶ πυρῶν βορᾶς Ant. 1016, καὶ βωμιῶν ἐσχάρας λαβὼν Aichm. V, ἐσχάρα Chrys. III.

ἑσχατιά. ἴσως τόπον ἐσχατιᾶς προπόλιν ἐθέλεις Ph. 144.

ἔσχατος. ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στέγην El. 720, ἥλωνε δ' ἔσχατος μὲν 734, ἐσχάτης-πυρᾶς 900, ἐσχάτας-κόρας Tr. 1053, ἐπ' ἐσχάτοις τόποις 1100, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει Ai. 4, ἔσχατ' ἐσχάτων κακά Ph. 65, ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα μένεις (βαίνεις) Kol. 217, τῶν δ' ἔσχατόν σου τοὔμον ἅπτεται δέμας 1550, ἐσχάτας ὑπὲρ ἁλίας Ant. 599, πρόβασ' ἐπ' ἔσχατον θράσους 853, ἤδη γὰρ ἔβρα Ζεὺς ἐν ἐσχάτῳ θεῶν u. B. LXXXII, 5, ὑπέρ τε πόντου πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς XCIII, 1.

ἔσω. μολὼν – δόμων ἔσω τῶνδε El. 40, ταῖς ἔσω 1103, ὅσον τάχος χωρεῖν ἔσω 1374, μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω 1403, οὔστινάς γ' ἄγεις ἔσω Tr. 336, ἥδιστος δεσμώτης ἔσω θακεῖ Ai. 105, ὧν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας 235, ἔσω δ' ἐσῆλθε – ἄγων 296, ἔσω – ἐλθοῦσα 685, τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν Ph. 533, ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἔσω (ἐγὼ) 571, γράφον φρενῶν ἔσω 1325, ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω Oid. 57, στείχειν ἔσω 92, κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω 679, ἡ δ' ἔσω κάλλιστ' ἂν εἶποι σὴ γυνὴ 1171, ὅπως – παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος 1241, πύλας – ἐπιῤῥήξαὶ ἔσω 1244, ἵθι στέγης ἔσω 1515, ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως λυσσῶσαν αὐτὴν Ant. 491, ἔσω χωρεῖ πρὸς αὐτὸν 1226, ὑπὸ στέγης ἔσω – στένειν 1248. S. auch εἴσω.

ἔσωθεν. ταῖς ἔσωθεν – ξέναις Tr. 601.

ἑταιρία. ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρίας λιμήν Ai. 683.

ἑταῖροι Ai. 687, οἵ μοι δ' ἑταίρων Kol. 1400, οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα ἔξεσθ' ἑταίρων 1403.

Ἐτεοκλῆς. ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς, ὧν φύσει νεώτερος, γῆς ἐξέωσεν Kol. 1295, Ἐτεοκλέα – κατὰ χθονὸς ἔκρυψε Ant. 28, Ἐτεοκλέα – τάφῳ κρύψαι 194.

Ἐτέοκλος. τρίτος δ' Ἐτέοκλος Ἀργεῖος γεγὼς Kol. 1316.

ἕτερος. ἔπειθ' ἑλοῦ γε θἄτερα El. 345, ἡλαυνέτην, τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἕτερος κἀρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων 739, τότ' ἄλλος' αὐτὸν ὄμμα, θητέρᾳ δὲ νοῦν ἔχοντα Tr. 272, πῶς δ' οὐ χἀτέρας, οἵας γ' ἐμοῦ; 444, οὐχὶ χἀτέρας πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή; 459, πῶς δ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι; 835, ἕτερος στρατηγὸς Ai. 1109, τέχνα τέκνας ἑτέρας προὔχει Ph. 138, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θἄτερα 503, οὗτος πλέον τὸ θάρσος εἶχε θἀτέρου 597, θἀτέρᾳ δ' ἰὼν πέλας μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον Oid. 782, ἁπάτα ἁπάταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα Kol. 231, σφῷν δ' ἡτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε 497, εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ καὶ καὶ 1192, καὶ τῇδε φῦναι χἀτέρᾳ 1444, ἐπεὶ μὲν ἕτερα 1454, ἀρᾴσιμαι χἀτέρων εἰσὶν γύαι Ant. 569, τῷ κακῶς κράσ-

σοντι μυρία μιᾶ νυξὶ ἐστιν, εὖ παθόντα δ' (παθόντας), εἶδ' ἕτερα (ἑτέρᾳ od. ἢ ἑτέρα) θανεῖν Naupl. III, 2.

ἐτήτυμος. γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγὼς Tr. 1064, εἰ λέγεις ἐτήτυμα Ph. 1290.

ἐτητύμως. ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως; El. 1452.

ἔτι. ἐχθροῖς, ἄστρον ὥς, λάμψειν ἔτι El. 66, μὴ νῦν ἔτ' εἰπῃς μηδὲν 324, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι 377, πικρὰν δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι 471, τίς ἂν τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι 559, ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι 633, οὐδέν εἰμ' ἔτι 677, αἳ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι 810, ἐμοὶ δ' οὔ τις ἔτ' ἐστὶ 847, ὃς γὰρ ἔτ' ἦν 848, ὧν οὐ-πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγοί 858, οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι 957, εἰς τίν' ἐλπίδων βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; 959, καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν; 1189, ἔφρασας ὑπερτέραν τᾶς πάρος ἔτι χάριτος 1266, πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι; 1327, οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμὶν οὐδὲν ἂν λόγων τόδ' εἴη τοὔργον 1372, ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον 1389, ἢ μέλλειν ἔτι Tr. 75, ὡς ἔτ' οὐκ ὤν 161, ἢ μὴν-δουλώσειν ἔτι 257, μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι 305, παῖς ἔτ' οὖσα 557, πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων ἔτι ποτ', ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανὼν λατρείαν; 829, ὡς ἔμ' οὔ ποτε δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν 922, μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι 1205, οὐδὲν-ἔτ' ἔργον ἐστὶν Ai. 12, ἐχθρός γε-καὶ τανῦν ἔτι 78, ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι 98, λείαν, ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπὴ 146, μὴ μ' ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὅμμ' ἔχων, κακὰν φάτιν ἄρῃ 192, οὔτε θεῶν γένος, οὐθ' ἁμερίων ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων 399, οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' (γένοιτό ποθ') οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ 524, ἐγὼ θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι 590, ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν τὸν-Αἴδαν 607, ἔτι ζῶν 990, οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι 1075, οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι 1093, τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν τέρψις ἐπίσται; 1215, εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν

λόγων ἔτ' ἴσχει μνῆστιν 1269, ἔτι γὰρ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος 1411, οὐκ ἦν ἔτι ζῶν Ph. 412, ἔτ' ὄντα 445, οὐ μέλλοντ' ἔτι 567, τί γάρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν; 651, κἀμπνέοντ' ἔτι 883, ὥστε μή μ' ἔχειν ναύτην ἔτι 901, οὐδὲ προσφωνεῖν μ' ἔτι 934, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτοῦ γενοῦ 950, πῶς σπένδειν ἔτι; 1033, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι 1054, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι γενήσομαι προσφθεγκτός; 1066, οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων 1108, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω τὸ μετόπιν τάλας; 1188, οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι 1212, ἔτ' οὐδέν εἰμι 1217, κοὐ μέλλοντ' ἔτι 1256, καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι 1339, οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι 1359, μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι Τροίας 1400, ἔτ' οὐχ οἷα τε Oid. 24, κᾆτι τοῦδ' ἐχθίονι 272, καὶ νῦν ἔτ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι 557, ἦν ἓν ἐξείπῃς ἔτι 748, εἰ μὲν οὖν ἔτι λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν 843, τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἕρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν; 892, οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι; 941, μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς 975, ἢ κᾆστ' ἔτι ζῶν οὗτος; 1045, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτ' ἄλλος 1084, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων 1225, οὐδ' ἔτι μενῶν δόμοις ἀρᾶιος 1290, σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος 1322, ἔτι γὰρ ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων 1322, τί δέ ποτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ στερκτὸν, ἢ προσήγορον ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ; 1339, (τὸν) ἔτι δὲ καὶ θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν 1345, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι 1370, εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν πηγῆς δι' ὤτων φραγμὸς 1386, ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι 1412, εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι γένεθλα 1424, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι μεῖον φέροντα Kol. 5, ὥστ' οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι 45, ἀλαῶν ὀμμάτων ἄρα καὶ ἡσθα φυτάλμιος δυσαίων, μακραίων τ' ἔτι 152, ἔτ' ἀὼν (ἔτι προβῶ); 178, ἔτι; 180, εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς 623, οὔκουν ποτ' ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι ὁδοιπορήσῃς 848, μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε γῆς ἀρᾶς ἔτι 865, οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος θανὼν ἂν εἴην 1110, προσφορὰ δ' οὔκ ἐστ' ἔτι 1270, οὐκ ἐλάσσονα ἔτ' ἄλλον οἴσει 1413, οὐ γάρ μ' ἔτι βλέπόντ' ἐσόψεσθ' αὖτις 1437,

ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου κιχήσεταί μου; 1486, κοὐκ ἦν ἔτ' ἀργὸν οὐδὲν 1605, οὐκ ἔσθ' ὕβ' ὑμῖν – πατὴρ 1612, οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοὴ 1622, οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι 1649, ἐλπίδων γὰρ ἐς τί (ἔτι) με δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει; 1749, νῷν ἔτι ζώσαιν Ant. 3, κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα 64, εἰ θέλοις ἔτι πράσσειν 69, ἔτι – μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν 168, τί δῆτ' ἂν ἄλλῳ τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι; 218, εἶπερ ἔσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας 304, τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ; 552, οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι 567, μὴ τριβὰς ἔτι 577, ἔτι ζῶσαν 750, ἔτ' οὖσαν 871, τί χρή με – εἰς θεοὺς ἔτι βλέπειν; 922, ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὖται ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσι 929, κἄτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν 1019, μὴ πολλοὺς ἔτι τροχοὺς ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶ 1064, ἔνθ' ἔκειτο – ἔτι 1198, ἔτ' ἔμφρων 1237, τί δ' ἔστιν αὖ πάκιον ἢ κακῶν ἔτι; 1281, οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι 1293, τίς ἆρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει; 1296, τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἐστί σοι; Aload. V, 1, ἄς ἔτ' (ἄσετ') ἄστολος χιτὼν θυραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Helen. IV, 1, τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι Epigon. V, ἀφούστεραι δ' ἔτι Tereus IV, 1, φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι u. B. LXXX, 1. μηκέτι und οὐκέτι od. οὐκ ἔτι s. a. s. O.

ἑτοιμάζειν. ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας Tr. 361.

ἕτοιμος. τὸ μὴ βλέπειν ἑτοίμα El. 1079, χωρεῖν ἕτοιμος Ai. 813, ἀλλ' εἶμ' ἕτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν, καὶ μὴ δόλοισιν Ph. 90, βάλλει μ' ἑτοίμα (ἕτυμα) φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος 205, πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἕτοιμος; 569, ἕτοιμος εἰπεῖν Oid. 92, ἀλλ' εἰᾷ ἕτοιμοι τοῦ νεκροῦ τ' ἐπίσκοποι Ant. 217, ἦμεν δ' ἕτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν 264, ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδὸν 878.

ἔτος. πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον Ai. 508, τίς ἆρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς – ἐπάγων; 1186, ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον Ph. 312, ἑλλομένων ἀρότρων ἔτος (ἔτους) εἰς ἔτος Ant. 341.

ἔτυμος. ἐγὼ φαμ' ἔτυμον Ant. 1320.
εὖ φρονεῖν El. 894, εἰ μὴ – εὖ κατασχήσει 503, εὖ τοῦτ' ἴσθι 605, εὖ νῦν ἑπίστω 616, Ph. 1240, Oid. 658, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ El. 799, εὖ βεβηκόσιν ποτὲ 979, χῷταν εὖ λέγῃς 1028, ὅταν εὖ φρονῇς 1038, εὖ λέγουσαν 1039, ἀλλ' εὖ δ' ἱκάνεις 1102, εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που 1244, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι 1434, ἀλλ' εὖ παραινεῖς 1472, τό γ' εὖ πράσσειν Tr. 92, ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα 229, τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις 296, τὸν εὖ πράσσοντα 297, μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα 596, πρὶν εὖ πάθῃ τις 946, ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε 1107, εὖ δέ σ' ἐκφέρει κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις Ai. 7, καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα 18, ὡς εὖ παρέστης 92, ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; 95, σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω 136, φρόνησον εὖ 371, εὖ φρονῶ τὰ σὰ 491, εὖ πεπονθότος 523, ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν 528, ἀμφὶ τούτοισιν εὖ σχήσει 684, εὖ φρονῶν 746, ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγὼ 821, εὖ με κοιμίσαι 832, ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι παντοχοῦ 1252, εὖ νῦν τόδ' ἴσθι 1308, ἦ γὰρ εἶην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν 1330, ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν 1351, ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίσασο 1370, εὖ γε Ph. 327, ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες 447, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θἄτερα 503, χῷταν τις εὖ ζῇ 505, ὅστις εὖ δρᾷν εὖ παθῶν ἐπίσταται 672, ὅμως εὖ προὐδίδαξεν 1015, ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ, δίκαιον εἰπεῖν 1140, εὖ γνῶθι 1165, εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι – Oid. 59, 1133, Ant. 1043, εὖ σκοπῶν Oid. 68, ἥ τε σύμμαχος Δίκη χ' οἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί 275, μαθόντες εὖ 308, οὐκ εὖ φρονεῖς 552, καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν 570, οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω 626, μεθ' ἧς τὸ – νεῖκος εὖ θέσθαι χρεὼν 633, εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα 959, ὅπως – εὖ πράξαιμί τι 1006, φρονοῦσά γ' εὖ 1066, τῆς Τύχης τῆς εὖ διδούσης 1081, εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν 1438, τῶν εὖ φύλαξαι Kol. 161, τίς δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν; 391, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ 642,

ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει 807, εὖ πάσχειν 1202, ἀνδ' ὧν ἔπασχον εὖ 1489, κἂν εὖ τις οἰκῇ 1535, θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὑφὲ δ' εἰσορῶσι 1536, φρονῶν εὖ 1635, τὰ Λαΐου σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη Ant. 166, εὖ γε στοχάζῃ 241, εὖ τοῦτ' ἐπίστασο 305, μυδῶν σῶμα γυμνώσαντες εὖ 410, καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν 669, καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν 723, εὖ γὰρ εἴρηται διπλᾶ 725, εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν 755, εὖ γὰρ οὖν λέγεις 771, 1255, καί τοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ 904, εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω 1031, τὸ μανθάνειν δ' ἥδιστον εὖ λέγοντος 1032, ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι 1064, εὖ φρονήσαντα Alkmai. I, 1, εὖ παθόντα δ' (παθόντας) Naupl. III, 2, ᾗ εὖ τεθησαυρισμένη Polyid. IV, 2, εὖ φρονεῖν σοφώτερος Polyx. III, 7, εὖ πράσσοντος Tyndar. 1, ὁρῶν γὰρ εὖ, κακῶς λέγεις u. B. LXVIII, 1, εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλα τἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται LXXIV, 2, 1, ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι LXXXIV, 2.

εὐαγής. ὅπως λύσιν τιν' ἥμιν εὐαγῆ πόρῃς Oid. 921, τίς οἶδεν, εἰ κάτω 'στιν εὐαγῆ τάδε; Ant. 521.

εὔαγρος. τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον Kol. 1089.

εὐάζειν. ἀμβρότων ἐπέων εὐάζόντων Ant. 1134.

εὐαής. ὕπνε-, εὐαὴς ἡμῖν ἔλθοις Ph. 828.

εὐαίων. τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν Tr. 81, ὕπνε-, εὐαὴς ἡμῖν ἔλθοις, εὐαίων, εὐαίων Ph. 829, τὸν εὐαίωνα πλοῦτον u. B. LVIII, 7, 3.

εὐάνεμος. ἐν εὐανέμοις βάσσαις Ai. 198, γλανκᾶς εὐανέμου λίμνας Laok. II, 2.

εὐάνθὲς δέμας Thyest. VI, 4.

εὐάρματος. Θήβας εὐαρμάτου ἄλσος Ant. 845.

Εὔβοια. ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον Κηναιόν ἐστιν Tr. 752, ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι - Εὐβοίας τ' ἄκραι 788, ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμὰ Ph. 489, τῷ δ' αὖ Λύκῳ τὸν ἀντίπλευρον πῆπον Εὐβοίας νέμων Aig. I, 3.

Εὐβοῖς und Εὐβοῖς. Εὐβοΐδα χώραν φασὶν, Εὐρύτου πόλιν, ἐπιστρατεύειν αὐτόν Tr. 74, ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοῖς

237, Εὐβοεὺς (γυνὴ) 401, ἔστι γάρ τις ἐναλία Εὐβοὶς οἰνη (Εὐβοίας) Thyest. VI, 2.

εὔβοτρυς. ἐς τὴν εὔβοτρυν Πεπάρηθον Ph. 548.

εὐβουλία. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; Ant. 1050, εὐβουλίας δεῖ 1098.

εὔβουλος. Ἄρεος εὔβουλον πάγον Kol. 947.

εὐγενής. ἵππος εὐγενὴς El. 25, ἥτις εὐγενὴς γυνὴ 257, ἢ καλῶς ζῇν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρὴ Ai. 480, εὐγενὴς ἀνὴρ 524, οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι 1095, τραφεὶς μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο 1289, ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ πτανών τε χὠ θανών Ph. 336, μάντις ἦν τις εὐγενὴς 604, εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν ἡ σὴ 874, ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες Kol. 728, εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακὴ Ant. 38, Φάλλαν εὐγενεῖ τέκνων σκορᾷ 1164, κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς Aload. II, πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς Tyro XI, 2, τοὺς εὐγενεῖς κἀγαθοὺς φιλεῖ Ἄρης συναίρειν Phryg. I, 1, χὥταν περ αὐτῆς εὐγενεστάτη φανῇ u. B. LVI, 7.

εὐγμα. ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος Ant. 1185.

εὔγνωστος ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς εὔφρων Ai. 704.

εὐδαιμονεῖν. ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ Ant. 506.

εὐδαιμονία. τίς ἀνὴρ πλέον τᾶς εὐδαιμονίας φέρει, ἢ τοσοῦτον –; Oid. 1190, πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει Ant. 1348.

εὐδαιμονίζειν. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι πρώτης Kol. 144.

εὐδαίμων. ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν που ναίεις ἀλίπλαγκτος εὐδαίμων Ai. 597, εὐδαίμων ἀνύσει, καὶ μέγας ἐκ πείνων Ph. 720, τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου Oid. 1197, τὰς εὐδαίμονας Ἀθήνας Kol. 282, εὐδαίμονες γένοισθε 1554, εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰὼν Ant. 582, εὐδαίμονας ὄλβους Ion I, 2.

εὕδειν. ὥσθ' ἡδέως εὕδουσαν ἐκπηδᾷν ἐμὲ φόβῳ ταρβοῦσαν Tr. 175, ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατὸς Ai. 291, ἐκ πολλοῦ σάλου ξύδρυτ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν καμηρεφεῖ πέτρῳ

Ph. 272, ἀλλ' ἐξῆν χρεὼν ἔκηλον εὕδειν 769, ὥσθ' ουχ ὕπνῳ γ' εὕδοντά μ' ἐξεγείρετε Oid. 65, ἄτρεστον εὕδοντα 586, κεἰ βραδὺς εὕδει Kol. 807, ὑμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς ψυχρὸς 621, εὐδούσῃ φρενὶ Tympan. I, 3.

εὐδρακής. ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐθρακὴς ὕπνος ἄϋπνος λεύσσειν Ph. 847.

εὔειρος. ἀργῆτ' οἷὸς εὐείρῳ πόκῳ Tr. 675.

εὐέπεια. ἄξιος γὰρ εἶ τῆς εὐεπείας οὕνεκα Oid. 932.

εὐεργετῶν γὰρ αὐτὸς αὑτ' ἐκτησάμην Ph. 670.

εὐεργέτης. ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην Ant. 284.

εὐζώνους ἱματίων ἐπιζώστρας Zost. 1.

εὐημερεῖν. φίλοισί τε ξυνοῦσαν – εὐημεροῦσαν, καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσεστιν El. 653, καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐημερεῖ καλῶς τε πρὸς σὲ Kol. 616.

εὐήμερος. λευκὸν εὐάμερον φάος Ai. 708.

Εὔηνος. ὃς τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθοῦ πόρευε χερσὶν Tr. 559.

εὐήρετμος. ἁ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία χερσὶ παραπτομένα πλάτα θρώσκει Kol. 716.

εὐθάλασσος. δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, ἄϋχημα μέγιστον, εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον Kol. 711.

εὐθέως δ' ἐγὼ κατ' ἴχνος αἴσσω Ai. 31, εὐθέως ὑπέσχετο τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων Ph. 615, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως; Kol. 994.

εὐθὺ s. εὐθύς.

εὐθύνειν. δεῦρο προσπόλων ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς Ai. 542, πᾶσαν εὐθύνων πόλιν Ant. 178, λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν, εὐθυνε 1164.

εὐθύς. καί νιν πυρᾷ κήαντες εὐθὺς El. 757, κεὐθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα 902, χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων 906, χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην 1505, χὠ Ζηνὸς ἐὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας, χεροῖν ἧκεν κομήτην ἰὸν Tr. 566, ὁ δ' εὐθὺς ἐξῳμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς Ai. 317, ἀπ' εἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος, ἄνους – εὑρέθη 762,

ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ὕδρας πέμπει μι 780, καί ῥ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετο Ph. 356, κἀγὼ δακρύσας, εὐθὺς ἐξανίσταμαι ὀργῇ βαρείᾳ 367, κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν 374, ὕπτιος μέσης ἀκτῆνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται Oid. 812, ἴεν' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ λέχη 1242, τί μ' οὐ λαβὼν ἔκτεινας εὐθύς; 1392, εὐθὺς Οἰδίπους φαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων, λέγει Kol. 1638, καὶ χερσὶν εὐθὺς διφίαν φέρει κόνιν Ant. 429, σὺν δέ νιν θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην 433, εὐθὺς δὲ δείσας, ἐμπύρων ἐγευόμην 1005, κἀκ τῶνδε καὐθις εὗρε πεντηκοντάδας, ὡς (ὃς) χίλι' εὐθὺς Naupl. V, 6.

εὔϊος. οἰνᾶπα Βάκχον εὔϊον Oid. 211, εὐΐόν τε πῦρ Ant. 964.

εὐίππου τᾶσδε χώρας Kol. 668, δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, αὔχημα μέγιστον, εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον 711.

εὔκαιρος. χῷ τι σοι λέγειν εὔκαιρόν ἐστιν Kol. 32.

εὐκάρδιος. ὁρᾷς τὸν θρασὺν, τὸν εὐκάρδιον-; Ai. 864, ὡς τ' ἦφυν εὐκάρδιος Ph. 535.

εὐκάρπῳ θέρει Ai. 671, εὔκαρπον Κυθέρειαν u. B. CV, 90.

εὔκερων ἄγραν Ai. 64, 297.

εὔκηλος. μήτ' - ξυνναίομ' εὔκηλος El. 241.

εὐκλεής. τοῖσι γενναίοισί τοι τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεὲς Ph. 476, εὐκλεᾶ θέσθαι βίον 1422, πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον, ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα; Ant. 502, ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων 695. S. auch εὐκλής.

εὔκλεια. λόγῳ γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς; El. 973, οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν, ζῶν κακῶς, εὔκλειαν αἰσχύναι θέλει νώνυμος 1083, πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων Ai. 436, ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν 465, δράσαντι πλεῖστον εὐκλείας γέρας Ph. 478, τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος, εὐκλείᾳς τέκνοις ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί; Ant. 703, εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ φόγον Alet. V, 3.

εὐκλής. Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον κύκλια (εὐκλεᾶ) θάσσει Oid. 161.

εὐκρότητος. ἔκ τ' εὐκροήτου χαλκέως ἀρδην πρόχου Ant. 430.

εὐκταῖα φαίνων, ἢ 'πὸ μαντείας τινός; Tr. 239, εὐκταῖα 240.

εὐκτός. τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην u. B. LX, 1, 2.

εὐλάβεια. ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν El. 994, νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὐθέμην ἐγὼ 1334, ἐν τῷ μαθεῖν ἔνεστιν ἡ εὐλάβεια τῶν ποιουμένων Kol. 116.

εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς Tr. 1129, ἴθ', εὐλαβήθητι Oid. 47, καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν 616.

εὔλεκτρος - Κύπρις Tr. 515, εὐλέκτρου νύμφας Ant. 796.

εὐλογεῖν. ἦσθην πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε, αὐτόν τέ με Ph. 1314, ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον Kol. 720, ὡς ἄρ' - κενὴν ἑτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου, ὡς ζῶντος Teukr. III, 2.

εὐλόφου κυνῆς Ai. 1286, εὐλόφῳ σφηκώματι (σφηνώματι) Kolch. IV, 2.

εὐμαθής. σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς σφραγῖδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται Tr. 614, ὡς εὐμαθές σου - φώνημ' ἀκούω Ai. 15.

εὐμάρεια. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ Tr. 193, εὕρισκον - τοὔντου πολλὴν εὐμάρειαν Ph. 284, ὅθεν εὐμάρειά ὑπάρχει πόρων 704.

εὐμαρής. χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός El. 179.

εὐμένεια. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι τοιοῦδε; Kol. 631.

εὐμενής. γῆθεν εὐμενῆ ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν El. 453, ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον Kol. 486, τὸν τῇδε δύσνουν, καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει Ant. 212, ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχέθειν 1200.

Εὐμενίδας. τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ὢν εἶποι ἰσώς νιν Kol. 42, ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον 486.

εὔμηνστος. εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ Tr. 108.

Εὐμολπίδαι. ὧν (τελῶν) καὶ χρυσέα κλῆς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακεν προσπόλων Εὐμολπιδᾶν Kol. 1053.

εὔμορφος. δυσειδὲς σῶμα (ὄμμα) – τίθησιν εὔμορφον ἰδεῖν Aload. XI, 10.

εὐνάζειν. οὔ ποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον Tr. 106, ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι, ἐᾶτέ με δύστανον εὐνάσαι 1005, γλυκὺς Ἅιδας, εὕνασον (μ'), εὕνασον 1040, σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει δροπὴ Oid. 961.

εὐναῖος εἴη δραπέτην στέγην ἔχων Dolop. 1, εὐναῖος λαγὼς 2.

εὐνᾶν. ὃν ἐν πύλαισί φασι πολυξέστοις εὐνᾶσθαι Kol. 1571, πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὁρᾷ Tyro IX.

εὐναστήριον. ἐπενθοροῦσ' ἄνω καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις Tr. 918.

εὐνή. ἤδη στυγεραὶ ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων El. 93, αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτ', (ἐς) τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους 114, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς τούτων πρόσεισι μηδὲν 436, ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι Tr. 109, καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς, εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ (ἧς) συνηλλάχθης ἐμοὶ Ai. 493, γοᾶτο δ' εὐνὰς Oid. 1249, κακᾷ μ' (μὲν) εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδρις γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ Kol. 525, ὡς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος Ant. 425, εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν 1224.

εὐνήτρια. ὡς ἔμ' οὔ ποτε δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν (εὐνήστριαν) Tr. 922.

εὖνις. τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπόμην Tr. 563.

εὐνοεῖν. μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα Ai. 689.

εὔνοια. ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδᾶ El. 233, πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θὴρ ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν; Tr. 708, πέλασσον εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν Ph. 1164, ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ λέγων 1322, σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ', εὐνοίας (εὐσοίας) χάριν Kol. 390.

εὐνόμας. ποίᾳ μήλων ἀνήριθμος αἰὲν εὐνόμᾳ (εὐνώμᾳ) χρόνῳ τρυχόμενος Ai. 604.

εὐνομίᾳ σέβων μεγίστᾳ Ai. 712.

εὔνους. εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα El. 1203, ἀλλ' ἔστιν εὔνουν 1204, οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσῃ φρένα Ph. 1281, ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῆνεσεν 1351, ἐπείπερ εὔνους ἦλθον Oid. 1003, ἦν εὔνους παρῇ Kol. 499, ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε, καὶ γένος τὸ πᾶν 773, τὸ νερτέρων εὔνουν διασπᾶν γῆς ἀλύκητον βάθρον 1662, ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει Ant. 209, ψυχὴ εὔνους καὶ φρονοῦσα τρῶθ' ἑκόν Alet. I, 1, εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν Ai. 822.

εὐνοῦχος. οὐχ ὅπου λαμπάδες (ἐν) εὐνούχοισιν ὄμμασιν u. B. CV, 91.

εὐοδοῦν. σφῷν δ' εὐοδοίη Ζεὺς Kol. 1435.

εὐοῖ. ἀναταράσσει εὐοῖ μ' ὁ Ἰακχὸς Tr. 219.

εὔορμος. ἐς γῆν τήνδε – οὔτ' εὔορμον, οὔτ' οἰκουμένην Ph. 221.

εὐορνιθίαν u. B. CV, 92.

εὐοσμία. λάμπει δ' ἁγνιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμοὺς, βαρβάρους εὐοσμίας Laok. I, 2.

εὐπατρίδαν – Ὀρέσταν El. 162, ἵν' οὐ πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγοὶ 859.

εὔπατρις. τίς ἂν εὔπατρις ὧδε βλάστοι; El. 1081.

εὔπειστα (εὔπιστα) λέγει Ai. 151.

εὐπετής. ὡς δ' ἂν εὐπετὲς λάβοις u. B. XVIII, 2.

εὐπετῶς. χρεὼν τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν Tereus XI, 2.

εὔπιστος s. εὔπειστος.

εὔπλοια. καί μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως Ph. 1465, εὐπλοίας τυχὼν Oid. 423.

εὔπομπος, εἰ δύναιο, γίνου Oid. 697.

εὐπόρως οὕτως ἐνεγκεῖν Ph. 872.

εὔποτμος. ὦ δυνάστις θνατοῖς (ὠδυνάσεις θανάτοις) εὐποτμότατε Achai. I, 2.

εὐπραξία. κἀπ' εὐπραξίᾳ μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεὶ Kol. 1554.

εὐπρεπής. λάμπει ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐπρεπὴς (εὐγενὴς) χαλκὸς u. B. LXXII, 1, 1.

εὐπρόσωπος. ἦ που - δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἕλεως τ' ἴσως; Ai. 1009.

εὔπτερον ὄρνιν Oid. 176.

εὔπωλος. δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, αὔχημα μέγιστον, εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον Kol. 711.

εὑρέτις. ψυχὴ εὔνους - κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρέτις Alet. I, 2.

εὑρετός. τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ u. B. LX, 1, 1.

εὕρημα δέξαι' ἐκ του Νυμφᾶν Ἑλικωνιάδων Oid. 1107, στάθμης ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα Naupl. V, 2.

εὔρινος. κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις Ai. 8.

εὑρίσκειν. εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν El. 278, πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων ἄρηξιν; 875, ἀλλὰ νῦν τά τ' ὄντα πρόσθεν, ἄλλα δ' εὑρίσκω κακὰ 937, ἀφ' ὧν τ' ὄνησιν εὕρωσι 1061, μὴ' εὑρεῖν κέρδος 1305, ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον Tr. 284, ἐφθαρμένας ἀρτίως εὑρίσκομεν λείας ἁπάσας Ai. 25, ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὕρες 1144, πάντα σκοπῶν, εὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι. παρόν· τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν Ph. 283, ὅταν τοὺς θεοὺς εὕρω κακοὺς 452, ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμιν Oid. 42, ἣν εὖ σκοπῶν εὕρισκον ἴασιν μόνην 68, οὐκοῦν σὺ ταὐτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς 440, οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν 441, δυσμενῆ καὶ βαρύν σ' εὑρηκ' ἐμοὶ 546, εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς 1026, ὡς ὑμᾶς μόλις εὑροῦσα Kol. 326, δεινὰ εὑροῦσαν πρὸς αὐθαίμων πάθη 1078, ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ 1126, εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα - εὑρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς Ant. 307, τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους, αὖθις δὲ τιμὰς Aload. XI, 1, πόθεν ποτ' ἄλυπον ὧδε εὗρον ἄνθος ἀνίας; Dionys. 1, 2. ἀλίας στραβήλον τῆσδε τέκνον, εἴ τινα δυναίμεθ' εὑρεῖν Kamik. I, 2, κἄκ τῶνδε κἀθις εὗρε πεντηκοντάδας, ὡς (ὃς) χίλι' εὐθὺς Naupl. V, 5, οὐκ ἔστιν οὕτως (ὄντως od. οὗτος) ὄντιν' εὑρήσεις ἕνα Phaidr. VII, 2, ἢ σφηκιὰν βλίττουσιν εὑρόντες τινὰ u. B. CV, 67; τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται El. 625, ἣν εὑρεθῇς

ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν Tr. 411, νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρημαι τάλας 1075, τούτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος, ἢ δρᾷν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια; Ai. 120, νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας φίλοις μέγα πέν-θος εὕρηται 617, ἄνους καλῶς λέγοντος εὑρέθη πατρὸς 763, καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὑρόμην 1023, κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὑρέθης 1135, ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται ἔγνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας; Oid. 108, ἦν εὑρεθῇ λέγων σοὶ ταὐτὰ 839, ὡς ὁ καιρὸς εὑρῆσθαι τάδε 1050, νῦν γὰρ κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι 1397, ὅτῳ γάμοι ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων Kol. 946, τά τοι καλῶς εὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ ῥηνύεται 1188, ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μάλιστα Ant. 327, καὶ πῶς ἁρᾶται κἀπίληπτος εὑρέθη (ηὑρέθη); 406.

εὔροος. εἰς-τὸν εὔροον Σπερχειὸν Ph. 491.

Εὐρυδίκη. καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ, δάμαρτα τὴν Κρέοντος Ant. 1180.

εὐρύνωτοι φῶτες Ai. 1251.

εὐρύς. (ἐν) εὐρεῖ πόντῳ Tr. 114.

Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ Ai. 340, ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον, Εὐρύσακες, ἴσχε 575.

Εὐρυσθεύς. οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοὶ Tr. 1049.

Εὐρύτειος. ἔρχεται πόλιν τὴν Εὐρύτειαν Tr. 260, τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον; 1219.

Εὔρυτος. Εὐβοΐδα χώραν φασὶν, Εὐρύτου πόλιν, ἐπι-στρατεύειν αὐτὸν Tr. 74, Εὐρύτου πέρσας πόλιν 244, μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτου σπορά τις ἦν; 316, ὡς τῆς κόρης ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὔρυτόν θ' ἕλοι, τήν θ' ὑ-ψίπυργον Οἰχαλίαν 353, ἐν ᾗ (πατρίδι) τῶν (τὸν) Εὐ-ρύτου (Εὔρυτον) τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων 363, πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380, οὔκουν σὺ ταύτην – Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν; 420, κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν 750.

εὐρώδης. ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν Ai. 1190.

εὐρώεις. ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον τάφον εὐρώεντα καθέξει Ai. 1167.

Εὐρωπία. καὶ νησιώτας καὶ μακρᾶς (μακρὰς) *Εὐρωπίας* Aiphn. VI.

Εὐρώτας. νὴ τὼ *Λακέρσα*, νὴ τὸν *Εὐρώταν* τρίτον Lak. III, 1.

εὐσέβειά. ἔρρει τἂν αἰδὼς, ἁπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν El. 250, πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει 464, εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω θανόντος οἵαν 968, τῶνδε φεισομένην ἄριστα τῇ *Διὸς* εὐσεβείᾳ 1097, ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς; Ph. 1443, σεβεῖν μὲν εὐσέβειά τις Ant. 872, τὴν εὐσέβειαν (εὐσεβίαν) σεβίσασα 943.

εὐσεβεῖν. ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν El. 308, εἴκερ εὐσεβεῖν βούλει Tr. 1222, τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον Ai. 1350, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς Θεούς Ph. 1441, οὐδ' ἂν τελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς Ant. 731, ἐπεί γε δὴ τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐπῆσάμην 924.

εὐσεβής. τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις El. 589, οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ Ph. 1051, βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν, βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς Kol. 279, ἦκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε 287, ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ 1125, τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν Alet. VII, 6, κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν Ph. 85.

εὐσεβία. ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες, τὸ μὲν εἶκαμεν Kol. 188.

εὐσεβῶς. τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾷν, μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά Oid. 1431.

εὔσεπτος. τἀν εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων ἔργων τε πάντων Oid. 864.

εὐσήμους - βοάς Ant. 1021.

εὐσκευεῖν. οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν Ai. 823.

εὐσκίαστος. κοίταν δ' ἔχει νέρθεν εὐσκίαστον αἰεὶ Kol. 1707.

εὔσοια. τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν ἀρκεῖ [Amphitr. 1, 2. S. auch εὔνοια.

εὐσταλής. γένοιτο δὲ πλοῦς οὔριός τε κεὐσταλὴς Ph. 780.

εὔστολος. ἐπ' εὐστόλου ταχείαν ναυς Ph. 516.

εὐστομεῖν. πυκνόπτεροι δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες Kol. 18.

εὔστομ' ἔχε Ph. 201.

εὖτε γὰρ ὁ κοντισθεὶς Μυρτίλος ἐκοιμάθη El. 508, εὖτ' ἂν Ἄδμητος μόλῃ 627, εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα ῥέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως Tr. 287, εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων Ἄλας μετεγνώσθη Ai. 716, εὖτέ γε — τοῦ λῴονος δαίμονος εἶλον τὸ κάκιον ἐλέειν Ph. 1099, εὖτε νῦν ἕδρας πρώτων ἔφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἕκαμψ' ἐγὼ Kol. 84, εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ 1229,

εὐτύχεια u. B. CV, 93.

εὐτυχεῖν. δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς El. 68, νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις 794, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ 945, ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν 1299, εἴπερ εὐτυχεῖ Tr. 192, ἀλλ' εἰ πέπαυσαι, κἀγὼ ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ Ai. 263, ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾷν 1011, τόνδ' εὐτυχεῖν 1126, καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν Oid. 88, ἀλλ' εὐτυχοίης 1478, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον, οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη Ant. 17, τύχη ὀρθοῖ καὶ τύχη καταῤῥέπει τὸν εὐτυχοῦνθ', τόν τε δυσευχοῦντ' ἀεὶ 1159, κοὐδεὶς ἂν οὕτως εὐτύχει κακὸς γεγὼς Alet. VII, 10, τὸ δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμῆσαι βροτῶν Phaidr. VII, 1.

εὐτυχής. πότερον εὐτυχῆ λέγω, ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; El. 766, δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν 999, ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουσα πρᾶξιν τήνδε Tr. 298, ἢ γὰρ εὐτυχεῖς αὖν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες Oid. 145, εὐτυχὴς ἥκοιτο τῇ θ' αὑτοῦ πόλει, ἐμοί τε Kol. 308, κἀπ' εὐπραξίᾳ μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς αἰεὶ 1555, ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν Ai. Lokr. IV, 4, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος Ai. 550.

εὐτυχῶς μὲν Oid. 998, σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς Ant. 701.

εὐϋφής. τόνδε γ' εὐϋφῆ πέπλον Tr. 602.

εὐφαρέτρης. τὸν εὐφαρέτραν Ἀπόλλωνα προστάταν Tr. 208.

εὐφημίαν νῦν ἴσχε Tr. 178, γήρᾳ προσόντος σῶζε τὴν εὐφημίαν Eriph. V, εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω u. B. LXXXV, 2.

εὔφημος. ὑπ' εὐφήμου βοῆς θῦσαι El. 630, εὔφημα φώνει 1211, Ai. 861, 591, ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος Kol. 132, εὔφημος ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη Palam. III (s. Vorr.).

εὐφορβία. σὺ δὲ σφαδάζεις, πῶλος ὡς, εὐφορβίᾳ u. B. LXIII, 1.

εὐφραίνειν. εἰ πεπαυμένος μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται Ai. 280, ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί (εὐφράνσιμί) που 469, ἃ τὸν τοῦδ' οὔ ποτ' εὐφρανεῖ βίον Kol. 1353.

εὐφρόνη. μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη El. 19, πήματ' – ἀγὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ Θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ 259, ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία Tereus VII, 11, ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐθόρυντο (ἐθρύπτετο) u. B. I, 9; εὐφρόνας (εὐφρόναις) δύό LVI, 3.

εὔφρων. Διὸς εὔφρονι βήματι μολόντα El. 162, ἰὼ Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαὶ εὔφρονες Ἀργείοις Ai. 420, εὔγνωστος ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς εὔφρων 705, ὅταν δ' ἐς ἦβην ἐξικώμεθ' εὔφρονες Tereus VII, 6.

εὐχειρ. ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη Kol. 472.

εὐχερής. ὅρα σὺ, μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς Ph. 519, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου 875.

εὔχεσθαι. οὕτω γὰρ ηὔγμην – παυδίκως στελεῖν χιτῶνα τῷδε Tr. 610, πημονὰς εὔχου λαβεῖν 1189, εὔχρμαι δ' ὅμως 1190, ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν εὔχου Ai. 398, ἔσφ. θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους εὔχου τελεῖσθαι 686, καί σοι πολλάκις τόδ' εὐξάμην Ph. 1019, πῶς θεοῖς εὔξεσθ' ἀλθειν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι; 1082, εἰς ὅσον (χρόνον) θεοῖς εὐξώμεθα 1077, καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς, μήτ' ἄροτον (ἄροτον) αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινὰ, μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας Oid. 269, νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθέ μοι, σὺ καιρὸς ἀεὶ ζῆν, βίον δὲ λώονος ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς 1512, τίνων τὸ

σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύων; Kol. 41, οἱ δὲ πλησίοι γύαι τόνδ' ἐκράτην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι 59, ὁ πέμπτος δ' εὔχεται κατασκαφῇ Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν τάχα 1318, τούτου γὰρ οὕνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν Ant. 641, οὔτε γάμον, οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Kreus. III, 3, οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν u. B. LXXI, 2, 2.

εὐχή. ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους εὐχὰς ἀνάσχω δωμάτων El. 636, μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι κοινὸν ποιεῖσθαι Oid. 239. S. auch ἔχειν.

εὐχλόου Δήμητρος εἰς ἐκπόνιον πάγον μολοῦσα Kol. 1600.

εὐχος. ἔν γέ μοι εὐχος ὀρέξατε Ph. 1208.

εὔχρυσος. τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον Ph. 393.

εὐώνυμος. ὠλένην εὐώνυμον Tr. 926.

εὐῶπις. ἁ δ' εὐῶπις ἁβρὰ – ἦστο Tr. 523.

εὐωριάζειν Skyr. S. Eris II, 1.

εὔωρος γάμος Eris II, 1.

εὐώψ. εὐῶπα πέμψον ἀλκὰν Oid. 189, τέγγουσ' εὐῶπα παρειὰν Ant. 530.

ἐφαγιστεύειν s. ἀφαγιστεύειν.

ἐφαγνίζειν s. ἀφαγνίζειν.

ἐφάλοις κλισίαις Ai. 192.

ἐφάπτειν. τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειν τόδε Tr. 933, ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς Ai. 1172, ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν Kol. 859.

ἐφαρμόζειν. λόγων τε πίστιν, ὧν ἔχεις, ἐφαρμόσαι Tr. 623.

ἔφεδρος. καί μοι δυσθεράπευτος Λῆας ξύνεστιν ἔφεδρος Ai. 610, ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρε Ph. 401.

ἐφέπεσθαι. ἦν ἐπίσκῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι El. 967, τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ; 1037, αἷς (γνώμαις) ἔγωγ' ἐφέπομαι Ant. 636.

Ἔφεσεια Alexan. II.

ἐφέσπερος. τὸν ἐφέσπερον (χῶρον) πέτρας νιφάδος Kol. 1059.

ἐφέστιος. εἶτα τόνδ' ἐφέστιον πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον El. 419, ἀνολολύξετε δόμοις ἐφεστίοις ἀλαλαῖς Tr. 205, ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον 262, ἐφέστιον σέλας 607, πρὸς ἑφεστίου Διὸς Ai. 492, ἐξόμεσθ' ἐφέστιοι Oid. 32, περιστερὰν ἐφέστιον οἰκέτιν τε u. B. LXXIV, 1, 2.

ἐφευρίσκειν. ἐπεί σ' ἐφεύρηκα μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν El. 1093, ἐφεύρετ', ἦλθετ', εἰδεθ' οὕς ἐχρῄζετε 1235, ἐφεῦρέ σ' ἄκουθ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος Oid. 1213, τὰ πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρηται κακός 1421, τὸν τόπον ἵνα χρῆ "σται μ' ἐφευρεῖν Kol. 504, ὁρῶν δ' ἐφευρίσκῃ κακὰ 938, ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς ξὺν σφῷν ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον 1257, μὴ 'φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα Ant. 281, οὗτος δ' ἐφεῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ, στάθμης ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα, τάξεις τε ταύτας, οὐράνιά τε σήματα Naupl. V, 1, ἐφεῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφὰς, ναῶν τε ποιμαντῆρσιν ἐν θαλασσίοις ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν 9, χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφεῦρε, φλοίσβου μετὰ κόπου καθημένοις, πεσσοὺς, κύβους τε Palam. I, 3, κλέπτων ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ u. B. XV, 1, 1.

ἐφήκειν. Ὀρέστην τῶνδε – παυστῆρ' ἐφήξειν El. 304, καιρὸν δ' ἐφήκεις Ai. 34, καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων Ant. 1257.

ἐφήμερος. νόσημ' ἔρωτος τοῦτ' ἐφήμερον κακόν Achill. I, 1.

ἐφημοσύνη. τοῦδ' ἐφημοσύνᾳ κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν Ph. 1144.

ἐφῆσθαι. καί που πολιᾶς πόντου θινὸς ἐφήμενος γελᾷ μου Ph. 1124.

ἐφιέναι. ἦν ἐφῇς μοι El. 554, καὶ μὴν ἐφίημι 556, ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν 631, καὶ μὴ – ἐφῇς 649, ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ, ἐφῆκεν ἄλλοις ἐχθύσιν διαφθορὰν Ai. 1297, ὡς ἐφίετο El. 51, τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ; 144, ἀλλά μοι γέρων ἐφεῖτ' Ὀρέστου Σρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι 1111, ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς ἐφεῖτο Tr. 286, χαίρειν τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι Ai. 112, τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι, τοιάνδ' ἀεί μοι ξύμμαχον

παρεστάναι 116, καὶ μὴν ἔτι ζῶν τοῦδέ σοι μέλειν ἐφίετ' ἀνὴρ κεῖνος 991, κάρα τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι Ph. 619, ἐφίεμαι ἑκόντα, μήτ' ἄκοντα, μηδέ τῳ τέχνῃ κείνοις μεθεῖναι ταῦτα 770, ὧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι, ἄκουσον 1315, ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι; Oid. 766, ὅντιν' ἀρτίως μολεῖν ἐφιέμεσθα 1055, κοὐκ ἦν ἔτ' ἀργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο Kol. 1605.

ἐφίμερος. ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος - προσλεύσσειν ἐμοί; Oid. 1375.

ἔφιππος. κλύδων' ἔφιππον El. 733.

ἱστάναι. τὸ δ' ἐφέστατον πέλας El. 1401, μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι Tr. 1170, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσι σκοποὶ Ai. 945, ἄνδρα δημότην μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν 1072, πρίν μοι τύχῃ τοιάδ' ἐπέστῃ Oid. 777, τίνα πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων Kol. 558, νεαῖς δ' ἐφίσταμαι τραπέξαις El. 192, τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν; Tr. 339, ταχὺς δὲ βαθμοῖς νυμφικοῖς ἐπεστάθη (ἐπεσχάλη od. ἐπιστάτει) ὁ μοιχὸς u. B. L, 5.

ἐφορᾶν. Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει El. 175, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι 825, οἳ (θεοὶ) - τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη Tr. 1269, τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ 1270.

ἐφορμᾶν. ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν Ai. 1143, ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσοι κακὰ Phaidr. VIII, 2. S. auch ἀφορμᾶν.

ἐφορμεῖν. μηδέ με φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμὲ Kol. 812.

ἔφορος. ὦ τῆσδ' ἔφοροι χώρας Kol. 145.

ἐφυβρίζειν. ἦ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει Ai. 955, οὐδ' ἕτλης παρὼν θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα 1385.

ἐφυμνεῖν. τοιαῦτ' ἐφυμνῶν, πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα Oid. 1275, πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία ξύναιμον Ant. 658, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ 1305, ἐφυμνεῖς Aload. XIV, πολὺς δὲ Φρυξὶ τρίγωνος, ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδία Mvs. IV, 2.

ἐχέγγυος. ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον Kol. 284.
ἔχειν. 1.) Activum, a.) Praesens: τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα κακῶν El. 168, ὁ τὰν Κρίσσαν βοννόμον ἔχων ἀκτάν 181, ὅφρα μι βίος ἔχῃ 225, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει 315, ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν 346, οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δείλιαν ἔχει; 351, βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις; 392, πατὴρ δὲ τούτων συγγνώμην ἔχει 400, ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι; 412, τούτων μὲν, ὧν ἔχεις χεροῖν, τύμβῳ προσάψῃς μηδὲν 431, ἄχω 451, τὸ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἑρίζειν 466, πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει, μήποθ' ἡμῖν ἀψεγὲς πελᾶν τέρας τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν 495, ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω 523, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς - ἐκβαλοῦσ' ἔχεις 590, τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν 616, δειμάτων, ὧν νῦν ἔχω 636, νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας 687, Θεσσαλὰς ἔχων ἵππους 708, ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα 720, ὑστέρας δ' ἔχων πώλους 734, λυπηρῶς δ' ἔχει 767, θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια 774, ὧδ' ἔχων 789, ἆρ' ἔχει καλῶς; 790, κεῖνος δ', ὡς ἔχει, καλῶς ἔχει 791, ἆρά μοι καλῶς ἔχει; 816, ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον 935, οὕτως ἔχει σοι ταῦτα 938, ὅταν - μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν 1008, τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον 1178, ἔχω σε χερσίν; 1226, ὡς τὰ λοιπ' ἔχεις ἀεὶ 1226, ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε 1236, νῦν δ' ἔχω σε 1285, φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν 1286, πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι; 1339, ὡς δὲ νῦν ἔχει 1344, ἥδιστον δ' ἔχων ποδῶν ὑπηρέτημα 1357, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοὶ 1360, ἀφ' ὧν ἔχομι 1378, ἐξ οἵων ἔχω 1379, νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων 1394, οὐδ' ἔχω λέγειν 1423, ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν (αἰῶνα) ἕξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρὺν Tr. 5, ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω 37, πῆμ' ἔχοντά νιν 43, τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν 81, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω 195, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις 200, χεροῖν - ἄφυκτ' ἔχων βέλη 265, ὧν ἔχων χόλον 269, ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θητέρᾳ δὲ νοῦν ἔχοντα 273, οὐδ' ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπό-

ρων ἔχειε; 318, ἡ - τύχη συγγνώμην ἔχει 328, τούτων ἔχω πάντ' ἐπισταμένην ἐγὼ 338, ἃ - ἐξείρηκας, ἄγνοια μ' ἔχει 350, κρύφιον ὡς ἔχει λέχος 360, οὐκ ἔχω λέγειν 401, σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας' ἔχεις; 403, τί ποτε ποικίλας' ἔχεις; 412, γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν 553, ᾗ δ' ἔχω λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω 558, οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις 590, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα 593, τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων, λόγων τε πίστιν, ὧν ἔχεις, ἐφαρμόσαι 622, τά γ' ἐν δόμοισιν, ὡς ἔχοντα τυγχάνει 625, πάσας ἀρετᾶς λάφυρ' ἔχων 646, ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώρης πέσω 705, ταρβεῖν μὲν ἔργα δεινὰ ἀναγκαίως ἔχει 723, δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων - βοῦς 760, πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων ἔτι ποτ', ἐπίκουον ἔχοι θανὼν λατρείαν; 829, τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις 950, κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν 952, οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι 991, ὡς οἰκτρῶς ἔχω 1080, ἔχει γὰρ οὕτως 1126, ὥσ' ἔχειν ἕδραν 1152, Ζῆν' ἔχων ἐκὼμοτον 1188, ἀλλ' ὧν ἔχω παιώνιον, καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν 1208, ὥς ἔχεις, ἔχειν 1234, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω 1243, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει Ai. 4, νυκτὸς ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάνας 22, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου 33, καὐδόκει μὲν ἕσθ' ὅτε δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων 57, ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων 64, μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων 87, τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου 135, μέγαν ὄκνον ἔχω 139, πρὸς τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει 157, ἤ τιν' Ἐνυάλιος μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς 180, μή μ' ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὅμμ' ἔχων, κακὰν φάτιν ἄρῃ 193, ἔχομεν στοναχὰς 203, καὶ νῦν φρόνιμον (φρόνιμος) νέον ἄλγος ἔχει 259, φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν 266, ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρὴ 281, καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας 295, γόους τοιούσδ' ἀεί ποτ' - ἔχειν 320, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ 347, δηλοῖ δὲ τοὔργον, ὡς ἀφρονέστατος ἔχει 355, οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν 378, οὐκ ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα 417, οὔ τοι σ' ἀπείργειν, οὐθ' ὅπως ἐῶ λέγειν ἔχω 429, τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα

τέρπειν ἔχει προσδεῖσθαι; 475, ἔχειν δ' ἂν οἴκτου, ὡς πάγω, φρενὶ θέλοιμ' ἂν 525, τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; 540, καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω 552, δυσμενῶν θήραν ἔχων 564, κακὰν ἐλπίδ' ἔχων 606, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει 676, ἔχεις οὖν; 875, ἔχων ἀΰπνους ἄγρας (ἕδρας) 881, ὡς ἄδε τοῦδ' ἔχοντος, αἰάζειν πάρα 904, οἷος ὢν οἷως ἔχεις 923, τἀγαθὸν χροΐν ἔχοντές 965, ὡς ὧδ' ἐχόντων - πάρα στενάζειν 981, ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων 1032, ἐᾷν, ὅπως ἔχει 1048, μηδὲν φόβον πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων 1076, σωτηρίαν ἔχοντα 1080, ἐν χροΐν ἔχων νόμας ἐμὰς 1173, ἔχ' αὐτὸν καὶ φύλασσε 1180, τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι 1265, ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω κλύοντι φλαῦρά, συμβαλεῖν ἔπη καπὰ 1322, ὥστε καὶ βλύβην ἔχειν 1325, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι λόγοισι 1381, εἴτ' ἔχει χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἴτ' ἄλλη κυρεῖ Ph. 22, μόνην ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν Ἰλίου 61, οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος; 104, εἴπερ ὧδ' ἔχει 116, καὶ χῶρον τίν' ἔχει 154, τίν' ἔχει στίβον 157, ταύτην ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν λόγος ἐστὶ φύσιν 164, μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων 171, ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων 187, εὔστομ' ἔχε 201, ἀλλ' ἔχε - φροντίδας νέας 210, οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων 213, οὐ - ὧδ' ἔχοντος 255, σίγ' ἔχοντες 258, ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν 279, ἦ γάρ τι καὶ σὺ - ἔχεις ἔγκλημ' Ἀτρείδαις; 322, καὶ ταῦτ' οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων 381, ἔχοντες σύμβολον σαφὲς λύπης 403, τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἄργείων ἔχεις 560, ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει 646, ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξα (τόξ' ἃ) νῦν ἔχεις; 654, τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω 660, τόδε θαῦμ' ἔχει με 687, οὐκ ἔχων βάσιν, οὐδέ τιν' ἐγχώρων 691, μὲ μὴ (μή μ') ἀτελῆς ἔχῃ (εὐχὴ) 782, ἔχετε τὸ πρᾶγμα 789, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω 819, οὕνεκα θήραν τήνδ' ἄλλως ἔχομεν τόξων 840, οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν 857, τὰ τόξα μου ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει 943, ὧδ' ἔχοντα 948, οὐκ ἔχων τροφὴν 953, πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη 1047, τά γ' ὄπλ' ἔχοντες ταῦτα

1056, πένθ' ἑπιστήμην ἔχων 1057, τιμὴν –, ἣν σ' ἔχρῆν ἔχειν 1062, στυγερὰν ἔχε δύσκοτον ἀρὰν, ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις 1119, φρένας εἴ τινας ἔχεις (ἴσχεις) 1131, Θηρῶν, οὓς ὅδ' ἔχει χῶρος οὐρεσιβώτας 1147, οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν τὰν πρόσθεν βελέων ἁλκὰν 1150, ἀδαὴς δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος 1168, αἰσχρῶς αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω 1234, ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα 1260, τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις 1308, κοὐκ ἴσθ' ὅπου ὀργὴν ἔχουσ' ἂν οὐδὲ μέμφιν εἰς ἐμὲ 1309, συγγνώμην ἔχειν 1319, ταῦτα τῇδ' ἔχοντα 1336, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω βλέποντα; 1348, καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τύδε 1362, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον Oid. 221, ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ ἔχων μὲν ἀρχὰς, – ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον 269, οὗτε τὸν κτανόντ' ἔχω δεῖξαι 277, εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος 294, μήτ' εἰ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδὸν 311, ἀφ' ὧν ἔχοι τε καὶ δύναιτο 315, ὡς ὀργῆς ἔχω 345, μαντείας, ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων 395, ἢ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον, ὥστε –; 532, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις; 577, πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ; 592, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω 664, ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις 699, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει 701, οὕνεκ' ἐστί σοι βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης 709, οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει ψυχῆς πλάνημα, κἀναπίνησις φρενῶν 726, οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει 731, πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχὴν ἐφαίνου 736, φύσιν τίν' εἶχε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων 741, πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας 750, κράτη σὲ – ἔχοντα 759, τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα 770, ἔχ' ἐλπίδα 835, τὸ καλῶς ἔχον πόλει πάλαισμα 879, πόλεν δύναμιν δ' ἔχει διπλῆν; 938, ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει 942, λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμὰς 1034, ἅλις νοσοῦσ' ἔχω (ἐγὼ) 1061, τοῦτο γάρ σ' ἔχω μόνον προσειπεῖν 1071, τάδ' ὡς ἔχει 1172, τὸ σόν τοι παράδειγμ' ἔχων, τὸν σὸν δαίμονα 1193, μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσα 1246, τοῖς ἐν γένει τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν, μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακὰ 1431, χερσί τ' ἂν θιγὼν δο-

κοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὅπως ἠνίκ' ἔβλεπον 1470, ἔχεις διδάξαι δή μ', ὅπου καθέσταμεν; Kol. 23, ἔχεις γάρον οὐχ ἁμὸν πατεῖν 37, αἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαί σφ' ἔχουσι 40, ἔχει δέ νιν σεμνὸς Ποσειδῶν 54, εἰ μὴ δάκῳ τι μειόνως ἔχειν 104, οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφὰν 218, πόνον, οὐ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχειν 232, μόνας ἀρκεῖν ἔχειν 262, πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει 297, κοὐκ ἔχω τί φῶ 317, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι 352, οὐκ ἔχω μαθεῖν 384, ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425, ἐκ ταῖνδε – καὶ τροφὰς ἔχω βίου, καὶ γῆς ἄδειαν, καὶ γένους ἐπάρκεσιν 446, πόνου μνήμην ἔχειν 509, ἔπαθον ἄλαστ' ἔχειν 538, ἔχει δέ μοι – πρὸς δίκας τι 545, τίνα πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων 558, οὕτως ἔχει μοι 599, τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει; 652, ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾶδε κράτιστον 707, πλήρη ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζεις 778, στόμα, πολλὴν ἔχον στόμωσιν 795, οὐδ' ἀδ' ἔχοντες 799, κοίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις; 817, τὴν παῖδ' ἔχεις μου; 821, ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου; 877, ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων 907, εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις τὰς παῖδας ἡμῶν 1020, γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχῃ 1025, ἔχω τὰ φίλτατα 1110, ἔχω γὰρ ἔχω διὰ σὲ 1129, θαυμάσας ἔχω 1140, βάρος ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει 1142, ἔχεις γὰρ οὐ βλαπτὰ τἀνθυμήματα; 1199, σοὶ προστροπαίους λιτὰς ἔχων 1309, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων, ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει 1354, μάτην οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι 1452, τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις; 1474, λόγος αἴλν ἔχει (ἀνέχει) 1573, κοίταν δ' ἔχει νέρθεν εὐσπίαστον αἴλν 1706, οὐδ' ἔχω πῶς με χρὴ – ἀφανίσαι 1710, ἅμαρος ἔχει με 1726, ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους οὐκ ἔχω 1742, μόγος ἔχει 1743, θήκην ἱερὰν ἣν κεῖνος ἔχει 1763, εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ 1768, πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος 1779, ἔχεις τι, κεἰσήκουσας; Ant. 9, οὐ – τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει; 22, τοιαῦτα – σοὶ κἀμοὶ – πηρύξαντ' ἔχειν 32, οὕτως ἔχει σοι ταῦτα 37, τὸ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα 68, τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσας' ἔχε 77, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις 88,

ὦ – ἔχεσθον κοινοῦ θανάτου μέρος ἅρμα 146, ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὁλωλότων 173, ἐκ φόβου τοῦ γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει 180, καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω ἀστοῖσι 192, ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ὠθυμίαν 237, πανουργίας ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300, σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 366, τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω 498, οὐδ' ἔχει λύσιν 598, καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων χρηστὰς ἀπορθοῖς 635, οὕτω χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν 639, γονὰς κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν 642, γένοιτο μέν τ' ἂν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον 687, ὅσα – φέγειν ἔχει 689, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν 706, ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν 708, ὁ δ' ἔχων, μέμηνεν 790, σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας 794, κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσα 817, ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ ψυχῆς ἁπαλὰ τήνδε γ' ἔχουσι 930, ἔχοντες ἀνύμφευτον γονὰν 979, ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα 995, ἐξ ἐμοῦ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν 1058, ἀνθ' ὧν ἔχεις τῶν ἄνω βαλὼν κάτω 1068, ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν ἄμοιρον – νέκυν 1070, ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἂν 1108, τύραννον σχῆμ' ἔχων 1169, ὡς ὧδ' ἐχόντων, τἄλλα βουλεύειν κάρα 1179, μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων 1258, ἔχω μαθεῖν 1272, ἐν ἐμῷ κάρᾳ θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαυσεν 1278, ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος 1278, ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον 1297, ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων – ἐπεσκήπτου 1312, οὐδ' ἔχω ὅπᾳ πρὸς πότερον ἴδω 1341, εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω Aichm. VIII, 18, ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα Alet. VII, 7, δικαία γλῶσσ' ἔχει κρᾶτος μέγα Aload. III, πόλλ' ἔχει σιγὴ κἀλὰ IV, ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν X, 2, ἀρρένας ἐχθροὺς ἔχων Atreus I, 2, σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτυχὰς ἔχων ἀκόνειμον Achai. V, 1, ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι Achill. I, 2, τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς παιανίους 5, εὐναῖος εἴη δραπέτην στέγην ἔχων Dolop. 1, καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας Helen. VI, 2, ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις Eriph. VIII, 1, ἔχοντες

εὐξόνους ξστασαν ἱματίων ἁπλοστέρας Trach. 1, ἔχεις μὲν ἀλγεινὰ Thyest. III, 4, Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον κεκμηκότων Inach. X, 5, οὔτε γάμον, οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Kreus. III, 3, οἳ μακρὸν βίον θνητῶν ἔχουσι IV, 3, ἐπ' ὤμων πατὴρ ἔχων Laok. III, 2, ὁ δ' ἥκιστ' ἔχων μακάρτατος Mys. II, 2, ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων ὤμοις; Nipt. V, 4, τοίαν δ' ἐν ὄψει ἴυγγα θηρατηρίαν ἔρωτος, ἀστραπὴν τιν' ὀμμάτων ἔχει Oinom. III, 2, συμπαραινέσας ἔχω Peleus II, 2, νῦν δ' – ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει Skyr. VI, 4, δοκεῖν καλῶς ἔχειν Tereus VII, 12, ἕξεδρον χώραν ἔχων Tyro VI, πενία τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος u. B. XXVI, 1, θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει XXXII, 1, ἢ τὰς ἀρύστειρ ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας XLV, 2, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκὸς ἐσθ' οὕτως ἔχειν LVIII, 1, 2, οἱ δ' ἔχοντες εὖ χονται φυγεῖν LXXI, 2, 2, παῖδας – ἀναλώσας ἔχει LXXXV, 1, εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω 2, ἔχω (ἐγὼ) δὲ χερσὶν ἄγραν βρίακχον CV, 71, ἔχε τὸ δελήτιον 78, τὴν ψυχὴν ὡς ἂν καὐτὴ ἄνθρωπος ἔχουσα 110, 4. b.) Imperfectum: κἀνάπαυλαν ὧν πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν El. 874, εἶχον ἐλπίδας 952, ὧν ἀπόπτολιν εἴχομεν Tr. 647, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν Ph. 97, πλέον τὸ θάρσος εἶχε θατέρου 597, ὅντ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες 600, ὃς – ὢν εἶδε, πλὴν ἓν, οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι Oid. 119, ἀρχὰς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρὶν 259, φύσιν τιν' εἶχε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων 741, τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἣ σ' εἶχεν (ἣν εἶχες) πάλαι 1477, εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας 1511, ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ Kol. 334, οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα 925, ὃς οὔτε βλάστας πως γενεθλίους πατρὸς, οὐ μητρὸς εἶχον 973, ἐκεῖ πανὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν 1604, ᾧτινι τὸν πολὺν ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν (ἔχομεν) 1674, εἶχε δ' ἄλλα Ant. 188, οὐ γὰρ εἴχομεν οὔτ' ἀντιφωνεῖν, οὔθ' ὅπως – 270, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον 292, μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον 421, ὥσπερ' εἶχ' ἐπεντεθεὶς 1235. c.) Aoristus: ἢ τῶν ἐμῶν Ἄιδης τιν' ζμερον τέκνων,

ἢ τῶν ἐκείνης, ἔσχε δαίεσθαι πλέον; El. 543, γνώμην δικαίαν σχοῦσα 551, τίνος ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι 564, ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα 897, αὐτὴ δὲ νοῦν σχὲς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ 1013, τί δ' ἔσχες ἄλγος; 1176, μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα 1256, ἔσχον ὀργὰν 1283, τῷ χρόνῳ νοῦν ἔσχον 1465, ἥτις - νυμφείων ὄκνον ἄλγιστον ἔσχον Tr. 8, ὃν (ἀριστείων) αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν Ai. 465, οὔπω τι πεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα 663, τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε Ph. 305, ἐπεὶ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν 331, πότμος σε δαιμόνων τάδε, οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπαὶ χειρὸς ἐμᾶς 1117, ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον 1420, ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε; Oid. 566, ὥστε μὴ σπάνιν ποτὲ σχεῖν τοῦ βίου 1461, ἤδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ', ὡς ἐμοῦ θεοὺς ὧραν τιν' ἕξειν; Kol. 385, οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ - οὐκ ἔσχον, οὐδ' ἤμυνον 429, ἐκ τίνος φόβου ποτὲ βουθυτεῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ; 888, σχὲς (ἐπίσχες) οὗπερ εἶ 1169, τὸ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἔσχετε 1618, πολλὰς ἔσχον φροντίδων ἐπισπάσεις Ant. 225, κἀπ' ἐκείνῃ Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον 987, τίνα νοῦν ἔσχες; 1229, τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκης Terens VIII, 7. d.) Futurum: ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω ταύτας ἄτας El. 223, ὃ (κακὸν) ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει κακῶν 375, πένθος οἷον εἰσορῶ ἕξουσαν Tr. 1113, δουλίαν ἕξειν τροφὴν Ai. 499, ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει 684, οὐδὲν ἄλγος ἕξομεν 1397, τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ τοὔνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι Ph. 523, τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου ἕξειν 822, εἰ τά γ' αὖθ' ἕξει κράτη Oid. 586, τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν ἢ φροντίδ' ἕξειν Kol. 300, ὡς ἐμοῦ θεοὺς ὧραν τιν' ἕξειν 386, τάχ' ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε 820, κοὐκ ἄλλον ἕξεις εἰς τόδε 1028, ἐπεὶ οὔ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἕξετον 1436, κοὐκ ἔτι τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφὴν 1614, πῶς γὰρ - βίου δύσοιστον ἕξομεν τροφάν; 1687, ποῖ δῆτ' αὖθις ὦδ' ἔρημος, ἄπορος αἰῶνα τλάμων ἕξω; 1736, καλῶς χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον 1765. 2.) Medium

und Passivum: ἥδεθ' οἵσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς Ai. 272, ἡνίκ' ἐν κακῷ χειμῶνος εἶχετο 1145, μηδέ σε κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου 1181, τί δή ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς λόγου σιωπᾷς, κἀπόπληκτος (κἀποπλήκτως) ὧδ' ἔχῃ Ph. 731, εἶδε που διαμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε 792, οὐκ ἄλλοθεν ἔχῃ τύχας τᾷδ' ἀπὸ μείζονος 1097, εἰ μὴ – τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων Oid. 891, τῆσδε τῆς μάχης πέρι, ἧς νῦν ἔχονται, κἀπαναιροῦνται δόρυ Kol. 124, γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχῃ 1025, ὡς βιαίας ἕξεται πάνδημος πόλις ἐπὶ νόσου Ant. 1141, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Aith. I, 3, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως ἀπρὶξ ἔχονται Kreus. IV, 4.

ἐχθαίρειν. μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου El. 177, οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγὼ 1034, ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ ἤχθηρα, κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 1363, ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς ἐχθαίρομαι Ai. 458, ἔχθος ἐχθήρας μέγα Ph. 59. S. auch ἐχθραίνειν.

ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα, καὶ πεδία τάδε Ai. 459, εἰ δὲ πικρούς ἔχθεις Ἀτρείδας Ph. 511.

ἐχθές. οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθὲς, ἀλλ' ἀεί ποτε ζῇ ταῦτα Ant. 456.

ἔχθιμα Tyro XVI, 2.

ἐχθοδοπός. τοῖά μοι πάννυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες ὠμόφρων ἐχθοδόκ' Ἀτρείδαις Ai. 932, στυγνόν τε φῶς ἐχθοδοπὸν Ph. 1137.

ἔχθος. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγὼ El. 1034, ἔχθος ἐχθήρας μέγα Ph. 59.

ἔχθρα. νικᾷ γὰρ ἡ ῥητή με τῆς ἔχθρας πολὺ Ai. 1357.

ἐχθρανῇ (ἐχθαρῇ) μὲν ἐξ ἐμοῦ Ant. 93.

ἐχθραντέος. ὅτι ὅτ' ἐχθρὸς ἦμην, ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος, ὡς καὶ φιλήσων αὖθις Ai. 679.

ἐχθροδαίμων. τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ; Oid. 816.

ἐχθρός. ὦς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο δεδορκότ' ἐχθροῖς, ἄστρον ὡς, λάμψειν ἔτι El. 66, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναῖκος 433, γῆθεν ἐνέμενῃ ἡμῖν ἀῤῥωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθρεὼς μολεῖν 454, ἐξ ὑπερτέρας χειρὸς ἐχθροῖσιν

αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδὶ 466, ἐχθροῖς γαμεῖσθαι 594, εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μίσθες 647, τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ 979, ζῴης μοι καθύπερθεν χερὶ καὶ πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν 1091, γελῶσι δ' ἐχθροὶ 1153, ὅπου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι, γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ 1295, φοινίας ἐχθρᾶς ἐλίσσης ἰὸς Tr. 771, ἀεὶ μὲν δέδορκά σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον Ai. 2, ἐχθρός γε τῷδε πάνδρι, καὶ τανῦν ἔτι 78, οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν; 79, ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητα ὁρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις 197, ἐχθρὸν ἄλημα 389, βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν 495, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξεις ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἵου τρόφης 557, νιν χήραν παρ' ἐχθροῖς, παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν 653, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα 665, ὅτ' ἐχθρὸς ἦμην 679, ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν 772, πρὸς ἐχθρῶν τοῦ κατοπτευθεὶς 829, ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν 924, ἐν Τροίᾳ δέ μοι πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμοι 1022, ἐχθρὸν φῶτα 1042, ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν 1355, ἐχθρὸν ὧδ' αἰδῇ νέκυν; 1356, ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος 1377, τοῖσι γενναίοισί τοι τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεὲς Ph. 476, ὃς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρᾳ 666, ὅς γε - ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς ἀρωγὸς 1216, τί μ' ἄνδρα πολέμιον ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς; 1303, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι θέλεις 1386, ἐχθρὸς ὢν τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, κἄπι γῆς ἄνω Oid. 415, τῇδε τῇ πόλει μέγαν σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους Kol. 460, ἦ σε λανθάνει πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; Ant. 10, ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκεῖσθαι δίκη 94, οὔ τοι ποθ' ὑγθρὸς - φίλος 522, ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀναμύνωνται κακοῖς 643, φῦσαι πολὺν τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων 647, ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις 1080, σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα 1162, οὐδεὶς ἐχθρὸς οὕτε φύεται πρὸς χρήματα Aload. XI, 4, ἀδόξους δ' ἐχθροὺς ἔχων Atreus I, 2. βουλῆς οὐδὲν ἐστιν

ἔχθιον κακῆς El. 1047, καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἐχ' ἐχθίω βλέπειν; 1189, οὐδ' οὕνεκ' αὐτὸν – ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν Ai. 1054, οὐδ' ἑαῖδον μοῖρα τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν Ph. 683, τῷ πότμῳ τῷ νῦν φθερεῖσθαι, κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι Oid. 272, πολλὰν ἐχθίων ἔαγη σιγῶσα Ant. 86. ὦ πασῶν κεἶνα πλέον ἀμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι El. 202, ἦ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς ἔχθιστα συμβέβηκεν 262, δουλεύειν ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ 815, οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον 1007, τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ Tr. 1237, τόδ' ἔγχος τοὐμόν, ἔχθιστον βελῶν Ai. 658, δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου δ' ὁρᾶν 818, κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ 1336, ἔμοιγ' ὁμῶς ἔχθιστος ἔσται 1373, τούτῳ ὧν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ 1383, θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ κλύοιμ' ἐχίδνης Ph. 631, πανουργίας δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον 928, ὦ θεοῖς ἔχθιστε 1031, ἀρίστου πατρὸς ἔχθιστος (αἴσχιστος) γεγὼς 1284, πρὸς – τὸν Ἀτρέως ἔχθιστον υἱὸν 1377, λοιμὸς ἔχθιστος Oid. 28, ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω 1519, ἔχθιστον φθέγμα τοῦδ' ἥκει πατρὶ Kol. 1177, ὑπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων Ant. 137, (τὸν) ἔτι δὲ καὶ θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν Oid. 1346.

ἔχιδνα. φοινίας ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο Tr. 771, δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα 1099, τῆσδ' ἀνδροφθόρου πλην- γέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι Ph. 267, θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ κλύοιμ' ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄκουν 632, ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη λή- θουσά μ' ἐξέπινες Ant. 531.

ἐψία Atham. II, 7.

ἑωθινὸς – εἶδον στρατὸν στείχοντα Poimen. III, 1.

ἑῷος. ὡς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ El. 18.

ἑώρα. πλεκταῖς ἑώραις ἐμπεπλεγμένην Oid. 1264.

ἕως. χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω Kol. 477, πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἕω κεκλημάτωται χῶρος εὐανθὲς δέμας Thyest. VI, 3.

Ἕως - ἐλεήσειεν El. 951, **ἐς τοῦθ', Ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ** Tr. 148, **Ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγοῦ** 601, **σώζειν ἐμὲ, Ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί σου** 687, **τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν, Ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς** Ai. 555, **Ἕως ἀνῇ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν, σῶζ' αὐτά** Ph. 764, **οὐδέποτέ γ', - Ἕως ἂν ᾖ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον** 1000, **Ἕως δ' ἂν οὖν πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα** Oid. 834, **αὐτοῦ μέν', οὗπερ ἀφάνης, Ἕως ἐγὼ - λέξω τάδ' ἐλθὼν** Kol. 77, **σιγήσομαι - τῶνδ' Ἕως ἂν ἐκμάθω τίνας λόγους ἐροῦσιν** 114, **νῦν δ' εἴρη ὅπορος ἐξ αὐτῶν, Ἕως ἀπώλεσέν τε κρύτὸς ἐξεκαίλετο** Erigon. II, 1, **προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί, Ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα** u. B. C, 5, **Ἕως ἔτεν κριθώσης οἶνου** CV, 113, b (s. Vorrede).

Ζ.

ζάλη. ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται Ai. 352.

ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους Ai. 137.

ζεῖν. ὀπηνίκ' ἔζει (ἔζη) θυμὸς Kol. 434.

ζευγηλάτης Triptol. IX, 9.

ζευγηλατρίς, ποππύζεται ζευγηλατρὶς u. B. CV, 142.

ζευγνύναι. κόρην γὰρ, οἶμαι δ' οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐζευγμένην παρεισδέδεγμαι Tr. 536, **κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς** Ph. 1025, **γάμοις - μητρὸς ζυγῆναι** Oid. 826, **ζεύχθη δ' ὀξυχόλως - κερτομίοις ὀργαῖς ἐκ Διονύσου, πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ** Ant. 955, **ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία** Tereus VII, 11.

ζεῦγος τριπάρθενον Sisyph.

ζευξίλεως Andromed. VII, 3.

Ζεύς. Nominativ: **ἔστι μέγας οὐρανῷ Ζεὺς** El. 175, **τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς** Tr. 26, **Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ** 251, **ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος** 275, **Ζεύς τἂν συνέγνω** 279, **ἴστω μέγας Ζεὺς** 399, **βιότου τοιαῦτα νέμει Ζεὺς** 1022, **κοὐδὲν τούτων, ὅ τι μὴ Ζεὺς** 1278, **ἀπερύκοι καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος**

Ἀργείων φάτιν Ai. 187, Ζεὺς ἔσθ', ἴσθ' εἰδῆς, Ζεύς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν, Ζεύς, ᾧ δέδοκται ταῦτα Ph. 989, ὡς πάλαι πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ Ζεὺς 1443, ἀλλ' ὅμως οὖν Ζεύς, ὅ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ Oid. 498, εἰ Ζεὺς ἔστι Ζεὺς Kol. 623, Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη 882, τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἄμαρ 1079, σφῷν δ' εὐόδοιη Ζεὺς 1435, κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος 1606, ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν, ἀπ' Οἰδίπου κακῶν ὀπαδὸν οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ; Ant. 2, Ζεὺς μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει 127, ἴσταται Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεὶ 184, εἴπερ ἔχει Ζεὺς ἔτ' ἰᾷ ἐμοῦ σέβας 304, οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε 450, Διὸς ναίων Ζεὺς ὁμέστιος βροτῶν Nipt. 1, 3, οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι Polyxen. III, 3, καὶ πάνδ' (ἔφατο) ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεύς Phaidr. IV, 5, ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσοι κακά VIII, 2, τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα, σὺ χρυσόμορφος u. B. L, 1, ἤδη γὰρ ἕδρα Ζεὺς ἐν ἑσχάτῳ θεῶν LXXXII, 5, Ζεὺς νόστου ἄγοι LXXXVI, 1. Genitiv: ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος El. 149, Διὸς εὔφρονι βήματι μολόντα 163, τοὺς ἐκ Διὸς εἰκὸς ἔστι πάνθ' ὁρᾶν 659, ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός-; 823, οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν 1063, τῶνδε φερομένων ἄριστα τᾷ Διὸς εὐαβείᾳ 1097, ὁ πλειὼς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης πα παῖς Tr. 19, μὴ πρὸς σὺ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος Διὸς καταστράπτοντος ἐκκλέψῃς λόγον 437, ἦλθε - παῖς Διὸς 513, χῷ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας 566, ὁ Διὸς Ἀλκμήνης κοῦρος 644, τῷ Διὸς αὐτόπαιδι 826, τὸν Διὸς ἄλκιμον γόνον 956, ὃς τήνδ' ἄτην χωρὶς Ζηνὸς κατακτήνῃσει 1003, ὦ Διὸς αὐθαίμων, γλυκὺς Ἅιδας 1039, ἄκοιτις ἡ Διὸς 1048, ὦ Διὸς ἀκτὶς 1086, ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος 1106, Ἀλκμήνην, Διὸς μάτηρ ἄκοιτιν 1148, ὄμνυ Διὸς νῦν τοῦ με φύσαντος κάρα 1185, οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον; 1191, πληγὴ Διὸς Ai. 137, Ταυροπόλα Διὸς Ἀρτεμις 172, ἃ Διὸς ἀλκίμα θεὸς 401, ἡ Διὸς γοργῶπις ἀθάμαστος θεὰ 450, πρὸς ἑφεστίου Διὸς 492, Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς Παλλὰς 952, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον Διὸς

σκῆπτον ἀνάσσεται Ph. 140, Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διὸς 892, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου 484, τὸν πελάταν λέκτρων Διὸς Ἰξίονα 677, τὸν τοῦ Διὸς παῖδα 802, τὰ τόξα μου ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει 943, πρὸς ἀραῖον Διὸς 1183, ἀπάμοσ' ἀγνοῦ Ζηνὸς ὕφιστον σέβας 1289, τὰ Διὸς-βουλεύματα 1415, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς ἱερεῖς, ἐγὼ μὲν Ζηνὸς Oid. 18, ὦ Διὸς ἀδυεπὴς φάτι 151, θύγατερ Διὸς, ἄμβροτ' Ἀθάνα 159, ὦ χρυσέα θύγατερ Διὸς 188, ὁ Διὸς γενέτας 470, ἢ σεισμὸν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας Kol. 95, εἰ Ζεὺς ἔστι Ζεὺς, χῷ Διὸς Φοῖβος σαφὴς 623, ὃ γὰρ εἰσοράων κύκλος λεύσσει νιν Μοῖρον Διὸς, χ' ἁ γλαυκῶπις Ἀθάνα 705, ὅσῳ περ καὶ σαφεστέρων πλύω, Φοίβου τε, πατρὸς Ζηνὸς, ὃς πείνων πατὴρ 793, εἴπερ ἔστιν ἡ παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις 1382, Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἄξεται βροντὴ πρὸς Ἅιδην 1460, μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἢ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐπιῤῥάξασα; 1502, χῷ πάντ' ἄϊων Διὸς Ὅρκος 1767, εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρας τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκίου κυρεῖ Ant. 487, Ζηνὸς ταμιεύσασκε γονὰς χρυσοῤῥότους 949, οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ 1040, φέρειν - ἐς Διὸς θρόνους 1041, Διὸς βαρυβρεμέτα γένος 1116, παῖ Διὸς γένεθλον 1149, Θρῇσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου Tham. III, ἵν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους Ion I, 1, μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα Kolch. II, Διὸς Σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος Naupl. I, 1, πᾶς - Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος; Polyx. III, 7, οὐκ ἔστι πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας Tereus V, 3, Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων u. B. XXIII, 15, τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην (Ἐργάτιν) LX, 2, 2, ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι LXXXIV, 2, χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξανασταφῇ LXXXVII, ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἰανθῇ χαρᾷ LXXXVIII. Dativ: ἔνθ' ὁρίζεται βωμοὺς, τελεῖ τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διΐ Tr. 238, εὐτ' ἂν ἀγνὰ θύματα ᾖξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως 288, ἔνθα πατρῴῳ Διΐ βωμοὺς ὁρίζει, τεμενίων τε φυλλάδα 753, ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος

θρόνων ἀϊδῶς ἐπ' ἔργοις πᾶσι Kol. 1267, ἔλιπον Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη Ant. 143. Accusativ: τίς ὧδε τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; Tr. 140, Ζῆν' ἔχων ἐκώμοτον 1188, Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ Ph. 1324, πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία ξύναιμον Ant. 658. Vocativ: ὦ Ζεῦ El. 766, 1466, Tr. 200, 983, 996, Ai. 387, 708, 824, 861, Ph. 908, 1233, Oid. 738, 1198, Kol. 221, 810, 532, 642, 1456, 1471, 1748, Ζεῦ Ant. 604, ὦ Ζεῦ τροπαῖε Tr. 203, (ὦ Ζεῦ), πυρφόρων ἀστραπῶν κράτη νέμων (ὦ Ζεῦ) πάτερ Oid. 200, ὦ κρατύνων, εἴπερ ὀρθ' ἀκούεις, Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων 904, Ζεῦ ἀλεξῆτορ Kol. 143, ἰὼ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν, πανυπέρτα 1085, Ζεῦ ἄναξ 1485, Ζεῦ παυσίλυπε Naupl. I, 1.

ζῆλος. οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει Ai. 503, οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐκιβδήκων Oid. 1526, ὅτι ὀδυρῷ κατ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων Kol. 943.

ζηλῶ σε τεᾶ κραῖ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ El. 1027, καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω, ὅθ' οὕνεκα – Ai. 562, πολλά σε ζηλῶ βίου Tereus VI, 1, ζηλῶ Phil. Tr. IV, 3.

ζηλωτός. Κρέων ἦν ζηλωτός – ποτε Ant. 1161.

ζημία. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λάγου τούτου φέρει Oid. 520, ζημίαν λαβεῖν u. B. CV, 94.

ζῆν. 1.) Praesens, Indicativ: οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ', ἐπαρκούντως δέ μοι El. 354, ἢ ζῶ βίον μοχθηρὸν 599, ἢ ζῇ γὰρ ἀνήρ; 1221, ζῶσιν οἱ γᾶς ὑποκείμενοι 1417, ζῇ γὰρ προκτὴς Tr. 976, ἢ ζῇ; 977, ὅσοιπερ ζῶμεν Ai. 126, δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανὼν 1127, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι τοῦτ' αὖθ', ὅτι ζῶ, σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας Ph. 1022, ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς 1048, σὲ δὲ ζῇν, ὥσπερ ἤδη ζῇς, ἄνευ σωτηρίας 1396, σὺ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ δόξῃ Oid. 410, ἐπεὶ ζῇ 986, καὶ τῶν θανόντων, χἠπάσοι ζῶμεν πέρι Ant. 214, εἰ κατὰ ζῇ ταῦτα 457, ὅστις ἐν πολλοῖσιν, ὡς ἐγώ, κακοῖς ζῇ 464, σὺ μὲν ζῇς 559, αἱ νέαι γὰρ ἐν πατρὸς ἥδιστον ζῶμεν ἀνθρώπων βίον Tereus VII, 4; Coniunctiv: λύπη δ', ἐὰν ζῶ El. 822, χὤταν τις εὖ ζῇ Ph. 505, κἂν ζῶσι,

κἂν θάνωσιν 1444, ὥσπερ ἂν ζῶ Kol. 1361,; Optativ: ζώης μοι κεθύκεροθεν χερὶ καὶ πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν El. 1090, οὐ γὰρ ἂν κακῶς, οὐδ' ὧδ' ἔχοντες, ζῷμεν Kol. 799; Imperativ: ζῆ (ζῇ) τύραννον σχῆμ' ἔχων Ant. 1169, ζῆ, πῖνε, φέρβου Dan. 6; Infinitiv: εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ ζῆν El. 340, ὅτι ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν 989, τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι 1043, τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ Tr. 168, ζῆν κακῶς κλύουσαν 721, τί γὰρ δεῖ ζῆν με, σοῦ τεθνηκότος; Ai. 393, καλῶς ζῆν 479, τούσδε μὴ ζῆν ἔδει Ph. 418, σὲ δὲ ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῆς, ἄνευ σωτηρίας 1396, εἰκῆ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις Oid. 979, οὔ καιρὸς ἀεὶ ζῆν 1513, ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδε Kol. 798, εἴπερ ζῆν φιλεῖς 995, χὥταν εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνῇ 1581, σὺ μὲν γὰρ εἶλου ζῆν Ant. 555, οὐ τίθημ' ἐγὼ ζῆν τοῦτον 1167, τοὶ ζῆν οὐδὲν ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ Akris. VII, τὸ ζῆν παντὸς ἥδιστον γέρας VIII, 1, λῷστον τὸ ζῆν ἄνοσον Kreus. V, 2, τὸ ζῆν κακῶς Poleus IV, οὐ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν u. B. XXVII, 2, τοῖσδε μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἐστι LVIII, 8, 4; Participium: ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ ὑμνήσεις κακά El. 381, ἐξ ὑπερτέρας χερὸς ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδὶ 456, ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ 650, σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε 811, ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος 985, ζῶν κακῶς 1082, τοῦ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος 1219, μιᾷ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε καὶ ζῶντα 1315, εἰ πατήρ μοι ζῶν ἔκειτο 1316, ζῶν τοῖς θανοῦσιν οὔνεκ' ἀνταυδᾷς ἔσα 1478, ποῦ δῆτα νῦν ζῶν, ἢ θανών, ἀγγέλλεται; Tr. 73, ζῶντ' ἐπίστω 182, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι 233, ἰσχύοντά τε καὶ ζῶντα, καὶ θάλλοντα, κοὐ νόσῳ βαρὺν 235, μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι 305, ὅσα ζῶν κεῖνος εἶπε 581, μηκέτ' εἶναι ζῶσαν 785, καί νιν αὐτίκα ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκόθ' ἁρτίως 806, ὅτι καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην 1111, ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών 1168, χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν 1169, τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι κανδήσας βοῶν Ai. 62, εἰ ζῶν

Ἀχιλλεὺς – κρίνειν ἔμελλε 442, ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν 509, ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν 755, ἔτι ζῶν τοῦδέ σοι μέλειν ἐφίετο 990, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν 1070, οὐδ' ἔτλης παρὼν θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα 1385, βλέπειν τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν Ph. 858, οὐκ ἦν ἔτι ζῶν 412, ζῶντός γ' ἐκείνου 413, τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ; 444, ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Ὀιταίαν χθόνα 479, ἐν ζῶσιν νεκρὸν 1018, σὺ μὲν γέγηθας ζῶν 1021, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν ἥκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων 1312, τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων Oid. 45, τὰ δ' ἀεὶ ζῶντα περιποτᾶται 482, εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα 985, τῆς ζώσης φόβος 988, ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος; 1045, τὸ μηδὲν ζώσας 1188, ζῶν τυφλὸς 1368, ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν 1450, ὃν μήτηρ τέ μοι πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον 1453, σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τε Kol. 390, οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοὶ 999, τάσδε πάρειμ' ἄγων ζώσας 1147, ἐκεῖ σὺ μοι ξώντί γ' αὖθις ἕξετον 1486, ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ Ant. 3, θανὼν καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται 210, πρὶν ἂν ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν 309, ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή 525, ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς 750, κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι 774, ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας Ἅιδας ζῶσαν ἄγει τὰν Ἀχέροντος ἀκτὰν 811, αὐτόνομος, ζῶσα, μόνη δὴ θνατῶν, Ἅιδαν καταβήσῃ 821, οὔτ' ἐν βροτοῖς, οὔτ' ἐν νεκροῖσι μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν 852, εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει στέγῃ 888, ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφὰς 920, οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν 1173, χρὴ δὲ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν, αὐτὸν ὡς θανούμενον Akris. IX, 2, ὡς ἄρ' – κενὴν ἑτερπόμην σον τέρψιν εὐλογουμένου, ὡς ζῶντος Teukr. III, 3, ζῶντι ποδὶ χρώμενον u. B. LXXVIII, 3. 2.) Imperfectum: ἐκεῖ ταῦν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγὼ El. 323, οὗτος δ' ἂν ἔζη

Ai. 1060, ἔζης ἄρ', οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾅιδου θανών; Phaidr. X, 1.

ζητεῖν. οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀνθηλίους ζητεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον πακὴν Ai. 806, ὃθ' οὗνεκ' αὐτὸν — ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν 1054, ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν Oid. 266, φονέα σε φημὶ τἀνδρὸς, σὺ ζητεῖς κυρεῖν 362, ὃν πάλαι ζητεῖς ἀπειλῶν 450, εὖ νῦν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆιδε γῆς 658, ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν 1112, ζητοῦσα τὴν σὴν παῦ κατοικίσης τροφήν Kol. 862, τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ u. B. LX, 1, 2, τὸ δὲ ζητούμενον ἀλωτὸν Oid. 110.

ζήτημα. τὸ δὲ ζήτημα, τοῦ πέμψαντος ἦν Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε Oid. 278.

ζήτησις. πῶς — ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά; Tr. 55.

ζητητέος. πεῖρά τις ζητητέα τοιάδε Ai. 470.

ζητητός. σὲ τοῖς ἐπεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ', εὐνοίας χάριν Kol. 890.

ζόη. οὐδὲν γὰρ ἄλγος, οἷον ἡ πολλὴ ζόη (ζωὴ) Skyr. V, 1.

ζύγαστρον. κᾆθηκα συμπτύξασ' ἁλαμπὲς ἡλίου κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον Tr. 692.

ζυγὸν oder ζυγός. καξισώσαντες ζυγὰ ἡλανυέτην El. 738, θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐξόμενον πόντοπόρῳ ναῒ μεθεῖναι Ai. 249, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωρουῦμεν 944, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον Ant. 291, λασιαύχενά θ' ἵππον (ὄν) ἄξεται ἀμφίλοφον ζυγὸν 352, τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκης Tereus VIII, 7.

ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται El. 702.

ζώειν. οἷα Χρυσόθεμις ζώει καὶ Ἰφιάνασσα El. 158, ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρῄζει τοῦ μετρίου παρεὶς ζώειν Kol. 1213, ζώοι τις ἀνθρώπων, τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων u. B. XXVII, 4, 1.

ζωή. τὰν δ' ἀνθρώπων ζωὰν ποικιλομήτιδες ἄται πημάτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις Tereus IX, 1.

ζῶμα. δὸς αὐτῷ τήνδ' ἁλιπαρῆ τρίχα, καὶ ζῶμα τοὐμὸν, οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον El. 452.

ζωστῆρι προσθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων Ai. 1030.

Η.

ἦ 1.) bekräftigend: El. 622, 1089, 1456, Ai. 1366, 1413, Ant. 323, 484, (οἱ) Skyr. IV, 1, u. B. XXXVIII, 3, CV, 67, ἦ – ἄρα u. B. XV, 2, 1, ἦ γὰρ Ai. 1330, ἦ καὶ Tr. 379, ἦ κἂν El. 314, ἦ πάρα El. 312, 1278, Ai. 1359, ἦ μὴν Tr. 256, 1187, Ph. 593, Kol. 816, ἦ που (ἦ ποθ') Tr. 846, 847, Ai. 382, 622, 850, 1229, (ἦ που) Ph. 214, 1130, Kol. 1059, ἦ φα Ai. 172, 954, ἦ τ' ἂν οὐκ ἂν ἦν Kol. 1366. 2.) fragend: El. 407, 940, 1177, 1351, 1355, 1497, Tr. 977, Ai. 108, (ἦ) 342, 1097, Ph. 369, 622, 810, 1376, (ἦ) Oid. 532, 943, 998, 1041, 1043, 1120, 1163, Kol. 30, 81, 195, 331, 478, 527, 596, 1102, Kdlch. IV, 1, ἦ γὰρ und ἦ – γὰρ El. 1221, 1222, Ai. 1133, Ph. 248, 654, Oid. 1000, 1089, 1173, Kol. 64, 863, Ant. 44, 574, ἦ γάρ τι Ph. 322, ἦ – δὴ El. 885, Ph. 565, ἦ – δῆτα Oid. 429, ἦ καὶ El. 663, 861, 1452, Tr. 246, 398, 1213, Ai. 38, 44, 48, 97, Ph. 1070, Oid. 368, 757, 1045, Kol. 299, 406, Ant. 403, 752, ἦ μὴ El. 1508, Oid. 1012, ἦ μὴν Tr. 1186, ἦ – οὖν Ph. 121, ἦ που Ai. 1008, Ph. 204, ἀλλ' ἦ und ἀλλ' – ἦ s. unter ἀλλά.

ἦ 1.) trennend (oder) a.) einfach, zwischen Nominibus: (ἦ καὶ) El. 965, Tr. 447 (τὸ – ἦ), 502, (ἦ καὶ) 944, 1254, Ai. 126, 137, 190, 802, 1015, 1193, Ph. 184, 309, 946, Oid. 659, 884, 1037, Kol. 880, 917, 1062, Ant. 60, 1144, 1245, Laok. II, 2, Naupl. II, 2, zwischen Verbis und Participiis: El. 852, 565, 1294, Tr. 75, 611, Ph. 398, Oid. 100, 309, Kol. 881, 1074, zwischen Sätzen: (ἦ τοι) El. 498. Ai. 248, Ph. 983, 1341, Oid. 670, 825, 891, Ant. 779, Achill. III, 1; b.) mehrfach: ἦ – ἦ El. 845, 435, 890, 1125, 1320, Tr. 79, 100, 113, 166, 847, 806, (ἦν) Ai. 119, 130, 179, 337, 479, 1244, Ph. 43, 488, 497, 593, 1205, Oid. 145, 155, 489, 641, 1337, 1411, Kol. 10, 584, 1047, 1306, 1661, 1685, Ant. 663, 689, u. B. XXXI, 2, 2, ἦ – ἦ καὶ Oid. 233, ἦ που – ἦ Ph. 214 – 217, ἤ τοι – ἦ Tr. 150, Ant. 1182, ἦ – ἦ – ἦ Tr. 83 – 85, 785, Kol. 95, 1281, Ant. 707, 1081, Skyr. IV, 6, ἦ – ἦ – ἤτοι (ἦ τὸν)

Alet. VI, 1, ἤ που – ἤ φα – εἴτε Ai. 176, ἤ – ἤ – ἤ – ἤ Kol. 251. 2.) trennend in der Frage, oder trennend und fragend zugleich, a.) einfach: El. 318, (ἦ καὶ) 591, 823, 1343, Tr. 73, 187, 239, 308, 390, 882, 969, Ai. 107, (ἦ οὐ) 334, 532, 543, 739, 882, 883, 1237, Ph. 28, 136, 157, 158, 222, 563, 601, 1384, Oid. 11, 72, 878, 536, 538, (ἦ οὐ) 555, 704, 965, 1025, 1101, 1124, 1130, 1140, 1162, Kol. 2, 66, 71, 258, 829, 1034, 1502, Ant. 9, 40, 315, 317, 442, 535, 634, 704, Akris. I, 1, Andromed. II, Kolch. III; b.) mehrfach und in besonderen Verbindungen: ἤ – ἤ Kol. 474, ἦ – ἦ (ob – oder) 80, εἰ – ἤ Ant. 1217, ἦ – ἦ Oid. 1168, ἦ – ἦ οὐ Oid. 993, ἦ που – ἦ Ph. 204, πότερα – ἦ El. 1195, 1327, Ai. 265, Ph. 1274, Oid. 960, Kol. 588, 800, 993, 1254, Ant. 1176, πότερον – ἦ El. 310, 766, Ph. 337, Oid. 750, Kol. 961, Ant. 284 – 288, πότερα – ἤ – ἤ Oid. 112, πότερον – ἤ – ἤ El. 539 – 544, Tr. 342, 863. 3.) fragend (etwa): Ai. 102, Ph. 569, Oid. 622, Kol. 316, 643, 822, Kolch. III. 4.) vergleichend (als), a.) mit Comparativis und deren adverbialisch gebrauchten Neutris: El. 543, 598, 1146, Tr. 1019, 1237, Ai. 276, (ἤ καὶ) 1104, 1329, Oid. 55, (ἤ καὶ) 94, 501, 773, 1191, (μεῖζον ἢ φέρειν) 1293, 1368, 1479, (τὰ δὲ κέρδη πολὺ κρείσσονα ἢ μορφὴ καλή) Kol. 578, 598, 791, 796, 890, 1618, Ant. 314, 497, 503, 652, 768, (ἢ καὶ) 923, 1090, (κάκιον ἢ κακῶν) 1231, Aload. VIII, 3, Epig. I, 2, Peleus IV, u. B. XXI, (μὴ) XLIV, 2, LXXXI, 2; b.) mit comparativisch gebrauchten Positivis: (σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν) Tr. 1020, Ai. 966; c.) nach ἄλλος El. 101, 1182, Ai. 1158, Ph. 347, Oid. 595, 820, 1051, Ant. 736, ἕτερος Tr. 835, μᾶλλον El. 1146, Tr. 1068, Ai. 124, 280, 1139, (ἤ – ἤ – τε) 1311, 1315, 1367, Ph. 47, 95, 102, 467, Oid. 524, 585, 588, 1148, Kol. 267, 1144, Ant. 729, 1825, Alet. V, 3, Kedal. I, 2, πέρα Ph. 1277, Kol. 651, πρόσθεν El. 82, 1338, Oid. 360, 796, 832; d.) zwischen einem Nomen und einem Adverbium Tr. 835, Ant. 1090; e.) mit κατὰ Tr. 1019, Kol. 598, 890, Ant. 768.

ἡβᾷν. ὕβρις δέ τοι οὐ πώποθ' ἥβησ', αἰ τὸ σῶφρον (ἡβήσει τῷ σώφρονι) ἔκτο u. B. XLVII, 2.

ἥβη. κἀξεθρεψάμην τοσόνδ' ἐς ἥβης El. 14, κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ ὄλβιος 159, ὁρῶ γὰρ ἥβην, τὴν μὲν, ἔρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ, φθίνουσαν Tr. 547, φύσιν τίν' εἶχε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων Oid. 741, ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' εὔφρονες Tereus VII, 6.

ἡγεῖσθαι. ὅταν εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσῃ σὺ νῷν El. 1088, ποῦ δὲ σοὶ λεῶν ἔξεστ' ἀνάσσειν, ὧν ὅδ' ἡγεῖτ' οἴκοθεν; Ai. 1101, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε 1106, βροτοῖς τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγουμένην Ph. 99, οὐκ αἰσχρὸν ἡγῇ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν; 108, Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν, Νίκη τ' Ἀθηνᾶ Πολιὰς 133, πᾶλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων 386, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος 1323, ὡς τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ Ζεὺς 1442, ἡγεῖσθε δὲ βλέπειν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν Kol. 278, δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς οἴκοι διαίτης 351, σοῦ καλῶς ἡγουμένου Ant. 638, ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρὸν 1167.

ἡγεμών. ἦν ἡμῖν Λαΐὸς ποθ' ἡγεμὼν γῆς τῆσδε Oid. 103, κἀξ ὁδοῦ μ' ὃ θ' ἡγεμὼν αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην 804, ὅταν ὁ κύριος παρῇ τις ὑμῶν, ὅστις ἐστὶν ἡγεμὼν Kol. 289, ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σοφῶν αὖ πέφασμαι καινὸς, ὥσπερ σοφὸ πατρὶ 1542, ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμὼν, ἄλλοις δ' ἐγὼ Ant. 1014.

ἡγητήρ. ἄθικτος ἡγητῆρος Kol. 1521. S. auch ὑφηγητήρ.

ἡδέ. Φερητίδης δ' Ἄδμητος, ἠδ' ὁ Δωτιεὺς Λαπίθης Κορωνὸς Lemn. I, 1, κρημνούς τε καὶ σήραγγας, ἠδ' ἐκπετείας αὐλῶνας Skyth. III.

ἥδεσθαι. φέροντες οἷ' ἂν οὔτε τις δόμων ἀπώσαιτ', οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών El. 1325, εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα, οὐχ ἥδομαι Tr. 374, αὐτὸς μὲν ἥδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς Ai. 272, ὁρῶντες ἃ 'ν ἡδώμεθα 1085, ὃς μηδ' αἰνοχύτου πώματος ἥσθη δεκέτη χρόνον Ph. 715, ἀλλ' ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα ἀνώδυνον βλέποντα 882, ἥσθην πατέρα τε σὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε 1314,

οὐδ' ἡσθήσεσθαι τῇ ξυμφορᾷ Oid. 453, τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχα, ἥδοιο μὲν 937, ὅστις ἥδεται λέγων ἀεὶ Alet. III, 1.

ἡδέως εὖδουσαν Tr. 175, οὔτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως θρῴης μέτα Ant. 70, ἀλλ' ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅμα 436.

ἤδη in der Frage: Ph. 466, 836, 1071, Kol. 885, bei Substantivis und ohne Verbum: Ai. 1251, Ph. 15, Oid. 1245, u. B. LXXXII, 5, bei Adiectivis: El. 58, Tr. 81, 168, 595, 599, 921, Ai. 264, 1402, Ph. 454, 600, Oid. 754, Kol. 1619, nach Pronominibus demonstrativis: El. 1115, Ph. 812, Oid. 531, 754, 847, Kol. 1586, correlativis Oid. 558, bei Verbis, und zwar bei dem Praesens im Indicativ: El. 17, 58, 814, 1115, Tr. 44, 595, 599, Ai. 592, Ph. 466, 899, 964, 1209, 1396, 1462, Oid. 23, 298, 531, 847, 908, Kol. 614, 1291, 1551, 1586, Ant. 801, 1062, im Coniunctiv: Tr. 333, Kol. 1541, Ant. 581, u. B. C, 2, im Optativ: El. 637, Tr. 624, Kol. 725, im Imperativ: El. 78, Tr. 921, Ai. 100, 578, Ph. 1177, Oid. 1521, im Infinitiv: Tr. 168, im Infinitiv als Imperativ: Oid. 462, im Participium: Ai. 451, 1275, 1277, Oid. 73, 847, Kol. 510, 768, 1586, Ant. 132, Achai. VII, 1, bei dem Imperfectum: Ph. 354, 600, 1218, Oid. 1133, 1511, Kol. 437, 440, 768, bei dem Perfectum im Indicativ: El. 92, 185, Tr. 1056, Ai. 1402, Achai. VII, 1, im Coniunctiv: El. 1057, im Participium: El. 58, Ph. 600, bei dem Aoristus im Indicativ: El. 62, 416, Tr. 50, Ai. 1142, Oid. 981, 1299, Kol. 885, im Coniunctiv: Tynd. 2, im Imperativ: Kol. 108, 1437, im Infinitiv: Ai. 245, Kol. 1291, 1586, bei dem Futurum im Indicativ: Ph. 454, 836, 1071, 1103, Kol. 1619, bei Zahlwörtern El. 726, Tr. 44, Ph. 812, 854, bei Adverbiis und in besonderen Verbindungen: ἤδη – πολλάκις El. 62, πολλά τοι – ἤδη 416, ἤδη – πάλιν 814, πολλὰ μὲν – ἤδη Tr. 50, πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς Ai. 592, ἤδη ποτὲ 1142, ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη Ph. 899, ἤδη – ὕστερον – εἰσοκίσω 1103, νῦν – ἤδη 1177, ἤδη καὶ πάλαι 1218, νῦν δ' – ἤδη 1462, ἄγαν ἤδη Oid. 23, πόσον τιν' ἤδη δῆτα χρόνον 558,

τὸν ἤδη Δίειον πάλαι νεκρὸν 1245, νῦν (νῦν) – ἤδη 1521, ὅτ' ἤδη – τοτηνίκ' ἤδη Kol. 437 – 440, τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν 510, ἤδη – ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ 614, ἤδη καὶ 1586, Ant. 1062, πέλας ἤδη 580, νῦν δ' ἤδη 801, πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος διεκπερανθῇ Tynd. 2.

ἡδονή· ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει El. 286, ὑφ' ἡδονῆς τοι διώκομαι 871, εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή 891, οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε; 921, μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς 1153, τὰ δὲ δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην 1272, μή μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἡδρυὰν, μεθέσθαι 1277, μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν θάνῃς 1503, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν Tr. 197, ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ 629, ἦ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις Ai. 382, τί δέ ποτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ στερητὸν, ἢ προσήγορον ξ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ; Oid. 1339, ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν (τῆσδέ γ') ἡδονῆς τύχοις; Kol. 780, οὗ χάριν δεῦρ' ἦξα θᾶσσον, ἢ καθ' ἡδονὴν κοδὸς 890, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με λέγοντες 1204, ἐπεὶ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν 1604, ἡ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ Ant. 393, μή νύν ποτ' – τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὔνεκ' ἐκβάλῃς 648, ἀλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονὴν 1171, πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Akris. III, 2, ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονὴ Thyest. IV, 1, φέρω γὰρ ἡδονὰς El. 873, ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα, κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην 1302, ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον Tr. 147, φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν Ai. 266, τὰς ἡδονὰς ὅταν προδῶσιν ἄνδρες (ἀνδρὸς) Ant. 1165, τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποναινίους Achill. I, 5, ἢ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθοῦσά με ἔσαιν' Ἐριννὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον Teukr. III, 4, χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε u. B. XI, 2.

ἡδυεπής. ὦ Διὸς ἀδυεπὴς φάτι Oid. 151.

ἡδυμελής. τά τ' ἐν Ἕλλησι ξόαν' ἡδυμελῆ Tham. II, 2.

ἡδύπνοος· ἀδυπνόων – ὀνειράτων El. 480.

ἡδύπολις. σοφὸς ὤφθη, βασάνῳ δ' ἡδύπολις Oid. 510.

ἡδύς. ἡδεῖαν φάτιν El. 66, λόγους ἡδεῖς 667, ὕπνον

– ἡδὲν 781, ἀδεῖα μὲν, ἀντία δ' οἶσω Tr. 122, ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν Ph. 81, ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι 1020, ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδὺς (βαίνει) Oid. 82, πειστέον, κεἰ μηδὲν ἡδὺ 1516, οὐ γὰρ αὐδᾷν ἡδὺ τἀκίνητ' ἔπη Kol. 624, εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν 633, εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα, τόδ' ἡδὺ 640, ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος φίλων οὔθ' ἡδύς, οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετο Ant. 12, ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ καὶ βραχὺν χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Mys. I, 1, ἡδὺ ξανῆσαι, καὶ προγυμνάσαι χέρα Poimen. VI, 9, τὸ κέρδος ἡδὺ u. B. LVIII, 3, ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν Ai. 1011, πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ; Oid. 592, ἥδιστον δ' ἔχων ποδῶν ὑπηρέτημα El. 1357, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοὶ 1360, πορευέσθω στέρας οὕτως ὅπως ἥδιστα Tr. 830, οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν; Ai. 79, ἥδιστος δεσμώτης ἔσω θακεῖ 105, ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος 554, ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἥδιστος δ' ἀνὴρ Ph. 530, τὰ τῶν τεκόντων δμμαθ' ἥδιστον βλέπειν Oid. 999, ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ ἥδιστα προσφωνήματα Kol. 325, ἐκεῖ – ἥδιστον δέ μοι τὸ κατθανεῖν ἦν 434, ἐμοὶ μέν ἐσθ' ἥδιστον, εἰ – 802, τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι, ἥδιστον Ant. 488, τὸ μανθάνειν δ' ἥδιστον εὖ λέγοντος 1032, τὸ ζῆν παντὸς ἥδιστον γέρας Akris. VIII, 1, τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος ταγοῦσιν ἡδίστην ἕδραν Aload. XI, 3, ἥδιστον δ' ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Kreus. V, 2, ἥδιστον ζῶμεν ἀνθρώπων βίον Tereus VII, 4, τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων u. B. XXVII, 4, 2, Νύσσαν, ἣν ὁ βούκερως Ἴακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει XCIV, 3.

Ἡδωνοί. παῖς ὁ Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεὺς Ant. 956.

ἡθάς εἰμί πως τῶν τῆσδε μύθων El. 372.

ἦθος. οἵδε-τ' ἠθέων λεκτοὶ Oid. 18.

ἦθος: εἰ τούμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς Ai. 595, μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει Ant. 705, ὦ μιαρὸν ἦθος, καὶ γυναικὸς ὕστερον 746.

ἥκειν. παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων El. 45, ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον 130, σοὶ φέρων ἥκω λόγους ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς 666, μάτην ἄρ' ἡμεῖς ἥκομεν 772, πολλῶν ἂν ἥκοις ἄξιος τυχεῖν 797, μόνος ἥκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς 1201, οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθὲν 1202, ἥκει δόμους ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφρονέστατος Tr. 365, ἦν (γυναῖκα) ἥκεις ἄγων 400, ποῖ γᾶς ἥκω; 984, τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων 1122, ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος Ai. 186, δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἥκοι (ἥκῃ) 279, ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς (ὄρνυσος) πολυπόνων Ἀχαιῶν 687, ἥκει φέρων Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν 789, πρὸς ταῦτα, πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν καὶ τὸν στρατηγὸν, ἧκε 1116, μὴ καὶ μάθῃ μ' ἥκοντα Ph. 18, ὁ δ' ἐνθάδ' ἥκων - ὧδ' ἠμείψατο 877, ὡς σὲ πομπόν τε κἀτὸν ἄγγελον ἥκω 501, ἥκει αὖτη διὰ χρόνου 258, πρὸς κακῶν ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρὰ 972, λόγους δ' ἄκουσον, οὓς ἥκω φέρων 1267, τὴν σὴν δ' ἥκω χάριν, οὐρανίας ἕδρας προλιπών, τὰ Διός τε φράσων βουλεύματά σοι, κατερητύσων δ' ὀδὸν 1413, τίν' ἡμῖν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων; Oid. 86, ὁρᾷς ἵν' ἥκεις; 687, Kol. 937, σκόπει κλύων, τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα Oid. 953, ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμὰς 1492, ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω 1519, μανθάνειν ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἃ 'ν ἀκούσωμεν τελεῖν Kol. 12, τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκειν λόγος οὐδὲν ἄξοντα 133, ἥκω ἱερὸς εὐσεβής τε, καὶ φέρων ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδε 287, ἥκεις; 327, νῦν δ' αὖ τίν' ἥκεις μῦθον πατρὶ φέρουσα; 357, ἥκεις οὐ κενή γε 359, ποῖον κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων; 579, ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾷν τι βουληθεὶς 732, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι σθένουσαν ἥκων μέγα 784, ἥκεις ἔμ' ἄξων 784, ἔξοιδά σε οὐ φιλόν, οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν 1030, ἔχθιστον φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρὶ 1177, βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει 1227, μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαῖσιν ἥκειν 1266, ἥκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου τελευτὴ 1472, ἥκω - κόφην ἄγων τήνδε Ant. 394, ὅπως ἥκομεν, πρὸς σοῦ τὰ δεῖν'

ἐκεῖν' ἐκπεπληγμένοι 407, ἆρ' ἀχνύμενος τῆς μελλογάμου τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης; 629, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε 988, τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; 1172, τὰ δ' ἐν δόμοις ἔοικας ἥκειν, κἀὶ τάδ' ὄφεσθαι κακὰ 1280, ἥκει δῆμον τὸν Δυρκίου Inach. XI, 6 (s. Verr.), οὔνεχ' ἥκέ μοι γένει τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' ἐς πλεῖστον πόλεως Kol. 738, εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον 905, εἶτ' ἄφοῤῥον ἥξομεν πάλιν El. 58, ὅταν κλύῃ τινὸς ἥξοντ' Ὀρέστην 294, τοῦ καπηλεύοντος τί φῄς, ἥξοντος, ἢ μέλλοντος; 318, ἥξει καὶ κολύπους. καὶ κολύχειρ ἀ – Ἐριννὺς 488, σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρὸν ποτε 811, τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν ἥξειν Tr. 186, φρόνει νιν ὡς ἥξοντα 289, ἥξει γὰρ αὐτὰ Oid. 341, οὐκοῦν ἅ γ' ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοὶ 342, ὡς αὐτὸν ἥξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν 718, ἀλλ' εἰς τάδ' ἥξεις, μὴ λέγων γε τοὔνδικον 1158, ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' (ἵξετ') εἰς ὁμιλίας, ποίας δ' ἑορτάς; 1489, σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα Kol. 94, καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν ἥξοντα βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου 397, οὔτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ ὄνησις ἥξει 452, ἥξουσιν ἄνδρες 653, τὸ μηδαμᾷ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βασάσαι δότε 1105, ἐπεὶ σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ Ant. 890, κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω φιλῆ μὲν ἥξειν πατρὶ, προσφιλὴς δὲ σοὶ 898, οὔ τοι ποθ' ἥξει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνων Polyid. III, ἥξεις, ἐπείγου μηδὲν, εἰς τὸ μόρσιμον u. B. XXXII, 2, πρὸς δ' οἷον ἥξεις δαίμονα LII, 1.

ἥκιστά El. 82, 800, Tr. 319, Ph. 522, Oid. 623, ἥκιστά γε 1386, οἷν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν Ph. 427, ὅποι ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν 483, ἧδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι Oid. 1058, ᾗ δ' ἥκιστ' ἔχων μακάρτατος Mys. II, 2.

Ἠλέκτρα. ἆρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα; El. 80, παῖ – δυσταλαίνης Ἠλέκτρα ματρὸς 121, πρόδοτος μόνα σαλεύει Ἠλέκτρα 1075, ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; 1177, Ἠλέκτρα 1171, 1366.

ἤλεκτρος. περδαίνετ', ἐμπιλᾶτε τὸν πρὸ (πρὸς) Σάρδεων ἤλεκτρον Ant. 1088.

ἡλίκος. ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα βωμοῖσι τοῖς σοῖς Oid. 15.

ἥλιος. ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἐᾷς κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ El. 17, ἔνθα μή ποθ' ἡλίου φάεος προσόψει 380, ἡνίχ' Ἥλιος δείκνυσι τοὔνομα 424, ἡλίου τέλλοντος 699, ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ ποῦ φαέθων Ἅλιος, εἰ—; 825, φλογιζόμενον Ἅλιον, Ἅλιον αἰτῶ τοῦτο Tr. 96, ὅπως—μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου, μήθ' ἕρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον σέλας 606, ἁλμπὲς ἡλίου—δῶρον 691, ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν ἐφρηλατῶν, Ἥλιε Ai. 846, τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω πανύστατον δὴ 857, τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν (βολὰν) πέλευθον 877, ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ κάρφεστιν ἐνθάκησις Ph. 17, ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος μόνος δέδωκας 668, ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος τανύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν 1360, νὺ τὸν πάντων θεῶν (θεῶν) πρόμον Ἅλιον Oid. 661, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου 1426, πολλοῖσιν ὄμβροις ἡλίου τε καύμασι μεχθοῦσα τλήμων Kol. 350, ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος 869, ἔστ' ἐν αἰθέρι μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος Ant. 416, μὴ πολλοὺς ἔτι τρόπους (τροχοὺς) ἀμιλληθρᾶς ἡλίου τελῶν 1065, Ἥλιε θάσσετα, καὶ πῦρ ἱερὸν Rizot. II, 1, Ἥλιε, φιλίππειος Θρᾳξὶ πρέσβιστον σέλας Tereus XIV, πᾶς προσκυνεῖ συρέφοντα κύκλον ἡλίου u. B. XG, 2, Ἥλιος οἰκτείρειέ με (ἡλίειο κτείρειε ἐμὲ), ὃν οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν, καὶ πατέρα πάντων XCI, 1.

ἡλιοστερής. κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει Kol. 313.

ἡλιῶτις. ἀκτῖν ἐς ἡλιῶτιν Tr. 697.

ἦμαρ. ἔστ' ἂν—λεύσσω τόδ' ἦμαρ El. 106, κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ θάλλοντα μᾶλλον ἢ μειναρθίνοντα 259, τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσθεῖσα; Ai. 475, εἶρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε Λέανδρ' ὑπὸ σκηναῖσιν 753, σὺν δ' ἦμαρ ἤδη δεύτερον

πλέοντί μοι Ph. 854, ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ 530, πῶς ἀεὶ καλούμενος οὕτω κατ' ἦμαρ, οὐ δύνῃ μολεῖν ποτε; 798, τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ ἔσται; 1089, καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ λυπεῖ, τί πράσσει Oid. 73, τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται 199, Θάλλει – ὁ παλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ νάρκισσος Kol. 682, αἴλιν ἐπ' ἤματι αὐτύπος πεδίων ἐπινείσσεται 688, τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἄμαρ 1079, ὅπως μηπέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω Ant. 1333, τῇ δὲ Βάκχειος βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει Thyest. VI, 3, εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύκον 5, τὰ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων u. B. XXVII, 4, 1.

ἡμέρα. ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι El. 201, εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν 278, ὅλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ 674, ἄλλης ἡμέρας – εἰσῆλθε 698, ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον, οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἡδὺν 780, ἡμέρᾳ τῇδ' ἀκήλλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδε 783, ἡ δὲ νῦν ἔσως πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν 919, δαίμων τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν, ἡμῶν δ' ἀποῤῥεῖ 999, ὅπως θανὼν ἔκεισα τῇ τόθ' ἡμέρᾳ 1134, νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ θανόντι σὺν σοί 1149, ὡς μάλιστά σ' – ἤχθηρα κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 1363, πρὶν κεῖνος αὐτὸν – δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ τανυοσφάγῳ Tr. 609, νῦν δ' Ἄρης οἰστηθεὶς ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν 654, κανακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ 740, οὐ γὰρ ἔσθ' ἥ γ' αὔριον, πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν 946, ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς 1128, ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια Ai. 131, τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρψειν ἔχει προσθεῖσα, κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν; 475, τανύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ, βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν – δουλίαν ἕξειν τροφὴν 497, παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἀμέρᾳ, λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ 623, ἐξίσταται νυκτὸς αἰανὴς πύπλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν 673, ἐλᾷ γὰρ φύτον τῇδε θἡμέρᾳ μόνῃ δίας Ἀθάνας μῆνις 756, εἶκεν ἔστι τῇδε θἡμέρᾳ 778, καθ' ἡμέραν τὴν νῦν. ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει 801, ὦ φασννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας 856, ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θἡμέρᾳ φανεῖς

1382, νῦν δ' εἰς ἀπαιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ δός μοι σεαυτὸν Ph. 83, ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς 480, κἀφ' ἡμέρας τῆς νῦν προσανδᾷν μήτε τούσδε, μήτ' ἐμὲ Oid. 851, ἦδ' ἡμέρα φύσει σε, καὶ διαφθερεῖ 438, κακὸν δὲ κἄν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ 615, κἀγὼ βαρυνθεὶς, τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν μόλις κατέσχον 781, μὴ δῆτ' - ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν 831, ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἡμέρᾳ 1157, νῦν δὲ τῇδε θἡμέρᾳ στενάγμὸς, ἄτη, θάνατος, αἰσχυνὴ 1283, ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν ἡμέραν ἐπισκοποῦντα 1529, τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν τὴν νῦν ὀπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι; Kol. 3, ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν - οὐδεὶς ἔρατος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν 433, χῶτι τῆς ἐς αὔριον οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας 568, τὰ λοιπά μου μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας 1138, ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον 1364, οὐκ ἔσθ' ὅθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατὴρ 1612, μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ Ant. 14, μίαν καθ' ἡμέραν αὐτόκτονοῦντε 55, ὦ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον 104, ὅτ' οὖν - μίαν καθ' ἡμέραν ὤλοντο 171, φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν ὕπατος 1331, λευκὴν ἡμέραν Ath. II, 9, τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν ὄναρ πνεύσαντα νυκτὸς ἡμέρας μαλάσσεται Akris. VI, 2, ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Kreus. V, 3, πόνῳ πόνον ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν Niob. VI, 3, ἐν φύλῳ ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμέας ἀμέρα τοὺς πάντας Tereus VIII, 3, ἐν οἷς ὁ νοῦς θείᾳ ξύνεστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος u. B. XXX, 2, προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεὶ C, 4, ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν, ὅταν -; El. 266, πολλαὶ πυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, αἳ - 1365, τὸν ἄσκοπον χρόνον - ἡμερῶν ἀνήριθμον Tr. 247, εἴ τις δύο ἢ καὶ πλέονς τις ἡμέρας λογίζεται 944, οὐ διέσχον ἡμέραι τρεῖς, καὶ - Oid. 717, μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰὼν, ἐν αἷς - Kol. 618, ἐκεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω 1216.

ἡμερεύειν. *νῦν δ' ἕκηλά που τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὔτις' ἡμερεύσομεν* El. 787.

ἡμέριος. *τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας νὺξ ἥδε βάρος*; Ai. 208, *ἀμερίων - ἀνθρώπων* 398, *ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων* Ant. 789.

ἡμεροσκόπος. *ὅπως ὁ πρῶτος ἡμιν ἡμεροσκόπος δείκνυσι* Ant. 253.

ἡμέτερος. *πατρὸς - ἡμετέρου* El. 116, *ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα* 1268, *τῶν ἡμετέρων - μύθων* Ph. 1409, *φωνῆς τῆς ἡμετέρας* 1458, *πατρὸς ἡμετέρου* Kol. 1757, *ἐφ' ἀμετέρᾳ γᾷ* Ant. 110, *ἀμετέρων αἱμάτων* 120, *τοῦ πρόπαντος ἀμετέρου πότμου* 861.

ἡμίκακον u. B. CV, 95.

ἡμίλιγδος. *ἀσπὶς μὲν, ἡμίλιγδος ὡς, πυκνὸν πατεῖ* Aichm. II.

ἡμίουτον (*ὄν*) *κουρεῖον ᾠρέθη πόλει* Andromed. V, 1.

ἧμος - ὡρμᾶτο -, τότε - Tr. 155, *ἧμος - θροεῖ, - τῆμος* - 531, *ἧμος ἀριστόχειρ ὅπλων ἐκεῖτ' ἀγὼν πέρι* Ai. 935, *ἧμος - ἐπλησίαζον* Oid. 1134.

ἡμύειν. *χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσε στέγος* u. B. LXXII, 1, 2.

ἦν ἐφῇς μοι El. 554, *ἦν κτάνῃ* 821, *ἦν ἐπίσπῃ* 967, *οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς* 1053, *ἦν εὑρεθῇς* Tr. 411, *ἦν θάνῃς σὺ, καὶ τελευτήσας ἀφῇς* Ai. 496, *ἦν μόλῃ* 688, *ἤν τι καινὸν - κλύῃς* Ph. 52, *ἦν δὲ - μόλωσι* 769, *ἦν προσθίγῃς* 817, *οὐδ' ἦν θέλῃ* 982, *ἦν μὴ ῎ρπῃς ἐκὼν* 985, *οὐδ' ἦν χρῇ* (*χρή*) *με πᾶν παθεῖν κακὸν* 999, *ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος* 1299, *ἦν τάδε ψευσθῇ λέγων* 1342, *ἦν ἐμοὶ πίθῃ* Oid. 321, *ἦν ἓν ἐξείπῃς ἔτι* 748, *ἦν εὑρεθῇ λέγων σοὶ ταὐτὰ* 839, *ἢ φόβους λέγῃ* 917, *ἦν φράσω* 1159, *ἦν εὖνους παρῇ* Kol. 499, *ἦν δέ του σπάνιν τιν' ἔσχῃς* 505, *ἦν σ' ἔλω ποτὲ* 814, *ἢ μή μ' - ἀπειργάθῃ* 862, *ἦν μὴ θάνω 'γὼ πρόσθεν* 1040, *ἦν σὺ μὴ θέλῃς* Ant. 45, *ἦν δοκῇ γε* 823, *κἦν* (*κεἰ*) *τις ᾖ σοφὸς* 710, *ἔργου παντὸς ἦν τις ἄρχηται καλῶς* u. B. LVIII, 1, 1.

ἠνεμόεις s. *ἀνεμόεις*.

ἡνίας χεροῖν ἔσεισαν El. 712, *λύων ἡνίαν ἀριστερὰν*

κάμπτοντος ἵππον 743, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν Ai. 847.

ἡνίκα. ἡνίχ' ἱκόμην El. 32, ἡνίχ' Ἥλίῳ δείκνυσι τοὔναρ 424, ἡνίχ' ὥλλυτο 927, νῦν δ' ἡνίκ' οὐκ ἔτ' ἐστιν 954, ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω 1167, νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ, ἐνταῦθα δὴ - Tr. 36, ἡνίκ' ἦ σεσώσμεθα, ἢ πίπτομεν 83, χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκ' ἂν χώρας ἀπείη κἀνιαύσιος βεβώς 164, δείπνοις ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος 268, ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε 359, ἡνίκα - ἐσκόμην 562, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ 564, ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ Ai. 271, ἡνίχ' ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκ ἔτ' ἦθον 285, ἡνίκ' - ἠύδᾶτο -, τότε - 771, ἡνίκ' ἐν καπῷ χειμῶνος εἶχετο 1144, ἡνίκα - ἐῤῥύσατο 1278, ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλὸν 1347, ἡνίκ' - κατέσχον δεῦρο Ph. 269, ἡνίκ' ἂν μνησθῶ 310, ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἔσω 571, ἀνίκ' ἐξανίησι δακέθυμος ἄτα 705, ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ 880, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον Oid. 1470, ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀμφὶς 1492, ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦν θυμούμενος, - τότε - Kol. 768, ἡνίκ' εἰσορᾷς - ξυνοῦσαν εὔνουν 772, ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγὼ 1159, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν Ant. 167, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὐτῷ συνείδῃ u. B. XV, 2, 1.

ἡνιοστρόφος. οὐᾧ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος El. 731.

ἦπαρ. πλευρὰν ὑφ' ἦπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην Tr. 931, χωρεῖ πρὸς ἦπαρ γενναία δύη Ai. 938, παίσασ' ὑφ' ἦπαρ αὐτόχειρ αὑτὴν Ant. 1315.

ἤπειρος. δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθεὶς Tr. 101, ἐδοξάτην μοι τάδ' ἐπ' ἠπείρῳ (τάδ' ἠπείρῳ od. τὰ Διὶ πείθου) μολεῖν u. B. LXXXIII.

ἠπίοισι φύλλοις Ph. 698, σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους θ' ἡμῖν μολεῖν 738.

ἠπίως. δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐννέπειν - συμφέροι El. 1488.

ἠπύειν. τὸν ὠμόθυμον εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων ἀκούοι Ai. 887.

ἦρ. τρεῖς ὅλους ἐξ ἦρος εἰς ἀρτοῦρον ἐμμήνους χρόνους Oid. 1137.

Ἥρα. ὀνῇ ἀρισυτρᾶς δ' ὅδε, Ἥρας ὁ κλεινὸς ναὸς El. 8, μέγα πρεσβεύων - Ἥρας πάγοις Inach. II, 3.

Ἡράκλειος. τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον Tr. 51, τῶν Ἡρακλείων - πόνων 170, φρενὸς - τῆς Ἡρακλείας 576, τὸν Ἡράκλειον θάλαμον 913, δεμνίοις τοῖς Ἡρακλείοις 916, τῶν Ἡρακλείων - ὅπλων Ph. 262, τὸν Ἡράκλειον ἄθλιον (ἄθλον) 1131, βέλεσι τοῖς Ἡρακλείοις 1406.

Ἡρακλῆς. λέχος Ἡρακλεῖ πριτὸν ξυστᾶσα Tr. 27, ὁδὸν ἥμος τὴν τελευταίαν ἄναξ ὥρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς 156, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι 233, τί χρὴ μολύντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν; 398, πρὸς - δάμαρτά θ' Ἡρακλέους 406, οὐκ - δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν; 428, οὐχὶ χάτέρας πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δή; 460, ταύτης ὁ δεινὸς ζμερός ποθ' Ἡρακλῆ διῆλθε 476, τοιάδ' Ἡρακλῆς, ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος, οἰκτύρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου 540, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ 550, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὐνὶς ἐσκόμην 563, θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ 585, νὺ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων; 668, οἷον ἀναρσίων οὔπω ἀγακλειτὸν Ἡρακλέους (Ἡρακλέα) ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι 855, τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον 872, τὰ τόξα μου ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει Ph. 943, φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους ἀκοῇ τε κλύειν, λεύσσειν τ' ὄψιν 1411.

ἡδθαι. ἃ δ' εὐῶπις ἁβρὰ τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ ἧστο Tr. 524, καὶ τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον Ai. 311.

ἡσσᾶσθαι. εἰ - κοὐκ ἀρκέσει ποθ' ὑμῖν, οὐδ' ἡσσημένοις, εἶκειν Ai. 1242, ὅπου οἱ φύσαντες ἡσσῶνται τέκνων n. B. XIX, 1, 1.

ἡσσητέος. κοὔ τοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα Ant. 678.

ἥσσων. ἀλλ' ἦν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε El. 1023, τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπαντ' ἥσσων ἔφυ Tr. 489, ῥᾴων δ' - κεἰνός τε λύπῃ πᾶς ἐληλάσται κακῇ, ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος Ai. 276, σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν 1329, πάντα ταῦθ' ἥσσο

λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας Ant. 439, κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν 680, οὐκ ἄν γ' ἔλεις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμὲ 747, ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν Skyr. VI, 3, πᾶς οἰνωθεὶς ἀνὴρ ἧσσον μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενὸς u. B. XIV, 2.

ἡσυχάζειν. εἰ ἡσυχάζων προσμενῶ Oid. 620.

ἡσυχαῖος. ἐν ἐκείνῃ τὸ πᾶν σκοπεῖσθαι, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον u. B. XXIII, 6.

ἡσυχία. ἐν ἡσυχίᾳ - βάσει σοι βάσιν ἁρμόσαι Kol. 197.

ἥσυχος. ἐν μέσοις βοτοῖς σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών Ai. 325, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ ἕξεστι φωνεῖν Kol. 82, τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν Ant. 1089.

ἦτοι oder ἤ τοι s. ἤ no. 1.

Ἥφαιστος. πρὸν - στεφάνωμα πύργων πευκάεν' Ἥφαιστον ἐλεῖν Ant. 123, ἐκ δὲ θυμάτων Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν 1007, ὁ δ' ἔν δ' ὅπλοις ἀῤῥῶξιν Ἡφαίστου τεχνίτου Achill. VI, 1.

Ἡφαιστότευκτος. τὸ παγκρατὲς σέλας Ἡφαιστότευκτον Ph. 987.

ἦχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ κωκυτὸν εἴσω Tr. 866, τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος, σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου; Kol. 1500, ἦλθον ἠχούσας γόους Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας ἄρσενας βοᾶς Polyxen. II, 2.

ἠχώ. μὴ οὐ - ἐπὶ κωκυτῷ - ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν El. 109, βαφείας (βαφεῖα) δ' ἀθῳρόστομος ἀχὼ τηλεφανὴς κτυπᾷς οἰμωγᾶς ὑπόκειται Ph. 189.

Θ.

Θαιρὸς Tript. IX, 10.

Θακεῖν. ὅστις ἦν Θακῶν ἀταρβὴς τῆς Θέας Tr. 23, ἥδιστος δεσμώτης ἔσω Θακεῖ Ai. 106, ἐν μέσοις βοτοῖς σιδηροκμῆσιν ἥσυχος Θακεῖ πεσών 325, Θάκει δὲ προστρόπαιος 1173, τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον ἀγοραῖσι Θακεῖ Oid. 20, ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας Θακοῦσιν ἱστουργοῦντες Kol. 340.

Θάκημα. τί προσχρήζοντα τῷ Θακήματι; Kol. 1160, εἰ τὸ

Θάκημ' ἐξανακάζει 1179, τὸ σὸν Θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους κρατοῦσιν 1380.

Θᾶκος. Θάκοισιν εἴ τινα βλέπεις Kol. 9. S. auch Θῶκος.

Θαλαμηπόλος. πατρὶ Θαλαμηπόλῳ Oid. 1209.

Θάλαμος. οἰκονομῶ Θαλάμους πατρὸς El. 190, τὸν Ἡράκλειον Θάλαμον εἰσορμωμένην Tr. 913, παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι – ἐς μέγαν Θάλαμον Ἀμφιτρίτας Oid. 195, τὸν παγκοίταν ὅθ' ὁρῶ Θάλαμον τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν Ant. 804, κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει Θαλάμῳ κατεξεύχθη 947.

Θαλάσσιον ἐκρίψατε Oid. 1411.

Θάλεια. ἦλθεν δὲ δαὶς Θάλεια πρεσβίστη θεῶν Tript. IX, 6.

Θάλλειν. ἀγὼ (πήματα) κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ El. 260, ἕως – βίᾳ Θάλλοντά τ' εἰσήκουον 952, ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε καὶ ζῶντα, καὶ θάλλοντα, κοὐ νόσῳ βαρὺν Tr. 235, ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται Ph. 259, ἀλλὰ καὶ μέγα θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ 420, θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ νάρκισσος Kol. 681, φύτευμ' – ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ 700, πατρὸς θάλλοντος Ant. 703, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ 1164.

Θαλλός. ἔκ τε τοῦδ' ἄνω βλασθεῖν βρύοντα θαλλὸν El. 422, θαλλοῖσι, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίᾳ τρόπῳ; Kol. 474, ἐν νεοσπάσι θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατήθομεν Ant. 1202, θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα Poimen. III, 2.

Θάλπειν. ἐς τί μοι βλέψασα, θάλπῃ τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί; El. 888, ὡς δ' ἐθάλπετο, ῥεῖ πᾶν ἄδηλον Tr. 697, ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως 1082, καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται ῥάκη Ph. 38, ἔστε – ναῦμ' ἔθαλπε Ant. 417, λεπτοσκαθήτων χλανιδίων ἐρεπίοις θάλπουσα καὶ ψύχουσα Niob. VI, 2.

Θάλπος. καί νιν (τὸ νεάζον) οὐ θάλπος θεοῦ, οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ Tr. 145, τῶν (τοξευμάτων) σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμῇ Ant. 1086.

Θαμά. καπῶς πλύουσα πρὸς σέθεν θαμὰ El. 524, τροφῆς,

τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον 1141, θέλτον, τὴν ἐγὼ θαμὰ θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν Tr. 47, καὶ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμὰ Ph. 432.

θαμβεῖν. καὐτὸς τεθάμβηκα Ant. 1246.

θαμίζειν. ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἠδὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις Kol. 672, τῷδε γὰρ θαμίζεται Poimen. IV, 3.

θάμνος. ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά που κεκρυμμένον El. 55.

θανάσιμον πέπλον Tr. 758, Ἄιδου θανασίμους οἰκήτορας Ai. 517, θανασίμῳ πεσήματι 1033, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω Ph. 819, θανασίμῳ χειρώματι Oid. 560, εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα 959.

θανατηφόρος. πρὸς πέδῳ θανατηφόρῳ Oid. 181.

θανατόεις. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα στερεὰ, θανατόεντα Ant. 1263.

θάνατος. τοὺς ἐμοὺς εἶδε πατὴρ θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν El. 206, ἰοῦ, ὃν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων Tr. 834, πῶς ἐμήσατο πρὸς θανάτῳ θάνατον ἀνύσασα μόνα; 885, μεγάλους ἰδοῦσα νέους θανάτους 1276, θανάτῳ ἴσον πάθος (βάρος) ἐκπεύσῃ Ai. 215, καθ' ἡμέραν τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει 802, ὦ Θάνατε, Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεφαι μολὼν 854, ὧν ἠράσθη τυχεῖν, ἐκτήσαθ' αὑτῷ, θάνατον, ὅνπερ ἤθελεν 968, ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος οὕτω κατ' ἦμαρ, οὐ δόνῃ μολεῖν ποτε; Ph. 797, Λαβδακίδαις ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων Oid. 497, ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει 942, θανάτων δ' ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστας 1200, νῦν δὲ τῇδε θημέρᾳ στεναγμὸς, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη 1284, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν Kol. 529, ἰσοτέλεστος Ἄιδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος, ἄλυρος, ἄχορος, ἀναπέφηνε θάνατος ἐς τελευτὰν 1224, ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ 1425, ὦ – ἔχετον κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω Ant. 147, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοὖπος ἀφῖκται 933, ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λοῖσθος ἰατρὸς νόσων Phil. Tr. I.

Θάπτειν. τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάφεται Ant. 577, καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως μὴ τόνδε θάπτων, αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς 1089, εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρών 1131, σὺ δ' ἀντακούσῃ τοῦτον, ὡς τεθάφεται 1141, οὗ φημ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ 1327, ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν; 1364, τί δ' ἐγὼ λύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα προσθείμην πλέον; Ant. 40, ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόῤῥητον πόλει; 44, κεῖνον δ' ἐγὼ θάψω 72, τὸν νεκρόν τις ἀρτίως θάφας βέβηκε 246, τήνδ' εἶλομεν θάπτουσαν 385, αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε 402, ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας 404, οὐδ' ὡς ἐγὼ θάπτειν παρήσω κεῖνον 1043.

Θαπτέος. τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον Ai. 1140.

Θαῤῥεῖν und Θαρσεῖν. Θάρσει μοι, θάρσει El. 173, ἢ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἰκοίμην 314, θαρσῶν δὲ μίμνε Ai. 68, Μάντος δ' ὅτι – οὐ θαρσῶ πέρι 793, ὃς ἀνδρὸς οὐκ ἔτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς, θαρσῶν ὑβρίζεις 1258, δέρκου θαρσῶν Ph. 146, καὶ ταῦτά σοι δράσαντι θαῤῥῶν ἂν παρασταίην ἐγὼ Kol. 491, θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρὸς 649, θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε, κἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης, ἐπαινῶ 664, καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν Ant. 668, θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι, μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι 935, θάῤῥει Oid. 1062, θάρσει El. 822, 1435, Ph. 667, 774, 810, 894, 1267, Kol. 726, 1185, Ant. 559, Akris. VI, 1, Tereus III, u. B. XLI, 1.

Θάρσος. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι El. 412, ὕπεστί μοι θάρσος, ἀδυπνόων κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων 479, οὗτος γὰρ πλέον τὸ θάρσος εἶχε θἀτέρου, δράσειν τάδε Ph. 597, ἀλλὰ καὶ θάρσος ἔσχε 807, ἀλλ' οὐδὲ μέν τοι τοὐξανιστάναι πόλεως δίχ' ἔστι θάρσος, πρίν γ' – Kol. 48.

Θαρσύνειν. ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε El. 916.

θάσσειν. Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον τυκιὰν θάσσει Oid. 161.

θάσσων s. ταχύς.

θαῦμα. ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα El. 897, θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται 928, τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον ἂν φράσω, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν Tr. 673, ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσκοπόν τι θαῦμα 961, θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην 1004, ἀλλ' οὔ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγε Ph. 410, τόδε θαῦμ' ἔχει με, πῶς - 687, κοὐδέν γε θαῦμα Oid. 1132, καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν ἐν τοιοῖσδε πήμασι διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φέρειν κακά 1319, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν Ant. 254.

θαυμάζειν. καλὸς γὰρ ὁνὴρ βίοτος, ὥστε θαυμάσαι El. 393, οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι, ὃς - Ai. 1093, καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε Ph. 1362, πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται Oid. 289, πρίν μοι τύχη τοιάδ' ἐπίστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία 777, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρὲς Kol. 1119, οὐδ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον, τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω, οὐδ' εἰ - 1140, ἐπεὶ σμικρὸς (λόγος) μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι 1152, καὶ μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους ὧδ' ἀντέχεσθαι Kreus. IV, 1.

θαυμαστός. οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοὶ Ph. 191, ἀνὴρ οὐ στενακτὸς, οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ', εἴ τις βροτῶν, θαυμαστὸς Kol. 1665, θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὁλισθάνει u. B. CV, 131.

θέα. πάρεσμι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θέα El. 1455, ὅσοις ἦν θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας Tr. 23, οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὅρμασιν μόνην θέαν ἄλλον λαβόντα τλῆναι τάδε Ph. 536, ἆρ' ἐστὶν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν; 656.

θεά. θεᾶς παίζων κατ' ἄλσος El. 566, ἃ Διὸς γοργῶπις ἀδάμαστος θεὰ Ai. 450, ὡς ἂν - μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς 656, ἀστεργῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργὴν 776, αἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι Kol. 40, θεαὶ 101, σὺν ταῖσδε (ταῖσι) ταῖς σεμναῖσι θεαῖς δημούχοις ἀλκὴν ποιεῖσθαι 458, μεγάλαν

Θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα 683, ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ καλῶν ἰκνοῦμαι 1010, ὦ χθόνιαι Θεαὶ 1568, πρὸς ἔξοδον στείχουσα Παλλάδος θεᾶς Ant. 1184, Λητοῦς παῖς ἑκηβόλος Θεὰ Meleag. I, 2. 8. auch Θεός.

Θέαμα. ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ ἄλγιστον Ai. 992, Θέαμα δ' εἰσόψει τάχα τοιοῦτον, οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι Oid. 1295.

Θεανὴ νῆσος Tyro XVI, 4.

Θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας Tr. 1079.

Θεατός. σῦ τοι θεατὸς Ai. 915.

Θεήλατος. οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον Oid. 255, θεήλατον μάστευμα δεινὸν 992, μή τι καὶ θεήλατον τοὔργον τόδε Ant. 278, νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν Phaidr. VIII, 3, τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν u. B. XXVII, 3, 2.

Θεῖος. Θείας ἀντίλυρον μούσας Tr. 642, ὡς τὸ θεῖον ἦν πρόφαντον 1162, ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος Ai. 186, θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος 611, τὸ θεῖον Διὸς σκῆπτον Ph. 139, θεῖα – καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη 192, τὰ θεῖ' ἐπαινῶν 452, θείῳ πυρὶ παμφαὴς 728, εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑπᾶς ἐμοῦ 1039, ἐκ θείας τύχης 1326, τὸν θεῖον – μάντιν Oid. 298, ἔῤῥει δὲ τὰ θεῖα 910, θεῖον Ἰοκάστης κάρα 1235, τὸ θεῖον – σπόμα Kol. 603, θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις 680, τὰ θεῖ' ἀφεὶς 1537, ἆρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ; 1585, θείαν νόσον Ant. 421, θείᾳ τύχῃ Etiph. IV, 1, τὰ θεῖα – εὐπετῶς φέρειν Tereus XI, 2, ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα – μάθοις ἄν u. B. VI, 1, θείᾳ – ἡμέρᾳ XXX, 2.

Θέλγειν. Ἔρως δέ νιν μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε Tr. 355, ἔθελγεν 710.

Θέλειν. Θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ, κἀνακούσωμεν γόων; El. 80, εἰδέναι θέλω 318, κοὐδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά; 880, τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις 408, κεῖνον θέλων ἐπωφελῆσαι 577, εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον 585, οὐδεὶς – εὔκλειαν αἰσχύνναι θέλει νώνυμος 1083, ὅστις πέρα πράσσειν γε

τῶν νόμων Θέλει 1506, ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων Tr. 196, ὡς σύ θ' οἱ θέλεις σπεύδῃς 333, ἤ μοι ταῦσδέ τ' ἐξειπεῖν θέλεις; 343, εἴ μιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις 388, ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει, κἀμοῦ γε 448, ὅταν θέλῃς γενέσθαι χρηστὸς 452, οὐδ' ἀπαράξαι – θέλει μολών; 1016, θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔ τι πω θέλω Ai. 106, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον, ὡς κἀγὼ, φρενὶ θέλοιμ' ἄν 526, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω 719, εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτὲ 755, σώζειν θέλοντες ἄνδρα γε 812, κἂν μὴ θέλῃς 1068, πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων (ναυτίλῳ) 1146, τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω 1378, κεἴ τινα στρατοῦ θέλεις κομίζειν 1397, λέγων ὅσ' ἂν θέλῃς καθ' ἡμῶν ἕκαστ' ἐσχάτων κακὰ Ph. 65, ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς θέλει, σῶσαί μ' ἐς οἴκους 310, ὡς αὐτὸς θέλεις 463, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων 481, εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα 618, καὶ τούτων, κάρα τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι, μὴ τυχὼν 619, εἴ μοι θέραις, θέλοιμ' ἂν 661, ἔρπ', εἰ θέλεις 730, τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει 944, οὐδ' ἦν θέλῃ 982, ἀφυῆ τ' ὄντα, κοὐ θέλονθ', ὅμως εὖ προὐδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφὸν 1014, ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς, ἐάν τε μὴ θέλῃ 1298, συγχώρει θέλων 1343, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι θέλεις 1386, ὡς θέλοντος ἂν ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν Oid. 11, τάχ' ἂν κἄμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι 140, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν βέλεα θέλοιμ' ἂν ἄδαμαν' ἐνδατεῖσθαι 205, κἄμ' ἐὰν θέλῃς ἕπῃ κλύων δέχεσθαι 216, ἂν μὴ θέλωσιν 281, εἰ θέλεις 343, ἃ ''ν ἦ θέλουσα 580, πιθοῦ θελήσας φρονήσας τε 649, τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω; 651, δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω 768, χῶτι σημῆναι θέλων 933, θέλων (ἐθέλων) πόλλ' ἀνερέσθαι 1304, θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν 1356, τῆς μὲν κατ' οἶκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον θοῦ 1447, τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας χάρας θέλουσι Kol. 405, ὡς θελόντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε – κατήνυσεν 431, ἐὰν ὑμεῖς θέλητέ μου – ἁλκὴν ποιεῖσθαι 457, καί σ' οἰκτίσας θέλω 'περέσθαι (τι ἐρέσθαι od. σ' ἐρέσθαι) 557, εἰ θέλοντ' ἄν γε 590, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν 737, τί ταῦτα πειρᾷ, κἀμὲ δεύτερον

Θέλεις ἐλεῖν; 763, οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν 767, εἰ – μηδ' ἐκαρκέσαι θέλοι 777, ἄκουσα, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται 827, ἐπεὶ νικᾷν θέλεις 849; εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι βίᾳ τε κοὐχ ἑκών 934, πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς 956, καὶ σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω 1124, πῶς δ' ἂν – θυγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρὸς, ᾧ – ; 1133, ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ τοῦ θέλοντος 1220, ἃ δ' ἦλθον, ἤδη σοι θέλω λέξαι 1291, τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί; 1488, καὶ σ', ἅπερ ξυνῆνεσα, θέλω, πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν 1509, τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ πατρὸς ἡμετέρου 1756, ἢν σὺ μὴ θέλῃς Ant. 45, εἰ θέλοις ἔτι πράσσειν 69, φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ 238, ὡς θέλεις 398, σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ᾗ θέλεις 444, χῷταν ἐν κακοῖσί τις ἁλοὺς, ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ 496, θέλεις τι μεῖζον, ἢ καταπτεῖναί μ' ἐλών; 497, εἰ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν 569, ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ ξυνών 765, οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους 1040, κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακὰ Aload. XIII, 2, τέλος δ' ὁ χυμὸς οὐδ' ὅπως ἀφῇ θέλει, οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν Achill. I, 6, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω Erigon. 1, 2, θέλοιμι πηλὸν ὀργάσαι Pandor. II, 3, καὶ θέλων ἐγκλίνεται Phaidr. IV, 5. S. auch ἐθέλειν.

Θέλκτρον. φίλτροις ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα τὴν παῖδα, καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ Tr. 585.

Θέμις. εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν El. 126, οὐ γάρ σοι θέμις, οὐδ' ὅσιον – ἱστάναι 432, οἷσιν οὐ θέμις 494, κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν 565, οὐ τὰν Διὸς ἀσφαπὰν καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν 1064, εἰ θέμις δ', ἐκεύχομαι, θέμις δ', ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες Tr. 309, ὡς οὐ θέμις γίνοιτ' – τὰ Πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν Ph. 346, εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἂν 661, ὅσιά τε φωνεῖς, ἔστι τ' – θέμις 662, ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοί 'στι σοῦ μολεῖν ἄτερ 812, εἴ μοι θέμις γ' ἦν Kol. 644, εἰ θέμις 1131, ὥστε μήτε δρῶντά σε τὰ τῶν κακίστων δυσσεβεστάτων θέμις, σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾷν κακῶς 1191, εἰ θέμις ἐστί

μοι-σεβίζειν 1556, μηδ', ἃ μὴ θέμις, λεύσσειν δικαιοῦν 1641, θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστί; 1729, οὐκ ἔτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα θέμις ὁρᾶν Ant. 880, εἰ θέμις εἰπεῖν 1259, εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ ταληθῆ λέγειν u. B. XXIII, 14, νὺ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν XXVII, 2.

θεμιστός. ἦ οὐ θεμιστὸν (θεμιτὸν) ἄλλον εἰδέναι; Oid. 993.

θεμιτός. ἀλλ' νὺ θεμιτὸν κεῖσε μολεῖν Kol. 1758.

θεογεννής. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννὴς Ant. 834.

θεόδμητος. Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο El. 707.

θεόθεν. οἷς ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος Ant. 584.

θεοκρότος. τοὔπος τὸ θεοκρότον Tr. 822.

θεός, ὁ 1.) Singularis, Nominativ: χρόνος εὐμαρὴς θεὸς El. 179, ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων 183, εἴτ' οὖν θεός, εἴτε βροτῶν ἦν ὁ ταῦτα πράσσων 199, θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος 209, εἴ σε θεὸς ἐπῶρσεν 1267, ἀλλ' ἀπείργοι θεὸς Ai. 949, νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τανῦδ' ὕβριν 1060, θεὸς γὰρ ἐκσώζει με 1128, ὁπηνίκ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμὶν εἴκῃ Ph. 464, σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεὸς 627, ὅποι ποτὲ θεὸς δικαιοῖ 781, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν 841, τάδε μὲν θεὸς ὤψεται 843, ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν Oid. 27, πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεὸς 77, ὧν ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ 724, μέγας ἐν τούτοις θεός, οὐδὲ γηράσκει 871, ὁ Βακχεῖος θεὸς 1105, ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς Τιτὰν Προμηθεὺς Kol. 55, πρός σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, ἦ τέκνον, ἦ λόγος, ἦ χρέος, ἦ θεὸς 251, εἰ θεὸς ἄγοι 253, θεὸς ἴστω 522, καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεὸς 1626, ὅτῳ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν Ant. 624, ἅμαχος ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα 800, ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννὴς 834, ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν 1273, θεὸς τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται Iphigen. I, 2, θεὸς ἐμοὶ ἄρχων, θνητῶν δ' οὐδείς u. B. LXXXIX. Genitiv: αὕτη δ' - τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἀγορὰ Λύκειος El. 6, καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ - κλονεῖ Tr. 145, θεοῦ τεχνω-

μένου Ai. 86, μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἥκοι 278, μέχρις σὺ μοχθὸς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ 571, ὀξεῖα γάρ σου βάξις, ὡς θεοῦ τινος, διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας 998, τέθνηκεν ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο Ph. 334, προσθήκη θεοῦ λέγῃ νομίζῃ θ' ἥμιν ὀρθῶσαι βίον Oid. 38, τίν' ἥμιν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων; 86, οἵ' ἤκουσας τοῦ θεοῦ πάρα 95, ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ 178, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοὶ 242, ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε γῆς 253, ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν 406, τὰ σέμν' ἵν' ἥκει. τοῦ θεοῦ μαντεύματα 953, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ πρώτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον 1438, τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν 1518, καὶ κάρτα τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι Kol. 65, κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι 403, τὸν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα 675, μή μοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα 1180, τοῦ θεοῦ γε προστάτην 1278, θεοῦ τοιαῦτα χειμάζοντος 1503, τοὐκ θεοῦ παρὸν 1540, ἐκ θεοῦ καλούμενος 1629, τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή 1694, θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτὸς u. B. I, οὐμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται LVI, 1, θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο LXXVI, 1, ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς C, 1. Dativ: ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κἀθύρεται Ai. 383, δοροὶ βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν 765, τάχ' ἂν γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι 779, γῇ τῇδε τιμωροῦντα, τῷ θεῷ θ' ἅμα Oid. 136, ἢ γὰρ εὐτυχεῖς σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες 146, καὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις 1445, ἐν ὑμῖν, ὡς θεῷ, κείμεθα Kol. 247, ἐκ τίνος φόβου ποτὲ βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ, τοῦδ' ἐκιστάτῃ Κολωνοῦ; 888, τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν, τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται 1183, εἴ τ' ἄκραν ἐπὶ γάλου ἐναλίῳ Ποσειδαωνίῳ θεῷ τυγχάνεις βούθυτον ἑστίαν ἀγίζων 1494, σὺν θεῷ εἰκεῖν Palam. I, 1, ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ Peleus II, 7. Accusativ: ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεὸν El. 150, τὸν βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν Χείρωνα πημήναντα Tr. 714,

προσκύσαι δ' ὥσπερ θεὸν Ph. 657, ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεὸν Oid. 215, οὐ τὸν πάντων θεῶν (θεὸν) πρόμον Ἅλμον 661, τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι 880, θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἕξων 881, αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος ἀρωγὸν Kol. 1285, κεῖνος ἐπέγνω μανίαις ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσαις Ant. 962, τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι u. B. XLIX, 1. 2.) Pluralis, Nominativ: μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοὶ El. 292, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν 1264, δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοὶ 1383, τοὺς σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι, καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς Ai. 133, οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ δοῖέν ποτ' αὐτρῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν Ph. 815, μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς ἡμᾶς 528, ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι 1020, ὡς θεοὶ ξυνίστορες 1293, ἤ τε σύμμαχος Δίκη χ' οἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοὶ Oid. 275, τοὺς σοὺς ὅποι θεοὶ πόνους κατοικτιοῦσιν Kol. 383, νῦν θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν 394, οἱ θεοί σφι μήτε τὴν πεπρωμένην ἔριν κατασβέσειαν 421, εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με 628, καὶ σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω 1124, αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι 1511, θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὄψε δ' εἰσορῶσι 1536, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ, πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν Ant. 162, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας, πάντων χρημάτων ὑπέρτατον 683, οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν, οὐδὲ μηρίων φλόγα 1020, ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι u. B. LXXVI, 1. Genitiv: πρὸς θεῶν ὡρμημένος El. 70, σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐριννύες 112, ὅταν τις θεῶν βλάπτῃ 696, πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη θεῶν 1375, ἀλλά τις θεῶν αἰὲν ἀμπλάκητον Ἄιδα σφε δόμων ἐρύκει Tr. 119, πρὸς θεῶν εἱμαρμένα 169, μόνος θεῶν 355, ἄρχει καὶ θεῶν 443, τὰ μὲν θεῶν παρέβαν 498, θεῶν ἀρὰ μενεῖ σε 1239, μεγάλην θεῶν ἀγνωμοσύνην 1266, Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν Ai. 14, τὴν θεῶν ἰσχὺν 118, θεῶν γένος 397, εἰ δέ τις θεῶν βλάπτοι 455, ὦ θεῶν χοροποί' ἄναξ 698, ὅτ' - θεῶν

δ' αὖ πάνθ' ὑπὲρ θεσμὸν ἐξήνυσε 711, πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις 759, τίς Ὀλυμπιάδων θεῶν 883, οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα 950, κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν 1057, τοὺς θεῶν νόμους φθείροις ἂν 1343, θεῶν του μελέτῃ Ph. 196, τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη 198, τὰν ἐκ θεῶν νέμεσιν ἐκφυγὼν 517, θεῶν βία καὶ νέμεσις 601, τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας 1316, εἴτε του θεῶν φήμην ἀκούσας Oid. 42, μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι 239, οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτὸν 396, τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν 647, οὐ τὸν πάντων θεῶν (θεὸν) πρόμον Ἅλιον 660, ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας 880, ὦ θεῶν μαντεύματα 946, τὸν ἐκ θεῶν φανέντ' ἄναγνον 1382, πρὸς ἄλσεσιν θεῶν Kol. 10, τοῦ θεῶν νομίζεται; 38, ὅπου θεῶν σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν 89, τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες 256, νῦν δ' ἐκ θεῶν του κἀλιτηρίου φρενὸς, εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακὴ 371, ποίαν λάβω θεῶν ἄρηξιν, ἢ βροτῶν; 829, θεὸν ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος 868, συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν 922, θεῶν ἀγόντων 998, ἰὼ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν 1085, τίς ἂν θεῶν – δοίη; 1100, ἐάν περ κἀμέ τις σώζῃ θεῶν 1210, καί σοι θεῶν τύχην τις ἐσθλὴν θῆκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ 1505, τὸν θεῶν ὄλυμπον 1655, ἤ τις ἐκ θεῶν πομπὸς 1661, τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ' ἀτιμάσας' ἔχε Ant. 77, θεῶν δὲ ναοὺς – πάντας ἐπέλθωμεν 152, νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις 157, θεῶν τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν 338, (νόμους) παρείρων χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν 369, ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη 451, ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα 454, ἐρεῖπει θεῶν τις 598, φοινία θεῶν τῶν νερτέρων – κόνις 601, ἑκάματοι θεῶν μῆνες 607, τιμάς γε τὰς θεῶν κατῶν 745, θεῶν τῶν νερτέρων 749, τὸν Ἀιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν 777, Βορέας ἅμιππος – θεῶν παῖς 986, τῶν κάτωθεν – θεῶν ἄμοιρον 1070, Ἄιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες 1075, θεῶν ποδώκεις – βλάβαι 1104, ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα Alet. VII, 7, οἷς οὔτε δαίμων, οὔτε τις θεῶν νέμων πλούτου ποτ' ἂν νείμειαν ἀξίαν χάριν Skyr. IV, 2, ὠθούμεθ' ἕξω, καὶ

διεμπολούμεθα θεῶν πατρώων, τῶν τε φυσάντων ἄπο Tereus VII, 8, ἦλθεν δαὶς θάλειά πρεσβίστη θεῶν Tript. IX, 6, καὶ θεῶν ἔνω ψυχὰς ταράσσει Phaidr. IV, 2, κρυπτόντων θεῶν u. B. VI, 1, τίν' οὐ παλαίσω ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν; XXIII, 13, τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα 17, κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη XLV, 1, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ἠτησάμην LX, 1, 2, θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν, θεοὺς δ' οὔ LXV, 1, ἤδη γὰρ ἔδρα Ζεὺς ἐν ἑσχάτῳ θεῶν LXXXII, 5, γεννητὴν θεῶν, (καὶ) πατέρα κάντων XCI, 2, πρὸς θεῶν (beschwörend) El. 869, 469, 1119, 1206, 1346, 1484, Tr. 242, 429, Ai. 76, 594, 1028, 1332, Ph. 433, 747, 770, 967, 1163, 1185, 1235, 1300, 1301, Oid. 826, 536, 698, 1009, 1060, 1153, 1165, 1410, 1432, 1472, Kol. 275, 1407, πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν El. 428, πρός νυν θεῶν, ἄκουσον 889, ὦ πρὸς θεῶν, ὅπεισι Ai. 371, καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι 588, πρὸς θεῶν πατρῴων Ph. 933, Kol. 756, Ant. 839, ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον τάδε Oid. 646, ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἢ πατρός, φράσον 1037, πρὸς νῦν θεῶν, μή μ' ἀτιμάσῃς Kol. 49, πρὸς νῦν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων, αἰτῶ 1333. Dativ: μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμηνʼ ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις El. 281, τὴν σὴν ὅμαιμον θῦσαι θεοῖσιν 532, θέλτον, τὴν ἐγὼ θαμὰ θεοῖς ἀρῶμαι κημονῆς ἄτερ λαβεῖν Tr. 48, κἀκ μάχης ἄγονʼ ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις 183, ταύτας ἐξείλεθʼ αὑτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κρατὸν 245, θεοῖσι δυσμαχοῦντες 492, πρὶν κεῖνος αὐτὸν δείξῃ θεοῖσιν 609, φανεῖν θεοῖς θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πιπλώματι 612, τὸ σὸν θεοῖσι δεικνὺς ἔργον 1250, ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς ἐχθαίρομαι Ai. 457, θεοῖς αὖθʼ ἑδοξέ που, καὶ σῇ μάλιστα χειρὶ 489, ἥ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν 509, ἐγὼ θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἶμʼ ὀφειλέτης ἔτι 589, θεοῖς εἶκειν 666, σὺ δὲ ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους εὔχου τελεῖσθαι 685, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου 744, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτο 767, θεοῖς τέθνηκεν οὗτος; σὺ κείνοισιν,

σὺ 970, θεοῖς σεσωσμένος 1129, ὦ πικρὸς θεοῖς Ph. 254, ἐμοί θ' ὁμρίως καὶ θεοῖς εἶη φίλος 390, ἵν' – θεοῖς πλάθει πᾶσι 727, ἃ θεοῖς ἔχθιστα 1031, πῶς θεοῖς εὔξασθ' – αἴρειν ἱερά; 1032, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει 1086, εἰς ὅσον – θεοῖς εὐξώμεθα 1077, θεοῖς τε πιστεύσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις 1374, θεοῖς – οὐκ ἰσούμενον Oid. 31, ἐπὶ τὸν ἀκότιμον ἐν θεοῖς θεὸν 215, (τὸν) ἔτι δὲ καὶ θεοῖς ἐχθράτατον βροτῶν 1345, ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἦκω 1519, μάναις οὐ γίνεται θεοῖσι γῆρας Kol. 608, θεοῖς ἦν οὕτω φίλον 964, οὓς οὐ μή ποτε χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς 1024, σφᾶν δ' οὖν ἐγὼ θεοῖς ἀρῶμαι μήποτ' ἀνιῆσαι κακῶν 1445, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν Ant. 331, τούτων – ἐν θεοῖσι τὴν δίκην δώσειν 459, εἰ – τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ 925, ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω θεοῖσιν 1073, εἰ – θεοῖσι κλέπτομαι 1218, θεοῖς – μὴ μάχου βίᾳ Lak. II, 1, προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν Peleus II, 4, ὅταν – θεοῖς δοκῇ τάδε Tynd. 6, ῥωμᾷ – ἐν θεοῖς ἄνω u. B. XXIII, 12, σὺ θέμις ἔχειν πλὴν θεοῖς ἄγειν κακῶν XXVII, 2. Accusativ: ἦ γὰ μηδὲ πρὸς θεοὺς ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῇσδ' ἀποστῆναι στέγης Ei. 911, τούτων μάρτυρας καλῶ θεοὺς Tr. 1248, ὑπέφοπτον μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος Ai. 128, καὶ ταῦτα καὶ τὰ μήτ' ἀεὶ – ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεοὺς 1037, μὴ νῦν αἴσιμα θεοὺς 1129, ὅταν – τοὺς θεοὺς εὕρω κακοὺς Ph. 452, τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς; 737, θεοὺς προτείκων, τοὺς θεοὺς ψαύσεις τύχης 992, οὐ καταισχύνειν θεοὺς 1382, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεοὺς 1441, εὔχεσθαι θεοὺς Oid. 269, ἀναγκάσαι θεοὺς 280, μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς μοίρας ποιεῖσθε μηδαμῶς Kol. 277, ὡς ἐμοῦ θεοὺς ἧσσον τιν' ἔξειν 385, εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται τιμᾶς σεβίζειν 1006, ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς – ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι Ant. 199, θεοὺς ὁρκωμοτεῖν 265, ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς; 288, εἰς θεοὺς ἔτι βλέπειν 822, θεοὺς μιαίνειν 1044, τά τ' εἰς θεοὺς μηδὲν ἁμαρτεῖν 1349, μὴ βιάζεσθαι θεούς Thyest. III, 1,

νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ παρὰ Σπάρτῃ θεοὺς Lak. III, 2, εἷς θεοὺς ἀμαυρόνειν Oiaom. I, 3, θνήσκειν καὶ τὰ θεῖα, θεοῖς δ' αὖ u. B. LXV, 1, οὐ δὴ μόνον πίπτουσιν αἱ θνηταὶ θεοὺς XCIX, 2. Vocativ: ὦ πατρῷα γῆ, θεοί τ' ἐγχώριοι El. 67, ὦ θεοὶ πατρῷοι 411, ἰὼ θεοὶ Ph. 736, ὦ θεοὶ 779, ὦ πατρῷα γῆ, θεοί τ' ἐπάκτιοι 1040, ὦ γῆς Θήβης ἕστε πατρῷοι, (καὶ) θεαὶ πατρογενεῖς Ant. 933, ὦ θεοὶ u. B. LIII, 1. — ἡ θεός. ὦ Διὸς ἄλμη θεός Ai. 401, Ζηνὸς ἡ θεινὴ θεὰς Παλλὰς 952, Ἑρμῆ ὁ πομπαῖος, ἢ σὲ νεοτέρα θεὰς Kol. 1548, τὰν ἀφανῆ θεὸν - λιτεῖᾳ σεβίζειν 1556, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν Πλούτωνά τε Ant. 1199, δεῖμα προστρέψαι ἀντίας θεοῦ Klytaim. 2, Δίνεια ὁ τῆς θεοῦ Lack. III, 1, εἰς οἷον τῆλθε τῆς θεοῦ βαρὺς; u. B. LXXIII, 3, ἀπὸ ἧκει ὁ θεός.

Θεοσεβής. εἰ τῷ τ' Ἀθήνας φαεὶ θεοσεβεστάτας εἶναι Kol. 260.

Θεοφιλής, νόμῳ θεοφιλέστατον u. B. LXXXII, 4, 2.

Θεραπεύειν. μετὰ τὸ παρὸν θεραπεύειν Ph. 149, Ἐρινύν, (ἣν) μόνον θεραπεύουσιν οἱ - δημιουργοῦντες u. B. LXXII, 2, 2.

Θερίζειν. τοῦ μὲν παλαιὸν καὶ γλῶσσαν ἄκραν ἐμπεσεῖ θερίσας Ai. 239, ἧμις - ἀγρίᾳ χερὶ θέρος θερισθὲν ἐκθὲν αὐχένων ἄπο Tyro XV, 4.

Θερμαίνειν. ὅσοις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται Ai. 478.

Θερμός. ὦ σκύλοκα καὶ πετραῖα θερμὰ λουτρὰ Tr. 634, ἀκμῆνός τ' ἀεὶ θερμῷ ἄθικτον 686, θερμούσιν ἑπτὰκις θερμὰ νάματα 919, ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λάγυρ πανὶ καὶ χειρὶ καὶ νήτοισι μοχθήσας ἐγώ 1046, ἴσχ γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος Ai. 1411, ὦ κοίλας πέτρας γήλοφον θερμόν γε καγετώδες 1088, θερμὸν αἷμα Kol. 622, θερμὴν ἐπὶ ψυχρῷσι καρδίαν ἔχεις Ant. 88, περὶ θερμῷ 619, τὸ θερμὸν τοῦ ὄβριμου u. B. CV, 166; τὰν θερμοτάταν αἱμάδα πεπαυμένων ἑλκέων Ph. 696.

Θέρος. πυροφορεῖ χειμῶνος ἐκφεύγουσιν εὐκάρπῳ θέρει Ai. 671, ἐν θέρει Ph. 18, τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340,

ὥραία θέρους τῆς Θεσπρωτίης Polmen. IV, 2, ἥκεις – θέρος θερισθῆ ξανθὸν αὐχένων ἄπο Tyro XV, 4.

Θερσίνης τις ἦν, ὃς οὐκ ἂν εἶλεν εἰσάπαξ εἰκεῖν, ὅπου μηδεὶς ἐφῇ Ph. 442.

Θέσμιος. θεῶν δ' αὖ πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε Ai. 712.

Θεσμός. ἐγὼ γὰρ ἂν ὁ θήρ με Κένταυρος – προὐδιδάξατο, παρῆκα θεσμῶν οὐδέν Tr. 682, αὐδ' ἔαδ' ὅπου σοὶ φόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός, ἦ καὶ τῷδε σὲ Ai. 1104, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς Θεσμῶν Ant. 799, νῦν δ' ἤδη 'γὼ κἀντὸς θεσμῶν ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν 801, οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει Alexand. I, 1.

Θεσπιέπεια. ἃ θεσπιέπεια Δελφὶς – πέτρα Oid. 463.

Θεσπίζειν. Ἀπόλλων εἰ παλαῖ' ἐθέσπισε El. 1425, τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας Tr. 1131, ὃς δὴ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε, καὶ – ὡς – Ph. 610, τί δὲ τεθέσπισται; Kol. 388, οἵ' ἐθέσπισεν 1428, πολλὰ γάρ σε θεσπίζοντ' ὀρῶ, κοὐ ψευδόφημα 1516, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων Ant. 1054, ἀνὴρ βέβηκε δεινὰ θεσπίσας 1091.

Θέσπισμα. τὰ παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα κεῖται παρ' Ἅιδῃ Πόλυβος, ἄξι' οὐδενός Oid. 971.

Θεσπιῳδός. τὰν θεσπιῳδὸν ἱερίας (ἱερέας) Λαοδαμίδας Nipt. I, 4.

Θεσσαλικός. τρόχει καλλιφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπλιγίδος u. B. CV, 51.

Θεσσαλίς. πρατὶ δ' ἡλιοστερῆς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει Kol. 314.

Θεσσαλὰς ἔχων ἵππους El. 703, ἔστιν τις Λία Θεσσαλῶν παγκληρία u. B. XCV, 2.

Θεστόρειος. τοῦ Θεστορείου μάντεως Ai. 801.

Θέσφατος. μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις, οὐδ' ἐν θεσφάτοις El. 501, εἰ θεσφάτων ἐγὼ βάξιν κατήδειν τῶνδε Tr. 86, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πύθησθε θεσφάτων, ὅσ' οἷδ' ἐγὼ 1150, φθίνοντα Λαΐου παλαιὰ θέσφατ' ἐξαιρούσιν ἤδη Oid. 907, θεσφάτων γ' ὄνειρ' κακῶν 1175, εἴ τι θέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἐκνεῖτο Kol. 969, ἥκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου

τελευτὴ 1472, σοφοῖς μὲν φίλτατῆρα θεαφάτων ἀεὶ u. B. XLIX, 2.

Θέτις. τῇ πανταμόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε Troil I, 2.

Θεωρεῖν. αὐτῶν δ' ἀγώνων θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα Kol. 1084.

Θεωρία. ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι πρὸς οἶκον ἕξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας Oid. 1491.

Θεωρὸς – ἐκδημῶν Oid. 114, ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας Kol. 413.

Θῆβαι und Θήβη. ὁ δὲ Βακχείας ἀπὸ ἦλθε – Θήβας Tr. 511, τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας 1154, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος ἀγλαὰς ἕβας Θήβας; Oid. 153, ταῖς μεγάλαισιν ἐν Θήβαισιν (Θήβαις) ἀνάσσων 1203, ὁ παντλήμων ἐγὼ κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς 1380, ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι 1524, ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον Kol. 415, ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐημερεῖ καλῶς τε πρὸς σὲ 616, ἆρ' οὐκ ἄμεινον ἦ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ; 791, καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακὸν 919, τὸν ἐπτάλογχον εἰς Θήβας στόλον ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας 1305, οἳ – τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν 1312, τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν τάχα 1319, ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατὸν 1325, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων, ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει 1355, εἴπερ οἶδε κινοῦνται λόχοι πρὸς ἄστυ Θήβης 1372, Θήβας δ' ἡμᾶς τὰς ἀγγελίους πέμψον 1769, τὸ κάλλιστον ἐκφαπύλῳ φανὲν Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος ἐφάνθης ποτὲ Ant. 102, ἀμεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ 149, ὁ Θήβας δ' ἐλελίζων (ἐλελιχθὼν) Βακχεῖος ἄρχοι 153, οὗ φησι Θήβης τῆσδ' ἀμόπτολις λεὼς 738, ἰὼ Διῖκαῖαι κρῆναι, Θήβας τ' εὐαρμάτου ἄλσος 845, ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον 937, Θήβης οἱ κοίρανίδαι 940, Θήβης ἄνακτες 988, Βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν ναίων παρ' ὑγρὸν Ἰσμηνοῦ ῥέεθρον, ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος 1122, οὐδ' ὡς πρὸ Θηβῶν ὠμοβρῶς ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα Achai. VIII, 5, Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας ἐκτασεύμους, οὗ δὴ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεούς u. B. XCIX, 1.

Θηβαῖος. εἶνε δ' ἐγγυητὴς φανήσεται Θηβαῖος Oid. 453, Θηβαίᾳ κόνει Kol. 406, Θηβαίας ἐκπεσοῦσ' ἀγυιὰς Ant. 1135, ἐδίξατο βαγεῖσα Θηβαΐα κόνις Amphiar. IV, 1.

Θηγάνη. σιδηροβρώτει θηγάνῃ νεηκονὴς Ai. 820.

Θήγειν. οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη Ai. 584, ὀργὴ γέροντος, ὥστε βαλβὶς νοτὶς ἐν χειρὶ, θήγει μὲν (ἐν), τάχει δ' ἀμβλύνεται u. B. LXXXIV, 1, 2.

Θήκη, περιστερᾶ κτύπῳ πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρὸς El. 896, μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν θήκην ἱερᾶν, ἣν κεῖνος ἔχει Kol. 1763.

Θηλάστρια Alexand. IV, 2.

Θηλύνειν. κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε, βαφῇ σίδηρος ὡς, ἐθηλύνθην σέθεν πρὸς τῇδε τῇς γυναικὸς Ai. 651.

Θῆλυς. γυνὴ δὲ, θῆλυς οὖσα, κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν Tr. 1062, σὲν δ' ἐκ τοιούτων θῆλυς εὖρηκα τάλας 1075, θῆλυς μὲν αὐτὸς, ἄῤῥενας δ' ἐχθροὺς ἔχων Atreus I, 2, θήλειαν ὄρνιν Oinom. V, 2, θήλεια νεῦς u. B. CV, 97, θήλυδος 98.

Θῆμα Salmon. II, 1.

Θήρ. ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὑτοῦ κόρην El. 572, ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ θηρὸς Tr. 556, ἐκθνήσκων δ' ὁ θὴρ τοσοῦδον εἶπε 568, ἐκ προφάσεως θηρὸς 662, ὁ θὴρ - Κένταυρος 680, ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θὴρ ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν; 707, οὕνεκα ἔκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε 935, διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν θηρῶν 1096, Ἐρυμάνθιόν τε θῆρα 1097, ὃν οὖν ὁ θὴρ Κένταυρος - ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανὼν 1162, ἐν ἀφύβοις μὲ θηρσὶ δεινὸν χέρας Ai. 366, στικτῶν ἢ λασίων μένει θηρῶν Ph. 185, ἃ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων 987, οὐ πεπτὸν ὄρνιν, οὐδὲ θὴρ' ὀρειβάτην τύξοις ἀναίρων τοιόνδε 955, φαρσαῶν τ' ἔθνη θηρῶν 1147, σῶρά τ' ἀκμήτου θηρὸς, ὃν ἐν πάλαισί φασι πολυξέστοις εὐνᾶσθαι, κνυζεῖσθαί τ' ἐξ ἄντρων ἀδάμαστον φύλακα παρ' Ἅιδα λύγος αἰὲν ἔχει Kol. 1569, σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς, οὔτε του πυνῶν ἐλθόντος, οὐ σκάσαντος ἐξεφαίνετο Ant. 257, θηρῶν ἀγρίων ἔθνη 345, κρατεῖ μηχαναῖς ἀγραύλου θηρὸς

δρυσιβάτα 350, ὅσων σκαράγμαθ' ἡ κύνες καθήγισαν, ἢ θῆρες, ἤ τις κτηνὸς οἰωνὸς 1082, νωμᾷ δ' ἐν οἰώνοῖσι τοὐκείνης πτερὸν, ἐν θηρσὶν u. B. XXIII, 12.

θήρα. δυσμενῶν θήραν ἔχων Ai. 564, δέσμιον δ' ἄγων ἕδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλὴν Ph. 609, οὕνεκα θήραν τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων 839, ὦ πτανοὶ θῆρα 1146.

θηρᾶν und θηρᾶσθαι. ἐπεὶ πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενὰ El. 1054, ἀεὶ – δέδορκά σε πεῖραν τιν' ἐχθρᾶν ἁρπάσαι θηρώμενον Ai. 2, καί μ', οὓς ἐθήρων πρόσθε, θηράσουσι νῦν Ph. 958, ὡς μ' ἐθηράσω 1007, ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα θηρᾶν Oid. 542, καί σ' εἶλε θηρῶνθ' ἡ τύχη Kol. 1026, ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα Ant. 92, σὲν δέ νιν θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπλεγμένην 433, ἐν τῷ Πηλίῳ πᾶν μῆλον θηρῶντα u. B. CV, 124.

θηρατέ' ἄν (θηρατέα) γίγνοιτ' ἄν Ph. 116.

θηρατήριος. τοίαν δ' ἐν ὄφει ἴυγγα θηρατηρίαν ἔρωτος, ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων, ἔχει Oinom. III, 1.

θήρειος βία Tr. 1059.

θηροβολοῦντα κτηνοῖς ἰοῖς στυγερὸν στυγερῶς Ph. 165.

θησαυρίζειν. ᾗ ξὺ τεθησαυρισμένη Polyid. IV, 2.

θησαύρισμα. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε Ph. 37.

θησαυρός. ἐν χεροῖν ἔχων κόμας ἐμὰς, καὶ τῆσδε, καὶ σαυτοῦ τρίτον, ἱκτήριον θησαυρὸν Ai. 1175, οἰωνοῖς γλυκὺν θησαυρὸν Ant. 30.

θησείδης. δεινὰ δὲ θησειδᾶν ἀκμὰ Kol. 1066.

θησεύς. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ Φοῖνίξ θ' ὁ πρέσβυς, οἵ τε Θησέως κόροι Ph. 562, Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος Kol. 69, καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος Θησεὺς κατ' ὀμφὴν σὴν ἀπεστάλη 550, Θησεῦ 569, 595, 1042, καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλὸν 1003, ἔνθ' οἶμαι τὸν ὀρειβάταν (ἐγερεμάχαν) Θησέα καὶ τὰς – ἀδελφεὰς αὐτάρκει τάχ' ἐμπίξειν βοᾷ 1055, αἵδε χέρες Θησέως ἔσωσαν 1103, εἰ μὲν τῆσδε δημοῦχος χθονὸς μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο

προσπέμψας ἐμοὶ Θησεὺς 1350, πῶς ἂν - τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι; 1458, οὗ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα 1593, αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα 1630, πλὴν ὁ κύριος Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα 1644, οὐδ' ἂν εἷς θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησέως κάρα 1657.

Θητεία. ποιμὴν γὰρ ἦσθα, κἀπὶ θητείᾳ πλάνης; Oid. 1029.

Θιγγάνειν. χ' ὥσπερ ἂν θίγῃ, φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα Tr. 715, πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις, φιλότητι θιγὼν Ai. 1410, παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θιγόντα καὶ πανουργίας Ph. 408, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν, καὶ δόντι δοῦναι 667, βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου; 762, δεξιᾶς ἐμῆς θιγὼν 1398, τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν Oid. 760, ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν 1413, χερσί τ' ἂν θιγὼν δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς 1469, θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ Kol. 330, δι' ὁσίων χειρῶν θιγὼν 470, πῶς δ' ἂν ἄθλιος γεγὼς θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός, ᾧ -; 1133, μήθ' ἃ μὴ θίγες ποιῷ σεαυτῆς Ant. 546, οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν 771, οὔτε δαιτὸς, οὐδὲ χέρνιβος θιγὼν u. B. L, 7.

Θὶν oder **θίς.** πολιᾶς πόντου θινὸς ἐφήμενος Ph. 1124, ὥστε ποντίας ἁλὸς οἶδμα - κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα καὶ δυσάνεμον Ant. 591.

Θλίβειν. τὸ δ' ὠχριάσθαι θλιβομένης τῆς καρδίας Amphiar. I.

Θνήσκειν. 1.) Praesens: λόγῳ μάτην θνήσκοντας El. 63, τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας 113, οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν 540, πατρὸς θνήσκοντος 1022, βροτῶν - θνήσκειν ὁ μέλλων 1486, ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θὴρ ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν; Tr. 707, ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνοίσῃ Ph. 1035, θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἴς τις Oid. 118, θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι 623, οὐ γὰρ ἄν ποτε θνήσκων ἐσώθην 1457, θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία Kol. 611, ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγὼ Ant. 547, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ 761, θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν, θεοὺς δ' οὔ

u. B. LXV, 1. 2.) Imperfectum: ἦς ἔθνησχ' ὅπερ Tr. 708. 3.) Perfectum: ὅθ' οὕνεκα τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης El. 48, σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκεν; 290, ὥστε τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν 355, ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν 526, τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς 554, τέθνηκ' Ὀρέστης 673, τέθνηκεν 924, τοῦ τεθνηκότος μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα 932, τέθνηκ' ἐγώ σοι 1152, οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος; 1214, ἤγγειλας ὡς τεθνηκότα 1341, τέθνηκεν ἡ τάλαινα 1426, καί νιν αὐτίκα ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως Tr. 806, τέθνηκεν ἡ τάλαινα; 877, τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγὴς 1130, τέθνασιν ἄνδρες Ai. 99, σοῦ τεθνηκότος 893, ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι 479, ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἢ κείνοις γλυκύς, αὐτῷ δὲ τερπνὸς 966, θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ 970, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς 1154, εἰ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος Ph. 333, τέθνηκεν ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῦ δ' ὕπο 334, ὅθ' οἵδε μὲν τεθνᾶσι 429, χοὗτος τεθνηκὼς ἦν 435, ἢ τέθνηκεν 497, ὃς οὐδέν εἰμι, καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι 1030, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν ἤκουˑ ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων 1313, ῥῶσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος Oid. 313, ἢ τέθνηκε Πόλυβος; 943, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα 1235, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν Ant. 560, τεθνᾶσιν 1173, γυνὴ τέθνηκε - δύστηνος ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν 1282, χρὴ δὲ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν Akris. IX, 1. 4.) Aoristus: ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ El. 59, εἰ δ' μὲν θανὼν γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὢν κείσεται τάλας 244, θανόντα πατέρα 868, ὅταν θάνῃ 437, ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος 444, φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γε 548, τούτου θανεῖν χρῆν αὐτὸν οὕνεκ' ἐκ σέθεν; 578, σύ τοι πρώτη θάνοις ἂν 583, θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τότ' ἐννέπω 676, εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια προσῆλθες 774, ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως 792, ὥς μ' ἀπώλεσας θανὼν 808, ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940, εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω θανόντος οἴσῃ 969, ζώσαιν

Θανούσαν δ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος 986, δυσκλεῶς θανεῖν 1006, θανεῖν χρήζων 1007, οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθὴς 1078, φέροντες αὐτοῦ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ τεύχει θανόντος κομίζομεν 1114, ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόδ' ἡμέρᾳ 1134, νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ θανόντι (θανόντα) σὸν σοὶ 1150, φροῦδος αὐτὸς εἶ θανὼν 1152, ποθῶ τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ 'κλείπεσθαι τάφου 1169, τοὺς θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους 1170, τὸν θανόντ' ἀδελφὸν 1212, μηχαναῖσι μὲν θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον 1229, ἥτις μιᾷ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον 1314, οἱ πάλαι θανόντες 1421, ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως; 1452, ζῶν τοῖς θανοῦσιν οὔνεκ' ἀντανδᾷς ἴσα 1478, ὡς ἂν ἐν ταὐτῷ θάνῃς 1496, μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν θάνῃς 1504, πρὶν ἂν θάνοι τις Tr. 3, ποῦ δῆτα νῦν ζῶν, ἢ θανὼν, ἀγγέλλεται; 73, ὡς-τάτ' ἢ θανεῖν χρείη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ 166, κείνου θανόντος 579, θανόντι συνθανεῖν ἐμοὶ 798, μηδ' αὐτοῦ θανῶ 802, πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων ἔτι ποτ', ἔτ' ἐκπονον ἔχοι θανὼν λατρείαν; 830, οὐ δή ποθ' ὡς θανοῦσα; 876, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῄς; 878, ὅπως-μὴ ταρβαλέα θάνοιμι 957, τί χρή, θανόντα νιν, ἢ καθ' ὕπνον ὄντα, κρῖναι; 969, ὅτι καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην 1111, πρίν-σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός; 1133, πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο 1160, ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανὼν 1163, τόδ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμὲ 1172, τοῖς θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίνεται 1173, ἐμοῦ θανόντος 1222, ἦ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ μεταίτιος 1233, κρεῖσσόν κἀμέ γ'-θανεῖν 1236, θανόντες ἤδη τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα Ai. 100, θανεῖν αὐτὸν οὔ τι πω θέλω 106, πρὶν ἂν-μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ 110, πῶς ἂν-τέλος θάνοιμι κἀγὼ 391, ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν εὔχον 392, εἶτα λοίσθιον θάνω; 468, ἢν θάνῃς σύ 496, ὅταν θάνῃς 513, μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι 533, ὡς οὐκ ἀρκέσοι τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν 728, ὃς σπεύδει θανεῖν 812, εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν 822, ἴσως

τοι – θανόντ' ἂν οἰμώξειεν ἐν χρείᾳ δορός 968, τοῖς θανοῦσί τοι φιλοῦσι πάντες λειμένιοι ἐπεγγελᾶν 988, ὡς ὀλίγη θανὼν 999, ὡς τὰ σὰ κράτη θανόντος, καὶ δόμους νέμοιμι σοὺς 1016, ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὑρόμην 1023, ὡς χρόνῳ ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ, καὶ θανὼν ἀκοσφίσειν 1027, τήνδ' ἣν ὃδ' εἵλκυσεν τύχη θανόντες ἄν 1059, πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν 1068, μὴ – αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ 1092, εἰ καὶ ζῇς θανὼν 1127, εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρών 1131, τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαῤῥεῖ 1266, ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ – 1311, εἰ θάναι 1344, οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή; 1348, τὸν θανόντα τόνδε συν-θάπτειν θέλω 1378, οὐδ' ἕτλης παρὼν θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα 1385, μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δύσ-ζηλος ποιῶ 1395, ἐπεὶ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν Ph. 331, ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χὠ θανὼν 336, τοῦ θανόντος ἰμέρῳ 350, ἀλλ' ἦ χοὗτος οἴχεται θανών; 414, οὐ μὴ θάνωσι 418, ἐπεὶ θανὼν Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος 424, πεισθήσομαι ὧδε κᾀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὑκείνου πατὴρ 624, αὐτὸς τάλας θανών, παρέξω δαῖθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην 957, θάνοις κακῶς 962, κᾆν ζῶσι, κᾆν θάνωσιν 1444, τούτου θανόντος Oid. 106, ἐπαξίως – πρὸ (πρὸς) τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν 134, τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω 245, θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοι-πόρων 292, ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε; 566, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν 669, ὡς αὐτὸν ἥξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν 713, πρὸς παιδὸς θανεῖν 722, λέχη τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω 821, παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν 854, ἀξιῶ θανεῖν 944, ὁ θανὼν κεύθει κάτω δὴ γῆς 967, οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ 970, ὑφ' ὧν θάνοι μὲν αὐτὸς 1247, τότε γὰρ ἂν θανὼν 1354, ἵν' ἐξ ἐκείνων, οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω 1434, σὲ τοῖς ἐπεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τε Kol. 390, ὅταν θάνω 'γὼ 582, θυμοῦ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν

ἄλγος ἅπτεται 956, ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν 970, ἢν μὴ θάνω 'γὼ πρόσθεν 1040, οὐδ' ἔτ' ἂν παναθλιος θανὼν ἂν εἴην 1111, ὅπως - θάνοιμι πανδίκως 1306, συγγενεῖ χερὶ θανεῖν 1388, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι θανόντ' 1436, καί σ', ἅπερ ξυνήνεσα', θέλω, πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν 1509, οὔ με χρὴ θανεῖν 1521, μέμνησθέ μου θανόντος 1555, ἃς ἔχρηζε γᾶς ἐπὶ ξένας ἔθανε 1706, μὴ γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρηζες, ἀλλ' ἔρημος ἔθανες ὧδέ μοι 1713, μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερὶ Ant. 14, τὸν ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν 26, καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν 72, ἐχθρὰ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκῃ 94, ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν 97, θανὼν καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται 209, καὶ τῶν θανόντων, χὠπόσοι ζῶμεν πέρι 214, ὃς θανεῖν ἐρᾷ 220, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠνσχόμην νέκυν 467, οὔκουν ὅμαιμος χὠ καταντίον (κατὰ χθονὸς) θανών; 512, οὔθ' ὅταν θάνῃ 522, τὸ μὴ οὐ θανεῖν τε σὺν σοί, τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι 545, μή μοι θάνῃς σὺ κοινὰ 546, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν 560, ἦδ' οὖν θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα 751, τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν 778, οὔτ' ἐν βροτοῖς, οὔτ' ἐν νεκροῖσι μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν 852, θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με 871, πρὸ τοῦ θανεῖν 883, εἴτε χρὴ θανεῖν 887, ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ ἔλουσα 900, ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς 920, εἶκε τῷ θανόντι 1029, τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; 1030, οἱ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν 1173, ὦ κτανόντας τε καὶ θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους 1264, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ ἔθανες, ἀπολύθης ἐμαῖς, οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις 1268, τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος 1303, πρὸς τῆς θανούσης τῆσδε 1313, θανεῖν οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δὶς Akris. VIII, 2, τῷ κακῶς πράσσοντι μυρία μία νὺξ ἐστιν, εὖ παθόντα δ', εἶθ' ἕτερα θανεῖν Naupl. III, 2, τὸν θανόντα δακρύοις ἀνιστάναι Skyr. VII, 2, ἔζης ἄρ', οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών; Phaidr. X, 1, θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει u. B. XXXII, 1, πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἄν CV, 42. 5.) Futu-

rum: ὁ προστατῶν χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην El. 782, ὥς τι δράσων εἶρπε, κοὐ θανούμενος Tr. 160, περίφαντος ἀνὴρ θανεῖται Ai. 229, εἰ χρή, θανοῦμαι Kol. 1441, θανουμένη γὰρ ἐξήδειν Ant. 460, εἰ τοῦ χρόνου πρόσθεν θανοῦμαι 462, ἦδ' οὖν θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα 751, χρὴ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν, αὐτὸν ὡς θανούμενον Akris. IX, 2.

Θνητογενής. ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς Ant. 335.

Θνητός. ἁπάντων εὐσέβεια θνατῶν El. 250, πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος 860, θνητοῦ πέφυκας πατρὸς 1171, θνητός τ' Ὀρέστης 1172, ἀνάλγητα – ἐπέβαλε θνατοῖς Tr. 128, θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ 473, κοὐδενί (τῷ) πω λῴονι θνητῶν Αἴαντος Ai. 1416, ὦ παλάμαι θνητῶν Ph. 177, ἄλλον οὔ τιν' – μοῖρα τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν 683, θνατὰ φύσις ἀνέρων Oid. 868, τὰ θνητῶν – γένεθλα 1424, ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος 1437, θνητὸν ὄντα 1528, Ant. 455, οὓς πότνιαι σέμναι τιθηνοῦνται τέλη θνατοῖσιν Kol. 1051, οὐδ' ἂν εἷς θνητῶν φράσειε 1657, μηδένα θνητῶν 1762, θνατῶν βιότῳ Ant. 614, μόνη δὴ θνατῶν 822, πεπρωμένης οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή 1338, οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι πράσσειν Alet. VII, 5, ὦ δυνάστις θνατοῖς (ὠδυνάσεις θανάτοις) τυπστμότατε Achai. I, 2, θνητὸς ὢν Eriph. IV, 1, καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα Kolch. I, οἳ μακρὸν βίον θνητῶν ἔχουσι Kreus. IV, 3, κἄστι πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖσι τἄλλα δεύτερα 5, πῶς δῆτ' ἐγὼ θνητός γ' ἂν; ἢ θνητῆς τε φὼς; Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος; Polyx. III, 6, θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητήν (γε) φύσιν Tereus V, 1; θνητοὺς ὄντας XI, 2, τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα u. B. XXIII, 17, ὦ θνητὲν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος XXVII, 1, 1, ἄνδρα θνητὸν LXI, 1, θεὸς ἐμοὶ ἔρχων, θνητῶν δ' οὐδεὶς LXXXIX, οὔ δὴ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεοὺς XCIX, 2.

Θοάζειν. τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε; Oid. 2.

Θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Ai. 206.

Θοός. Θοαῖς πώλοις El. 737, Θοᾶν νύμφων Tr. 857, Θοὸν εἰρεσίᾳ ζυγὸν Ai. 243, Θοῶν ἀκυάλων ναῶν 710.

Θορίκιος. τοῦ τε Θορικίου πέτρου Kol. 1595.

Θορνύναι. ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐθόρνυτο (ἐθρύπτετο) u. B. L, 9.

Θορυβεῖν. ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβῇ Ai. 164.

Θόρυβος. μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ Ai. 142, τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς; Ph. 1263.

Θούριος Ἄλας Ai. 212, 1213, Θουρίῳ - ἐν Ἄρει 613.

Θράξ. Ἥλιε, φιλίπποις Θρᾳξὶ (Θριξὶ) πρέσβιστον σέλας Tereus XIV.

Θράσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις El. 626, τοιοῦτον θράσος αὐτή θ' ὁπλίζῃ 995, ἐλπὶς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ Tr. 726, ποίαισι τάλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει; Ai. 46, οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος; Ph. 104, προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους Ant. 853.

Θράσσειν. ἢ θράσσει γένυν Heleu. II, 1, ἐθράχθη u. B. CV, 19.

Θρασύνειν. διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς Ph. 1387.

Θρασύς. ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἄρχω El. 521, τὴν ἐν τῷ πάρος χρόνῳ θρασεῖαν 1446, ὁρᾷς τὸν θρασύν; Ai. 364, ἄνδρα γλώσσῃ θρασὺν 1142, βουλήσῃ πρὶν καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ 'ν ἐμοὶ θρασὺς 1315, οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προαμίξαι θρασύ; Ph. 106, ἐν δὲ ταῖς λόγοις θρασεῖς 1307, οὔτε θρασύς, οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ Oid. 89, φεύγουσι χ' οἱ θρασεῖς Ant. 580, ἢ πρόπαιτιλῶν ὧδ' ἐπεξέρχῃ θρασύς; 752, οἱ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς Phryg. I, 2.

Θρασυστομεῖν. ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν Ph. 880.

Θραύειν. πάντεῦθεν ἄλλος ἄλλον, ἐξ ἑνὸς κακοῦ, ἔθραυε, πάνέπιπτε El. 729, ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 745, ξύλον τι θραῦσαι Ph. 294, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον ἀκτὰν ἐκ πυρὸς περισκελῆ θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις Ant. 476.

Θρηκοῖσι (κρεκτοῖς) νόμοις Odyss. II, 3.

Θρέμμα. ὦ θρέμμ' ἀναιδὲς El. 622, ᾗ μελαγχόλους ἔβαψεν

ἐοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας Tr. 574, *ἅπλατον θρέμμα κἀπρόσηγορον* 1093, *δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα* 1099, *ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους* Ph. 243, *ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ* Oid. 1143.

Θρεπτήριον. *ἀδελφὰ ταύτοισιν φορεῖ τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια* Kol. 1263.

Θρήικιος. *ἐς τὸν ἀπάξειναν ὅρμον Θρήικιον κλύδωνα* Oid. 197.

Θρηνεῖν. *ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ πατέρα* El. 94, *ὃν θρηνεῖς ἀεὶ* 530, *θρηνεῖν* (*θρεεῖν*) *ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι* Ai. 582, *ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς θρηνήσει* 631, *οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην* 852, *ἄλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις* Ph. 1401, *σιγάμενος γάρ ἔσσι θρηνεῖσθαι πρέπων* Tyro XIII, 2.

Θρῆνος. *ὡς μοι πολλὰς μὲν θρήναν ᾠδὰς – ᾖσθαν* El. 88, *ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων, στυγερᾶν τε γόων* 103, *οὐδέποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι ἐνάριθμος ὧδε θρήνων* 232, *εἰ δοκῶ πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν* 255, *ὅπως τὸ συγγενὲς τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ* 1469, *ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν* Ai. 924, *παύετε θρῆνον* (*θρήνων*) Kol. 1751, *ἀλλ' ἀποπαύετε, μήτ' ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρετε* 1778.

Θρῄξ. *ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησσὸς* Ant. 969.

Θρῄσσησιν – πνοαῖς Ant. 589, *Θρῇσσαν ἀκοπεῖν Ζηνὸς Ἄθῳου* Tham. III.

Θρῐάζειν Odyss. II, 4.

Θρίξ. *δὸς αὐτῷ τήνδ' ἄλιπρῳρῆ τρίχα, καὶ ζῶμα ταὐμόν* El. 451, *ὥστε πάντας ὀρθίας στῆσαι φόβῳ δείσαντες ἐξαίφνης τρίχας* Kol. 1625, *ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα* Ant. 1093, *διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ ξανθὴν καθαίρανθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχὸς* Oinom. VI, 2, *ἐλαιοῦνται θριξὶ* Troil. III, 7, *ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχα* (*τρίχας*) Chrys. IV.

Θρονεῖν. *εἴδομεν ἃ θρονεῖς* El. 853, *ἰδού, μάλ' αὖ θρονεῖ τις* 1410, *ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρόσπολος θρονῶ Λίχας ὁ κήρυξ ταῦτα* Tr. 188, *ἥμος κατ' οἶκον ὁ ξένος θρονεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ* 531, *ὡς ἐργα-*

σείων οὐδὲν ὧν λέγω, Θροεῖς 1232, ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς Ai. 67, πάλαι ἄγαν ἤδη θροεῖς 592, ὅπου' ἔπη θροεῖ 785, τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ 864, ἀναλγήτων δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδ' (ἄναυδον) ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει 947, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290, διάσημα γὰρ θροεῖ Ph. 209, τί θροεῖς; 1185, ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ καὶ παράνουν (παρὰ νοῦν) θροεῖν 1195, ἐκεῖ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ Kol. 597, ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ 1425, τίνα θροεῖς (τίν' αὐδᾷς) λόγον; Ant. 1287. S. auch θρηνεῖν.

Θρομβώδεις ἀφροί Tr. 702.

Θρόνος. ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω τοῖσιν πατρῴοις El. 267, πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ᾗ τῶν Εὐρύτου (τὸν Εὔρυτον) τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων Tr. 363, Ἄρτεμιν, ἃ πυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει Oid. 161, γῆς τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω 237, δοκῶν θρόνοις παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας 899, Κρέοντι θρόνους ἐᾶσθαι Kol. 368, τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων (θρόνου) ἀπωστερίσκει 375, ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425, θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν, καὶ τυραννεύειν χθονός 448, ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι 1267, τοῖς σοῖς πανάρχοις – ἐνθακεῖν θρόνοις 1293, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων 1354, τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους κρατοῦσιν 1380, τὰ Λαΐου σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη Ant. 166, ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω 173, τρέφων δύ' ἄτας, κἀπαναστάσεις θρόνων 583, φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους 1041, σὺ δ' ἐν θρόνοισι (θρήνοισι) γραμμάτων πτυχὰς ἔχων ἀπόστειμον Achai. V, 1.

Θρύπτειν s. Θορνύναι.

Θρώσκειν. ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους Tr. 58, θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει δείλαια δουλοῦσ' ἡμᾶς ἀποτίβατος ἀγρία νοῦσος 1027, ἀ δ' εὐήρετμος ἑκαγὶ ἁλία χερσὶ παραπτομένα πλάτα θρώσκει Kol. 718.

Θυγάτηρ. οὐ καλὸν ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὕνεκα El. 594, θύγατερ Διὸς, ἄμβροτ' Ἀθάνα Oid. 159, ὦ χρυσέα θύγατερ Διὸς 188, ἦ σέ γέ τις θυγάτηρ; 1102, θύγατερ Kol. 170, 225, 398, θυμῷ δ' οὐκ ἔτι φαιδρὰ χορεύει τἄρβους θυγάτηρ u. B. XLVI, 2.

Θύειν. τὴν σὴν ὅμαιμον – θῦσαι θεοῖσιν El. 532, χάριν τίνος ἔθυσεν αὐτὴν 535, ἀνθ' ὧν – πόλις ἔθυσεν αὐτὴν, οὐχὶ Μενέλεῳ χάριν 576, οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς θῦσαί με; 631, θῦε 632, βωμῷ – τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ θύων ἔκυρον Kol. 1159, ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα πρόβατόν τι θύειν Poleus II, 6.

Θύελλα. πάντα συναρπάσας; θύελλ' ὅπως, βέβηκας El. 1151, οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ φερέννυος ἐξέπραξεν, οὔτε ποντία θύελλα κεκηδεῖσα πῷ τότ' ἐν χρόνῳ Kol. 1660, τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις τράφη θυέλλησιν ἐν πατρῴαις Ant. 984.

Θυηλή. φοινία δὲ χεὶρ σταξει θυηλῆς Ἄρεος El. 1423.

Θυηπολεῖν. νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις Κρόνῳ θυηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος (γέρος) Andromed. V, 3, ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει Polyx. I, 2.

Θυϊάς. προφάνηθι Ναξίαις (σαῖς) ἅμα περιπόλοις θυϊάσιν (Θυιάσιν) Ant. 1151.

Θῦμα. ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματα El. 573, ἔκαιρε δὴ σὺ θύμαθ' – πάγκαρπα 634, εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα φέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως Tr. 287, οἷαν ἀνθ' οἵων θυμάτων ἐπί μοι μελέῳ χάριν ἠνύσω 995, ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἦμιν, οὔτε θυμάτων παρῆν ἑκήλοις προσθιγεῖν Ph. 8, μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν Oid. 239, οὔκουν τις – πάντ' ἀναγκάσει λεὼν ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο Kol. 899, ἐκ δὲ θυμάτων Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν Ant. 1006.

Θυμίαμα. πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει Oid. 4.

Θυμός. ὥσπερ ἵππος εὐγενὴς – ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν El. 26, ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει 286, θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά 331, ἄρχ' αὐτός, ὡς σοι θυμὸς 1819, οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω 1347, φίς

Θυμὸς, ἢ τίνες θέσσι τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; Tr. 882, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνῃ θυμῷ δύσοργος 1118, κἄν σου στραφείη θυμὸς 1134, εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετεγνώσθη θυμόν τ' Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων Ai. 718, ἦ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει 955, ἡ γλῶσσά σον τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν (μέγαν) τρέφει 1124, θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε Ph. 324, ὅταν θυμοῦ περάσῃς Oid. 674, τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἔρξεται (ἕξεται) ψυχᾶς ἀμύνειν; 893, ὕψου αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν λύπαισι παντοίαισιν 914, μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς 975, ὀπηνίκ' ἔξει (ἕξῃ) θυμὸς Kol. 434, τὸν θυμὸν ἐκβραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων 438, θυμὸς ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον 592, πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν 659, πλήρη ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζεις 778, οὔ τοι καθέξω θυμὸν 874, θυμοῦ οὐδὲν γῆρᾳ ἐστιν ἄλλο πλὴν θανεῖν 954, εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαὶ καὶ θυμὸς ὀξὺς 1193, γνώσῃ κακοῦ θυμοῦ τελευτὴν, ὡς κακὴ προσγίνεται 1198, ἔπτηξα θυμὸν 1466, φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων Ant. 493, ἀλλ' εἶκε θυμῷ (θυμοῦ), καὶ μετάστασιν δίδου 718, τοιαῦτά σου – ὥστε τοξότης ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085, ἵνα τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ 1088, ἄτῃ κατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα 1097, ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔῤῥιψεν Achai. II, 1, πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὀρᾷ Tyro IX, θυμῷ δ' οὐκ ἔτι φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ u. B. XLVI, 1.

Θυμοῦσθαι. ἢ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδὼν El. 1278, ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι νοσοῦντι πείνῃ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ Tr. 543, τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακὸν 1230, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος Ai. 1018, ὥστε θυμοῦσθαι παθὼν Ph. 323, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων 922, πρὸς τάδ', εἰ θέλεις, θυμοῦ δι' ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη Oid. 344, ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦν θυμούμενος Kol. 768, τί δ' αὖθις δεῖ σε θυμοῦσθαι;

1420, σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους ἵππους καταρτυθέντας Ant. 477, μή τι καὶ κατάσχετον ἀρυφῇ καλύπτῃ καρδίᾳ θυμουμένῃ (καρδία θυμουμένη) 1254, ὅστις ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Tereus IV, 3.

θυμοφθορεῖν. ὡς ἐγὼ θυμοφθορῶ Tr. 142.

θύρα. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι El. 78, μὴ οὐ – τῶνδε πατρῴων πρὸ θυρῶν ἡχὼ πᾶσι προφωνεῖν 109, ὑπαίξας διὰ θυρῶν Ai. 301, ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύραισι κειμένου; Kol. 401, βλέφαρον κέκληται δ', ὡς καπηλείου θύραι (θύρας) Phineus II.

θύραζε. λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἔνδοθεν, οὔτε θύραζ' ἔνεστί μοι ἐξανύσαι Tr. 1021.

θυραῖος. μ' ἂν – θυραῖον οἰχνεῖν El. 318, θυραίαν γ' οὖσαν 518, τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ Tr. 533, τόνδε βλέπω θυραῖον ἤδη 595, θυραῖος εἰπερ ἐστὶν Ai. 793, καὶ μὴν θυραῖος 794, τίν' ἔχει στέγον, ἔνανλον, ἢ θυραῖον Ph. 158, ἅς ἔτ' ἄστολος χιτὼν θυραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Helen. IV, 2, οὐ πρὸς θυραίων σύθα μῶς ἀκουσίμη u. B. CV, 30, 2.

θυρῶν. πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις El. 328, ὅπως - παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος Oid. 1242.

θυστάδας λιτὰς Ant. 1019.

θυτήρ. φανεῖν θεοῖς θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι Tr. 613, ἔνθα κλῄζεται θυτὴρ 659, ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω 1192.

θῶκος. εἰς παλαιὸν θῶκον (θᾶκον) ὀρνιθοσκόπον ἵζων Ant. 999.

θωπεύειν. σὺ ταῦτα θώπευε El. 397, τὸ θησέως ὄνομα θωπεῦσαι Kol. 1003, ἄλλους δὲ θώπεύοντες οἰκοῦμεν 1336.

θώσσειν. θωχθεὶς Dionys. 2.

θωῦσσειν. παίσας κάρα θώϋξεν Ai. 308, οἷαν τήνδε θωῦσσει βοήν; 335, φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς θώϋξεν αὐτόν Kol. 1624.

I.

γ. εἰ μὲν ὡς τὸ θάσσον εἰδὼς εἰ τέκοι παῖδα Oinom. VII (s. Vorr.).

ἰαλ Troil. s. Aichm. VIII, 14.

ἰαίνειν. ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἰανθῇ χαρᾷ u. B. LXXXVIII.

Ἴακχος. τὸν ταμίαν Ἴακχον Ant. 1154, Νύσσαν, ἣν ὁ βούκερως Ἴακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει u. B. XCIV, 3.

Ἴανσα Aichm., Triptol., Poimen. s. Aichm. VIII, 14.

ἰάπτειν. λόγοις ἰάπτων Ai. 501, ὅπως μοι Νύσσια Κνώσσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς 700.

ἰᾶσθαι. καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν; Tr. 1219; κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά Aload. XIII, 2, εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά Skyr. VI, 1.

ἴασις. οἷς (πήμασιν) ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν El. 876, ἣν δ' εὖ σκοπῶν εὕρισκον ἴασιν μόνην, ταύτην ἔπραξα Oid. 68, ἐκ τῶν τοιούτων χρὴ τιν' ἴασιν λαβεῖν Thyest. III, 6.

ἰατήρ. ὧν ἔχω παιώνιον, καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν Tr. 1209.

ἰατορία. τίς γὰρ ἀοιδὸς, τίς ὁ χειροσέχνης ἰατορίας, ὃς –; Tr. 1002.

ἰατρός. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ, θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι Ai. 581, ἄπελθ' ἐπείνης ὕπνον ἰατρὸν (ἰητρὸν) νόσου Eriph. VI, ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν Tereus IV, 5, ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λοισθος ἰατρὸς νόσων Phil. Tr. I.

ἰαύειν. οὔτ' ἐννυχίαν τέρψιν ἰαύειν ἐρώτων Ai. 1204.

ἰάχειν und ἰαχεῖν. ὁ καλλιβόας ταχὺ ὕπνιν αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων ναναχὰν ἐπάνεισιν Tr. 642, δύφομαι ὡς περίαλλ' ἰαχέων ἐκ στομάτων Oid. 1219.

Ἰδαῖος. τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς Ai. 434, ἀφ' οὗ – Ἰδαῖα (Ἰδαία) μίμνω λειμώνια (λειμωνία), ποία μήλων ἀνήριθμος αἴλη εὐνόμᾳ (εὐνάμᾳ) χρόνῳ τρυχθαίνουσ' 601, ἀσθενὲς μίμνων σηὸν (τὴν) πατ' Ἰδαῖαν χθόνα Polyx. I, 1.

ἰδέ. ἀκταὶ Βοσπόριαι, ἰδ' (ἠδ') ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησσὸς Ant. 969.

ἰδεῖν. ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς λόγῳ

μάτην θνήσκοντας El. 62, τοὺς ἐμοὺς εἶδε πατὴρ θανάτους αἰκεῖς δεδύμαν χειροῖν 205, ὅταν θρόνοις Ἀγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω τοῖσιν πατρῴοις 267, ὅταν – ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν 271, ὥστε μηδένα γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας 756, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἴδομεν, μέγιστα – κακῶν 762, καί μ' – οὐκ ἔτ' εἶδεν 778, εἴδομεν ἃ θροεῖς 853, οἷς ἔᾳσιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν 876, σαφῆ σημεῖ' ἰδοῦσα 886, εἶν' ἰδοῦσα πίστιν –; 887, ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα 897, κεὐθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον 902, πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ', ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς; 923, ἡμᾶς ἰδὼν 975, εἶδεθ' οὓς ἐχρῄζετε 1235, τότ' εἶδες, ὅτε – 1264; πολύστονον θ' ἃδ' ἰδὼν 1275, ἢ κάρτα κἄν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδὼν 1278, ἴδεθ' ὅπου προνέμεται τὸ δυσέριστον 1384, ἢ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά; 1497, πολλὰ γὰρ ὥσθ' – τις κύματ' – βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι Tr. 115, ἐπεὶ τίς ὧδε τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; 140, ἴδε, ἴδε 222, εἴ πατ' αὐτὸν ἐς δόμους ἴδοιμι σωθέντ', ἢ κλύοιμι 611, ὥσπερ εἶδετε 692, εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ δακρυρροοῦντα 795, ἴδ' οἷον προσέμιξεν ἅφαρ τοὖπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν 821, πῶς ὃδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι; 835, ἐπεὶ – παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια στορνύντα 901, ἰδὼν δ' ὁ παῖς ὤμωξεν 932, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα 1073, μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους, πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ 1276, ὅπως ἴδῃς εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον Ai. 6, μεμῃνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀνεῖς ἰδεῖν; 81, ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας 88, τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον χειροδάϊκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ 218, ἴδοιμί νιν 384, οὐκ ἔτ' ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδητε 422, ἴδετε τὴν ἀμενηνέτιν Αἴαντος, – οἵας λατρείας – τρέφει 501, ὡς ἴδω 530, δός μοι προσιδεῖν αὐτὸν, ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν 538, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἴδῃς 847, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακὸν 1008, εἶδες, ὡς χρόνῳ ἔμελλέ ᾽Εκτωρ – ἀποφθίσειν; 1026, ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασὺν 1142, σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν κῴδε

1165, καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην - ὁρμώμενον 1223, ὥστε μὴ λέγειν ἓν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων 1340, ἢ πολλὰ βροτοῖς ἐστὶν ἰδοῦσι γνῶναι 1418, πρὶν ἰδεῖν δ', οὐδεὶς μάντις 1419, βαιὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν ἴδοις ποτὸν κρηναῖον Ph. 21, πῶς γὰρ κάτοιδ', ὃν γ' εἶδον οὐδεπώποτε; 250, τότ' ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου εὖδοντ' ἐπ' ἀκτῆς 271, ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον 851, οὐκ εἶδον αὐτὸν 445, χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν 664, οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον 671, εἰ δ' ἴδοιμ' ὁλωλότας τούτους 1043, ᾧ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι 1354, οὐδέποθ' ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν 1392, ὃς - ὧν εἶδε, πλὴν ἓν, οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι Oid. 119, τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὁρᾷ 293, πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἕπος 505, δειλίαν ἢ μωρίαν ἰδών τιν' ἐν ἐμοὶ 537, ἀφ' οὗ - κράτη σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λάϊόν τ' ὁλωλότα 759, τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν 824, μὴ δῆτ' - ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν 831, πρόσθεν, ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην 832, ὥστ' ἰδεῖν ἐμὲ 1045, τοὐμὸν δ' ἐγὼ - σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι 1077, τάχ' ἄν που τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος 1116, ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις 1297, ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ 1335, ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν ἡμέραν ἐπισκοποῦντα 1528, ἐπείπερ εἶ γενναῖος, ὡς ἰδόντι Kol. 76, οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν, ὅστις ἂν - 252, λέξαθ', ὡς ἴδω τὸ πᾶν, οὗ χάριν - 889, τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν δοίη; 1100, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ποτὲ 1218, ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται κτύπος 1462, μηδ' ἅλαστον ἄνδρ' ἰδὼν, ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως 1483, ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν ἰδόντε καὶ παθούσα 1676, τὰν χθονίαν ἑστίαν ἰδεῖν 1727, ἐᾶν δ' ἄθαπτον, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας καὶ πρὸς κυνῶν ἕδεστον αἰκισθέν τ' ἰδεῖν Ant. 206, οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν 289, τοὺς πλείονας ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους 314, ταύτην γ' ἰδὼν (ἴδον) θάπτουσαν 404, χ' ἡμεῖς δ' ἰδόντες ἐμέσθα 432, ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως λυσσῶσαν αὐτὴν 491, ἵν' - δισσοῖσι Φινείδαις εἶδεν ἀρατὸν ξῖλος τυφλωθὲν 972, ὡς ἔοικας

ὀφὲ τὴν δίκην ἰδεῖν (ἔχειν) 1270, οὐδ' ἔχω ὅπᾳ πρὸς πότερον ἴδω 1343, τοιοῦσδ' ἴδοις ἂν Ai. Lokr. IV, 2, δυσειδὲς σῶμα (ὄμμα) καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν, εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Aload. XI, 10, ᾗ δὲ δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω Erigon. I, 2, πέμφιγα χρυσίαν ἰδὼν Kolch. V, 4, εἶδον στρατὸν στείχοντα παρ' ἀλίαν ἄκραν Poimen. III, 3, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς Tereus X, ἤτις – ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ (εἴδει) σκιᾶς εἴδωλον Tyro XV, 6; ἴδεσθε τῶδε τὼ κασιγνήτω El. 977, ἰδού, μάλ' αὖ θροεῖ τις 1410, ἰδού μ', ἀνατηράσασα εὐνοῖ μ' ὁ κισσὸς Tr. 218, θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην 1004, ἰδού, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας 1079, ἰδοὺ προτείνω 1184, ἰδοὺ διοίγω Ai. 346, ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα – ἀμφίδρομον κυκλεῖται 351, ἰδού, ἰδού· δοῦπον αὖ κλύω τινὰ 870, οὐ γὰρ εἰδόμην Ph. 351, ἰδοὺ δέχου 776, ἰδοίμαν δέ νιν – τὸν ἴσον χρόνον ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας 1113, χωρῶμεν ἰδού (νὺν od. ἤδη) πάντες ἀολλεῖς 1469, εἶδε σ', εἶδε (μὴ) μήποτ' εἰδόμαν (ἰδόμαν) Oid. 1217, ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διαπρύσιος ἄτοβος Kol. 1478, ἰδοὺ δὲ φοίνιον μάσθλητα δίγονον Andromed. VII, 4.

ἴδια κινοῦντες κακά Oid. 636.

ἰδού s. unter ἰδεῖν.

ἴδρις. εἰ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις El. 608, ἴδριες οὐδὲν Tr. 649, εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις Oid. 1087, κακᾷ μ' εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδρις γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ Kol. 525, στρατοῦ καθαρτὴς κἀπομαγμάτων ἴδρις Aichm. I, 1, ἴδριδα u. B. CV, 99.

ἰδρύειν. καὶ ποῦ κλύεις νιν ἱδρῦσθαι χθονός; Tr. 68.

ἱδρυτέον. οὐχ ἱδρυτέον Ai. 809.

ἱδρὼς ἀνῆει (ἀνίει) χρωτὶ Tr. 767, κάρα στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους Ai. 10, ἱδρὼς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας Ph. 823.

ἰέναι. ἢ πᾶσαν ἰεῖς γλῶσσαν El. 596, τότ' αὐτὸν – ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακὸς Tr. 273, χεροῖν ἦκεν κομήτην ἰὸν 567, τῶν μεγάλων ψυχῶν ἰεὶς οὐκ ἂν ἁμάρτοι Ai. 154, αἴλινον, οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος

ἀηδονῆς ἤσει δύσμορος 629, ἤσει μέγαν κακοτὸν ἐν πάᾳ πόλει 851, ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες Kol. 133, οἰμώξᾳς δ' ἔπος ἴσῃσι (ἴσῃσι) δυσθρήνητον Ant. 1211; οἳ τότ' ἀολλεῖς (ἔσαν) ἐς μέσον ἱέμενοι λαχέων Tr. 514, ἴετ' (ἴετ'. od. ἵκετ') εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ λέχη Oid. 1242, ἔγχος ἱέμενον (ἱέμενος) u. B. CV, 84.

ἶναι. εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν ἤκουσα El. 874, εἶσιν ἃ προμάντεις Δίκα 475, ἴθ', – δήλωσον εἰσαθροῦσ' ὅτι – 1106, ἀλλ' εἶμι Tr. 86, 389, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγᾷ τὸν εὐφαρέτραν Ἀπόλλωνα προστάτην 207, ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον 1070, ἴθ', ὦ τέκνον 1146, ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰὼν Ai. 304, ἰὼν πρὸς ἕρυμα Τρώων 466, ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παραπτίους λειμῶνας 654, ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ', ὅποι πορευτέον 690, οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀνθηλίους ζητεῖτ' ἰόντες νάνδρὸς ἔξοδον κακὴν 806, ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ', ὅποιπερ ἂν σθένω 810, ἴτ', – γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ 843, ἴθ', ἐγκόνει, φύγαιμι 988, ἴθ', ἐκκάλυψον 1003, εἶμ', ἐπαινέσας τὸ σὸν 1401, ἴτω Ph. 120, ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι 132, εἰ τάπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' αἱρήσοιμ' ἰὼν 353, νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν 461, ἡμεῖς δ' ἴωμεν 464, ἴθι 480, ἴωμεν 533, 637, ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἶμ' ἐπὶ ναῦν 626, ἀλλ' ἴθ', ὦ τέκναν 733, ἴθ', ὦ παῖ 750, ἴθι, ἴθι μοι παιὼν 832, οὐκ εἶ, μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοί, πάλιν; 975, ἡμεῖς δ' ἴωμεν 1061, ἴωμεν, ἴωμεν ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται 1180, οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροκητὴς βρονταῖς αὐταῖς μ' εἶσι φλαγίζων 1199, εἰ μὴ – πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν 1221, εἶτα πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς, τάδ' ἕρξας, εἶμι; 1353, ἴθ', – ἀνόρθωσον πόλιν Oid. 46, ἴθ', εὐλαβήθητε 47, ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φάσγημ' ἰὸν πρὸς καιρὸν 324, ἰὼν εἶσω 460, πρὸς ὅτου δὴ (βασανεύων) βασάνῳ, ἐπὶ τὸν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα 495, Πυθώδ' ἰὼν 603, οὐκ εἶ σύ τ' οἶκους, σύ τε Κρέων, κατὰ στέγας; 637, ὅδ' οὖν ἴτω 669, διὰ τύχης ποσῶδ' ἰὼν 773, Φάτερα δ' ἰὼν πέλας μητρὸς πατρός τ',

ἤλεγχὲν 782, ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους 861, οὐκ ἔστι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων, οὐδ' ἐς τὸν Ἄβαισι ναὸν, οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν 897, ἀλλ' οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ 1007, εἶτα δεῦρ' ἀὼν ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις; 1402, ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν 1413, ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅπηπερ (ὅποιπερ) εἶσ', ἴτω 1458, ἴθ', ὦ ναῦ, ἴθ', ὦ γονῇ γενναῖε.1468, δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε ὡς τὰς ἀθλιφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας 1480, ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω 1515, ἴτ', -ἴτ', - οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον Kol. 106, ἀλλ' ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδόκητον χάριν 248, ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ τελοῦσα 503, μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰὼν 618, ἀλλ' -ἴθι 797, τάχ' εἰς βάσανον εἶ χερῶν 835, ἴθ', ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει 904, νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἶσι 1352, κἀξάγγελλ' ἰὼν καὶ πᾶσι Καθμείοισι 1393, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν 1398, ἐάν πως διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις 1771, ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω; Ant. 315, διὰ δίκης ἰὼν πατρὶ 742, δράτω, φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰὼν 768, ἔτ' ἄσσον ὠκεῖς 1215, ἴτω, ἴτω, φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν ὕπατος. ἴτω, ἴτω 1328, ἀλλ' ἴθι χαίρων Iol. 1, ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Oinom. III, 5, ἴτω, ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ Peleus II, 7, πρὸς λέκτρον ἦει n. B. L, 8, τίσις δ' (τίς οὐδ') ἄνωθεν εἶσιν (ἐστὶν ἡ) αἱματοῤῥόφος CV, 20, χ' ἡμεῖς δ' ἰδόντες ἐμεσθα Ant. 432. S. auch ἴέναι.

ἱερεύς. οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς ἱερεῖς, ἐγὼ μὲν Ζηνὸς Oid. 18.

ἱερία. τὰς θεσπιῳδοὺς ἱερίας (ἱερέας) Δωδωνίδας Nipt. I, 4.

ἱερόλας Aichm. VIII, 15.

ἱερός. μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις El. 281, μήθ' ἕρκος ἱερὸν Tr. 607, ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν ἱερῶν 994, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος Ai. 859, τὰς ἱερὰς - Ἀθάνας 1221, φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον Ph. 706, τὰ τόξα μου ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς

Ἡρακλέους ἔχει 948, θεοῖς-αἴθειν ἱερὰ 1033, σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδα 1215, δαιμόνων ἀγάλμαθ' ἱερὰ Oid. 1379, ὄμβρος ἱερὸς 1428, χῶρος δ' ὅδ' ἱερὸς Kol. 16, χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἐστὶ 54, ἦκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε 287, ἱερὰς-χοὰς 469, τὸν ἱερὸν τύμβον 1545, θήκην ἱερὰν 1763, τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα Ant. 879, πῦρ ἱερὸν Rizot. II, 1, ἱερὰς τριόδους 4, Ῥειτῶν τόπος ἱερῶν ῥευμάτων u. B. CV, 151.

ἴζειν. εἰς παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον ἵζων Ant. 1000.

ἰήϊε Δάλιε Παιὰν Oid. 154, ἰηΐων καμάτων 174, ἰήϊε Φοῖβε 1096, ἰήϊος Troil. III, 11.

ἱκάνειν. οἳ δ' ἱκάνομεν El. 8, ἀλλ' εὖ θ' ἱκάνεις 1102, δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας σοὶ δῶρον Kol. 576, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο δύσπνους ἱκάνω Ant. 224.

ἱκανός. ἐπεὶ ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει Oid. 377.

Ἰκαρίων ὑπὲρ πελαγέων Ai. 702.

ἱκέσιος. πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου Ph. 484, ἱκεσίους πέμπων λιτὰς 495, ἱκέσιός σε λίσσομαι Ant. 1230.

ἱκετεύω Ph. 932, 1183, Kol. 142, 519, ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι Oid. 41, ἱκετεύομεν Kol. 241, οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι 1327, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι 1414.

ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς Ai. 1172, πρὸς νῦν σε πατρὸς-ἱκέτης ἱκνοῦμαι Ph. 470, οὐδ' ἐπαισχύνῃ μ' ὁρῶν τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην; 930, ἀλλ' ἕλεψ μὲν τὸν (τόνδ') ἱκέτην δεξαίατο Kol. 44, ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον 284, ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον 487, ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος 634, ἀφ' ἧς (γῆς) σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ 1008.

ἱκέτις. πρός σ'-ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν Oid. 920.

ἵκμενος s. ἱκνεῖσθαι.

ἱκνεῖσθαι. ἠνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν μαντεῖον El. 32, ἱκνοῦμαι 136, ἢ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἱκοίμην 315, ὅθ' ἱκόμην 936, φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἥξεσθαι πατρὸς 953, εἰ πατὴρ μοι ζῶν ἵκοιτο 1316, ἀλλ' εὖ μὲν ἔγμεθα Tr. 229, ὡς ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος Τίρυνθίαν πρὸς κλιτύν 270, μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς κήρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας 757, ὅσην ἐγὼ γαῖαν καθαίρων ἱκόμην 1061, ὅταν ἵκῃ πρὸς τοῦτο Ai. 556, καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ 588, αὐτὸς ἐνθάδ' ἥξομαι 1365, πρὸς νῦν σε πατρὸς, πρός τε μητρὸς, πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλὲς, ἱκέτης ἱκνοῦμαι μὴ λίπῃς μ' – Ph. 470, πολλὰ τοῖς ἱκμένοις ἔστειλλον αὐτὸν 494, τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', ἢ θεῶν βία καὶ νέμεσις; 601, καὶ νῦν οἷδ' ὅθ' οὗνεχ' ἥξεται 634, ἄποδος, ἱκνοῦμαί σ', ἄποδος, ἱκετεύω 932, νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι 1471, ὅταν ἵκηται Oid. 76, πάλιν πρὸς οἶκον οὐκ ἔθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη 115, Φοῖβος δ' – ἅμα σωτὴρ θ' ἵκοιτο, καὶ νόσου παυστήριος 150, οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην 318, οὐδ' ἱκόμην ἑγώ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις 432, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας ἵκου 534, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος 756, ἀλλ' ἥξεται μὲν 769, καί μ' ὁ Φοῖβος ὢν μὲν ἱκόμην ἄτιμον ἐξέπεμψεν 788, στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους 798, ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων 912, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι πρὸς οἶκον ἥξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας 1491, νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην Kol. 273, ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, – σώσατε 275, ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὑτοῦ πόλει, ἐμοί τε 808, τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς (αἷς) τὸ πρῶτον ἵκου καὶ κατέστειψας πέδον 467, εὐίππου τᾶσδε χώρας ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα 669, κλύων ἐμοῦ, ἵκου πρὸς οἴκους 741, εἴ τι θέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἱκνεῖτο 970, ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ καλῶν ἱκνοῦμαι, καὶ κατασκήπτω λιταῖς, ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους 1011, ἵκου 1495, πολλῶν ἂν καὶ μάταν πημάτων ἱκνουμένων 1566, ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος φίλων οὔθ' ἡδὺς, οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετο Ant. 12,

ὑμᾶς ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα ἔστειλ' ἰκέσθαι 165, ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος 1185, ὕβρις δέ τοι οὐ πώποθ' ἥβησ', εἰ τὸ σῶφρον (ἡβήσει τῷ σώφρονι) ἵκετο u. B. XLVII, 2.

ἱκτήρ. τούσδ' ἅραντες ἱκτῆρας κλάδους Oid. 143, ἐν δ' ἄλοχοι, πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες, ἀκτὰν παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων ἱκτῆρες ἐκιστοναχοῦσι 186.

ἱκτήριον θησαυρὸν Ai. 1175, ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι Oid. 3, ἐπεὶ πάντες δὲ προσκυνοῦμεν οἷδ' ἱκτήριοι 927, βία ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια Kol. 923.

ἵκτινος. γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἵκτινοι, λαγοὶ Amyk. I, ἵκτινος ἐξέκραξε (ἔκραξε) παρασύρας κρέας u. B. CV, 100.

ἱκτορεύσομεν Aichm. VIII, 16.

ἵλαος, ὦ δαίμων, ἵλαος Kol. 1480.

ἵλεως. ταῦτ' – ἵλεως κλύων El. 655, ἵλεως αὐτοῖν κλύε 1376, ἵλεφ φρενὶ – κατηύχετο Tr. 763, ἦ που – δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως; Ai. 1009, ἀλλ' ἵλεφ (ἵλεως) μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο Kol. 44.

ἵλη. μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἵλη τὸν ὑπασπίδιον πόσμον φερέτω Ai. 1407.

Ἴλιον. οὐ γὰρ ἦν λύσις ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον, οὐδ' εἰς Ἴλιον El. 574, μόνην ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν Ἰλίου Ph. 61, ἐξ Ἰλίου τοι δῆτα νῦν γε ναυστολῶ 245, οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου 247, τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι 454, πλέων – οὐ πολλῷ στόλῳ ἐξ (ἀπ') Ἰλίου πρὸς οἶκον 548, ἐξόρετο Ἴλιον, οἳ δ' ὑπ' ἐκείνῳ πάντες 1200, ἔγὰ δ' Ἀσκληπιὸν πανστῆρα πέμψω τῆς νόσου πρὸς Ἴλιον 1438.

ἱλλάδας Kkris. XIV, 10.

ἱλλομένων (παλλομένων und εἰλομένων) ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος Ant. 340.

Ἰλλυρὶς γονὴ (γυνὴ und γύη) Tript. IX, 12.

ἱμάς. σὺν δ' ἑλίσσεται τμητοῖς ἱμᾶσι El. 747.

ἱμάτιον. ἔχοντες εὐζώνους ἕστασιν ἱματίων ἐκτεῖνας Zost. 2.

ἱμείρειν. οὐδ' ἦν σφῶϊν ἱμείρουσα τυγχάνῃς El. 1053, γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προσῆλθεθ' ἱμείροντες Oid. 59, εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεχ' - ταύτης Κρέων - λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται 386, ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾶν 587, ὅστις ἐν κακοῖσιν ἱμείρει βίου u. B. XXXI, 2, 1.

ἵμερος. ἦ τῶν ἐρῶν Ἅιδης τιν' ἵμερον τέκναν, ἢ τῶν ἐκείνης, ἔσχε δαίσασθαι πλέον; El. 542, ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ διῆλθε Tr. 476, τοῦ θανόντος ἱμέρῳ, ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον Ph. 350, ἵμερος ἔχει με - τὰν χθονίαν ἑστίαν ἰδεῖν Kol. 1726, νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας Ant. 796, οὕτω τε τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾷν καὶ τὸ μὴ δρᾷν πολλάκις προΐεται Achill. I, 8, πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικωμένη u. B. XVI, 1, 4, ἔστι δ' ἵμερος ἄκρατος XXIII, 4, τίς ἵμερος τοῦδε ξυνῆψατο; LIII, 1.

ἵνα 1.) als Coniunction: προσμόλοι μόνον, ἵν' ἐκδιαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν Tr. 1110, Θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε, ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν Ph. 325, σύ μ' αὐτὸς ἆρον, σύ με κατάστησον, ἵν' - ὁρμάμεθ' ἐς ναῦν, μηδ' ἐπισχώμεν τὸ πλεῖν 880, Ζεὺς ἔσθ', ἵν' εἰδῇς 989, εἶκω τι δῆθα πᾷλλ', ἵν' ὀργίζῃ πλέον; Oid. 364, οὔκ ἀνεσχόμην τὸ μὴ ἀποπλεῖσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας, ἵν' ἦν τυφλός τε καὶ κλύων μηδὲν 1389, ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, - ἵν' ἐξ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπωλλύτην, θάνω 1454, ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει πομάσαντι, - τῶν εὖ φύλαξαι Kol. 156, ἄγε νῦν σύ με, παῖ, ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες, τὸ μὲν εἴπωμεν, τὸ δ' ἀκούσωμεν, καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν 188, ἥκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἵν' εἰς δόμους ἄγῃς 784, ἀνθ' ὧν ἐγὼ - κατασκήπτω λιταῖς, ἑλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους, ἵν' ἐκμάθῃς 1012, ὁδοῦ κατάρχειν - ἵν' - αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοὶ 1020, νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί, ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν, καὶ μὴ 'ξατιμάζητον 1377,

οὐχ ὁρᾷν ἥδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν – τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν, ἵν' – τὸ λοιπὸν ἁρπάξητε Ant. 310, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα τὸν θυμὸν σθένος ἐς νεωτέρους ἀφῇ 1087. 2.) als Adverbium: ἐνταῦθ' ἐμὲν, ἵν' οὐκ ἔν' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμὴ El. 22, μή μέ νυν μηκέτι παραγάγῃς, ἵν' αὐ – πάρεισιν – ἀρωγοὶ 855, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα ἵν' ἦμεν ἄτης 936, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν Tr. 1145, ἐξήκεις δ' ἵνα φανῇς 1157, οὐχ ὁρᾷς, ἵν' εἰ κακοῦ; Ai. 386, γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν ἕκαστι πάντου πρόβλημ' ἀλίκλυστον 1218, ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα τοιάδ', ἵν' – ἡλίου δικλῆ πύθρεστιν ἐνθάκησις Ph. 17, οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀκῆσθ' ἵν' οὔ σ' ἔδει 379, ὅθ' – Ὀδυσσεὺς δ' ἐστὶν αὖ κἀνταῦθ', ἵνα χρὴν – αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρὸν 429, βιότων, ἵν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος 691, Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθαις, ἵν' – θεοῖς πλάθει πᾶσι 726, ἴωμεν, ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται 1181, οὐδ' ὁρᾷν ἵν' εἰ κακοῦ Oid. 367, νοῦ βλέπεις ἵν' εἰ κακοῦ 413, ὁρᾷς ἵν' ἥκεις; 687, ὦ θεῶν μαντεύματα, ἵν' ἐστέ; 947, σκόπει κλύων, τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα 953, ἵν' ἐξήλου; 1311, ἵν' ἔσταμεν χρείας 1442, ἅλις ἵν' ἐξήκεις δακρύων 1515, πρὸς ἐμὰν λέσχαν, – ἵνα πᾶσι νόμος Kol. 168, ἱκόμην ἵν' ἱκόμην 278, σὲ προσθέσθαι πέλας χώρας θέλουσι, μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατῇς 405, τὸν τόπον δ' ἵνα χρὴ στᾶσι μ' ἐφευρεῖν 503, ἵν' – αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται 621, Κολωνὸν, – ἵν' ὁ βακχειώτας ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει 678, ὁρᾷς ἵν' ἥκεις; 937, γῆρας, ἵνα πλόπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ 1237, τὸν ἱερὸν τύμβον, ἵνα μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονὶ 1545, Σαλμυδησσὸς, ἵν' ἀγχίπολις (πόλις) Ἄρης – εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος τυφλωθὲν Ant. 970, εἰς παλαιὸν Θῶκον ὀρνιθοσκόπον ἵζων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν 1000.

Ἴναχος. τόδε τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης El. 5, Ἴναχε γεννᾶτορ, παῖ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Inach. II, 1, πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον κεκμηκότων X, 5.

Ἰνδικός. τὸν Ἰνδικὸν χρυσὸν Ant. 1038.

Ἴξίων. τὸν πτλάταν λέκτρων ποτὲ Διὸς Ἰξίονα κατ' ἄρπυκα δὴ δρομάδα δέσμιον Ph. 678.

ἰξοφόρρυς δρύας Meleag. II, 2.

Ἰοκάστη. καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην Oid. 632, ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα 950, ἦδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι 1053, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα 1235.

Ἰόλη καλεῖτο Tr. 381, οὔκουν σὺ ταύτην – Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σκορὰν ἄγειν; 420, Ἰόλην ἔλεξας 1220.

Ἰόνιος. ἀπῆξε πέμφιξ Ἰονίου (πέμφιξιν οὐ) πέλας πόρου Kolch. V, 4, 1.

ἰός. χερσῖν ἧκεν κομήτην ἰὸν Tr. 567, ᾗ μελαγχόλους ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας 574, ἐκ τοῦδ' ὅδε σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας 717, φοινίας ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο 771, εἰ γάρ σφε Κενταύρου φοινία νεφέλα χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα πλευρᾷ προσακέντος ἰοῦ 833, ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον Ph. 105, θηροβολοῦντα πτηνοῖς ἰοῖς στυγερὸν στυγερῶς 166.

ἰοὺ (ὦ ὤ, ἰού) Kol. 220, ἰού, ἰοὺ δύστηνος Tr. 1143, ἰού, ἰοὺ Ph. 38, Oid. 1182, ἰού, ἰοὺ δύστηνε 1071, ἰού, ἰού, ἰοὺ (ἰού, ἰού) Ai. 737.

Ἱππεία. ὦ Πέλοπος ἀ πρόσθεν πολύπονος Ἱππεία El. 505.

Ἱππειφ γένει Ant. 841, μάνδραισιν ἱππείαισιν Tyro XII, 8.

Ἱππικός. ὅθ' ἱππικῶν ἦν φύπους ἀγὼν El. 698, φρυάγμαθ' ἱππικὰ 717, ἱππικαὶ πνοαὶ 719, ναυαγίων – ἱππικῶν 730, ἱππικῶν ὀχημάτων 740, ἱππικὸν δρόμον 754, ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις 1144, ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων Ai. 1030.

Ἵππιος. τὰν ἱππίαν Ἀθάναν Kol. 1070.

Ἱππoβάμων. διφυῆ τ' ἄμικτον ἱππoβάμονα στρατὸν θηρῶν Tr. 1095.

Ἱππoβουκόλοι u. B. CV, 101.

Ἱππoδέτης. μέγαν Ἱππoδέτην φυτῆρα Ai. 241.

Ἱππόκομος. ξὺν θ' ἱππoκόμοις κορύθεσσι Ant. 116.

Ἱππομανής. τὸν ἱππομανῆ λειμῶνα Ai. 143.

'Ιππομέδων. τέταρτον 'Ιππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ Ταλαὸς Kol. 1317.

ἱππόνωμος. βοτῆρας ἱππονώμους (ἱπποκόμους) Ai. 232.

ἵππος. ὥσπερ ἵππος εὐγενὴς, κἂν ᾖ γέρων, ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν, ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν El. 25, Θεσσαλὰς ἔχων ἵππους 704, ἵπποις ὁμοκλήσαντες 712, δεξιὸν δ' ἀνεῖς σειραῖον ἵππον; εἶργε τὸν προσκείμενον 722, λύων ἡνίαν ἀριστερὰν κάμπτοντος ἵππου 744, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν Tr. 271, φελλάδων (ἀλλοκάδων) ἵππων σθεναρώτερον Oid. 467, ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν πρώταισιν ἐν ταῖσδε κτίσαις ἀγυιαῖς Kol. 714, ἁσιαύχενά θ' ἵππον (ὄν) ἄξεται ἀμφίλοφον ζυγὸν Ant. 351, σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους ἵππους καταρτυθέντας 478, ἵπποισιν, ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα; Andromed. II, ἅβολον ἵππον Mys. VI, 2, διὰ φήκερας δ' ὁρῶ ξανθὴν καθαίροντ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχὸς Oinom. VI, 2.

ἱππότης. τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν Kol. 59, πάντ' – λεὼν ἄνιππον ἱππότην τε 899.

ἰσημέριος. ταννῦν ἁλοίου γὰρ ἰσαμέριος ὅσσις αἰγείρου, βιοτὰν ἀποβάλλει u. B. XXXIV, 3.

Ἴσθμιος. χθονὸς τῆς Ἰσθμίας Oid. 940.

ἰσθμός. μελέων ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἰσθμὸν Achaï. I, 3.

'Ισμήνη. σημαίνει δ' ὅτι μόνης τόδ' ἔστι δῆλον 'Ισμήνης κάρα Kol. 321, 'Ισμήνη 357, ὦ κοινὸν αὐτάδελφον 'Ισμήνης κάρα Ant. 1, καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' 'Ισμήνη 526.

'Ισμηνός. ἐκ 'Ισμηνοῦ μαντεία σποδῷ Oid. 21, παρ' ὑγρὸν (παρ' ὑγρᾶν) 'Ισμηνοῦ ῥέεθρον (ῥεέθρων) Ant. 1123.

ἰσοθάνατον Kreus. VII, 3.

ἰσόθεος. τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν Ant. 837.

ἰσόμοιρος. γῆς ἰσόμοιρος ἀὴρ El. 87.

ἴσος. οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγὼ El. 532, τί – τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν; 1062, ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων 1168, πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι 1365; ζῶν τοῖς θανοῦσιν οὔνεκ'

ἀντανδᾷς ἴσα 1428, οὔτ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν Tr. 822, κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου καινὴν χάριν 485, φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνουσ' ἴσα μαντεῖα καινὰ 1164, θανάτῳ ἴσον πάθος (βάρος) ἐκπεύσῃ Ai. 215, τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα ξένοις ἐποικτείρειν σε Ph. 817, προσστηχόντι τῶν ἴσων 552, ἴσος ἐν (γ') ἴσοις ἀνὴρ 685, τὸν ἴσον χρόνον 795, 1114, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ Oid. 53, ὡς ἐγὼ οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ 61, ἐξισωτέον τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι 409, ἀντὶ τῶν εἰρημένων ἴσ' ἀντάκουσον 544, σοφός γ' ὁμοίως, κἀξ ἴσου τιμώμενος 563, γῆς ἴσον νέμων 579, φίλον ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω, καὶ κὸν παρ' αὐτῷ βίοτον 611, ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμὲ 627, σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος 677, οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν 810, οὐ γένοιτ' ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος 845, οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρὸς, ἀλλ' ἴσον 1018, καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί; 1019, ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῷ 1127, ἆθλ' αἷς τοῦ νοῦ τῆς σε συμφορᾶς ἴσον 1247, κἀκ τῶν ἴσων ἐκτήσασθ' ὑμᾶς 1498, ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν Kol. 171, σέ τ' ἐξ ἴσου οἰκτείρομεν κἀὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν 254, ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα 810, κἄμ' ἴσον τῷ μηδενὶ 918, αἵματι πεσῇ μιανθείς, χῷ ξύναιμος ἐξ ἴσου 1874, ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους Ant. 142, μήτ' ἴσον φρονᾶν 374, κείνην. ἴσον ἐπαιτεῖσθαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου 489, εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ θνησεβεῖ 516, ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος (ἶσον) 520, ἴση νῷν ἐστιν ἡ ξαμαρτία 558, ὡς τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρὶ 644, ὁ δὴ νόθος τοῖς γνησίοις ἴσον σθένει Aload. X, 1, καλὰν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα Kolch. I, ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν, ὥστε τέκτονος ὀρθοῦται κανών Oinom. III, 4, τὸ πρὸς βίαν πιεῖν ἴσον κακὸν πέφυκε τῷ διψῇν βίᾳ u. B. XLIII, 2.

ἰσόσπριος. κυλισθεὶς ὥς τις (ὥσπερ) ὄνος ἰσόσπριος Koph. II.

ἰσοτέλεστος Ἄιδος ἥτε μοῖρ' ἀνυμέναιος, λίμνης, ἄχερος, ἀναπέφηνε θάνατος Kol. 1221.

ἴσον. δρόμου ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα El. 686, θεοῖσι – οὐκ. ἰσόμενόν σ' – κρίναντες Oid. 81, οὐκοῦν ἴσον μ' σφῶν ἐγὼ δυοῖν κρίνος; 581.

ἱστάναι. ὥσπερ ἥκεις εὐγενὴς – ὀρθὸν οὖς ἵστησιν El. 27, ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω 50, ταύτῃ (ἡμέρᾳ) χορούς ἵστησι 280, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι περίσματα 433, στάντες δ', ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβεῖς κλήροις ἔκριναν, καὶ κατέσπεισαν δίφρους, – ἦξεν 709, καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι 728, μὴ σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ Tr. 656, καὶ νῦν πρασελθὼν στῆθι πλησίον πατρὸς 1076, κοὐδεὶς τρόπαι' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν 1102, ξυμφορᾶς ἵν' ἕσταμεν 1145, τὰ νῦν ἑστῶτα 1271, σίγα νυν ἑστὼς Ai. 87, ποῦ σοι τύχης ἔστησεν; 102, ἐμοὶ δ' ἄχος ἕστακε 200, ὁ φαγεὺς ἔστησεν, ἢ τομώτατος γένοιτ' ἂν 815, οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα 950, ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον 1084, ποῦ βάντος, ἢ ποῦ σταίντος, οὗπερ οὐκ ἐγώ; 1227, καίπερ μ' ἀνάστασιν δοκοῦσ' ἐξ ὕπνου στῆναι τότε Ph. 277, στάντες τ' ἐς ὀρθὸν, καὶ πεσόντες ὕστερον Oid. 50, ἐμοῦ γ' ἑκόντος οὐδαμοῦ πέλας 565, ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσῇδε πράγματος στήσας ἔχεις 699, τύραννον ἀνδρὸν – στήσουσιν 940, ἵν' ἕσταμεν χρείας 1442, στήσόν με πρόβδρυσον Kol. 11, ὡς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Κοδμείας 399, σοῖς ὅταν σταθεῖν πάφοις 411, χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω 477, πρὶν ἂν πείνης ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων 910, ἡμεῖς δ', οἱ παθόντες, ἕσταμεν 1017, πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων 1041, ξυνωμότας ἕστηθ' ἑμαυτῷ 1303, ὅσ' ἐν δόμοισι τοῖσι τοῖς στήσω σ' ἄγων, στήσω δ' ἐμαυτὸν 1342, ἕστη πελεύθων ἐν πολυσχίστῳ μυχῷ, κοίλου πέλας κρατῆρος 1592, ἐφ' οὗ μέσου στὰς 1595, ὥστε πάντας ὀρθίας στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας 1625, στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων, – ἕβα Ant. 117, καθ' αὑτοῦν δικρατεῖς λόγχας στήσαντε 146, γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι 640, ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε

χρὴ πλέων 966, σφῶϊ' ἂν ἀνθρώπου βίον 1156, ἔχοντες εὐζώνους ἕστασαν ἱματίων ἐπιζώστρους Zost. 2, ὥσπερ σελήνης γ' ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν ρὔ ποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ u. B. LVI, 4; σταθεὶσ' ἄκουσον Tr. 340, πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς δείξῃ θεοῖσιν 608, ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω 1192, ταῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας ἕστω Ai. 775, σταθεὶς πέλας 1171, ἐλέει δ' ἐπὶ παντὶ τῷ χρείας ἱσταμένῳ Ph. 175, ὅρα ποῦ στάσῃ, ποῖ δὲ βάσῃ 833, ἀλλ' ἕστω τε, καὐτὸς ἀντέχου 893, τίς οὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἕστηκεν βοῆς; 1263, ἀλλ' ὡς τάχιστα – ὑμεῖς μὲν βάθρων ἕστασθε Oid. 148, ἱστώμεσθα 147, αἶν οὖ ποθ' ἡ μὴ χωρὶς ἑστάθη βορᾶς τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς 1463, πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἕστασθαι Ant. 299.

ἱστόρει τί σοι φίλον El. 316, Δίγυπτον, ἔνθ' ἥκομεν, ἱστορῶ πάλαι 1101, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμᾷ βλάστας ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν Tr. 382, εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν 397, τὸ λίμηνον εἰπεῖν – ὃ σ' ἱστορῶ 404, πρὸς τί δ' ἱστορεῖς; 418, πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς; Oid. 1144, οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ 1150, τὸν παῖδ' ἔδαμας τῷδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ; 1156, μὴ πρὸς θεῶν, μὴ – ἱστάρει πλέον 1165, οὐθ' ὁρῶν, οὐθ' ἱστορῶν 1484, πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν Kol. 86, σύ, πρίν γ' ἂν ἔκπυς ἱστορούμενος βραχὺ Tr. 415.

ἱστουργεῖν. ἐκεῖ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας θαυοῦσιν ἱστουργοῦντες Kol. 340.

Ἴστρος. οὔτ' ἂν Ἴστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα κεύθει Oid. 1227.

ἵστωρ. κἀγὼ τοῦδ' ἵστωρ, ὑπερίστωρ El. 850.

ἰσχάς. ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα u. B. XLI, 2.

ἴσχειν. οὐ γνώμαν ἴσχεις, ἐξ οἵων – ἐμπίπτεις; El. 214, γονέων ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων 242, ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω τάδ' εἶν ἴσχειν Tr. 138, εὐφημίαν νῦν ἴσχε 178, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον 302, εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις 801, ἀλλ' ἴσχε δακὼν στόμα σὸν 976, τὸν αἰὸ ἄπλατος ἴσχει (ἔχει) Ai. 256, ἀλλ' ἴσχε κἄμοῦ μνῆστιν 520, ἀλλ' αὐτό μοι

σὺ λαβὼν ἐπώνυμον ἴσχε, διὰ πολυφράφου στερέφων πόρπακος, – σάκος 575, εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων ἔτ' ἴσχει μνῆστιν 1269, ὅστις – ἐμὴν ἴσχει ξύνευνον μητέρα 1301, μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου; Ph. 754, ἀλλ' – καὶ θάρσος ἴσχε 807, καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται 837, εἰ ταύταν τούτῳ γνώμαν ἴσχεις 858, οὐκ ἔτ' ἴσχω (οὐ γὰρ ἔτ' ἰσχύω) 1094, οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων, οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς μετὰ χερσὶν ἴσχων 1111, θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων Oid. 882, τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; 1031, λόγον εἴ τιν' ἴσχεις (ἔχεις) Kol. 166, δέος ἴσχετε μηδὲν, ὅσ' αὐδῶ 228, ἢν δέ τον σπάνιν τιν' ἴσχῃς 506, τὰ δ' ἐν μέσῳ, ἢ λῆστιν ἴσχεις, ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ 584, ᾧ πίστιν ἴσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν 950, τοὺς ὑπὸ γθονὸς ξύγγνοιαν ἴσχειν Ant. 66, δαίμονας πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι 283, εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας 304, ἴσχειν δ' οὐκ ἔτι πηγὰς δύναμαι δακρύων 802.

ἰσχύειν. δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν El. 697, ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε καὶ ζῶντα Tr. 234, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ Ai. 502, ὅσον ἰσχύεις 1409, τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον (ἰσχύον) τρέφω Oid. 356, τἀληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου u. B. XXXIII. S. auch ἴσχειν.

ἰσχυρός. ὡς ἄνδρ' ἑλών μ' ἰσχυρὸν Ph. 945.

ἰσχύς. ὁρᾷς τὴν θεῶν ἰσχύν, ὅση; Ai. 118, οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος; Ph. 104, ἢ μὴν ἢ λόγῳ πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος 594, φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος Kol. 610.

ἴσως. ἡ δὲ νῦν ἴσως πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν El. 918, αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως ἀνδρῶν Tr. 301, ἴσως γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις 314, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως πύθοισθε – σεσωσμένον Ai. 691, ἴσως τοι – θανόντ' ἂν εἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορὸς 962, ἦ που – δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως, χωροῦντ' ἄνευ σοῦ; 1009, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς προσεδεῖ-

ἐθέλεις, ὅντινα κεῖται Ph. 144, οὗτος πρωτογόνων ἴσως οἴκων οὐδενὸς ὕστερος 180, ὃν κλύεις ἴσως τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων 261, ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας 603, πλάνοις ἴσως ὡς ἐξεπλήσθη 758, ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα 1260, ἀσχάλλοις δ' ἴσως Oid. 937, αὐτὴ δ' ἴσως – τὴν ὄνσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται 1078, κείνοις δ' ἴσως – φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος Kol. 661.

Ἰταλία. κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις Ἰταλίαν Ant. 1119.

ἴτρια. ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω Eris I.

Ἴτυς. ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται, ὄρνις ἀτυζομένα El. 148.

ἰυγή. ὅτου τοσήνδ' ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς Ph. 752.

ἴυγξ. τοίαν δ' ἐν ὄψει ἴυγγα θηρατηρίαν ἔρωτος, ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων, ἔχει Oinom. III, 1.

ἰύζειν. βοῶν, ἰύζων Tr. 787.

Ἰφιάνασσα. οἷα Χρυσόθεμις ζώει καὶ Ἰφιάνασσα El. 158.

Ἴφιτος. ἐξ οὗ ἕκτα κεῖνος Ἴφίτου βίαν Tr. 38, ὡς ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν πρὸς κλιτὺν 270, οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἴφίτου μόρος 357.

ἰχθυηρός. γάρον τὸν ἰχθυηρὸν (ἰχθύειον) Tript. IV.

ἰχθύς. ἐφῆκεν ἑλλοῖς ἰχθύσιν διαφθορὰν Ai. 1297, εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων πλωτῶν γένει u. B. XXIII, 9, χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει σαίνουσιν οὐραίοισι τὴν κεκτημένην XLII, 1, ἰχθὺ (ἰχθῦς) τραχὺς, ᾧ χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται CV, 107, μύνδος ἰχθὺς 127.

ἰχνεύειν. κεῖνον γὰρ, οὐδὲν ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι Ai. 20, οὐ γὰρ ἂν μακρὰν ἴχνευον αὐτὸς, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον Oid. 221, τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν 476.

ἴχνος. μετρούμενον ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα Ai. 6, εὐθέως δ' ἐγὼ κατ' ἴχνος αἴσσω 32, ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας; Oid. 109.

ἰώ μοι μοι δύστηνος El. 77, ἰὼ παῖ, παῖ δυστανοτάτας Ἠλέκτρα ματρὸς 121, ἰὼ παντλάμων Νιόβα 150, ἔ ἔ, ἰὼ 840, ἰὼ γοναὶ, γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων 1232,

ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν δόδν ἐκαξιώσας ωδέ μοι φανῆναι 1273, αἴ αἴ, αἴ αἴ· ἰὼ στέγαι φίλων ἔρημοι 1404, ἰὼ ἰὼ Παιὰν Tr. 221, ἰὼ κέλαινα λόγχα προμάχου δορὸς 856, ἒ ἒ, ἰὼ ἰὼ δαῖμον 1026, ἰὼ Παλλὰς 1050, ἰὼ παῖ 1051, ἰώ μοι μοι Ai. 333, 336, 385, 891, 937, 939, 974, ἰὼ παῖ, παῖ 339, ἰὼ φίλοι ναυβάται 348, ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας 356, ἰὼ πάνθ' ὁρῶν, ἀπάντων τ' ἀεὶ κακῶν ὄργανον 379, ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος 394, ἰὼ (ὦ) Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαὶ εὔῤῥονες Ἀργείοις 419, ἰὼ ἰὼ Πὰν, Πὰν, ὦ Πὰν, Πὰν 694, ἰὼ ἰὼ 707, ἰὼ τλήμων 893, ἰώ μοι ἐμῶν νόστων 900, ἰώ μοι 901, ἰὼ (ὦ) τάλας 902, ἰὼ (ὦ) ταλαίφρων (ταλαῖφρον) γύναι 903, ἰὼ (ᾧ) μοι ἔμᾶς ἄτας 908, ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων 1197, ἰὼ ξένοι Ph. 219, ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρε 400, ἰὼ θεοὶ 736, ἰὼ ἰὼ δύστηνε σὺ 760, ἰὼ (ἰὼ ἰὼ) δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανεὶς 761, ἰὼ ἰὼ τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι Oid. 162, ἰὼ γενεαὶ βροτῶν 1186, ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα 1207, ἰὼ Λαΐειον τέκνον 1216, ἰὼ δαῖμον 1311, ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον 1313, ἰὼ φίλος 1321, ἰὼ Κιθαιρὼν 1391, ἰὼ ἰὼ Kol. 140, ἰώ μοι μοι, (ἰώ μοι μοι) 198, ἰὼ ἰώ· ὦ ὦ 224, ἰώ μοι 519, ἰὼ 536, 1712, ἰὼ δῆτα 586, ἰὼ ξένοι 822, ἰὼ πόλις 883, ἰὼ τάλας 876, ἰὼ πᾶς λεώς, ἰὼ γᾶς πρόμοι 884, ἰὼ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν, παντόπτα 1085, (ἰὼ ἰὼ) ἰὼ παῖ 1491, ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι, Θήβας τ' εὐαρμάτου ἄλσος Ant. 844, ἰὼ δύστανος 850, ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἄται, κοιμήματά τ' αὐτογέννητ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς 863, ἰὼ δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας 869, ἰὼ (ὦ) πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων, (καὶ) νύχιον φθεγμάτων ἐπίσκοπε 1146, ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα στερεὰ, θανατόεντα 1261, ἰώ (ᾧ) μοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων 1265, ἰὼ παῖ, (παῖ) 1266, ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτος Ἄιδου λιμὴν 1284, ἰὼ πρόσπολοι, (πρόσπολοι) 1320, ἰὼ βαλλὴν Poimen. H. ἰὼ findet sich auch oft mit ὦ verwechselt.

ἰώδης. τοιγὰρ ἰώδη (τοιγαρωιδῆ) φόλαβαι χοῖρον ὥστε δεσμίαν (χοῖρος ὥς τε δέσμιον) Herakl. I.

ἰωή. ἀλλ' ἦ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας βοᾷ τηλωπὸν ἰωὰν Ph. 216.

K.

παγχάλκειον. πάντων παγχαλκότατον γλῶσσας βαρυάλγητα Ai. 199.

Καδμεῖος. λοιμὸς, ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμείων (Καδμεῖον) Oid. 29, ἄσυ Καδμείων (Καδμεῖον) μολὼν 35, νῦν δ' - ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε 228, ἡμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις - οἱ πάντες εὐ ξυνεῖσιν εἰσαεὶ θεοὶ 273, δηλοῦν τινα τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον 1288, Καδμείων λάθρᾳ Kol. 354, ὡς αὐτὰ Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων (Καδμεῖον) πέδον τιμῇ καθέξων, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβᾶν 880, ὃς δ' ἄγχι γῆς στήσασι Καδμείας 899, ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος 409, ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας 451, πρὸς τὸ Καδμείων (Καδμεῖον) πέδον 736, πᾶς σε Καδμείων (Καδμείος) λεὼς καλεῖ δικαίως 741, κἀξάγγελλ' ἰὼν - καὶ πᾶσι Καδμείοισι 1394, σὺ τοῦνο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς Ant. 508, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα 1115, τήνδε Καδμείαν χθόνα 1162.

Καδμογενής. οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει Tr. 116.

Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφὴ Oid. 1, ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροίζέτω 144, τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ, Πολυδώρου τε, καὶ τοῦ πρόσθε Κάδμου, τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος 268, Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος Ant. 1155.

κάδος. ὁπὸν ἀργινεφῆ στάζοντα τομῆς χαλκείοισι κάδοις δέχεται Rhizot. I, 3.

καθαγνίζειν. ὅσων σπαράγματ' ἢ πύνες καθήγνισαν, ἢ θῆρες, ἢ τις πτηνὸς οἰωνὸς Ant. 1081.

καθαίρειν. οὓς δὴ πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατά τε δρία πάντα καθαίρων, ὠλεκόμαν Tr. 1012, οὔθ' ὅσην ἐγὼ γαῖαν καθαίρων ἱκόμην 1061, διὰ ψήκτρας σ' ὀρῶ ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον ἀύχμηρᾶς τριχὸς Oinom. VI, 2.

καθαιρεῖν. τῆσδ' οὕνεχ' ἡ πολύφθορος καθηρέθη πατρῷος Οἰχαλία δορὶ Tr. 478, μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίκη 1063, ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά μ' καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας Ai. 517, κατά με φόνιος Ἅιδας ἕλοι πατρὶ ξυνθανεῖν γεραιῷ Kol. 1689, κἀμὲ – πάλος καθαιρεῖ τοῦνο τἀγαθὸν λαβεῖν Ant. 275, οὐ δή που σέ γ' ἀπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις, καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθειλάκτες; 383, ἐν βραχεῖ καθεῖλε κἀλίγῳ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Tyndar. 4.

καθάπτειν. οἷον τόδ' – καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων ὀφαντὸν ἀμφίβληστρον Tr. 1051, βρόχῳ μιτρώδει σινδόνος καθημμένην Ant. 1222.

καθαρμός. ποίῳ καθαρμῷ; Oid. 99, οὔτ' ἂν Ἴστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα κεύθει 1228, θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων Kol. 466.

καθαρός. νόμῳ δὲ καθαρὸς, ἄϊδρις εἰς τόδ' ἦλθον Kol. 548, ὃν – κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι ῥῳμωμένῳ νεκρέας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας 1575.

καθαρσίῳ κτδλ Ant. 1143.

καθαρτής. σοῦ γὰρ ἔρχομαι δίκη καθαρτὴς El. 70, στρατοῦ καθαρτὴς κἀκομαγμάτων ἵδρις Aichm. I, 1.

καθέζεσθαι. ἐπενθοροῦσ' ἄνω καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις Tr. 918, ἐφ' οὗ μέσου στὰς, τοῦ τε Θορικίου πέτρου, κοίλης τ' ἀχέρδου, κἀπὸ λαΐνου τάφου καθέζετο Kol. 1597.

καθέρπειν. νομὰς δέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν ἔλαφος Aload. XII, 2.

καθευρίσκειν. ἢ καθευρέθη τάφον κοσμοῦσα Ant. 895.

καθήκειν. τοῦ εἰκότος πέρα ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου Oid. 75.

καθημέριος. νῦν σὴ (σὲ) μοῖρα καθημερία φθίνει El. 1414.

καθῆσθαι. προσπίτνοντα πως βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος Kol. 1158, καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι Ant. 411, φλοίσβου μετὰ κόπον καθημένοις Palam. I, 3.

καθιέναι. οὐ δραπέτην τὸν πλῆρον εἰς μέσην καθεὶς ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον Ai. 1285.

κάθιζε νῦν με Kol. 21.

καθικνεῖσθαι. μέσον πάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο Oid. 809.

καθιστάναι. ὅθ' – κατέστησαν δίφρους El. 710, ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἳ πρὸς – βίᾳ κατειργάσασθε; Tr. 1091, ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται Ai. 306, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ (καθεστήκει und καθεστήκοι) δέος 1074, σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατάστησον, ἵν' – ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν Ph. 879, τίνι τρόπῳ καθέστατε, δείσαντες ἢ στέξαντες; Oid. 10, φρονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι 703, ὅποι καθέσταμεν Kol. 23, φύλαξ δέ μου πιστὴ κατέστης 356, ἔστ' ἐν αἰθέρι μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος Ant. 416, ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο 435, ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει 657, τοὺς καθεστῶτας νόμους 1113, μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς 1160, ἐπιμελεστέρα ψυχὴ κατέστη Oinom. I, 2.

καθοπλίζειν. τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα El. 1087.

καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σὰ El. 522, πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξαντας χαίρει μᾶλλον τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων Ai. 153, οἵ τέ σου καθύβρισαν, πατρὸς γέρας συλῶντες Ph. 1864, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς; Kol. 960, αἱ δὲ μυρίαι πόλεις, ἢν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθύβρισαν 1535.

κάθυδρος οὖ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει Kol. 158.

καθύπερθεν. ζώης μοι καθύπερθεν χερὶ καὶ πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν El. 1090.

καὶ 1.) und, verbindet sehr oft einzelne Wörter, aber auch ganze Sätze, wo es bisweilen auch bedeutet: El. 570, 688, 728, 741, 902, 1011, 1304, 1312, Tr. 21, 254, 371, 785, 1058, Ai. 61, 65, 295, 587, 609, 839, 1134, 1376, Ph. 38, 286, 355, 356, 380, 438, 461, 505, 674, 922, 1016, 1019, 1061, 1078, 1123, 1277, 1296, 1418, Oid. 73, 444, 460, 603, 715, 718, 763, 781, 785, 788,

794, 800, 804, 806, 807, 948, 1132, 1251, 1319, 1446, 1486, Kol. 31, 100, 574, 626, 872, 917, 935, 1008, 1028, 1091, 1130, 1148, 1178, 1184, 1289, 1344, 1393, 1432, 1517, 1730, 1764, Ant. 18, 37, 182, 229, 274, 398, 417, 422, 601, 635, 827, 885, 916, 992, 1015, 1019, 1077, 1130, 1140, 1160, 1165, 1186, 1187, steht zu Anfang einer Frage: El. 330, 928, 1046, 1189, Tr. 898, Ai. 40, 50, 462, Ph. 921, 1029, 1247, 1382, Oid. 355, 684, 732, 735, 976, 1019, 1023, 1435, Kol. 73, 296, 414, 418, 606, 1172, 1439, Ant. 7, 229, 406, (καὶ δῆτα) 449, 548, 1102, 1174, verbindet Ungleiches: El. 521, 1207, 1303, 1472, Tr. 165, 470, 786, 1252, Ai. 1004, Ph. 611, 621, 874, 889, 1234, Oid. 415, 667, 1517, Kol. 51, 488, 567, 1035, 1113, 1417, 1565, Ant. 379, 388, 392, 706, 810, 885, 895, Aload. II, und zwar El. 1455, Tr. 869, Ai. 748, 749, Ph. 1218, 1418, Oid. 667, 819, 963, Ant. 895, 976, Achai. III, 2, Naupl. V, 4, Hybr. I, 1, und doch Tr. 1072, Ai. 462, Ph. 1019, Oid. 60, Kol. 951, 1005, Tereus VII, 11, besonders in κοὐ Ph. 385, 413, 567, κοὐδείς El. 100, Tr. 1102, κοὐδέν 1278, Ant. 332, κοὔπω Tr. 461, 1048, und so, und darum u. a. Ph. 889, Kol. 494, 1124, 1517, Ant. 18, 491. 2.) auch, sogar u. a. vor Nominibus, Pronominibus u. a., mit und ohne Praeposition: El. 65, 382, 337, 459, 577, 591, 850, 910, 948, 965, 1030, 1085, 1243, 1257, 1302, 1454, 1469, Tr. 321, 444, 459, 562, 714, 718, 720, 726, 1186, 1216, 1236, Ai. 66, 141, 345, 456, 525, 729, 924, 1084, 1104, 1255, 1309, 1313, 1315, 1325, 1336, Ph. 79, 96, 192, 248, 322, 326, 352, 414, 431, 435, 624, 642, 807, 982, 1042, 1073, 1195, 1255, 1362, 1385, 1433, 1448, Oid. 22, 44, 87, 94, 164, 234, 283, 342, 349, 364, 409, 575, 619, 630, 648, 682, 698, 757, 770, 931, 981, 1083, 1110, 1239, 1294, 1336, 1345, 1356, 1486, Kol. 150, 253, 276, 298, 333, 480, 498, 520, 666, 781, 783, 811, 870, 880, 997, 1037, 1051, 1055, 1118, 1149, 1210, 1242, 1267, 1268, 1300, 1394, 1587, 1697, 1699, 1747, Ant. 32, 278, 323, 334, 426, 501, 509, 534, 569, 580, 662, 687, 719, 791, 793, 801, 944, 949, 986, 1095, 1246, 1253, 1280,

Akris. X, Alet. II, Achai. IV, 3, Thyest. IV, 1, V, 2, Iphikl. I, 1, Kreus. II, 3, Mys. I, 1, Oinom. V, 1, Tyro XII, Phaidr. II, 2, IV, 2, VIII, 2, u. B. XVI, 1, 1, XLIX, 3, LVIII, 1, 2, LXXXII, 1, LXXXVI, 2, CV, 110, 4; auch, eben, gerade u. a. vor Nominibus und Pronominibus: El. 62, 1146, 1251, 1301, Tr. 495, 627, Ai. 66, 1313, Ph. 339, Oid. 582, Kol. 53, Ant. 687; auch, sogar, obgleich vor Participiis: El. 657, 1481, Tr. 1202, Ai. 85, 680, 1027, Ph. 1085, Oid. 368, 1296, Kol. 6, 851, 959, Ant. 512, 752, Aload. VIII, 2, Poimen. V, 2, Tyro I, u. B. LXXIV, 2, 1, C, 12; auch, sogar vor Comparativis: Tr. 944, Ai. 1371, Oid. 764, 772, Kol. 792, 858; auch, sogar u. a. vor Adverbiis: Ai. 855, 940, Ph. 394, 419, 429, 656, 961, 966, 1011, 1218, Oid. 148, 166, 557, 1049, 1052, Kol. 932, 1252, 1739, (1744,) Ant. 289, 316, 330; auch, sogar, eben, gerade, auch nur, noch u. a. vor Verbis: El. 309, 385, 593, 1026, 1054, 1453, Tr. 313, 314, 396, 430, 600, 1008, 1124, Ai. 816, 1127, 1290, 1348, 1396, Ph. 46, 87, 234, 380, 419, 534, 961, 991, 1270, Oid. 92, 302, 305, 347, 408, 413, 851, 1052, 1129, Kol. 150, 1586, Ant. 90, 280, 296, 554, 726, 770, 928, 1062, 1314, 1343, Ai. Lokr. I, 1, Aload. VI; in andern Verbindungen: καὶ πρίν γε φωνεῖν El. 992, χῶταν 1028, καὶ τὰ μὴ καλῶς 1345, καὶ πρὶν – μολεῖν Tr. 4, καὶ τὸ πρὸς κείνου 479, καὶ δίχα κείνων Ai. 768, καὶ τὸ τῆς νόσου Ph. 300, καὶ τὰ πρὶν 1268, χὥτε 1271, κἄνευ θεοῦ Kol. 403, κἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης 664, κἄνευ τῶνδε 816, καὶ τὰ θεῶν u. B. LXV, 1; hinter sein Wort gesetzt; τῇδε γὰρ κἀγὼ φράσω El. 643, ὦδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον 1301, ὅσῳ περ καὶ Tr. 313, ὧδε καὶ 490, ὅστις καὶ φίλος Ai. 917, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεὶ Ph. 297, οἷα καὶ 991; τῶνδε χάριν καὶ Oid. 148, ἐπειδὴ καὶ 412, ὅπωσπερ καὶ 1356, οὑπερ κἀφάνης Kol. 77, ὅ τι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον 185, ἤδη καὶ 1586, Ant. 1062, ὁπότε γε καὶ Kol. 1699, ἄμφω αὐτὰ καὶ Ant. 770, πᾷ καὶ θῶ; 1343, ᾧ καὶ Phaidr. VIII, 2. S. auch κοῖος; in der

Frage: Tr. 314, Oid. 989, 1129, Ant. 554, 726, 770, 772, 1314, 1343. 3.) in besonderen Verbindungen: καὶ γὰρ El. 1167, Tr. 92, 317, 340, 389, 416, 624, Ai. 669, 824, 1159, 1365, Ph. 1121, Oid. 334, 1445, 1448, 1523, Kol. 547, 726, 1698, Ant. 489, Aload. III, XI, 9, Helen. I, 1, Eriph. VII, Kreus. IV, 2, καὶ – γὰρ Tr. 1124, Ai. 650, 1336, Ph. 527, 1268, Kol. 520, Ant. 330, 1256, Skyr. VI, 6, καί – γε El. 992, Tr. 444, 1286, Ai. 1376, Ph. 38, 674, 1277, 1296, Oid. 931, 963, 1132, 1319, 1446, Kol. 263, Ant. 577, 1186, Thyest. VI, 6, καὶ – δὲ Ph. 1362, Ant. 432, Aload. XI, 4, καὶ δὴ El. 317, 558, 892, 1436, 1464, Tr. 345, Ai. 49, 544, Ph. 818, Kol. 31, 173, Ant. 245, Kris. II, 2, καὶ – δὴ Tr. 31, Ant. 726, 895, καὶ – καὶ El. 264, 488, 522, 680, 879, 991, Tr. 345, 379, 443, 470, 498, 684, 979, 1046, 1047, 1111, Ai. 187, 327, 383, 432, 649, 669, 1036, 1084, 1147, 1174, 1372, Ph. 13, 193 – 195, 292, 457, 527, 621, 658, 927, 963, 1325, Oid. 52, 380, 401, 404, 413, 426, 790, 1200, Kol. 374, 455, 547, 571, 629, 754, 868, 872, 944, 962, 1003, 1091, 1290, 1357, 1393, 1444, 1496, 1773, Ant. 205, 214, 274, 403, 406, 443, 537, 573, 577, 643, 901, 1095, 1102, 1192, Ai. Lokr. V, Aichm. VI, Akris. XI, 3, Aload. XI, 11, Anten. II, Achai. III, 2, Thyest. V, 2, VI, 6, Ichneut. 2, Naupl. VII, 7, Niob. VI, 2, Poimen. V, 2, u. B. LXXIX, 2, LXXXII, 3, 3, LXXXVI, 2, CV, 110, 1, καὶ – καὶ in einem Satze: καί τι καὶ Ph. 274, καί πού τι καὶ 308, κἀξάγγειλ' ἰὼν καὶ πᾶσι Καδμείοισι Kol. 1393, καί τοι (καί) Ant. 948, κἀκ τῶνδε κἀνθάδε Naupl. V, 5, καὶ – καὶ – καὶ El. 1196, Tr. 379, Ai. 1378, Ph. 667, Kol. 317, 446, Ant. 264, 286, 398, 667, 948, Phthi. II, 1, καὶ – καὶ – καὶ – καὶ Oid. 1091, καὶ – καὶ – καὶ – καὶ – καὶ Ant. 354, καὶ – καὶ – καὶ – καί – τε καὶ Oid. 458, καὶ κάρτα s. κάρτα, καὶ – μὲν οὖν s. μὲν οὖν, καὶ – μέν τοι s. μέν τοι, καὶ μὴν El. 78, 321, 556, 1422, Ai. 794, 990, 1168, 1223, Oid. 749, 1005, Kol. 549, 1249, Ant. 526, 558, 1054, 1180, 1257, u. B. CV, 153, 1, καὶ μήν – γε El. 1045, 1188, Ai. 531, 539, Ph. 660, Oid. 290, 345, 836, 987, 1004, 1066, Kol. 396, Ant. 221,

καίπερ Ai. 122, 384, Ph. 377, 485, 647, Oid. 1141, 1326, Ant. 394, Thyest. V, 1, καὶ – τ' (τε od. τοι) Ph. 29, Kol. 383, καὶ – τε Tr. 512, Ph. 421, 581, (κοὔτε) 1321, Oid. 347, 648, Kol. 333, 1118, 1234, 1394, Tham. II, 1, καὶ – (τε) καὶ Aload. XI, 7, Polyid. IV, 1, καὶ – τε καὶ – κἀὶ Ant. 749, καὶ – τέ – τε Ai. 53, Oid. 759, 804, Ant. 434, 827, ü. B. LXXV, 2, καὶ ταῦτα El. 614, 696, Tr. 371, Oid. 37, Kol. 935, 1289, Ant. 322, καίτοι od. καί τοι El. 338, 520, Tr. 719, Ai. 158, 552, 855, 1071, Ph. 1025, 1257, Oid. 855, Kol. 270, 775, 1132, Ant. 502, 836, 904, 948, καί τοι – γε El. 332, Ai. 441, Oid. 393, 919, 1455, κᾄγώ El. 643, 650, 910, 1257, Ai. 288, 294, 315, 525, 650, 810, 1039, Ph. 192, 317, 355, 367, 374, 589, 801, 1448, Oid. 293, 321, 409, 770, 781, 785, 794, 806, Kol. 53, 520, 1337, κᾄγωγε Oid. 1170, κᾀμοῦ El. 418, 450, 812, 1146, Tr. 444, 619, Ai. 520, Oid. 575, Kol. 331, 666, Ant. 749, κᾀμοὶ El. 974, Ai. 392, 513, 1161, 1336, Ph. 775, 1381, Oid. 630, 1356, Kol. 86, 263, 635, Ant. 32, 577, κᾀμὲ El. 65, 996, 1356, Tr. 562, 720, 1236, Ai. 497, 504, Ph. 581, 773, 1042, 1255, Oid. 64, 135, 140, 619, 648, 698, 1110, Kol. 298, 754, 763, 870, 872, 918, 1210, Ant. 32, 274, 280, κᾄν s. unter ἐν, κᾆν s. a. s. O., κεἰ s. κεί, κῆν (κεἰ) τις ἦ σοφὸς Ant. 710, εἰ καὶ s. εἰ, ἦ καὶ s. ἦ, ἴσα καὶ Oid. 1187, ἴσος καὶ Kol. 810, ὁμοῖα καὶ Achai. IV, 3, χ' αἱ Ph. 431, χ' αὕτη Ant. 426, χ' αὐτοῦ Oid. 234, χἠ Ph. 326, χ' ἡ El. 1042, Oid. 232, χ' ἡμεῖς u. a. Ai. 165, 1309, Kol. 1037, Ant. 432, χἡμεῖς Ph. 1073, χ' οἱ Ph. 565, Ant. 542, 580, 1046, χ' οἵδε 509, χοὗτος Ph. 414, 435, 1078, χ' οὕτω und χοὕτω Tr. 254, Ph. 1370, Kol. 1533, χ' ὡς Kol. 563, χ' ὥσπερ Tr. 715, χὡ, χᾠπως u. a. El. 97, 688, 1028, 1030, 1102, Tr. 345, 566, 715, Ai. 456, 649, 1041, 1283, Ph. 264, 336, 344, 352, 457, 505, 781, 1050, 1271, 1385, 1467, Oid. 401, 933, 1251, Kol. 7, 31, 374, 567, 574, 880, 1035, 1148, 1374, 1517, 1530, 1767, Ant. 495, 512, Aload. XI, 7, Thyest. V, 2. Alles übrige. s. a. s. O.

καιειν. καί νιν πυρᾷ κήαντες εὐθὺς El. 757.

καίρειν. πρὸς ταῦτα καινέσω τιμ - τῶν ἔνδον ὄντων El. 820, ὅσον μὴ χερσὶ καίνων Oid. 348, ἔκανον Kol. 545, εἰ πατήρ σ' ὁ καίνων 994, ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον (ἔκτανον) Ant. 1319.

καινίζειν. καί τι καινίζει στέγη Tr. 867.

καινοπαθής. πολλὰ δὲ πήματα (καὶ) καινοπαθῆ Tr. 1277.

καινοποιεῖν. τί δ' - καινοποιηθὲν λέγεις; Tr. 873.

καινός. φανεῖν θεοῖς θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι Tr. 613, μαντεῖα καινὰ 1165, ἦν τι καινὸν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας, κλύῃς Ph. 52, οὐδ' - τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται Oid. 915, κῆδος καινὸν Kol. 379, τί δ' ἔστιν - καινόν; 722, ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι καινὸς 1543.

καινοῦν. καινοῦσ' (καίνουσ') ἱερὰς τριόδους Rizot. II, 4.

καίπερ s. καί.

καίριος. τίνι φρονοῦντι καίρια; El. 228, δρᾷν - τὰ καίρια Ai. 120, ἑστάτω μοι, καὶ δέος τι καίριον 1084, πρὸς τὸ καίριον πονεῖν Ph. 525, ἦ τοι καίριος σπουδὴ 637, καίρια φθέγγει 862, καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην Oid. 631, χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὰ καίρια Kol. 808, εἴ τι καίριον λέγει Ant. 724.

καιρός. ἵν' οὐκ ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς El. 22, εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω 31, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ 39, καιρὸς γὰρ, ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης 75, οὗ μή 'στι καιρὸς 1259, χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος 1292, ὅτι νῦν καιρὸς ἕρδειν 1368, πρὸς καιρὸν ἐννέπειν Tr. 59, καιρὸν δ' ἐφήκεις Ai. 34, ἦ καὶ - πρὸς καιρὸν πονῶ; 38, καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίον πάρεισιν 1168, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθὼς 1316, τὸ σὸν φρονεῖν ὅμμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ Ph. 151, καιρὸς γὰρ καλεῖ πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν 466, καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται 837, εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων κυρῶ 1279, καιρὸς καὶ πλοῦς 1450, ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν πρὸς καιρὸν Oid. 325, ὡς ὁ καιρὸς εὑρῆσθαι τάδε 1050, οὗ καιρὸς ἀεὶ ζῇν

1513, πάντα γὰρ καιρῷ καλὰ 1516, ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις Kol. 809, ὑμῖν ἂν εἴη τῆνδε καιρὸς ἐξάγειν 826.

καίτοι od. καί τοι s. καί.

κακάγγελτος. ὦ κακάγγελτά μοι προπέμψας ἄχη Ant. 1286.

κακανδρία. τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ σὲ – ἢ δόλοισιν Ai. 1014.

κακία. τῷ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν Oid. 512.

κακόβουλος φροντίς u. B. LVIII, 7, 2.

κακογείτων. οὐδέ τιν' ἐγχώρων, κακογείτονα παρ' ᾧ στόνον (ἂν) ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν αἱματηρὸν Ph. 692.

κακόθρους. λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους Ai. 188.

κακοπινέστατόν τ' ἄλημα ατρατοῦ Ai. 381.

κακὸς 1.) Positiv: Singularis, Nominativ: οὕτω γὰρ φανῇ πλείστοις κακὴ El. 367, ἀνέφελον ἐπέβαλες, οὔποτε κατολύσιμον, οὐδέποτε λησόμενον ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακὸν 1250, μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με 1289, ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶ 1337, οὔτ' εἰ χρηστὸς, οὔτ' εἰ τῷ κακὸς (εἰὼν) Tr. 3, ἡ δέ τοι τύχη κακὴ μὲν αὐτῇ γε 328, ἥ νῦν κακὸς, ἥ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν 347, ὀφθήσῃ κακὸς 452, ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι 722, μὴ φανῇς κακὸς γεγὼς 1129, τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι, κακὸν 1230, οὐ γὰρ ἄν ποτε κακὸς φανείην 1251, τό τοι διπλάζον μᾶζον κακὸν Ai. 268, φύγοι γ' ἂν χῷ κακὸς τὸν κρείσσονα 456, τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακὸν 486, καὶ γένοι' ἂν οὐ κακὸς 551, τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ πάρτ' ἀνώδυνον κακὸν 554, κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονὸς 1177, εἰ μὴ κακὸς πέφυκα Ph. 558, ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε 767, τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκ ἔτ' ὀρθαῦσθαί μ' ἐᾷ 820, δεύτερον ληφθῇ κακός; 908, εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν 910, οὐκ εἰ κακὸς σὺ 971, ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ ψυχὴ 1013, κακὸν τὸ χρῆμα 1265, τηνικαῦτ' ἐγὼ

κακὸς μὴ δρᾶν ἂν εἴην πάντα Oid. 76, κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν - εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι; 128, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει, κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι 521, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ 545, ὅπως οὐκ εἶ κακὸς 548, ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνῃ φίλος 582, νοῦς κακὸς 600, ἔφυς κακὸς 627, ἀρ' ἔφυν κακός; 822, κακὰ - μοῖρα 887, ἐκφανῆ κακὴ 1068, εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακὸν 1365, κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι 1397, τὰ πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρημαι κακὸς 1421, πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν; Kol. 270, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακὸς 272, ἔρις κακὴ 372, οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς γάμοισιν 988, γνώσῃ κακοῦ θυμοῦ τελευτήν, ὡς κακὴ προσγίνεται 1198, ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ πρὸς τοῦδε πατρὸς 1433, εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή. Ant. 38, κακὸν νόμισμα 296, γυνὴ κακὴ 651, φίλος κακὸς 652, ἀναρχίας μεῖζον οὐκ ἔστιν κακὸν 672, τὴν ἀβουλίαν, ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακὸν 1243, κούδεὶς ἂν οὕτως εὐτύχει κακὸς γεγὼς Alet. VII, 10, κακὸν τὸ κεύθειν Aload. II, πολλὰ καὶ λαλεῖν κακὸν VI, νόσημ' ἔρωτος τοῦτ' ἐφήμερον κακὸν Achill. I, 1, ἄκων δ' ἁμαρτὼν οὔ τις ἀνθρώπων κακὸς Tyro X, πέλεται - οὔτ' ἀχρεῖον τὸ λίαν κακὸς XI, 3, μεῖζον κακὸν Phaidr. V, 1, ὡς δυσπέλαστον ἡ 'μαθία κακὸν u. B. X, 2, ἴσον κακὸν πέφυκε XLIII, 2. Genitiv: σὺ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός; El. 546, πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς 562, ἐξ ἐνὸς κακοῦ 728, βουλῆς - κακῆς 1047, ἐκ γλώσσης κακῆς Tr. 281, τῇ μεταιτίᾳ τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ, μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος 448, ὁ τοῦ κακοῦ κοινωνὸς 729, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ 773, τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ 883, σὺ γάρ μ' ἀπευνασθέντος ἐκπινεῖς κακοῦ 1242, φρούδου γὰρ ἦδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος Ai. 264, τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο; 282, πρὸς κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου - ἀνδρὸς 319, ἵν' εἴ κακοῦ 386, Oid. 367, 413, κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς Ph. 1071, ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ 1078, ἐκ τέχνης - κακῆς Ph. 88, παντὸς λόγου κακοῦ 407,

τοῦδε τοῦ κακοῦ - λήθη τις - πφνάκευλα 877, σῶσαι κακοῦ - τοῦδε 919, ἔν τινι σχολῇ κακοῦ Oid. 1286, εἴ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακὸν 1365, κακοῦ θυμοῦ Kol. 1197, τοῦ κακοῦ πότμου 1323, φθάγγος οἰκείου κακοῦ Ant. 1187, δαίμονος κακοῦ Tyndar. 5, γυναικὸς - κακῆς Phaidr. V, 2, ἐπὰν λήξῃ κακοῦ u. B. XVI, 1, 2. Dativ: κακᾷ χειρὶ El. 126, σὺν κακῷ μέτει πάλιν 480, ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ 1040, γυναικὶ - κακῇ Tr. 488, αἰτία - κακῇ 940, ἄτῃ - κακῇ Ai. 123, λύπῃ - κακῇ 275, ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ 323, κακὸν κακῷ διδοὺς ἕκος 362, ἐν κακῷ χειμῶνος 1144, ἐν κακῷ τῷ φαίνῃ κυρῶν Ph. 741, κακῇ ὁσμῇ 890, σὺν τέχνῃ κακῇ Oid. 643, μὴ 'πὶ κῳ δεινῷ κακῷ 1457, κακᾷ εὐνᾷ Kol. 525, σὺχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος Ant. 520, σὺν κακῷ πράσσειν κακὰ 565, κακῷ - οἰστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ 1001. Accusativ: δοκῶ οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακὸν El. 61, εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν ἤκουσα 374, τοῖς φίλοις εἶναι κακὴν 395, κήρυσσέ μ' - εἴτε χρὴ κακὴν, εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀγαιδείας πλέαν 606, πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν; 1191, κακὰν δύστανον ἐλπίζουσαν αἴσαν Tr. 110, λόγον κακὸν 461, κακὸν πρὸς ἄλλον εἶναι 468, κακὸν μέγ' ἐκπράξασα 667, μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακὸν 797, κακὸν τόδε λεύσσων 992, τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσῃ κακόν; Ai. 109, κακὰν Ἀργείων φάτιν 187, κακὰν φάτιν 193, ὥς τι δρασείων κακὸν 326, κακὸν - ἄκος 362, ὅσον κακὸν - τοῦθ' - νεμεῖς 512, κακὰν ἐλπίδα 606, ἔξοδον κακὴν 806, κακὴν φάτιν 826, κακὰν μοῖραν 927, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακὸν 1003, ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν; 1012, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μέγα τιθέμενος Ph. 513, κακὸν κρύψαι 742, οὐδὲν εἰδέναι κακὸν 960, πᾶν παθεῖν κακὸν 999, μῶν τί μοι μέγα πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν; 1266, κακὸν κακῶς νιν ἅμορον ἐκτρῖψαι βίον Oid. 248, κακὸν κᾆν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ 615, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν; 1033, τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακὸν 1253, τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν Kol. 511, οὔ τοι σ' ὑφ' ὅρκου γ', ὡς κακὸν, πιστώσομαι 650,

ἔπος κακὸν 731, ὥς σε δηλώσω κακὸν 783, καί τοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακὸν 919, οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι Ant. 240, ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει 367, ἐς κακὸν τοὺς φίλους ἄγειν 438, τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν – ἔμμεναι 622, ἐς κακὸν πεσὼν 1026, ἐσθλὸν ἢ κακὸν ἔπος 1245, κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω 1295, κακὸν μὲν δρᾷν τι προῖκ' ἐπίσταται u. B. C, 6. Dualis: δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν Oid. 640, λείπομαι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι μήθ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν Kol. 496. Pluralis, Nominativ: ὅλοιντο μή τι πάντες οἱ κακοὶ Tr. 383, ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά; Ai. 277, οἱ κακοὶ γνώμαισι 964, ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά; 1235, εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοὶ 1241, οἱ ἀκοσμοῦντες βροτῶν διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοὶ Ph. 388, καὶ τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν Oid. 668, ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναῤῥήξῃ κακὰ 1075, τάδ' ἐκ δυεῖν ἔῤῥωγεν – κακὰ 1280, ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακὰ 1281, ἃ ἀμφὶ τοῖν – παίδοιν κακὰ νῦν ἐστι Kol. 365, εἰσὶ χἀτέρωις γοναὶ κακαὶ 1192, ἵνα πρόπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ 1238, βαρύποτμα κακὰ (τὰ) παρ' ἁλαοῦ ξένου 1448, ἥ σε λανθάνει πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; Ant. 10, κοὔποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων 208, λόγοι – κακοὶ 259, βράχιστα γὰρ κράτιστα τἂν ποσὶν κακὰ 1327, πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακὰ Skyr. V, 2, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακὰ u. B. LVIII, 8, 4. Genitiv: ἀνάλυσις οὐδεμία κακῶν El. 143, τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα κακῶν 168, πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω 217, ταῦτ' ἐστὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι 401, μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν 763, κἀνάπαυλαν ὧν πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν 874, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ 987, φρενῶν – μὴ κακῶν 993, εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν 1117, ὡς οὐκ ἄρ' ἤδειν τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν 1185, παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν 1188, κακῶν πανουργημάτων 1387, ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν μόνον

γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον 1489; ὡς ἄρ' ἡμιν οὐ σμικρῶν κακῶν ἦρξεν τὸ δῶρον Tr. 571, τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας 1151, ὧν ἔχω παιώνιον, καὶ μοῦνόν ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν 1209, παῦλά τοι κακῶν αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη 1256, ἁπάντων αἰὲι κακῶν ὄργανον Ai. 380, οὐδὲν τῶνδ' - κακῶν 553, ἀρτίως πεπαυμένην κακῶν ἀτρύτων 788, καιῶνα κακῶν Ph. 168, τῶν ἐμῶν κακῶν πλέος 251, κακῶν ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν 820, πρὸς τοῦ κακίστου πάλι κακῶν Ὀδυσσέως 884, πρὸς κακῶν ἀνδρῶν 971, ὦ κακῶν πάπισται καὶ τολμήσαται 984, κακῶν μήτηρ 1360, τῶνδ' αἰτιος κακῶν 1426, ἁλκὴν λάβοις ἂν πρὸς κακῶν Oid. 218, ὦ κακῶν κάκιστε 354, ἄλλων πλῆθος κακῶν 424, κακῶν χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν 796, θεσφάτων γ' ὄκνῳ κάκιον 1175, κακῶν δ' ἐστὶ πάντων ὀνείδεα 1284, μνήμη κακῶν 1518, τὸ τὴν φρονεῖν δ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν 1390, κάλλος κακῶν ὕπουλον 1396, κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὐρίσκομαι 1397, οὐδ' ὡς ὀνειδῶν τι τῶν πάρος κακῶν 1423, τί γὰρ κακῶν ἔπεσεν; 1496, μυρίων ἐπιστροφαὶ κακῶν Kol. 537, κακῶν ἄνετος 786, φ μοι μοι κακῶν 982, κηλὶς κακῶν 1134, ἵνα πρόπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ 1238, ὅτ' ἐν πόνῳ τοιῷδε βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοὶ 1359, κακῶν κάκιστε 1384, μὴ ποτ' ἀντῆσαι κακῶν 1445, πόθος καὶ κακῶν ἆρ' ἦν τις 1697, κακῶν δυσάλωτος οὐδεὶς 1722, ἀρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ; Ant. 2, ὁποῖον οὐ τῶν σῶν τε κἀμῶν σύκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν 6, ἄγγελον κακῶν ἐπῶν 277, τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν 400, τὸ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι 437, οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰὼν 582, κακῶν οὐκ ἄπειρος οὐδ' ἀκούσομαι 1191, τί δ' ἔστιν αὖ πάλιν ἢ κακῶν ἔτι; 1281, κακῶν ἄπο βλαστόντας Alet. VII, 1, κακῶν τιμωρόν 9, λήθην - τῶν ὄντων κακῶν Thyest. IV, 2, λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Mys. I, 2, χιτὼν ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν Polyx. VI, 1, κολάσται κἀκιτιμηταὶ κακῶν Prokris, ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν Tereus IV, 5, ἐκτὸς εἶσι τῶν κακῶν

Phryg. I, 8, Ἄρης οὐδὲν τῶν κακῶν λογίζεται 4, ζῆν ἄνευ κακῶν u. B, XXVII, 2, ὃς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς τῶν ἐμφύτων τε καὶ θηλάτων κακῶν 3, 2, ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ LVII. Dativ: ἐν τοῖς κακοῖς πολλοῖ γ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακὰ El. 308, οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει; 351, κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα 599, εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς 768, κἀκεῖ τοῖς σαυτῆς κακοῖσι, κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; 880, ὅταν ἐν κακοῖς ἤδη βεβήκῃς 1056, καὶ χερσὶ, καὶ λύμαισι, καὶ πᾶσιν κακοῖς 1196, τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς 1201, ἃς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν 1287, ὅτ', οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσι κακοῖς τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γινώσκετε 1329, βροτῶν σὺν κακοῖς μεμιγμένων 1485, κακοῖσιν οἷς ἐγω βαρύνομαι Tr. 152, μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην πρός γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι 330, ἀστένακτος αἰὲν ἐσπόμην κακοῖς 1074, ἤδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς Ai. 272, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς 332, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα 429, ὧδ' ἐκώνυμον τυμβόν ξυνοίσειν ὄνομα τῇς ἐμοῖς κακοῖς 481, τοιούτοις κακοῖς ἐντυγχάνω 483, κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται 474, ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν; 532, γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδε 961, τάχ' ἂν κακοῖς γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνὴρ 1042, οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ 1118, ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας 1151, αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που 1244, ἐν ἐμοῖ τε καὶ κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον Ph. 313, ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν 374, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδε 471, ἐν κακοῖς εἶναι σοφὸν 1015, ὅτι ζῶ, σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας 1022, φάτιν – οὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς 1046, μῶν τί μοι μέγα πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν; 1266, ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι 1372, μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς 1387, οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίνετο Oid. 127, καὶ τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν 667, τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; 1031, μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς 1507, θυμὸς ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον

Kol. 592, πίκουθα δεινὰ πρὸς κακοῖς κακὰ 695, ὅσῳ περ – ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς 744, τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς νοσοῦντα 765, ἰγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιῤῥόθοις κακοῖσιν Ant. 414, ὅστις ἐν πολλοῖσιν – κακοῖς ζῇ 463, εἶκειν – κακοῖς 472, ἐν κακοῖσιν ἀλοὺς 495, ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη 540, ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνασθαι κακοῖς 643, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς 1076, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς 1326, κακοῖς – ἴασθαι κακὰ Aload. XIII, 2, ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεὺς εἶμ' ἐπώνυμος κακοῖς Nipt. IV, 1, ὅστις ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Tereus IV, 8, πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐπηθὴς ὁρᾷ Tyro IX, αἰδὼς ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ u. B. XIII, 1, ὅστις ἐν κακοῖσιν ἡμείρει βίου XXXI, 2, 1. Accusativ: φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακὰ El. 288, κἀπινηδεύειν κακὰ 309, ὑμνήσεις κακὰ 882, οἷα λαγχάνει κακὰ 751, βοᾷν ἔα τά θ' αὑτῆς, καὶ τὰ τῶν φίλων κακὰ 803, μὴ μείζω κακὰ κτησώμεθα 1003, ἰδεῖν τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά 1498, τὰ δὲ λαθραῖ' ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέπονθ' αὑτῷ κακὰ Tr. 884, κακὰς τόλμας 582, ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ – μοχθήσας ἐγὼ 1046, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακὰ Ai. 60, στυγοῦσι τοὺς κακοὺς 133, κακὰ δεννάζων ῥήματα 243, καὶ σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους ξυναρπάσειαν 839, πόλλ' ἂν κακῶς λάθρᾳ σὺ κλέψειας κακὰ 1137, συμβαλεῖν ἔπη κακὰ 1323, κακοὺς κακῶς φθείρειαν 1391, λέγων ὅσ' ἂν θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακὰ Ph. 65, τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακὰ 80, ποῖ' ἐκδακρῦσαι; ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά; 278, τοιαῦτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακὰ 382, τά γε κείνων κάκ' ἐξήρυκε 423, ὅταν – τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς 452, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακὰ 602, ὅταν φεύγῃς κακὰ 641, οἰά μ' ἐργάσῃ κακὰ 786, τἀπὶ σοὶ στένων κακὰ 806, μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεὺς 1139, κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμὴν 1306, τἄλλα παιδεύει κακὰ 1361, ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι

κακοὺς 1369, κακοὺς ἐκσωσεῖν 1371, μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακὰ Oid. 329, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς μᾶλλον χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς 609, ἴδια κινοῦντες κακὰ 636, κάκ' εἰς μέγας' ἔσωσεν 1180, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ ἐκόντα κρύπτ' ἄκοντα 1229, οὔθ' οἵ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακὰ 1272, διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φέρειν κακὰ 1320, ὃ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα 1330, τἀμὰ κακὰ οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν 1414, τοῖς ἐν γένει τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾷν, μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακὰ 1431, κἀποκλαύσασθαι κακὰ 1467, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακὰ Kol. 87, τἀμὰ δυστήνου κακὰ ὑπερπονεῖτον 344, πέπονθα δεινὰ πρὸς κακοῖς κακὰ 595, τοιαῦτα προσφέρεις ἐμοὶ, λόγῳ μὲν ἐσθλὰ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακὰ 782, ἐν τῷ λέγειν κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια 796, δρῶν δ' ἐφευρίσκῃ κακὰ 938, τοιαῦτα κρύτὸς εἰσέβην κακὰ 997, πότερα τἀμαντοῦ κακὰ πρόσθεν δακρύσω, ἢ τὰ τοῦδ' ὁρᾶν πατρὸς γέροντος; 1254, ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς; Ant. 288, ἀρὰς κακὰς 427, σὺν κακῷ πράσσειν κακὰ 565, κακὰς - γυναῖκας 571, εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοὺς 731, μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν, ἢ καὶ δρῶσιν ἐνδίκως ἐμὲ 927, καὶ τάδ' (τά γ') ὄψεσθαι κακὰ 1280, κακὰς πράξεις 1304, κἀπικρύψασθαι κακὰ Aiad. XI, 2, κακοῖς - ἰᾶσθαι κακὰ XIII, 2, ἰᾶσθαι κακὰ Skyr. VI, 1, ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσοι κακὰ Phaidr. VIII, 2, πάντα τυρβάζει κακὰ u. B. LVIII, 9, 2. 2.) Comparativ ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων πρατύνειν Ph. 1058, εὐτέ γε - τοῦ λοίπου δαίμονος εἶσιν τὸ κάκιον ἐλέειν (ἐλεῖν) 1101, σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε Oid. 428, τί δ' ἔστιν οὗ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι; Ant. 1281, κάκιον ἄλλ' (ἀλλ') οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἔσται ποτὲ γυναικὸς Epigon. II, 2, οὐδὲν κακίων πτωχὸς, εἰ καλῶς φρονοῖ u. B. LVIII, 6. 3.) Superlativ: ὦ κάκιστε Tr. 1137, Kol. 866, 1354, καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ παναλέθρους ξυναρπάσειαν Ai. 839, τῶν ἐμῶν τιτώμενος πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως Ph. 384, ὦ

κάκιστ' ἀνθρῶν 974, ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε 984, ἦ κακῶν κάκιστε Oid. 334, ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἔμε 1433, οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες Kol. 418, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν κάκιστος 744, δρῶντά σε τὰ τῶν κακίστων δυσσεβεστάτων 1190, μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαῖσιν ἥκειν 1265, κακῶν κάκιστε 1384, ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθα Ant. 59, κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ 181, μόρου κακίστου 489, πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει 695, ὧν λοισθία γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ κάτειμι 895.

κάκοσμος. τὴν κάκοσμον οὐράνην Achai. II, 1.

κακοστομεῖν. ὡς τὴν μητέρα κακοστομοῦμεν El. 597.

κακότης. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; El. 236, ἤνεγκον κακότατ' – ἔκων μὲν Kol. 521.

κακοῦν. εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον, ἢ κείνης ὁρῶν ἰωβητὸν εἶδος ἐκ δίκης κακούμενον Tr. 1069, τὸν κακούμενον ξένον Kol. 261.

κακοῦργος – ἀνὴρ Ai. 1043, μάντιν – κακοῦργον Oid. 705.

κακόφρων. συντέμνουσι θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι Ant. 1104.

κακῶς ὅλοιο. El. 291, φρονεῖν κακῶς 345, 550, οὐ ζῶ; κακῶς μὲν 354, κακῶς σε λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμὰ 523, κακῶς πάσχοντι 770, κακῶς πράσσοντε 1003, καὶ πράσσειν κακῶς 1026, ζῶν κακῶς 1082, κακῶς ἀπώλου 1137, οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς Tr. 589, κακῶς κλύουσαν 721, πόλλ' ἂν κακῶς λάθρᾳ σὺ κλέψειας κακά Ai. 1137, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς 1154, κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός 1177, κακοὺς κακῶς φθείρειαν 1391, νικᾶν κακῶς Ph. 95, κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς 424, θάνοις κακῶς 962, κακῶς ὅλοισθε 1035, καὶ τὰ πρὶν ἐκ λόγων καλῶν κακῶς ἔπραξα 1269, ἓα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακοὺς 1369, κακὸν κακῶς πιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον. Oid. 248, ἄνδρα συγγενῆ κακῶς δρῶν 551, οὔ τοι κακῶς γ' ἄρχοντος 629,

δρῶντα γάρ νιν κακῶς εἶληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ 642, μὴ πάσχειν κακῶς Kol. 667, οὐ γὰρ ἂν κακῶς, οὐδ' ὧδ' ἔχοντες, ζῆμεν 798, ἀντιδρᾶν κακῶς 1191, σφᾶν τὸ μὴ πιτνεῖν κακῶς 1740, τοῖς κακῶς πράττουσιν Ant. 564, τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς 1053, καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι Ai. Lokr. IV, 3, τὸ μὴ κλύειν κακῶς Achai. VII, 3, μὴ κακῶς ἀπεικάσαι Achill. I, 2, τοῖς κακῶς πράσσουσιν Mys. I, 1, τῷ κακῶς πράσσοντι Naupl. III, 1, τὸ ζῆν κακῶς Peleus IV, οἱ κακῶς πράσσοντες n. B. X, 1, 1, οὓς ἐκὼν εἶπεν κακῶς XIV, 4, κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ἀλουμένη XLV, 1, κακῶς λέγεις LXVIII, 1, φίλον κακῶς κράξαντος ἐκποδὼν φίλοι XCH.

κάλαμος. ὑφηρέθη σον κάλαμος ὡσπερεὶ λύρας Aichm. III.

κάλεῖν. κᾆμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς El. 996, σὺ δὲ, εἰ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει 1473, πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν καλῶμεν; Tr. 343, καί με προσβλέψας καλεῖ 796, κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων, κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην 1147, τούτων μάρτυρας καλῶ θεοὺς 1248, σὲ προσμολεῖν καλῶ Ai. 72, μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει 74, Τεῦκρον καλῶ 342, πατὴρ καλεῖ σε 541, καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον, εὖ με κοιμίσαι 831, καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεὶ παρθένους μαθεῖν 835, καιρὸς καλεῖ τὸν πλοῦν σκοπεῖν Ph. 466, τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς; 737, ὅταν καλῶμεν 1080, Ζῆνα δ' ὄρνιον καλῶ 1324, φέρε νῦν στείχων, χώραν καλέσω 1452, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις Oid. 432, ἀνὴρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης καλεῖ παρ' οἶνᾳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρὶ 780, καλεῖ (κάλει) τὸν ἤδη Δάϊον πάλαι νεκρὸν 1245, ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας Kol. 486, πᾶς σε Καδμείων λεὼς καλεῖ δικαίως 742, ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ καλῶν ἱκνοῦμαι 1011, καλῶ τοῦ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὥς σ' ἀπώικισεν 1389, καλῶ δὲ πάσδε δαίμονας· καλῶ δ' Ἄρη 1391, τί δ' ἐστὶ πᾶξίωμ', ἐφ' ᾧ καλεῖς; 1459, καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός 1626, καί νιν καλεῖτε Ant. 491, κἀνακω-

κύσας καλεῖ 1227; τάδε γὰρ ἄλγεα πεπλήσεται El. 230, νῦν δ', ἐξὸν πατρὸς πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ τῆς μητρὸς 866, ἐλευθέρα καλῇ τὸ λοιπὸν 971, σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι 1089, μήτηρ καλεῖται 1194, ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ Tr. 149, ἣ καὶ τὰ λαμπρὰ - Ἰόλη καλεῖτο 881, ὡς ἐλευθέρῳ, ψευδεῖ καλεῖσθαι, κὴρ πρόσεστιν οὐ καλὴ 454, ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος 541, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ 551, ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλέονται 639, ἄλλον κεκλῆσθαι μητέρα 736, ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλῇ 1158, μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι 1205, ἄκλητος, οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς Ai. 290, σὸν ἄρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται 1368, κἄτα τὸν λοιπὸν χρόνον κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν Ph. 85, ὀκνῶ προδότης καλεῖσθαι 94, σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κέκλησ' ἅμα 119, μόνον ἔρημον οὐδὲ κἄφιλον καλούμενον 228, ἀεὶ καλούμενος οὕτω κατ' ἦμαρ 797, ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος Oid. 8, εἰ πακὸς μὲν ἐν πόλει, κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι 522, ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλῇ ἐμὸς 1201, οὐδὲ νυμφίος βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφυν ἄπο 1359, χθονὸς [καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός Kol. 57, Θησεὺς καλεῖται 69, ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις 107, γῆς ὅσοιπερ Ἀσίας πρῶτοι καλοῦνται 1304, σός γέ τοι καλούμενος 1324, ἀρᾶς, ἃς σοι καλοῦμαι 1385, ὡς ἐπήσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος 1629, κούκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν Ant. 680, καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρὸς Aload. IX, 1, γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρὸν Achai. III, 3, ἡ πατροκτόνος δίκη κέκλητ' ἂν αὐτῷ Phthi. III, 2.

καλλιβόας. ὁ καλλιβόας - αὐλὸς Tr. 640.

καλλίβοτρυς. ὁ καλλίβοτρυς - νάρκισσος Kol. 682.

καλλικοτταβεῖν. τάδ' - τῷ καλλικοτταβοῦντι (καλλικοτταβοῦντι) νικητήρια τίθημι Salmon. I, 2.

καλλιστεῖον. τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ Ai. 435.

κάλλος. μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύρωι ποτὲ Tr. 25, ὅτι τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν 465, οἷον ἀρά με κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατο; Oid. 1396.

καλλύνειν. χἤτταν ἐν κακοῖσί τις ἑλοὺς, ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ Ant. 496, πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη u. B. LVI, 6.

καλὸς 1.) Positiv: πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; El. 237, νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν 384, καλὸς ὁ νόμος βίοτος, ὥστε θαυμάσαι 393, καλόν γε μέν τοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν 398, οὐ καλὸν ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὕνεκα 593, ἡ νῦν ἴσως πολλῶν ὑπάρξει κρεῖσσον ἡμέρα καλῶν 919, βάξιν καλὴν 1006, τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα 1087, τόδ' εἰ καλὸν τοὔργον 1493, μάθησιν οὐ καλὴν Tr. 450, κὴρ πρόσεστιν οὐ καλὴ 454, ἀλλ' οὐ γὰρ – ὀργαίνειν καλὸν γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν 552, ἀπ' ἐλπίδος καλῆς 667, ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν 725, σωφρονεῖν καλὸν Ai. 586, οὐ γὰρ καλὸν 1182, ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ – 1310, ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλὸν 1347, μὴ χαῖρ' – κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς 1349, χὠ λόγος καλὸς προσῆν Ph. 852, σοὶ δ' ἐκλιπόντι, τοὔτ' ὄνειδος οὐ καλὸν 477, θήραν καλὴν 609, ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἐστὶ 641, νῦν καλὸν ἀντίφονον κορέσαι στόμα 1155, ἐκ λόγων καλῶν 1269, ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ καλὸν τόδ' ἐστὶν, οὔτε σοὶ 1304, καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις 1344, ἃ σοί τε κἀμοὶ κἀλ' (viell. καλὸν) ὀρῶ τελούμενα 1381, ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας, οἵδε τ' ἀρτίως Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι Oid. 78, ὥστ' ἄλλα χρήζειν, ἢ τὰ σὺν κέρδει καλὰ 595, ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾷν ἔσθ', ἃ μηδὲ δρᾶν καλὸν 1409, πάντα γὰρ καιρῷ καλὰ 1516, ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλὰ Kol. 43, κληδόνος καλῆς μάτην ἐφεύσης 258, τὰ κέρδη παρ' αὐτοῦ πρεῖσσον', ἢ μορφὴ καλὴ 578, οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλὸν 590, ὅθ' οὕνεκ' αὐτὸς σαυτὸν οὔτε νῦν καλὰ δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων 853, ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων 1000, καί σοι τὸ θηρεύειν ὄνομα θωκεῖσαι καλὸν 1003, λυπαρεῖν οὐ καλὸν δίκαια προσχρῄζουσιν 1201, καλόν μοι τοῦτο

πραπίδων θανεῖν Ant. 72, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξυνεστι τόλμας χάριν 371, καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν 723, εἰ τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά 925, εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλόν Alet. V, 2, φρενῶν ἐπήβολον καλῶν Alkmai. I, 2, πόλλ' ἔχει σιγῇ καλὰ Aload. IV, οὐ μένειν καλὰν Achai. VII, 4, νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς, ἢ [ἀπ' ἐσθλοῖς καλοῖς πλέον Epigon. I, 2, καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα Kolch. I, καλὸν οὐκ ἔστι τὸ ψευδῆ λέγειν Kreus. II, 1, συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλὸν 3, οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλὰ u. B. XI, 1, κᾆν καλὸν φέρῃ στόμα XV, 1, 2, νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγχωρίοις καλόν XIX, 2, πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλῶς τιμωμένῳ XX, 1, τῶν πολλῶν καλῶν πίς χάρις; LVIII, 7, 1, ἐν καλοῖσι σάγμασι u. B. CV, 154. 2.) Comparativ: ὡς, εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς, ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν Oid. 55. 3.) Superlativ: νόμον κάλλιστον Tr. 1178, ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνων (πάνος) Oid. 315, ἡ δ' ἔσω κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει 1172, ὁ πάντλήμων ἐγὼ κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἕν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς 1380, τὸ κάλλιστον ἐπαπύλῳ φανὲν Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος ἐφάνθης ποτὲ Ant. 100, φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν ὕπατος 1330, κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον κεφυκέναι Kreus. V, 1, πολλά σε ζηλῶ βίου, κάλλιστα δ', εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης Tereus VI, 2, κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι u. B. CV, 154.

κάλυμμα. χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν El. 1468, δείξω τάδ' ἐκ καλυμμάτων Tr. 1078, κάρα καλύμμασι κρυψάμενον Ai. 245.

κάλυξ. πόλις – φθίνουσα κάλυξιν ἐγκάρποις χθονὸς Oid. 25.

καλύπτειν. ἀλλά νιν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην Ai. 916, ὅπως τάχιστα – ἔξω μέ που καλύψατε Oid. 1411, ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν Kol. 232, τὸ μὴ τάφῳ καλύψαι, μηδὲ κωκῦσαί τινα Ant. 28,

μή τι καὶ κατέσχετον κρυφῇ καλύπτῃ (καλύπτει) παρδία θυμουμένῃ (καρδία θυμουμένη) 1254, καὶ δὴ φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι Kris. II, 2, τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος u. B. CV, 51.

καλυκτός· καταῤῥυεῖς μηροὶ καλυκτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς Ant. 1011, αἱ δὲ καλυκταὶ κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς Rizot. I, 4.

καλχαίνειν. δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος Ant. 20.

Κάλχας. εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται Ai. 746, ἐκ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου Κάλχας μενασταὶς υἱὸς Ἀτρειδῶν δίχα, εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως θεὶς, εἶπε 750, εἰ Κάλχας σοφὸς 783.

καλῶς. εἰ μὴ καλῶς λέγω El. 252, καλῶς ἔξοιδα 526, αὐτὸς εἰπάσας καλῶς 662, ἆρ' ἔχει καλῶς; 790, κεῖνος δ', ὡς ἔχει, καλῶς ἔχει 791, κἀπεκύρωσεν καλῶς 793, ἆρά μοι καλῶς ἔχει; 816, τοῖς καλῶς πεφυκόσιν 989, καλῶς δ' ἤδειν 1017, οὐ γὰρ ἂν καλῶς ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι 1305, ἢ γὰρ ἂν καλῶς ἔσωσ' ἐμαυτὴν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην 1320, καλῶς 1340, ὡς δὲ νῦν ἔχει, καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς 1345, νῦν δόμοισι μὲν, καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισε 1425, τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγάνιος καλῶς, εἰ δὴ καλῶς Tr. 26, εἰ πατρὸς νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν 57, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα μῦθοι καλῶς πίπτουσιν 62, ἄνδρα καλῶς πράσσοντα 230, λόγον πολλοῦ καλῶς λεχθέντος 290, οὐ καλῶς φρονεῖ 442, οὐ καλῶς ταρβεῖς 467, ἐγκεκλεισμένον καλῶς 579, οὗρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούσῃ καλῶς 816, κἀδόκουν πράξειν καλῶς 1171, καλῶς τελευτᾷς 1252, καλῶς ἔλεξας Ai. 94, ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρὴ 479, ἄνους καλῶς λέγοντος εὑρέθη πατρὸς 763, οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς φέροιντ' ἂν 1079, καλῶς δρᾶν Ph. 94, ταῦτα καλῶς ἐγὼ εἰδὼς διῆλθον Oid. 817, οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν 600, καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν 616, καλῶς νομίζεις 859, τὸ καλῶς ἔχον πόλει πάλαισμα 879, καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι 984, κεἰ καλῶς

λέγεις 986, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί θρῇς 1098, βεβουλεῦσθαι καλῶς 1367, τρυφᾷ ἐγὼ καλῶς ἕξουσα Kol. 269, κἀξεπίστασθον καλῶς 417, ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐημερεῖ καλῶς τε πρὸς σὲ 617, ὡς κατῴκηκεν καλῶς 1004, τά τοι καλῶς εὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται 1187, καλῶς γὰρ ἐξηγῇ σύ μοι 1284, καλῶς κάτοιδα 1475, τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή 1694, καλῶς χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον 1764, ἥδειν καλῶς Apt. 18, ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν 97, οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς πρᾴξαιμεν 271, ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε 293, καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν 557, σοῦ καλῶς ἡγουμένου 638, καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν 669, γένοιτο μέν τ' ἂν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον 687, καλῶς ἐρήμης γ' ἂν αὐ γῆς ἄρχοις μόνος 739, ὅταν λόγους αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν 1047, καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι Ai. Lokr. IV, 3, τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα 6, τὸ καλῶς πεφυκὸς Alet. IV, 2, πράσσειν καλῶς VII, 2, πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς Achai. IV, 2, δείλη πᾶσα τέμνεται βλασταρυμένη καλῶς ὁπώρᾳ Thyest. VI, 8, παρὸν θέσθαι καλῶς Kreus. VI, 1, δοκεῖν καλῶς ἔχειν Tereus VII, 12, πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλῶς τιμωμένῳ u. B. XX, 1, ἔργου παντὸς ἦν τις ἄρχηται καλῶς LVIII, 1, 1, εἰ καλῶς φρονοῖ 6, ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς C, 1.

κάματος. ἦκεν' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον El. 130, οὐδέκοτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι 231, οὔτε τόκοισιν ἐτῶν καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες Oid. 174, τίς οὐ καμάτων ἔνι; Kol. 1232.

κάμνειν. οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγὼ El. 532, κοὐ καμῇ τοὐμὸν μέρος Tr. 1215, οὐδ' ὅστις νόσον (νόσου) κάμνοντι συλλάβοιτο Ph. 282, πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον κεκμηκότων Inach. X, 5.

κάμπτειν. λύων ἡνίαν ἀριστερὰν κάμπτοντος ἵππον El. 744, οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξίσεων πέτρου

Kol. 19, εἴτε νῦν ἕδρας πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῇδε γῆς ἔκαμψ' ἐγὼ 86, ἐνταῦθα κάμπτειν (κάμψειν) τὸν ταλαίπωρον βίον 91.

κᾆν 1.) für καὶ ἄν: ἢ κᾆν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἰκοίμην El. 314, ἢ κάρτα κᾆν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδὼν 1278, κᾆν πάλαι παρῆν Tr. 87, κᾆν σου στραφείη θυμὸς 1134, κᾆν ἐξέπραξέν Ai. 45, θεοῖς μὲν κᾆν ὁ μηδὲν ὢν δμοῦ κράτος κατακτήσαιτο 767, δοκεῖν πεσεῖν ἂν κᾆν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ 1078, κᾆν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ 1123, πολλὰ κᾆν ἄκων ἔδρων Oid. 591, κακὸν δὲ κᾆν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ 615, κᾆν ἐγίνετο πληγὴ τελευτῶσα Ant. 260, τοῦ γῆς ἐπιψαύσαντα κᾆν (καὶ) ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι φρεκάδος εὐδούσῃ φρενὶ Tympan. I, 2, γένοιτο κᾆν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνὴρ u. B. LVIII, 5. 2.) für καὶ ἄν d. i. ἐάν: κᾆν ᾖ γέρων El. 25, ἀλλά μοι πάρες κᾆν σμικρὰν ἐλπεῖν 1483, κᾆν αἰσχρὰ πράσσῃς Tr. 597, κᾆν τὸ μηδὲν ὦ (ᾖ), κᾆν μηδὲν ἕρπω (ἕρπων und ἕρφω) Tr. 1107, κᾆν ἄποπτος ἧς δμως Ai. 15, κᾆν μὴ θέλῃς 1068, κᾆν σῶμα γεννήσῃ μέγα 1077, κᾆν ὑπέρδικ' ᾖ 1119, κᾆν μηδεὶς ἐᾷ 1184, κᾆν τὰ λοιπ' οὕτω φρονῇς, ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα Ph. 1259, κᾆν ζάσῃ, κᾆν θάνωσιν 1444, κᾆν ἐγὼ σιγῇ στέγῃ Oid. 341, κᾆν λάβῃς μ' ἐψευσμένον, φάσκειν ἐμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν 461, κᾆν κεῖνα λύσῃς, οἶδ' ἐγὼ γνώσῃ — Kol. 1197, κᾆν εὖ τις αἰκῇ 1535, κᾆν ἄλλο μηδὲν Aigeus VI, 2, κᾆν καλὸν φέρῃ στόμα u. B. XV, 1, 2, κᾆν ἐλεύθερος μόλῃ LIV, 2, τὸ κέρδος ἡδύ, κᾆν ἀπὸ ψευδῶν εἴῃ LVIII, 3.

κᾀν d. i. καὶ ἐν s. unter ἐν.

καναχή· οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων καναχὰν Tr. 642, πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους χρυσοῦ καναχῇ ὑπερπτίας Ant. 130.

κάνναβις Thamyr. V, 2.

κανών· ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Oinom. III, 5.

Καπανεύς. ὁ πέμπτος δ' ἐξαρπάσ καπανεὺς τὸ θήβης ἄστυ δηώσειν τάχα (πυρί) Kol. 1349.

κάπετος. σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν ταῦδε Ai. 1165, οἱ μὲν κοίλην κάπετον χερσὶ ταχύνετε 1403.

καπηλεῖον. βλέφαρον κέκλῃται δ', ὡς καπηλεῖον θύρας (θύρας) Phineus II.

κάπηλος, ὠνὴν ἴθου καὶ πρᾶσιν, ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος κάπηλος u. B. LXXXII, 2, 2.

καπνός. κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιὰν, εἴδωλον ἄλλως Ph. 946, τἀλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονὴν Ant. 1170.

κάρα. σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει El. 99, κρὶν λουτροῖσιν κάρα κηλῖδας ἐξέμαξεν 445, κάρα προβάλλων ἱκετικῶν ὀχημάτων 740, ὦ κασίγνητον κάρα 1164, ὡς γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα 1310, αἰδὲ ἀκαρᾴξαι κρᾶτα (κάρα) βίου θέλει μολὼν τοῦ συγγενοῦς; Tr. 1015, ὅμνυ Διὸς νῦν τοῦ με φύσαντος κάρα 1185, κάρα σεάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους Ai. 9, κάρα (κρᾶτα) καλύμμασι κρυφάμενον 245, παίσας κάρα θοῦξεν 308, κάρα τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι Ph. 618, κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε 822, πυνθ' γὰρ ἀνὴρ ὅμως κρύπτει κάρα 866, πόλις-ἄγαν ἤδη σαλεύει, κράνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷά τε φοινίου σάλου Oid. 23, ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα 40, οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστερῆς ὤφ' εἷρπε παγκάρπου θάφνης 82, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα 742, μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο 809, ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα 950, ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα 1207, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα 1235, μηδέ μου κάρα τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς Kol. 285, σημαίνει δ' ὅτι μόνης τόδ' ἔστι θῆλυ Ἰσμήνης κάρα 321, σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα θηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὃς εἶ 555, χ' ὡς τις πλεῖστ' ἀνὴρ, ἐπὶ ξένης ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷ 'μῷ κάρᾳ 564, ἐσί σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα πτωχῇ διαιτῇ 750, ὡς ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα 1131, ὦ φίλον κάρα 1631, οὐδ' ἂν εἷς θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ θησέως κάρα 1657,

ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα Ant. 1, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν 269, κρυφῇ κάρα σείοντες 291, σὲ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα 441, κασίγνητον κάρα 899, ὦ κασίγνητον κάρα 915, ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων ἔκλασεν 1272, ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, κἂν ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τοὐπείνης κάρα κίνησις (κινήσης) αὔραισιν ἀνακουφίζει πτερόν Aigeus VI, 2, περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον Achai. II, 2, διὰ κάρα τεμών VIII, 6, βαλόντι χάλκειον κάρα Salmon. I, 3.

καρατόμοις χλιδαῖς στέφαντες El. 52.

καρδία. τάλαινα, δυστάλαινα καρδίαν Tr. 651, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις Ant. 88, τοιαῦτά σου – ὥστε τοξότης ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα βέβαια 1085, μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι τὸ δρᾶν 1105, μή τι κἀπὶ κατάσχετον κρυφῇ καλύπτῃ καρδίᾳ θυμουμένῃ (καρδίᾳ θυμουμένῃ) 1254, τὸ δ' ἀχριᾶσθαι θλιβομένης τῆθ καρδίας Amphiar. I, καρδίαν ἀδαγμένος u. B. I, 8.

Καρικοὶ τράγοι Salmon. II, 2.

καρπομανὴς Perilaos.

καρπός. οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι u. B. LVIII, 4.

καρποῦσθαι. ὡς ἄελπτον ὅμμ' ἐμοὶ φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα Tr. 204.

κάρτα. ἦ κάρτα El. 312, ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδὼν 1278, σὺ μέν τοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς Tr. 413, κάρτα μαίνομαι 446, οὐδ' ἂν εἰ κάρτ' ἐνταυθοῖ τῷ φιλεῖν 463, μᾶλλον δ' εἰ παροῦσα πλησία ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκτισας 897, εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστὶν 1218, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ Ai. 263, καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ 527, τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακὸν 554, κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνὴ 580, ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, καὐθις πικροὶ 1859, καὶ κάρτα τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐκώνυμοι Kol. 65, καὶ κάρθ', ὅταν περ τοὔνομ' αἰδῆται τὸ σὸν 301,

εἰ γὰρ δὴ τάδ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα, θρέψω κἄρτα τοὺς ἔξω γένους Ant. 660, ἐλθοῦσα μέν τοι, κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω - 897, ἐκ κάρτα βαιᾶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνὴρ Inach. I, 2, ἦ βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν οὐπιχώριος, καὶ κάρτα φρίξας ἐθλόφῳ σφηκώματι, χαλκηλάτοις ὅπλοισι μητρὸς ἐξέδυ; Kolch. IV, 2.

καρτερεῖν. κἀγὼ γὰρ, ὅς τὰ δεινὰ ἐκαρτέρουν τότε, βαφῇ σίδηρος ὡς, ἐθηλύνθην στόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς Ai. 650, πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν Ph. 1274.

καρτερός. καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει Ai. 669, αἷδ' ἀνούστεραι δ' ἔνι ἐκείνον ἠμύναντο (κατὰ τὸ) καρτερὸν Tereus IV, 2.

καρύαι μελίαι τε u. B. CV, 102.

καρχήσιον. προστῆναι μέσην τράπεζαν ἀμφὶ σιτία καὶ καρχήσια Tyro VIII, 2.

κασιγνήτη. πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν El. 12, ὦ κασιγνήτη 329, Ant. 49, τοῦ τεθνηκότος γ' ὅπερ λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς, τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ El. 555, σῆς κασιγνήτης δίχα 1137, κασιγνήτη Ant. 544.

κασίγνητος als Substantivum und Adiectivum: τοῦ κασιγνήτου τί φῄς, ἥξοντος, ἢ μέλλοντος El. 317, ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίᾳ, θάλλοντά τ' εἰσήκουον 951, εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω θανόντος οἴσῃ, τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα 969, ἴστοθε τώδε τὼ κασιγνήτω 977, ὦ κασίγνητον κάρα 1164, ὦ κασίγνητε 1801, ὦ διοσδὲ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ ἥδιστα προσφωνήματα Kol. 324, καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω, καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν ὠκυπόδων ἐλάφων στέργω 1092, τὸν κασίγνητον ῥολεῖν 1184, τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1329, τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα 1423, οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων, τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει; Ant. 21, ἰὼ δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας 870, κασίγνητον κάρα 899, ὦ κασίγνητον κάρα 915.

κάσις. κάσι Kol. 1440.

Κασταλία. ἔνθα *Κωρύκιαι Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα* Ant. 1130.

κατὰ 1.) mit dem Genitiv: *κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐκπεμβάσῃ* El. 834, *βᾶτε κατ' ἀντιθύρων* 1433, *ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος* Tr. 678, *κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ τοιαῦτα λέγων, οὐκ ἂν πείθοι* Ai. 155, *τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς – καθ' ἡμῶν* 253, *σκιᾷ τινι λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα* 302, *ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰὼν* 304, *οὐκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐφήφισαν* 449, *πῶς δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῶεν ἂν κάτα*; 969, *σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' – τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτεὶ χανεῖν* 1227, *λέγων ὅσ' ἂν θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακὰ* Ph. 65, *τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας*; 328, *κεἰ μὲν φοβεῖται τοὐπίκλημ' ὑπεξελὼν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ* Oid. 228, *κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται* Kol. 1339, *ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος* 1701, *τῷ κατὰ γῆς* 1775, *κατὰ χθονὸς ἔκρυψε* Ant. 24, *καθ' αὑτοῖν δικρατεῖς λόγχας στήσαντε* 145. 2.) mit dem Accusativ: *ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξείνισε* El. 95, *ἀγὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ* 259, *κατὰ στέγας κλαίω* 282, *θεᾶς παίζων κατ' ἄλσος* 567, *οὗ κατὰ σφαγὰς ἐκπομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλὼν* 568, *κατ' οἶκον* 929, *δαίμων τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν* 999, *οἱ κατ' οἶκον* 1147, *ὃθ' οὕνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας* 1308, *εἴ που κατ' οἰκόν μοι Κλυταιμνήστρα* 1473, *μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν θάνῃς* 1503, *ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά* Tr. 55, *ὦ κρατισεύων κατ' ὄμμα* 102, *πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν* 197, *εὖ προσφωνούμεθα κατ' ἔργον κτῆσιν* 230, *ἦ καὶ τὰ λαμπρὰ, καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν, πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ, Ἰόλη καλεῖτο* 379, *μὴ πρὸς σὺ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάκος Διὸς καταστράπτοντος ἐκλέψῃς λόγον* 436, *ταῦτα μὲν ῥείτω κατ' οὖρον* 468, *ἦμος κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν* 531, *ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ μαλλῷ* 689, *κατὰ γλῶσσαν*

πλεύμων 747, προσπτύσσετο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος - χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον 769, τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε 933, τῶν κατ' οἶκον 934, καθ' ὕπνον ὄντα 969, οὓς δὴ πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατά τε δρία πάντα καθαίρων 1012, τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει, ἢ κατ' ἐμὰν δώμαν 1019, ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος 1106, κατ' ἴχνος αἴσσω Ai. 82, καὶ νῦν κατ' οἴκους ξυνδέτους αἰκίζεται 65, εἶρξαι κατ' ἦμαρ τουμφανὲς τὸ νῦν τόδε Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι 753, ὅστις - μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ 761, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη 775, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν 777, καθ' ἡμέραν τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει 801, τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον 1021, σὺ δὲ ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐκίστασο 1399, καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς νυρῇ Ph. 30, φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος 206, οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου 247, καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι 438, πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλὲς 469, ἢ ταῦτα δὴ - οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν; 566, τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης; 578, κατ' ἄμπνκα δὴ δρομάδα δέσμιον 678, ἀεὶ καλούμενος οὕτω κατ' ἦμαρ 798, τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ ἔσται; 1089, ὃδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν 1451, τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν' ἔρχεται μόνον καθ' αὑτὸν, κοὐδέν' ἄλλον Oid. 63, εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα 88, οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους, σύ τε Κρέων, κατὰ στέγας; 637, ὅστ' ἐμὰν γᾶν - κατ' ὀρθὸν οὔρισας 696, κατὰ γνώμην ἴδρις 1087, καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας 1196, τῆς μὲν κατ' οἴκους 1447, εἰς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι; Kol. 3, πυκνόπτεροι δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες 18, ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως 67, ἕως ἐγὼ τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ, μὴ κατ' ἄστυ, δημότεις λέξω τάδ' ἐλθών 78, ἀλλά μοι βίου, κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος, ὅτε πέρασιν 102, σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος 114, ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας θακοῦσιν ἱστουργοῦντες 339,

κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν 343, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν ὕλην ἄσιτος πηλίπους τ' ἀλωμένη 348, ὡς καθ' ἡμᾶς ἔαθ' ὁ πληθύων λόγος 377, καὶ μὴν - Θησεὺς κατ' ὀμφὴν σὴν ἀπεστάλη, πάρα 550, τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς; 598, θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ νάρκισσος 682, οὔ χάριν δεῦρ' ἦξα θᾶσσον, ἢ κὰθ' ἡδονὴν ποδὸς 890, ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν 966, πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων ἄμβασις 1068, τέλεῖ Ζεύς τι κατ' ἄμαρ 1079, ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὔμιν ἐγγενὴς ἔστι 1167, τὸν καθ' ἡμέραν βίον 1364, εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ 1768, μίαν καθ' ἡμέραν αὐτοκτονοῦντε Ant. 55, ὅτ' οὖν - μίαν καθ' ἡμέραν ὅλοντο 171, ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων 174, ᾗ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη λήθουσά μ' ἐξέπινες 531, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ 760, δράτω, φρονείτω μεῖζον, ἢ κατ' ἄνδρ' ἰὼν 768, πλούτει - κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα 1168, κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν ἄλοῆσαι κλεῖον Aigeus III, 1, πράξειας κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν Iola. 2, ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Kreus. V, 3, τὴν κατ' Ἀργείους ὕβριν Lak. II, 2, νὴ τοὺς ἐν Ἄργει, καὶ κατὰ Σπάρτην θεοὺς III, 2, πόνῳ πόνον ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν Niob. VI, 3, τοὺς γλαμυροὺς κατὰ φορβὰν Polyid. V, αὖθι μίμνων σὴν (τὴν) κατ' Ἰδαίαν χθόνα Polyxen. I, 1, αἶδ' ἀνούστεραι δ' ἔτι ἐκείνον ἠμύναντο (κατὰ τὸ) παρτερὸν Tereus IV, 2, κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνὴ u. B. XXV, τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων XXVII, 4, 1, προσλαμβάνειν δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεὶ C, 4, σπονδὴ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη CV, 30, 1. 3.) adverbialisch: κατά μοι βόασον οἰκτρὰν ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις El. 1067, κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμφώνυχα παρθένον χρησμφδὸν Oid. 1128, κατά με φόνιος Ἅιδας ἕλοι Kol. 1689, κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν κλαῖον ματρὸς Ant. 977.

καταβαίνειν. ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄνδικιν ἀμφίγυοι κατέ-

βαν πρὸ γάμων τινὲς Tr. 504, αὐτόνομος, ζῶσα, μόνη δὴ θνατῶν, Ἅιδαν καταβήσῃ Ant. 822.

κατάγειν. κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ κατηγόμην Ph. 356, καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατῆγε u. B. CV, 126.

καταγιγνώσκειν. καταγνῶναι Atham. II, 8.

κάταγμα. τὸ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως τῆς οἰὸς - ἐς μέσην φλόγα, ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν Tr. 695.

καταγνύναι. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον Achai. II, 3.

καταδέρκεσθαι. τρὸ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι Tr. 1000.

κατάδηλος. σκαιοσύναν φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται Kol. 214.

καταζευγνύναι. κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη Ant. 947.

καταθνήσκειν. αἰεὶ καταθανεῖν ἐπευχόμην Tr. 16, τί γὰρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσθεῖσα, κἀναθεῖσα (κἀνεθεῖσα) τοῦ γε καταθανεῖν; Ai. 476, ἐπεί τοι - ἥδιστον δέ μοι τὸ καταθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις Kol. 435, μόνοις οὐ γίνεται θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ καταθανεῖν ποτε 608, πῶς ὅδ' οὐχὶ καταθανὼν κέρδος φέρει; Ant. 464, οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ καταθανὼν (κατὰ χθονὸς) νέκυς 515, σὺ μὲν γὰρ εἶλου ζῆν, ἐγὼ δὲ καταθανεῖν 555, δεδοχμέν', ὡς ἔοικε, τῇνδε καταθανεῖν; 576, εἰ πόσις μοι καταθανὼν ἐτήκετο 906, πόσις μὲν ἄν μοι, καταθανόντος, ἄλλος ἦν 909.

καταιδεῖσθαι. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον, νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταίδεσαι Oid. 654.

καταινεῖν. καταίνεσον μή πρτε προδῶσειν τάσδ' ἐκὼν Kol. 1633, ὁ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα κατῆνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ 1637, καταινέσαντος u. B. CV, 103. S. auch κατανύειν.

καταισθάνεσθαι, ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον Oid. 422.

καταισχύνειν. σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν El. 609, καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνειν (καταισχύνῃ) θεούς; Ph. 1382, εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι γένεθλα Oid. 1424.

κατακαίνειν. ὃς σέ τ' οὐχ ἑκὼν κατέκανον (κατέκτανον), σέ τ' αὐτὰν Ant. 1340.

κατακηλεῖν. ὃς τήνδ' ἄτην χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει Tr. 1003.

κατακλίνειν. ὅρα, καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς κυρῇ Ph. 30.

κατακοιμᾶν. οὐδὲ μήν ποτε λάθα κατακοιμάσει Oid. 870, κατεκοίμησα (κατεκοίμισα) τοὐμὸν ὄμμα 1222.

κατάκρας. ὣς καὶ τόνδε κατάκρας δειναὶ κυματοαγεῖς ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι Kol. 1242, ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς – ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι κατάκρας Ant. 201.

κατακρυφή. οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφὰν Kol. 218.

κατακτᾶσθαι. τὸν Οἰνέως γάμον, οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου Tr. 793, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτο Ai. 768; εἰ μὴ νοῦν κατάκτήσῃ τινὰ 1256.

κατακτείνειν. ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε πατέρα τὸν ἀμὸν ἐκ δόλου κατέκτανε El. 279, χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες πατέρα τὸν ἀμὸν 1495, κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ Tr. 740, πατέρα κατακτανεῖν Πόλυβον Oid. 826, ὥς νιν κατακτείναιεν (κατακτείνειαν) 843, καίτοι γ' οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε κατέκτανε 856, εἰ – εἰς χεῖρας ἦλθον πατρὶ, καὶ κατέκτανον Kol. 975, θέλεις τι μεῖζον, ἢ κατακτεῖναί μ' ἐλών; Ant. 497, ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 770.

κατακυροῦν. μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι Ant. 935.

καταλήσας λέγω Ph. 368.

καταλείπειν. μή με καταλίπῃς μόνον Ph. 809.

καταλλάσσειν. θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου Ai. 744.

καταλύσιμος. οὔ ποτε καταλύσιμον – κακὸν El. 1247.

καταμβλύνειν. τοὐμὸν παριεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ Oid. 688.

καταμελεῖν. εἰ κατημέλησ' ἐγὼ Ai. 45, ἐγὼ δ' – κατημέλησα 912.

κατάμεμπτος. τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε πύματον ἀκρατὲς, ἀπροσόμιλον γῆρας ἄφιλον Kol. 1234, οὔ τοι κατάμεμπτ' ἔβητον 1696.

καταυθρακοῦν. τοὐμὸν ὡς ἔῤῥει δέμας φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηυθρακώμενον El. 58.

κατανικᾶν. ὅταν οἵ γ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν κατανικῶνται Aload. VII, 3.

καταντίος. οὔκουν ὅμαιμος χῷ κατάντιον (κατὰ χθονὸς) θανών; Ant. 512.

κατανύειν. φίλης προξένου κατήνυσαν Il. 1451, ὡς Θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν (κατήνεσεν) Kol. 432.

καταξαίνειν. ὡς οὐκ ἀρκέσοι τὸ μὴ σὺ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν Ai. 728.

κατάξιος. παῖδα – ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ Ph. 1009.

καταξιοῦν. σύ τοι κατηξίωσας Ph. 1095.

καταξίως. ἐπείπερ οὔτ' ἐμοῦ καταξίως πράξειας, οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου El. 800, ἐπεὶ δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως, οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτός, οὔτε σῆς χθονὸς Kol. 911.

καταπειλεῖν. πολλαὶ δ' ἀπειλαί, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν Kol. 659, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων 1147.

καταπεφνεῖν. γένυς, ἃ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις El. 486, κατέπεφνες τόνδε συνναύταν Ai. 901.

καταπίπτειν. εἰς Ἀλίβαντα καταπεσεῖν αὐτὸν u. B. LXXVIII, 2.

κατάρατος. ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με – τὸν καταρατότατον Oid. 1344.

καταρβύλοις χλαίναις Troil. III, 12.

καταργυροῦν. εἰ κατηργυρωμένος λέγω Ant. 1077.

καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρὸς Aload. IX, 1.

καταρνεῖσθαι. φῂς, ἢ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε; Ant. 442.

καταῤῥακοῦν. νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος, καὶ κατεῤῥακωμένος, τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας Tr. 1108.

καταῤῥάκτης. τὸν καταῤῥάκτην ὀδὸν Kol. 1590, καταῤῥάκτης Laok. V, Phineus s. das.

καταῤῥεῖν. γλώσσης μελίσσης τῷ κατέῤῥυηκότι Achill. VI, 2.

καταῤῥέπειν· τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταῤῥέπει τὸν εὐτυχοῦντα, τόν τε δυστυχοῦντ'. ἀεὶ Ant. 1158.

καταῤῥηγνύναι. ἦδε (ἀπαρχία) σὸν μάχῃ δορὸς τροπὰς καταῤῥήγνυσι Ant. 675.

καταῤῥυεῖς μηροὶ καλυκτῆς ἐξέπαυχεν πιμελῆς Ant. 1010.

καταῤῥώξ. ὦ καταῤῥῶγες πέτραι Ph. 987.

καταρτύειν· ὡς πρὸς αἱ λέξων; ἢ καταρτύσων μολεῖν; Kol. 71, σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους ἵππους καταρτυθέντας Ant. 478.

καταρχμα. θεωρῶ λόγον κατῆρξας Tr. 1135, ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ Kol. 1019.

κατασβεπύναι. σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν Ai. 1149, ἀλλ' οἱ θεοί ἀφεῖτε τὴν κεπρωμένην ἔριν κατασβέσειαν Kol. 422.

κατασκάπτειν. μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ, καὶ κατασκάψαι βίᾳ Ph. 998, πάτραν κατασκάψαντι Kol. 1421.

κατασκαφῆ – τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν τάχα (πυρί) Kol. 1318, ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς Ant. 920.

κατασκαφής. ὦ κατασκαφὴς οἴκησις αἰείφρουρος Ant. 891.

κατασκήπτειν. ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ παλῶν ἰκνοῦμαι, καὶ κατασκήπτω λιταῖς, ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους Kol. 1011.

κατασκιάζειν. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαΐᾳ κόνει; Kol. 406.

κατάσκιος. θαλλὸν, ᾧ κατάσκιον πᾶσαν γεγέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα El. 422.

κατασκοπή. τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπὴν Ph. 45.

κατασπᾶν. μολιβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν a. B. CV, 126.

κατασπείρειν. ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις Ai. 1005.

καταστάζειν. νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα Ph. 7, ἱδρὼς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας 823, περαυνίου νώτου (μότου) καταστάζοντα βύσσινον φάρος Lack. III, 3.

κατάσχασις. ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδένος νόμου Ai. 1247.

καταπάτης. ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων El. 72.

καταστείβειν. ἐφ' ἃς (δαίμονας) τὸ πρῶτον ἔχων καὶ κατέστειψας πέδον Kol. 467.

καταστέγειν. κἀπάπαυλαν ὧν πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστεγες κακῶν El. 874, καὶ τίς ἄν σ' ὁρμήσειεν εἰς προὔπτον ᾅδην οὐ καταστένοι; Kol. 1440.

καταστεφῆ στείχοντ' ὀρᾶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων Tr. 178.

καταστίκτου κυνὸς σπαλὰς Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος Ai. Lokr. VI.

καταστράπτειν. μὴ πρὸς σὺ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον πάγος Διὸς κακαστράπτοντος ἐκκλέψῃς λόγον Tr. 437.

καταστροφή. ἀλλά μοι βίου δότε πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφήν τινα Kol. 103.

καταφράζειν. ὡς ὁ Λάϊος κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς Oid. 730.

καταχλίδειν. μόλις καταχλίδοντες ἱππικὸν δρόμον El. 754, ὀργὰς ἐμμενεῖς καταχλίδειν Ant. 1200.

κατάσχετος. μή τι καὶ κατάσχετον κρυφῇ καλύπτῃ καρδία θυμουμένη Ant. 1253.

καταχολάζειν. ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῇτέ τι (δοκῆτ' ἔτι) καταχολάζειν Ph. 127.

κατατήκειν. ἄτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι El. 187. S. auch unter κατά no. 3.

κατατιθέναι. ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις; Kol. 227, ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω 1216.

καταύδα Ant. 86.

καταφάναι. οὔποτ' ἔγωγ' ἄν, πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος, μεμφομένων ἂν καταφαίην Oid. 507.

καταφθείραι πόλιν Oid. 331.

καταφθίειν und καταφθίνειν. πήμαθ' ἁγὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ El. 260, ἀγρίᾳ νόσῳ καταφθίνοντα Ph. 266, ἐπεὶ κατέφθιτο πατὴρ ἐμὸς 346, εἴ τι μὴ τῷ

ᾧ πόθῳ κατέφθιτο Oid. 970, εἰ κατέφθιτο u. B. LXI, 1.

κατάφρακτος. πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ Ant. 958.

καταφρονεῖν. κατεφρόνεε Amphiar. VI, 3 und vielleicht Achai. s. das.

καταφῆν. ἐεῖ πᾶν ἄδηλον, καὶ κατέψηκται χθονὶ Tr. 698.

κατειδέναι. ὅσον κάτοιδ' ἐγὼ Tr. 378, ἀλλ' οὐ κάτοιδα, πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι 414, πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι – 426, πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ', ἃ γ' εἶδον ἐμφανῶς; 923, ὡς μάλιστά σοι μέλειν οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι 1447, εἰ θεσφάτων ἐγὼ βάξιν κατήδειν τῶνδε Tr. 87, τὴν αἰχμάλωτον – κάτοισθα δή που; 418, οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων, ὅτι – 439, οὐ κάτοισθ', ὅθ' οὕνεκα –; 813, οὐ κάτοιδ', ὅπως λέγεις Ai. 270, οὐ κάτοισθ' – ὡς –; 589, ἦ φύλλον εἴ τι νώθυνον κάτοιδέ που Ph. 44, πῶς γὰρ κάτοιδ', ὅν γ' εἶδον οὐδεπώποτε; 250, οὐδὲν σύ πω κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι, ἃ – 553, ταῦτ' οὖν ἐκεῖ κάτοισθα, συγγώρει θέλων 1343, ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάϊον – κάτοιδεν, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο Oid. 225, μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ' εἰ κάτισθ' ὅπου 926, ἢ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ; 1041, ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπει, εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών 1048, εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι κάτοιδεν 1134, καλῶς κάτοιδα Kol. 1475, οὐ κάτοιδα 1688, ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθε μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν Ant. 1064, τοῦτο κατειδότας, ὡς – Tereus V, 2.

κατεικάζειν. ὦ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐν Λιγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφὰς Kol. 338.

κατεναίειν. θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με Ant. 871.

κατεναρίζειν. ἐφθαρμένας – λείας ἁπάσας, καὶ κατηναρισμένας ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις Ai. 26.

κατεργάζεσθαι. πάντα γὰρ κατειργάσω El. 1022, οἵ ποτε Νεμέας ἔνοικον – λέοντ' – βίᾳ κατειργάσασθε Tr. 1094, μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν Ant. 57.

κατερητύσων ὁδόν, ἣν στέλλῃ Ph. 1416.

κατέρχεσθαι. ἔστιν δέ μοι πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ Kol. 601, φυγὰς κατελθὼν Ant. 200.

κάτευγμα. πρὸς σ' - ἱκέτις ἀρῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν Oid. 920.

κατευνάζειν. ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε, φλογιζόμενον Ἅλιον Tr. 95, οὐδὲ ὃς τὰν θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων ἐνθήρων ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις κατευνάσειεν Ph. 699, ᾧ μὲ δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει Ant. 833.

κατεύχεσθαι. καὶ πρῶτα μὲν θείλαιος, ἵλεῳ φρενὶ, κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ κατηύχετο Tr. 764, ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν εὔχου Ai. 392, κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ' - κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίου Oid. 246, ὃν - κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι ὁρμωμένῳ νεκτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας Kol. 1575, κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν u. β. CV, 104.

κατέχειν. εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει El. 503, κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητῷα κόρη κατεῖχ' Ἀχαιοὺς 571, κατάσχες ὀργὴν 1011, ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ Ai. 142, πολύν με, δαρόν τε δὴ κατεῖχεν' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον 415, ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον τάφον εὑρώεντα καθέξει 1167, ἀγρίαις κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις Ph. 10, τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ κατέσχεθε; 221, ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης κατέσχον δῦρο ναυβάτῃ στόλῳ 270, πῶς ἄρ' ἂν τὰν (ἄρα) πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχεν 690, πάγῳ βαρυνθεὶς, τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν μόλις κατέσχον Oid. 782, φθορὰν, οἵα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον Kol. 370, ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων (καθέξων), ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν 881, οὔ τοι κἀθέξω θυμὸν 874, ὅπερ καὶ πάλαι κατεῖχομεν γνώμῃ 1252, ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον 1699, κόνιψ, ἢ κατεῖχε τὸν νέκυν Ant. 409, καί τοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον, ἢ -; 503, τεὰν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασία (ὑπερβασία) κατάσχοι; 605, ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας κατέχεις ὀλύμπου μαρμα-

ρόϊσσαν αὐλάν 609, τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Ἀνδοῖς χρόνον κατείχετο Tr. 219.

κατηγορεῖν. ἐν γάρ οἱ χθονὶ πηκτὸν τάδ' ἔγχος περικετὲς κατηγορεῖ Ai. 907, δεῖν' ἔκη πεπυσμένος κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν, πάρειμ' ἀτιητῶν Oid. 514, ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενὸς κατηγορεῖτο τοὔπίκλημα τοῦτό μου; 529.

κατήγορος. ὅθ' οὔσπερ ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ Tr. 814.

κατήκοος. γονὰς κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν Ant. 642.

κατηρεφής. ἐν κατηρεφεῖ σεέγῃ El. 881, ἐν κατηρεφεῖ κέτρῳ Ph. 272, κατηρεφεῖ τύμβῳ Ant. 885.

κατθανεῖν s. καταθνήσκειν.

κατιδεῖν. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν, ὅσον κατειδόμην El. 892, οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ κατεῖδε; Oid. 117, τὴν σὴν (ὀργὴν) δ' ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατεῖδες 388, τὴν μὲν, πρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν Ant. 1221, ὅθεν κατεῖδον (κατιδὼν) τὴν βεβακχιωμένην βροτοῖσι κλεινὴν Νύσσαν u. B. XCIV, 1.

κατιέναι. ὧν λοισθία 'γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ κάτειμι Ant. 896.

κατισχύειν. ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔληξε, κἀὶ κατίσχυσεν θέμας Kol. 346.

κατοικεῖν. ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς Ph. 40, ζητοῦσα τὴν σὴν πρῶ κατοικοίης τροφὴν (στροφὴν) Kol. 362, τὰς Ἀθήνας, ὡς κατῴκηνται καλῶς 1004, τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι Epigon. V.

κατοικίζειν. οὔ ποτ' ἐκβαλῶ χάριν τὴν τοῦδε, χώρᾳ δ' ἔμπαλιν κατοικιῶ Kol. 637, ἀνθ' ὧν – ψυχὴν ἐ ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας Ant. 1069.

κατοικτείρειν. τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδρᾳν Oid. 13.

κατοικτίζειν. κατοικτίσας, ὡς ἄλλην χθόνα δοκᾶν ἀπολέσειν Oid. 1178, τοὺς σοὺς ὅποι θεοὶ πόνους κατοικτιοῦσιν Kol. 384, ἐπάξιος μὲν – κατοικτίσαι 461, τὰ πολλὰ – ῥήματ', ἢ τέρψαντά τι, ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως 1282.

κατοικεῖν. ὅπως τὸν αὐτόχειρα – μὴ κατοικήσας (κατοκνήσης) κτανεῖν El. 956.

κατοπτεύειν. πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος Ai. 829, μὴ κατοπτευθῶ παρὼν Ph. 124.

κατορθοῦν. πολλά τοι σμικροὶ λύγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς El. 416, ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου κιχήσεται μου καὶ κατορθοῦντος φρένα; Kol. 1487.

κατουλάς. ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι Naupl. VII, 4.

κατουρίζειν. καὶ τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει Tr. 827.

κάτοχος. οὐ μὴ 'ξεγέρῃς τὸν ὕπνῳ κάτοχον Tr. 978.

κάτω. οἱ κάτω θεοὶ El. 292, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται 827, κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω 438, ἐκ πατρὸς κάτω θανόντος 968, ὡς σὺν σοὶ κάτω ναίω τὸ λοιπὸν 1166, τοῦ κάτω θεοῦ Ai. 571, ἀλλ' αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε σωζόντων κάτω 660, τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι 865, ὁ δὲ θανὼν κεύθει κάτω δὴ γῆς Oid. 968, τὰν παγκευθῆ κάτω νεκύων πλάκα Kol. 1563, πλείων χρόνος, ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε Ant. 75, ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κᾶτω νεκροῖς 197, ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη 451, τίς οἶδεν, εἰ κάτω 'στὶν (κάτωθεν) εὐαγῆ τάδε; 521, κάτω νυν ἐλθοῦσ' – φίλει κείνους 524, φιλάδελφα κάτω δάκρυα λειβομένα 527, Ἅιδης χ' οἱ κάτω ξυνίστορες 542, ὑπτίοις κάτω στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται 716, ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω 1068, εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν 1224, ἔσωσεν οὐρὰν ὥστε κυλλαίνων κάτω Phaidr. IX, 8.

κάτωθεν. ἄνωθεν ἢ κατώθεν; Ph. 28, τῶν κάτωθεν – θεῶν Ant 1070.

κάτωρυξ. κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι Ant. 774, ἐκ κατώρυχος στέγης 1100.

καῦμα. παλλοῖσιν ὄμβροις ἠλίου τε καύμασι μοχθοῦσα τλήμων Kol. 850, ἔστ' – καῦμ' ἔθαλπε Ant. 417.

καυρὸς u. B. CV, 105.

κέαρ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ Tr. 629, τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ 1246, τοὐμὸν ὦν ἐρᾷ κέαρ Ai. 686,

μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει 415, κεῖνός γε πράσσει τῶν κακῶς 424, σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος 431, κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ', ὁ Τυδέως τε παῖς ἑστήλωσ' 570, ἦ κεῖνος, ἦ πᾶσα βλάβη, ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὦμοσεν πείσας στελεῖν; 622, κεῖνό μοι κεῖνον (κεῖνο) λάθρᾳ (ἄρ') ἐξιδοῦ 850, κεῖνος δ' εἷς ἀπὸ πολλῶν ταχθεὶς 1143, κεῖνῳ προσαρκῶν οὖν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ Oid. 141, εἰ κεῖνῳ γένος μὴ ἐδυστύχησεν 261, νῦν δ' ἐς τὸ κεῖνον πρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη 263, καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν, ἔῤῥιψεν - 718, καίτοι νιν οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε κατέκτανε 855, ἐκπεπληγμένον κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεὼς 923, γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων 928, ὃδ' ἐστὶν κεῖνος, ὃς τότ' ἦν νέος 1145, ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς; 1168, κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλῄζετο 1171, τὰ κείνης ἆθλίας παθήματα 1240, τὸ κείνης - κακὸν 1253, τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τὸ ῥύπος ἀγγελῶν; Kol. 302, Φοίβου τε, καὐτοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατὴρ 793, σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμὲ κείνην τε ταῦτα δυστομεῖν 986, σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κάκῶς 1191, ἔπερ κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται 1206, κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ 1343, ὅπως πόλιν κείνην ἐρεῖ τις 1373, ὡς λελοιπότα κεῖνον τὸν αἰεὶ βίοτον ἐξεπίστασο 1584, μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετο 1656, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος 1760, θήκην ἱερὰν, ἣν κεῖνος ἔχει 1763, εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ 1768, κεῖνον δ' ἐγὼ θάψω Ant. 71, καὶ γὰρ οὖν κείνην ἔσον ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου 489, ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε; 748, κεῖνος ἐπέγνω μανίαις φανὼν τὸν θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσαις 960, κεῖνος οὐκ ἔτ' ἐστ' ἀνὴρ ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅστις - 1025, θάπτειν - κεῖνον 1043, κείνην - οἰκτείρειν ἂν οἷαισιν αἰσχύνησιν οἷα μαίνεται πενθοῦσα Tyro XV, 8, θανόντι κείνῳ συνθανεῖν n. B. XXXII, 1, ὅστις δὲ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται, κείνου ἐστὶ δοῦλος LIV, 2; κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἕτερα πόμην Oid. 783; καλῶς τὰ κείνων πάντα El. 1345, κεῖνοι δ' - αὐτοὶ μὲν Ἅιδου πάντες εἰσ' οἰκήτορες Tr. 281, κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες Ai. 454,

ἐγὼ δὲ καὶ δίχα κείνων πέπαιθα τοῦτ' ἐπισκόσειν κλέος 769, ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἢ κείνοις γλυκύς, αὐτῷ δὲ τερπνός 966, θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κεινοῖσιν, οὗ 970, οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς, οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ Ph. 115, θεῖα γὰρ – καὶ τὰ παθήματα κεῖνα (παθήματ' ἐκεῖνα) πρὸς αὐτὸν – ἐπέβη 193, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ ἄλλος κρατύνει νῦν 365, τά γε κείνων κακὰ 423, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μέγα τιθέμενος 512, πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γε 583, εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων 721, μηδέ τῳ τέχνῃ κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτὸν δ' ἅμα 772, ἔμε – ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῂς, κεῖνοι δὲ σὲ 1028, πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ', ἀφεὶς τάδε; Oid. 599, δεῖνα δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν Kol. 336, ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη 392, κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρὺς 402, ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται 585, κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με 589, κείνοις δ' ἴσως – φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος 661, πρὶν ἂν κείνας ἐνεργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων 910, πρὶν κεῖνα λύσῃς 1197, ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν Ant. 168, ἀλλ' ἂν εἰ – ἠνσχόμην, κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι 468, φίλει κείνους 525, ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν, οἳ – u. B. LVIII, 8, 2. S. auch ἐκεῖνος.

κεινὸς s. κενός.

κείρειν. πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυῤῥίζου δρυὸς κείραντα Tr. 1196, ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον, κύκλῳ ῥαχίζων Ai. 55.

κεῖσε. κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα Tr. 929, ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ', ὅποιπερ ἂν σθένω Ai. 810, κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με Kol. 589, κεῖσ' ὅταν μόλῃς μόνος 1527, ἀλλ' οὐ θεμιτὸν κεῖσε μολεῖν. S. auch ἐκεῖσε.

κεῖσθαι. εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὢν κείσεται τάλας El. 246, σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω 862, ἐν Ἅιδου κειμένῳ κοινῷ πατρὶ 463, ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ 1134, ἐν ὁρμῇ τοιᾶδε κειμένῳ

Tr. 82, τσιύνδε κεῖται προπετὲς 701, πλευρόθεν πλευρὰν παρεὶς, ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων 939, παρὰ τοῖσι βροτῶν κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις; 985, νῦν γὰρ – Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Ai. 207, ἐν τοιῇδε κείμενος κακῇ τύχῃ ἄσιτος ἀνὴρ, ἄποτος 323, Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχὴς 899, πᾷ, πᾷ κεῖται ὁ δύστρατος, δυσώνυμος Αἴας; 913, ἦμος ἀριστόχειρ ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι 936, τοῖς θανοῦσί τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν 989, σὺδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέαν ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς, ἢ καὶ τῷδε σὲ 1104, κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως, ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας 1207, οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους ἀθεῖς ἀθάπτους 1306, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς προσιδεῖν ἐθέλεις, ὅντινα κεῖται Ph. 145, πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων, στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρῶν, ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ λιμῷ τ' οἰκτρὸς 183, κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτο 359, ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται 503, νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θανατηφόρῳ κεῖται ἀνοίκτως Oid. 182, τί ἢ Λαβδακίδαις, ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτο 490, κεῖται πρὸ Λιδῃ Πόλυβος 972, ἐπεὶ γῇ ἔκειτο τλήμων 1267, ἐν ὑμῖν, ὡς θεῷ, κείμεθα τλάμονες Kol. 248, ἢ δ' ὠφέλησις τίς θνήσκουσι κειμένου; 401, τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν 509, ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; 1510, ἃ σοι γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει 1519, μήθ' οὗ κέκευθε, μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις 1523, οὗ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα 1594, φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα, ὅσια πανουργήσασα Ant. 73, ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι 76, εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῇδε κείσεται κράτη 485, τίς δ' ὁ κείμενος; 1174, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι 1197, κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ 1240, κείμενος μὲν βουστάδας αὐλὰς ἐπιχερσεύει (ἐπὶ χέρσου. ἢ) Ion II, 1.

κεκλόμενος. πρῶτα σὲ κεκλομένῳ (κεκλόμενος) – τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι Oid. 159.

κέλαδος. ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐναείσας θοαῖς πώλοις El. 737.

κελαινόρινες. τετράπτεροι γὰρ νῶτον, ἐν δεσμώμασι σφηκοὶ, κελαινόρινες (μελαινόρινες) Aithi. II, 2.

κελαινός. ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς Tr. 856, κελαιναῖς ξίφεσιν Ai. 231, κελαινὰν θῖνα καὶ δυσώνυμον Ant. 590, ἁλίκτυποι κελαιναὶ νᾶες 954, κελαινὰ βλέφαρα 1302.

κελαινώπαν θυμὸν Ai. 954.

κελεύειν. ἰὼ, κελεύω, θῦε El. 633, τί γὰρ κελεύεις, ὧν ἐγὼ φρερέγγυος; 942, ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις Tr. 1258, τόνδε τὸν ξυνέμπορον – ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι Ph. 544, σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν 865, βᾶθί νυν, ὡς σε κελεύομεν 1196, τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοὶ Oid. 226, ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθεὶς Kol. 738, οὔτ' ἂν κελεύσαιμι Ant. 69, οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς 731.

κέλευθος. ὦ δεινοτάτας – πεμφθεὶς κελεύθους El. 1163, ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσ', οἷαι ἅρκτου στροφάδες κέλευθοι Tr. 131, ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τῆς ἀφ' ἡλίου βολῶν (μολῶν) κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς Ai. 878, ἦντιν' αὖ παλίντροπος κέλευθον ἔρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς Ph. 1223, τριπλῆς ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας Oid. 801, ὦ τρεῖς κέλευθοι 1398, πολλὰ κέλευθος ἑρατύει Kol. 164, μακρὰ κέλευθος 303, οἵ μοι κελεύθου, τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας 1399, ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ 1592, τρὶς τυφλοῖσι αὖτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει Ant. 990, ἆρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν; 1213, ὅρια κελεύθου τῆσδε γῆς πρασσεις Phrix. I.

κέλευσμα. τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσματα ἠθρεῦμεν Ant. 1219.

κέλλειν. πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν πόλις Tr. 804.

κένανδρος. καί μοι πόλιν κέκανδρον ἢ δούλην τινὰ ἔδοξας εἶναι Kol. 917.

κενός. κεναῖς δ' ἐφίσταμαι τρακέζαις El. 192, θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενὰ 331, μή πω νοῦ τοσόνδ' εἶην κενὴ 403, οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν 1020, τὸ θηρᾶσθαι κενὰ 1054, εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξῆρεϊ' ἀνδρὸς τοῦδε 1460, κεινὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε χωρεῖν Tr. 495, ἐξόδους ἕρπειν κενὰς Ai. 287, ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται 478, πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω 971, ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης 986, ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα Ph. 31, ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς (γῆς) κρατεῖν Oid. 55, ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε – μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι Kol. 359, καί σ' ὁ πληθύων χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενὸν 931, ὡς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος Ant. 424, οὗτοι διαπτυχθέντες, ὥφθησαν κενοὶ 709, πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν 753, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενὸς 754, φροντίδες κεναὶ Skyr. V, 3, ὡς ἆρ' – κενὴν ἐτερπόμην σοὺ τέρψιν εὐλογουμένου Teukr. III, 1, τοῦ δὲ νοῦ κενὸς u. B. XIV, 2.

κενοῦν. ὑφ' οὗ (λοιμοῦ) κενοῦται δῶμα Καδμείων Oid. 29.

Κένταυρος. ἐγὼ γὰρ ὢν ὁ θήρ με Κένταυρος, πονῶν πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι, προὐδιδάξατο, παρῆκα θεσμῶν οὐδὲν Tr. 680, εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονία πεφέλα χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ 831, Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν 1141, ὃδ' οὖν ὁ θὴρ Κένταυρος – ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών 1162.

κεντεῖν. ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που, ἢ σὺν δύλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι Ai. 1245, μηδ' ὁλωλότα κέντει Ant. 1030.

κέντρον. φείδοντο κέντρων οὐδὲν El. 716, νὶν αἰκίζει φοίνια δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα Tr. 839, εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ Ph. 1039, μέσον κάρα δικλοῖς κέντροισί μου καθίκετο Oid. 809, οἷον εἰσέδυ μ' ἅμα κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα, καὶ μνήμη κακῶν 1318, ἐν ᾗ (πόλει) – κωτίλος ἀνὴρ λαβὼν πανοῦργα χειροῖν κέντρα (ἔργα) κηδεύει πόλιν Phaidr. III, 4, ξακτηρίοις κέντροισιν Phil. Tr. IV, 4.

κέντρων. μαστιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι Kedal. III.
κέρας. ἦν δὲ τόξων πάταγος, ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων Tr. 519, ὀγγνὺς χρυσόδετον κέρας Tham. IV, 1, καὶ πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας τρίψει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Pandor. I, 1.
κεράστην ἔλαφον El. 568.
κερασφόρους στόρθυγγας Aload. XII, 8.
κεραύνιος. ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ Ant. 1139, κεραυνίου νώτου (μότου) Laok. III, 2, καὶ τάχ' ἂν Κεραυνία πέμψιξε βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι (λάβοι) Salmon. s. Kolch. V, 4.
κεραυνός. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ ποῦ φαέθων Ἅλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι; El. 823, ἔνσεισον, ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ Tr. 1088, τὸν - ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ Oid. 202, μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἢ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐπιῤῥάξασα; Kol. 1502, οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ κεραυνὸς ἐξέπραξεν, οὔτε πουτία θύελλα 1659.
Κερβερίων u. B. CV, 109.
κερδαίνειν. ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε, πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι, καὶ κτήμην χάριν Tr. 191, χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη 231, πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τί κερδάνῃς (κερδανεῖς) πλέον; Ai. 107, εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως Oid. 889, ὡς ἂν προσαρπῶν σμικρὰ, κερδάνῃ μέγα Kol. 72, ὅτι οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν Ant. 312, κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε τὸν πρὸ Σάρδεων ἤλεκτρον 1037, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχον Aithi. I, 3, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως ἀκριξ ἔχονται Kreus. IV, 3, ἐμπολὰς μακρὰς - ἢ σῶσαν (ἧς ὡς ἂν od. ἴσως ἂν), ἢ κέρδανεν, ἢ διώλεσαν Skyr. IV, 6.
κέρδιστος. πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς γνώμης Ai. 743.
κέρδος. δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακὸν El. 61, τί μοι κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων 353, ὡς τοῖς λόγοις ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος 370, προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφαῦ 1016, κοὐδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος 1305, τί γὰρ - τοῦ χρόνου

κέρδος φέροι; 1396, καὶ γὰρ ὑστέρᾳ τό γ' εὖ πράσσειν, ἐκεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ Tr. 93, ὅσον ἦν κέρδος σιγῇ κεῦθειν 988, ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος Ph. 111, κέρδος δέ μοι τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν; 112, οὐδ' ὅπου πλέων ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται 303, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μέγα τιθέμενος (μετατιθέμενος) 513, τὸ γὰρ κέρδος τελῶ 'γώ, χ' ἡ χάρις προσκείσεται Oid. 232, ὥστ' ἄλλα χρῄζειν, ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά 595, εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως 889, ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων; Kol. 579, τί σοι πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται; 1421, ὑπ' ἐλπίδων ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν Ant. 222, τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310, εἰ δὲ τοῦ χρόνου πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὖτ' (αὖτ') ἐγὼ λέγω 462, πῶς ὃδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; 464, τὸ μανθάνειν δ' ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγει (φέρει) 1032, ὅταν λόγους αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν 1047, κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς 1326, ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα Alet. VII, 7, καὶ μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους ὧδ' ἀντέχεσθαι Kreus. IV, 1, προμηθία κέρδος ἀνθρώποις μέγα u. B. XXX, 3, τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν ἀπὸ ψευδῶν εἴη LVIII, 3, εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει LXI, 2, κότερον εὐτυχῆ λέγω, ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; El. 767, μὴ χαῖρ' – κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς Ai. 1349, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι μόνον δέδορκε Oid. 388, κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις, ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν Kol. 92, τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον', ἢ μορφὴ καλὴ 578, ὅτι τὰ δεινὰ (δειλὰ) κέρδη πημόνας ἐργάζεται Ant. 326, κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων 1061, κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς 1326.

κερκίς. ἕλκος – ἀραχθὲν ἐγγέων – καὶ κερκίδων ἀκμαῖσι Ant. 976, ἄχνην Λυδῆς κερκίδος Aichm. VIII, 8, μήδεα – ἀδαμαντίναις ὑφαίνεται κερκίσιν Αἶσα Phaidr. I, 4.

κερόεις. νομὰς δὲ τις κεροῦσσ' (κεροῦσ') – καθεῖρπεν ἔλαφος Aload. XII, 1, κεροῦσσαν (κεροῦσαν) Teleph. 2.

κερουλκός. φίλιπποι καὶ κερουλκοὶ u. B. LXX, 2, 1.

κέντρων. μαστιγίαι, κέντρώνες, ἀλλοτριοφάγοι Kedal. III.
κέρας. ἦν δὲ τόξων πάταγος, ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων Tr. 519, ὀργυὺς χρυσόδετον κέρας Tham. IV, 1, καὶ πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας τρίφει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Pandor. I, 1.
κεράστην ἔλαφον El. 568.
κερασφόρους στόρθυγγας Aload. XII, 3.
κερεάνιος. ματρὶ σὺν κερεανίᾳ Ant. 1139, κερεανίου νώτου (μότου) Laok. III, 2, καὶ τάχ' ἂν Κερεανία πέμφιξι βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι (λάβοι) Salmon. s. Kolch. V, 4.
κερεννός. ποῦ ποτε κερεννοὶ Διὸς, ἢ ποῦ φαέθων Ἅλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι; El. 823, ἔνσεισον, ἐγκατάσκηφον βέλος κερεννοῦ Tr. 1088, τὸν - ὑπὸ σῷ φθίσον κερεννῷ Oid. 202, μή τις Διὸς κερεννὸς, ἢ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐπιῤῥάξασα; Kol. 1502, οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ κερεννὸς ἐξέπραξεν, οὔτε πουτία θύελλα 1659.
Κερβερίων u. B. CV, 109.
κερδαίνειν. ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε, πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι, καὶ κτήμην χάριν Tr. 191, χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη 231, πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τί κέρδανῇς (κερδανεῖς) πλέον; Ai. 107, εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως Oid. 889, ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ, κερδάνῃ μέγα Kol. 72, ὅτι οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν Ant. 312, κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε τὸν πρὸ Σάρδεων ἤλεκτρον 1037, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Aithi. I, 3, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως ἀπρὶξ ἔχονται Kreus. IV, 3, ἐμπολὰς μακρὰς - ἢ σῶσαν (ἧς ὡς ἂν od. ἴσως ἂν), ἢ κέρδαναν, ἢ διώλεσαν Skyr. IV, 6.
κέρδιστος. πρὸς τὸ κέρδιστον τρακεὶς γνώμης Ai. 743.
κέρδος. δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακὸν El. 61, τί μοι κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων 853, ὡς τοῖς λόγοις ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος 870, προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ 1016, κοὐδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος 1305, τί γὰρ - τοῦ χρόνου

κῆδος. προσλαμβάνει κῆδός τε καινὸν καὶ ξύνασπιστὰς φίλους Kol. 379.

κηκίειν. τὰν θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων ἐνθήρου ποδὸς Ph. 697, στάξει γάρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα 784.

κηκίς. ἐπὶ σποδᾷ μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο, κἄτυφε, κἀνέπτυε Ant. 1008.

κηλητήριον. ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον τῆς Ἡρακλείας Tr. 575.

κηλίς. κἀπὶ λουτροῖσιν κάρα κηλῖδας ἐξέμαξεν El. 446, τοιάνδ' ἰδεῖν κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην Oid. 833, γένους τοῦ Λαΐου τοιάνδ' - κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν 1384, ἀνδρὸς, ᾧ τις οὐκ ἔνι κηλὶς κακῶν ξύνοικος Kol. 1134.

κημὸς Inach. VII, κημοῖσι πλεκταῖς πορφύρας φθείρει γένος Peleus III, 1.

Κηναῖφ Διΐ Tr. 238, ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον Κήναιόν ἐστιν 753, ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν ἱερῶν 993.

κῆπος. τῷ δ' αὖ Λύκῳ τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμων Aigens I, 3, ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους Ion I, 1, Φοίβου παλαιὸν κῆπον u. B. XCIII, 8.

κήρ. μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νὺξ βροτοῖσιν, οὔτε Κῆρες, οὔτε πλοῦτος Tr. 133, κὴρ πρόσεστιν οὐ καλὴ 454, πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ κᾶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακράν; Ph. 42, ὅτι σοι κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν 1166, δειναὶ δ' ἄμ' ἕπονται Κῆρες ἀναπλάκητοι Oid. 472.

κηρόπλαστος. τὸ ποικιλώτατον ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Polyid. IV, 5.

κήρυγμα. ὅτ' ἤσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων δρόμον προκηρύξαντος El. 683, ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι, ᾧπερ προσεῖπας, ἐμμένειν Oid. 350, καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως; Ant. 8, κοινῷ κηρύγματι πέρψας 161, οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόμην τὰ σὰ κηρύγματ', ὥστε - 454.

κηρύκειος. γράμμα κηρύκειον u. B. CV, 108.

κήρυξ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρόσκολος θροεῖ Αἴγας ὁ κήρυξ ταῦτα Tr. 189, χαίρειν τὸν κήρυκα προύννέπω 227, μέλλοντι δ' αὐτῷ - κήρυξ ἀπ' οἴκων ἕκετ' οἰκεῖος Αἴγας 757, πρὸς ταῦτα, πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν καὶ τὸν στρατηγὸν, ἧκε Ai. 1115, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν κήρυξ (κῆρυξ) Oid. 753, ἐνταῦθά μοι κήρυξ (κῆρύξ) τε, κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς - συνηντίαζον 802, αὗται θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι Kol. 1511, ὄρνιθα, καὶ κήρυκα καὶ διάκονον Anten. II.

κηρύσσειν. τοῦδέ γ' οὕνεκα κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακὴν, εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν El. 606, εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεὼν 1105, καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας, πόθι μοι πόθι παῖς ναίει ποτὲ Tr. 97, πικρούς ἔοιγμεν - ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε Ai. 1240, σχεδόν τι πρόσθεν - ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει Oid. 737, τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ, κἀμοὶ - κηρύξαντ' ἔχειν Ant. 32, ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε 87, καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω ἀστοῖσι, παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι 192, ᾗδεις τὰ κηρυχθέντα, μὴ πράσσειν τάδε; 447, οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε 450, πολὺν δ' ἀγῶνα παγξένια (πάνξενα) κηρύσσεται Akris. XI, 1, εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω u. B. LXXXV, 2.

Κηφισός. οὐδ' ἄϋπνοι κρῆναι μινύθουσι Κηφισοῦ νεμάδες ῥεέθρων Kol. 687.

Κιθαιρών. βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν, ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα; Oid. 421, εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς 1026, (ὦ) Κιθαιρών 1089, ἦν μὲν Κιθαιρὼν, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος 1127, ἥμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον - ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ 1134, ἰὼ Κιθαιρὼν 1391, ὄρεσιν, ἔνθα κλῄζεται οὐμὸς Κιθαιρὼν οὗτος 1452.

κικλήσκειν. τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω - οἰνῶπα Βάκχον εὔϊον - πελασθῆναι Oid. 210, σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰὲν ἄϋπνον Kol. 1578.

Κίλλα. ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην Aichm. VII.

κίναδος. ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ', ὅπαφ; Ai. 103, καὶ ὑπεστρέψατο πανδημεὶ καὶ συνέμιξεν τῷ κινάδει u. B. CV, 110, 2.

κινάκη u. B. CV, 111.

κινδύνευμα. χ' ὥς τις πλεῖστ' ἀνὴρ, ἐπὶ ξένης ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷ 'μῷ κάρᾳ Kol. 564, ποῖόν τι κινδύνευμα; Ant. 42.

κινεῖν. ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἠλίου σέλας ἐῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ El. 18, μὴ κινήσῃς ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος 974, μηδέ σε κινησάτω τις Ai. 1181, κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὅμμα, κἀνάγει κάρα Ph. 866, ἴδια κινοῦντες κακὰ Oid. 636, κινῆσαι πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα Kol. 1276, εἶπερ οἶδε κινοῦνται λόχοι πρὸς ἄστυ Θήβης 1371, ἃ δ' ἐξάγισμά, μηδὲ κινεῖται λόγῳ, αὐτὸς μαθήσῃ 1526, ἄστε ποντίᾳ θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ 1660, ἀκτὶς ἠελίου, — τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐν φῶτα βάντα πανσαγίᾳ φυγάδα πρόδρομον ὀξυτόρῳ κινήσασα χαλινῷ Ant. 109, ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιῤῥόθοις κακοῖσιν 413, κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ πέρθεσιν λέγων 1061.

κίνησις. ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, κἂν ἄλλα μηδὲν, ἀλλὰ τοὐπείνης κάρα κίνησις (κινήσης) αὔραισιν ἀνακουφίζει πτερὸν Aigeus VI, 3.

κινσήρεις ὄχθαι Ant. 1122.

κισσός. ἀναταράσσει εὐοῖ μ' ὁ κισσὸς, ἄρτι βακχείαν ὑποσερέφων ἄμιλλαν Tr. 219, τὸν οἰκῶν' ἀνέχουσα κισσὸν Kol. 674, τὰν, κισσὸς ὡς ἀτενὴς, πετραία βλάστα δάμασεν Ant. 826.

κίστη. αἱ καλυπταὶ κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομὰς Rizot. I, 5.

κιχάνειν. μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ Ai. 571, χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω 657, γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μηρυφὰν δ' ὅπου κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὔ σε καὶ τέκνων Oid. 1257, εἴ τι μοῖρα μὴ κιχάνει Kol. 1450, ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένας; 1487.

κίων. δεθεὶς πρὸς κίον' ἐρκίου στέγης Ar. 108, ὀρθὸν ἄνω κίονι δήσας 240.

κλαγγάνειν. ὅπου τις ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει u. B. XCIV, 4.

κλαγγή. ἐν δὲ ποινὸς ἀρσένων ἕτω κλαγγὰ τὸν εὐφαρέτραν Ἀπόλλωνα προστάταν Tr. 208.

κλάδος. ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι Oid. 3, τρύσδ' ἅραντες ἱκτῆρας κλάδους 148.

κλάζειν. τοὺς ἄνω κλάζοντας ὄρνις Oid. 966, ὀξέα κλάζων αἰετὸς – ὦς Ant. 112, ἀγνὼς' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ 1002, κλαίειν. ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην El. 283, αὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα τοσόνδ', ὅσον – 285, εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν 1117, ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ ξὺν τῇδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ 1122, πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην Tr. 153, κλαῖε δ' ὀργάνων ὄχον ψαύσειν 905, ἔκλαιεν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη 909, κλαίων ὅθ' οὕνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα – ὠρφανισμένος βίου 941, ὅστις, ὥστε παρθένος, βέβρυχα κλαίων 1072, κλαίων δοκεῖς μοι – ἀγηλατήσειν Oid. 401, σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς 1152, ἔκθες οὐ κεκλαυμένα πρὸς οἶκον ἕξεσθ' ἄνευ τῆς θεωρίας 1490, ἐς δὲ γοᾶνατα πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον Kol. 1608, τοιοῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι λύγδην ἔκλαιον πάντες 1621, κλαίων φρενώσεις Ant. 754, κατὰ δὲ ταμόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν κλαῖον ματρὸς 979, εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἴασθαι κακά Skyr. VI, 1, ὁ χρυσὸς ἦσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν 3, πενθοῦσα, καὶ κλαίουσα τὴν πάρος φόβην Tyro XV, 10.

κλαῦμα. ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα Ph. 1260, τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσι κλαύμασθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ Ant. 932.

κλαυστός. οὐ κλαυστὰ δ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰκτέα τάδε Kol. 1360.

κλεῖθρον. ἐκ δὲ πυθμένων ἔκλινε κοῖλα κλεῖθρα Oid. 1262, καὶ τυγχάνω γε κλεῖθρ' ἀναστάτου πύλης

χαλῶσα Ant. 1186, κλεῖθρον γὰρ οὐδὲν u. B. XVIII, 2. S. auch κληθρον.

κλεινός. Ἥρας ὁ κλεινὸς ναὸς El. 8, ἃ κλεινὰ γᾶ Μυκηναίων 160, ὁ κλεινὸς – συμφίος 300, εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος 681, τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος – στράτευμα 694, ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; 1177, ὁ κλεινὸς – Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς Tr. 19, κλεινὴν Εὐρύτου – πόλιν 750, ὁ κλεινὸς νύκτερος Ἅϊδας Ai. 216, ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς 596, κλειναί τ' Ἀθῆναι 861, ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης Ph. 575, ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξα (τόξ' ἃ) νῦν ἔχεις; 654, ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος Oid. 8, ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα 1207, τὰ κλεὶν' αἰνίγματα 1525, κλεινὸν ἔπος Ant. 621, οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ' ἐς τόδ' ἀπέρχῃ κεὔθος νεκύων 817, κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν 862, τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος 1303, ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Kamik. II, 2, τὴν βεβακχιωμένην βροτοῖσι κλεινὴν Νύσσαν u. B. XCIV, 2.

κλέος. ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος El. 60, ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ 'λιπεῖν κλέος 985, ἐγὼ δὲ καὶ δίχα κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος Ai. 769, οὐδ' οὔνομ', οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος ἦλθον ποτ' οὐδὲν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην; Ph. 251, εἶτα τὴν πολύστονον Τροίαν ἑλόντα, κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν 1347, καί τοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον, ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα; Ant. 502, μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος u. B. XX, 2.

κλέπτειν. δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς El. 37, λόγῳ κλέπτοντες 56, ἥνις ἐκ χερῶν κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου 297, χεροῖν κλέψασα ταῖνδε 1138, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με Tr. 243, εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς Ai. 189, πόλιν ἂν κακῶς λάθρᾳ σὺ κλέψειας κακὰ 1137, ὅταν παρῇ κλέψαι τε χἁρπάσαι βία Ph. 644, χὥτε μου τὰ τόξ' ἔκλεπτες 1272, ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ, αὐτόν τ' ἐχειροῦ Kol. 1008, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ

κεκλέμμεθα Ant. 681, εἰ – θεοῖσι κλέπτομαι 1218, κλέπτων ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ u. B. XV, 1, 1.

κλεπτέος. τόδ' οὐχὶ κλεπτέον Ph. 57.

κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὑρέθης Ai. 1135.

κληδών. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόνα El. 1110, οὔ μηδὲ κληδὼν ὥδ' ἔχοντος οἴκαδε, μήθ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που Ph. 255, τί δῆτα δόξης, ἢ τί κληδόνος καλῆς μάτην ἐσούσης ὠφέλημα γίνεται; Kol. 258.

κλῄειν. βλέφαρον κέκλῃται δ', ὡς κακηλείου θύραι (θύρας) Phin. II.

κληΐζειν. ἔνθα κληΐζεται θυτὴρ Tr. 659, κληΐζόμενοι κατέρες 1268, ὡς δὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ σωτῆρα κληΐζει τῆς πάρος προθυμίας Oid. 48, Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κληΐζεται 733, κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκληΐζετο 1171, ἔνθα κληΐζεται ὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος 1451, Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κληΐζεται Mys. III, 1.

κλῇθρον. διοίγειν κλῇθρα Oid. 1287, κλῇθρα πυλῶν τάδε διοίγεται 1294. S. auch κλεῖθρον.

κλῆματοῦν. πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἔω κεκλήματωται χῶρος εὐανθὲς δέμας Thyest. VI, 4.

κλῆρος. ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβεῖς κλήροις ἔπηλαν El. 710, οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον Ai. 1285, κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο Ant. 396.

κληροῦχος. μητέρα πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον Ai. 508.

κλῆς. παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῆδος Tr. 1035, ὧν (τειλῶν) καὶ χρυσέα κλὴς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακεν προσπόλων Εὐμολπιδᾶν Kol. 1052.

κλῖμαξ. ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι κλίμακες Tr. 520.

κλίνειν. δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθεὶς Tr. 101, ποῖ κλίνεις; 1006, τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ κλιθεῖσαν 1226, ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια Ai. 131, ἐκ δὲ πυθμένων ἔκλινε κοῖλα κλεῖθρα Oid. 1262, μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς Kol. 193, ὑπτία δὲ κλίνομαι δείσασα πρὸς δμωαῖσι Ant. 1188, εἶτ' ἦμαρ αὖξει μέσσον ὄμφακος τύπον, καὶ κλίνεταί γε κἀποκερκοῦται βότρυς Thyest. VI, 6.

κλισία: μή μ' ἔθ' ὧδ' ἐφαίοις κλισίαις ὄμμ' ἔχων, κακὰν φάτιν ἄρῃ Ai. 192, μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω 1406.

κλιτύς. ὡς ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν πρὸς κλιτὺν Τr. 271, μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν Ant. 1144.

κλονεῖν. καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ, οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ Tr. 146, πάντοθεν βόρειος ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται Kol. 1241, ὥς καὶ τόνδε κατάκρας δειναὶ κυματοσγεῖς ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι 1244.

κλοπεύς ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικήτων ὅπλων Ph. 77, φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων Ant. 493.

κλοπή. ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι Ai. 247, κλοπῇ τε πάνάγκῃ ζυγεὶς Ph. 1025.

κλύδων. παρεὶς κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον El. 733, παλίσσυτον δράμημα ψυτίσαι πάτρας ἄπουρον – ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον Θρῄκιον κλύδωνα Oid. 197, εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν 1527, ἢ τιν' ἀπίαν γᾶν, ἢ πόντιον κλύδων' ἁλώμεναι Kol. 1686.

κλύειν. πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς ἥξοντ' Ὀρέστην El. 293, τοιαῦτά του παρόντος – ἔκλυον ἐξηγουμένου 425, ἀδυπνόων κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων 480, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμὰ 524, οὐκ ἂν ἤσθα λυπηρὰ κλύειν 557, ὡς ἐγὼ κλύω 566, οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν 629, κλύοις ἂν ἤδη – κεκρυμμένην μου βάξιν 687, ταῦτ' – ἴλεως κλύων 655, μὴ ταύτης κλύε 675, ἴσθι ταῦτ' ἐμοῦ κλύουσα 878, ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία καὶ τῷ λέγοντι, καὶ κλύοντι σύμμαχος 991, ἀνέξομαι κλύουσα χᾠταν εὖ λέγῃς; 1028, μή τις ἔνδοθεν κλύῃ 1288, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδὰν 1281, ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα τάλαινα 1284, κλύων ᾤδ' οὕνεκα – 1307, ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος 1322, ἴλεως αὐτοῖν κλύε 1376, καὶ ποῦ κλύεις νιν ἐδρῦσθαι χθονός; Tr. 68, πᾶν τοίνυν – κλύοι τις ἂν

71, ὡς ἐγὼ κλύω 72, τοῦδ' ἐγὼ κλύων ἀπῆξα 189, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν 197, τοῦτο λόγου πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν 290, ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουσα πρᾶξιν τήνδε 294, μῶρος δ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν 414, τίς πόθεν μολὼν σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών; 422, κλύειν γ' ἔφασκον 425, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους ἔδοιμι σωθέντ', ἢ κλύσιμι 611, ζῆν κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετὸν 721, αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι πατρὸς δεδορκὼς, καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων 747, πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου; 863, δεύτερον κλύεις 877, κλύσας' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς ἄνακτος 1044, σιγὴν παρασχὼν κλῦθί μου 1115, ὡς κλύειν ἐμὲ 1125, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν 1156, οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν 1244, πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξαντος Ai. 151, σύτε του κλέων σάλπιγγος 290, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν 850, δοῦπον αὖ κλύω τινὰ 871, ξύν τε διπλοῖ βασιλῆες κλύοντες Ἀτρεῖδαι 960, αὐδὴν δοκῶ Τεύκρου κλύειν 975, ἄγω κλύων δείλαιος - ὑπεστέναζον 1000, τῶν ἐφεστώτων κλύειν 1072, κλύειν ἀνδρὸς ματαίου, φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου 1161, οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους - τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως; 1320, ἀνδρὶ κλύοντι φλαῦρα 1323, κλύειν - τῶν ἐν τέλει 1352, ὡς τἄπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύοις Ph. 24, ἦν τι καινὸν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας, κλύῃς 53, οὓς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων 86, ὃν κλύεις ἔσω τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων 261, οἷν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν 427, ἄνδρε τώδ', ὥπερ κλύεις 591, θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ κλύοιμ' ἐχίδνης 632, ἄλλον δ' οὔ τιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων, οὐδ' ἐσίδον μοίρᾳ τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν 682, ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδὲν 839, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων 922, τῶν ἐν τέλει κλύειν 925, ἆρ' Ὀδυσσέως κλύω; 976, ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην 1239, βούλομαι δέ σου κλύειν, πότερα - 1273, αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους ἀκοῇ τε κλύειν, λεύσσειν τ' ὄψιν 1412, ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν Oid. 84, εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν

91, τἄμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη κλύων δέχεσθαι 217, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ 235, εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων 305, τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη κλύων; 340, ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τοῦτον κλύειν; 429, ἄκουε πάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων, ἵν' ἥκει – 952, ἵν' ἦν τυφλός τε καὶ κλύων μηδὲν 1389, οὐ δὴ κλύω που – τοῖν μοι φίλοιν δακρυῤῥοούντοιν; 1472, λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων 1517, τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύων; Kol. 41, ὅσ' οἶδα κἀγώ, πάντ' ἐπιστήσῃ κλύων 53, δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν 141, κλύεις; 165, ὥστε κεἰ βραδὺς εὖδει, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχὺς 307, ἃ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις; 412, ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγὼ 420, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων; 493, κλύων ἐμοῦ, ἴκου πρὸς οἴκους 740, ὅσῳ περ καὶ σαφεστέρων (ἐκ σαφεστέρων) κλύω 792, τοῦδε χρὴ κλύειν 1117, οὗ λόγων ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων 1174, τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν; 1176, ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρῄζω κλύειν 1208, ἔπειτα κἀπὸ μαντέων ταύτῃ κλύων 1300, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους 1350, ἐκεῖ τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου 1406, τίς δὲ τολμήσει κλύων τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι πάνδρὸς, οἳ ἐθέσπισεν; 1427, μηδ', ἃ μὴ θέμις, λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν 1642, ταῦτ' οὖν ἔκλυε δαίμων ἡμῶν, χῷ πάντ' αἴων Διὸς Ὅρκος 1766, ὡς μόνη κλύοις Ant. 19, τελείαν φῆφον ἆρα μὴ κλύων τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει; 632, τοῦδε χρὴ κλύειν 666, λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψῃ κλύων 691, βούλει λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύειν; 757, γνώσῃ, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων 998, ἐκ δὲ δωμάτων, ἤτοι κλύουσα παιδὸς, ἢ τύχῃ, πάρα 1182, φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα 1207, ἄχη τέκνου κλύουσαν 1247, ἐκλύομεν Aigeus IV, δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν Aload. VIII, 3, οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς Achai. VII, 3, καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπώντων κλύειν Poimen. V, 2.

κλύζειν. ἀμφικλήκτων ῥοθίων μόνος κλύζων Ph. 689, πικρὰν χολὴν κλύζουσι φαρμάκῳ πικρῷ u. B. LXVII. Κλυταιμνήστρα. νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη El. 1368, εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα 1473.

κλυτῶν ἐνάρων Ai. 177, ἐν ἑλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις 875, ἔκγονα κλυτᾶς χθονὸς Oid. 172, κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις Ἰταλίαν Ant. 1118.

κλών. τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν τιθεὶς ἐλαίας Kol. 483, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται Ant. 713.

κνήμη μελίνης Tript. VII.

κνίζειν. ὅμως δ' ἔκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦτο Oid. 786.

κνισμός. ἔστι κνισμὸς καὶ φιλημάτων φόρος Salmon. I, 1.

κνυζεῖσθαι (κνυζᾶσθαι) τ' ἐξ ἄντρων ἀδάμαστον φύλακα παρ' Ἅιδα Kol. 1571, κνηδὸν ἐξέκραξαν ἂν (ἐξέπραξαν) κνυζούμενοι Phrix. II.

κνώδαλον. φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα Tr. 716, ὃς καρκτίαν στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδὸν Thes. 1, 2.

κνώδων. πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὑφ' οὗ φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; Ai. 1025, ξίφους ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας Ant. 1233.

Κνώσσιος. ὅπως μοι Νύσσια Κνώσσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς Ai. 699.

κοίλῳ ζυγάστρῳ Tr. 692, κοῖλα δέμνια 901, κοίλην κάπετόν τινα Ai. 1165, κοίλην κάπετον 1403, ὦ κοίλας πέτρας γύαλον Ph. 1081, ἐκ δὲ πυθμένων ἔκλινε κοῖλα κλεῖθρα Oid. 1262, τὸ κοῖλον Ἄργος Kol. 378, 1387, Epig. V, κοίλου πέλας κρατῆρος Kol. 1593, κοίλης τ' ἀχέρδου 1596, πρὸς λιθόστρωτον κόρης νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον Ant. 1205, κοῖλα χρυσόκολλα, καὶ πανάργυρα ἐκπώματα Akris. XI, 3, Ἀργεϊ κοίλῳ Tham. V, 2.

κοιμᾶν. εὖτε ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος ἐκοιμάθη El. 509, ᾧ (φύλλῳ) μᾶλιστ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἕλκος Ph. 650.

κοίμημα. ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἄται, κοιμήματά τ' (κοιμήματ') αὐτογέννητ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς Ant. 864.

κοιμίζειν. δεινῶν ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε στένοντα

πόνων Ai. 676, παῖδ' ἅρα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον, εὖ με νομίσαι 832.

κοινολεχής. μήτηρ ἡ 'μὴ χῷ κοινολεχὴς Αἴγισθος El. 97.

κοινόπλους. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν Ai. 872.

κοινόπους. ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν El. 1104.

κοινός. ἐν Ἅιδου καμένῳ κοινῷ πατρὶ El. 463, ὡς καὶ σὺ κἀγὼ λαυστὸν αἰῶνα κοινὸν εἶλον 1086, τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος 1135, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἔτω κλαγγὰ Tr. 206, κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485, κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν 952, κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνὸν Ai. 267, ὁμῶν τε κοινὴν (κοινῇ) τήνδ' ἐπίσκηπτω χάριν 566, τὰ δ' ἄλλα τούτῳ κοινὰ θάψεται 577, ὃς συγγερῶν ἔδειξεν ὄκλον Ἕλλασι κοινὸν ἄρην 1196, ὡς – κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν εἴη Ph. 25, κοινὰν ἥνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν 1145, μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι κοινὸν ποιεῖσθαι Oid. 240, κοινῶν τε παίδων κοίν' ἂν – ἦν ἂν ἐκπεφυκότα 261, ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα 606, φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον (ὠνομασμένοι) Kol. 61, ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος 532, σαί τ' ἀρ' εἰσ' ἀπόγονοί τε καὶ κοιναί γε πατρὸς ἀδελφεαί 535, ὅτου (ὅτῳ) – ἡ δορύξενος κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐστία ἑστία 633, κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται 1339, τίς αὖ πάρ' ὑμῶν κοινὸς ἡξεῖται πτύπος; 1500, ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης πάρα Ant. 1, μόρον κοινὸν 57, κοινοῦ θανάτου μέρος 147, κοινῷ κηρύγματι 161, αἵματος κοινοῦ 202, μή μοι θάνῃς σὺ κοινὰ 546, κοινὴν ὁδὸν 988, ἀνθρώποισι γὰρ τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν 1024.

κοινότοκος. ἐλπίδων κοινοτόκων εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγοί El. 858.

κοινοῦν. ἐκεῖ οὔτ' ἠθέλησας, οὔτ' ἐγὼ κοινωσάμην Ant. 599.

κοινωνεῖν. κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων Tr. 546.

κοινωνός. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ κοινωνός Tr. 730, ἅπαν μαθήσῃ τοὐργον, ὡς κοινωνὸς ὤν Ai. 284.

κοιρανίδης. Θήβης οἱ κοιρανίδαι Ant. 940.

κοίρανος. ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος Kol. 1287, κοίρανε Ἀθηνῶν 1759, εἰ μὴ Πολυΐδην τῷ κοιράνῳ Polyid. I, 2.

κοίτη. ἐν κοίταις πατρῴοις ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταίαι γενύων· ὠρμάθη πλαγὰ El. 194, ὅταν - ἴδω - τὸν αὐτοφόντην ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸς ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ 272, πρὶν τῇδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε Tr. 17, ὡς ἔμ' αὖ ποτε δέξεσθ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτειραν 922, οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον πατρίης κοίτης Ph. 160, κοίταν δ' ἔχει νόθον εὐσεβέστατον αἰεὶ Kol. 1706, οὐκ ἀπὸ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον Skyth. I, 1.

κοκκοβόας ὄρνις u. B. CV, 112.

κολάζειν. τὰ σὰ μὲν ἔπη κόλαζ' ἐκείνους Ai. 1108, λόγοις κολάζειν, ᾧ βιάζεσθαι πάρα 1160, ἄ, μὴ κόλαζε τόνδε Oid. 1147.

κολαστής. ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχών El. 1463, ἐκεῖ τὰ σὰ δείται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη Oid. 1148, τὸν θυμὸν ἐνδαμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων Kol. 439, κολασταὶ, κἀπετιμηταὶ κακῶν Prokr.

κολεός. ὥστε καὶ χεροῖν κολεῶν (κενεῶν) ἐρυστὰ διακεραιώθη ξίφη Ai. 730.

κόλπος. μέδειε παγκοίνου Ἐλευσινίας Δηοῦς ἐν κόλποις Ant. 1121, Τυφῶνικὸς κόλπος Tript. I, 3.

Κόλχος τε, Χαλδαῖός τε, καὶ Σύρων ἔθνος Tympan. II.

κολώνη. ὁρᾷ κολώνης ἐξ ἄκρας νεοφύτευς πηγὰς γάλακτος El. 894.

Κολωνός. οἱ πλησίοι γύαι τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι Kol. 59, εὐίππου τῆσδε χώρας ἴκου τὰ πράτιστα γῆς ἔκπυλα, τὸν ἀργῆτα Κολωνὸν 670, ἐναλίῳ θεῷ, τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ 889.

κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσον κρατὸς διασκαρέντος, αἱματός θ' ὁμοῦ Tr. 781, κόμην ἀκρὸξ ὄνυξι συλλαβὼν χερὶ Ai. 310, ἐν χεροῖν ἔχων κόμας ἐμὰς, καὶ τῆσδε, καὶ σαυτοῦ τρίτου, ἱκτήριον θησαυρὸν 1174, ἀεὶ κνιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας 1209, κόμην σπάσθ' ἁμφιδέξιος ἀκμαῖς Oid. 1243, χερσὶ δ' ἁμ-

ματοστερεῖ κόμη δι' ἄνδρας ἀπτέναστος ἀΐσσεται Kol. 1261, *κόμης πέπλος λαγχάνω πώλου δίκην* Tyro XV, 1. *κομήτην ἰόν* Tr. 567.

κομίζειν. φέροντες αὐτοῦ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ τεύχει θανόντος κομίζομεν El. 1114, *τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν, ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται* Ai. 63, *κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω* 530, *καὶ δὴ κομίζει πρόσπολον ὅδ' ἐγγύθεν* 544, *κεἴ τινα στρατοῦ θέλεις κομίζειν* 1397, *τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν* Ph. 841, *ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα –, πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε* 1433, *καί μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως, ἔνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει, γνώμη τε φίλων, χῷ παν-δαμάτωρ δαίμων* 1466, *καὶ σὺ παῖ κόμιζέ με* Oid. 444, *κομιζέτω δῆτα* 445, *ἃ ἂν ἡ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομί-ζεται* 580, *τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω;* 678, *κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με* Kol. 589 *τὸ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον* 1411, *σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις* Ant. 444, *ἀλλά νιν κομίζετ' εἴσω* 578, *ἐξ Ἰλιόνου γῆς φορβάδος κομίζομαι* Hippon. II.

κομπάζειν. ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας El. 1500, *μέγ' ἄν τι κομπάσειας* Ai. 1122.

κομπεῖν. τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον Ai. 770, *ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπω ὑφ' ἁλὶ ἐκόμπεις (ἐφώνεις)* 1230, *κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος* Ph. 842, *χὤπως μὲν ἀγὼν ἠρέθη, τί δεῖ μάτην κομπεῖν;* Kol. 1149, *κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι* 1209, *καὶ ταῦτα ἔστι μοι κομπεῖν* 1345.

κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ Ai. 96, *Ζεὺς μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει* Ant. 127.

κόμψευε νῦν τὴν δόξαν Ant. 324.

κόνις, ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει κρύψον νιν (κτερίσματα) El. 435, *κόνις δ' ἄνω φορεῖτο* 714, *ἢ κἀ κατασκιῶσι θηβαία κόνις;* Kol. 406, *κἀκὶ χρωτὶ δεφίαν κόνιν παλύνας, κἀφαγιστεύσας ἃ χρὴ* Ant. 247, *λευκὴ δ', ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐκῆν κόνις* 256, *πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν νέκυν* 409, *χερσὶν αὐθὶς δεφίαν*

φρένα κόσμον 429, κἄτ' αἰ νιν φοινία θεῶν τῶν νερτέρων ἁμᾶ κόνις, λόγου τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν ἐρινυὺς 602, ἐθέξατο ἁγνὰς Θηβαΐα κόνις αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετραφαλάρῳ θίγοι Amphi. IV, 1.

κόπος. ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ Ph. 880, φιλοίσβου μετὰ κόπου καθημένους Palamed. I, 8.

κορεννύναι. ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν ἐμᾶς σαρκὸς αἱδίλας Ph. 1156.

κόρη und κόρα. τόδε τῆς, οἰσιροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης El. 5, πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει 464, μηνίσασα Λητφὰ κόρη 570, ὡς πατὴρ – ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην 572, τῆς κόρης ταύτης ἔκατι Tr. 352, πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηΐπειραν, Οἰνέως κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους 406, κόρην γὰρ, οἶμαι δ' οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐξευγμένην παρασεδέγμαι 536, παρὰ – χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας 687, ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050, φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερύσσω ἦλθε κόρα πρὸς Oid. 508, αἱ γὰρ ἔμφρουροι θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι Kol. 40, ἀστιβὲς ἄλσος ἐς τάνδ' ἀμαιμακέταν κορᾶν 127, προβίβαζε, κούρα, πρόσω 180, ὡς μὴ παρίλθωσ' αἱ κόραι 902, ἀφ' ἧς – τὰς κόρας τ' οἰχῇ λαβὼν 1009, τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ τάσδ' ἔσσαν αὖθις ὧδε προσπελουμένας 1097, ἥκω – κόρην ἄγων τήνδε Ant. 895, τὰ δ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου 769, ἡμεῖς γὰρ ἀγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην 889, ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης ἄνες 1100, αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης σταφρεῖον Αἰδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν 1204, ἄλλως τε καὶ κόρη τε κἀργεία γένος Akris. IV, 1, τὴν δ' Ἐλάτου κρίν ποτ' Ὠκεανοῦ τίκτεν κόρη (κόρη τίκτεν) Skyth. I, 3, ἐξωμμάτωται καὶ λελᾶμπρυνται κόρας Phin. I, ὃς κόρην Πλευρωνίαν ὑπημβρύωσεν u. B. L, 3, εἰσαφικόμεναι Φόρκου κόρας αἰθροῦσας Ἅιδου τοὺς νομοὺς LXX, 4, 2.

Κορίνθιος. ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος Oid. 774, τὴν Κορινθίαν ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετροῦμενος χθόνα 794, τὸν Κορίνθιον ξένον 1119.

Κόρινθος. ἐκ τῆς Κορίνθου Oid. 936, 955, ὧν οὕνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπῴκειτο 997, ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε 1394.

κόρος. ὅταν τις δὴ πλέον πίσῃ τοῦ θέλοντος, αἰδ' ἐκ κόρος (κοῦρος) Kol. 1220.

κόρος und κοῦρος. ὁ Διὸς Ἀλκμήνας κοῦρος εἰσῆκε δ' οἴκους Tr. 644, φρονῶδοι δεσπονείᾳ σε — Φοίνιξ δ' ὁ πρέσβυς, εἴ τι Θησέως κόροι Ph. 562, ἓν μὲν Ἐρυθρὸν νοτιμώτειον ἔσχιδε κοῦρον Αὐτόλυκον Tham. V, 1, κόρον αἴστωσας πυρὶ (πῦρ) Risot. III.

Κορύβας. κἀπὶ Κορυβάντεσσι χορεύσατε π. B. LXXI, 1.

κόρυς. ξὺν δ' ἱππιόχοις κορύθεσσι Ant. 116.

κορώνη. γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγὼ Amyk. I.

Κορωνός. ὁ Δωτιεὺς Δαπίθης Κορωνὸς Lemn. I, 2.

κοσμεῖν. κοὔτ' ἐν φίλῃσι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ λουτροῖς ἐκόσμησ' – ἄθλιον βάρος El. 1139, ἡ μὲν ἐς τάφον ἐβῆτε κοσμηθεῖσα 1404, οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός, ἣ καὶ τῷδε σὲ Ai. 1108, σὺ τοῖς ἐμοῖς ὄπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανῇ; Ph. 1064, ἣ καθευρέθη τάφον κοσμοῦσα Ant. 896, οὕτως ἀμυντὴ ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις 677, ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ ἔκτεινα, κἀκόσμησα, κἀπεστυμβίους χοὰς ἔδωκα 901.

κόσμιος. τὸ κόσμιον μεθεῖσα El. 872.

κόσμῳ τε καίριον καὶ στολῇ Tr. 764, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει Ai. 293, μία δ' ἐκ κλισίας ἀνθρῶν ἴλη τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω 1408, ὡς κόσμος ἡ σιγή τε καὶ τὰ πανῦ' ἔπη Akris. IV, 2, οὐ κόσμος, οὐκ, ἀλλ' ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι, σῶν τε μαργότης φρενῶν π. B. LXII, 1.

κουρά. αὐγασθεὶς ὑπὸ κουραῖς ἑτέραις διαστειλμένης (διαστειλμένῃς) φόβῃς Tyro XV, 7.

κούρα s. κόρη.

κουρεῖον. ἡμίουτον (ὂν) κουρεῖον ᾠκίσθη πόλει Andromed. V, 1.

κοῦρος s. κόρος.

κουφίζειν. τῷδέ μ' προσλαβὲ κουφίσας Tr. 1025, ὃς εὐλίφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν Ai. 1287, ἅτε κουφίζειν δοκῶ Ph. 735, εἰ τὸν πανῶν ξὺν τῷδε κουφιεῖς χερὶ Ant. 43.

κουφονόου (κουφοπόλει) φῶλον ὀρνίθων Ant. 343.
κουφονόων ἐρώων Ant. 617.
κοῦφος. κούφην σκιὰν Ai. 126, κούφοις συνύμνοις 558, κούφας ἀφροσύνας φέρον Kol. 1230, κοῦφον ἐξάρας πόδα Ant. 224.
κράζων. χαίρου κίκαγας ἀνδρὸς οἵδ' ὑπέφρασα; Ai. 1236.
κραίνειν. ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς – Κρονίδας Tr. 127, ὃς κραίνει στρατοῦ Ai. 1050, καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῇδε τῆς χώρας Kol. 296, θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν, καὶ συμπαντεύειν χθονὸς 449, ἢν μή μ' ὁ κραίνων τῇδε γῆς ἀπειργάθῃ 862, δίκαι' ἀκούσειν – πόλιν, κἄνευ νόμων κραίνουσαν οὐδὲν 914, ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονός, οὔθ' εἷλκον, οὔτ' ἂν ἦγον 926.
Κρανικὰ πόλις u. B. CV, 113.
Κρανιώτης Akris. XIII.
(κρὰς) und κρᾶτα. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας El. 449, κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἀκραίνει μέσον κρατὸς διασπαρέντας Tr. 782, μὴ ἀκεδάσαι τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον 990, οὐδ' ἀκμαράξαι κρᾶτα (κάρα) βίου θέλει μολὼν τοῦ συγγεροῦ; 1015, κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών Ph. 1001, κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ χερὶ 1027, οὖ (κόντου) πολλάκις δὴ τοὐμὸν ἐστίγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον πλαγῇσι νότου 1457, νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη Oid. 263, κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπίσχει Kol. 313, κρατῆρές εἰσιν, – ὧν κρᾶτ' ἔρεφον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους 473, κρατὶ δ' ὁμακοστερεῖ κόμῃ δι' αὔρας ἀπτένιστος αἴσσεται 1260, ἐς δ' ἄκραν δεῦρ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν 1465, ὁμμάτων ἐπίσκιον χαῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς 1651, σὺ τ' οὐδαμᾷ τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν Ant. 764, τὸ δ' ἐπὶ κρατί μοι πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο 1346.
κραταιὸς μετὰ χερσὶν Ph. 1110, ἅμα κραταιᾷ (κρατερᾷ) τλημοσύνᾳ (τερμοσύνᾳ) βίου u. B. VII, 2.
κρατεῖν. τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα El. 340, τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκάθειν 396, τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν

1014, κρατεῖν οὐκ ἔτι γλώσσης σθένω 1175, τὸν Ἀλωμήνης τόκον καὶ ζῶντ' ἐπίστω, καὶ κρατοῦντα Tr. 182, πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν 405, δὸς ἀνδράσιν φίλοις γνώμης κρατῆσαι Ai. 484, ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δή ποτε θουρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει 614, δορὶ βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν 765, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ 978, εἰ βλέποντος μὴ 'δυνήθημεν κρατεῖν 1067, οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν, ὡς αὐτοῦ κρατῶν; 1099, Σπάρτης ἀφάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν 1102, οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ 1252, ἐξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων 1337, κρατεῖς τοι, τῶν φίλων νικώμενος 1353, ὅπου – χῷ δεινὸς κρατεῖ Ph. 457, πολλὴ κρατεῖ τοῦτων ἀνάγκη 921, Ζεύς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν 989, νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου 1048, κράτει τῶν σῶν ὅπλων 1292, ὡς, εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς, ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν Oid. 54, τοῦδε γὰρ κράγὼ κρατῶ 409, ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες, οὐχ ὁρᾶ 630, ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης κρατεῖ 978, ὅστις καθ' ὑπερβολὴν τοξεύσας ἐκράτησας τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου 1197, πάντα μὴ βούλου κρατεῖν 1522, καὶ γὰρ ἀκράτησας, οὗ σοι τῷ βίῳ ξυνέσκετο 1523, οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ; Kol. 68, ὅπως κρατᾶσι μέν σου, γῆς δὲ μὴ 'μβαίνῃς ὅρων 400, μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατῇς 405, οὐκ, ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε 408, ἐν ᾧ (χώρῳ) κρατήσω τῶν ἔμ' ἐμβεβληκότων 646, μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς 839, μόνον – μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε 1207, τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους κρατοῦσιν 1381, μήτε γῆς ἐμφυλίου δορὶ κρατῆσαι 1386, κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' ἵππον (ὃν) ἄξετε ἀμφίλοφον ζυγὸν, οὔρειόν τ' ἀδμῆτα ταῦρον Ant. 349, ὅστις – τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ 664, οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται; 738, μὴ κρεῖσσον ᾖ καὶ δυσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν Aload. VIII, 2, τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ IX, 3, γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ σθένος χερῶν u. B. XXI.

κράτης, ἀσθενέος οὐ κρανῆς μειλιχίων ποτῶν φοίμιε συντρέχεις Kol. 159, κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη, ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους 472, ἔστη - κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα 1593, φορεῖτε, μασσάτω τις, ἐγχέιτω βαθὺν κρητῆρα Achai. IV, 2, Διὸς Σωτηρίου σπονδὴ τρίτον κρατῆρος Naupl. I, 2.

κρατιστεύειν. ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα Tr. 102.

κράτιστον πατρὸς Ἑλλήνων Ph. 8, πόνος ὁ μὴ φοβῶν, κράτιστος 864, τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον 1176, ἃ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα Oid. 40, εἰκῇ κράτιστον ζῇν 979, ὃς - κράτιστος ἦν ἀνὴρ 1525, τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα Kol. 669, ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον 708, ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; Ant. 1050, βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά 1827.

κράτος. ταῦτα φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων El. 85, Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη 477, χὤπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη 689, φανέντα σὺν πράξει νικηφόρῳ Tr. 186, εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι κρίνειν ἔμελλε, κράτος ἀριστείας τινὶ Ai. 443, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη 446, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτο 768, ὡς τὰ σὰ κράτη θανόντος, καὶ δόμους νέμοιμι σοὺς 1016, σὲ δ' - τόδ' ἐλήλυθε πᾶν κράτος ἀγύγιον Ph. 142, ἢ μὴν ἢ λέγῳ πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος 594, καιρός τοι πάντων γνώμας ἰσχὺν πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἔρπυσται 838, πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων Oid. 201, γῆς τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω 237, εἰ τά γ' αὖθ' ἕξει κράτη 586, ἀφ' οὗ - κράτη σέ τ' εἶδ' ἔχοντα 758, ἀρχῆς λαβέσθαι, καὶ κράτους τυραννικοῦ Kol. 373, ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη 892, οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος 1382, εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρείξιμεν Ant. 60, τὰ Λαΐου σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη 166, ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων 173, εἰ ταῦτ' ἀκατεὶ τῇδε

πείσεται πράτη 485, πράτος δ', ὅτῳ πράτος μέλει, παραβατὸν οὐδαμῇ πέλει 878, καὶ γὰρ δικαία γλῶσ' ἔχει πράτος μέγα Aload. III.

πρατύνειν. Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ πρατύνει El. 175, τῶν δ' ἄπλων πείνων ἀνὴρ ἄλλος πρατύνει νύν Ph. 866, ὃς οἶμαι σοῦ πάπιον οὐδὲν ἂν τούτων πρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερὶ 1059, μηπέτι μηδενὸς πρατύνων, ὅσα πέμπει βιόθωρος αἶα 1461, ὦ πρατύνων Οἰδίπους χάρας ἐμῆς Oid. 14, ὦ πράτυνον, εἶπερ ὄφθ' ἁνούεις, Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων 903, τὰ πρῶτα μὲν δορὶ πρατύνων, πρᾶτα δ' οἰωνῶν ὀδοῖς Kol. 1314.

πρέας. τοιοῦτος ἐν ἄρξει (ἄρξις od. ἄρξει) εοῦδε τοῦ πρέως Chrys. I, ἔπεινος ἐξέπραξε παρασύρας πρέας u. B. CV, 100.

πρείσσων od. πρείττων. ὥστε συμφέρειν τοῖς πρείσσοσιν El. 1465, πρεῖσσον πἀμὲ γ' – θανεῖν, ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ Tr. 1236, φύγοι γ' ἂν χῷ πακὸς τὸν πρείσσονα Ai. 456, πρείσσων Ἅιδα κεύθων ὁ (ἢ) νοσῶν μάκιον 634, πακτὸς γένοιτ' ἂν πτήματος πρείσσων φίλος Ph. 673, ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν πρείσσω τάδε 1246, πρεῖσσον ἁμαπανέσθαι πυφὸς ὄρμενον Oid. 177, πρείσσων ἦσθα μηπέτ' ὤν, ἢ ζῶν τυφλὸς 1368, οἷν ἐμοὶ δοκεῖν ἔρχ' ἐστὶ πρείσσων' ἀγχόνης εἰργασμένα 1374, τὰ πέρδη παρ' αὐτοῦ πρείσσον', ἢ μορφὴ καλὴ Kol. 578, ἐπὶ στρατηλάτου χρηστοῦ, τὰ πρείσσω, μηδὲ τἀνδικᾶ λέγειν 1430, οὔπτ' ἀρχόμεσθ' ἐκ πρεισσόνων Ant. 68, πρεῖσσον γὰρ, εἶπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐπποπεῖν 679, ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα σοὔνδικον πρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρέτις Alet. I, 2, ἀλλ' ὅρα, μὴ πρεῖσσον ᾖ καὶ ξυνεσβοῦντα τῶν ἐναντίων πρατεῖν, ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν Aload. VIII, 1, τὸ μὴ γὰρ εἶναι πρεῖσσον, ἢ τὸ ζῆν πακῶς Peleus IV, οὐδ' ὁ πρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι Polyx. III, 3, οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν ῥεῖζον πακὸν πακῆς ἀνὴρ πτήσαιτ' ἄν, οὐδὲ σώφρονος πρεῖσσον Phaidr. V, 3.

πρεπτός. θρεπτοῖσι (πρεπτοῖς) νόμοις Odyss. II, 3.

πρεμαστός. οὗ δὴ πρεμαστὴν εἶπ' γυναῖπ' ἐκείλαμεν,

σιλικταῖς δώρας ἐμπλεγρόσιν Oid. 1268, χαλᾷ πρεμαστὴν ἀρτάνην 1266, πρὶν ἂν ζῶντος κρέμασεν εἶνδε δηλώσηθ' ὕβριν Ant. 309, τὴν μὲν, κρεμαστὴν αὐχένος κατεῖδομεν, βρόχῳ μιτρώδει σινδόνος πεθημμένην 1221.

Κρεόντειος. Θρόνοις – τοῖς Κρεοντείοις Oid. 400.

Κρέων. παῖδα Μενοικέως Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ ἔπεμφα Φοίβου δώματα Oid. 70, Κρέοντα περαυτείκοντα 79, Κρέοντος εἰσύντος 288, Κρέοντος; ἦ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα; 378, Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδὲν 379, εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεκ', – τανύσης Κρέων ὁ πικρὸς, οὐχ ἀρχῆς φίλος, λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται 385, ἆρ' οὐ Κρέοντος προσστάτου γεγράφομαι 411, πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τυράννου στόμα προσηλάμεξε 425, οὐκ εἰ σύ γ' οἶκους, σύ τε Κρέων, κατὰ στέγας; 637, Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει 701, ἀλλ' ἦν ἐκαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν 1417, Κρέων (Κρέοντ) 1459, καί μ' ἐκποτίσειας Κρέων ἔπεμφέ μοι τὸ φίλτατ' ἐγγόνοιν ἐμοῖν; 1473, Κρέοντι θρόνους ἐᾶσθαι Kol. 367, καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἔσθ' σοι τοῦνομα χώρᾳν ἥξοντα βαιοῦ πούξι μυρίου χρόνου 396, πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ μαστῆρα 455, ἆσσον ἔρχεται Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν 723, Κρέων ὅδ', ὃν δέδοκμας, οἴχεται τέκνων ἀπεσκάσας μου τὴν μόνην ξυναρίθα 894, οὐ γὰρ τέφου σῶν τὸ πασσγνήτω Κρέων τὸν μὲν προνίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει; Ant. 21, τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ, κἀμοὶ – κηρύξαντ' ἔχειν 31, Κρέοντος ἀντειρηκότος 47, ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας Κρέων ὁ Μενοικέως (νεοχμὸς) νεοχμοὺς ναυαίρει θεῶν ἐπὶ συσευγίαις χωρεῖ 156, καὶ Μενοικέως Κρέον 211, 1098, καὶ τάδ' εἴσεται Κρέων ἄλλου παρ' ἀνδρὸς 229, ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385, Κρέοντ' ἐράτε 549, Κρέοντι ταῦτ' ἰδοὺ κἀμαρτάνειν 914, Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς, ὡς ἐμοί, νοεῖ 1161, δάμαρτα τὴν Κρέοντος 1181, καὶ δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολεῖν 1208.

κρημνός. Τέθριος πάρεστιν ἅρτι Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν Ai. 721, κρημνούς τε καὶ σήραγγας; ἦδ' ἀκμὴ κτίλως Skyth. III, 1.

κρηναῖος: κρουνοὶ – κρηναίου ποτοῦ Tr. 14, ποτὸν κρηναῖον Ph. 21, πρὸς ναρὰ δὲ κρηναῖα χωροῦμεν ποτὰ Troil. III, 13.

κρήνη. κρῆναί τε, ποταμοί θ' οἵδε Ai. 862, ὦ κρῆναι, γλυκιόν τε ποτὸν Ph. 1461, ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς κρήνης ἐνέγκου Kol. 470, οὐδ' ἄὔπνοι κρῆναι μινύθουσι Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων 686, πρὸς σῦν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων αἰνῶ 1333, λιὼ Δερκαῖαι κρῆναι Ant. 844, τρέφουσι (στρέφουσι) κρήνης φύλακα (φύλλα, καὶ), χωρίτην ὅφιν Herakl. s. Aigeus IV, 2, Ἴναχε γεννάτορ, παῖ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Inach. II, 1, Τπέρεια κρήνη u. B. LXXXII, 4, 2.

κρηπίς. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν ἱερῶν Tr. 998.

Κρήσιος. ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον Tr. 119.

Κρῆσσα. αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης Ai. 1295.

κρητὴρ s. κρατήρ.

κριθάν. ἕως ὅτου κριθώσης οἶνου u. B. CV, 113, b (s. Vorr.).

κρίνειν. καί τοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ ἥ 'γὼ λέγω, ἀλλ' ἥ σὺ κρίνεις El. 339, μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χὠ λοιπὸς χρόνος 1080, σέ τοι, σὲ κρίνω 1445, κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς κρίνει παραστὰς Tr. 195, τί δ' ἂν μ' καὶ κρίνοις; 814, εἴ μιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις 388, τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος 724, τί χρή, θανόντα νιν, ἢ καθ' ὕπνον ὄντα, κρῖναι; 970, εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι κρίνειν ἔμελλε, πράτος ἀριστείας τινὶ Ai. 443, μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε 586, Ἑλλήνων ἕνα κριθέντ' ἄριστον Ph. 1345, οἳ τὸν ἄθλιον Αἴανθ' ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκριναν 1365, ἀνδρῶν πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου κρίνοντες, ἔν τε δαιμόνων ξυναλλάγαις Oid. 34, ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἴσ' ἀντάκουσον, κἄτα κρῖν' αὐτὸς μαθών 544, ἆρ' οὐκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δρίμονός τις ἂν κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοίη λόγον; 829, αἵδε γὰρ κρινοῦσί γε, ἢ χρή σε μίμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν Kol. 79, τούτων δίδωμί σοι κρίναντι χρῆσθαι 641, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ Ant. 328, καὶ νῦν, τήνδ' αὐτὸς, ὡς θέλεις, λαβὼν, καὶ κρῖνε, κἀξέλεγχε 399.

κριός. δύο ἀργίποδας κριοὺς ἀντλῶν Ai. 237.

κρίσις. δρόμου –, οὗ πρώτη κρίσις El. 684, λέγων, χεροῖν μὲν ὡς ἄφυτ' ἔχων βέλη, τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν Tr. 266, χἄπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις Ph. 1050, ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ φέρεται, κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθὴς Oid. 502.

Κρίσσα. ὁ τὰν Κρίσσαν (Κρίσαν) βουνόμον ἔχων ἀκτάν El. 180.

Κρισσαῖος. πᾶν – Κρισσαῖον (Κρισαῖον) – πέδον El. 730.

κριτής. εἶκειν, ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἥρεσκε κριταῖς Ai. 1243.

κριτικός. ὅψις γὰρ ὥτων κριτικωτέρα κάντως (πάνυ) u. B. LXXVII.

κριτός. λέχος Ἡρακλεῖ κριτὸν ξυστᾶσα Tr. 27, ταύσας – ἐξείλεθ' αὑτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτὸν 245.

κρόκη. θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ; Kol. 474.

κρόκος. θάλλει δ' – ὁ χρυσανγὴς κρόκος Kol. 685, κρόκος Niob. VII, 1.

Κρονίδης. ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς – Κρονίδας Tr. 128, ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν 499.

Κρόνος. ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς Ph. 680, ὦ παῖ Κρόνου Kol. 712, νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις Κρόνῳ θυηπολεῖν βροτείων ἀρχῆθεν γένος Andromed. V, 2.

κρότημα. τὸ πάνσοφον κρότημα, Λαέρτου γόνος u. B. CV, 114.

κροτητῶν ἁρμάτων El. 714, κροτητὰ πηκτίδων μέλη Tham. I, 1.

κρούειν. ὃς μήτε κρούσῃς, μήθ' ὑπὸ χεῖρα βάλῃς u. B. CV, 140, αὐτίκ' ἐκ βάθρων ἔλω ὑμᾶς ὑπτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός 153, 2.

κρουνός. ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος κρουνοὶ διεῤῥαίνοντο κηγαλίου ποτοῦ Tr. 14.

κρούπαλα. πατὴρ δὲ χρύσε' εἰς δὺς (εἰσδὺς) ἀμφίλινα κρούπαλα Aichm. VIII, 3.

κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου Poimen. V, 1.

κρύπτειν. τύπωμα χαλκόπλευρον, ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά που κεκρυμμένον El. 55, ἀλλ' ἢ νοσοῦσαν, ἢ βαθυσκάφεῖ κάνει κρύφον νιν (κτερίσματα) 436, ἃ δει-

νοῖς κρυπτευθέντα λέχους χαλκήρεσιν Ἐρεννὺς 499, πλόοις ἂν ἤδη κεκρυμμένην μου βάξιν 638, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἥλιοι 826, οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἕρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν 838, οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι 957, ἔκνου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι, χαλῶντας ἐχθροὺς πεύσεσθε τῇ νῦν ὁδῷ 1294, δόλον σκότῳ κρύψας 1397, πᾶν σοι φράσω τἀληθὲς, οὐδὲ κρύψομαι Tr. 474, καὶ ταῦτα – οὔτ' εἶπε πράσσειν, οὔτ' ἀνηρώτηθη ποτὲ 480, δᾶσον –, λέβητι χαλκήρει κεκρυμμένον 556, κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι 903, κἀρα καλύμμασι κρυφάμενον Ai. 246, ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος φύει τ' ἔδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται 647, κρύψω τόδ' ἔγχος κοιμόν – γαίας ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὄψεται 658, οὔνος τί κρύψει; 1012, ὅπως κρύψεις τἄφρ φράζον τὸν ἄνδρα 1040, ὑφ' εἵματος κρυφεὶς (κρυβεὶς) 1145, λόγον κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν', ὦν ἀκήκοας Ph. 588, κοὐ δυνήσομαι κακὸν κρύψαι παρ' ὑμὶν 743, κρύπτων θ' ἃ μὴ δεῖ, καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐκῶν 909, οὐδέν σε κρύψω 915, ὡ τρεῖς πλεῖσθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη Oid. 1098, καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος Kol. 114, ἵν' ὀμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται 621, οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν 755, σύ νυν – κρύψον (τοὔνειδος) 757, τὸν ἱερὸν τύμβον, ἵνα μοὶ' ἐνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί 1546, τὸν τελευταῖον βίον κρύψων παρ' Ἅιδῃ 1552, Ἐτεοκλέα – κατὰ χθονὸς ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς Ant. 25, Ἐτεοκλέα – τάφῳ κρύψαι 196, πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην ἔκρυπτον αὐτὸν 285, κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι 774, κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη 946, τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε 1089, πρὸς ταῦτα κρύπτα μηδὲν Hippon. I, 1, αἱ δὲ καλυκταὶ κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομὰς Rizot. I, 5, τὸν μὲν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν Skyr. VI, 5, κρυπτόντων θεῶν n. B. VI, 1, ὑφ' ἧς νὺ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον XXXVIII, 4.

κρυπτέρεα· ὡς ἀναγκαῖον. sol. κρύφιον εἶη τοῦτο, κατὰ κρυπτέον Ant. 273.

κρυπτός. κρυπτῇ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ ἄλβιος El. 169, ἀλλά μοι ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός Ph. 1112.

κρύσταλλος. ὅταν πάγου φανέντος αἰθρίου, χιονῶν κρύσταλλον ἁρπάσωσι παιδίας ἄγη Achill. I, 4.

κρυφαῖρ φασγάνῳ περιπτυχῆς Ai. 899, μή μοι κρυφαῖον οὐδὲν (μηδὲν) ἐξείπῃς ἔπος u. B. XVIII, 1, γλαύσσης κρύφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται S.

κρυφῇ. ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ μαλλῷ Tr. 689, κρυφῇ δὲ κεῦθε Ant. 85, κρυφῇ κάρα σείοντες 291, μή τι καὶ κατάσχετον κρυφῇ καλύπτῃ παρθένιον θυμαμένη 1254.

κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος Tr. 860, ὃς τὸν ἀπαλυφῇ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις Ph. 1328.

κρωσσός. ἦ τοῖσδε κρωσσοῖς, οἷς λέγεις, χέω τάδε; Kol. 478.

κτᾶσθαι. κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ κτησώμεθα El. 1004, ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα, νοῦν ἐμὰς ἐκτησάμην 1303, ὅπως τοι πρῶτος ἀγγελίας τάδε, πρὸς σοῦ τι κερδάνωμι, καὶ κτήμην χάριν Tr. 191, καὶ μέμψῃ χρόνῳ γυναικὶ τῇδε, κἀπ' ἐμοῦ κτήσῃ χάριν 471, τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργὴν Ai. 777, ὧν ἠρᾴσθη τυχεῖν, ἐκτήσαθ' αὐτῷ, θάνατον, ὅνπερ ἤθελεν 968, οὐ γὰρ βάνατον τὴν τέχνην ἐκτησάμην 1121, τοιοῦσδ' ἐκαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360, εὐεργετῶν γὰρ αὐτὸς αὖτ' ἐκτησάμην Ph. 670, μηδ' ὅπως ἐμοί τε, καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ 778, οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσῃ φρένα 1231, χοὔτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν, διπλῆν δὲ πατρὸς 1370, κἀκ τῶν ἴσων ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὥνπερ αὐτὸς ἐξέφυν Oid. 1499, ἐπεί γε δὴ τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην Ant. 924, ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος 1278, γένος εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν εὐπλειαν ἂν κτήσαιτο βᾶλλον ἢ φύγον Alet. V, 3, οὕτω γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἄν, οὐδὲ σώφρονος κρεῖσσον Phaidr. V, 2, χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐκπεφόρθει σιγῶσιν οὐραίοισι τὴν κεκτημένην u. B. XLII, 2, τὰ χρηστὰ δ', οὐδ' ἂν τὸν διδάσκαλον λάβῃ μνημόνευσιν, ἀλλὰ κέκτηται μόλις C, 9.

κτέανον. πεδίλων κτεάνων εἶσιν Ἄργεϊ κοίλῳ Tham. V, 2. κτείνειν. δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας El. 197, ὃν ἔκτανε' αὐτὴ 408, ὃν γ' ἔκτεινε 441, ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν 536, κτανὼν τἄμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην; 537, πατέρα φῆς κτεῖναι 558, ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας 561, εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου 582, ὡς χάρις μὲν, ἦν κτάνῃ (θάνω), λύπη δ', ἐὰν ζῶ 821, ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοικήσεις κτανεῖν 956, πολυρρύτου γὰρ αἱμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες 1420, ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε, καὶ κτανὼν πρόθες ταφεῦσιν 1487, πῶς – σκότου δεῖ, κοὐ πρόχειρος εἶ κτανεῖν; 1494, χρὴν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, – κτείνειν 1507, ἐξ οὗ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν Tr. 38, ὅθ' οὕνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ ἔκτεινεν 278, κτείνει τ' ἄνακτα, πατέρα τῇδε, καὶ πόλιν ἔπερσε 364, πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ κτείνασα 812, πατέρα σὸν κτείνασα 1137, ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών 1163, ᾐδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων Ai. 57, ὁλέσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν, – κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ 147, δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν, κτείναντά με; 1126, κτείνανται; 1127, ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χὠ θανὼν Ph. 386, μὴ σαυτὸν θ' ἅμα, κἄμ' – κτείνας γένῃ 778, τί μ' ἄνδρα πολέμιον ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς; 1303, ἢ δίδωσ' ἑκὼν κτείνειν ἑαυτὸν 1342, λῃστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὸν πλήθει χερῶν Oid. 123, ὅστις ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανὼν 139, οὔτ' ἔκτανον γάρ, οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω δεῖξαι 277, εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον, μαθόντες εὖ, κτείναιμεν 308, μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς φήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών 606, ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών 641, κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας 813, οὐκ ἐγὼ κτάνον 844, τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνῃ (κτάνοι) 948, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμὸν 967, κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος 1176, οὗς τέ μ' οὐκ ἔδει, κτανὼν 1185, τί μ' οὐ λαβὼν ἔκτεινας εὐθύς; 1392,

εἴ τις σὲ, τὸν δίκαιον, ἀντὶκ' ἐνθάδε κτείνοι παράστας Kol. 993, συγγενεῖ χερὶ θανεῖν, κτανεῖν θ' ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι 1388, ἀλλὰ κτενεῖς ὑμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου; Ant. 568, ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ κατάστήσω πόλει, ἀλλὰ κτενῶ 658, μόρῳ δὲ πολῳ καὶ σφε βουλεύῃ κτανεῖν; 772, ὦ πτανόντας τε καὶ θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους 1263, ἀνδρὸς αἷμα συγγενοῦς κτείνας Achai. VIII, 4, κέκονα u. B. CV, 106.

κτερίζειν. τοῦτον – τάφῳ μήτε κτερίζειν, μήτε κωκῦσαί τινα Ant. 204.

κτέρισμα. ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι κτερίσματ', οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρὶ El. 434, τοῦ γὰρ ἀνθρώκων πρτ' ἦν τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα; 931, μή μ' ἀτιμάσητέ γε, ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κἀν κτερίσμασι Kol. 1410.

κτῆμα. ταύτας ἐκεῖνος – ἐξείλεθ' αὑτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτὸν Tr. 245, ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν Ph. 81, παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος 673, εἴ τοι φομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρὶς Oid. 549, τὰ δόλῳ τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται Kol. 1027, ἐμοὶ δὲ, σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον Ant. 702, Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις 782, ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; 1050, τέλος δ' ὁ χυμὸς οὐδ' ὅπως ἀφῇ θέλει, οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν Achill. I, 7, ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν Skyr. VI, 3.

τησίου βοτοῦ λάχνην Tr. 690.

κτῆσις. πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένῃ El. 960, μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Λίγισθος δόμων ἀντλεῖ, τὰ δ' ἔκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην 1290, λέχους ὅτι χρείᾳ μ' ἐλέσθαι κτῆσιν Tr. 162, εὖ δὲ προσφορνύμεθα κατ' ἔργου κτῆσιν 230, ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόναι Eriph. I.

τίζειν. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι; Tr. 898, ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν πρώταισιν (ἐν)

ταῖσδε πτίσας ἀγυιαῖς Kol. 715, πτίσον δὲ τῷ προπυρέτῃ τάφον Ant. 1101.

πτυκτῖν. ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι Tr. 787, ἔκτυπεν αἰθὴρ Kol. 1456, κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος 1606.

κτύπος. ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου προτητῶν ἁρμάτων El. 714, προὐφάνη κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του Ph. 202, καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβλῆς 1455, ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται κτύπος ἄφαρος ὅδε Διόβολος Kol. 1463, τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἡχεῖται κτύπος, σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου; 1500.

κυαμόβολον δικαστήν Inach. X, 10.

κυάμῳ πατρίῳ Meleag. s. Inach. X, 10.

Κυάνεαι. παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων (πετρῶν) διδύμας ἁλὸς ἀκταὶ Βοσπόριαι Ant. 966.

κυβερνᾶν. πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος, τά τ' εἰσέπειτα, σῇ κυβερνῶμαι χερὶ Ai. 35.

κυβερνήτης. ἐκπεπληγμένον κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεὼς Oid. 923.

κυβευτής. στέργειν δὲ τἀμπεσόντα, καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτὴν u. B. XXVIII, 2.

κύβος. καὶ πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολὰς Naupl. VII, 7, οὐ – ἐφεῦρε – πεσσοὺς κύβους τε, τερπνὸν ἀργίας ἄκος; Palam. I, 4, ἀεὶ γὰρ ἐν πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι u. B. LXXXIV, 2.

κυδάζειν. κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ Ai. 722.

Κυθέρεια. εὔκαρπον Κυθέρειαν u. B. CV, 90.

κυκᾶν. παρεὶς κλύδων' ἔμπικρον ἐν μέσῳ κυκώμενον El. 733.

κυκλάς. γυνὴ τίς ἥδε κυκλὰς (Κυληνᾶς) Ἀρκάδος κυνῆς; Inach. VIII.

κυκλεῖν. πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι El. 1365, ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ παρὰ πᾶσι κυκλοῦσ' (κυκλοῦσιν), οἷον ἄρκτον στροφάδες κέλευθοι Tr. 130, μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα Ai. 19, ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται 353, ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν Ant. 226, κυκλεῖ

δὲ πᾶσαι οἰκιστῶν παρεπιθέων Laok. III, 2, ὁμῶς αἰεὶ κότμος ἐν κυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται u. B. LVI, 2. κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον Oid. 161.

κύκλος. περιστεφῆ κύκλῳ πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρὸς El. 895, κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς πρίνει παραστὰς Tr. 194, κύκλῳ ῥαχίζων Ai. 56, ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς) κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν 672, στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ μαθόντες ἀμφέστησαν 723, ἐκ φυνέθρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου – μετασκὰς 749, καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς ἑκβάντα πᾶς ἠσπάζετο Ph. 856, τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον; 815, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι 1354, ἄρας ἔκαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων Oid. 1270, ὁ γὰρ εἰσοράων (εἰσορῶν od. εἰσαιὲν ὁρῶν) κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Διὸς Kol. 704, φονίαισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ λόγχαις ἐκτάνυσον στόμα Ant. 118, οὗ γε στοχάζῃ κἀποφράγνυσαι κύκλῳ θὴ πρᾶγμα 241, ἔστ' ἐν αἰθέρι μέσῳ κατίσῃ λαμπρὸς ἡλίου κύκλος 416, ἕλιξ – ἁλαῶν (ἁλαὸν) ἑλικτόραισιν ὁμμάτων κύκλοις ἀραχθὲν 974, ἐξῳηξάτην ἐς κύκλα χαλκέων ὅπλων u. B. LXVI, 1, 2, πᾶς προσκυνεῖ στρέφοντα κύκλον ἡλίου XC, 2.

Κυκλώπειον τροχὸν Herakl. III, 3.

κύκνειος, κρεῖσσον κύκνειον u. B, I, 3.

Κυκνῖτις. βοὴν Κυκνῖτιν Peleus III, 2, Poimen. s. das.

κυλίειν und κυλίνδειν. ἔθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων ὄλφων κυλισθεὶς El. 50, ὥστε πονείας ἁλὸς οἶδμα, δυσπνόοις ὅταν Θρῄσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς, κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα καὶ δυσάνεμον Ant. 590, κυλισθεὶς ὡς εἰς ὄνος ἐσόπριος Koph. II, τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶ κυλίνδεται u. B. CV, 84.

κύλιξ. οὔτε βαθεῖαν (βαθείᾳν) κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν Ai. 1200, ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥστε δεύτερα Aichm. VIII, 9, ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ Triptol. s. Iphig. III, 2.

κυλλαίνειν. ἔδαινεν αὐρὰν ὥτα κυλλαίνων κάτω Phaidr. IX, 8.

Κυλλήνη. ὁ **Κυλλάνας** ἀνάθεων Oid. 1104.

Κυλλήνιος. Κυλλανίας χιονοκτύπου πετραίας ἀπὸ δειράδος Ai. 695.

κῦμα. πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀπάμαντος ἢ Νότου ἢ Βορέα τις κύματ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐκμόντα τ' ἴδοι, οὕτω δὲ ὑὸν Καδμογενῆ τρέφει Tr. 114, ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυλίεται Ai. 351. διὰ κῦμα τερᾶν Inach. XI, 6 (s. Vorr.).

κυματοαγής. δεινὰ κυματοαγεῖς ἄται Kol. 1243.

κυματοπλήξ. πάντοθεν βόρειος ὡς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται Kol. 1241.

κύμβη. ἵπποισιν, ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα Andromed. II.

κυναγός. τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν El. 563.

κύπαιρον Kolch. V, 3.

κύπαρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην Phoin. 6. Kolch. V, 3.

κυνῆ. ὃς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν Ai. 1287, πρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει Kol. 314, γυνὴ τίς ἦδε κυπλὰς (Κυλληνᾶς) Ἀρκάδες κυνῆς; Inach. VIII.

κυνηγετεῖν. καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὅρων Αἴαντος – πάλαι κυνηγετοῦντα Ai. 5.

κυνηγία. πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ Ai. 37.

κυνηδὸν ἐξέκραξαν ἂν (ἐξέπραξεν) κυζούμενοι Phrix. II.

κυνοσπάρακτος. νηλεὲς κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους Ant. 1198.

Κύπρις. μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεὶ Tr. 497, μόνα δ' εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει ξυνοῦσα 515, ἁ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἄνανδος φύνευε τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ 861, ἦ τοι (ἤτοι) Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἐστι πάντων ὀνομάτων ἐπώνυμος n. B. XXIII, 1, ἄνευ δορὸς, ἄνευ σιδήρου πάντα τοι συντέμνεται Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα 17, τίς ἄρα Κύπρις, ἢ τίς ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο; LIII, 1.

κυρεῖν und κῦρεῖν: ἢ καὶ θάμνους τῆσδ' ἐπεικάζων κυρῶ πείνου; Eh. 663, εἰ ταῦτ' εὖ κυρεῖ 799, δειλαίοι δειλαίων κυρεῖς 849, πρὸς τί τοῦδ' ἐπαίων κύρεις; 1176, εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κύρανεν ἡγὼ πάλαι φυλάσσων 1251, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς; 1469, πῶς κυρεῖ (τί); 1624, νῦν σοι τέρψις ἡμφανὴς κυρεῖ Tr. 291, ὡς ἐγὼ λέγοις τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπλημμένη κυρῶ 386, ὧν γ' ἂν δέεσθαι κυρῶ 399, εἰ μὴ κυρῶ λεύσσων μάταια 406, σὺ μέν μοι κύρτα τοῦτο δρᾷν κυρεῖς 419, μὴν ὡς κυρεῖς ἔχων Ai. 87, ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτε 314, κρύτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ 347, δεῦρο προσπόλων ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθῦναν κυρεῖς 542, πόθ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τροφάδος; 984, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς 1345, εἴτ' ἄλλῃ κυρεῖ Ph. 23, ὅρα, καθ' ὕπνον μή κατακλιθεὶς κυρῇ 30, πλησίον γὰρ ὢν πόρει (πύρει) 371, τί νῦν κυρεῖ; 440, τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ; 444, ποῦ πορῶν εἶης 544, ἐν πανδοκεῖ δέ τῳ φιλεῖ κυρῶν 741, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς; 805, ἀλλ' ἐνθάδ' ἦθη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ 899, εἰ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων κυρῶ 1280, ἐπεὶ κυρῶ (ἐπικυρῶ) τ' ἐγὼ ἔχων μὲν ἀρχὰς Oid. 258, φονέα σε φημὶ τάνδρὸς, οὗ ζητεῖς κυρεῖν 362, γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἂν σίωνῶν μαθὼν 398, οὕτω τοσοῦτον ἡπατημένος κυρῶ, ὥστε - 594, εἰ μὴ 'κύρει ζῶν' ἡ τεκοῦσα 985, βίου λήσοντ' ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς 1514, ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος σύθεὶς; Kol. 118, τί ποτ' αὐτίκα πόρσει; 225, τὸν ἅλιον αἰδοῦς πύρσαι 247, καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ; 414, σὺ γάρ μ' ὃς εἶμι - εἰρηκὼς κυρεῖς 572, καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ 726, εἰδ' ἐλελίζει ταχύβωστος πελειὰς αἰθερίας ὑφέλας κύρσαιμ', αὐτῶν δ' ἐγώνων θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα 1083, παρ' ᾧ θύων ἔκυρον 1159, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμῶν βουλήσομαι, καὶ ταῖσδ' ἀδελφαῖν, καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοὶ 1290, τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ; 1308, οὐδὲ γέρων ἀφλίπτου ἐμοί ποτε καὶ τᾷδε μὴ κυρήσῃς (κυρήσεις) 1703, εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρας τοῦ πάντος ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκίου κυρεῖ Ant. 487, ἰὼ θανασίμων κασίγνητε γάμων κυρήσας 870.

κύριος. τοῖς κυρίοις πάντα χρὴ δηλοῦν ἔχειν Ai. 734, κύριον τάφου Oid. 1453, ὅταν δ' ὁ (δὲ ed. ὁ) κύριος παρῇ τις ὑμῶν, ὅστις ἐστὶν ἡγεμών Kol. 288, ἀφεὶς τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρια 915, πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριόν στήσω τέκνων 1041, πλὴν ὁ κύριος θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα 1643.

κυρίως. ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ Ph. 63.

κῦρος. ἡ δὲ νῦν ἴσως πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν El. 919, πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος Kol. 1779.

κύστις. τὰς μαλλοδετεῖς κύστεις Polyid. II.

κύτος. σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει El. 1142. S. auch τύπος.

Κυχρεῖος Teukr. I.

κύω. βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπάστεγοι μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι πόνες El. 1388, εὖ δέ σ' ἐκφέρει κυνὸς Λακαίνης ὣς τις ἄγριος βάσις Ai. 8, ἕως δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὀμοῦ τανύρους, κύνας βοτῆρας, εὐτρόφων τ' ἄγραν 297, καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν τοῦ κατοπτευθεὶς πάρος ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς δ' ἕλωρ 830, ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων Oid. 391, πρὸς οἰωνῶν δέμας καὶ πρὸς κυνῶν ἰδεσκὸν αἰκισθέν τ' ἰδεῖν Ant. 206, σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς, οὔτε του κυνῶν ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο 257, ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον - μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν εἶσ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος 697, βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου 1017, ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγνισαν, ἢ θῆρες, ἤ τις πτηνὸς οἰωνὸς, φέρων ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πάλιν 1081, κατασκίπτων κυνὸς σκολὰς Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος Ai. Lokr. VI, κυνὸς, πέλης τε μηκάδος ἐνὸν βοὸς Antiphar. VI, 4, ἐφεῦρε δ' - ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν Naupl. V, 11, σαίνουσα δάκνειε, καὶ κύων λαιθάργου εἶ u. B. CV, 115, Σειρίου κυνὸς δίπην 156.

κωδωνόκροτος. σὺν σάκει κωδωνοκρότῳ παλαίσται u. B. LXX, 2, 2.

κώδων. ὡς εὐμαθές σου - φώνημ' ἀκούω, καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς Ai. 17.

κωκύειν. μηδὲ κωκῦσαί τινα Ant. 28, μήτε κωκῦσαί τινα 204, κωκύσασα μὲν τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος, αὖθις δὲ τοῦδε 1302.

κώκυμα: ἀφθόγητος ὀξέων κωκυμάτων ὑπεστέναζε, ταῦρος ὡς, βρυχώμενος Ai. 321, φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ ἀνδρῶν, γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα Ant. 1079, φωνῆς δ' ἄπρφθεν ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις ἀπτερίκτου ἀμφὶ πασσάλα 1206.

κωκυτός. μὴ οὐ - ἐπὶ κωκυτῷ - ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν El. 108, ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ κωκυτὸν εἴσω Tr. 867, ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει Ai. 851, οὐ ναῦλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα u. B. LXIV.

κῶλον. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακράν; Ph. 42, οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου Kol. 19, ἔπεσ' ὧδ' ἀμαυρᾷ κώλῳ ἐς σ' ἄγω 183, δῆλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Akris. III, 2.

κωλύειν. οὐδ' ὑπαρήξων, οὔθ' ὃ κωλύσων πάρα; El. 1197, ἔστιν τις, ἔστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν Ph. 1241, οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν Ant. 261.

κωμάζειν. λύρα μόναυλος, ἥτε χειμώνων πλέως ναὸς στέρημα κωμάσῃς (κωμώσῃς) Tham. I, 3, ἢ τὰς ἀρύστειρ ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας u. B. XLV, 2.

κώπη. οὔτε πομπίμοις κώπαις ἐρέσσων, οὔτε λαίφεσιν νεὼς Tr. 561, χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς κώπης ἐπιψαύουσαν Ph. 1255.

Κωρύκιαι Νύμφαι - Bakchides Ant. 1128.

κωτίλλειν. μὴ κώτιλλέ με Ant. 756.

κωφίζειν. οὐ κωφίζει (οὐκ ὤφιζεν od. οὐκ ὤφιξεν Herakl. III, 4.

κωφός. ὁ πάντα κωφὸς, ὁ πάνυ ἄϊδρις Ai. 911, κα μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαὶ ἔκη Oid. 290, λήθη τε, καὶ τὴν πάνυ ἀκριστιρημένην, κωφὴν, ἄγαυδο Hybr. I, 2, οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον u. B X, 1, 1.
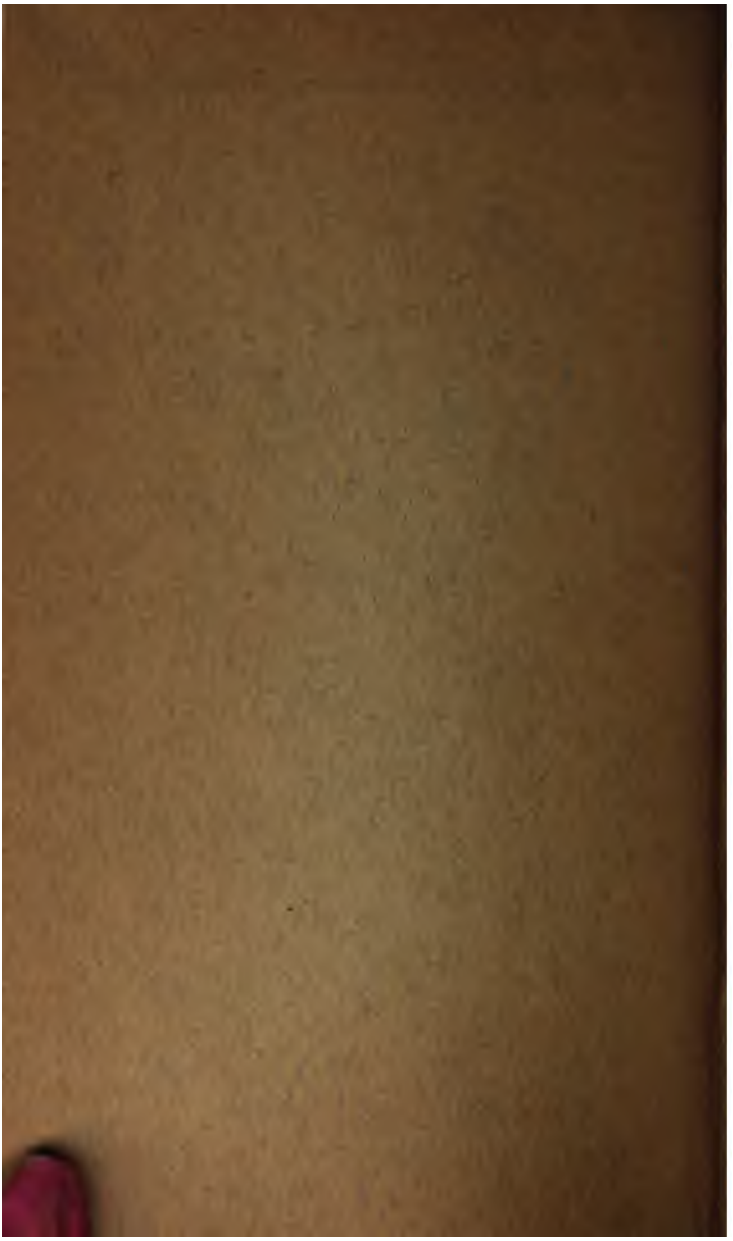
κωχύειν. πιστοὶ μὲ κωχεύουσιν ἀμφορεῖ δέμας Kamik. V.